NOTLAR
2

2018

Masum Nebi

Başlangıç: 02. 07. 2018

Bitiş :12. 09. 2018

İSBN:

Dizgi :

Kapak :

Baskı- Cilt :

2018

بِسْـمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

"مَثَلُ الدُّنْيَا كَمَثَلِ الْحَيَّةِ ، لَيِّنٌ مَسُّهَا ، وَ السَّمُّ النَّاقِعُ فِي جَوْفِهَا ، يَهْوِي إِلَيْهَا الْغِرُّ الْجَاهِلُ ، وَ يَحْذَرُهَا ذُو اللُّبِّ الْعَاقِلُ".

أمير المؤمنين على ابن ابي طالب.

"Dünyanın misali, yılanın misali gibidir. Dokunması yumuşaktır ama ağzında öldürücü bir zehir vardır. Akılsız câhil ona meyl eder. Akıldan bir öz taşıyanlar ondan kaçınır."

Hz. Ali kerremallâhü vecheh ve radıya'llâhu anh

***

post tenebras spero lucem.

karanlıktan sonra, ışığı umut ediyorum.

**

"Dua etmek rabbi değiştirmez, ama dua edeni değiştirir."
Kierkegaard

**

Zi çe cevher âferîdî

Zi çe cevher âferîdî dil-i dâğdâr-i mâra

Ki hezâr lâle pûşed pes ez în mezâr-i mâra/

Ten-i mâ çerâ misûzî –ki hod în gonâh kerdî

To ki bûsegâh kerdî, leb-i porşâr-i mâra/

Çe konem coz în ki gûyem "beniger be lotf beniger

Dil-i germsûz-i mâra, reh-i şermsâr-i mâra/

Ze sirişk-i nem feşândem be benefşe zâr-i dovrî

Ki zi bûtehâ beçînî gol-i intizâr-i mâra/

Çu nesîm-i âşinâyî, zi kodam sû vezîdi?

To ki bîkarar kerdî heme lâlezâr-i mâra/

Menem ân şikeste sâzî ki to em nemî nevâzî

Ki fiğan konem zi destî, ki goseste târ-i mâra/

Zi kevîr-i cân-i Sîmîn, ne gol u ne sebze rûyed

Dil-i reng u bû pesendet çe koned behâr-i mâra/

Sîmîn-i Behbehânî (1306/1927-.)

Hangi Cevherle Yarattın

Hangi cevherle yarattın ki yanık gönlümüzü,

Bin lâle örter mezarda üstümüzü.

Neden yakarsın bizi, kendin işledin günahı,

Sen boğdun öpücüğe ateşli dudağımızı.

Neyleyim 'bak bi gör' demekten başka,

Kızaran yüzümüzü, yanan yüreğimizi.

Gözümden su döktüm menekşelere,

Daldan deresin diye umut çiçeğimizi.

Bir tanıdık yel gibisin, ne yandan estin?

Dağıttın baştan başa lâle bahçemizi.

Ben şu kırık sazım, sen de çalmazsın beni,

İnler dururum böyle: kim kopardı telimizi.

Sîmîn'in can çölünde ne gül biter ne çimen;

Renk koku seni sever, bahar neylesin bizi.

Kaynak: Daryûş Sebûr, Berkerân-i Bîkerân: Nigâhî be Şi'r-i Muâsır-i Farsi (Edebiyat-i Farsi), Tahran: Sohen, 1378, s.408.

**

Martin Luther King Jr;
Karanlık karanlığı uzaklaştıramaz; bunu ancak ışık yapabilir.
Nefret nefreti uzaklaştıramaz; bunu ancak sevgi yapabilir.
**

Theodoros Angelopoulos

(27 Nisan 1936 - 24 Ocak 2012)

*Akmayan gözyaşları; onlar en çok can yakanlardır.

Τα ΔαΚρυΑ ΠοΥ δεΝ ΦαιΝονΤαι…Εινaι Τα ΔαΚρυΑ ποΥ ΠοναΝε ΠεριΣσοΤερο

**

Demigod:

Tanrısal özellikleri olan kişi

**

Sen tanrıyla konuşursan dindarsındır. Tanrı seninle konuşursa deli.
Dr. House

**

AYAKSIZ KUŞ

”Ayaksız bir kuş vardır; uçar, durmadan uçar.

Yorulsa bile havada asılı, kendi rüzgarı içinde uyur.

Bu kuş da yere iner elbet; yalnız bir kez yere iner:

Son inişi olacaktır bu; o da öldüğü andır.’’

--

’’Bir kuş vardı, ölene dek yükseldi ve uçtu.

Asla bir yere konmadı.

Çünkü o, başlangıçta ölmüştü.’’

**

ÇIĞLIKLAR

– Mazisi Kunene (d. 1932)

Size bir çılgın adamın çığlıklarını veriyorum

acımasızlara haykıranların

gömütlerin üzerinden haykıranların

iskeletlerin, üst üste yığılı

ve eklem yerlerinden kırık kemiklerin.

Size bir akbabanın sesini veriyorum

etten tarlalarımızın üzerinde dönen

tepelerde sıralar halinde toplanan

göz çukurlarında yitmiş gözlerin ve

mehtabın vahşete terk ettiği yerdekilerin.

Size ortasından yırtılmış bu gömleği veriyorum

tarlada bırakılmış

daha memeden kesilmeden göçenlerin orda,

söyle bana, söyle bana

kim giydi bunu kış bastırmadan?

Size yalnız uyuyanları veriyorum

elleriyle düş katlayanları,

ölüm gecesinde baktıkları için

asla gerçekleşmeyecek düşleri,

bağırın dünyaya diye size veriyorum!

Türkçesi: Gürhan Uçkan

**

Benim Hala Umudum Var

Mazhar Alanson

Benim hala umudum var

Isyan etsem de istediğim kadar

Inat etsem bile bırakmazlar sahibim var

Benim hala umudum var

Seviyorlar bazen soruyorlar

Hayran hayran seyret ister katıl ister vazgeç

Güzel günler bizi bekler

Eyvallah dersin olur biter

Boyun bükük önünde ağlasam sessizce

şU garip gönlüm affolur mu

Bu fırtına durulur mu benden adam olur mu

Korkarım aşka zararım dokunur mu

Elvada sana yeter tamam

Bitsin artık bu dram

Bu fotoroman

Ham meyvayız hala koparmışlar dalımızdan

Güzel günler bizi bekler eyvallah dersin olur biter

Güzel günler bizi bekler eyvallah dersin geçer gider

Bıraksan kendime

şöyle oh ne rahat

Bu da geçer gülüm yaşamana bak

Alınacak dersler var sorulacak sorular

Buda geçer gülüm bizden bu kadar

Benim hala umudum var

Isyan etsem de istediğim kadar

Inat etsem bile bırakmazlar sahibim var

**

- Küçükken Dünyanın döndüğünü öğrendiğimde mutlu olmuştum.

"İnsan hiç kaybolmaz o zaman" diye düşünmüştüm.

Nereye gidersen git, her zaman, başladığın yere geri dönersin.

DNİ ZATMENİYA-TUTULMA GÜNLERİ (1988)

**

Burası yaşayanlara göre bir yer değil.
Bedeninin, artık senin kontrolünde olmamasının ne kadar acı verici olduğunu anlayamıyor musun?
Geriye kalan tek şey, acılar içindeki güçsüz ruhundur
Sakın bunu kendi ruhuna yapma.
- Bir sinek!
Hissedebiliyorum onu
Hepimizin etrafında onlardan oluşan görünmez bir halka var.
Bir an için bile olsa bu görünmez halkanın ötesine geçecek cesareti bulamıyoruz
Bu sınırı unutarak, zihninle bu sınırı geçmeye çalışırsan
Öyle muhafızları ve güçleri harekete geçirirsin ki bu güçler direkt sana saldırır.

Halkanın dışına çıkarak halkanın içindeyken sahip, olduklarını da kaybedersin ve bunun geri dönüşü de yoktur.

Seni sonsuza kadar mahvediyorum.

Neden?

Çünkü senin yerin artık benim yanım.

DNİ ZATMENİYA-TUTULMA GÜNLERİ (1988)

**

BALKONDA ÇİÇEKLERİN DİLİ

Sardunya. -

Birbirini seven iki insan her şeyden çok adlarına bağlılık duyar.

Karthauser Karanfili.-

Sevene sevilen hep yapayalnız görünür.

Asphodelos.-

Kim seviliyorsa, arkasında cinsinin uçurumu da kapanır, ailesininki de.

Kaktüsçiçeği. -

Gerçek seven sevdiği insan tartışırken haksızsa sevinir.

Unutma Beni. -

Sevilen insan hatırada hep küçülmüş görünür.

Yaprak Bitkisi. -

Birleşmenin önüne bir engel çıkarsa, hemen yaşlılıkta tutkusuz bir beraberlik

hayali beliriverir.

Walter Benjamin, Tek Yön (Çev.Tevfik Turan)

**

Dünyayı dolaştım, Etiyopya'ya bile gittim.

Ama bana bakan gözlerin

gibi güzelini görmedim.

İster çuval giy, ister altından kumaş,

giysin paha biçilmez olur

sen içinde şuh yürüdüğün zaman.

Seni gören: Hele şuna bir bakın der!

Sen mücevhersin, yakutsun.

Sen kimin olsan o mutlu olur.

Seni bulan üzülmez hiç

seni kaybeden için.

Seni doğuran ana babaya bin şükür.

Ölüm her zaman erkendir.

Ama eğer insan yaşayacaksa

yaşamalı senin resmini yapan ressam olarak.

Doğuştan mücevhersin,

altından giysiler içinde kıymetli taşsın. .

Saçların bir ışık halesi,

gözlerin altın renginde kristal.

Göz kapakların sanki

dünyanın en yetenekli

çömlekçisinin elinden çıkmış.

Kirpiklerin, oklar ve bıçaklar gibi.

Yüzünü ancak Fransızca

ya da Farsça tarif edebilirim:

Güneş ve ay.

Kalem ressamın elinde

çaresiz kalır.

Oturduğun zaman frenkinciri kuşu gibisin,

kalktığın zaman

bir peri masalı küheylanı.

Artık kumların üzerinde yatan

Sayat-Nova değilim.

Sen neleri dilersin?

Sen ateşsin, ateş giymişsin üstüne

Hangi ateşe dayanabilirim ki?

Okumak isterdim

içinde atan kalbini.

Ama sarmışsın sen onu

Hint işi nakışlara, altın ve gümüş kilimlere,

benim işvelim, benim cilvelim.

Sayat Nova'nın Kamançа şarkısı Erivan'daki Opera Sarayı'nda söyleniyor.

****

"Beckett'in bütün bir eseri ıstırap, uzun bir inleme, insanın kifayetsizliğinin ifadesi, yaradılışı üstlenme reddimiz ve durumumuzdur."

("Kelimelerin içindeyim; kelimelerden, başkalarının kelimelerinden yapıldım. Bütün bu kelimelerim ben, bütün bu yabancılar, bu fiil tozları...")

Kelimelerden, başkalarının kelimelerinden yapılmak, fiil tozlarından...

Ultima

****

Sev seni seveni hâk ile yeksan ise, sevme seni sevmeyeni Mısır'a sultan ise.

**

Hz. Mevlana der ki: "Kaderimi ben seçmedim. Rabbim ikram etti. Elhamdülillah. İyiyim desem yalan olur, kötüyüm desem inancıma dokunur. En iyisi şükre vurayım dilimi, belki o zaman kalbim kurtulur. Duam belli, duyan belli, Gerisi takdiri ilahî..."

**

Moby Dick'teki Herman Melville,tüm zamanlardaki ve yerlerdeki gezginler adına Şöyle der: **"Uzaklardaki şeylere karşı duyduğum heves nedeniyle bitmek bilmeyen bir işkence çekiyorum. Yasak denizlere açılmaya bayılıyorum"**

Kaptanım Ahab

**

İster idim Allah'ı, buldum ise ne oldu?

Ağlar idim dün ü gün, güldüm ise ne oldu?

Erenler meydanında, yuvarlanır top idim,

Padişah çevganında kaldım ise ne oldu?

Erenler meclisinde deste kızıl gül idim,

Açıldım, ele geldim, soldum ise ne oldu?

Danişmentler, alimler medresede bulduysa,

Ben harabat içinde buldum ise ne oldu?

İşit Yunus'u, işit, uş yine deli oldu,

Erenler manasına daldım ise ne oldu?

**

İÇİNDEKİLER

MEVLÂNÂ"NIN MESNEVÎ"SİNDE "ÖKÜZ" METAFORU

Ahmet ÖGKE*

"Hayvan duygusu, o sûretleri (ilâhî tecellîleri) görseydi,

***öküz**le **eşek** de vaktin Bâyezîd"i olurdu..."*[1]

(Hz. Mevlânâ)

Özet

Mevlânâ"nın Mesnevî"sinde "Öküz" Metaforu

Tasavvuf düşüncesinde "**öküz**" metaforu, genellikle "yeme, içme, uyku ve cimâ„ gibi hayvânî ve nefsânî sıfatlar" gibi mânâları ifâde etmek üzere kullanılmıştır. Biz bu çalışmamızda, "acaba Mevlânâ, Mesnevî"sinde "**öküz**" metaforunu hangi anlamlarda kullanmıştır?" temel sorusunun cevaplarını arayacağız. Bu bağlamda onun "**öküz**"e yüklediği "nefs, geçimlik dünyâ malı, hayvânî hislerine kapılıp nefsine uyan kişi, münâfık/iki yüzlü kişi, sahte şeyh/müteşeyyih/şeyh taslağı, mânevî/tasavvufî hakîkatlerden habersiz kişi, peygamberlerin ve evliyânın dâvetine kulak vermeyen kişi ve âşık" gibi metaforik anlamları irdeleyip anlamaya çalışacağız.

Anahtar kelimeler: Mevlânâ, metafor, öküz, zâhir ulemâsı, nefs, âşık.

Abstract

The Metaphor Ox in Mawlana"s Mathnawi

The metaphor ox is generally used for meanings of animal and carnal qualities such as eating, drinking, sleeping and sexual relation. In our essay, we will seek answers of main question in which meanings Mawlana used the metaphor ox. In this case, we will investigate and try to understand the metaphorical meanings which he had attributed to ox, such as self, livelihood worldly property, person who conform to his self as suiting his animal emotions, hypocritical/two-faced person, false sheikh (head of a derwish order), person uninformed of spiritual/sufistic truths, person who not pay attention to call of prophets and saints and lover.

Key words: Mawlana, metaphor, ox, non-mytician scholars, self, lover.

Giriş

Sözlükte: "İğdiş edilmiş erkek sığır; (mecâzen) saf, kalın kafalı, kābiliyetsiz, görgüsüz, beceriksiz kişi"[2] anlamlarına gelen **öküz**, tasavvufta metaforik olarak genellikle "yeme, içme, uyku ve cimâ" gibi hayvânî ve nefsânî sıfatlar"ı[3] ifâde etmek üzere kullanılan bir terimdir.

Öküz**ün* Arapça karşılığı olan *es-Sevru* kelimesi Kur"ân-ı Kerîm"de hiç geçmemekte; buna karşılık *el-Bakar, el-Bakara* ve *Bakarât* kelimeleri kullanılmak sûretiyle, erkeğiyle ***(öküz) ve dişisiyle ***(inek)*** bir bütün olarak ***sığır*** cinsi kastedilmektedir. Bilindiği gibi, Kur"ân"ın ikinci sûresinin adı da *el-Bakara"*dır. *Bakara*, *bakan*n dişili veya tekilidir. *Bakar, **manda**yı* da içine almak üzere ***sığır*** cinsinin genel adıdır. Buna göre *bakara, **erkek veya dişi sığır***; yâni bir ***inek*** veya bir ***öküz***, bir ***deve*** veya bir ***tosun*** veyâhut bir ***manda*** olabilir.[4]

Hz. Mevlânâ"nın da yer yer referans gösterdiği, Bakara Sûresi 67.-73. âyetler arasında, **Hz. Mûsâ**[(s)] döneminde yaşanmış bir olay anlatılmaktadır: Rivâyete göre, çocuğu olmayan bir İsrâiloğlunun tek vârisi olan yeğeni, malına konmak için öldürdüğü amcasının cesedini, geceleyin

gizlice başka bir adamın kapısının önüne koyar. Sabahleyin de amcasının, o kimse tarafından öldürüldüğünü iddiâ eder. Olayın intikal ettiği **Hz. Mûsâ** da vahye dayanarak, onların bir ***inek*** kesmelerini ve ***ineğin*** bir parçasıyla (kuyruğuyla) maktûle vurmalarını emreder. Onun tanımladığı biçimde bir ***inek*** bulup keserler ve kuyruğuyla maktûle vururlar. Dirilen maktûl, kendisini yeğeninin öldürdüğünü söyler.[5]

En"âm sûresinin 144. âyetinde de Yüce Allah, deveyi de ***sığın*** da iki (çift, dişi ve erkek olarak) yarattığını bildirmekte ve câhiliye döneminde Arapların, bazen hayvanların erkeklerini, bazen dişilerini, bazen de bunların yavrularını haram saymalarının yanlışlığını hatırlatmaktadır. Hemen iki âyet sonra ise (En"âm, 6/146), Yahudilere, azgınlıkları yüzünden tırnaklı hayvanların tamâmı ile ***sığır*** ve koyunun içyağlarının haram kılındığı belirtilmektedir.

Yûsuf sûresinde bildirildiğine göre, **Hz. Yûsuf** döneminde hükümdâr, rüyâsında, yedi zayıf ***ineğin*** yedi semiz ***ineği*** yediğini ve yedi yeşil başak ile yedi kuru başağı görür ve rüyâsının yorumlanmasını ister. O sırada zindanda tutsak olan **Hz. Yûsuf**, hükümdârın bu rüyâsını, yedi yıl bolluk, peşinden de yedi yıl kuraklık olacağı; bundan dolayı da stok yapıp kuraklık yıllarına hazırlıklı olunması gerektiği şeklinde yorumlamıştır. Bu vesîleyle **Hz. Yûsuf** zindandan kurtulmuş ve hükümdârın en güvenilir adamı olmuştur. (Yûsuf, 12/43-55).

Türk tasavvuf edebiyâtının en seçkin metaforik anlatım örneklerinden biri sayılan ve *"Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü / Bostan ıssı kakıyıp, der, ne yersin kozumu?"* beytiyle başlayan şiirinde **Yûnus Emre** (ö.721/1321), ***öküz*** metaforunu, insanda bulunan *nefsânî ve hayvânî nitelikler*i kastederek şu şekilde kullanmıştır:

*Bir **öküz** boğazladım, kakıldım sere kodum*

***Öküz ıssı** geldi, eydür, boğazladın **kazım**?*[6]

Yâni: ‚Bir **öküz**ü boğazladım, bastırdım, yere seriverdim / **Öküz sâhibi** biri gelip bana dedi ki: Benim **kaz**ımı niye boğazladın?‛

Buradaki ***öküz,*** bu şiiri yorumlayan **İsmâil Hakkı Bursevî**"ye (ö.1137/1725) göre; *yeme, içme, uyku ve cimâ" gibi her türlü hayvânî ve nefsânî sıfatları* simgele-mektedir. Çünkü ***öküz***, bu tür isteklere pek düşkündür. Beytin ilk mısraında geçen ***öküzü boğazlamak, bastırıp yere sermek*** deyimleri, *tasavvuf terbiyesiyle nefsi yenmek, onun her türlü kötü vasıflarından kurtulup arınmak* mânâsına gelmek-tedir. İkinci mısradaki ***öküz sâhibi*** tamlaması da *nefs-i emâresini yenememiş (nefs sâhibi) kişileri* ifâde etmektedir. Beytin sonundaki ***kaz*** kelimesi ise, yine insan nefsinde bulunan ve fakat *temiz şeylere hırs gösterme sıfatı*nı temsîl etmektedir. Çünkü tabiatı gereği ***kaz*** ve ***ördek*** cinsi, murdar olan pis şeylere değil, temiz gıdâlara hırs gösterir.[7]

Bu durumda, söz konusu beytin metaforik çözümlemesini şu şekilde ortaya koyabiliriz: "Ben, uzun mücâdeleler ve uğraşılar sonunda nefsimi yenip, onun her türlü kötü vasıflarından arınmıştım ki, nefsini henüz yenememiş biri gelip: "Sen, benim güzel şeylere olan hırsımı da öldürdün!" diye bana hesap sormaya kalkıştı. Çünkü bende etkisiz hâle getirilmiş olan hırs ve tamah gibi nefsânî hasletler, onda diri halde bulunmaktaydı ve bu yüzden gelip benimle tartışmaya girişti. Zira benim nefsim, vaktiyle onun nefsine dost, arkadaş ve hattâ kardeş idi. Ben, kendi nefsimi tasavvufî riyâzet ve mücâhedelerle terbiye edip öldürünce, o da gelip: "Sen, benim kardeşimi niye katlettin?" diye beni sorgulamaya kalktı."[8]

Bu kısa girişten sonra, "acaba **Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî**, **Mesnevî**"sinde **"öküz"** metaforunu hangi anlamlarda kullanmıştır?" sorusunun yanıtlarını aramaya geçebiliriz:

1. Nefs

Mevlânâ"nın ***öküz*** kelimesine yüklediği en yoğun metaforik anlamlardan biri ***nefs***tir. *Mesnevî"*de ***öküz,*** insanın mânevî yükselişine engel olan, onu yoldan alıkoyan, saptıran,

hakîkati perdeleyen ***nefsânî*** ve ***bedensel duyguları*** ifâde etmek üzere kullanılmıştır. ***Nefsinin esîri*** olmuş kişiler ise, doymak bilmez bir açgözlü ve bu açgözlülüğü yüzünden de içine düştüğü nefsânî ve dünyevî kaygılar sebebiyle telef olup giden birer ***öküz*** olarak tasvir edilmiştir. Bu mânâ, **Mevlânâ**"nın anlattığı ***obur öküz*** hikâyesinde en güzel şekliyle canlanmaktadır:

> Büyük bir adada, ***obur*** bir ***öküz*** yaşarmış. Yüce Allah, o adayı otlarla, çayır– çimenle doldurur; ***öküz***, akşama kadar hepsini otlar, bir dağ parçası gibi şişer, semirir; gece olunca da "bütün ovayı otladım, hepsini bitirdim; yarın ne yiyeceğim?" korkusuyla derde kapılır; bir türlü uyuyamaz; bu dertle zayıflayıp âdetâ kuru bir çöpe dönermiş. Sabahleyin kalkınca, yine bütün ovayı, önceki günkünden daha yeşil, daha bol çayır–çimenle dolu bulur; yine yer, içer, semirir; geceleyin yine aynı derde düşermiş. Yıllardır bunu görür; fakat bir gün bile Allah"a yine güvenmezmiş. (V/234).[9]

Hz. Mevlânâ, ***obur öküz***ün hikâyesini anlattıktan sonra, bu hikâyenin metaforik çözümlemesini ve asıl vermek istediği mesajı, kendisi şöyle verir:

> "İşte **nefs**, o **öküz**dür, ova da **dünyâ**. **Nefs**, ekmek korkusu ile dâimâ zayıflar durur. / "Gelecek zamanlarda ne yiyeceğim? Yarının rızkını nasıl ve nerede elde edeceğim?" derdine düşer. / Yıllardır yedin; yiyeceğin eksilmedi. Artık biraz da gelecek düşüncesini bırak da geçmişe bak! / Yediğin rızıkları hatırına getir; geleceğe bakma da az sızlan!" (V/235).

Mevlânâ"nın burada insanlara vermek istediği mesaj açıktır: Hikâyedeki ***obur öküz*** gibi, sürekli dünyânın ***nefs***e hoş gelen bedensel lezzetlerinin kaygısıyla boğuşup onun sıkıntısını çekip duracağına; bunları bırak da rûhunu doyuracak mânevî gıdâlara ve hazlara yönel! Seni asıl kurtaracak olan, o mânevî değerlerdir.

Allah"ın verdiği nimetlere karşı nankörlük etmemek için, ***öküz nefs***i sevip durmaktan kurtulmak lâzımdır. Ancak ***öküz*** tabiatlı olanlar, kendisine verilen sayısız ve sonsuz nimetleri görür de, onu veren Allah"ı görmezler. **Mevlânâ** şöyle der:

> "O **öküz**e âşık oldukça, şu üç yüz yıllık uzaklıktan kurtulamazsın. / Onların da gönüllerinden **öküz**ün hayâli çıkmadıkça, ıssız bir girdâba benzeyen o çölde (dünyâya gönül vermede) kaldılar. / Bu **öküz**ü bir tarafa bırak! Allah"tan sonsuz lutuflara ermiş, nihâyetsiz nîmetler görmüşsün. / Fakat **öküz** tabiatlısın; onun için o büyük büyük iyilikler, bu **öküz**ün aşkı ile gönlünden gidiverdi." (Nahîfî Çevirisi, VI/352-353).

Öküz tabiatlı nefsin esâretinden kurtulup rûhî / mânevî yüceliklere yönelmemiz gerektiğini, **Mevlânâ**"nın bir başka yerde kullandığı, ***Mûsâ"nın öküzünün kuyruğunun vurulmasıyla dirilen adam*** metaforuyla daha iyi anlıyoruz:

> "Mâden (içinde rûhî / mânevî cevherler olan kimse) de der ki: "Yiğit! Beni bağla! **Öküz kuyruğu**ndan yapılma **kamçı** ile başıma, sırtıma vur! Fakat deşeleme! / Kamçı yarasından hayat bulayım. **Mûsâ"nın öküzü** yüzünden dirilen maktûl gibi dirileyim. / **Öküz kuyruğu**ndan yapılma **kamçının** açtığı yaradan iyileşeyim. Mûsâ"nın mûcizesiyle dirilen o öldürülmüş adam gibi canlanayım. / O öldürülmüş adam, **öküz kuyruğu kamçısın**ın açtığı yaradan dirildi. **Bakır** gibi, kimyâ yüzünden **altın** oldu. / Sıçrayıp kalktı, sırları söyledi, kanını dökenleri gösterdi. / "Beni bunlar öldürdü, bu fitnenin tohumunu bunlar ekti" diye açıkça söyledi. (Bk. Bakara, 2/67-73) / Bu ağır **beden** de öldürüldü mü, sırları bilen **ruh** varlığı dirilir. / O adamın canı, cenneti de görür, cehennemi de.. Bütün sırları da tanır, bilir. / Kanlı şeytanları, hîle ve hud"a tuzağını ve şeytanlıkları gösterir. / **Kuyruğu**nun açacağı yara yüzünden **can** kurtulsun diye **öküz kesmek**, yol şartlarındandır. / Sen de tez **öküz nefs**i tepele de gizli **ruh** dirilsin, akıllansın." (11/110).

Buradaki ***öküz kesmek*** deyimi ile, **Yûnus Emre**"nin başta zikrettiğimiz şiirinde geçen ***öküz boğazlamak*** deyimi arasında bir benzerlik kurulabilir. ***Öküz kesmek:*** Nefsi eğitmek, yenmek, alt etmek demektir. ***"Öküz kesmek,*** *yol şartlarındandır"* derken **Hz. Mevlânâ**, *nefs*

terbiyesi yoluyla onun her türlü kötülük, kabalık ve çirkinliklerinin giderilmesinin, temizlenip arındırılmasının, tasavvufun temel esasları arasında yer aldığını metaforik bir dille belirtmektedir. Öyleyse, ***ruh,*** bedenin her türlü nefsânî ve hayvânî istek ve dürtülerinden kurtulsun diye, ***Mûsâ"nın öküzünün kuyruğu****yla* nefse vurmak; yâni *mürşid-i kâmilin nefse ağır gelen birtakım riyâzet ve mücâhede yöntemlerini nefse yüklemek* gerekmektedir. Nefsin esâretinden, ancak o zaman kurtulunabilir.

Zira ***nefs, kâmil*** bir ***şeyh****in* terbiye yöntemlerine tâbi kılınabilirse, zor da olsa, eninde sonunda kabalıklarından arınıp incelecek, söz dinler hâle gelecektir. Bu durumu, **Hz. Mevlânâ** şöyle dile getirir:

> "**Nefs**, şeyhle adım attığını, ona uyduğunu görürse zorla sana râm olur. / **Öküz sâhibi** de Dâvud"un sözünü anlayınca râm oldu. / Şeyh sana dost oldu mu, **av**da **aklın**, **köpek nefs**e gâlip olur. / **Nefs**, yüzlerce hîle, hud"a sâhibi bir **ejderhâ**dır. Fakat şeyhin yüzü, o **ejderhâ**nın gözüne karşı tutulan bir **zümrüt**tür. / **Öküz sâhibi**ni zebûn etmek istersen, onu **eşek**ler gibi bizle, o tarafa sür, be hoyrat adam!" (III/207).

Şu halde, ***öküz nefs****i* dizginlemek isteyen, rotayı meşâyihin güzergâhına çevirmek, onların yollarına râm olmak zorundadır. ***Nefs****i* öldürmek, yâni onu denetim altına alıp kendine köle yapmak, ancak şeyhin direktifleri doğrultusunda onu ***aklın (akl-ı maâd)*** emrine vermekle gerçekleşebilir. **Mevlânâ** şöyle der:

> "**Nefs**ini öldür de âlemi dirilt! **Nefs**, efendisini öldürmüştür; sen, onu kendine kul, köle yap! / Kendine gel, **öküz**ü dâvâ eden, senin **nefs**indir; kendisini efendi yerine koymuştur; ululuk taslamaktadır. / **Öküz**ü öldüren de **akl**ındır. Hadi, artık **ten öküzü**nü öldüreni inkâr etme! / **Akıl** bir esirdir; dâimâ Hak"tan zahmetsizce bir rızık, tabak tabak nîmetler ister. / Onun zahmetsizce rızıklanması neye bağlıdır? Kötülüğün aslı olan **öküz**ün öldürülmesine. / **Nefs**, "Benim **öküz**ümü nasıl olur da öldürürsün?" der. Çünkü **nefs**; **öküz**, **ten sûreti**dir. / Velînimet-zâde olan **akıl**, ihtiyaçlar içinde kalmış, kanlı kâtil **nefs**, efendi olmuş, öne geçmiş! / Zahmetsiz rızık nedir, bilir misin? Ruhların gıdâsı, peygamberlerin rızıkları. / Fakat bunu elde etmek, **öküz**ü öldürmeye bağlıdır. Hazîne, **öküz**ün içindedir; ey hazîne arayan, yerleri kazıp duran!" (III/203-204).

2. Geçimlik Dünyâ Malı

Hz. Mevlânâ, ***geçimlik dünyâ malını,*** *"bir* ***öküz****ün,* ***ısrarla duâ eden adam****ın evine koşup gelmesi"* hikâyesiyle anlatır. Hikâyeye göre, adamın biri, kendine dünyâlık mal-mülk vermesi için sürekli Allah"a yalvarıp durmaktadır. Nihâyet birgün, yine ağlayıp inleyerek yalvarırken, birden bire bir ***öküz,*** o adamın evinin kapısını iki boynuzuyla kırarak eve dalar. Adam da derhal öküzü yakalayıp yere yatırarak keser ve bir güzel ondan nîmetlenir. **Mevlânâ**"ya göre, Peygamber Efendimiz"in[s] : *"Şüphe yok ki, Allah duâda ısrar edenleri sever"* sözü gereğince, Cenâb-ı Hak, ısrarla dünyâlık isteyen o adama eninde sonunda dünyâ nimetini göndermiş, onu ondan esirgememiştir. (III/120).

Bir başka yerde **Hz. Mevlânâ**, o adamın dilinden olayın finalini şöyle aktarmaktadır:

> "Halktan hem gizli sor, hem de âşikâre... Bak, bu eski hırkalı yoksul neler söylüyor, nasıl duâ ediyordu, anla! / Bu duâlardan, bu feryatlardan sonra bir de baktım ki evime bir **öküz** girivermiş. / Gözüm karardı. Ama lokma için değil, duam kabul edildi, diye sevindim hani. / O ayıpları bilen Allah, duâmı kabul etti; buna şükran olsun diye **öküz**ü kestim." (III/193).

Mevlânâ"nın belirttiğine göre insan, dünyâlık mal-mülk elde etmek için sâdece ısrarla onu Allah"tan istemekle yetinmez; çoğu kez, kendi ***öküz nefs****ini* tatmin için, dünyâlık elde etmek amaayla hak-hukuk taramaz bir zâlim kesilir. Oysa Cenâb-ı Hak, her gün ona sayısız ***öküz*** ve ***deve*** (dünyâlık mal-mülk) verip durmaktadır. **Mevlânâ**, olayı şöyle tasvir eder:

> "Bu hak-hukuk tanımaz zâlim gibi, bir **öküz**ceğiz için bunca hîlelere girişti. / Halbuki o, efendisinden yüzlerce **öküz**, yüzlerce **deve** almıştı. Babacığım, işte senin **nefs** dediğin de budur. Tek hemen ondan kesile gör!" (III/200).

3. Hayvânî Hislerine Kapılıp Nefsine Tapan Kişi

Hz. Mevlânâ, insanda bulunan hayvânî hisleri terbiye edip nefsânî özelliklerden insanı kurtarabilecek donanıma sâhip kişinin, ancak Allah dostu bir ***velî*** olabileceğini söyler. Çünkü ***evliyâ***da, sıradan insanda bulunan hayvânî hislerden çok farklı, bambaşka bir ruh ve akıl vardır. O, terbiyesini bu iki temel farklı meziyetiyle gerçekleştirmektedir. Bu gerçeği **Mevlânâ** şöyle dile getirir:

> "İnsanda **öküzün**, **eşeğin** anlayışından ve canından başka bir **akıl**, başka bir **can** vardır. / O deme erişen, o makamda Allah **velî**si olan kişide de, insanda-ki candan, akıldan başka ve ayrı bir **can** ve **akıl** vardır. / **Hayvânî can**larda birlik yoktur... Sen bu birliği, rüzgârın rûhunda arama! / Bu **hayvânî can** ekmek yese, **insânî rûh**un karnı doymaz; bu yük çekse, o sıkıntı çekmez! / Hattâ onun ölümüyle bu **hayvânî ruh**, neşelenir, sevinir... **İnsânî rûh**un bir şey elde ettiğini görünce de hasedinden ölür!" (IV/34).

Demek ki evliyânın insana verdiği terbiye, ondaki rûhun hayvânîlikten kurtulup insâniyet mertebesine yükselmesini sağlamaktadır. Esâsen tasavvufun ana gâyesi de insandaki hayvanlık sıfatlarını giderip, onu yaratıkların en şereflisi olan insanlık mertebesine yüceltmektir.

Eğer bir insan, peygamberlerin yoluna ve onların vârisleri olan evliyânın terbiyesine girmemek için direnirse, ***öküzlüğü*** ve ***eşekliği*** onda bâkî kalır; şirke ve küfre düşmekten kendini kurtaramaz. **Mevlânâ** der ki:

> "**Öküz**, elbette bir buzağıyı Tanrı tanır. **Eşek**, müşteri olup bir şey alsa, elbette ham kavun alır." (II/160). "**Hayvan duygusu** pâdişâhı görseydi, **öküz** ile **eşek** de Allah"ı görürdü. / Sende **hayvan duygusu**ndan başka, hevâ ve hevesten ayrı bir duygu olmasaydı, / Âdemoğlu, nasıl muazzez ve mükerrem olur, nasıl **hayvan** ile ortak bir **his**le (ilâhî) sırra mahrem olurdu?" (II/5).

İşte insan, ***hayvan duygusu***ndan kurtulup insanlık mertebesine yükselemediği sürece, gözü basit dünyevî nîmet ve lezzetlerden başka bir şey görmez; rûhun gıdâsı olan mânevî hazlardan habersiz kalır. **Mevlânâ**, böyle kimseyi, *Bağdat"*a dalan ***öküz*** metaforuyla tasvir eder:

> "**Öküz**, Bağdat"a geliverir... Bir ucundan öbür ucuna kadar şehri dolaşır... / Bütün o yaşayıştan, o güzelliklerden, o lezzetlerden, ancak ve ancak sokaklardaki **karpuz kabuğu**nu görür! / **Öküz**ün yâhut **eşeğin** seyrine lâyık olan şey, sokaklara atılan samanlarla yollarda biten otlardır!" (IV/192).

O halde hayvanlık derekesinden kurtulmak isteyen, hayvansal içgüdüleriyle ve dürtüleriyle davranmak yerine, insana yakışır şekilde rûhî / mânevî kābiliyetlerini geliştirerek yücelmelidir. Çünkü:

> "O (Allah), bir gizli yerde (ruhta, sırda) duyulur; ama bu evin duyguları (bedensel duyular) ile duyulmaz. / Allah"ın anlaşılacağı, duyulacağı duygu, bu dünyânın duygusu değildir; o duygu, başka bir duygudur. / **Hayvan duygusu**, o sûretleri (ilâhî tecellîleri) görseydi, **öküz**le **eşek** de vaktin **Bâyezîd**"i olurdu." (VI/175).

Vaktin **Bâyezîd**"i olmayı başaranlar, türlü ilâhî mânevî nîmetlerle rızıklanır dururlar. Ya başaramayanlar?

> "Onun yüzünü görmedikçe, onun gülünü, gül bahçesini temâşâ etmedikçe, lokma nasıl siner? / Allah"ı ummadan, bu suyu bir an bile kim içer? Ancak **öküz** ve **eşek**!.. / **Hayvan gibi** olanlar, hattâ **ondan da aşağı** bir dereceye düşmüş bulunanlar (Bk. A"râf, 7/179; Furkan, 25/44), hîleyle dolu olsa bile, yine pis, murdar, kokmuş kişilerdir. / Böyle kişinin

> hîlesi de baş aşağı olmuştur, kendisi de. Zamanı geçip gitmiş, günü bir türlü gelmez olmuştur. / Düşüncesi körleşmiş, aklı bozulmuş ömrü hiçe gitmiştir…" (II/236).

Düşüncesi körleşen, aklı bozulan kimseler, tıpkı tek gözlü şeytan gibi, sadece dünyevî ve hayvânî zevklerden haz aldıkları için nefslerine tapıp durmaktan başka bir şey bilmezler. Bu yüzden de onlar alçaldıkça alçalmakta, değerleri düştükçe düşmektedir. **Hz. Mevlânâ**, bu durumu şöyle ifâde eder:

> "**İki gözle** evveli–sonu gör! Kendine gel, **İblis** gibi **tek gözlü** olma! / **Tek gözlü** ona derler ki, yalnız içinde bulunduğu hâli görür… **Hayvanlar gibi** başka şeyden haberi yoktur. / **Öküz**ün iki gözünü çıkarmanın cezâsı, bir gözü çıkarma cezâsıdır. Çünkü onda şeref yoktur ki! / **Öküz**ün iki gözü, değerinin yarısıdır. Çünkü onun iki gözle yapacağı şeyi, sen ona yaptırabilirsin!" (IV/140).

Tek gözlü şeytan gibi hayvânî hislerine kapılıp nefslerine tapan ***öküz*** tabiatlı yaratıklar, eğer yeryüzünde hâkim olmaya kalkarlarsa, vay insanlığın hâline! **Hz. Mevlânâ**, şu mısralarında, sanki yaşadığı dönemden 700 küsur yıl sonrayı, günümüzü anlatmaktadır:

> "Şimdi (günümüzde), gizli şeyler, **alacalı öküz**e benzer. Söz iği, âlem içinde yüzlerce renkte bir iplik gibi görünür. / Şimdi, yüzlerce renge boyanma (çok yüzlülük), yüzlerce gönül sâhibi olma (münâfıklık) devri. Tek renkli (dosdoğru) olma âlemi, nereden tecellî edecek? / Şimdi **zencilik** zamanı. Rum diyârına mensup olanlar (Anadolu insanı), yâni **beyaz güzeller** gizli. Şimdi **gece**; **güneş** gizli. / **Kurd**un devri, **Yûsuf** kuyunun dibinde. **Kıptî**lerin nöbeti; **Firavun**, pâdişah şimdi. / Bu sûretle de kimseden esirgenmeyen rızıktan, herkese lüzumlu–lüzumsuz sırıtıp duran şu **köpekler** de birkaç gün rızıklansınlar, hisselerini alsınlar bakalım. / "Gelin!" buyruğu verilinceye kadar **aslanlar**, orman içinde beklemedeler. / Bu emir geldi mi, o **aslanlar**, yayıldıkları yerden çıkarlar. Allah, onlara, perdesiz olarak yayılacakları, geçinecekleri yeri gösterir. / İnsanın mâhiyeti olan **insanlık**, karayı da kaplar, denizi de. **Alacalı öküzler**, o kurban gününde kesilirler. / O kurban günü, korkunç bir kıyâmettir. Mü"minlere bayramdır; **öküzler**e ise helâk olma günü." (VI/149-150).

4. Münâfık / İkiyüzlü Kişi

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, yaptığı işlerde ve davranışlarında ilkeli ve tutarlı olmayan, bir öyle bir böyle davranan, esen rüzgâra göre renk ve şekil değiştiren, inandığı gibi yaşamayan, ***iki yüzlü / münâfık*** kişileri; yarısı siyah, yarısı beyaz, ***alacalı öküz***e benzetir:

> "Görüyorsun ya; bu bir kişide iki iş de var; gâh balık oluyor, gâh olta! / Yarısı mü"min, yarısı kâfir! Yarısı hırs, yarısı sabır! / Allah: "İçimizde mü"min de var, kâfir ve eski putperest de" dedi. / **Öküz** gibi… Yarısı kara, yarısı ay gibi bembeyaz! / Bu yarısını gören onu almaz; öbür tarafını gören ise almak ister, üstüne düşer." (II/46-47).

Tıpkı ***alacalı öküz***ün beyaz tarafını görenin onu almak istemesi, siyah kısmını görenin ise vazgeçmesi gibi; ikiyüzlü / münâfık kişinin de iyi, güzel ve dürüst yönlerini gören, onunla dost olmak ister; ama çirkin yüzünü, kötülüklerini, kabalıklarını ve ihânetlerini gören de ondan kaçar.

5. Sahte Şeyh / Müteşeyyih / Şeyh Taslağı

Mevlânâ, gerçekte şeyhlik kâbiliyet ve yetkisine sâhip olmadığı halde şeyhlik taslayan ***müteşeyyih***leri, Cenâb-ı Hakk"ın sınaması sonucunda ***iki boynuz***unun belirmesi sâyesinde foyası meydana çıkan ***öküz***lere benzetir:

> "Aşağılık bir adam, **terzilik** dâvâsına kalkışsa; **pâdişah**, onun önüne bir **atlas kumaş** atar, / "Bundan bir geniş **kaftan** yap!" der. Bu sınamayla, yersiz dâvâya kalkışanın başında **iki**

> **boynuz**dur peyda olur, **öküzlüğü** anlaşılıverir…/ Kendini **Cüneyd** ve **Bâyezid** gösteriyorsun.. Yürü be! "Ben, baltayı kilitten fark edemem ki" diyorsun ama. / A düzenbaz! Kötülüğü, tembelliği, kızgınlığı ve ihtirâsı, bu sersemlikle nasıl gizleyebileceksin? / Kendini **Hallâc-ı Mansûr** göstermede, dostların pamuğuna ateş urmadasın… Kendini öyle pek **yol erleri**nden sanma! Sen, **yol kesiciler**in adamısın." (III/54-55).

Buradaki ***terzilik*** mürşidliği; ***pâdişah*** Yüce Allah"ı; ***atlas kumaş*** insandaki "insan olma" kābiliyetini; ***kaftan*** kâmil insanı; ***iki boynuz*** sahte şeyhin açığa çıkan foyalarını ve ***öküz*** de şeyh taslağını simgelemektedir. Sahte şeyh, kendini vaktinin **Cüneyd**"i, **Bâyezîd**"i olarak tanıtır; hattâ tasavvufun ilk aşk şehîdi **Hallâc-ı Mansur**"luk iddiâsına kalkışır. Oysa lâyık olmadığı halde onun yaptığı bu iş, gerçek Hak dostlarının yolunun, tasavvufun yanlış tanınmasına sebep olmaktadır. Dolayısıyla böyle bir ***sahte şeyh, tasavvuf yolunun*** bir ***eri*** olmak bir yana, olsa olsa bir ***yol kesici / harâmî*** olabilir.

6. Mânevî / Tasavvufî Hakîkatlerden Habersiz Kişi

Mevlânâ, mânevî ve tasavvufî hikmet ve hakîkatlerden habersiz kişiyi, *Mesnevî'*sinde anlattığı bir hikâyedeki, denizden mücevher çıkarıp onun ışığıyla geceleyin otlayan ***su sığırı*** metaforuyla tasvir eder.

Hikâyeye göre, ***su sığırının*** biri, ***deniz****in* dibinden bir ***mücevher*** çıkarıp deniz kıyısına koyar ve geceleyin onun ışığıyla otlamaya başlar. Durumu izlemekte olan bir ***inci tâciri, sığır***ın ***mücevher****den* uzaklaştığı bir anda, pusuya yattığı yerden çıkar, o taşı balçıkla örter, kendisi de ağaçların arasına tekrar gizlenir. ***Mücevherin ışığı***nın kesildiğini gören ***sığır,*** bunu yapanı bulup boynuzlamak için çayırın etrafını deli danalar gibi defalarca hışımla dolaşır; ama bir türlü ***tüccar***ı bulamaz. Sonunda çâresiz, yine denizin kıyısına, ***mücevher****i* koyduğu yere gelir; fakat balçıkla örtülmüş olduğu için artık onu bulamaz (VI/231). Hikâyenin tam da burasında sözü alan **Mevlânâ**, insanları şöyle uyarır:

> "Şeytan bile toprağı anlamadıktan, toprağa karşı kör ve sağır kesildikten sonra, artık toprakta **mücevher** olduğunu, **öküz** nereden bilecek? / … / "İnin!" emri, cam bedene soktu da **Âdem incisi**, **toprak**ta gizlendi. / Onu **tâcir** bilir; fakat **öküz** bilmez. **Gönül ehli** olanlar anlarlar; fakat her toprak kazan, anlamaz." (VI/232)

Hikâyedeki ***deniz,*** uçsuz bucaksız *mârifet ve hikmet bilgisi*ni*;* ***mücevher,*** ondan çıkarılan *tasavvufî / mânevî hikmet ve hakîkat* parçacıklarını; ***inci tâciri,*** yüce irfânî değerlerden haberdar olan ve bunların kıymetini çok iyi bilen *mürşid-i kâmili* ve ***su sığırı*** da bütün bunlardan habersiz ve kıymetini takdir etmekten yoksun *ahmak kimse*yi simgelemektedir. Öyleyse, insanoğlu cennetten yeryüzüne indirildikten sonra onun ***toprak beden****ine* gömülen içindeki ***cevher****i,* yâni rûhî ve mânevî hakîkat ve değerleri; bunların kıymetini takdir etmekten âciz ***su sığırı*** tiynetli kimseler değil, ancak insandaki o eşsiz cevherin değerini bilen ***kâmil insan***lar bulup çıkarabilirler. Hikâyenin sonunda **Mevlânâ**"nın: *"onu* ***tâcir*** *bilir,* ***öküz*** *bilmez"* demesinin anlamı budur.

7. Peygamberlerin ve Evliyânın Dâvetine Kulak Vermeyen Kişi

Hz. Mevlânâ, peygamberlerin ve onların mânevî mîrasçıları konumundaki evliyânın insanlığa sunduğu dâvete kulak vermeyen kimseleri, kendi ***öküz***lüklerinden dolayı o yüce insanları da ***öküz*** sanan kimseler olarak tasvir eder. Oysa gerçekte peygamberler ve veliler, insandaki ***öküz***lük sıfatlarını parçalayıp yok etme gücüne sâhip birer ***aslan***dırlar. **Mevlânâ**"ya göre, en âdî ***öküz*** bile, böyle bir ***aslan*** önderin terbiyesine girerse, kendi de aslanlaşır. Fakat yalnızca ***öküz***lük*ten* hoşlanan bir kimse, boşu boşuna ***aslan***lığı aramaya kalkışmamalıdır:

"**Öküz sûretindeki aslan** (**peygamber** ve **velî** kişi) gibi. Onu uzaktan görürsün; ama içini deşmeye kalkışma! / Deşersen, **ten öküz**ünü terk et! Çünkü o **aslan huylu**, **öküz**ü paralar. / **Öküz** tabiatı, seni başından eder; hayvanlık huyu, seni hayvanlıktan ayırır. / **Öküz** bile olsan, onun (**peygamber** ve **velî** kişinin) yanında **aslan** kesilirsin. Fakat sen **öküzlük**ten hoşlanıyorsan, **aslan**lığı arama! / Mısır azîzi, gayb gözüne kapı açıldığında, rüyâda, / Yedi semiz ve besili **öküz**ü, yedi tâne zayıf **öküz**ün yediğini gördü.[10] / O zayıf **öküz**ler, hakîkatte **aslan**lardı. Böyle olmasa, o **öküz**leri yiyemezlerdi. / Şu halde iş eri (**evliyâ**) de sûrette insan görünür; ama hakîkatte onda insanı yiyen bir **aslan** gizlidir. / Adamı güzelce yer; onu tek, mücerret bir hâle getirir. Derdi varsa tortusunu süzer, saf bir hâle sokar. / O, bir dert yüzünden bütün tortulardan kurtulur, ayağını sühâ yıldızının başına kor!" (V/77-78).

Mevlânâ, yine *Mesnevî"sinde* anlattığı, *"**köylü**nün, karanlıkta **aslan**ı **öküz** sanıp okşaması"* hikâyesinde de, insandaki öküzlük sıfatlarını parçalayıp öldüren ***aslan*** konumundaki kâmil insanların cehâlet karanlığı yüzünden kıymetlerinin bilinmediğinden dem vurmakta ve onların irşad ve öğütlerinin ne kadar muazzam olduğunu şöyle ifâde etmektedir:

"**Köylü**nün biri, **öküz**ünü **ahır**a bağlamıştı. **Aslan** gelip **öküz**ü yedi, yerine kendisi geçip oturdu. / Köylü, geceleyin ahıra gidip köşeye, bucağa el atarak **öküz**ü aramaya koyuldu. / Elini **aslan**a sürmekte, sırtını, yağrısını yukarı aşağı okşamaktaydı. / **Aslan**: "Aydınlık olaydı ödü patlar, yüreği kan kesilirdi. / Fakat şimdi pervâsızca beni okşuyor, kaşıyor. Çünkü gece vakti beni **öküz** sanıyor" demekteydi. / Hak da: "Ey mağrur kör! Tur dağı benim adımdan paramparça olmadı mı? / Eğer biz kitâbımızı dağa indirseydik; dağ parçalanır, yerinden kopar, başka bir yere göçerdi. / Eğer Uhud Dağı, beni anlasaydı; o dağdan ırmak ırmak kan akardı" deyip duruyor. / Sen bu adı babandan, anandan işittin de onun için bu ada gâfilce yapıştın. / Bu sırrı taklitsiz anlasan, Allah'ın lutfuyla nişansız bir hâle gelir, hâtife benzersin." (11/39-40).

Hikâyedeki ***köylü,*** kendinden habersiz ve kılavuzsuz câhil kimseyi; ***öküz,*** insandaki hayvânî ve nefsânî nitelikleri; ***ahır,*** dünyâ ya da beden zindanını; ***aslan*** da insanlardaki nefsânî, hayvânî ve bedenî hırs ve şehvetleri yok eden peygamber ve velî gibi kâmil insanı simgelemektedir. Câhil ***köylü***ler*,* içine düştükleri cehâlet karanlığı yüzünden, kendilerindeki ***öküzlük*** özelliklerini yok eden ***aslan*** gibi kâmil insanların kıymetini bilmemekte, onları da kendileri gibi ***öküz*** sanmakta ve dolayısıyla onların öğüt ve dâvetlerine kulak tıkamaktadırlar. Oysa onlar, ana ve babalarından mîras olarak devraldıkları Müslümanlık anlayışlarını biraz yükseltip, kâmil kimselerin terbiyelerinden nasiplerini alsalardı, ***öküz***lükten kurtularak ilâhî hikmet ve mârifet sırlarını taklitsiz ve aracısız algılayıp anlayabilme kapasitesine kavuşurlardı.

8. Âşık

Buraya kadar anlatmaya çalıştığımız olumsuz anlamlarıran yara sıra **Mevlânâ**, *Mesnevî"*hin bir yerinde, ***öküz*** metaforuna, ***"âşık"*** gibi yüce bir mânâ da yüklemektedir. O ***âşık*** ki, ***mâşûk**u* olan Cenâb-ı Hakk"ın, celâlî tecellîlerinin bir netîcesi olarak kahrını gösterip cilveler yapması karşısında tahammül gösterememiş ve O"na olan aşkında eksiklik ortaya çıkmıştı. Fakat daha sonra, yaptığı hatâyı anlayıp pişman olmuştu. Bundan sonrasını, o ***âşık***ın dilinden konuşan **Hz. Mevlânâ** anlatmaktadır:

"(Âşık dedi ki: Ben) Hîleye saptım: O (mâşuk / Cenâb-ı Hak), bana kızmıştı; yapmak istediği şeye engel oldum, hışmından kaçtım, diye pişmânım. / Söyleyin; kızgınlıkla bana ne yapmak istiyorsa yapsın. Bu (bana) **kurban bayramı**dır, **âşık** da **kurbanlık**! / **Öküz**, uyur, istirahat eder, bir şey yerse; kurban bayramı için besleniyor demektir. / Beni, **Mûsâ"nın kurban** edilerek ölüyü dirilten **öküzü** bil! Parçalarımdan bir parça bile, hür kişinin tutuklanmasına sebeptir. / **Mûsâ"nın öküzü** de kurban olmuştu. En küçük bir parçası bile, bir öldürülmüşe hayat verdi. / "**Öküz**ün bâzı yerleriyle (kuyruğuyla) ölüye

vurun!" (Bakara, 2/73) hitâbı geldi; vurdular. O öldürülmüş adam, dirildi, fırlayıp kalktı." (III/318-319).

Buradaki ***kurbanlık öküz***, *Hakk"a âşık* olan kimseyi; ***kurban bayramı*** da Allah yolunda kendini kurban eden *âşıkın mâşûkuna kavuşmasını* ifâde etmektedir. Tıpkı **Hz. Mûsâ**"nın ***kurban*** edilerek ölüyü dirilten ve anlattıklarıyla hakîkatin ortaya çıkmasına vesîle olan ***öküz***ü gibi, o âşıkın en küçük bir zerresi bile ölü gönüllere hayat verir; kalpleri ölmüş nice insan, onun mesajlarıyla dirilir, hayat bulur.

Sonuç

Buraya kadar anlattıklarımızdan çıkan netîceye göre, **Mevlânâ**"nın *Mesnevî"*de ***öküz*** metaforuna yüklediği anlamlar, ana hatlarıyla şöyledir:

1. Her türlü hayvânî ve süflî dürtü ve ihtiyaçları yüzünden olmadık sıkıntılar çeken, doymak bilmez / açgözlü ***nefs,***

2. Sınırlı / çok kısa bir süre için işe yarayan ***geçimlik dünyâ malı,***

3. Hayvanî hislerinin tutsağı olup ***nefsine tapan*** kişi,

4. İş, tutum ve davranışlarında ilkeli ve tutarlı olmayan, bir öyle bir böyle davranan, esen rüzgâra göre renk ve şekil değiştiren, inandığı gibi yaşamayan, ***ikiyüzlü / münâfık*** kişi,

5. Gerçekte şeyhlik kâbiliyet ve yetkisine sâhip olmadığı halde şeyhlik iddiâsında bulunan ***sahte şeyh,***

6. Mânevî / tasavvufî hikmet ve hakîkatlerden habersiz, burların kıymetini bilmekten âciz kişi,

7. Öküzlük sıfatlarından kurtulamaması sebebiyle peygamberlerin ve evliyânın öğüt ve dâvetine kulak vermeyen kişi,

8. **Hz. Mûsâ**"nın kurbanlık öküzü gibi, Hak yolunda kendini kurban eden **Hak âşığı**.

Esâsında **Mevlânâ**"nın ***"öküz"*** metaforuyla anlatmaya çalıştığı varlık, ***"insan"***dan başkası değildir. Gündelik hayâtımızın her safhasında, bu tür insan tipleriyle karşılaşmamız mukadderdir.

*Mesnevî"*nin başından sonuna kadar hemen her konuda olduğu gibi, ***öküz*** metaforunda da **Mevlânâ**"nın en temel kaynağı Kur"ân-ı Kerîm"dir. *Mesnevî"*deki ***öküz*** metaforunun geçtiği hemen her yerde, gerek doğrudan Kur"an âyetlerini referans alma şeklinde olsun, gerekse çeşitli âyetlere zımnen gönderme ve îmâlarda bulunmak sûretiyle olsun, **Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî**"nin, görüşlerini Kur"ânî irfan ışığında ortaya koymaya büyük önem verdiği görülmektedir.

Hz. Mevlânâ"nın, "sadece zâhirî ilimleri elde etmekle kemâle erdiğini sanan, zâhirci bakış açısının ötesindeki metafizik ruh ve bilgiden yoksun ve fakat yine de kendini *allâme-i dû-cihan* sayan kimseler" için söylediği, birer darb-ı mesel niteliğindeki şu mânidar sözlerini tekrar vurgulayarak yazımıza son verelim:

*"**Hayvan duygusu** pâdişâhı görseydi, **öküz** ile **eşek** de Allah"ı görürdü." (II/5). "**Hayvan duygusu**, o sûretleri (ilâhî tecellîleri) görseydi, **öküz**le **eşek** de vaktin **Bâyezîd**i olurdu" (VI/175).*

*

Doç. Dr., Yüzüncü Yıl Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Tasavvuf Anabilim Dalı, ahmetogke@hotmail.com

[1] Mevlânâ Celâleddîn-i Rûrrû, *Mesnevî,* çev.: Veled İzbudak, Gözden Geçiren: Abdulbâki Gölpınarlı, 2. baskı, İstanbul 1990, c. VI, s. 175.

[2] D. Mehmet Doğan, *Büyük Türkçe Sözlük,* 11. baskı, İstanbul 1996, s. 874.

[3] Ahmet Ögke, *Elmalı Erenlerinde Mânâ Dili,* Elmalı Belediyesi Yayını, Ankara 2007, s. 120.

[4] Suat Yıldırım, *Kur"ân-ı Hakîm ve Açıklamalı Meâli,* İstanbul 2001 (Bakara, 2/67. âyetin meâlindeki açıklama).

[5] Hasan Tahsin Feyizli, *Feyzü"l-Furkân Kur"ân-ı Kerîm Meâli*, 3. baskı, İstanbul 2006, s. 11. İlgili âyetler (Bakara, 2/67-73), meâlen şöyledir: **67.** Mûsâ, kavmine: "Allâh size mutlaka bir **inek** kesmenizi emrediyor" demişti. Onlar: "Bizimle alay mı ediyorsun?" dediler. (Mûsâ da:) "Câhillerden olmaktan Allah"a sığınırım!" dedi. **68.** (Onlar: "Ey Mûsâ) Rabb"ine bizim için yalvar, (ona sor da) onun ne biçim (bir sığır) olduğunu bize açıklasın" dediler. (Mûsâ da: "Allah) buyuruyor ki: O (**inek**) ne çok yaşlı, ne de körpe; bu ikisinin ortasında (dinç bir **inek**)tir! Haydi, artık size emredileni yapın!" **69.** Onlar (tekrar): "Rabbine bizim için yalvar, onun renginin nasıl olduğunu açıklasın' dediler. (Mûsâ): "O (Rabb"im) diyor ki: "Rengi, bakanlara neşe veren, sapsarı bir inektir" buyuruyor" dedi. **70.** Yine: "Bizim için Rabbine duâ et de, onun (mâhiyetinin) nasıl olduğunu bize açıklasın. Çünkü bizce, **sığırlar** birbirine karıştı. Eğer Allah dilerse, biz (emredileni yapmakta) elbette doğruya erişmiş oluruz" dediler. **71.** (Mûsâ şöyle dedi:) "O (Rabb"im) buyuruyor ki: O, henüz toprağı sürmek ve ekin sulamak için boyunduruk altına alınmamış, hiç alacası olmayan, serbest dolaşan, kusursuz bir **sığır**dır. (İsrâiloğulları:) "İşte şimdi (Rabb"inden) gerçeği getirdin!" deyip, hemen o **ineği** boğazladılar. (Gördüğün gibi, emre itaat yerine, isteklerini çoğaltmaları sebebiyle) neredeyse (cayıp bunu) yapmayacaklardı. **72.** (Ey Yahudiler!) Hani siz bir adam öldürmüştünüz de onun (kātili) hakkında birbirinizle atışmış (suçu birbirinize atmış)tınız. Oysa Allah, gizlediğiniz şeyi açığa çıkarandır. **73.** (İşte bunun için) biz: "(Kesilen **sığır**ın) bir parçasıyla ona (öldürülen adama) vurun!" demiştik. (Onlar da vurunca, ölü dirilip kātilini söyleyivermişti.) İşte Allah, tıpkı bunun gibi ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size âyetlerini (kudretini açıklayan delil ve mûcizeleri bu şekilde) gösterir.

[6] Mustafa Tatcı, *Yûnus Emre Külliyâtı V – Yûnus Emre Şerhleri,* İstanbul 2005, ss. 148-149.

[7] İsmâil Hakkı Bursevî, *Şerh-i Ebyât-ı Yûnus Emre,* Süleymâniye Ktp., Es"ad Efendi, no: 1521/2 (müellif hattı), (Tatcı, *Yûnus Emre Külliyâtı V – Yûnus Emre Şerhleri,* ss. 148"den naklen).

[8] Bursevî, *age.,* (Tatcı, *age.,* s. 148)"den aldığımız ilhamla.

[9] Bu çalışmamızda Mevlânâ"nın *Mesnevî"*sinden vereceğimiz referansları metin içinde bu şekilde kaydedeceğiz. Yararlandığımız temel kaynağın künyesi şu şekildedir: Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, *Mesnevî,* çev.: Veled İzbudak, Gözden Geçiren: Abdulbâki Gölpınarlı, 2. baskı, İstanbul 1990. Parantez içinde referans olarak verdiğimiz romen rakamı, adı geçen kaynağın *cilt* numarasını, / işâretinden sonraki rakam da *sayfa* numarasını göstermektedir. Ancak, konunun gerektirdiği yerlerde, *Manzum Nahîfî Tercümesi"*ne (Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, *Mesnevî-i Şerîf,* (Manzum Nahîfî Tercümesi), haz.: Âmil Çelebioğlu, İstanbul 2000) de mürâcaat ettik. İki tercüme arasında belirgin farkların görüldüğü durumlarda ise *Nahîfî Tercümesi"*ne "Nahîfî Çev." kısaltmasıyla ayrıca atıfta bulunmayı tercih ettik.

[10] Bk. Yûsuf, 12/43.

KUZGUN (RAVEN)

Yazan: Hülya Reis

Kuzgun (Raven) Simyada, “Nigredo aşaması”nın sembolüdür.

Bir Hint Atasözü; “Kuzgunun başında bilgelik vardır” der.

Kara Karga , bazen de Kuzgun,

Ruh Simyasının Yüce Çalışmasının başlangıcıdır.

Bu sembol,

simyacının meditasyonda dış duyular dünyasından çekilip,

başlangıçta kendini ruhun karanlık iç dünyası olarak gösteren

içsel uzayla karşılaşmasının ilk aşamalarını anlatır.

Bu süreç simya metinlerinde

ayrıca kararma, nigredo tecrübesi olarak

ve caput motuum,

ölülerin başları veya başka bir simya resminde gösterildiği haliyle

imbiğin içinde simyasal ölüm olarak,

sık sık bir ölüm süreci şeklinde resmedilmiştir.

Demek ki Kara Karga sembolünde

bilinçte fiziksel duyuların dünyasından,

bizi fiziksel bedene bağlayan sınırlamalarından dışarı atma anlatılır.

——————————————

Analitik psikolojide ise

bireyin gölgesi ile yüzleştiği

“Ruhun Karanlık Gecesi” için bir metafordur.

Bizi ayakta tuttuğunu düşündüğümüz zemin

kaymaya başlayınca

varlığımızın daha önce gözden geçirmemiş olduğumuz parçaları

ile yüzleşip halleşeceğimiz süreçtir bu "Ruhun Karanlık Gecesi"

Kişiye göre değişen bir dönemi anlatan,

ruhun karanlığın içinden geçtiği,

bazılarının içinde kaybolduğu

ama yine de geçilmeden olmayan

zamansız zaman kesitinin adı olan

"Ruhun Karanlık Gecesi",

hem ölüm hem de doğumu birlikte yaşadığımız

bir zamandır.

O ana kadar ötelediğimiz karanlığımızla

başka bir düzeyde karşılaşırız.

Bunu farklı kılan ise ,

karanlıkta kalan parçalarımızı

artık ötelemek, dışlamak , görmezden gelmek tutumunun

işe yaramaması,

ve kendimizle gerçek anlamda yüzleşiyor olmamızdır.

Bir anlamda

Gün ışığı doğmadan önceki ,

ardından ışığı getirecek olan karanlıktır bu...

Bütünleşmek pozitif olmak gibi algılansa da

her iki kutbun

kutupsuz teklikte yeniden buluşması ile ilgilidir.

Öncelikle karanlığı

yok saymamak gerekiyor.

Başkalarının olumsuz gördüğümüz taraflarından ziyade

kendimizdeki bastırılmış karanlığa yönelmek

karanlığın daha fazla büyümemesini

ve bu karanlık geceden

artık çıkabilmeyi sağlamakta…

Marianne Williamson'ın dediği gibi

"En derin korkumuz yetersiz olmak değildir.

En büyük korkumuz ölçülemeyecek kadar güçlü olmamızdır.

Bizi asıl korkutan karanlığımız değil, ışığımızdır".

En zor ve en son ders,

varlığımızı doldurması için Işık'a izin vermektir,

çünkü o hiçbir yere izinsiz girmez.

Yani her şey

tek başınalık cesareti ile,

derin dibe dalmakla ,

karanlıktaki parçayı bulmakla,

şefkatle ,

kendini sevmekle mümkündür.

Kendi özümüzden

yine kendimize doğru…

——————————————

"Ruhun Karanlık Gecesi"nden uyanmak

İyileştirici yılan zehri gibi nitelenen

" Kundalini " uyanışı ile ilişkilendirilir.

——————————————

Simyada Siyah aşama,

ya da maddenin öldürülmesi aşaması Nigredo olarak adlandırılır.

Maddenin ölümü,

bir sonraki aşamada maddenin diriltilmesi olarak da bilinen

beyaz aşama,

yani Albedo ya,

oradan da Kırmızı aşama,

yani maddenin beslenmesi,

Rubedo aşamasına geçecektir.

Hıristiyan felsefesindeki

yaşamın ölümden doğma diyalektiği,

simyacıların çoğunu, İsa örneğinden hareketle etkilemiş olmalıdır.

Maddenin ölümü,

yani tüm özelliklerinden arındırılması

onun içindeki ilahi kıvılcımı,

ilk koşullandırıcıyı, ya da ilkten öncekinin açığa çıkmasını sağlayacaktı.

Serbest kalan ilahi kıvılcım,

simyacının avuçlarına düşecekti.

——————————————

Simyacının ulaştığı

ölümsüzlük aşamasının temel maddesi olan felsefe taşı,

çileli bir yolculuğun sonucudur.

Simyacı için asla bir ayrıcalık değildir,

ölümle kesilmemiş bir yaşam bütünlüğü

simyacı için daha sistematik bir bilgi olanağına açılan bir kapıdır.

Bu anlamda, kişisel hayatını zengin ve muhteşem kılacak

"felsefe taşı formülüne" sahip olmasına karşın,

gerekli gördüğü haller dışında onu,

adi madenleri altına dönüştürme yolunda kullanmaz.

Simyacı için felsefe taşı,

maddi bedenin engellerinin aşılması yolunda kullanılır.

Bunun en önemli aşaması ise,

yaşlanmayı ve çürümeyi engelleyen ab-ı hayat iksiri kullanımıdır.

Sahip olduğu bilgi, simyacıyı yeraltına iter.

Gölgede kalmak,

evrenin sırlarını isteyenin ayrıcalığıdır,

ona göre.

Popüler olmamaya özen gösterir,

sıradan, herkes gibi bir hayat oluşturarak dikkat çekmemeye çalışır.

Paracelsus, St. Germain Kontu gibi

yarı mistik şahsiyetlerin yanı sıra,

Locke, Newton gibi, bilim ve felsefe dünyasının popüler isimlerinin de

yer aldığı "simyacı" listeleri inandırıcılıktan uzaktır.

Çok sayıda hermetik disiplin gibi,

simya da, öğretmen öğrenci ilişkisi temelindeki

gizlici ve dışa kapalı bir yöntem olarak, kuşaktan kuşağa aktarılır.

http://www.felsefetasi.org/kuzgun-2/

ÖNCEDEN BİLMENİN HAZZI

Kassandra, Troya kralı Priamos'un kızıdır. Kâhindir. Geleceği görme gücü vardır. Felaketleri görür, onları önceden haber verir ama önleyemez. Daha doğrusu etrafındaki "normallere" anlatamaz. Kâhinlere özgü trajedik yaşamın örnek kişiliklerinden birini imler. **Ama bu çok acılı yaşamı içinde iki boyut vardır: bilmek ve önleyememek. Önleyemeyeceği felaketleri önceden bilmek ona çok acı verir.** Ama her şeye karşın bilmek de anlatılması zor bir haz duyumsatır. Christa Wolf, biraz da kendisinin içinde yaşadığı koşulları sergileyen, olağanüstü bir yetkinlikle yazdığı Kassandra'nın romanında, onun bu trajedisini sergiler.

Heykeltıraş arkadaşı Franzlska Lobeck (1984) da, benzer bir güzellikte heykelini yapmış. Yapıt, Berlin'de Devlet Kültür ve Tarih Müzesi'nde sergilenmektedir. Franziska Lobeck -de-, büyük bir yaratıyla, Kassandra'nın biyografisindeki, **"önceden görmek, bilmek ama anlatamamak, inandıramamak"** İkili psişik durumu (sanki bizlere bile neredeyse) sezinletmektedir. Kassandra'nın yüzünde (Laokoon benzeri) genel acılı yazgının ötesinde (biraz da) "olacakları önceden bilebilmenin ve de başına gelecekleri bilmesine karşın bunları yüksek sesle söylemiş olmanın mutluluğu, hazzı da gösterilmiştir…

Laokoon Grubu ve Kassandra büyük trajik sonuçlar pahasına da olsa, bilmenin hazzını ve bunu bilmeyenlerle paylaşmanın mutluluğunu simgeleyen iki büyük başyapıttır.

Kaynak: Serol Teber, Bilimsel Bir Peri Masalı: Freud'un Aile ve Tarihsel Romanı, Ekim 2013, İstanbul

”KÜLLERİN ALTINDAN ÇIKAN ÇOCUKLUK AŞKI”: GRADİVA

Freud, kendisini bulduğu odasında, ”içmekânında” oluşturduğu, kitapları, koleksiyonları ile birlikte yaşamıştır. Burada koltuğuna oturur, güzel bir puro seçer, bir define arayıcısı gibi, bir şeyler bulup gün ışığına çıkarmaya, düşündüklerini bir kez daha kontrol etmeye çalışır. Bu sırada gözleri oturduğu koltuğun karşısındaki duvarda duran Gradiva rölyef'indedir…

Freud, insanın ruhsal yaşamının işleyiş dinamiğinin, antropologların savlarına da uygun olarak biyoloji ve doğa tarihiyle yoğun ilişki içinde bulunduğunu düşünmüştür. Bu ilişkilerin kenetlendiği alanların kendilerini dürtü yaşamlarında, gerilimlerinde belli edeceklerini ve bu yoğun istemlerin doyurulmaması durumunda bunların giderek iç huzursuzluklara, nevrotik, hatta prepsikotik durumlara bile varabileceklerini öngörmüştür.

Bilinçdışına bastırılan yaşantıların yeniden ortaya çıkışını, 79 yılında Vezüv yanardağından çıkan küllerin altında kalan Pompei kentinin üstünü örten kül tabakaların kaldırılmasıyla, kentin 2000 yıl kadar önceki görkemiyle yeniden gözler önüne serilmesine benzetir… Psikanaliz söyleminde Pompei'nin bu çok öğretici serüveni kuramın özünü dolaylı anlatan önemli bir metafordur. Freud bu konuda analitik ve poetik analitik çalışmayı Wilhelm Jensen'in Gradiva romanı üzerine yazmıştır. (1)

Ernest Jones'un açıklamasına göre, Wilhelm Jensen'in 1903 yılında yayımlanmış Gradiva ya da Pompei Fantezisi adlı yapıtını, Freud'a, Jung salık vermiştir. Freud, öyküyü okumuş çok etkilenmiş. Olasılıkla 1906 yılı yaz tatilinde, Gradiva'yı yazmış; çalışma 1907 yümda yayımlanmıştır. Gradiva, Freud'un Düş Yorumu'ndan sonra psikanaliz kuramını en öz, öğretici ve en şiirsel anlatan araştırması olmuştur. Freud'un kanısına göre, Wilhelm Jensen'in Gradiva romanı, kendisiyle hemen hemen aynı yıllarda, değişik disiplinlerin ayrı yollarından psikanaliz kuramının verilerine yaklaşan eşsiz bir yapıttır. Jensen, öyküsünde anıların başarılısını, bilinçdışı özlemleri ve bunlardan kaynaklanan hezeyanları, sanrıları, yanılsamaları psikoz öncesi duruma giriş ile sonradan, düşlerin yorumu ile sağaltmayı inanılması zor bir öngörüyle sergilemiştir. Freud, bu sanat yapıtının yaratıcısına hayranlığını içtenlikle dile getirmiş ve yazarların gökyüzü ile yeryüzü arasında diğer sıradan insanların bilmediği pek çok şeyi bilebildiklerini, görebildiklerini ve yazabildiklerine onların görebildiklerini, başkalarının hayallerinden bile geçiremediklerini söylemiştir. Freud'un yazısından, Jensen'in öyküsünün çok kısa bir özeti belki şöyle toparlanabilir:

Genç arkeolog, Norbert Hanold, Roma'da antik eserler müzesinde bir rölyef görür. Rölyef, yetişkin bir kızı yürür durumda göstermektedir. Burada, pilin giysisinin eteğini elleriyle yerden biraz yukarı kaldıran kızın, sandaletti ayakları gözükmektedir. Ayaklarından biri zemin üzerinde durmakta, bu ayağın ardında duran öbür ayak yukarı kalkmış, yalnızca parmak uçlarıyla yere dokunmakta, topuk ve taban neredeyse zeminle dikey bir konumda gösterilmektedir. Bu durum, kızın yürüyüşüne olağanüstü bir çekicilik vermiştir. Kızın bu çekici yürüyüşü, kendisini tümüyle bilimsel çalışmalara vermiş, gerçek dünyayı pek gözü görmeyen, kadınlara karşı hemen hemen hiç ilgi duymayan genç arkeologu büyülemiştir.

Romanın özünü Norbert Hanold, bu rölyefe, kızın yürüyüşüne, ayaklarının durumuna, hezeyanlı, sanrılı bir küçük mini psikoz durumuna gelene değin duyduğu tutkuyu anlatır. Bin bir zorlukla bunun bir alçı kopyasını edinmiş ve çalışma odasına asmıştır. (Bu romanı okuduktan sonra, Freud da aynı rölyefin bir alçı kopyasını edinmiş, çalışma odasına asmıştır. Bu alçı kopya, Freud'un Londra'daki müzesinde görülebilir, ayrıca rölyefin orijinali Roma, Vatikan Müzesi'nde sergilenmektedir). Hanold, rölyefte kendisine çok çekici gelen şeyin ne olduğunu bir türlü kestiremez. Ancak, büyüleyici bir etkinin altında olduğunu da duyumsar. Ayrıca bu tümüyle mesleki, arkeolojik bir ilgi de değildir ve

rölyefte ”bugüne de özgü” bir şeylerin olduğunu da sezinler. Jensen, bu aşamada bize fazla bir ipucu vermez. Ama genç kadının yürüyüşüne karşı duyulan ilginin özü, psikozun gizini içinde barındırır. Arkeolog, bu rölyefe, ileriye doğru yürüyen kız anlamında ”Gradiva” adını verir. Özgeçmişi üzerine varsayımlarda bulunmaya çalışır. Grek kökenli olabileceğini düşünür. Sonra soylu 3 bir Pompei ailesinden geldiği kararım verir. Hiç olmazsa ”Pompei'de yaşamıştır”, der. Sonra kesin kararını verir ve ”Gradiva Pompei'lidir” diye düşünür. Kızın bastığı taşlar ve yürüme stili, Pompei yollarmı anımsatır. Olasılıkla etekleri ıslanmasın diye yollardaki taşlardan atlaya atlaya karşıdan karşıya geçerken gösterilmiştir. Ancak bu yürüyüşün gizemini düşünürken, kendisinin de artık çevresindeki kızların yürüyüşlerine de dikkat etmekte olduğunu sezinler. Bu onun şimdiye değin yaptığı bir iş değildir. İlk defa basma gelmektedir.

GRADİVA RÖLYEFİ, ROMA VATİKAN MÜZESİ

Tam bu günlerde, arkeolog Norbert Hanold, bir düş görür; düşünde, felaketin olduğu anlarda 79 yılında Pompei'dedir. Ve sokakta, Gradiva yürümektedir. Arkeolog, düşünde gördüğü Gradiva'ya kentin üzerine felaket gelmekte (yağmakta) olduğunu, kaçması gerektiğini söylemeye çalışır, fakat kız oralı olmaz, onu dinlemez, gider tapınağın mermerleri üzerine uzanır; biraz sonra Vezüv yanardağından çıkan tozlar, küller üzerine yağmaya başlar. Küllerin altında kalan kız mermerleşir…

Genç adam bu karabasandan kan ter içinde uyanır. Kulaklarında hâlâ Pompei halkının çığlıkları vardır. Ama sonra bu seslerin odasının açık kalmış penceresinden geldiğini anlar. **Soluk almak için pencereden dışarı uzanır, bu kez yoldan geçen bir kızı yeniden Gradiva'ya benzetir ve tümüyle uygunsuz giysiler içinde olmasına karşın sokağa çıkar, kızın ardından onun gittiği yöne doğru koşar; fakat etrafındakilerin kendisiyle alay etmesi üzerine tekrar odasına döner**… Hayal gücü çok canlı olan genç adam, içinden gelen belirsiz bir duygunun dürtüsüyle, İtalya'ya, amacı ve içeriği belirsiz bir gezi yapmayı planlar… Bunun için üniversiteye kapsamlı bir proje sunar, proje kabul edilir. Yolculuk başlar. Norbert Hanold, içinden atamadığı bir tedirginlik ve huzursuzlukla ilk kez Roma'ya, oradan Napoli'ye gider, sonra kendini bir öğlen sıcağında Pompei de bulur…

Doğru Pompei kentinin yıkıntılarına gider… Öğlen sıcağı etkisiyle de, yarı bilinç bulanıklığı altında Pompei kentinin kalıntıları arasında yürür… Bu sırada Gradiva'ya benzer bir kadın, karşıdan karşıya geçmektedir. Pompei sokaklarında Gradiva'yı görünce şaşırır. **Sıcağın ve yorgunluğun etkisiyle ruhsal dengesi iyice karışır, bilinç bulanıklığı sezinler**… Oysa bu ana kadar unutmuştur onu. Genç adam o zaman gerçekten ”Gradiva'nın özel yürüyüş biçiminden, ayak parmaklarının küller içinde, başkalarından farklı ayrı bir iz bırakması gerektiğine inandığı” için, bir arkeolog olarak bu izleri aramak amacıyla Pompei' ye geldiğini düşünür. Ayrıca tüm bilimsel projesini de buna göre yapmıştır.

Küllerin içinde Gradiva'nın kendine özgü ayak izlerini bulmak üzere Pompei'ye gelmesi, onun tümüyle yaşadığı hezeyanın etkisi altında olduğunu gösterir. Pompei pazar yerinin yanında dolaşırken, Gradiva'yı bir tapınağın önünde görür. Fakat kız, sokaklardan birinde kaybolur gider. Onun Pompeili olduğunu anımsar, ardından koşar… Kız aynen düşünde gördüğü gibidir. O zaman ayırdına varır ki, İtalya gezisi, Pompei'ye gelişi, aslında onu bulmak içindir. Düş, hezeyan arası bir

yaşantı durumundadır... Zaten yapıtın diğer bir adı da, "Bir Pompei Fantezisidir. Sonra onu yeniden duvarlardan birinin yanında otururken görür. Bu bir sanrı mıdır? Yoksa gerçekten iki bin yıl önce ölmüş Pompei sakinleri yaşama mı dönmektedirler? Ama o bunun ayırdına varacak durumda değildir. Kıza dönüp ilk kez Yunanca bir şeyler söyler, sonra Latince konuşur. Kız gülümser ve benimle konuşmak istiyorsan Almanca konuş der. Gradiva bir Alman kızıdır. Alman kızı ile Gradiva arasında bağlantı kurmasında rölyefin etkisi ne olmuştur. Bilemeyiz (henüz).

Arkeolog yaşadığı hezeyanın ciddiyetini fark edecek durumda değildir, ayrıca psişik durumu da iyice bozuktur... En azından hezeyanlı, prepsikotik bir durumdadır. Genç kız onun bu durumunu sezinler. Ve adama yardım etmesi gerektiğini düşünür. Özcesi, sağaltma işini üstlenmesi gerekmektedir. Kız gitmek için ayağa kalkar. Arkeolog ona **"yarın öğlen üzeri gene burada buluşalım"** diyebilir ve ayrılırlar.

Norbert Hanold, ertesi günü erkenden, öğle saatini beklemek için yeniden sözleştikleri yere gelirken, arkeolojinin ne kadar anlamsız bir bilim dalı olduğunu düşünür... Salt taşların, bronzların dilinden anlamakta, toprak altından çıkmış parçaların gizlerini çözmeye çalışmaktadır, oysa o artık bugüne, güncel yaşama dair bir şeyler istemektedir. Örneğin, burada, Pompei'de 2000 yıl kadar önce ölmüş bir kızla buluşmak için beklemektedir. O zaman birden, 2000 yıl önce ölmüş kız (ya) gelmezse diye kaygılanmaya ve **"Keşke yaşasaydın, keşke var olsaydın"** diye yakınmaya başlar... Gradiva gelir ve ona İtalya'da ölülerin ve gelinlerin taktıkları beyaz bir çiçek verir. Arada sorduğu küçük sorularla arkeologun, Pompei'ye gelişinin öykusünü onun ağzından dinler. Kabartma resimle, kendisi arasında nasıl bir ilgi kurduğunu öğrenmeye çalışır. Bu ara yeniden rölyefteki gibi biraz yürür. Yalnız bu kez ayağında sandalet değil, deri ayakkabılar vardır. Kız, adının yaşam anlamına gelen Zoe olduğunu söyler. **İnsan bir şeyi değiştiremiyorsa, boyun eğip onu kabul etmesi gerekir, ben çoktandır ölü olmaya alıştım**, der. Ertesi gün yeniden oraya geleceğine söz verir ve gider.

Kız, arkeologun hezeyanını anlar. Belki de yardım etmek için, bir şeyler yapabileceğini düşünür gibidir. Eğer burada hemen onun hezeyan içinde olduğunu söylese, tüm gelişmenin önünü tıkayacak, belki de iyileşmesini tümüyle önleyecektir.

Hanold, sonraki saatlerde, sürekli olarak ZoeGradiva'yı düşünür. Bu ara yolda birden, komşusu ve aynı üniversitede çalışan, bir zooloji uzmanıyla karşılaşır; adam özel bir tür kertenkele aramak için Pompei'ye geldiğini söyler. Sonra tekrar Gradiva'yı görür. Kız öğle yemeği için hazırladığı kâğıda sarılı ekmeğinin yarısını arkeologa verir. Ve bir ara, **"hatırlamıyor musun, sanki iki bin yıl önce de, seninle böyle bir yerde oturup yemek yemiştik"** diye sorar. Hanold, bu soruya nasıl yanıt verebileceğini bilemez. Ama durumunun biraz ayırdına varır gibi olur. Henüz kızın canlı mı ölü mü olduğunu bilmemektedir. Bu ara kızın sol eli, uzun parmaklarıyla dizlerinin üzerinde durmaktadır ve üzerine bir sinek konar, arkeolog, bu sineği kovmak bahanesiyle kızın ellerinin üzerine dokunur. Kızın eli hiç de kuşkuya yer vermeyecek biçimde canlı ve sıcaktır. Kız bu duruma, **"anlaşılan sen aklını kaçırdın Norbert Hanold"** diye tepki gösterir. Arkeolog şaşırır. Gradiva onun adını nereden bilmektedir. Adıyla seslenmek birini uykudan uyandırmak için önemli bir adımdır. Onun da, aklı biraz daha başına gelir gibi olmuştur.

ZoeGradiva, artık biraz daha açıklamada bulunmak gereğini görür ve Gradiva sandığı kızın yani kendisinin çalıştığı üniversitede bir süre önce gördüğü, zooloji uzmanının kızı Zoe Bertgang olduğunu söyler. Norbert Hanold yüksek sesle, **"o zaman siz Zoe Bertgang'sınız"** der. Ama henüz bilinçli düşünme düzeyine gelmemiştir… Yarı bulanık durumdadır. Ancak kızın söylediklerini tekrarlayabilmektedir… Ama sağaltım yolunda önemli bir ilerlemedir bu. Burada yazar, çok güzel sözcük oyunları yapar. **Hanold, ölü sandığı Gradiva ile konuşurken "sen" demesine karşın, canlı Zoe ile konuşurken hemen "siz" demeye başlar**. Bu onun hâlâ arkeolojik kalıntıları kendisine daha yakın duyumsadığını gösterebilir. Jensen gibi usta yazarların yapıtlarındaki akıllı kadınlar, adım adım çözer(ler) psikozları…

Zoe Bertgang, arkeologun komşusu ve çocukluk arkadaşı, ilk çocukluk sevgilisidir. Aradan uzun yıllar geçmiş, her ikisi de birbirlerini sevmeyi sürdürmüşlerdir. **Genç kadın, yavaş yavaş tarihsel geçmişin yerine kişisel (bireysel) geçmişi koymaya başlar**. Örneğin; siz yerine sen diyelim artık birbirimize der. Hanold, Gradiva ile ilgili hayallerinin, bellekten çıkıp gitmiş çocukluk anılarının uzantısında oluştuğunu sezinler. Bunlar onun sanal hayal ürünleri değildir. Bilinçten çıkmışlar ama bilinçdışında yaşamayı sürdürmüşler. Arkeolojiye başlayınca, dünya ile ilgisini kesmiş, tüm düşüncesini mesleği üzerine yoğunlaştırmış, çevresindeki kadınları, hatta ilk çocukluk aşkını bile görmez olmuştur.

Freud'un vurguladığı gibi, arkeolog, salt hayal gücüyle değil, kendi özyaşam öyküsünden, çocukluk arkadaşı Zoe ile ilişkisinden bilinçdışına itilmiş "bilinçsiz " anıların, duyguların burada varlıklarını sürdüren gücünden gelen cinsel bir istekle, Gradiva'nın büyüsüne kapılmıştır. Kişisel geçmişin yerine tarihsel geçmişi koymuş, rölyefe de "yürürken ışıldayan" anlamına gelen ve Zoe'nin soyadı olan Bertgang ile hemen hemen eş anlama gelen Gradiva adını bu yüzden vermiştir. Norbert Hanold'un, bunları bulması da ancak Pompei'de mümkün olabilmiş, arkeolojik bir kazı yapar gibi, gençlik aşkını da tozların altından çıkarmış, yeniden diriltmiştir. Zoe, arkeologa bu kez tarihsel geçmiş yerine, kişisel geçmişi koymayı anlatmaya başlamış, psikozun sağaltılmasında önemli adımlar atmıştır.

Norbert Hanold'da eski arkadaşlık, tutkuya dönüşmüş, bilinçdışındaki baskıyı ilk kez düşleri haber vermişlerdir. Freud bunu, Jensen'in de aynen kendisi gibi, bilinçdışının zaferi olarak saptadığını söyler. Bunlar, bir süre baskı altında kaldıklarında, hezeyana ve sanrıya dönüşür gibi olmuşlar, sonra, arkeolog, bilincine varamadan, komşusu zoologun kızıyla aynı zamanda Pompei'ye gitmiş, orada, öteden beri aradığı ve ardına düşmek için kendi bilincine makul bir bilimsel/arkeolojik neden gösterdiği ilk aşkını ZoeGradiva'yı bulmuştur. Öyküde, olaylar iç İlişkilerinden yoksun rastlantılar gibi görünmektedir. Düşleri, **"senin aradığın Gradiva, senin yaşadığın kentte yaşıyor diye"** arkeologu uyarmışlardır. Arkeolog, gerçekte bilinçdışı erotik güçlerinin etkisiyle, bilimsel sandığı arkeolojik bir araştırma gezisine çıkmış, böylece, erotik arzular, arkeoloji ile uzlaşmıştır. Genç adamın görünüşte bilimsel onuru da kurtarılmış, sonuçta bilim adına Pompei'ye gitmiş (gibi) olmuştur. Bilinçdışı güçlerin doyurulma istemleri, hezeyana dönüşmek üzereyken, genç adam **"Gradiva'nın yürüyüşünde saklı"** gerçekle karşılaşmış. Bu kritik psikoz öncesi, ruhsal durumu, sevdiği kız tarafından sezinlenmiş ve kız son derece ustaca, arkeologun anlayabileceği ve kabul edebileceği bilimsel tanımlamalar ile yavaş yavaş anlatarak, onun fantezilerden, gerçek dünyaya, 2000 yıl öncesinin Pompei kentinden, günümüz dünyasının yaşamına dönmesini sağlamıştır. Genç adam sevgilisi tarafından serbest çağrışım benzeri bir yöntemle sağaltılmıştır. Freud'un vurgusuyla,

yazar, ”küller altından çıkarılmış çocukluk arkadaşı” benzetmesiyle, hezeyanların, bilinçdışına itilmiş anıların, kılık değiştirmesini simgelediğinin anahtarını elimize vermiştir.

Bu bağlamda, arkeolog, kendisine çocukluktaki unutulmuş sevgilisini anımsatan rölyefteki kızı, düşlerinde ve fantezilerinde, aynı zamanda kendi bilimsel gerçeğine de uygun olarak, Pompei'de yaşatmıştır. Yazar, usta bir psikiyatrist gibi, hezeyanın gelişimini düşlere başvurarak açıklamaya başlatmıştır. Gerçekten de, düşler ve hezeyanlar aynı kaynaktan bilinçdışına itilmiş, içerikten doğup ortaya çıkmışlar, düş, bir anlamda, normal insan fizyolojisinin hezeyanına dönüşmüştür. Bilinçdışına itilmiş içerikler, uyanık yaşamda kendisini hezeyan olarak, dışarı vurmadan önce, uyku durumunda düşlerde örtük biçimlerde kendisini göstermiştir. Eğer verilen bu işaretler, anlaşılmaz ve doyum yolları aranmazsa, bastırılmış istemler bu kez kendilerini hezeyan olarak ortaya koyabilecek gücü gösterebilirlerdi. Hanold'un, Gradiva konusundaki hezeyanlarının da, çocuklukta Zoe'ye karşı duyduğu yoğun aşkla ilişkin bilinçdışına itilmiş anılardan kaynaklandığı görülür... Gradiva'nın yürüyüşü neden Norbert Hanold'a bu denli etkileyici gelmiştir. Belki de Zoe Bertgang daha önceki yıllarda da benzer biçimde, çekici ve güzel bir yürüyüşe sahipti. Ve bu yürüyüşü, Hanold bir türlü unutamamıştı. Öykünün son bölümünde, Norbert Hanold, düşünde aradığı kadının Zoe Bertgang olduğunu anladıktan sonra, genç kıza, son bir kez olsun Gradiva gibi yürümesini rica eder. Burada akim ve açıklığın simgesi olan (kadın) Zoe Bertgang, eteklerini hafifçe kaldırıp, rölyeftekine benzer biçimde yürür... Ancak, bu kez kızın ayaklarında sandaletler değil, kum rengi modern ayakkabıların bulunduğu görülür...

Freud, Norbert Hanold, yaşamdan alınmış bir kişiye ve çocukluk arkadaşına ilişkin sevgi ve anısını bir yana itip, yerine arkeoloji çalışmasını geçirmişse, antik bir rölyefin çocuklukta sevdiği bir kişinin unutulmuş anısını yeniden içinde uyandırması kadar doğal ve normal bir şey olamaz der. Yazar burada, Zoe Bertgang'a, gene çok bilgece bir söz söyletir. Zoe arkeologa, **”sizler için, bir kimsenin yaşaması için, ilkin ölmesi gerekir”,** der. Ancak hemen kurtarır onu bu zor saptamasından ve ”...ama siz arkeologlar için zorunlu bir şey olmalı bu” diye tamamlar sözünü. Fakat, Norbert Hanold gene de çok akılsız davranmamış, Gravida adı, Zoe Bertgang'ın aile isminden üretmiş, ”yürüyen, ışıldayan” anlamma gelen, Bert gang'tan Gradiva'yı üretmiştir. ”Küller altından çıkarılmış çocukluk arkadaşı” Pompei'de ortaya çıkarılmıştır. Hanold, ”burada küllerin altında ilginç bir şey bulacağımı biliyordum, ancak böyle bir şey ele geçireceğim de hiç aklıma gelmezdi” der.

Freud, Gradiva'nın uyguladığı sağaltma yöntemiyle, Breuer'in katarsis, kendisinin psikanaliz adını verdiği yöntemin, birbirlerine çok yakın olduğunu, amacın bilinçdışına itilmiş/bastırılmış ve çıkış yolu bulamayan, sevgiyi özgür kılmak olduğunu söylemiştir. Gene onun kanısına göre, Gradiva'nın burada şansı büyük olmuş, çünkü o bu yöntemi zaten kendisinin sevgi objesi durumundaki erkeğe uygulamış, bu nedenle genç adamın sağlığa kavuşmasında tam bir başarı sağlanmıştır.

Freud, Gradiva'nın edebiyat yapıtı olmasının ötesinde, tam bir psikiyatri araştırması olduğunu, olasılıkla kendi çalışmalarını bile öncelediğini kerelerce vurgulamış; psikiyatri alanına giren bir yazarın, güzelliğinden hiçbir şey yitirmeden böylesine görkemli yapıtlar verebileceğini söylemiştir. Burada, yazarın karşında bilim gerilemiştir. Yazar neredeyse tek başına bilime meydan okumaktadır. Psikanaliz yöntemi başka kişilerin anormal ruhsal olaylarını gözlem konusu yaparlar. **Yazar ise başka bir yol saptamış; olasılıkla dikkatini kendi ruhsal yaşamındaki bilinçsiz yöreye yöneltmiş; buradaki gelişmelere kulak vermiş; bilinçli bir eleştiriyle onları bastırmamış,**

tersine dışa vurmalarına izin vermiş, bu nedenle de sanatın bilime üstünlüğü bir kez daha kanıtlanmıştır…

Freud, ruhbilimcilerin, başka insanlardaki anormal ruhsal olayların, bilinçli gözlemlenmesiyle, bunlara egemen yasaları ele geçirmeye çalıştıklarını, buna karşın, yazarların ise, tüm dikkatlerini kendi ruhlarındaki bilinçsize yönelttiklerini, bu bilinçsizin gelişim olanaklarına kulak verdiklerini, ancak bunları bilinçli bir eleştiriyle bastırmayıp, onların sanatsal dışavurumlarına olanak tanıdıklarını, bu nedenle de ruhbilimcilerin bilinçdışındaki etkinliklere egemen olan yasaları, başkalarından öğrenmelerine karşın, yazarların bunları kendi kendilerinden duyulmadıklarını belirtmiştir.

Jung, Jensen'in başka romanlarını da okumuş, bunlarda da benzer analizler olduğunu saptamıştır. Jensen'in çocukluğunda kız kardeşi gibi bir genç kızla, yoğun bir bağlılığının olabileceğini düşünmüştür. Jensen, gerçekten de tutkuyla bağlandığı bir çocukluk arkadaşının, 18 yaşında tüberkülozdan öldüğünü, yıllar sonra sevdiği diğerine çok benzeyen başka bir kızı da yaşamının en güzel döneminde yitirdiğini anlatmıştır.

(*) Bu bölümdeki yazılanların hemen hemen tümü Freud'un "Gradiva" yazısından alınmıştır.

Nöroanatomiden, fizyolojiden, analitik psikolojiye, psikoarkeolojiye giden yol, kendi mantığı içinde adım adım gelişir; nevrotikler (hatta psikotikler) kendi "aile romanlarının" üzerini örten külleri kendi elleriyle temizlerler. Geçmişin fantezilerinden hareket ederek şaşırtıcı bir öngörüyle bugünün genelgeçer yasallıklarını tam bir dedektif uyanıklığı içinde tespit edebilmişlerdir. Jensen'in romanı ve Freud'un buna getirdiği yorum, edebiyat/sanat dünyasına tam bir "bilimsel peri masalı" ziyafeti olur. Bunları okuyan Thomas Mann şaşkına dönmüş, büyük bir coşku içinde ve bir çırpıda Büyülü Dağ ve Venedik'te Ölüm yapıtlarını yazmıştır. [Freud'un ve psikanalizin, özellikle de Gradiva çalışmasının Thomas Mann üzerindeki etkileri * için bkz: Dirks, Martin:"ThamasMann und die Tiefenpsychologie": In: Helmut Koopmann (Hrsg.) ThomasMannHandbuch. 1990, s.284-300 Dirks, M.:"Der Wahn und Träume in "Der Tod in Venedig" Thomas Mann folgenreiche FreudLektüre im Jahr 1911. In: Psyche, bd. 44,1990, s.240-268 Urban, U.: Thomas Mann: Freud und die Psychoanalyse. Reden, Briefe, Notizen, Betrachtungen. Fischer, 1991]

Kaynak: Serol Teber, Bilimsel Bir Peri Masalı: Freud'un Aile ve Tarihsel Romanı, Ekim 2013, İstanbul

CEVASU

”Ben kaos’un çocuğuyum. Lafın gelişi değil gerçek anlamda, çünkü, agrigento halkının ”cevasu” diye adlandırdığı ormanın yakınında, kendimize ait olan toprakta doğdum. ’Cevasu’ kelimesi, eski yunanca kaynaklı bir kelime olan ’kaos’ un diyalektik yozlaşması sonucu oluşmuştur.”

kaos (1984)

BİR KADIN İNCİR

Toplum içinde incir yemenin en münasip yoluna gelirsek, onu dörde ayırırız.

Kökünün olduğu yerden tutarız ve açarız.

Karşımıza iç gıcıklayıcı, hoş kokulu, nemli, tatlı, ağır kıvamlı, dört yapraklı bir çiçek çıkar.

Sonra kabuğunu atarız.

Ama önce içindeki özü dudaklarımızla emeriz.

Ama halk arasında; ortadan yarar, ağzınızı dayar ve bir tek ısırıkta içindeki özü yersiniz.

İncir sırlarla dolu bir meyvedir.

İtalyanlar kabaca şöyle der: **"İncirin meyvesi kadınlık organına benzer."**

Yarık gibidir, ihtiva eder.

Tam merkeze indikçe harika bir nemle karşılaşılır.

İçine alır, doyurur.

Sadece bir ulaşma şekli vardır, o da ışığı önleyen bu ince örtüdür.

Dışı parmaklarda tuhaf bir koku bırakır, keçiler bile bunu yemek istemez.

İncir sırrını yeterince sakladıktan sonra birdenbire patlar ve yarığın içindeki kırmızıyı görürsünüz.

İncir tükendiğinde yıl da sona erer.

İncir bu şekilde ölür.

Mor kabuğunun içinden yumuşak özünü göstererek.

Tıpkı yara gibi.

Sıradan bir günde sırrını gözler önüne serer.

Tıpkı bir fahişe gibi, incir bütün sırlarını onu isteyenlere sunar.

Bir kadın da aynen böyle ölür.

Women in Love (1969)

ARSENY TARKOVSKY ŞİİRLERİ

Birçoklarına göre Tarkovsky'nin en derinlikli eseri olan Ayna (1974) filmi, yönetmenin kendi yaşamından yola çıkarak aşk, anılar, bağlılık ve belki de hayatın kendisi üzerine şiirsel bir film. Tarkovsky'ninki olup olmadığı belirsiz, orman içinde bir kulübede, II. Dünya Savaşı'nın öncesinde, yönetmenin eski karısı, annesi, babası, kendi ve ebeveynlerinin kuşakları arasında gidip gelerek anlatılan bir rüya, Ayna'nın yansıttıkları.

Efsanevi yönetmenin anne ve babasının gerçekten iştirak ettiği film, ailenin evlerinin eskiden bulunduğu aynı yere hakikaten inşa edilen bir kulübede çekildi. Baba Arseny Tarkovsky şiirlerini kendi sesiyle okudu.

ŞİİRLERİNDEN

Buluşmalarımızın her anını,

Bir şenlikmişçesine kutlardık.

Yeryüzünde yalnız biz vardık.

Bir kuştan daha cesur ve hafiftin.

Bir hayal gibi, merdivenleri uçarak,

Yağmurlarla ıslanmış

Leylakların arasından

Geçirip, aynanın ötesindeki

Ülkene götürürdün beni.

Gece çöktüğünde,

Bana mutluluk verirdi.

Mihrabın kapıları açılır,

Işıldardı yavaşça,

Yere uzanan çıplak bedenin.

Ben uyanır, "Tanrı seni kutsasın" derdim.

Oysa bilirdim bunun ne kadar

Cüretkar ve manasız olduğunu.

Sen uyurdun.

Masadaki leylak uzanırdı,

Mavi gözkapaklarına dokunmak için.

Soğuk olurdu mavi göz kapakların.

Ellerinse sıcak.

İçeride, kristal ırmaklar akar,

Dağlar tüter, denizler ışıldardı.

Kristal bir küre tutardın

Ellerinde.

Ve uyurdun tahtında, huzur içinde.

Ulu, Tanrım!

Yalnızca benimdin.

Uyanır, değiştirirdin sıradan Ve fani sözlerimizi.

Gırtlağım yeni bir güçle dolardı.

"Sen" sözcüğüne yeni anlam verirdin.

"Hükümdar" anlamına gelirdi artık.

Her şey değişirdi.

Leğen, sürahi gibi Sıradan şeyler bile.

Aramıza uzanırken, Durmadan akan su.

Sürüklenir giderdik

Karşımızda serap gibi duran

Mucize şehirlere.

Yolumuz nanelerle döşeli olur

Kuşlar eşlik ederdi bize.

Balıklar akıntıya karşı yüzerdi,

Gökyüzü açılırken önümüzde.

Kaderimiz takip ederdi bizi.

Usturalı bir deli gibi.

***

Dün, bütün gün seni bekledim.

Gelmeyeceğini tahmin etmişlerdi.

Hava ne kadar güzeldi.

Hatırılıyor musun?

Tam bir tatil havasıydı.

Palto bile giymemiştim.

Bugün geldin ama Kasvetli ve bulutlu hava,

Bize bahşedilen

Yağmur yağıyor ve çok geç oldu.

Damlalar soğuk toprağa karışıyor.

Sözcükler yakalayamaz.

Eller silip süpüremez.

***

Önseziye inanmam.

Hurafelere güvenmem.

Korkum yok İftiradan ve zehirden.

Ölüm yok, dünyada.

Herkes ölümsüz.

Her şey ölümsüz.

17 yaşındayken de

Korkma ölümden,

Yetmiş yaşındayken de

Yalnızca gerçeklik ve ışık vardır.

Karanlık ve ölüm yoktur dünyamızda.

Hepimiz bir denizin kıyısındayız.

Ve ben ağı çekenlerdenim.

Ölümsüzlük geçip giderken.

Bir evde yaşayın.

O ev asla çökmeyecek.

İstediğim bir çağı getireceğim.

İçine girip evimi yapacağım.

Bu yüzden çocuklarınız

Ekmeğimi payşaşıyor ve Masama oturuyor eşleriniz.

Sofram atalarımıza açık

Torunlarımıza da.

Gelecek şimdiden tasarlandı.

Elimi kaldırdığımda, Beş ışın göndereceğim size.

Ben geçen her günle güçlendim.

Ve pınarlarımı topladım etrafıma.

Zamanı ölçtüm, Dünyayı aşarak.

Ve Ural Dağları'ndan geçer gibi

Geçtim içinden.

Kendime göre bir yüzyıl seçtim.

Güneye akın ettik, bozkırlarda toza toprağa bulandık.

Otlar yandı.

Bir çekirge sıçradı.

At nalına dokunup öleceğim

Kehanetinde bulundu bir keşiş gibi.

Kaderimi terkime atıp Taşıdım ben.

Şimdi gelecek günlerin önünde Bir çocuk gibi duruyorum.

Masum ve temiz.

Ölümsüzlüğüm yeter bana.

Yeter ki kanım aksın asırlarca

Damarlarımdan.

Biraz sıcaklık ve Güvenli bir barınak için

Hayatımı verebilirdim

Kendi isteğimle ve özgürce

Onun uçuşan iğneleri,

Sürüklemezdi beni.

Dünyayı dolaşan iplik gibi.

***

İnsanın bedeni Tıpkı yalnızlık gibi.

Kulakları ve gözleri kocaman Bulutlar çizer.

Artsız arasız ruhumuz.

Ve derinin üstünde, Eldiven gibi giyilmiş Yara yara üstüne.

Engellerin arasından, Gökyüzüne yükselir.

Buzdan iradenin ve Kuş kanatlarının üstünde.

Ve kendi ormanlarının

Canlı hapishanesinde.

Parmaklıkların arasından işitir,

Yedi Denizin kükreyen ve, Parıltılı boru sesini.

Ruhumuz bedensiz Bir günahkar sanki.

Ve sanki cevapsız bir bilmece.

Ne eylem ne düşünce.

Ve ne bir tek satır gelir.

Kimsenin raks etmediği,

O yerde raks edip dönenden.

Ve ben rüyamda Bana bir başka kılıkta,

Başka bir ruh gibi görünürüm.

İnançsızlıktan, umuda koşar.

İspirto üzerindeki alev gibi,

Gölgesini salmadan gezer yeryüzünde,

Ve yadigar olarak masada bırakır,

Leylak kokusunu.

Koş çocuğum

Taşı bu bedeni güçlüysen.

Va bakır halkanı kovala,

Bu evrende elinde sopayla.

Artık her adım Yaklaştırırken onu,

Yeryüzü neşeli ve kuru

Bir şekilde çınlar kulaklarında.

"YAĞMUR OLMADAN NE BÜYÜR?"

Bu, evlenmek isteyen bir çocukla ilgili geleneksel Yiddish şarkısı. O zeki bir çocuk, ve akıllı bir kız seçmek istiyor ... ... yani gece geç saatlere kadar uyanık kalıyor ... ... gelinini test etmek için bilmece icat ediyor. ”Yağmur olmadan ne büyür?” diye sorar. Ateş tarafından tüketilmeden ne Yanabilir? Gözyaşları olmadan ne ağlayabilir?”

Şanslı! Kız yeterince akıllı: ”bir taş yağmursuz büyüyebilir; aşk ateş tarafından tüketilmeden yanabilir; ve bir kalp gözyaşı olmadan uzun ve ağlayabilir”.

Metin içinde bahsedilen bilmeceler yanı sıra, ben iki tane daha var, başlık hakkında her ikisi de. Şarkı neden ”Tumbalaika”? Balalaika geleneksel bir Rus müzik enstrümanıdır; keman kullanmayı tercih eden Yahudi gruplarında yaygın değildi. Peki neden bu önemsiz Yahudi şarkısı ... ... quintessential Rus enstrümanından sonra adlandırılıyor?

İkinci bilmece ”tum” önekiyle ilgilidir: ”bu ne anlama geliyor? Rus ya da Yiddish’de ”tum” kelimesi yok. Çok araştırma yaptıktan sonra, bulduğum tek mantıklı varsayım ”tum” kötü bir şarkıcının başına atılan bir balalaika yapacak bir ses olduğunu oldu!

Başlığın anlamı ne olursa olsun, melodi Yahudi müziğinin en güzellerinden biridir. Benim anlaşmamda, dört ayetin her biri için farklı piyano varyasyonları çalarken, refrainlerdeki titreşimli balalaika sesini taklit ederim.

ZENAN FELSEFESİ

Eğer kadın bir erkeği severse ve ona tamamen bağlanırsa, kadına karşı isteği azalır.

Fakat tamamen onun olmazsa her zaman onun için daha değerli olursunuz.

Her an gitmesinden ve bir başkasının olmasından korkar.

Her dakika sizin ilginizi çekmeye uğraşır, üzerinize düşer ve hep bir avcı gibi peşinizdedir.

Onu aldatmıyorsanız bile bırakın öyle zannetsin.

Bir erkek için en değerli olan kadın henüz elde edemediği kadındır...

...

Öylede olmayabilir...

INNUENDO

Vikipedi, özgür ansiklopedi

Innuendo, Queen'in 5 Şubat 1991 tarihinde yayınladığı grubun 13. stüdyo albümüdür. Aynı zamanda albümün hem açılış şarkısı hem de albümün ilk single'ıdır. Innuendo kelimesinin anlamı, "ima" demektir. Şarkı sözlerinde, grubun vokalisti Freddie Mercury'nin tüm sevdiklerine son bir veda etmesi dikkatlerden kaçmadığı gibi, müzik kariyeri boyunca kendisini ağır bir dille eleştiren bazı magazin basını organlarına ve müzik eleştirmenlerine yaptığı "ima"lardan dolayı gücenmemelerini söylemektedir. (*Don't take offence at my innuendo*)

Innuendo, müzikalite itibarıyla Queen'in klasik progressive rock ve hard rock sound'larına kesin dönüş yaptığını gösteren en önemli şarkılardan ve albümlerden birisidir. Şarkının girişindeki davul partisyonları, Fransız klasik müzik bestecisi Maurice Ravel'in (Joseph-Maurice Ravel) meşhur "Bolero" şarkısını andırmaktadır. Queen davulcusu Roger Taylor'a göre, grup şarkıyı bestelerken, Led Zeppelin'in sound'unda bir şarkı yapmaya çalışmıştır.

Innuendo şarkısını ilginç kılan en önemli bölüm, hiş şüphesiz şarkının orta bölümündeki klasik gitar sololu flamenko bölümdür. Bu bölümdeki klasik gitar soloları, Yes grubunun gitaristi Steve Howe çalmıştır. Innuendo albümünün kitapçığı içinde "*On Innuendo - Additional Wandering Minstrel Spanish Guitar - Somewhere In The Middle - by Steve Howe*" ibaresi dikkatlerden kaçmamaktadır. Şarkının elektro gitar sololarını ise Queen'in efsanevi gitaristi Brian May çalmıştır.

Albüm olarak Innuendo incelendiğinde göze çarpan başlıca şarkılar şunlardır: "I'm Going Slightly Mad", "Headlong", "Don't Try So Hard", "These Are The Days Of Our Lives", "Bijou", "The Hitman" ve "The Show Must Go On". Albümde yer alan hemen hemen bütün şarkılardaki hüzünlü hava ve Freddie Mercury'nin tüm sevdiklerine veda etmesi, dikkatlerden kaçmamaktadır.

Albümdeki video kliplere gelince, "Innuendo" şarkısının klibi Queen'in 1986 yılındaki Wembley Stadyumu konserinden ve "The Miracle" albümündeki şarkıların kliplerinden (The Miracle, Scandal, Breakthru, The Invisible Man, I Want It All) alınan grup elemanlarını görüntüleriyle çizgi film animasyonu biçiminde sunulmuştur.

İngiliz magazin basınının, Freddie Mercury'nin sağlığının AIDS hastalığı yüzünden giderek bazulduğuna dair iddialar ortaya atmaları üzerine, grup elemanları Innuendo albümünün diğer klipleri için kamera karşısına geçmişlerdir. İkinci klip "I'm Going Slightly Mad"e çekilmiştir. Grubun davulcusu Roger Taylor bir röportajda, Freddie'nin hastalığı nedeniyle yüzünün giderek çökmeye başladığığı ve bunu gizleyebilmek için de, hem Freddie'ye ağır makyaj yapıldığını hem de klibin siyah-beyaz çekildiğini söylemiştir.

Üçüncü klip "Headlong"ta da Queen elemanları, özellikle de Freddie, magazin basınını yalanlarcasına enerjik ve kıpır kıpır görüntüsünü hiç bozmamıştır.

Innuendo albümünün dördüncü klibi "These Are The Days Of Our Lives", Freddie Mercury'nin oynadığı son video klip olmuştur. Bu klip de siyah-beyaz çekilmiş olmasına rağmen, artık Freddie kameralar karşısına sade bir şekilde çıkmış ve hastalığını tüm hayranlarına göstermiştir. Klibin en çarpıcı sahnesi ise sonudur. Klibin sonunda, Freddie Mercury önce başına öne eğer, sonra da başını hafifçe kaldırıp kameraya ve hayranlarına son bir kez "Sizleri hâlâ seviyorum" (I still love you) der ve hem ekrandan hem de hayattan yavaşça süzülüp gider.

Innuendo albümünün son klibi "The Show Must Go On"a çekilmiştir. Ancak, Ekim 1991'de piyasaya sürülen bu klipte, Queen elemanları kamera karşısına geçmemiştir. Klipte, Queen'in 1980'li ve 1990'lı yıllardaki klip, kamera arkası ve konser görüntülerine yer verilmiştir. Klibin yayınlanmasından yaklaşık bir ay sonra Freddie Mercury, 24 Kasım 1991 tarihinde hayatını kaybetmiştir.

INNUENDO ALBÜMÜNDE YER ALAN ŞARKILAR

Tüm şarkılar Queen, except where noted tarafından yazılıp bestelendi.

LP versiyon, Birinci Bölüm

No.	Başlık	Primary song writer(s)	Süre
1.	"Innuendo"	Deacon, May, Mercury, Taylor	6:29
2.	"I'm Going Slightly Mad"	Mercury	4:04
3.	"Headlong"	May	4:31
4.	"I Can't Live with You"	May	4:04
5.	"Ride the Wild Wind"	Taylor	4:41

LP versiyon, İkinci Bölüm

No.	Başlık	Primary song writer(s)	Süre
1.	Başlıksız (Queen, Mike Moran)	Mercury, Mike Moran	3:53
2.	Başlıksız	Taylor	3:55
3.	Başlıksız	Mercury	3:32
4.	Başlıksız	Mercury	3:32
5.	Başlıksız	Mercury, May, Deacon	3:43
6.	"All God's People"	May, Mercury	3:36
7.	"These Are the Days of Our Lives"	May	4:24
8.	"Delilah"		
9.	"Don't Try So Hard"		
10.	"The Hitman"		
11.	"Bijou"		
12.	"The Show Must Go On"		

| title13 = Lost Opportunity | length13 = 3:57

CD versiyon

No.	Başlık	Süre
1.	"Innuendo"	6:29
2.	"I'm Going Slightly Mad"	4:22
3.	"Headlong"	4:39

4.	”I Can’t Live with You”	4:35
5.	”Don’t Try So Hard”	3:39
6.	”Ride the Wild Wind”	4:41
7.	”All God’s People” (Queen, Mike Moran)	4:19
8.	”These Are the Days of Our Lives”	4:12
9.	”Delilah”	3:32
10.	”The Hitman”	4:52
11.	”Bijou”	3:36
12.	”The Show Must Go On”	4:24

QUEEN – INNUENDO

While the sun hangs in the sky and the desert has sand

While the waves crash in the sea and meet the land

While there’s a wind and the stars and the rainbow

Till the mountains crumble into the plain

Oh yes we’ll keep on tryinTread that fine line

Oh we’ll keep on tryin yeah

Just passing our time

While we live according to race, colour or creed

While we rule by blind madness and pure greed

Our lives dictated by tradition, superstition, false religion

Through the eons, and on and on

Oh yes we’ll keep on tryinWe’ll tread that fine line

Oh oh we’ll keep on tryinTill the end of time

Till the end of time

Through the sorrow all through our splendour

Don't take offence at my innuendo

You can be anything you want to be

Just turn yourself into anything you think that you could

Ever be

Be free with your tempo be free be free

Surrender your ego be free be free to yourself

Oooh ooh

If there's a god or any kind of justice under the sky

If there's a point if there's a reason to live or die

If there's an answer to the questions we feel bound to ask

Show yourself – destroy our fears – release your mask

Oh yes we'll keep on trying

Hey tread that fine line

Yeah we'll keep on smiling yeah (Yeah yeah)

And whatever will be will be

We'll keep on trying

We'll just keep on trying

Till the end of time

Till the end of time

Till the end of time

tercüme

Güneş gökyüzünde asılı durduğu ve çöl kumla dolu olduğu sürece

Dalgalar denizde gürleyip, karayla buluştuğu sürece

Rüzgar, yıldızlar ve gökküşağı olduğu sürece

Dağlar parçalanıp ovalara dönüşene dek.

Evet denemeye devam edeceğiz

Bu ince çizgide yürü

Evet denemeye devam edeceğiz

Sadece zaman geçiriyoruz

Irk, renk ve inançlara göre yaşarken

Katıksız açgözlülük ve kör deliliğe göre hüküm verirken

Yaşamımız gelenekler,batıl inançlar ve yanlış inançlarla belirlendi

Sonsuz zaman süresince ve ara vermeden

Evet denemeye devam edeceğiz

Bu ince çizgide yürüyeceğiz

Denemeye devam edeceğiz

Zamanın bitimine dek

Zamanın bitimine dek

Keder yüzünden tümü bizim ihtişamımız yüzünden

İmalarımdan alınma

Olmak istediğin herhangi bir şey olabilirsin

Sadece şimdiye dek olabildiğini düşündüğün herhangi bir şeye dönüştür kendini

Temponda özgür ol, özgür ol, özgür ol,

Ego'na teslim ol, özgür ol, kendine karşı özgür ol

Eğer bir tanrı veya herhangi bir tür adalet varsa gökyüzünün altında

Eğer bir amacı, eğer bir nedeni varsa yaşamın ya da ölümün

Eğer bir cevabı varsa sormaya zorunluğu hissettiğimiz soruların

Kendini göster – korkularımızı yok et – maskeni çıkar

Evet denemeye devam edeceğiz

Bu ince çizgide yürüyeceğiz

Gülümsemeye devam edeceğiz

Ve ne olursa olacak, olacak

Denemeye devam edeceğiz

Sadece denemeye devam edeceğiz

Zamanın bitimine dek

Zamanın bitimine dek

Zamanın bitimine dek

ŞİİRİN SIRRI

Bir Slovak deyişi:

Ne zaman bir kadın gülüyorsa, avucunun içinde bir dize vardır.

******

Dil kızıl zehirli kanla çalışır.

Ağız ölümcül ateş püskürür.

Nedeni yakıcı kül yangını.

Yakışıklı canavarlar rüyalarda kıvranıyor.

Lea (1996)

CHARACTER

Bir şeyler yapmamı, basamakları tırmanmamı istiyor.

– Bu toplum tırmananları pek sevmez.

– Bunu değiştirecek misin?

– Parti, durmadan büyüyor.

– İşsizlik yüzünden.

Bu yüzyılın sonunda herkes komünist olacak.

O zaman, benimle gelmek için hala zamanın var.

**

Herkesin kendine has yetenekleri vardır.

Herkes o yeteneklerini keşfetmeli ve geliştirmelidir.

Ancak bu şekilde ilerleme sağlayabilir.

Eminim, burada bulunan herkes, ne kadar aşağıdan başlarsa başlasın ilerleme kaydedebilir.

Uğrunda savaşacak bir amacı olan ve o amaç için herşeyini feda etmeye hazır olan bir insan bütün engelleri aşar ve hepsini geride bırakır.

Eğer tek bir amacınız varsa ve aklınız karışık değilse diğer herşeyi bir kenara bırakabilirsiniz.

Ben buna inandım.

KAYNAK: KARAKTER (1997)

HAYAT BİR YILANDIR

Yaşlı adam bizi çağırıyor.

Daha önce hiç yılan yememiştim.

Hiç fena değil.

Ne diyor?

Diyor ki, ''Hayat bir yılandır."

Kendi ölü derisinin içinden sürünerek dışarı çıkan bir yılan.

"Bir rüya gibi."

O bir üfürükçü bilge bir kişi.

Benim manevi babam.

Yıllardır onu ziyaret ederim.

Sana bu muskayı veriyor."

Yaşamak, uyumaktır."

''Ölmekse ''uyanmak."

Kabuslarından bahsettim ona.

Bu muska iyi gelecek, eğer ona inanırsan.

Ne demek oluyor bütün bunlar?

KAYNAK: LA BAMBA (1987)

ARZUNUN ŞU KARANLIK NESNESİ

İki büklüm olsam da beni gene sevecek misin?

"Yalan olsa bile seveceğim de."

" Bunu söylemene, bana güç vermene ihtiyacım var."

"Seni her zaman seveceğim."

"Senden sonra başka kimseyi sevmeyeceğim."

" Sen beni terk edersen ölürüm ben."

Neden illa beni görmek istiyorsun?

" Sana daha yakın olmak için, seni sevdiğim için."

Ben de seni seviyorum, ama senin kadar bir istek duymuyorum.

"Daha çok beklemem gerekiyor mu?

Eğer her istediğini verirsem, beni artık sevmezsin.

"Ben bu şekilde yaşayamam."

"Benimle çok açık konuşman şart, bu son sefer bile olsa."

Eğer bu yerde bir gün daha istemeye devam edersen, aramızda her şey biter.

Beni hiç anlamadın.

Sandın ki bir yıl boyunca sen beni istiyorsun, ben seni reddediyorum.

Halbuki tam tersi.

Ben seni seviyorum.

Ben seninle ömür boyu birlikte olmak istiyorum.

Senden başkasını hiç sevmedim.

Çünkü öncelikle yakışıklısın.

Parlak, şefkatli gözlerin var.

Bilsen kaç gece boyunca gözlerini düşündüm, deliriyordum.

Mutluluğu seviyorum ve onu senin bana vereceğini biliyorum.

Sana her şeyi veririm, istemen yeter.

Çok şey istemiyorum biliyor musun?

"Benim yapabileceğimse, seni deli gibi sevmek ve senin için el değmemiş kalmak."

"Sana söyleyecek çok şeyim var."

Senden tiksiniyorum.

Tenin tenime deydiğinde, içim bulanıyor.

Kusmak istiyorum anlıyor musun?

Kaçmaya çalıştım, ama her seferinde beni geri aldın, yerimi buldun ve yine ellerin bana dokundu, kolların beni sardı, dudakların beni öptü.

Beni yatağına girmeye zorladığında neler hissettiğimi asla anlatamam.

Geceleri, senin her öpücüğünden sonra tükürüyordum.

Evet, Tanrı'ya ben paranı aldıktan sonra seni öldürmesi için yalvardım.

Evet, işte her şeyi söyledim.

Mateo, sen kadınları hiç tanımıyorsun, demek bir ev aldın diye bana istediğini yapabileceksin, hayır, beni dinlemiyorsun.

Hayır, asla senin olmayacağım.

İşte, sonunda bitti.

Artık bütün hikâyeyi biliyorsunuz, neden onu öldürmekten söz ettiğimi anlıyor musunuz?

Kaynak:

https://www.turkcealtyazi.org/mov/0075824/cet-obscur-objet-du-desir.html

RABİNDRANATH TAGORE ŞİİRLERİ

http://www.english-for-students.com/A-Moments-Indulgence.html

BRİNK OF ETERNİTY :

In desperate hope I go and search for her
in all the corners of my room;
I find her not.

My house is small
and what once has gone from it can never be regained.

But infinite is thy mansion, my lord,
and seeking her I have to come to thy door.

I stand under the golden canopy of thine evening sky
and I lift my eager eyes to thy face.

I have come to the brink of eternity from which nothing can vanish
—no hope, no happiness, no vision of a face seen through tears.

Oh, dip my emptied life into that ocean,
plunge it into the deepest fullness.
Let me for once feel that lost sweet touch
in the allness of the universe.

Rabindranath Tagore

SONSUZLUĞUN KIYAMETİ:

Umutsuz umutla gidip odamın
tüm köşelerinde onu ararım;
Onu bulamıyorum.

Evim küçüktür
ve ondan bir kez ne geçtiği asla geri alınamaz.

Ama sonsuz bir şeydir, efendim,
ve onu arayıp, kapıma gelmeliyim.

Akşam gökyüzünün altın gölgesinin altında duruyorum
ve gözümün ardına yüzünü açarım.

Hiçbir şeyin yok olamayacağı sonsuzluk eşiğine geldim;
umut yok, mutluluk yok, gözyaşlarıyla görülen bir yüzün vizyonu yok.

Boşaltılmış hayatımı o okyanusa daldırın
, en derin doluluğa dalın .
Bir kez olsun
evrenin bütünlüğünde kaybolan tatlı dokunuş hissi vereyim.

http://www.english-for-students.com/brink-of-eternity.html

**

THE EVENİNG WAS LONELY. :

The evening was lonely for me, and I was reading a book till my heart became dry, and it seemed to me that beauty was a thing fashioned by the traders in words. Tired I shut the book and snuffed the candle. In a moment the room was flooded with moonlight.

Spirit of Beauty, how could you, whose radiance overbrims the sky, stand hidden behind a candle's tiny flame? How could a few vain words from a book rise like a mist, and veil her whose voice has hushed the heart of earth into ineffable calm?

Rabindranath Tagore

AKŞAM YALNIZDI. :

Akşam benim için yalnızdı ve
kalbim kuruyana kadar bir kitap okuyordum ve bana öyle geliyor ki, bu güzellik
tüccarların sözleriyle şekillendirdiği bir şeydi . Yorgun kitabı kapattım ve
mumu berbat ettim . Bir anda oda
ay ışığı ile su basmıştı .

Güzelliğin Ruhu, parlaklığı
gökyüzünü aşan nasıl bir mumun minik alevinin ardında saklanabildin?
Bir kitaptan birkaç vaiz kelimesi nasıl bir sis gibi yükselebilir ki, sesi sesi
yeryüzünün kalbini etkisiz bir sükunete çevirdi?

http://www.english-for-students.com/the-evening-was-lonely.html

**

POEMS ON LOVE :

Love adorns itself;
it seeks to prove inward joy by outward beauty.

Love does not claim possession,
but gives freedom.

Love is an endless mystery,
for it has nothing else to explain it.

Love's gift cannot be given,
it waits to be accepted.

Rabindranath Tagore

AŞK ÜZERİNE ŞİİRLER:

Aşk kendini süslüyor;
Dışa doğru güzelliği ile içsel sevinci kanıtlamaya çalışır.

Aşk sahip olmayı iddia etmez,
ancak özgürlük verir.

Aşk sonsuz bir sırdır,
çünkü bunu açıklayacak başka bir şey yoktur.

Aşkın hediyesi verilemez,
kabul edilmeyi bekler.

http://www.english-for-students.com/poems-on-love.html

**

WHEN I GO ALONE AT NİGHT… :

WHEN I go alone at night to my love-tryst, birds do not sing, the wind does not stir, the houses on both sides of the street stand silent.

It is my own anklets that grow loud at every step and I am ashamed.

When I sit on my balcony and listen for his footsteps, leaves do not rustle on the trees, and the water is still in the river like the sword on the knees of a sentry fallen asleep.

It is my own heart that beats wildly — I do not know how to quiet it.

When my love comes and sits by my side, when my body trembles and my eyelids droop, the night darkens, the wind blows out the lamp, and the clouds draw veils over the stars.

It is the jewel at my own breast that shines and gives light. I do not know how to hide it.

GECELERİ YALNIZ GİTTİĞİMDE …: GECELERİ

yalnız kaldığım aşk denemeye gittiğimde, kuşlar şarkı söylemez, rüzgarlar karışmaz, sokakların her iki tarafındaki evler sessiz kalır.

Her adımda yüksek sesle yükselen kendi ayak bileklerim ve utanıyorum.

Balkonuma oturduğumda ve ayak izlerini dinlediğimde, yapraklar ağaçların üzerinde hışırdamaz, ve su hala nehrin içinde, kedinin dizlerindeki kılıcın uyuyakalması gibi.

Çılgınca dövülen kendi kalbim - nasıl susar bilmiyorum.

Aşkım gelip benim tarafımda oturduğunda, vücudum titreyip göz kapaklarim düştüğünde, gece karanlıklaşır, rüzgar lambayı patlatır ve bulutlar yıldızların üzerinde peçeleri çizer.

Kendi göğsümdeki ışıldayan ve parıldayan mücevherdir. Onu nasıl saklayacağımı bilmiyorum.

http://www.english-for-students.com/when-i-go-alone-at-night-1.html

**

THE COUNTESS /KONTES (2009)

98 dk

Yönetmen: Julie Delpy

Senaryo: Julie Delpy

Ülke: Almanya, Fransa, ABD

Tür: Biyografi, Dram, Tarihi

Vizyon Tarihi:31 Temmuz 2009

Dil:İngilizce

Müzik:Julie Delpy

Çekim Yeri:Brandenburg, Almanya

Nam-ı Diğer: Bathory

Oyuncular: Julie Delpy, Daniel Brühl, William Hurt, Anamaria Marinca, Sebastian Blomberg

ÖZET

Aşk, intikam ve gurur arasında kalan kanlı katil Kontes Bathory'nin yükseliş ve düşüşünün öyküsü.

1560 doğumlu kontes, 14 yaşında iken nüfuzlu bir lord ile evlendirilir. Dönemin en güzel, akıllı ve güçlü kadını olarak anılan kontes, erkeklerin hakim olduğu ve sadece onların sözünün geçtiği bir dünyaya başkaldıran bir kadın olarak öne çıktı. Bir davette kendinden oldukça genç olan Istvan'a aşık olur ve tutku dolu bir aşk yaşarlar. Fakat bu mutlulukları uzun sürmeyecektir çünkü Istvan'ın babası Kont Thurzo oğlunu ondan ayırmak için planlar kurmaktadır.

Kontesi, yaşı büyük olduğu için oğlu tarafından sevilemeyeciğine inandırır ve sonunda ancak bakirelerin kanıyla yıkanarak genç kalabileceğine inanmaya başlar. Bir sürü bakire kadın kaleye getirilir ve bir daha da görülmezler. Bu arada Erzebet de giderek daha çok delirir ve takıntılı hale gelir. Sevdiğinin babası tarafından kurulan politik bir komplonun kurbanı olduğunu farkettiğinde ise artık çok geçtir.

FİLM

Kontes Erzebet Bathory'nin (1560-1614) hayatına dayanmaktadır.

Tarih galiplerin anlattığı bir hikâyedir.

Peki, galipler kimlerdir?

Barbar savaşçılar deli krallar ve açgözlü hainler.

Tarihimizin büyük bir kısmı bu şanlı galipler tarafından uydurulmuş masallardan oluşur.

Bu Kontes Erzebet Bathory'nin hikâyesidir.

Sadece tarihin değil benim de onu nasıl hatırladığımın hikâyesidir.

Kontes Erzebet Bathory 1560'da Macaristan'ın en seçkin ailelerinden birinin çocuğu olarak dünyaya geldi.

Müstakbel karın.

Ferenc Nadasky'yle beşik kertmesi yapılmıştı.

Erzebet buraya gel.

At çalmışlar.

Cezalandırılmayı hak ediyorlar.

Tarih Erzebet'in çok küçük yaşta öfkeli olmayı öğrendiğini söyler.

Duygusuz Meraklı Bu tohum bir gün büyük bir ağaç olacak.

Ve merhametsizdir.

Neden birini yeraltına koyduğunda tohum gibi büyümez?

Tohum canlıdır ancak yeraltına gömdüğümüz insanlar ölüdür.

Peki onları canlı gömersen?

Nefes alamaz ve ölürler.

O zaman da solucanlar mı yer?

Vücut yok olur ama ruh cennete ya da cehenneme gider.

Sen baban gibi cennete gideceksin.

Ruh ölümsüzdür tatlım.

Öyle olmasa ölümü fethetmek için bir ordu toplamam gerekirdi.

Çok tatlı çocuk.

Onun kocam olmasını istiyorum.

O evlilik yaşına geldiğinde çok yaşlı olacaksın.

Senin kocan Kont Nadasky olacak.

Yalvarırım ona zarar verme.

Onu seviyorum anne.

Sadece Tanrımız için sevgi duyman gerekir.

Kocana saygı duymalısın.

Ama köylüler ve uşaklarla asla zina yapmamalısın.

Senin köylü hak ettiği biçimde ölecek.

Sen odanda kalacaksın.

Böylece aptalca hatanı kimse bilmeyecek.

Bir oğlan.

Götürün.

Ama anne çocuğum?

Erzebet 15 yaşında Ferenc Nadasky'yle evlendi.

Hemen ardından annesi öldü.

Erzebet mirasını ustaca yönetti.

Çok geçmeden Bohemya krallıklarından Polonya'ya kadar pek çok soylu aile ona ve kocasına borçlu kaldı.

Hatta krala bile yüklü miktarda borç vermişlerdi.

Erzebet Nadasky'ye 3 çocuk verdi.

İlk çocukları evliliklerinin 10.

yılında doğdu.

Erzebet kocasıyla pek vakit geçirmiyordu.

Türkler 50 yıldan kısa bir sürede Macar halkının yarısından çoğunu katletmiş ve köleleştirmişti.

Sadece Nadasky ve adamlarından korkuyorlardı.

Erzebet yoksullar için bir hastane yaptırdı.

Ama söylenenlere göre pek çoğu hayatta kalamadı.

Sadık bir Protestan olsa da Erzebet pek çok sapkın teoriye inanıyordu.

Kimilerinin cadı olduğunu iddia ettiği Darvolya Erzebet'in servetini öyle iyi idare ediyordu ki bazıları altın yapmanın tarifini bildiğine inanıyordu.

Nadasky'nin askeri mahareti Erzebet'in zekâsı ve boyun eğmez iradesiyle birleşince kısa sürede krallığın en çok korkulan saygı duyulan ve güçlü ailesi konumuna geldiler.

KONTES İyi günler Kralım.

İyi günler Sevgili Kont Nadasky.

Majesteleri geçen yılın savaş ücretini talep etmeye geldim.

Elbette.

Dilersen birkaç gün kalabilirsin bu arada biz de parayı toplarız.

Yarın bütün gün idamlar olacak.

Ne yazık ki bekleyecek vaktim yok.

Karanlık çökmeden ayrılmalıyım.

- Çok yazık.

Yarısı altın yarısı erzak da kabulüm.

İyi günler Kralım.

Kraldan bir hediye.

Bana olan borcuna karşılık kutsal kadehi vermeliydi.

Anne! Babam döndü! Lütfen hemen odadan çıkın.

Sana şamdan getirdim.

- İyi, çıkın! - Ve - Kuş getirmiş! - Teşekkürler baba! Biraz hastayım.

Şarap yüzünden.

- Başım ağrıyor.

- Bunu masaya koy.

Ateşin var.

Bunların hepsini mutfağa götürün.

Darvolya'yı çağırayım senin için iyi bir ilacı vardır.

Şeytan'ın yardımına ihtiyacım yok.

Biraz daha.

Beni kurtardın aşkım.

Güzelim günışığını görebiliyorum.

Üzgünüm hayatım ama öldü.

Kont Ferenc Nadasky iyi bir eş ve babaydı.

Ama en önemlisi büyük bir savaşçıydı.

Bugün Tanrının sağında mutluluk içinde İsa'yla birlikte duruyor.

Yakında biz de sonsuza dek onlara katılacağız.

Askerleri savaşa geri gönderdim ben yokken Kotiçe'de kal.

Çocukları daha güvenli bir yere götürmeliyim.

Kont Ferenc'in ölümü beni zayıflatmamalı.

Geri dönecek miyiz anne?

Tabii ki.

Ama şimdilik Viyana'da kalacaksınız.

En iyi öğretmenlerden müzik, Fransızca ve Latince dersleri alacaksınız.

Clara sizi tiyatroya ve havai fişek izlemeye götürecek.

- Havai fişek mi?

- Evet.

Askerlere iyi para vermek gerekiyor.

Biliyorum sevgili Kontes.

Ama katliamdan kaçan köylüler açlıktan ölüyorlar.

Lütfen sabırlı olun ve borcumu sonra ödememe izin verin.

Benim için hiç kolay değil Mülkünüzü idare etmesi için birini tayin edeyim mi?

Bir dulun topraklarını tek başına yönetmesini onaylamıyorum.

Gayet iyi yönetebiliyorum.

Kocam böyle şeylerle pek ilgilenmezdi.

O halde biraz toprak satıp genç adamlar tutun ve daha az paraya çalıştırın.

Çalışanlarımı fakirleştirip savaşa çocukları göndermek istemiyorum.

Ama talep ederseniz yaparım.

Ne pahasına olursa olsun Türkleri elde kalan topraklardan uzak tutarım.

En iyi müttefikimsiniz.

Teşekkür ederim Sevgili Thurzo.

Tavşan etinin cilde çok iyi geldiğini duymuştum.

Sevgili yeğenim, meleklerini bana bırakmaya karar vermene çok sevindim.

Onları Kotiçe'de tutmam hiç doğru olmaz.

Kocanın ölümü onlar için korkunç bir şok olmalı.

Gerçekten öyle, çok çabuk ve yatakta öldü.

Muhtemelen Türk fahişelerin birinden hastalık kapmıştır.

Kocam geçen sefer cepheden geldiğinde küçük şeyi neredeyse kopacak gibiydi.

Bu çok büyük bir kayıp olmazdı.

Sevgili Kontes Bathory.

Duyduğuma göre Kralın size o kadar çok borcu varmış ki bir yıldan kısa sürede ödeyemeyecekmiş.

Evet, bana bir servet borçlu.

Bu da işime geliyor.

Böyle bir servetini olması onu gücendirebilir.

Sonuçta Protestansınız.

Kral konumunu Protestanlara borçludur.

Teşekkür ederim Kont Thurzo.

Mallarımı Katolik kilisesiyle paylaşmamaya hakkım var.

Roma'daki dostlarınız asırlar boyunca sayısız masum insanı ölürdüler özellikle de kadınları.

Sözleriniz beni şaşırttı.

Cadıları mı savunuyorsunuz Kontes?

Lütfen! Bu konuşma beni sıkıyor.

Özür dilerim.

Sadece Kontese muhteşem servetini soruyordum.

Küçük yeğenim 6 dil bilir.

Biri de Eski Yunanca.

Bir kadının erkekten daha akıllı olması mümkün müdür?

Tabii ki mümkün.

Ama duyduğuma göre duygularına yenik düştükleri için sonuçta akıllarını boşa harcarlarmış.

Çoğu kadının zayıf olduğuna katılıyorum.

Ve kadının zayıflığı kalp bölgesinde bulunur.

Erkeğin zayıflığı ise vücutta daha aşağıdadır.

Küçülebilen bir parçada.

Bence erkekle kadın eşittir ve farklıdır.

- Evet, bu doğru.

- Eşit mi?

Bu çok cesur bir ifade.

Dinlemiyorsunuz Piskopos.

Kuzenim farklıdır da dedi.

Hepimizin güçlü ve zayıf yönleri vardır.

Sizin zaaflarınız neler Kontes?

Bir kadınım.

Güzel elbiseleri ve altın eşyaları severim.

Sizin gibi sevgili Piskopos.

Kotiçe'deki kadının mülkünü akıllıca yöneteceğine emin misin?

Darvolya genç ama servetimi fazlasıyla iyi yönetiyor.

Bu toprakların en bilgili kadını.

Senden sonra.

Elbette.

Yakınlarda büyük para kazandığını duydum.

Evet çok kârlı bir işti.

Pek çok köylünün hayatına ve özgürlüğüne mâl oldu.

Her şeyin bir bedeli var.

- Türk sınırları kalene çok yakın.

- Öyle.

Tek başına savaşların yakınında olmak güvenli mi?

Tek başıma değilim ve savaş benim vazifem.

Yeniden evlenmeyi düşündün mü?

Birliğimiz bizi en güçlü aile yapardı.

Sevgili Gyorgy.

Seninle evlenmemin yakışık almayacağını biliyorsun.

Sen evlilik yoluyla Kontsun, bense asırlardır soylu kanı taşıyorum.

Bunu biliyorum kuzen sadece ihtiyaç duyarsan bana her zaman güvenebileceğini söylüyorum.

En önemli şey hepimizin Türklere karşı birlik olması.

Elbette.

Baloya gitmeliyiz Erzebet.

Sevgili Kont bize katılır mısınız?

Ne yazık ki yarın erkenden Prag'a gideceğim.

Çok yazık.

O halde iyi yolculuklar.

Sormaya cüret etti mi?

- Elbette.

- Biliyordum.

Gelmekte ısrar etmişti.

Tavırlarından hoşlanmıyorum.

Modayı bir yıl geriden takip ediyor.

Evlenme onunla.

İyi eğlenceler.

İşte sana bahsettiğim Fransız doktor.

Hastaneni ziyaret etmek istiyor.

Emin misin?

Son zamanlarda hastaneden çok bir mezarlığa dönüştü.

Saray son günlerde müthiş bir dedikoduyla çalkalanıyor.

Diyorlar ki hizmetçiler olur olmaz yerlerde kontlarla oynaşıyormuş.

Ama böyle şeylere inanmak istemiyorum.

Kontes Erzebet Bathory.

Şu delikanlının kim olduğunu biliyor musun?

İstvan Thurzo.

Gyorgy'nin tek oğlu.

Yakınlarda Viyana'ya geri döndü.

Daha dün çocuktu bu.

Dün mü?

O halde fazla bekleme.

Gece bitmeden yaşlı ve sıkıcı olabilir.

Clara.

İstvan babanla yemek yedik ama ne yazık ki baloda bize katılamayacak.

Küçük yeğenimle tanışmanı istiyorum.

Daha önce tanışma zevkine eriştiğimi sanmıyorum.

Bana izin verir misiniz?

Tanıştığımıza memnun oldum Thurzo.

Anneni oldukça iyi tanırdım çok güzeldi.

Ben Kontes Bathory.

Kontes Erzebet Bathory mi?

Evet.

Hakkımda ne duydun?

Herkesin sizden korktuğunu ve saygı duyduğunu.

Bağışlayın.

Korkulmaya bir itirazım yok.

Sen benden korktun mu?

Hiç de değil.

Tanışmaktan şeref duydum.

Ben de öyle.

Kont Nadasky'nin ölümüne çok üzüldüm.

Sıradaki dans Pasakalya.

Çocuklarımla benim için büyük bir şoktu.

Dul olmanız dans etmenizi yasaklıyor mu acaba?

Sıradaki dans Pasakalya.

Hayır.

Genç yaşına göre iyi dans ediyorsun.

O kadar genç değilim.

21 yaşındayım.

Gerçekten 21 mi?

Bir sonrakinde de dans edelim mi?

Biraz yalnız kalmalıyım.

- Evet?

- Zevkime göre.

Babasından çok daha heyecan verici değil mi?

Bir ilişkiye ihtiyacın var.

Belki.

Mecbursun.

Söylediği her söz çok içten.

Neden samimi olmasın?

Annesi öldüğünden beri kendisini Krakow'daki çalışmalarına adadı.

Evleneceği İtalyan kontes daha tanışmadan öldü.

Şimdi babası ona Danimarka'da yeni bir eş buldu.

İstvan sarayda çok az vakit geçirdi.

Yani hala Cennete gitme şansı var mı?

İktidar onu henüz bozmadı mı?

Hakiki ve erdemli bir delikanlı.

Ne hoş.

Neye bakıyorsun?

Özür dilerim.

Onları güzel mi buluyorsun?

Nasıl?

Dudaklarım.

– Evet yani

– Öpmek ister misin?

Hayır.

Hayır mı?

– Evet ama

– Neden öpmüyorsun?

Herkesin önünde mi?

Umurunda mı?

İşte geldin.

Neden titriyorsun?

Bilmiyorum.

Dinlenmelisin.

Bir daha buluşana dek dinlenebileceğimi sanmıyorum.

Yarın geri dönmeliyim.

Acaba gitmeden önce her anı seninle geçiremez miyim?

Her anı mı?

Çünkü ne hissettiğimi iyi biliyorum.

Öğleden önce teyzemin evinde buluşabiliriz.

Teşekkür ederim.

Aklımı kaçırmadan önce gitmeliyim.

Bekle.

Gitmek zorunda mısın?

Zaten sabah buluşacağız ve bir gün bile kalmadı.

Yaptığımızın günah olduğunu biliyorum.

Ama yüreğim doğru olduğunu söylüyor.

Yüreğim her zamankinden daha sıcak.

Dikkatli miydim?

Endişelenecek bir şey yok.

Seni öpmek sevişmek gibi.

Sevişmekse tıpkı – Ne gibi?

Tanımlayacak kelime bulamıyorum.

Ne tuhaf değil mi?

Biz bugün birbirimizin kollarında eğlenirken bazı insanlar savaşta ölüyor.

Neler olacağını Tanrı bilir.

Savaşta ölmeyenlerden olmamıza şükredelim.

Sabah oldu yakında ayrılmam gerek.

Bugün gitmen şart mı?

Kotiçe'de halledeceğim şeyler var.

Savaş yalnız kadınlar için zor iş.

Anlıyorum.

Tekrar görüşene dek sana her hafta bir mektup göndereceğim.

Dikkatli ol o şeylere servet ödedim.

Bunu sana yaptırdım tatlım.

Sana anlatacaklarım var bir gençle çok güzel bir ilişki yaşadım.

Güzel.

Elbiseye dikkat et.

Tenimi daha yumuşak yapacak neyin var?

O genç adam için mi?

Şehvet.

Sana hiçbir şey kazandırmaz.

Hissettiğim şehvet değil.

Bu sefer değil.

Hiç böyle hissetmemiştim, küçük bir kızken bile.

Güçlü olduğunu sanıyordum.

Darvolya aşk bir zayıflık işareti değildir.

İnsanoğlunun bildiği en asil duygudur.

O da asil mi?

Tenini görmelisin.

Çok yumuşak kusursuz.

Beğendiğin o mu yoksa genç teninin dokusu mu?

- Cadılık yapma! - Kaç yaşında?

- 21.

- Kim o?

İstvan Thurzo.

Babası kan bağını benimkine bağlamak istiyor.

Evlenme teklif etmeyi mi planlıyorsun?

İstersen aşığın olarak tut ama seviyeni unutma.

O 21 yaşında sense 39 olacaksın.

Yaşına göre çok olgun.

Tabii ki öyledir.

Erzebet, gençler sürekli fikir değiştirir.

Her kadınla olabilirler.

Bugün senden hoşlanmadım yaşlı cadı! Her zamanki gibi hizmetçinim ama senden genç olduğumu hatırlatmalıyım.

Yeter.

Zamanın güzelliğe saygısı yok.

Kontes mektup geldi.

Erzebet yakında evleneceğimi biliyorsun.

Evet duydum.

Başka bir kadına dokunacağımı düşünmek bile acı veriyor.

İstvan onunla evlen çocuk sahibi ol.

Her zaman da sevgilim ol.

Ama çok uzakta olacağım.

Sadece senin olmak istiyorum.

Benim için başka hiçbir kadının anlamı yok.

Canın yanıyor mu?

Evet hiç böyle hissetmemiştim.

Birini bu şekilde sevmek suç mu?

Onunlayken neşeyle ve güzellikle doluyum.

Uzaktayken de acı çekiyorum.

Sanki yüzlerce hançer vücuduma sağlanıyormuş gibi.

Ruhu daha iyi bir yerde.

Kimin?

Kont Nadasky'nin.

Elbette.

Köyümüzün mütevazı kilisesinde dua etmenizden onur duydum ve cömert bağışınız için tekrar teşekkür ederim.

Önemli değil peder Tanrı bana çok verdi.

Kontes burada durmamalısınız.

Çok soğuk.

Bir mektup bekliyorum.

Çok önemli bir mektup herhalde.

Çok.

Ne güzel bir elbise.

Adın ne senin?

Paula.

İşte.

Al bunu.

- Hayır.

- Senin olsun.

Git hadi kontesi rahat bırak.

Bir haftayı geçti ve hala mektubu gelmedi.

Ne dilediğine dikkat etmelisin.

Gerçek kaderin beklemediğin bir şekilde bağlanabilir.

Ben öyle istiyorum.

Yakında yine büyü gerekecek.

Altın beni sana bağlayan asıl şey değil.

Gecelerini de benimle geçirebilirsin.

Ona ait bir şey lazım.

Tercihen sana verdiği bir şey.

Sadece bu gecelik.

Güzel aşkım.

Endişelenmekle aptallık etmişim.

Arabacı gecikmiş o kadar.

Benimle bir hafta sonra buluşacakmış.

Yarın yola çıkacağım.

Bu kadar erken mi?

Çocukları ziyaret edeceğim.

Sevgili Kontes.

Tablolarınızdakinden çok daha güzel görünüyorsunuz.

Ben Kont Dominic Vizakna.

Yağcılar gizli düşman olurmuş diye duymuştum.

Ayartıcılık sadece hobiniz mi yoksa asıl uğraşınız mı?

Rahatsız ettiğim için bağışlayın, ama suratınız asık gibi.

Duygularımı pekiyi saklayamıyorum herhalde.

Daha iyi hissetmenize yardımcı olabilir miyim?

Ne yazık ki bu tedavi edilemeyecek bir acı.

Öyleyse bu ancak aşk denen bir hastalık olabilir.

O kişi böyle muhteşem bir kadını üzebiliyorsa aşkınızı hak etmiyor demektir.

Soylu bir beyefendi sizi arıyor Kontes.

Seni çok özledim.

Bu gece fazla görüşemeyeceğiz.

Halledeceğim önemli bir iş var.

Bu saatte mi ne işi?

Yarın öğlende seninle Viyana'ya gitmek istiyorum.

- Nereye?

- Senin kalene.

Seninle kalmak istiyorum.

Tamam, çocuklarımı erkenden ziyaret ederim.

Ama Seninle en geç öğlende buluşurum.

Söz veriyorum.

Bekle.

Acelenin bir nedeni var ve bana söylemiyorsun.

Ne olduğunu bilmeliyim.

1 ay önceki gibi hissetmiyor musun?

Hislerim değişmedi.

Önümüzdeki günler sadakatimi kanıtlayacak.

Sevgili Kontes, o sevginize layık değil.

Hayır yanılıyorsunuz.

Size eşlik etmemi ister misiniz?

Yüzümdeki bakışı görmüyor musunuz?

Oyun için vaktim yok.

İyi geceler! Sevgili İstvan.

Bekledim ama hiçbir işaret vermedin.

Gençler sık sık fikir değiştirir.

Çünkü bol bol vakitleri olduğunu düşünürler.

Genelde aşkın tadına varmadan bu dünyadan göçeriz.

Çünkü aşk gözümüzün önündeyken onu başka yerde aramakla meşgul oluruz.

Lütfen aptallık etmediğimi ve duygularının gerçek olduğunu söyle.

SEVGİLER ERZEBET

Beni bu odada tutmaya hakkın yok.

Bana karşı gelip onunla tekrar buluştun.

Dünden beri beni bekliyor.

Aptalca birlikte kaçma planınızı öğrendim.

Onun sayısız kölesi var.

Sen sadece onlardan birisin oğlum.

Bana karşı diğer âşıklarıyla aynı şeyler hissettiğine inanmıyorum.

Ondan istediğini aldın zaten.

Fethedilen her şey yok edilmiştir.

Fethetmek mi?

Amacım Kontes Bathory'yi onurlandırmaksa, evet.

Amacıma bir çok defa ulaştım.

Ama senin aksine aşkta yıkıcı bir durum görmüyorum.

Burada bir toprağın fethinden ya da galip gelinecek bir düşmandan bahsetmiyoruz.

İyi bir kadından ve paylaştığımız çok asil bir duygudan bahsediyoruz.

Barones Von Kraut'la paylaştığın asil duygu gibi mi?

Erzebet'le tanıştığımdan beri Von Kraut'u görmediğimi biliyorsun.

Onu seviyorum baba.

Aşk genç köylülerle bakirelerin aklını bir hayalle meşgul eden bir efsanedir.

Bizim dünyamızda yeri yoktur.

Senin dünyanda! Ama seni anlamıyorum.

Erzebet'le evlenmem çok işine gelirdi.

Bana topraklarından küçük bir pay mı vereceksin?

Seninle asla evlenmez çünkü kanın yeterince asil değil.

Bugün Danimarka'ya gideceksin.

Gitmeyeceğim.

Kontesin ne kadar üzgün olduğunu bilmek ister misin?

Şimdiden Kont Vizakna'yla arkadaşlık ediyor.

Ününü biliyor musun?

Yalan bu! 2 gün önce tanıştılar ve birbirlerinden hiç ayrılmadılar.

Şimdiden unutuldun.

Akıllıysan benim olan her şey bir gün senin olur.

İyi yolculuklar.

Muhafızlar! Bu adamın yanında durun ki bir daha bana tekrar karşı gelmeye kalkmasın.

Babam evlenmem için zengin bir Danimarkalı tüccarın kızını ayarlamıştı.

Hiç istemesem de Ağustos'ta onunla evlendim.

Babam Erzebet'le ilgili bazı gerçekleri ancak yıllar sonra ölüm döşeğindeyken söyleyecekti.

Ama yanına çok geç gittiğimden sadece inlemeleri arasındaki birkaç kelimeyi anlayabildim.

Ama duyduklarım Kontes hakkında bildiklerimin bir sürü yalandan oluştuğunu anlamama yetti.

Aslında o günden sonra Kontes hakkında bildiğim her şey yalandı.

Kont Vizakna cevap bekliyor.

Benimle vakit geçirmeyi kabul etmenizden onur duydum.

Ayrıca şaşırdım da.

Krallığın hangi bölgesindesiniz?

Vakof kalesinde.

O kale hakkında eğlenceli dedikodular var.

Sadece gece yaşayan asil bir aile ve bebekleri yiyorlar.

Ailemin büyük kısmını etkileyen bir deri hastalığından ötürü.

Güneş ışığından pek hoşlanmayız.

Ama merak etmeyin bebekleri yemiyorum.

Türk adetleriyle ilgili kitabı okudunuz mu?

Güçlerini almak için çocukların kanını içerlermiş.

Okumadım ama bu rezilliği duyduğuma şaşırmadım.

Genç arkadaşının geçen gece çok acelesi vardı.

Evet o zamandan beri de haber almadım.

Yaralanmış olmasından endişe ediyorum.

Ne?

Onu daha bu sabah gördüm.

Bir arkadaşıyla Saint Nicholas'taydı.

Gayet iyi görünüyordu.

- Arkadaş mı?

- Evet.

- Bir kadın mı?

- Hayır.

Kadın denemeyecek kadar gençti.

Muhtemelen kız kardeşidir.

- Onun kız kardeşi yok.

- Öyle mi?

Belki de sen haklıydın.

Bir özür bile dilemedi.

Beni bütün gün bekletti.

Yaşlı cadı! İğrenç tipin atımı korkuttu! Şimdi güçlüsün ama yakında sen de bana benzeyeceksin.

- O zaman görürsün.

- Bu ne cüret! Çekil gözümün önünden! Kontes.

Size böyle hakaret eden birini cezasız bırakamazsınız.

– Gördünüz mü?

– Kontese bakın.

Ben yokken mektup getiren oldu mu?

Hayır Kontes.

Bu elbise beni yaşlı gösteriyor.

Üstümü değişmek istiyorum.

Mektubumu cevaplayana kadar dua edip oruç tutacağım.

Beni yalnız bırakın.

Yüce Tanrım.

Beni neden cezalandırıyorsun?

Bana bu güzel aşkı verdikten sonra nasıl bu kadar çabuk alabilirsin?

Sadece suyla uzun süre yaşayamazsın.

Erzebet 3 hafta oldu.

Böyle ölürsen topraklarına ve çocuklarına ne olacak?

Bilmiyorum.

Güçlü bir kadın nasıl öyle zayıf ve çılgın birine kapılır?

Zayıf değil.

Nazik ve temiz.

Onu tanımadan önce hayatım anlamsızdı ve bunu bilmiyordum.

Kotiçe'den haber var.

Kontes hastaymış.

Öyle mi?

Bazıları delirdi diyor, kalbi kırılmış.

İstvan'a mı?

Aptalca bir aşk ilişkisi bazılarımızı hasta edebiliyor.

Bunları getirmemin akıllıca olacağını düşündüm.

Fazla bir şey değil ama.

Yakında oğlum tamamen melankolik olacak.

Tıpkı annesine çekmiş Benim karakterimden çok az şey almış.

Tek istediğim deliliğinin kanıtı.

Ne pahasına olursa olsun.

Geberteceğim onu! Bunu nasıl yapar! O kim ki! Bir f işenin oğlu değil mi! Genç bir kadınla evlenmiş.

Barones Von Kraut'la.

Daha 17'sinde ve çok güzelmiş.

Onu dünyada her şeyden çok sevdiğini kalbinin sadece ona ait olabileceğini söylemiş.

Üzgün olduğunu aşk ve takdir etme duygularını karıştırdığını yazmış.

Ben ona ölmüş annesini hatırlatıyormuşum! Bak Yumuşak ve pürüzsüz.

At pisliği gibi koksa bile.

Her erkek onu bana tercih eder.

Erzebet.

İstvan'ı unut artık.

Sana yalvarıyorum! Nasıl?

Nasıl?

Kapıda siyah giyinmiş bir adam sizi soruyor.

Genç biri mi?

Kont Dominik Vizakna dedi.

İçeri alalım mı?

Elbette Onunla yalnız görüşeceğim.

Bu saatte neden geldin?

Gün içinde yolculuk etmeyi sevmem.

Hizmetçilerimi korkutmuşsun.

Bütün askerlerim savaşta.

İçeri alacağımız kişilere dikkat ediyoruz.

Sana bahsettiğim şu Türk adetleri kitabını getirdim.

Kitap getirmek için uzun yoldan gelmişsin.

O günden sonra senden hiç haber alamayınca endişelendim.

Çok işlerim vardı.

İşin doğrusu seni görmek için daha fazla sabredemedim.

Sana bu kemeri kullanmanın başka yollarını göstereyim.

Üstelik de zevkine daha uygun olacak birinin üzerinde.

Babam bana Dominik Vizakna'yla nasıl bir ilişkisi olduğundan ilk kez bahsettiğinde Erzebet'in bu kadar alçalabileceğine inanamamıştım.

Bundan gerçekten zevk alıyor musun?

- Evet.

- Nasıl olabilir?

Bilemezsin çünkü acı duyma zevkine sahip değilsin.

Acı vermekten zevk alıyor musun?

Emin değilim.

Sonsuza dek kölen olmak istiyorum.

Dalga geçmiyorum söylediğimde ciddiyim.

Yalnız kalmak istiyorum.

Gece ziyarete gelen adamdan hoşlanmadığımı söylemeliyim.

İstvan'ın aşkına inanmakla aptallık ettim.

Sevilmek için fazla yaşlıyım.

Bu doğru değil.

Ona yüzümü hiç günışığında göstermemeliydim.

Bana baksana.

Çürüyorum.

O haklıydı.

Kim?

Parktaki yaşlı cadı.

Beni lanetledi.

Yoksa artık merhemlerin etkili olmuyor mu?

İşe yarar bir şey yap! Erzebet benimle bu şekilde konuşamazsın! Neye bakıyorsun?

Gel saçımı fırçala.

Yüzümün kırışık olması yetmezmiş gibi beni kel yapmaya mı çalışıyorsun?

Şu yaptığına bak! Çık.

Çık! Kimse bilmiyor.

Acaba aynada gördüğü şey yumuşak sabah ışığının yüzünü çok az aydınlatmasından mı kaynaklanıyordu yoksa mantığının zayıflamasından mı?

Şükürler olsun Tanrım.

Kalede kalabilirsin iyileşene kadar sana bakacağız.

Kontes bunu sana gönderdi.

Kontes iyi bir kadın.

Saçını çok sert çekmiştim.

Dorothea.

Susana'nın sana mutfakta ihtiyacı var.

Kaç yaşındasın çocuğum?

16.

Ailen nerede?

Novarchy'de.

Çok uzakmış.

Onları sık sık görür müsün?

Yılda bir kez giderim.

Bakire misin?

Evet Kontes.

Tabii ki.

Geçmiş olsun.

Yaranız tamamen iyileşti.

Her seferinde kabuğu kazımanı söylemiştim.

Öyle yaptım yine de iyileşti.

Darvolya gel daha yakından bak.

Hiçbir fark görmüyorum.

Saçmalık.

Helena, Dorothea.

Siz ne görüyorsunuz?

Bence daha pürüzsüz.

Evet evet kesinlikle.

Evet.

Tanrı dualarımı kabul etti.

Tenimin sadece görünümü değil dokunma hissi de çok farklı.

Gençleştim sanki.

Herhalde kız bakire olduğu için.

İşe yaramasının nedeni kanının temizliği olmalı.

Bu gerçek bir mucize.

Bu senin iyiliğin için.

Seni öldürdüm mü?

Neredeyse.

Ölümün soğuk nefesini hissettim ve parlak bir ışığa açılan iki kapı gördüm.

Cennet sana kapılarını mı açtı?

Bu oyunlara eğilimli birinin Cennete gideceğinden şüpheliyim.

Aslında cehenneme gideceğimden eminim o yüzden dünyada olduğum sürece istediğimi yapıyorum.

Senden öyle hoşnutum ki 1 haftadan fazla uzak kalamadım.

O yaşlı kadına yaptığımdan sonra benden korkacağını düşünmüştüm.

Tam aksine.

Ölmeyi hak eden o yaşlı cadıya karşı fazla naziktin.

Bir an için beni lanetlediğini sandım.

Çok yaşlı ve çirkin görünüyordum.

Bu gece son derece güzel görünüyorsun.

Geçen geceden daha mı güzelim?

Evet.

Tanıştığımız günden daha güzelsin.

Parkta buluştuğumuz günden de.

Bu gece sanki teninin altından güneş parlıyor.

Şimdi.

Yakından baktığımda sihri fark ediyorum.

Bu gece en fazla 20 yaşında görünüyorsun.

Biliyorum.

Kontes.

Neler oluyor?

Bana güzel bir şey veriyorsun.

Kaybettiğim bir şeyi.

Bu ne zaman bitecek?

Kanın boşaldığında çocuğum.

Tanrı böyle istiyor.

Cinayetlerin böyle başladığı söyleniyor.

Kontes sonsuz gençlik ve güzellik elde etmek için gittikçe daha fazla taze kana ihtiyaç duydu.

Tanrım insanın genç ve güzel kalmak istemesi yanlış mı?

Etrafımız güzelliklerle çevrili.

Keşke İstvan beni bugün görebilseydi.

Kanın işe yaradığını göremeyen bir tek sensin.

Neyse ki Dominic başladığımdan beri ne kadar değiştiğimi fark etmiş.

Onun ağzından çıkan tek kelimeye bile inanamazsın.

Çok geç olmadan buna bir son ver.

Durmaya çalıştım ama zindeliğim hemen azaldı.

Sonra tekrar kan sürdüm ve inanılmaz bir güç hissettim.

Vücudumun her yanını kapladı.

Kan seni gençleştirmiyor.

Tam aksine ölüm kokmaya başladın!

– Git.

– Kibrin felaketin olacak.

Küstahlık da senin sonun olacak.

Git ve asla dönme.

Hayır.

Fazla önemsiyorum.

Sadece kadınlarla aşk yaşadığın doğru mu?

O halde bir bakiresin.

Kalede son zamanlarda çok fazla hizmetçi öldü.

Hepsi sakar budalalardı.

Bazıları yemek yaparken bir yerlerini kesip hastalandı diğerleri de merdivenden düştü.

Alın.

Kontese benim adıma teşekkür edin.

Artık kızları kiliseye getirmemeliyiz.

Biliyorum.

Kontes törenle gömülmelerini istiyor ama daha önemlisi Kontes taze kan istiyor.

Müthiş bir icat.

Yakılmadan önce cadıların kanının akıtılmasını istiyorum.

Çünkü vücudun nemi içlerinin yanmasını engelliyormuş.

Söylenenlere göre kafes sayesinde kızların kanını daha etkili biçimde alıyordu.

Çok az kan ziyan oluyordu.

Onu görmeliydin çok tatlıydı.

Cinayetler hızla arttı.

Tanıklara göre 1 ayda 10 kız öldürüyordu.

Erzebet'e birçok mektup yazdım ama ondan hiç mektup almadım.

Kont Vizakna'yla ilişkisinden emin olduktan sonra mektup yazmayı bıraktım ve kendimi kaderime terk ettim.

Büyüleyici bir mücevher.

Güzelliğine yakışıyor.

Ordumun zaferlerine karşılık Kral Matias'ın bir hediyesi.

Savaşla uğraşmak çok yorucu olmalı.

Öyle ve bana bir servete mal oluyor.

Güzel bir kadının öyle meselelerle uğraşmak zorunda olması ne kötü.

İngiltere kraliçesinin sırf İspanya savaşı yüzünden güzelliğini kaybettiği söyleniyor.

Beni önemsiyor musun?

Hayır.

Yeterince güzel değilsin.

Neredeyse bir Türk'ün hatlarına sahipsin.

İstvan gibi değil miyim?

Onun adını anma.

Senin için onu öldürmemi ister misin?

Döndü mü?

Karısıyla Viyana'ya geldi.

Ne diyorsun?

Öldüreyim mi?

Hayır.

Ne arıyorsun?

Kontesin seni gönderdiğini sanıyordum.

Onu gözetmek için gece buraya geliyorum.

Kontese bir zarar gelmemesi için.

Sen bir hainsin.

Seni kimin gönderdiğini biliyorum.

Sadece Kontesi memnun etmeye geliyorum.

Hayır.

Kötü yanını ve zalimliğini körüklemeye çalışıyorsun.

Çok güzelmişsin.

Cadıların bu kadar güzel olabileceğini bilmezdim.

Zehirli ellerinle bana dokunma.

Zehirli değil.

Yumuşak ve sevecen.

Bir daha gelirsen ölürsün! Ben mi ölürüm?

Nasıl öleceğim?

Şeytandan yardım mı isteyeceksin?

Kazığa geçirilip yakılmanı Kontes Bathory önlüyordu.

Ama şimdi beni sana tercih ettiği çok açık o yüzden kimin önce öleceğini görürüz.

Mevsimler geçerken Erzebet sarayda gittikçe daha az vakit geçirmeye başladı.

Viyana'ya sadece çocuklarını görmek için geliyordu.

Savaşla meşgul olduğunu söylüyordu ama Kotiçe'de şeytani uygulamaları yüzünden kaldığı dedikoduları zamanla yayıldı.

Tanıkların sonradan söylediğine göre ölen kızlar kalenin çevresindeki ormana bırakılıyordu.

Ama cesetlerin çoğu asla bulunamadı.

İddiaya göre Erzebet her cinayetin tam bir kaydını tutuyordu.

Günlükleri duruşmada aleyhine asıl kanıt olarak sunuldu.

Ama hiçbir zaman onları yazdığını kabul etmedi.

Tanrım belki de yanlış bir şey yapıyorum.

Kan son zamanlarda kaşındırmaya başladı.

Belki de köylü kanı tenime çok kaba geliyor.

Darvolya sizi çağırıyor.

Çok hasta.

Hiç şüphesiz kendini zehirlemiş.

Onu görmek istemiyorum.

Pek çok kız öldü.

Geçen yıl ormanda bir ceset buldum.

Hiç kanı kalmamıştı.

Orada şeytanlar var.

Belki de Bathory'nin kendisidir.

Bir şeyler yapmalısınız.

Bunu bizzat krala verdiğinden emin ol.

Tanrım.

Şeytanlar geldi.

Bunun olmasına nasıl izin verirsin Tanrım?

Sana çok şey verdim.

Kontes'e ihanet etti.

Kralın haberi olmamalı.

O haberciyi durdur Janos.

Çabuk ol.

Kont Vizakna erkenden ayrıldı ve günlüklerinizden biri kayıp.

Artık bildiğine göre geri dönmez.

O haini öldürmesi için birini gönder.

Evet, bu akıllıca olur.

Darvolya'nın öldüğünü söylemeye gelmiştim.

Size mektup bırakmış.

Aşkım, bir daha kalene yabancı alma.

Onlara sahip olduğun her şeyi yok etmeleri için silah verdin.

Sende artık benim olmayan sadece bir şeyi özlüyorum.

Yumuşak öpüşlerini Seni her zaman sevdim.

Erzebet fazla ileri gittin.

Canlı olan her şey ölmek zorunda ve ne yaparsan yap bunun önüne geçemezsin.

Zamanın görevini yapmasına izin vermekte bir güzellik var.

Viyana'ya gidip çocuklarımı görmek istiyorum.

– Rahibimizi öldürdün!

– Katilsin sen!

– Cehennemde yanacaksın!

– Rahibin intikamını alacağız! General bir an önce gelsin.

Bizi korumak için asker getirsin.

Kızgın bir kalabalık kurt sürüsünden daha tehlikeli olabilir.

Janos nerede?

Gideli haftalar oldu.

Uzak bir yere altın almaya gönderdiniz.

Bir ayna verin.

Bir ayna verin! Kan beni hasta ediyor ama onsuz ölüyorum.

Bir bakire getirin.

Hatta bir çocuk.

Hayır.

Çocuk olmaz.

Tanrı onları kendi gibi yarattı.

Kontes.

Bulabildiğimiz tek kız buydu.

Çok sağlıklı değil ama bakire.

Kaç yaşındasın tatlım?

12 galiba.

Bilmiyor musun?

Beni bulmuşlar Kontes.

Ailen yok yani.

Hayır, domuz ağılını temizlerken bulmuşlar.

Gel.

Paula.

Seni hatırlıyorum.

Gel.

Sana bir şey söylemek istiyorum.

Paula kaç buradan.

Kaç bu kaleyi terk et.

Kaç yoksa seni canlı canlı yiyeceğiz! Paula! Paula! Paula Paula! Babam öldükten sonra Dominik Vizakna'ya yüklü miktarda para ve bir de mektup gönderildiğine dair kayıtlar buldum.

Mektupta o sıralar kaybolan asil kızlardan söz ediliyordu.

Kimsin sen?

Cassia Von Hosenheimen.

Ailem beni bulup sizi cezalandıracaktır.

Kaç yaşındasın?

15.

Bakire misin?

Evet, tabii ki.

Ya sen?

Kaç yaşındasın?

22 yaşındayım ve evliyim.

Ben Barones Von Kraut'um.

Ne yaptığını sanıyorsun?

Bana evli bir kadın mı getirdin?

Şimdi onu öldüreceğiz ve kocası aramaya başlayacak! Buraya neden zorla getirildiğimizi bilmek istiyorum.

Bizi buraya getiren haini bizzat cezalandıracağım! Kraut mu demiştin?

Evet.

Pislik.

Tanıştığımıza çok sevindim.

Ve haklıydın.

Kocam beni arayıp bulacaktır.

Tabii ona bulacağı bir şey bırakırsam.

Aşığınla kaçtığın günü hatırlıyorum.

İstvan Thurzo değil mi?

Delisin sen.

İstvan'ı yıllardır görmüyorum.

Ama bir dedikodu hatırlıyorum.

Şehvetli bir Kontes ona delicesine âşık olmuştu.

Ve kendini ona çok kolay vermişti.

Sen Erzebet olabilir misin?

Ziyan olmadan kanı toplayın.

Gecenin biri yarısı bizi yataktan kaldırmanız hiç hoş değil.

Fazla beklemek istemedim çünkü.

Ceset kokmaya başlayacak.

Kaçının bu şekilde katledildiğini bilmiyoruz.

Yıllar içinde belki de yüzlercesi.

Zavallı kızlarda bir damla kan kalmamış.

Ve anneniz sayısız ölümü haklı göstermek için hastanesini kullanıyor.

Annemi ziyaret edip kendim görmek istiyorum.

Bu sadece biri Diğerlerini görmek istiyor musun?

Pek çoğu daha kötü durumda.

Ben gitmem.

Sen erkeksin gitmek zorundasın.

Ben de gitmiyorum.

Ben de tek başıma gitmem.

Majesteleri.

Birkaç yıldır Kontes Bathory'nin kalesinde kızların kaybolduğu ihbar ediliyor.

Pek çok köylü Viyana'ya gelip yüzlerce kızın öldüğünü iddia etti.

Ne olmuş?

Kızlara ölmeden önce işkence edilmiş.

Bunda bir tuhaflık göremiyorum.

Kan kaybından ölmüşler.

Kontes Bathory'ye cadıların ve kana susamış cinlerin yardım ettiği iddia ediliyor.

Cadılar ve cinler.

Kontes Bathory büyücülük mü yapıyor?

Muhtemelen.

Daima sıra dışı bir güce sahipti.

Ordusu gizemli bir şekilde yenilmezdi.

Belki de bir büyünün etkisindeler.

Bu olağanüstü.

Rahip de ölü bulunmuş.

Kontesin büyücülük yaptığı kanıtlanırsa ona olan borçlarınızdan kurtulur ve servetine el koyarsınız.

Bunu imzalayın, ben de cinayetleri soruşturmaları için adam göndereyim.

Her ay bu cadılar için düzinelerce idam emri imzalıyorum.

Vebadan daha ölümcül oldu.

Ne zaman bitecek?

İnsanoğlu akıllanınca.

Yani yakında değil.

Kral cinayetleri duydu ve Bathory'nin büyücülük yaptığından şüpheleniyor.

Adamımızı bugün göndermeliyiz.

O halde anlaşmayı imzalatmalıyız.

Herkes payını almaya çok istekli.

Kontes duruşmada cinayetle suçlanacak.

Çocuklarının büyücülükle suçlanmayacağını garanti ediyorum.

Böylece kral topraklarına el koyamayacak.

Bu da servetini istediği kişiye aktarma hakkı veriyor.

Kral onun yaptıklarını çok yakında duyacak ve çocukları tam anlamıyla sefil olacak.

Çocuklarını korumak için imzalamaktan başka şansı yok.

Anlaşmada Kontesin topraklarını alacağınız yazıyor.

Ayrıca kocasıyla birlikte kurduğu olağanüstü orduyu da.

Şüphelerin olduğunu görüyorum.

Ama yüzlerce genç kızın öldüğü bir gerçek.

İlk başta köylü kızlardı ama topraklarında asil kızlar da bulundu.

Bir tanesini iyi tanıyordun.

Evet.

Peki, neden beni gönderiyorsun?

Hatırladığım kadarıyla bir zamanlar Kontes Bathory'ye çok yakındın.

Hatırladığım kadarıyla bundan pek hoşnut değildin.

Onu neden göndermiyorsun?

Beni öldürür.

Bence bu meseleyi senin halletmen gerekiyor oğlum.

Çünkü çok tedbirli.

Senin ona yaklaşman daha kolay olur.

Ya hayır dersem?

Hayır mı?

Kalesinin yakınında bulduğum kızlardan bazılarını gördün.

Vücudum hala onun deliliğinin izlerini taşıyorum.

Görmek ister miydin?

Hayır.

O bir katil.

Kral Kotiçe'ye ulaşmadan her şeyi halledin.

Bu senin için oğlum.

Artık krallıktaki en güçlü adam olacaksın.

Senden sonra.

Elbette.

Bugün yola çıkacağız.

Sakın pişmanlık duyma.

Daha yakınlarda seni öldürmem için yalvarıyordu.

Neden öldürmedin?

Bunun için para teklif etmedi.

Onu okşayan elin şimdi ona vuracak olması ne tuhaf.

Sadece suçluysa vuracak.

Hangisi daha kötü?

Delilik mi açgözlülük mü?

Yakında öğreneceğiz.

Değil mi?

Ona dikkat et.

Kadın deli.

Seni öldürmeye çalışacaktır.

Durun! Bekleyin.

Tutuklamadan önce yaptıklarını kendi gözlerimle görmek istiyorum.

Ben çağırana kadar burada kalın.

Korkma.

Onu koruyan birkaç adamı var.

Beni rahatsız eden bir katille yüzleşmek değil.

Onu tekrar görmenin heyecanı ve sonsuza dek kaybetmenin üzüntüsü.

Atlılar.

Kaleye doğru iki atlı geliyor.

Dorothea beyaz elbisemi getir.

Çabuk ol! Dualarım kabul oldu.

Sevgili Kont Thurzo bunca zaman sonra ne güzel sürpriz.

3 yıl mı oldu?

5. Zaman ne çabuk geçiyor.

Evet.

Son zamanlarda neler yapıyorsunuz?

Korkunç savaş yüzünden çok işlerim vardı.

Sizi hangi rüzgâr attı?

Krakow'a giderken arkadaşım güzel kalenizi işaret etti.

Bir gece kalabileceğimizi düşündüm.

Belki de birkaç gün.

Sinekler için kusura bakmayın.

Adamlarım atlarını kalenin önüne bıraktılar.

O zamandan beri sineklerden kurtulamadık.

Demek artık evlisiniz.

4 yıl boyunca evli kaldım.

Karım 1 yıl önce ilk çocuğumuzu doğururken öldü.

Çocuk doğduktan kısa bir süre sonra.

Bunu duyduğuma çok üzüldüm.

Danimarkalı güçlü bir tüccarın kızıydı.

Babamın yeni iş ortaklarına ihtiyacı vardı.

Ziyaretin beni çok mutlu etti sevgili İstvan.

Bugünün gelmesini ne kadar çok istediğimi anlatamam.

Tanrı bizi neden bunca zaman ayırdı?

Bu seni sevmemi engellemedi.

Odama gel.

Uzun bir yolculuktu.

Önce biraz dinleneyim sonra sana gelirim.

Seni tekrar görmek çok güzel.

O korkunç mektupla kalbimi kırmak zorunda mıydın?

Mektuplarımın hiçbirinde kötü bir şey yazmadım.

Seni ne üzmüş olabilir ki?

Senden aldığım tek mektup, Barones Von Kraut'a olan aşkını itiraf ettiğin mektup.

Kraut'la ilişkim vardı ama seninle tanıştıktan sonra onu bir daha hiç görmedim.

Ve kesinlikle öyle bir mektup göndermedim.

Babam benim adıma yazmış olmalı.

Senden nasıl şüphelendim.

Sana yazdığım mektupları iletmesi için uşağıma güvenmekle hata ettim.

Beni bağışlaman için yalvarıyorum.

Ama buradan zorla gönderildim.

Babanın güzel aşkımızı yok etme çabasından daha güçlü olmalıyız.

Çok geç değil.

- Gel.

- Hayır.

Neden?

Ellerin çok soğuk.

Neden titriyorsun aşkım?

Seni tekrar görmenin heyecanı.

Seni ne zamandır beklediğimi biliyor musun?

Neredeyse aklımı kaçıracaktım.

Çok sevdiğin biri tarafından ihanete uğradığını hissetmekten daha acı verici bir şey olamaz.

Aslında intikam alacağıma söz vermiştim.

Ama at üstünde geldiğini görünce bütün sinirim geçti sadece sevgi hissettim.

Her ne kadar ona değer versem de başka bir yanım duyduklarıma ve gördüklerime inanıyordu.

O kadar çok kanıt, o kadar çok tanık vardı ki masum olduğuna inanamazdım.

Aklını mı kaçırdın?

Buraya cinayetleri soruşturmaya geldin.

Geceyi onunla geçirmeye değil.

Masum cazibesinin seni aldatmasına izin verme.

Belki de kalbi kırılmasaydı böyle bir kadın olmayacaktı.

Kimseyi suçlamıyorum, Tanrı onu böyle yapmış.

Ya da Şeytan diyelim.

Şeytani aklı çamurdan böyle yoğrulmuş.

– Babama karşı gelip kaçmış olsaydım

– Ama kaçmadın.

Bu yüzden asla bilemeyiz.

Şimdi gerçekte kim olduğunu öğrenelim.

Bakalım kanıt olacak bir şey bulabilecek miyiz?

Yaklaşma.

Bunu görmek istemezsin.

Üst üste yığılmış cesetler.

Parçalanmış çocuklar.

Gözlerini kurtlar yemiş.

Şeytan bile bundan kötüsünü yapamaz.

Kontes Bathory.

Tutuklusunuz.

Suç ortakları bütün cinayetleri itiraf ettiler.

Kızlar bir kafesin içinde kan kaybından ölmüş.

Erzebet'in hizmetçilerinin itirafları işkence altında alınmıştı.

Kontesin kendisi duruşmada yoktu.

Deli olduğu için bir odaya hapsedilmesine ve isminin korunmasına karar verilmişti.

Hizmetçiler boğularak öldürülmeyi hak ediyor.

Hayır! Hayır! Şu yaratığa gelince başı kesilecek.

Yasal işlemleri ben hallederim.

Kontes Bathory ömrünün sonuna dek yatak odasında hapis yatacak.

Su ve yemek verilmesi için duvarda küçük bir aralık bırakılacak.

Kontesi kibri yüzünden cezalandırmak için odaya ayna konmayacak.

Kontesin ve suç ortaklarının işlediği cinayetlerle ilgili pek çok tanık ifade verdi.

Kotiçe kalesinin etrafında cesetler bulundu.

Bazıları Kontes tarafından kısmen yenmişti.

Ayrıca Kontes Bathory'nin bizzat yazdığı cinayetleri ayrıntılarıyla anlatan günlükler bulundu.

Cadı Darvolya'nın mektupları sapkın kitaplar ve son olarak kızlara işkence yaptığı kafes de bulundu.

Kontes büyücülük yapmamış gibi gözükse de Şeytanla çiftleştiğini gören bir tanığımız var.

Kont Thurzo'nun kararıyla Kontesin ismini mümkün olduğunca korumak için bütün kanıtlar yok edilecektir.

Kontes bu belgeyi imzalayarak bütün varlığını Kont Gyorgy Thurzo'ya devretmiştir.

Kotiçe çocuklarına kalacaktır.

Kralın Bathory Nadasky ailesine olan borçları silinmiştir.

Şimdi Şeytan izin verirse bunu imzalayın.

Bunu mükemmel tezgâhladığını söylemeliyim.

Masum kadınları öldürdün.

Yüzlercesini.

Yalan.

Zenginlik arayışında kaç masumu feda ettin?

Gerçeği inkâr etmekteki ısrarın ancak şu anda mantıktan yoksun olduğunu kanıtlıyor.

Ne yazık ki öyle değil.

Mezarıma tamamen aklım başımda gireceğim.

Kadınlar deli ve kibirlidir.

Ve onlara yönetme hakkı verilmemelidir diyorsun.

Masalın insanları çok uzun süre meşgul edecek.

Tezgahladığın kana susamış kadın efsanesinden korkacak ve aslında çok gerçek olan kötülükleri unutacaklar.

Lanet olsun Erzebet ben olmasam kazığa geçirilip yakılacaktın.

Hızlı ölmemi engellediğin için minnettarım.

Sen olmasaydın aşkı asla hissetmeyecektim.

Sonsuz aşkı.

Ne tuhaf değil mi?

Ben burada tek başıma ölüme mahkum edilirken birçok sevgili birbirlerinin kollarında yatıyor.

Devam edin.

Tanrım beni terk mi ettin?

Savaşta yüzlerce insan öldürülüyor ve işkenceye uğruyor akbabalara terk ediliyor.

Ama savaşçıları yüceltiyoruz.

Onlara yüksek payeler ve onurlar veriyoruz.

Benim yaptığımın farkı ne?

Bu şekilde küçük düşürülemem.

Beni hızla öldürecek bir hastalık ver.

Kendim yapamam.

Çünkü Cennete gitmeliyim.

Amin.

Tanrım belki de kaderimle oynuyorsun.

Belki de onu senden çok sevdiğim için beni cezalandırıyorsun.

Tanrı erkeği kendi suretinde yaratmış.

Bu yüzden erkek her şeyden üstündür.

Kuşlardan ağaçlardan aslanlardan ve kadınlardan.

Keşke erkek doğsaydım.

Savaşta binlerce kişiyi öldürüp ülkeleri ele geçirirdim cadıları yakardım ve kahraman olurdum.

Evet.

Sen sadece bir mitsin.

Yunanların her şey için bir Tanrıları vardı.

Çünkü denizi anlamıyorlardı.

Aşkı, ölümü anlamıyorlardı.

Şimdi korkularımızı ve cahilliğimizi bastırmak için seni yarattık.

Çünkü çok fazla soru ve çok az cevap var.

Seni ve duaları kendimi ve korkunç günahlarımı bağışlatmak için kullandım.

Törenle gömülmekle kurtlara atılmanın bir farkı yok.

Kutsal su sadece pis bir su.

Ölmekten neden bu kadar korkuyorum?

Çünkü sana ya da ruhun sonsuzluğuna inanmıyorum.

Ölünce çürüyeceğim ve benden geriye bir şey kalmayacak.

Beni arkamdan vuran hançer aşktı.

Gerçeksen tüm günahlarımı bağışla kanımı vereyim beni yanına al.

Sana şükürler olsun Tanrım.

Tabut yok mu?

Kış çok sert geçti odun kalmadı.

Bacaklarını ört.

Dokunmak istemiyorum haftalar önce ölmüş.

Toprak toprağa, küller küllere, toz toza.

Tarih galiplerin anlattığı bir hikâyedir.

İşte ondan geriye kalan da buydu.

Deli bir katilin ve kana susamış bir şeytanın hikâyesi.

İşlendiği söylenen bütün cinayetlerin sorumlusu gerçekten o muydu?

Yoksa kanıtların çoğunu babam mı uydurmuştu?

Bu dünyada hiçbir şeyden emin olamayız.

Ama biliyorum ki Kontes hangi suçu işlemiş olursa olsun onu çok seviyordum.

O da beni seviyordu.

Ama tarih bununla ilgilenmez.

Gerçek tuğladan bir duvarın ardına hapsedildi.

Ve zamanla hepimiz öleceğiz.

||

SURİYE EDEBİYATINDAN BİR ÖYKÜ: SAKALLAR

ZEKERİYA TÂMİR[1] TÜRKÇESİ: DR. HALİM ÖZNURHAN[2]

Kuşlar göğümüzden kaçtılar. Çocuklar sokaklarda oyun oynamayı bıraktılar. Kafeslere hapsedilmiş kanaryaların şakıyışı sessiz, titrek bir hırıltıya dönüştü. Dezenfekte edilmiş pamuk eczanelerde saklanmaya başladı. Sayın beyler, işte Timurlenk'in askerleri şehrimizi kuşattı! Ama, güneş hiç korkmadı ve her sabah doğmayı sürdürdü.

Bizlerin, şehrin erkeklerinin yüzü sararmadı. Sadece soğukkanlı bir şekilde gülümsedik ve bizleri sakallı erkekler olarak yaratıp, sakalsız kadınlar olarak yaratmadığı için Allah'a şükrettik. Sonra da, çözüm yolu bulmak için bir istişâre toplantısı yaptık. İlk konuşan, kadın elbisesi satımıyla meşgul olan aceleci bir delikanlıydı. Cesaretle bağırdı:

- Savaşalım!

Birden, kendini küçümseyerek bakan gözlerin karşısında buldu. Sesini kesti ve utancından yüzü kızarmak zorunda kaldı. O an, şehrimizin en uzun sakalına sahip kişisi ayağa kalktı ve ağırbaşlı bir ifadeyle konuştu:

- Savaşa var olmayanlar gereksinim duyar. Allah'a şükür ki bizler sakallıyız, öyleyse varız! Hemen beğeni dolu, destekleyen sesler yükseldi. Kısa süren bir tartışmadan sonra, Timurlenk ile anlaşma yapacak bir heyet oluşturulmasına ve yürüdüğü zaman sakalları dizine değen yaşlı bir adamın heyete başkanlık etmesine karar verildi. Şehrimizin sekiz kapısı vardır. Heyet, önlerinde beyaz bir bayrakla bunlardan birisinden dışarı çıktı ve iç elbiselerindeki bitleri incelemeye kendilerini kaptırmış, kılıçlarını üzerilerindeki kan ve çamurun kuruması için güneşe bırakmış, sayıları yıldızlar ve çekirgelerden çok olan askerlerin arasından ilerledi.

Heyet, ağır ve vakur adımlarla Timurlenk'in çadırına girdi. Bir de ne görsünler, Timurlenk, bebek gibi bakışları, yaşlı bir kimse gibi gülümsemesi olan çok genç birisi!

Heyet başkanı:

- Biz barış istiyoruz. Şehrimizi savaşmadan sana teslim ediyoruz. Yalnız şehrimiz küçük ve yoksuldur; ne altını ne de petrolü vardır. Kadınlarımız ise keçi gibidir. Onlardan kurtulmak bizi mutlu eder.

Timurlenk:

- Ben kan dökmekten hoşlanmam. Altında da, güzel kadınlarda da gözüm yok. Yalnız, sakal bırakmaya aşırı düşkünlüğünüz nedeniyle şehrinizdeki berberlerin aç kaldığını öğrendim. Bu, benim özellikle nefret ettiğim bir zulümdür. Ben yaşamımı mazlumlara yardıma ve dünyanın her tarafına adaleti yaymaya adadım. Hiçbir insanın aç kalmaması gerekir.

Heyet üyelerini dehşet kapladı ve şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar.

---

[1] Zekeriya Tâmir, 1931 yılında Şam'da doğdu. Yazar öyküyü şiirselleştirmeye, yeni bir öykü dili oluşturmaya çalışmıştır. Bir çok çağrışım içeren gizemli ifadelerle dolu öykülerinde masalsı boyut ve trajik duygular yoğundur. Alaycı, sembolik ifadeler kullanarak maddî ve manevî yoksulluk, sosyal adaletsizlik, baskılar ve haksızlıklarla savaşır. Öykülerini, *Sahîlu'l-cevâdi'l-ebyad* (Beyaz Atın Kişnemesi, 1960), *Rabî' fi'r-ramâd* (Kül İçinde İlkbahar, 1963), *er-Ra'd* (Gökgürültüsü, 1970) *Dimeşk'ul-harâik* (Yangınların Şam'ı, 1973), *en-Numûr fi'l-yevmi'l-âşir* (Onuncu Günde Kaplanlar, 1977), *Nidâu Nuh* (Nuh'un Çağrısı, 1994), *Senedhaku* (Güleceğiz, 1998), *el-Hisrim* (Koruk, 2000), *Teksîru rukeb* (Dizleri Kırmak, 2002), *el- Kunfuz* (Kirpi, 2005) adlı kitaplarda bir araya getirdi. Çevrilen öykü, yazarın *er-Ra'd* adlı öykü kitabından "el- Luhâ" adlı öyküdür.

[2] Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi.

Timurlenk:

- Siz sakallarınızı tıraş etmeden ve berberlerin işi açılmadan ordum şehrinizi terk etmeyecek.

Heyet Başkanı:

- İstediğin şey çok önemli. Son kararımızı vermeden önce şehre dönmemiz gerek. Timurlenk:

- Ya sakallarınızı kesersiniz, ya da yok olursunuz. Seçiminizi yapın.

Heyet üyelerini sessizlik ve korku kapladı. O an, yaşam onlara daha güzel görünüyordu. Gökyüzü daha maviydi ve kırmızı bir gül, acı çeken bir aşığın söylediği şarkıdan daha güzel geliyordu. Çocukların ilk feryatları, kanlarında yeşil çimenler bitiriyordu. Kadınların titreyen dudakları, geceleri bıçakla kesen bir ay idi. Ama çok geçmeden, heyet üyeleri kendilerini ayna önünde durmuş, tıraşlı, sakalsız yüzlerine bakarken hayal ettiler. İçlerini nefret ve öfke kapladı. O an ölüm, altından bir güneş altında parlayan kırmızı balığa dönüştü.

Heyet Başkanı, şehrin bütün erkeklerinin saygıyla kendisine kulak vereceklerini hissederek konuştu. Soğuk bir sesle:

- Yarın şehrimiz geleceğini seçecek, dedi.

Heyet şehrimize döndü. Kulaklarımızda Timurlenk'in sözleri yankılanıyordu. İçimizden biri haykırdı:

- Yaşamımızı kazanıp, sakallarımızı kaybetmemizin ne anlamı var?!

Ertesi gün, Timurlenk'in askerleri şehrimize saldırdı. Surları yıktılar, kapıları kırdılar ve bütün erkekleri kestiler.

Böylece, Timurlenk, erkek başlarından oluşan bir tepeye intikam almışçasına bakma fırsatı buldu. Yüzler sararmış, kana bulanmıştı; ama sakallarıyla övünerek gülümsüyorlardı. Söylendiğine göre, Timurlenk berberlere sakalları kesmesini emrettiği ana kadar suratlar asılmamış, yüzlerdeki mutluluk ve ışıltı yok olmamıştı.

Sayın beyler, işte bu şekilde, intikamımız alınmaksızın yenildik ve hiçbir kanın silemeyeceği bir utanç içerisinde boğulduk.

ALTIN RÜBÂİ: KU KU KU KU

”O kasır ki feleğe dayamıştı yanım,
Şahlar koyardı eşiğe alnını,
Gördük ki burcuna konmuş bir kumru,
Öterdi, derdi hem: ”Kû, kû, nerde, hani?

HALİL ÇELİK SAYFASI-DİVAN

YOLCU KİMDİR? (SÂ'Dİ-Yİ ŞÎRÂZÎ)

Şîrâzlı Sâ'dî, 13. asırda yaşayan, Doğu'nun gelmiş geçmiş en büyük âlim, arif ve şairlerindendir.

Şiraz'da dünyaya gelen Sâ'di, küçük yaşta yetim kalmış olmasına rağmen yaklaşık 30 sene boyunca Bağdat, Mekke, Şam, Kuzey Afrika, Kaşgar, Türkistan ve Hindistan başta olmak üzere çok geniş bir coğrafyayı dolaşmış, dünyayı tanımış, sayısız kültüre temas etmiştir…

Seyahatlerinin sonunda sahip olduğu muazzam birikim ile Bostan ve Gülistan isimli iki kitap yazmıştır ki bu iki kitap yazıldığı günden bu yana Doğu'da irfanî geleneği taşıyan en önemli eserler arasında sayılmıştır.

Sâ'dî'nin "yolcu" olmak ile ilgili yazdığı Farsça bir beyitini, beytin Latinize edilmiş hâlini ve Türkçe'ye tercümesini paylaşıyoruz…

3rd March 2017, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

KUTADGU BİLİG (YUSUF HAS HACİB)

«Helâlin ancak adı kaldı onu gören yok;
haram kapışıldı ona doyan yok.

Gerçekten dürüst ve takvâ sahibi denilecek kim kaldı.
Fakat güneşi parlayan bir kıyamet günü vardır.

Cemaatler çok, camiler az idi;
şimdi camiler çoğaldı, cemaatler azaldı.

Oğul, kız, babaya hürmeti bıraktı;
ihtiyar kelimesi insana bir hakaret sözü oldu.

Bütün iyiler gitti, kanunu ve iyi an'aneleri beraber götürdüler;
burada insana artığı kaldı, iyileri nasıl bulayım.»

Kutadgu Bilig, Yusuf Hâs Hâcîb, 1069-70

Bundan yaklaşık 1000 sene evvel Yusuf Hâs Hâcîb tarafından yazılan Kutadgu Bilig'te (Saadet Veren Bilgi / Devlet Olma Bilgisi) yer alan aşağıdaki ifâdeler sanki bugün yazılmış gibi...

Kutadgu Bilig hazinesini bulup okuyalım... Dönüp dönüp Kutadgu Bilig'e bakalım... Onu başucu kitabı yapalım... İnanın okudukça hakikatli metinlere denk geleceksiniz... Okudukça bin sene önce var olan ve bin sene sonra da var olacak bilgilere ulaşacaksınız...

10th October 2016, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

KARINCA, NEML VE MÛR

Der hâne-i mûr şebnemî tûfânest

Şebnem (çiğ) damlası karıncanın evinde tufandır

در خانهء مور شبنمی طوفانست

***

Farsça bir atasözü bu... Basit, kolay, anlaşılır, derin... Tam bir atasözü işte... Hele bir Türk iseniz bu atasözünü tercümeye ihtiyaç duymadan bile anlamanız mümkün...

Farsça'da "der", "-de, -da" manasına geliyor... "Hâne" bildiğimiz "hâne", "ev" yani... "Şebnem" ve "tufan" da öyle... Bildik, aşina kelimeler bunlar bize...

Şebnem, malûm "havada buhar durumundayken gecenin serinliğiyle yerde veya bitkilerin üzerinde toplanan su damlacıkları" demek... Kelime etimolojik (kökenbilim) olarak Farsça'da "gece" manasına gelen "şeb" ile "havada bulunan su buharı, ıslaklık, rutubet" manalarındaki "nem" kelimelerinden oluşan bir birleşik isim... Yani "gece nemi" manasına geliyor basit olarak...

"Mûr" kelimesi ise "karınca" demek… Karınca, şu mübarek, şu çalışkan hayvan… Kelime Farsça ama bizim Klasik Türkçemiz'de de sık sık kullanılmış… Zirâ derin manaları var karıncanın bizde… Şimdilerde pek bize tesir etmese de… Gelin iki kelâm edelim karıncaya dair bu vesileyle…

Çocuktuk… "Karınca Dûâsı" diye bir şey vardı evimizde… Kitaplıkta, yüksekçe bir yerde olurdu… Kitaplıktan kitap alırken, elimize gelir dururdu… Anlamazdık ne olduğunu ama karıncayı da dûâsını da biraz "mübarek" görürdük galiba…

Sonra "okul" denen, bizi bir forma, bir şekle, bir algıya sokan resmî kurumlara gitmeye / gönderilmeye başladık… Yeni yeni kavramlar, yeni yeni dünyalar öğretiliyordu bize okullarda… Bizi bir forma sokmakla görevli devletlû büyüklerimiz, Fransız yazar La Fontaine'ün "The Grasshopper and The Ant" isimli bir fablını bize aktarmanın münasip olacağını düşünmüştü belli ki… Biz, evlerinde karınca duası olan çocuklar, "Karınca ile Ağustos Böceği" hikâyesini okuyarak büyür olmuştuk… Evet çalışkanlığı, tedbirli olmayı, yeri geldiğinde kapına gelene laf çarpmayı La Fontaine'den öğrenmiştik böylece… Belki daha sonra annemizin reçellerine musallat olduklarında, belki piknik yaptığımız anlarda karşılaştık onlarla ara sıra… Aslına bakarsanız biz "yeni Türk çocukları" o fablla kapattık karınca faslımızı da…

***

Çocuktuk… Herkesin evinde yoktu… Ama bizde yüksek yerlerde saklanan ve ara sıra büyüklerimiz tarafından ele alınıp okunan anlamadığımız ama hürmet duyduğumuz bir şey daha vardı: Kurân-ı Kerîm… Zaman geçti… Merak hissimiz tahrik etti bizi… Okulda öğretilenler kesmedi… Eksik, yanlış, hakikatsiz geldi belki… Belki de yetmedi… Bir gün, o büyüklerimizin kitabını elime aldığım günlerin birinde "Neml" diye bir sûre olduğunu, "Neml"in Arapça'da "karınca" mânâsına geldiğini, Süleyman Peygamber'in ordularıyla bir vadiden geçerken bir karınca ile yaptığı konuşmadan dolayı bu ismi aldığını öğreniverdim… Merak işte… Çoğu zaman irademden, hislerimden, aklımdan önde gelen şey… O merak ile "Neml Sûresi"ni okuduğum bugün gibi aklımdadır… Ne okumuşuz o günlerde, dönüp beraberce bir bakalım…

Türkçe meâli şöyleydi surenin ilgili bölümünün (Elmalılı Hamdi Yazır meâli):

15. Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. Onlar: "Bizi mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun" dediler.

16. Süleyman Davud'a varis olup dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden (nasip) verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur."

17. Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil orduları Süleyman'ın hizmetinde toplandı, hepsi bir arada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu.

18. Nihayet karınca vâdisine geldikleri zaman, bir karınca: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin!" dedi.

19. (Süleyman) onun sözüne gülümseyerek dedi ki: "Ey Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın iyi iş yapmamı gönlüme getir. Rahmetinle, beni iyi kulların arasına kat."

Anlaşılan şuydu: Hazreti Süleyman ordusuyla bir vadiden geçmekteydi… Karıncaların olduğu bir vadiden… Koca bir ordu minicik karıncaların olduğu bir vadiden geçmekteydi… O ordunun komutanı, o insanların hükümdarı ve hatta koca insanlığın nebilerinden biriydi Hz.Süleyman… Bir karıncayla konuşuyordu… Üzerine bassan, bastığını fark edemeyeceğin bir karıncayla…

Doğrusu bu Kur'an-ı Kerîm, 12-15 yaşlarında bir çocuğun okuyarak kendi başına pek de hakkıyla anlayabileceği bir şey değildi… En azından ben öyle değildim… Hâliyle bana öğretilene döndüm… La Fontaine'in fabllarındaki hikâyeyi bir mıh gibi aklımda tutarak yaşadım senelerce…

***

Sonra başka karşılaşmalar, başka tesadüfler, tevafuklar ile geçti hayatımız... Karşımıza nice güzel insan çıkardı talihimiz... Nice güzel kitaplara merakla uzandı ellerimiz... Edebiyata ilgi duymamıza sebep oldu zevkimiz...Seneler sonra, o edebiyatın sürprizli dehlizlerinde dolaşırken tekrar tekrar kaç kere daha çıktı karşımıza "Süleyman ile karınca"... Bir tezadı sunuyordu bu ikili bize... Karınca aczin, zayıflığın sembolüyken; Süleyman iktidarın ve gücün timsaliydi edebiyatımızda... Galiba irfanî geleneğimizde La Fontaine'inkinden başka bir karınca vardı karşımızda...

Doğulu bir karınca...

***

Sonra iki hikâye daha çıktı karşımıza... İki menkıbe... İkisi de "Neml Sûresi"ndeki karşılaşmaya bizi götüren, ikisi de aslında o karşılaşmayı bize şerh eden, açıklayan iki menkıbe... Menkıbelerin birincisine göre Hz. Süleyman, ordusuyla bir sefere giderken bir vadiye ulaştıklarında karınca beyinin diğer karıncalara, "Kaçın, Süleyman'ın orduları sizi ezmesin." dediğini işitir. Hz. Süleyman tebessüm eder ve karıncaların beyini yanına çağırır. Karınca beyi, Hz. Süleyman'ın yanına eli boş gitmek istemediği için kendince değerli gördüğü bir çekirge budunu alarak Hz. Süleyman'ı ziyarete gider. Hz. Süleyman dua eder, but bereketlenir; bütün ordu yarısıyla doyar. Geri kalanını karınca beyine iade eder ve ondan bir öğüt ister. Karınca da Süleyman Peygambere öğütler verir. Hz. Süleyman, karıncaya, "Ben peygamber olduğum hâlde sizi çiğneyeceğimi nasıl düşündün ve arkadaşlarına niçin kaçmalarını söyledin?" deyince, karınca da ona: "Karıncalar, senin debdebene dalıp da tespihlerini unuturlar diye söyledim" cevabını verir.

İkinci menkıbemizde ise Süleyman Peygamber bir gün bir karıncaya bir yıllık yiyeceğinin miktarını sorar. Karınca da, "Bir buğday tanesi yerim." şeklinde cevap verir. Cevabın doğru olup olmadığını kontrol etmek isteyen Hz. Süleyman karıncayı, bir buğday tanesi ile bir şişeye koyarak hava alacak şekilde şişeyi kapatır, sonra da bir yıl bekler. Müddeti dolunca, şişeyi açtığında bir de bakar ki karınca buğday tanesinin yarısını yemiş, yarısını da bırakmıştır. Hz. Süleyman karıncaya buğday tanesini tamamen neden yemediğini sorar. Karınca da: "Daha önce benim yiyeceğimi yüce Allah (c.c.) verirdi. Ben de, O'na güvenerek bir buğday tanesini tamam olarak yerdim; çünkü O, beni asla unutmaz ve ihmal etmezdi. Fakat bu işi sen üzerine alınca, doğrusu nihayet bu aciz bir insandır diye sana pek güvenemedim. Belki, beni unutup yiyeceğimi ihmal edebilirsin. O yüzden de bir yıllık yiyeceğimin yarısını yiyerek diğer yarısını ertesi yıla bıraktım" şeklinde cevap verir.

***

Diyarbekir yollarında Yürüyen Budalalar olarak şiirlerini okuduğumuz Sezai Karakoç "Hızırla Kırk Saat" şiirinde ne güzel anlatıyordu meramımızı:

"Ey yeşil sarıklı ulu hocalar bunu bana öğretmediniz

Bu kesik dansa karşı bana bir şey öğretmediniz" diyordu...

Biz yeni Türk çocukları La Fontaine fablları ile büyütülen yeni Türk çocukları "neml"i de "mûr"u da bilmiyorduk... Bilmeyince III.Ahmed devri vezirlerinden İzzet Ali Paşa'nın bir gazelinde geçen o derin manalı beyitleri de anlamaktan bir karınca kadar acizdik de aczimizin dahi farkına varamayacak hâldeydik:Bir olur Adl-i İlâhî'de Süleymân ile mûr,

Dergâh-i Hak'da hemân şâh ile sâil birdir

Yani Ali Paşa (bir vezir, bugünkü karşılığıyla bir bakan olan Ali Paşa) diyor ki:Bir olur İlahî Adalette Süleyman ile karınca

Hakkın dergâhına vardığında şah ile dilenci birdir

***

Bir vezir bunu derken kulak kesilelim, bakalım bu mülkün sultanlarından biri, Avnî mahlasıyla beyitler yazan, İstanbul'u fetheden, çağ açıp çağlar kapatan, hadislerle müjdelenen, gücün, kudretin, iktidarın sahiplerinden Fatih Sultan Mehmed yârine neler söylüyor:

Mesned-i hüsn üzre sen, ben hâk-i rehde pâymâl

Mûr hâlin nice arz ede Süleyman'ım sana

Güzellik tahtı üstünde sen, ben toprağım ayaklar altında

Karınca hâlini nasıl arz ede Süleyman'ım sana

***

Hep karıştırılır iki Süleyman... Karıştırılmak istenir daha doğrusu... Kudretleri ile mukayese edilirler... Hz.Süleyman'a benzetilen Kanunî Sultan Süleyman'dır. O da büyük dedesi gibi büyük bir şairdir. Muhibbî mahlası ile yazar şiirlerini. Bakın o kudretten yana nasibi bol Sultan Süleyman Muhibbî olup da neler demiş:

Mûr gibi paymal itdürme gel miskinleri

Saltanat giçer Süleyman dahi olsan hemçü bâd

Karınca gibi ayak altında çiğnetme gel miskinleri (aciz insanları)

Saltanat geçer Süleyman dahi olsan, rüzgâr gibi

Bir başka şiirinde ise şöyle diyor Sultanımız:

Hay huydan fariğ ol âlemde insanlık budur

Pendini gûş eylegil mûrun Süleymanlık budurHay huydan çekil (feragât et) âlemde insanlık budur

Öğüdünü dinle karıncanın, Süleymanlık budur

Meraklısı için şiirin tamamını da koyuyorum buraya:

Hay huydan fariğ ol âlemde insanlık budur

Pendini gûş eylegil mûrun Süleymanlık budur

Her kime kılsan nazar sen anı senden yeg bilüp

Görme kendü kendözün zira ki şeytanlık budur

Her ne kim sana sanursun san anı kardaşına

Filhakika sözünü gûş it Müselmanlık budur

Akıl isen istedügün iste ahir sendedür

Gayr yirden ister isen bil ki nâdânlık budur

Nefse hazzın ey Muhibbî virmegil hayvan-sıfat

Zabt-ı nefs it arif ol âlemde insanlık budur

Muhibbî

***

Bu çok uzayan "mûr" faslını yine Kanunî Sultan Süleyman ile kapatalım... Hani şu "yeni Türkler"in TV ekranlarından tanıdığını zannettiği Sultanımız ile kapatalım... Rivâyet edilir... Derler ki Topkapı Sarayı'nın bahçesindeki ağaçları karıncalar sarar. Bazı ağaçlar zarar görmeye, cihân devleti Osmanlı İmparatorluğu'nun o ihtişamlı saray bahçesi kurumaya yüz tutar. Ağaçların kurumasına mani olmak için çareler aranır. Öğrenilir ki ağaçların gövdelerine ve diplerine kireç tatbik edilirse mesele çözülebilir. Fakat Sultan Süleyman ilim ehlinden izin almadan yapmak istemez ve Zenbilli Ali Efendi' ye meseleyi sorar kendine yakışan şekliyle:

Dırahtı ger sarmış olsa karınca,

Zarar var mı karıncayı kırınca?

(Dıraht: Ağaç)

(Ger: Eğer)

Zembilli Ali Efendi'nin fetvası da bir o kadar şâiranedir:

Yarın Hakk'ın divanına varınca,

Süleyman'dan hakkın alır karınca

Bu diyalog aslında çok ilginç... Hattı zatında hem Sultan Süleyman hem de Zembilli Ali Efendi pekâlâ bilirler ki, ağaçları korumak için onlara kireç sürmek caizdir, müsade vardır. Ancak bu vesileyle Şeyhülislâm Zenbilli Ali Efendi, Sultan'a demektedir ki, "evet, helaldir ammâ, hesâba da çekilirsin; zâten malûm değil midir ki, helâle hesap var, harama azap!"Devletinin zirvesinde olan hükümdarın yapacağı işte hukukî zemin araması. Kudretli hükümdarın karşısında değil yanında, etrafında, onu şekillendiren, onu biçimlendiren şahsiyetli bir Şeyhülislâm. Kullandıkları lisandaki zarâfet. Velhâsıl Allah'ın huzurunda karınca ile Sultan'ın hakkını eşitleyen bir medeniyet...

***

Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmış, aydınlanmış, böylece az bilen, şaşkın, cahil, sosyolojik olarak piçleşmiş "yeni Türkler"iz...

Maalesef böyleyiz... "Memleketler çeşitlidir; fakat uygarlık birdir ve bir milletin ilerlemesi için de bu tek uygarlığa katılması gerekir" denilerek kadîm irfânî geleneğiyle bağları mahirce kesilmiş, La Fontaine'in masalları ile büyütülmüş kimseleriz... Mehmet Akif'in dediği gibi "Şarka bakmaz, garbı bilmez, edepten yok pâyesi" seviyesindeyiz... Acınası hâldeyiz...

"Karıca"sını da, "neml"inin de, "mûr"unu da "nûr"unu da kaybetmiş kimseleriz...

Yine de hâlinden memnun olanların çocukları için aşağıdaki siteleri tavsiye ederiz, aydınlanmalarının ve çağdaşlaşmalarının devâmını dileriz:

http://www.lesfables.fr/http://www.la-fontaine-ch-thierry.net/fablanglais.htm

Uzun yazdık, sürç-ü lisan eylediysek, maksadı aşan kelâm ettiysek özür dileriz... Tercüme-i hâlden gayrısı değildir gayemiz...

20th August 2014, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: H a l i l

MÜNECCİMSİZ, MUVAKKİTSİZ ŞEB-İ YELDA

شب یلدای غمم را سحری پیدا نیست

Şebi yeldâyı gamm râ seherî peydâ nîst

Derdimin en uzun gecesine seher görünmüyor

21st December 2010, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

HÂFIZ'DAN...

بالابلند عشوه گر نقش باز من

کوتاه کرد قصه زهد دراز من

***

Bâlâ bulend i 'işve-ger-i nakş-bâz-ı men

Kûtâh kerd kıssa-i zuhd-i dırâz-ı men

***

Benim işveci, hilebaz uzun boylum (sevgilim)

Uzun (uzayıp giden) zâhitlik hikâyemi kısalttı

(Beni zahitlikten vazgeçiriverdi)

13th February 2010, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Hâfız-ı Şirâzî

SİTEMGER (ستمگر)

Kemençevî Nermin Hanım'ın :) bu haftaki dersinde, Medenî Azîz Efendi'nin (1842 – 1895) bestelediği, güftesi Âşık Ömer'e (1651 – 1707) ait olan nefis bir hicaz hicaz hümayun şarkıda karşılaştım "sitemger" kelimesiyle:

Ey çerh-i sitemger dil-i nâlâna dokunma

Hicr âlemidir, ettiğim efgâne dokunma

Ey tîğ-i elem yâreledin cismimi, bari

Cânanıma nezreylediğim câna dokunma

Az evvel Zeki Müren'in yorumundan dinledim şarkıyı, dinledikçe şarkı ve sözleri bir girdap gibi içine çekti, esir aldı beni. Bu vesileyle istedim ki biraz üzerinde çalışalım, böylece iklimine girelim bu nefis eserin... Zeki Müren'in yorumu için:

http://www.dailymotion.com/video/xba09r_zeki-muren-ey-cerhi-sitemger_music

***

Sitem (ستم) Farsça'dan Türkçe'ye girmiş bir isim, Farsça'da birbirine yakın iki anlama geliyor:

1. Zulüm, haksızlık

2. Eziyet

Arapça'da aynı anlama gelen zulm (ظلم) kelimesi dinî terminolojide çok yaygın ve vurgulu bir şekilde kullanılan bir kelime olarak Türkçe'mize dahil oldu. Çok geniş bir kullanım alanı buldu dilimizde. Bu yüzden "zulüm" ile eşanlamlı olarak Farsça'dan devşirilen "sitem" kendine yeni bir yer, yeni bir anlam arandı. Bir çeşit anlam kaymasına uğrayarak Farsça'daki iki anlamı haricinde üçüncü bir anlam kazandı Türkçe'de:

- "Çıkışma, azarlama"
- "Bir kimseye, yaptığı bir hareketin veya söylediği sözün üzüntü, alınganlık, kırgınlık vb. duygular uyandırdığını öfkelenmeden belirtme."

Sitem kelmesinin üçüncü anlamı için Şemseddîn Sâmi'nin Kâmûs-i Türkî'de verdiği örnek:

"Ziyâretime gelmedin diye bana sitem etti."

***

"-ger" eki Farsça'da isimlerin sonuna eklenerek onları sıfat haline getiren bir ek. Eklendiği kelimeye fâiliyet (yapıcılık) anlamı verir. Örnekler daha fazla fikir verecektir:

Kimya-ger : Kimya-yapan, kimyacı

Âhen-ger : Demir-yapan, demirci

Zer-ger : Altın-yapan, kuyumcu

Sûdâ-ger : Ticaret-yapan, tüccar

Sûret-ger : Sûret-yapan, ressam

İşve-ger : İşve-yapan, işveli

Yağma-ger : Yağma-yapan, yağmacı

Gâret-ger : Yağma-yapan, yağmacı

Füsûn-ger : Efsûn-yapan, büyü-yapan, büyücü

"-ger" eki Farsça'da "-gâr" (گار) olarak da kullanılır:

Beste-gâr : beste-yapan, bestekâr, besteci

Yâd-gâr : hatıra-yapan, yâdigâr

Per-gâr : Kanat-yapan, pergel

***

Bu malûmât ışığında sitemger de "sitem yapan, zulüm yapan, zâlim" anlamına gelen bir kelime. Şarkıdaki diğer kelimeler:

Çerh : Çark. Eserde "feleğin çarkı"na gönderme yapıyor.

Dil-i nâlân : İnleyen gönül

Hicr : Ayrılık. "Hicrân" kelimesinin kökü.

Efgân : Figân. Iztırap ile haykırma, bağırıp çağırma.

Tîğ : Kılıç

Nezr : Adama

***

Metnin günümüz Türkiye Türkçesi'ne yaklaştırılmış hâli:

Ey zâlim felek inleyen gönlüme dokunma

Ayrılık âlemidir, ettiğim feryada dokunma

Ey elem kılıcı, yâreledin cismimi, bari

Cânanıma adadığım câna dokunma

13th December 2009, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Farisî

MEVLÂNÂ'DAN - MESNEVÎ'NİN 6. BEYTİ

هرکسی از ظن خود شد یار من

از درون من نجست اسرار من

***

Herkesî ez zann-ı hûd şud yâr-i men

Ez derûn-i men necust esrâr-ı men

***

Herkes kendi zannınca bana yâr oldu

(Fakat kimse) içimdeki esrarı (sırlarımı) anlayamadı

***

Ney…

7 delikli, kamıştan yapılmış nefesli çalgı. Hz. Mevlânâ'nın Mesnevî'si başladığı ilk beyit

"Dinle, bu ney nasıl şikâyet ediyor; ayrılıkları nasıl hikâye ediyor"

diye başlar ve önce Mesnevî'nin ilk 18, sonra toplam 25.619 beyiti neyin ardına takılır gider.

***

Ney… Garip çalgı. Garip kalmış çalgı. Semboller dünyasının çalgısı…

Evvela rivayetler, menkıbeler… Hz. Muhammed (S.A.V) sıkı sıkıya tembih ettikten sonra Allah'ın sırlarını Hz. Ali'ye söyler. Bu sırrı içinde saklamak pek ağır gelir Hz. Ali'ye. İçi ateş dolar… Yüreği parça parça… Dağlara, göllere, çöllere vurur kendini… Bir gün sahrada bir kuyunun başında… Kör kuyuya boşaltır içini… Ferahlar… Ferahlar ferahlamasına ama hakikatin sırrına vakıf olan bu kuyudan bir süre sonra sular taşar… Etrafında ağaçlar, kamışlar biter. Ney bu kuyunun sularından, o sazlıkta biten kamıştan yapılmıştır. Erbabının elinde dile gelir, ilâhî sırları ifşa eder.

Ney… Zahmet çekmiş… İçi boşalmış… Benzi sararmış… Delik delik… Bu yönüyle seyr ü sülükten geçerek olgunlaşmış, pişmiş insan-ı kâmile benzer… Anavatanından, sazlıktan, kamışlıktan koparılan ney, tıpkı Yaradan'dan ayrı düşen insana benzer… Ney inler, insan ağlar hasretinden…

Ney… Ney ve insan… İnsan-ı kâmil… Kâmil insan… İkisi de nefes saklar içinde. Nefesle dolar… Aşk nefesi ile… Neyzenin aşk dolu nefesi içini kaplar neyin… Kâmil insanın içi de tertemiz bir aşkla doludur…. İlâhî aşkla…

Ney… Ses çıkarmayan ney, kuru bir kamıştan ibaret görünür… Gösterişsiz, sessiz, süssüz, sâde, dümdüz… Kâmil insan… Ney gibi çalımsız, sıradan, doğal… Ama ses çıkarmaya başladıklarında başkalaşır her ikisi de…

Annamarie Schimmel neyin, kamış kaleme benzediğini söyler… Kamış kalem de ney gibi ayılıklardan, ızdıraptan ve hasretten haber verebilir. "Başsız" olarak kağıdın üzerinde rakseder. Umulur ki ilâhî yazıcı onu doğru kesmiş olsun.

Ney, aşk sırrını sevgiliye değişik mısralarla, değişik düzenlerle anlatmaya çalışan şaire benzer. Değişik sesler çıkartır içine dolan nefesle… Şair de ilâhî aşkı yaşayan insan-ı kâmilden başkası değildir zaten.

Neyden çıkan ses, ateşin tâ kendisidir. İnsanı yaradandan ayrı düşüren bütün perdeleri yakıp yok eden bir ateş…

***

Dün akşam söyleyecek söz bulamayınca… Mesnevî'nin altıncı beyitini, "derûnundaki esrâra esir olanlar için" anmak istedim… Diyemedim…

Yoksa "benim adım insanların hizasına yazılmıştır" diye mi başlamalıydım? Bilemedim…

9th November 2008, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî

KIZIMA… VE KÜÇÜK ELİF'E…

Evvelâ aşağıdaki şiiri kızımız Elif'e ve henüz cemâlini göremediğimiz küçük Elif'e ithaf ettiğimizi belirtelim…

Aşağıda bulacağınız şiirin şairinin adı Bedreddin. Çağatay bölgesinden. Estarâbâd'da (Günümüzdeki adı Gurgan) dünyaya gelmiş. Esterâbâd denince biraz durmak gerekiyor. Zira bir döneme damgasını vuran "Hurûfîlik"in kurucusu Şihâbuddîn Fazlullâh Esterâbâdî de aynı şehirden…

Hurûfîlik… Hurûf, Arapça'da "harfler" anlamına geliyor. Hurûfîlik ise harflerin ve bu harflerin karşılığı olan sayıların sırlar içerdiğine inanan bir akım. Bu ezoterik akımı bir din, mezhep veya tarikat olarak sınıflamak müşkül. Esterâbâdlı Fazlullah tarafından 14. asrın ikinci yarısında (Emir Timur döneminde) sistematize edilmiş. Ad ile varlık arasında mutlak bir ilişki olduğuna inanmışlar Hurûfîler. Allah'ın sırlarına da harfler ve sayılar vasıtasıyla ulaşmaya çalışmışlar.

Şeriat dışına çıktığı, peygamberliğini ilân ederek dine zarar verdiği ve siyasî iktidara tehdit oluşturduğu için Emir Timur'un oğlu Miran Şah tarafından 1394'te Nahcivan'da öldürülmüş Fazlullâh. Onun ölümünden sonra onun yolunu takip eden Hurûfîler de amansız bir takibe uğramış. Anadolu ve Rumeli'nde kendine hareket alanı arayan Hurufîlik, inançlarının bir kısmını Alevilik ve Bektaşiliğe aktarsa da, zaman içinde etkisini giderek kaybetmiş.

Hazreti Ali'ye atfedilen aşağıdaki söz Hurufîlik - Alevîlik ilişkisi ile ilgili bir fikir verebilir: "Kur'an Fatihâ'dan, Fatihâ Besmele'den, Besmele Ba harfinden ibarettir. Bense o Ba harfinin altındaki noktayım."

***

İşte aşağıdaki beyitin sahibi Bedreddin, nâm-ı diğer Hilalî-i Çağatayî, Kuzey İran'da, Hurufîliğin kurucusu Fazlullah'ın ölümünü takip eden asırda dünyaya gelmiş. günümüzde Afganistan'ın kuzeyinde yer alan Herat şehrinde yaşamış ve 1530 senesinde Herat'ı zapteden Abdullah Özbek Han tarafından öldürülmüş. Divânıyla beraber Sıfatü'l Âşıkîn, Leylî vü Mecnûn, Şâh u Gedâ gibi eserleri günümüze kadar ulaşmış.

İşte Hilalî-i Çağatayî'nin harflerle oynadığı beyiti:

الف بر «آسمان», نون بر «زمین» است

زکج تا راست فرق, آری, همین است

Elif ber "âsmân", nûn ber "zemîn" est

Ez kec tâ râst fark, arî, hemin est

Elif, آسمان (âsmân)'da; nûn ise زمین (zemîn)'dedir.

Eğri ile doğru arasındaki fark işte budur.

***

Şiir iki kelime ve iki harfin etrafında inşa edilmiş Esterâbâdlı şair tarafından:

آسمان (âsmân: gök)

ve

زمین (zemîn: yer)

ile

آ (elif)

ve

ن (nûn)

***

Elif şeklinden dolayı divân edebiyatında doğruluk, dürüstlük anlamlarına karşılık kullanılırken; nûn yine şeklinden dolayı zaman zaman elif'in (doğruluk, dürüstlüğün) zıddı olarak değerlendirilegelmiş.

Hurûfîliğin tesirinde kalmış şair Hayalî bu şiirinde doğru insanlar ile eğri insanlar arasındaki farkın, zemîn (yeryüzü) ile âsmân (gökyüzü) arasındaki fark gibi olduğunu söylüyor.

Şâir ayrıca, doğruluğun sembolü olan elifin, âsmân (آسمان - gökyüzü) kelimesinin başında, eğriliğin simgesi olan nûn harfininin ise zemîn (زمین) kelimesinin sonunda yer aldığını belirtiyor. Yani elif (doğruluk) sadece gökyüzünde yer almaz şaire göre, o gökyüzünün başındadır (üstünde). Nûn (eğrilik) ise sadece zeminde yer almaz, o da yerin sonundadır (dibindedir).

***

Eliflerimizin "elif" gibi bir hayat geçirmesi dileklerimle...

16th April 2008, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: H a l i l Hurûfîlik

SA'DÎ'DEN...

هر عیب که سلطان بپسندد هنراست!

.

***

.

Her 'ayb ki Sultân be-pesended, honer-est!

.

***

.

Sultanın kabul ettiği her ayıp hüner sayılır!

.

.

3rd March 2007, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Sa'dî

HAYYAM'DAN BİR RUBÂÎ

خیام اگر زباده مستی خوش باش

با ماهرخی اگر نشستی خوش باش

چون عاقبت كارجهان نیستی است

انگاركه نیستی چوهستی خوش باش

***

Hayyâm! Eger zebâde mestî hoş bâş

Bâ mâhruhî eger nişestî hoş bâş

Çün â'kıbet-i kâr-i cehân nistî est

Engâr ki nistî çu hestî hoş bâş

***

Hayyam! Eğer bâdeden mest olmuşsan mutlu ol!

Bir ay yüzlü ile oturduysan mutlu ol!

Madem ki dünya işinin sonu yokluktur,

Farzet ki yoksun… Ama madem varsın, mutlu ol!

25th February 2007, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Ömer Hayyam

HZ. MEVLÂNÂ'NIN ÇAĞRISI (2)

Yolu Konya'ya düşenler, günümüzde müze olarak ziyarete açık olan Mevlânâ dergahına vardıklarında, gümüş bir kapıdan geçer, kendilerini "Kubbe-i Hadra - Yeşil Kubbe"nin altında, Hz. Mevlânâ'nın türbesinde bulurlar.

Türbenin içinde iki levha yer alır… İlki Türkçe yazılmıştır:

"Ya oldugun gibi görün

Ya göründügün gibi ol"

İkinci levhâ da en az ilki kadar meşhurdur, hatta Hz. Mevlânâ'nın mottosu desek yeri. Bir önceki yazımızda aktardığımız Farsça rubâî yer alır bu levhâda:

”Gel, Gel, ne olursan ol gel,

Ister kâfir, ister mecûsî, ister putperest ol gel,

Bizim dergâhımız ümitsizlik dergâhı değildir,

Yüz kerre tövbeni bozmuş olsan da yine gel.”

***

Bu meşhur rubâî ile ilgili iki önemli tartışmayı burada zikretmek istiyorum.

Birinci tartışma rubâînin Türkçe’ye tercümesi ile ilgili. Malûm, Hz. Mevlânâ çağdaşı Türk şair, yazar ve düşünürleri gibi yazılarını Farsça kaleme alırdı. Rubâîde kullanılan Farsça ”bâz ameden” fiili ”günahlardan tövbe etmek, pişman olmak, nedâmet getirmek” anlamına da geliyor diğer anlamlarına ilâveten…

Rubâînin, Kur’an-ı Kerîm’de Zümer Sûresi’nin 53. ayeti

”(…) لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ (…)”

”(…) la taknetu min rahmetillah (…)”

”(…) Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin (…)”

yorumlanarak, hatadan dönülmeye çağrı yapıldığı belirtiliyor.

Aslen Peşaver doğumlu bir Türkmen olan Prof. Dr. Erkan Türkmen ile Selçuk Üniversitesi İlahiyât Fakültesi eski dekanı rahmetli Prof. Dr. Orhan Karmış da rubaînin tercümesinin ”yine gel” olarak değil, ”vaz geç, tövbe et” olarak yapılması gerektiğini ileri sürmüşler.

Orhan Karmış konu ile alâkalı olarak şöyle der: Bu kelime ”tekrar gelmek, asla rücu etmek, asla dönmek” anlamında tercüme edilse bile, hiçbir zaman putperest ve kâfirlere ”olduğun hâl üzere gel” çağrısı yapılmamıştır. ”Tövbeni bozmuş olsan da, imandan küfre dönmüş olsan da tekrar imana gelmen şartıyla ilâhî rahmet kapıları sana açılabilir” demek istenmiştir.

Bir galat-ı meşhur ile karşı karşıya isek, bu bilgiler ışığında meşhur rubâîmizi şu şekilde tercüme etmek de mümkün:

Tövbe et, tövbe et, ne olursan ol tövbe et,

İster kâfir, ister mecûsî, ister putperest ol, tövbe et,

Bizim dergâhımız ümitsizlik dergâhı değildir,

Yüz kerre tövbeni bozmuş olsan da tövbe et.

***

Görmek bana kısmet olmadı ama Hz.Mevlânâ’nın dergâhının kapısının üstünde şu ifadenin yazılı olduğu söylenir:

كعبه العشاق باشد اين مقام

هر كه ناقص آمد اينجا شد تمام

***

“Ka’betü’l-u’şşâk bâşed în mekâm

Her ki nâkis âmed, încâ şod temâm”

***

“Âşıklar kâbesidir bu makâm,

Her kim nâkıs gelir, kâmil olur.”

***

Hz. Mevlânâ, "hatalarınıza, kabahatlerinize, günahlarınıza takılmayın. Vazgeçin, tövbe edin, gelin, davetimize icâbet edin... Bu dergâha noksan gelseniz de kemâle erer, buradan öyle ayrılırsınız" demek istiyor...

***

Rubâî ile ilgili ikinci temel tartışma konusu, Rubâînin Hz. Mevlânâ'ya değil, 1049 senesinde vefat eden, Hz. Mevlânâ'dan yaklaşık iki asır evvel yaşamış olan Ebu Said Ebu'l Hayr adlı sûfîye ait olduğu konusudur.

Rubâînin Hz.Mevlânâ'nın hiç bir yazılı metninde yer almadığı, bu rubâînin ona ancak maledilmiş olabileceği İlber Ortaylı, Mikail Bayram, İsmet Verçin, Mahmut Erol Kılıç gibi bilim adamları ve rahmetli Şefik Can gibi mevlevîler tarafından zikrediliyor. Doğrulayamadığım bir bilgi var elimde, rubainin yazılı olarak yer aldığı eserin Afzalü'd-Din Kaşani'nin divanı olduğuna dair bir bilgi bu.

Ancak Ebu Said Ebu'l Hayr ile Hz. Mevlânâ'nın felsefeleri ve tasavvuf anlayışlarının oldukça yakın olduğunu da görüyoruz. Bu maledişin, varolan benzerlikten kaynaklanmış olabileceği ihtimalini değerlendirmek gerekir.

Meselâ elimizde Ebu Said Ebu'l Hayr'ın menkıbelerinin anlatıldığı, Süleyman Uludağ tarafından hazırlanmış, Kabalcı Yayınevi tarafından yayınlanmış "Tevhidin Sırları" kitabıvar. Kitapta "Heme ost", yani "Her şey O'dur" sözünü tasavvuf tarihinde ilk kez kullananın Ebu Said olduğu belirtiliyor. Ebu Said âlemde gördüğümüz şeylerin Tanrı'nın çeşitli yansımalarından başka bir şey olmadığını ileri sürüyor.

Hz.Mevlânâ'nın ölüm günü "şeb-i arûz" yani "düğün gecesi" olarak anılır. Hz.Mevlânâ'nın "Sevgili" ile buluşacağı gece olduğu için bu şekilde anılır. (Yaklaşmakta olan kapitalist dünyanın üretimi olan, 14 Şubat Aziz Valentine Sevgililer Günü'nün Doğu'daki kadîm versiyonudur desek nasıl olur?). Ebu Said Ebu'l-Hayr da ölüme tıpkı Hz. Mevlânâ'nın şeb-i arûz'u gibi yaklaşmış, na'şı mezara götürülürken şu dizelerin okunmasını vasiyet etmiş:

Hebter ender cihan ez'in çe bured kâr

Dost be dost reft yâr ber yâr

***

Dünyada şundan daha hoş hangi iş var?

Dost dosta gidiyor, yâr yâr'a.

Esraru't-Tevhid (Tevhidin Sırları), 355

***

Çağrıda "Gel" mi demek istenmiş, "tövbe et" mi?

Peki bu çağrı Hz. Mevlâna'nın evrensel çağrısı mı?

Yoksa Ebu Said Ebu'l Hayr'ın mı?

Yukarıda biraz mâlûmat toparladık...

Ama sanki ne kimin söylediği önemli, ne de ne söylendiği...

Gönül buluyor istikâmetini...

4th February 2007, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî

HZ.MEVLÂNÂ'NIN ÇAĞRISI...

بازا بازا هر آنچه هستی بازا

گر کافر و گبر و بت پرستی بازا

این درگه ما درگه نومیدی نیست

صد بار اگر توبه شکستی بازا

***

Bâzâ! Bâzâ! Her ân çi hestî bâzâ

Ger kâfîr u gebr u bût-perestî bâzâ

În dergeh-i mâ, dergeh-i novmîdî nîst

Sed bâr eger tovbe-şikestî bâzâ

***

Gel! Gel! Ne olursan ol, yine gel...

İster kâfir, ister ateşe tapan, ister putperest ol...

Bizim kapımız umutsuzluk kapısı değildir,

Yüz kere bozmuş olsan da tövbeni yine gel...

***

Come, Come again !

Whatever you are...

Whether you are infidel,

idolater or fireworshipper.

Whether you have broken your vows

of repentance a hundred times

This is not the gate of despair,

This is the gate of hope.

Come, come again...

18th December 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî

HAFIZ'DAN...

دانی که چیست دولت؟ دیدار یار دیدن

در کوی او گدایی بر خسروی گزیدن

***

Dâni ke çist dovlet? Didâr-ı yâr diden

Der kuy-ı u gedayi ber Husrevî goziden

***

Mutluluk nedir bilir misin? Sevgilinin yüzünü görmek

Padişahlığı onun sokağında dilencilik yapmaya terk etmektir

8th December 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Hâfız-ı Şirâzî

HZ. MEVLÂNÂ'DAN...

در عشق توام نصیحت و پند چه سود

زهراب چشیده ام مرا قند چه سود

گویند مرا که بند بر پاش نهیدد

یوانه دل است پای بر بند چه سود

***

Der aşk-e toem nasihat ü pend çe sud

Zehrab çeşide em mera kend çe sud

Guyend merake bend ber paş nehid

Divane del est pam ber bend çe sud

***

Senin aşkındayım, nasihat ve öğüt ne fayda

Zehir içmişim, bana şeker ne fayda

Benim için ayağından zincire vurun diyorlar

Divâne olan gönüldür, ayağımı zincire vurmak ne fayda

***

Hazreti Mevlânâ’nın bu rubaîsi üzerine kelâm etmek ne fayda...

24th November 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî

TÜRK - İRAN SINIRI (2)

Farsça’da fiilllerin düzenli ve düzensiz olarak ikiye ayrıldığını, Farsça’daki düzensiz fiillerin geniş zaman mastarlarının, Osmanlı Türkçesi’nde yaygın bir şekilde kullanıldığını bir önceki yazımızda belirtmiş, ”dâşten” (نتشاد) fiilinin geniş zaman mastarı ”dâr”(راد) ile ilgili örnekler vermiştik.

Bu kez ”okumak” anlamına gelen Farsça ”hânden” (ندناوخ) fiilini inceleyelim. ”Hânden” fiili de düzensizdir ve geniş zaman mastarı ”hân”(ناوخ) dır.

Türkçemize giren ”hân” ekiyle biten örnekleri sıralayalım:

Hânende: Okuyan, şarkı söyleyen

Gazelhân : Gazel okuyan (Rahmetli Kazancı Bedih, Kani Karaca)

Mevlidhân : Mevlid okuyan (Âmir Ateş ilk akla gelen isim)

Kasidehân: Kaside okuyan (Niyazi-i Misrî'nin kelime-i tevhid kasidesini okuyan Mehmet Kemiksiz'i anmamak olmaz)

Âyinhân: Mevlevihâne ve semâhânelerde sema edilirken, yüksek bir yerde bulunan ve mutribhâne adı verilen mahfilde âyin okuyan kimse

Salâhan : Minarede cuma veya cenaze namazına davet için salâvat okuyan kimse; meydan okuyan kişi

Duahân : Dua okuyan

Hutbehân. Hutbe okuyan, hatip

Tesbihhân: Tesbih çeken, tesbih okuyan

Dershân: Ders okuyan, talebe, öğrenci

Hoşhân: Okuyuşu güzel

Feryadhân: Yardım isteyen

Aminhân: Amin diyen

Ebcedhân : Ebced okuyan, mektebe yeni başlayan, acemi

20th November 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Farisî

FAHREDDİN-İ IRAKÎ'DEN BİR RUBÂÎ...

من درد ترا ز دست آسان ندهم

دل برنكنم ز دوست تا جان ندهم

از دوست بيادگار دردي دارم

كان درد بصدهزار درمان ندهم

***

Men derd-e torâ zedest âsân nedehem

Del ber nekenem ze dust tâ cân nedehem

Ez dust be yâdigâr derdî dârem

Kân derd be sed hezâr dermân nedehem

***

Ben senin derdini kolay yitirmem

Can vermedikçe gönlümü sevgiliden koparmam

Bir derdim var sevgiliden hatıra

O derdi ki 100.000 dermana değişmem

***

Fahreddin-i Irakî, Anadolu'nun Türkleşmeye başladığı, ancak bir yandan Moğol istilâlarının, bir yandan Haçlı seferlerinin Selçuklu ülkesini kavurduğu yıllarda, Mevlânâ Celaleddin-î Rûmî, Sadreddin Konevî, Şems-i Tebrizî gibi önemli tasavvuf alimleriyle aynı dönemde, aynı coğrafyada yaşamıştır.

Aslen Hamedanlıdır. Lemeât isimli bir eseri vardır. 17 yaşından sonra Hindistan'a gider, oradan hacca geçer. Daha sonra Anadolu'ya gelerek, Konya'da Sadreddin Konevî'nin sohbetlerine devam eder. Müridi olan Muîneddin Pervane, Tokat'ta Irakî için bir hânikah inşa ettirir.

(Hânikah: Tarikat merkezi. Dinî birer kurum olmalarının yanı sıra hayır işlerinin de yapıldığı toplantı yeri, modern anlamda kulüp karşılığıdır. Sınırlarda düşmanın saldırılarını karşılamak amacıyla kurulan karakol binalarında yer alan tekkelere verilen ad.)

Fahreddin-i Irakî bu yüzden bir süre Tokat'ta kalır. Daha sonra Mısır'a gider, orada 1289 senesinde vefât eder.

Fahreddin-i Irakî, Sadi-yi Şirazî, Şeyh Mahmud-u Şebusterî, Mevlânâ Celaleddin-î Rumî, , Emir Hüsrev-î Dihlevî, Hacu-yi Kirmanî, Selman-ı Savecî, Hafız-ı Şirazî, Kemal-i Hacendî, Molla Camî gibi Farsça yazan öenmli klasik dönem şairlerinden biridir.

10th November 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Fahreddin Irakî

TÜRK - İRAN SINIRI (1)

Bakmayın yazının politik çağrışımlar yaptıran bir başlığı olduğuna, bu yazı lisan üzerinedir... İran - Türk sınırı Kasr-ı Şirin Antlaşmasıyla belirlenmiş, o günden bu yana ufak arbedelerin dışında pek değişmemiştir. İki ülkenin sınırı dünya üzerinde İngiliz ve / veya Amerikalıların çizmediği bir sınırdır. Bu durum üzerinde durulması gereken bir önemdedir. İki ülke, sınırın iki yakasında 1638 tarihinden bu yana ortak bir geçmişi miras alarak kendi özgün kültürlerini oluşturdular.

Malûm Türkler'in Batı'ya olan büyük yolculuğunun çok önemli bir bölümü İran'da geçmiştir. Bu bin yıl boyunca iki toplumun etkileştiği alanların en önemlisi dil olmuş. Asırlar boyunca Farsça ve Türkçe birbiriyle yoğun bir etkileşim halinde olagelmiş... Ortak isimler, gramer kurallari, karşılıklı transfer edilen kelimeler o kadar çok ki... Oysa günümüzde Farsça sokaktaki insana çok uzak bir dil gibi görünür...

Bir arada geçen yılların iki dil arasındaki etkisi ve geçişkenliği ile ilgili bir örnek verelim, kolay anlaşılsın...

Farsça'da fiilller düzenli ve düzensiz olarak ikiye ayrılır. Düzenli fiiller "ye, dal, nun" harfleri ile biter. Sayıları çok fazla olmayan düzensiz fiillerin şimdiki zaman ile geniş zaman mastarları ise özeldir.

Örneğin Farsça'da "sahip olmak, tutmak" anlamlarına gelen düzensiz "dâşten" (نتشاد) fiilinin geniş zaman mastarı "dâr"dır (راد).

Farsça'nın bu kuralı Türkçemizi derinden etkilmiştir. Çünkü Farsça'daki düzensiz fiillerin geniş zaman mastarları, Türkçe'de yaygın bir şekilde kullanılır. Aşağıdaki örnekler bu etkiyi daha iyi anlatacaktır:

Silah-dâr (silah tutan),

Bayrak-dâr (bayrak tutan),

Alem-dâr (bayrak tutan; Alemdar Mustafa Paşa, Polat Alemdar),

Defter-dâr (defter tutan, defter sahibi),

Hazine-dâr (hazinenin yönetim ve muhafazasına memur edilen kimse),

Hisse-dâr (hisse sahibi),

Sermaye-dâr (sermaye sahibi),

Mühür-dâr (mühür tutan),

Haber-dâr (haber sahibi, haberi olan),

Alâka-dâr (ilgili, ilişkili),

Türbe-dâr (türbeyi bekleyen ve ona hizmet eden kimse),

Hüküm-dâr (hükme sahip),

Ser-dâr (asker başı, kumandan),

Kafâ-dâr (kafaca birbirine denk olan arkadaş),

Hava-dâr (havası olan, havası temis olan),

Taraf-dâr (taraf tutan; 12. adam),

Mihmân-dâr (mihmân: misafir; mihmân-dâr: misafir ağırlayan),

Dîn-dâr (dinini önde tutan, dinine sahip kişi),

Kin-dâr (kin tutan kişi),

Dil-dâr (dil: gönül; dil-dâr: birinin gönlünü tutan, sevgili) ,

İbrik-dâr (eski saraylarda ve konaklarda el ve yüz yıkanacağı zaman ibrikle su döken veya ibrik işlerine bakan kimse, ibrik tutan),

Çûha-dâr (çûha: yün, kumaş, çuha; çûha-dar: hizmetçi, kapıcı, memur),

Tahsîl-dâr (halktan vergi ve vâridâtı tahsîl eden memur),

Diz-dâr (diz: kale, sur; dizdâr: kale muhafızı),

Mahsûl-dâr (mahsûl veren, verimli, bereketli),

Tâc-dâr (taça sahip olan, taç giyen, hükümdar),

Kemân-dâr (kemân: yay; kemândâr: yay tutucu, yay tutan),

Ziyâ-dâr (ziyâlı, parlak, ışıklı, aydın),

Kîse-dâr (kîse: kese; kîsedâr: para hesabını tutan, parayı toplayn kimse, vekilharç),

Zimâm-dâr (zimâm: yular; zimâmdâr: yular tutan, bir işi elinde tutan, idare eden, yöneten, yürüten)

Pây-dâr (pây: ayak; pây-dâr: iyice yerleşmiş, sağlam, devamlı, sürekli; bu arada eski millî voleybolcu Payidâr'ı rahmetle analım),

Vâye-dâr (vâye: nasip, kısmet; vâye-dâr: nasibi, kısmeti olan)

Farsça'daki diğer düzensiz fiillerin Türkçe'deki kullanımlarını öğrendikçe buraya ilave edeceğim...

İmza:

Blog-dâr...

7th November 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: Farisî

KLAVYEDE ŞAPKALI HARF YAZABİLME AYRICALIĞI: Â, Â, Î, Î, Û, Û

Şimdi adını vermeyeyim, X firmasının diyelim, tanınmış yönetim kurulu başkanının **"bu sene karımızı ortaklarımızla paylaşacağız"** şeklindeki iddialı açıklamasını okumuştum yıllar önce. O gün

bugündür yazdığım metinlerde, Türkçe dil kurallarına göre inceltme veya uzatmanın olduğu yerlerde şapka işaretini kullanmaya daha bir özen göster oldum.

Fakat Türkçe Q klavyede bile â, î, û gibi şapkalı harfleri yazabileceğimiz tuşlar bulunmuyor. Bu karakterleri ancak tuş kombinasyonları ile yazabiliyoruz. Bunun için 3 tuşu üzerindeki ^ karakterini kullanıyoruz.

SHIFT ile birlikte 3 tuşuna basılınca şapka aktif hale gelir, ama ekranda şapka işareti görülmez. Bu esnada hangi harfin üzerine şapka işareti yapılacaksa o harfe basılır ve harf şapkalı olarak görünür.

Örneğin "â" yazmak için;

SHIFT ve 3 tuşarına birlikte basılır.

Daha sonra A harfine basılarak â elde edilir.

1st November 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: H a l i l

SELİMÎ'DEN BİR VEZN-Î ÂHÂR

Reşad Ekrem Koçu, "Âşık Şair ve Padişahlar" adlı eserinde, yedi cihanı titreten Osmanlı padişahlarının savaşları ve dünyaya saldıkları korku kadar gazelleri ve beyitleri ile de ünlü olduklarını anlatır.

"Avnî" mahlasıyla yazan, divân şairleri arasında yer alan ve bir gazelinde

"Bir güneş yüzlü melek gördüm ki alem mâhıdır

Ol kara sünbülleri aşıklarının ahıdır"

diyen Fatih Sultan Mehmet'ten,

"Bend eyle dili zülfüne, divane gerekse

Yak canımı ruhsarına, pervane gerekse"

diyen ve "Muhibbî" mahlasıyla yazan Kanuni Sultan Süleyman'a,

"Âşıkı sadıkta dil birdir olamaz yâr ki

Hiç bir taht üzre mümkin mi ola hünkar iki"

diyen II. Selim'den,

"Muradî" mahlasıyla yazan ve öleceğini anlayarak sâzende ve hânendelerden "Bîmarım ey ecel bu gice bekle canım al" şarkısını isteyen ve bir gazelinde

"Muradî cezbe Hâktır kelâmın

Zebanımdır beyanımdır muhabbet"

diyen III. Murad'a kadar şair padişahların hikâyelerini anlatır.

Şiir ve hükümdâr ilişkisi doğuda sadece Osmanoğullarında rastlanılan bir durum değildir. Timurlenk'in "Gürgen", Şah İsmail'in "Hatayî" mahlasları ile yazdığı şiirler de edebî değerleri fevkalâde yüksek eserlerdir.

***

Hatayî mahlasıyla Türkçe şiirler yazan Şah İsmail ile Selimî mahlasıyla Farsça yazan Yavuz Sultan Selim arasında 1514 Çaldıran Savaşı öncesi karşılıklı gönderilen mektuplar ve yazılan şiirler bir

döneme damgasını vurur. Çaldıran Savaşı sanıldığının aksine İranlılar ve Türkler arasında yapılan bir savaş değildir. ”Ortodoks Sünni Türkler” ile ”Heteredoks Şiî - Alevî Türkler” arasında yapılmıştır.

Rivâyete göre İran Şahı kendisinin ne kadar dirayetli ve güçlü bir hükümdâr olduğu anlatan uzun bir nâme gönderir Yavuz'a. Yavuz elçiyi bekletir ve aşağıdaki dörtlüğü yazarak kendisine verir:

Sanma Şahım herkesi sen sâdıkâne yâr olur,

Herkesi sen dost mu sandın belki ol ağyâr olur,

Sâdıkâne belki ol âlemde didâr olur,

Yâr olur ağyâr olur didâr olur serdâr olur.

Sadıkâne : Sadık bir şekilde

Ol : O

Ağyar : Düşman

Didâr : Sevgili

Kelimeleri yerlerine koyunca, anlamlı, içinde ince ve edebî mesajlar olan bir metinle karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz. Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, Paul Valery “şiir sadece ilk okunduğunda anlaşılandan ibaretse, o bir şiir değildir” der. Yavuz Sultan Selim'e ait bir şiirin mısralarınıı aşağıdaki gibi gruplarsak, bu söz dizimini özel kılan hüneri görebiliriz:

Sanma Şahım herkesi sen sâdıkane yâr olur,

Herkesi sen dost mu sandın belki ol ağyâr olur,

Sâdıkane belki ol âlemde didâr olur,

Yâr olur ağyâr olur didâr olur serdâr olur,

Şiirde birinci mısrada ne yazıyorsa, kırmızı öbekler yukarıdan aşağıya okunduğunda da aynı mısra okunur. Kural diğer mısralar ve renk öbekleri için de geçerlidir. Selimî'nin şiirinin yapısını incelersek, söz gruplarının aşağıda yer alan şemayı takip ettiğini görürüz:

a + b + c + d

b + k + x + p

c + x + l + h

d + p + h + q

Türk edebiyatında bu müstesna özelliğe Veznî Âhâr denir.

Söz şâirleri tarafından aruzun müstef'ilâtün / müstef'ilâtün / müstef'ilâtün / müstef'ilâtün kalıbıyla murabba şeklinde yazılan şiirlerin adıdır.

Müstef'ilâtün - - + - - şeklinde, dört kısa, ortalarında bir uzun heceden oluşan kalıptır.

[Murabba'lar dörder mısralık beyitlerle kurulan, 3 – 7 arası kıtadan oluşan divân edebiyatı nazım şeklidir. İlk kıta kendi içinde, sonraki her kıtanın ilk üç mısrası kendi içinde, son mısrası ise ilk kıta ile kafiyeli olur. aaaa-aaab-ccca-... gibi]

Vezn-i Âhâr'da her mısra bir müstef'ilâtün kalıbına sığacak şekilde dört kelime veya kelime grubuna ayrılır. Kafiye dizilişi murabba gibidir. Mısra sonundaki kafiyenin haricinde iç uyak da vardır. Gruplar birbirleriyle sistemli bir şekilde kafiyelidirler.

Dörtlüklerdeki mısralar ikinci müstef'ilâtün'den başlayarak birbirine zincirleme bağlıdır. Her müstef'ilâtün sütun halinde yukarıdan aşağıya okunduğunda, sütundaki söz grupları ile mısradaki söz grupları aynı olur. Örnek üzerinde inceleyelim:

Ey vasl-ı cennet / kıl câna minnet / vay serv-ı kâmet / cân içre cansın

Kıl câna minnet / vay serv-ı kâmet / cân içre cansın / nev-res fidansın

Vay serv-ı kâmet / cân içre cansın / nev-res fidansın / sûh-ı cihânsın

Cân içre cansın / nev-res fidansın / şûh-ı cihânsın / gözden nihânsın

Tokatlı Nurî

Erzurumlu Emrah'ın talebesi 19. yy şairi Tokatlı Nurî'nin yukarıdaki şiirinde de göreceğimiz üzere, birinci mısranın 2. 3. ve 4. grubu ikinci mısranın başına taşınıyor. İkinci mısranın 4. grubu birinci mısranın 4. grubu ile kafiye oluşturuyor. Aynı düzen diğer mısralarda da takip ediliyor. Bu dörtlüğün şeması Yavuz'un şiirinden farklıdır:

a + b + c + d

b + c + d + e

c + d + e + f

d + e + f + g

***

Tokatlı Nûrî'den bir başka Vezn-i Âhar örneği:

Üftâden oldum, gül gibi soldum, sor bana n'oldum, cevrinle cânân,

Gül gibi soldum, sor bana n'oldum, cevrinle cânân, oldum perişan,

Sor bana n'oldum, cevrinle cânân, oldum perişan, ey fitne-devrân,

Cevrinle cânân, oldum perişan, ey fitne-devrân, âhîr zamansın.

Bir hûb-edâsın, pek dil-rübâsın, lîk pür-cefâsın, sırrın bilinmez,

Pek dil-rübâsın, lîk pür-cefâsın, sırrın bilinmez, nakşın alınmaz,

Lîk pür-cefâsın, sırrın bilinmez, nakşın alınmaz, mislin bulunmaz,

Sırrın bilinmez, nakşın alınmaz, mislin bulunmaz, bir nev-cihansın.

Ettimse âhı, feth etti mâlu, aşk-ı İlâhî, var sende gayret

Feth etti mâlu, aşk-ı İlâhî, var sende gayret, Hâk'tan hidâyet,

Aşk-ı İlâhî, var sende gayret, Hâk'tan hidâyet, Nûrî nihâyet,

Var sende gayret, Hâk'tan hidâyet, Nûrî nihâyet, sâhib-divansın.

***

Her bendi üç mısradan meydana gelen vezn-i âhar da vardır. Çok az rastlanan bu şeklin yapısı daha karışıktır. Kafiye şeması aab – ccb – ddb şeklindedir.

Vezn-î âhar'ın zincirleme biçimi de vardır. Günümüz şairlerinden Rasim Köroğlu'ndan bir zincirleme vezn-î âhâr örneği:

Haktan biçilmiş / aldan seçilmiş

Aldan seçilmiş / bir bir açılmış

Bir bir açılmış / yanakta güller

Yanakta güller / gelsin güzeller

Bir bir açılmış / yanakta güller

Yanakta güller / gelsin güzeller

Gelsin güzeller / kıvraksa beller

Kıvraksa beller / sarsın bu eller

Sarsam da azdır / hep cilve nazdır

Hep cilve nazdır / kardan beyazdır

Kardan beyazdır / gerdanda aklar

Gerdanda aklar / benden mi saklar

Kardan beyazdır / gerdanda aklar

Gerdanda aklar / benden mi saklar

Benden mi saklar / öpsün dudaklar

Öpsün dudaklar / tatsın bu diller

Gör hey Rasim gör / gel olma sen kör

Gel olma sen kör / aşk öyle nankör

Aşk öyle nankör / bak sen de kandın

Bak sen de kandın / çok geç uyandın

Aşk öyle nankör / bak sen de kandın

Bak sen de kandın / çok geç uyandın

Çok geç uyandın / yandıkça yandın

Yandıkça yandın / savruldu küller

***

Rasim Köroğlu'nun Murabba biçiminde Vezn-î Ahâr tekniğiyle yazılmış eserlerine bir örnek:

El vurma el çek / dert oldu pürçek / dert varki gerçek / derman yalanmış

Dert oldu pürçek / dert var ki gerçek / derman yalanmış / lokman yalanmış

Dert varki gerçek / derman yalanmış / lokman yalanmış / insan yalanmış

Derman yalanmış / lokman yalanmış / insan yalanmış / her can yalanmış

Can aldı toprak / tez soldu yaprak / yok oldu gör bak / bahçemde bülbül

Tez soldu yaprak / yok oldu gör bak / bahçemde bülbül / bağımda sümbül

Yok oldu gör bak / bahçemde bülbül / bağımda sümbül / tarlamda mahsûl

Bahçemde bülbül / bağımda sümbül / tarlamda mahsûl / harman yalanmış

Hep geldi haktan / var oldu yoktan / baksan uzaktan / görmez mi gözler

Var oldu yoktan / baksan uzaktan / görmez mi gözler / çok canlı gizler

Baksan uzaktan / görmez mi gözler / çok canlı gizler / cansız denizler

Görmez mi gözler / çok canlı gizler / cansız denizler / umman yalanmış

Mevlâm yaratmış / eşsiz sanatmış / yapmış donatmış / bin bir cisimden

Eşsiz sanatmış / yapmış donatmış / bin bir cisimden / farksız resimden

Yapmış donatmış / bin bir cisimden / farksız resimden / duydum Rasim'den

Bin bir cisimden / farksız resimden / duydum Rasim'den / devran yalanmış

***

Yine Rasim Köroğlu'nun yazdığı beyit şeklinde yazılan bir başka Vezn-i Âhâr örneği:

Ey nazlı dilber / ay yüzlü dilber / gel gizli dilber / kimden kaçarsın

Kimden kaçarsın / yüksek uçarsın / durmaz geçersin / ey nazlı dilber

Korsun ateşsin / kalbimde eşsin / sen bir güneşsin / gökten bakarsın

Gökten bakarsın / baksan yakarsın / akşam çıkarsın / ay yüzlü dilber

Derdim var arsız / gezdim umarsız / ömrüm uzar kız / sevsen yürekten

Sevsen yürekten / korkmam felekten / sessiz yolaktan / gel gizli dilber

Gerçek seven yar / gönlünde efkar / bir tek Rasim var / kimden kaçarsın

Kimde kaçarsın / gel gizli dilber / ay yüzlü dilber / ey nazlı dilber

29th October 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: H a l i l

YEŞİM VE OZAN'A...

اگر آن ترک شیرازی به دست آرد دل ما رابده

به خال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را

Eger an Torkî Şirazî bedest âred del-i mârâ

Be-hâl-e hindûyeş bahşem Semerkand û Buhârârâ

Eğer o Şirazlı Türk (güzel) bize iltifât eder, gönlümüzü alır, aşkımızı kabul ederse

Onun siyah benine Semerkand'ı da bağışlarım, Buhara'yı da!!!

***

Epeydir bu "blog"un temelini atmış, ilk yazımı yazacak zamanı ve ilhamı beklemeye koyulmuştum. Yeşim'in doğumgününde Ozan'ın ona hediye ettiği Amin Maalouf'un Semerkand kitabı bu ilk yazının vesilesi oldu. Bu nedenle "Divan"daki bu bu ilk yazıyı, Ozan'a ve Yeşim'e ithaf ediyorum…

Amin Maalouf'u her ne kadar biraz "eurocentric" bulsam da, kitaplarından bir masal tadı aldığımı itiraf etmeliyim. Bana bu kadar masalsı gelen kitapların, doğu coğrafyasını ve tarihini tanımayanlar tarafından çokça beğenilmesi ve adeta bir tarih kitabı gerçekliğinde okunması üzerinde ayrıca durulması gereken bir konu… "Doğu"yu "Batı"dan okuyan Doğuluların, izafî olarak "Doğu" yu daha iyi tanıyan bir yazardan "Doğu "üzerine yazılmış romanlar okumalarının getirdiği yalancı keşif duygusu…

Semerkand kitabı aynı dönemde İran coğrafyasında Selçuklu Devleti döneminde yaşayan Ömer Hayyam, Hasan Sabbah ve Nizamülmülk'ü aynı romanda buluşturuyor. Roman esasen Hayyam'ın Rubaiyat'ının bugünlere taşınan bir hikâyesi.

Kitabın beni en etkileyen yeri Nişapurlu matematikçi, astronom, şair ve filozof Ömer Hayyam'ın Semerkand'a girişinin anlatıldığı bölüm. Hayyam'ın ağzından okuyalım:

Semerkant'a geldiğim gün, katırım Kiş Kapısına giden son yokuşu da tırmanmış, ben de yere henüz ayak basmışken, bir adam yanıma geldi:

- Bu kente hoşgeldin, dedi. Ailen, dostların var mı?

Bir yankesici, en azından bir dilenci olabileceği korkusu ile, bir taraftan yürürkrn bir yandan da cevap verdim: “Hayır yok!”.

Adam: “Benden korkma soylu ziyaretçi,” dedi. “Ben burada bekleyip, gelen ziyaretçileri ağırlama emrini efendimden aldım.”

Adam, fakir bir adama benziyordu ama üstü başı temiz, kendisi çok saygılı idi. Onu izledim. Biraz sonra, beni ağır bir kapıdan geçirip, bir kervansarayın avlusunda soktu. Orta yerde bir kuyu vardı. İnsanlar ve hayvanlar suyundan yararlanıyordu. Avlu, çepçevre bir sürü odası olan iki katlı bir binayla çevriliydi.

Adam, “Burada kalabilirsin” dedi. “ister bir gece, ister bir mevsim. Yatacak ve yiyecek bulursun. Katırın için de ot bulursun.”

Kaç para vereceğimi sorduğumda, “Sen burada efendimin konuğusun” dedi.

“Bunca cömert, konuksever Efendin nerede, gidip ona teşekkür edeyim” dedim.

“Efendim öleli yedi yıl oluyor. Bana, Semerkant’a gelen yoksullara sarfetmem için gerekli parayı bıraktı” dedi.

İyiliklerini anlatmam için, Efendinin adını söyle dediğimde, “Şükranını Yüce Tanrı’ya yönelt. Kimin için kendisine şükredildiğini bilir” dedi.

***

Sokağa yaptırılan bir musluğun üzerine ”falanca hayratıdır” yazılan, bir okulun mutfağına bağışlanan iki teflon tencere için bile ”filanca Rotary kulübünün bağışıdır” yazısı asılan bir coğrafyada yaşıyoruz… Bu yüzden her şeye rağmen, bu kıssa için bile Semerkand’ı okumaya değer diye düşünüyorum… Arapların matematikte bilinmeyen anlamında kullanığı “Şey”in, İspanyolca’ya “Xay” olarak girmesi ve böylece X sembolünün ortaya çıkışından, Kum ve Kâşan’da ayakkabılarının altına Ömer yazan insanların varlığına; Isfahan nıfs-ı Cihan (İsfahan, dünyanın yarısı) ifadesinden, Alamut’un dai ve fedailerine kadar “Doğu” ile ilgili detaylarla tezyin edilen bir eser…

Yazar eğreti bir şekilde Hayyam ile Titanic’i aynı kitapta buluşturuyor… Bir de Hayyam’ı tipik oryantalist bakış açısıyla ele alıyor. Bunları not düşmeliyim… Bu yazıyı üzerine kitabı okuyanlar bana kızmasın sonra…

Oysa Hayyam Nişapur’da Gazalî’nin de katıldığı seher derslerini veren adamdır… Kitabı okuyanlar bu hususu da göz ardı etmesin derim…

***

Maveraünnehr… Orta Asya’dan kopup gelen Türk boylarının mola verip şenlendirdikleri yer. Mezapotomya’ya benzer. “Nehrin ötesi” anlamına gelir. İki nehrin arasında kalır. Seyhun ve Ceyhun arasında. İki nehir günümüzde Amu Derya ve Sri Derya diye anılır. Münbittir Maveraünnehr. Fergana Vadisi. Medeniyetler beşiğidir. Ece Ayhan’ın sualidir. “Maveraünnehir nereye dökülür?” diye sorar bir şiirinde Ayhan…

Tarihten günümüze uzanan serüvenimizde çok önemli yer alan iki şehir kurulmuştur Maveraünnehr’de: Bugün Özbekistan sınırları içinde yer alan Buhara ve Semerkand.

“Hacca gidemeyenler üzülmesin. Yedi kere Buhara’ya giden hacı olmuş sayılır” dendiği rivayet edilir.

Semerkand ise 35 yıl içinde Çin’e ve Delhi’ye kadar bütün Asya’yı, Irak, Suriye ve İzmir’e kadar Anadolu’yu ele geçiren Timur’un başkentidir. Sefer yaptığı yerleri, Bursa’yı, Bağdat’ı yağmalayan Timur, Buhara’yı ve bilhassa başkenti Semerkant’ı îmâr ettirir. Pek çok medrese ve kütüphâne yaptırır. Âlimlere çok değer verdiği için, çağının önemli sanatkârları, bilginlerini ve din adamlarını Semerkand’a getirir, himaye eder. Burada pek çok sanat eserleri yaptırır, örnek ve zengin bir şehir hâline getirir. Aksak Timur Semerkand ve Buhara’yı “iki gözüm” diye anar.

***

Fars edebiyatının gelmiş geçmiş en ünlü şairlerinden biri olan Hafız-ı Şirazî (Şirazlı Hafız) Timur döneminde yaşamıştır, İran edebiyatında gazel türünün öncüsüdür. Osmanlı edebiyatını, hatta Batı edebiyatını (mesela Goethe'yi) derinden etkilemiş bir sanatçıdır. İran'da her evde Kuran-ı Kerîm'den sonra bir de Hafız Divânı bulunduğu söylenir.

***

Yukarıdaki beyitin hikâyesine gelince... Hafız bir gün yeni bir gazel yazar. Gazelin bir beytinde şöyle der:

Eger ân Turkî-i Şîrâzî be-deş âred dil-i mârâ

Be-hâl-e hindûyeş bahşem Semerkand û Buhârârâ

O Şirazlı Türk (güzel) bize iltifat eder, gönlümüzü alır, aşkımızı kabul eylerse

Onun siyah benine Semerkand'i de bağışlarız, Buhara'yı da!

1387'de Şiraz'ı fetheden Timur beyti okuyunca müstehzî bir şekilde gülümser. Öyle ya Hafız, Timur'un üzerine titrediği "iki gözüm" dediği şehirleri bahşetme cüretini göstermektedir. Hem de sadece bir güzelin siyah bir benine! Vergi memurlarını çağırır Timur. Hafız'a gidip vergisini ödemesini söylemelerini emreder. Eğer ödemezse şairi huzuruna getirmelerini ister.

Vergi memurları Hafız'a gider, vergi ödemesini talep ederler:

- Ben meteliksiz bir şairim. Vergi verecek param yok.

Cevabını verir Hafız. Bunu üzerine Timur'un huzuruna çıkartırlar cömert şairi. Timur:

-Şair! Biz Semerkant ve Buhara'yı fethetmek için bunca Müslüman kanı feda ettik. Sen ise onu bir güzelin kara benine bağışlıyorsun. Bir de param yok diyerek vergini ödemiyormuşsun. Bu ne cömertlik, bu ne çelişki?

Hafız, ellerini yana açıp fakir ve perişan hâlini göstererek:

-İşte, o yüzden bu hâldeyiz ya sultanım, cevabını verir.

Bu cevap karşısında Timur'un öfkesi yatışır:

-Şu cömert şaire iki kese altın verin!, der.

***

Hafız'ın Timur'a verdiği cevapla ilgili bir başka rivayet daha vardır. Bu rivayete göre Timur, beyti duyunca, Hafız'ı huzuruna çağırıp sormuş:

-Sen çulsuz bir şairsin, kim oluyorsun da Semerkand ve Buhara'yı bir kızın beni için bağışlayabiliyorsun. Hem, senin mi oralar?

-Efendim, demiş, Hafız, size yanlış söylemişler; ben öyle demedim; şöyle dedim:

"Eger ân Turk-i Şirâzî be-dest âred dil-i mârâ

Be-hâl-i hindûyeş bahşem se men kand u do hurma ra"

Yani "Dokuz kilo şekerle iki hurmaya bahşettim, Semerkand ve Buhara'ya değil" cevabını verir Hâfız...

***

Şiirde üzerinde durulması gereken önemli bir husus "Şirazlı Türk" ifadesidir. Fars edebiyatında Türk ve güzel birbiri yerine kullanılan iki kelimedir. Türk ve güzel kelimeleri birbiri ile değiştirildiğinde

anlam değişmez. Neden böyledir? Türk hangi özelliği sebebiyle "güzel"dir? Ya da şöyle soralım: Türk hangi günahından dolayı güzeldir?

Sorunun cevabını üç sene evvel vefat eden ünlü İslaâm araştırmacısı Anne-Marie Schimmel şöyle açıklamıştı: Malûm, Türkler, göçebeydi, göçerdi. İranlılar ise Türklerden evvel yerleşik şehir hayatına geçmişlerdi. Göçebe Türkler, yerleşik İranlıların şehirlerine saldırır, talan eder, yağmalarlardı. Tıpkı bir güzelin aşığın kalbini yağmalaması gibi! Buna kinaye olarak Fars edebiyatında, "güzel"e Türk denmiştir. Yoksa Hafız'ın şiirindeki Şirazlı güzel Türk olabileceği gibi Farsî, Ermeni, Yahudi, Arap veya Rum da olabilir…

***

Bir de Fatih Sultan Mehmed'in (Avnî), Hafız'ın bu beytine bir naziresi olduğu söylenir:

Eger ân gebr-i efrencî be-dest âred dil-i mâr-â

Be-hâl-i hindûyeş bahşem Sitanbul u Kalata- râ

Eğer ateşe tapan (mecusî) bir Avrupalı bize iltifat ederse

Onun kara bir benine İstanbul'u da bağışlarım Galata'yı da

Bu şiirle Semerkand'tan İstanbul'a, başladığımız yere geri dönüyoruz…

Kalın sağlıcakla…

7th October 2006, H a l i l ÇELİK tarafından yayınlandı

Etiketler: H a l i l

PİROSMANİ (1969)

Yönetmen:Giorgi Shengelaya

Senaryo: Erlom Akhvlediani, Giorgi Shengelaya

Ülke: SSCB

Tür: Biyografi

Vizyon Tarihi:24 Ekim 1969 (SSCB)

Dil: Rusça, Gürcüce, Fransızca

Müzik: Nodar Gabunia, Vakhtang Kukhianidze

Oyuncular: Avtandil Varazi, Dodo Abashidze, Givi Aleksandria, Spartak Bagashvili, Teimuraz Beridze

ÖZET

Bu Sovyet filmi, Pirosmani adıyla bilinen Gürcü sanatçı Niko Pirosmanishvili'nin (1863-1918), biyografisidir. İngiliz Film Enstitüsü ve Chicago Film Festivali'nde ödüller kazandı. Pirosmani yaşamını devam ettirebilmek için eserlerini satamadığından açlıktan öldü. Oysa ilk eserleri daha sonra populer oldu ve kalan eserlerine büyük miktarlar ödendi. Çok beğenilen bu film Pirosmani'nin Gürcistandaki günlük yaşamına odaklanır ve sanatçının vizyonunu yansıtan vurgularla çekilmiştir. Seyredenin filme dahil olmasını sağlar. Sanatçı hakkında bilgi içeren çok az malzeme vardır, yaşam öyküsünün büyük çoğunluğu kaydedilmiş dedikodulardan ve efsanelerden oluşur. Filmin yönetmeni Georgi Shengelaya Gürcistan film endüstrisinin kurucularından biri olan Nikolai Shengelaya'nın oğludur, annesi de eski bir Gürcü film sanatçısıdır.

HAKKINDA/FIRAT TERZİOĞLU

Saf, duru, berrak, naif, yalın... Nasıl tanımlayacak olursak olalım, hepsi bizi Niko Pirosmani'nin dokunuşlarına, renklerine ve çizgilerine götürecektir. Onun sofralarının içtenliğinde kendimizi bulmayı, resmettiği hayvanları sevmeyi ya da aynı mekanda yemek yerken farkında olmadan onun siyah muşambasında can bulma isteğini de uyandıracaktır. Sonra o resim bir gün bir dükkanda asılı durur ve biz sonsuzluğa başka bir formda uzanırız...

Gürcü ressam Niko Pirosmani'nin yaşamı da tıpkı resimlerinde olduğu gibi gerçeğin buruk bir dile gelişinde saklı. Yoksulluk içinde geçen zamanları, hayal kırıklığıyla sonlanan aşkı ve onda bıraktığı derin izler, varoluşunun en önemli noktası olan resim yapmak için zorunda olduğu şeyler ve diğer tüm sıkıntıları onun resimlerindeki kekremsi tadı bize fazlasıyla hissettirir. Giorgi Shengelaya'nın 1969 yapımı Pirosmani filmi ise naif bir sanatçının hayatına, kronolojik ve didaktik belli kalıplardan uzaklaşarak yaklaşıyor. Bizi onun yanına oturtup bir sohbete ortak ediyor, resimlerinin atmosferinde adım atmamızı sağlıyor. Bu sayede tıpkı resimlerinde olduğu gibi kendisinin ve sanatının hayatla kurduğu ilişkiyle o kekremsi tadı hisettiriyor.

1973 yılında Sutherland Trophy ödülüne de layık görülen Pirosmani, bir sanatçı üzerinden resim ve sinema arasındaki bağ ile ilgili temaslar da kuruyor.

https://filmhafizasi.com/pirosmani-1969/

FİLM METNİ

Bizim Takım Küdüs’e yaklaştıkları vakit ve Zeytin Dağı’na geldiklerinde İsa iki havarisini göndererek şöyle dedi: **”Karşınızdaki köye gidin orada bağlı bir eşek ve yanında bir kırbaç bulacaksınız.**

İpini çözün ve onları bana getirin.

Biri size bir şey diyecek olursa ona şöyle deyin: **”Tanrı’nın onlara ihtiyacı var.”**

Böylece havariler gitti ve İsa’nın kendilerine emrettiği şeyi yaptılar.

Eşeği ve kamçıyı getirdiler üzerlerine kıyafetlerini serdiler ve İsa’yı yanlarına götürdüler.

Kudüs’e geldiğinde tüm şehir hayrete düşerek **”Bu da ne böyle? ”** dediler.

**

On yılı aşkın bir süre birlikte büyüdük.

Onu kardeş gibi sevdim.

Ona okuma-yazma öğrettim.

Bana bir aşk mektubu yazdı.

Beni öpmeye kalkıştı.

Bunu yapmak doğru bir şey miydi?

Bunu yapmaması gerektiğini biliyordu.

Neden peki?

Dostluğumuzu kendisi mahvetti.

**

Demek gidiyorsun, Nikolo?

Evet, hanımefendi.

Daha fazla bu evde oturamam artık.

Peki nereye gidiyorsun, evlat?

Şehre, hanımefendi.

Şehir yerine köye gitsen daha iyi edersin, Nikolo.

Kız kardeşin orada.

Çiftliği çekip çevirirsin.

Çiftlik işlerinde iyi sayılmam, hanımefendi.

Ölmeden önce, annem bizden sana bakmamızı istedi.

Burada mutlu değil misin?

Şehre dönmem lazım, hanımefendi.

Pekâlâ, madem kararını verdin git o zaman.

Aziz George seni korusun! Selam.

Hancıyı çağır.

Pekâlâ.

Shalva.

Selam.

Selam.

Selam.

İçeri buyurun lütfen.

Uzun süredir bizi ziyaret etmiyorsunuz.

Haklısın.

Oturun lütfen.

Bu arkadaşım ressamdır.

Çok uzak bir ülkeden geldi.

Yani, sakın bizi hayal kırıklığına uğratma.

Elimden gelenin en iyisini yaparım.

Çabuk ol.

Yemeğinizin şerefine.

Tanrı size hep en iyisini versin! Şu nedir?

Zürafa.

Zürafa öldü.

Tiflis'in ikliminde yaşayamadı.

Resmi kim yaptı?

Ressam Nikolo.

Onu tanımıyor musunuz?

Buralarda onu herkes tanır.

Kurutulmuş balık gibi sıska ve uzundur.

Tiflis'in bütün meyhanelerinde onun resimleri vardır.

– Şimdi nerede?

– Bunu söyleyemem.

Uzun zamandır görmedim.

Yaşadığından bile emin değilim.

Belki de çoktan ölmüştür.

Sands'da bir sürü arkadaşı var, gidip onlara sorun.

Nerede ve nasıl olduğunu onlar söyler.

Bir zamanlar Niko'nun kendi dükkânı vardı.

Ama adamın hayatı denizde küçük bir sandal gibi rüzgâr nereye eserse oraya gider.

Başka resimleri var mı sende?

Elbette var.

Nasılsın canım?

Nikolo! Ne zaman geldin?

Haydi vaftiz kızımı göster bana.

Sona.

Gerçek bir melek.

Vaftiz babasının yüzünü kara çıkarmadı.

– Peki Dimitri nerede?

– Her an gelebilir.

Dimitri seni aldatıyor.

Metres tutmuş.

Tüm kasabanın dilinde.

Kim ister ki onu?

Semaveri hazırlayayım.

Şaka yapıyordum canım, sakın kin besleme.

– Kim olduğumu biliyor musun?

– Vaftiz babamsın.

Selam Nikolo.

Selam Dimitri.

Geleli çok oldu mu?

Seni görmeye geldim, tavsiyene ihtiyacım var.

– Evleniyor musun?

– Beni kim alır?

Ne öyleyse?

Üç yıldır tekerlek üstündeyim.

Trenle dolaşmaktan bıktım usandım.

Lokomotifin düdüğünü uzaktan dinlemek çok daha güzel.

Biraz para biriktirdim.

Sen akrabamsın.

Kızının vaftiz babasıyım.

Bu kasabada senden daha yakın kimsem yok.

Gel bir dükkân açıp ticaret yapalım.

Senin hayatın da kolaylaşır.

Ben de önemli biri olurum.

– Parayı nereden bulacağız?

– Biraz param var dedim ya.

Zengin olacağız tepede, kasabanın güzel manzarasına nazır ahşap bir ev yapacağım kendime.

Kocaman bir semaver alacağım.

Ziyarete geleceksin.

Birer çay içip bugünleri hatırlayacağız.

Bir adam başka ne ister ki?

Bu ne için?

Neden?

Bize bu peyniri, sütü ve tereyağını veren onlar.

İnsanlar, "Niko ve Dimitri'nin dükkânında boyalı inekler var."

diyecekler.

Ve daha sık gelecekler.

– Sen mi boyadın?

– Evet, ben.

Bana biraz zaman ver.

Sana ren geyiğini kocaman boynuzlarıyla boyarım.

İşte ilk müşterimiz geliyor.

Bir kalıp peynir, tereyağı, yoğurt ve bal.

Seksen kopek.

Görüşürüz.

Kendine iyi bak.

– O adamı tanıyor musun?

– Hayır tanımıyorum.

Prens Magashvili'nin aşçısı.

Sütü taşırıyorsun Niko.

Bir dakika.

Bekle! Bekle! Bu otlar kimin?

Bana sat.

Ne istersin karşılığında?

Çok uzun zamandır köye gitmedim.

Yere serip, üzerine uzanacağım.

Keyfim biraz yerine gelir.

Bu şekilde hiç kârımız olmaz.

Uyarmana gerek yok.

Elimden geldiğince satıyorum.

Ne istiyorsun?

Sanırım veresiye almak istiyorsun, ha?

Niko, sen nazik bir adamsın.

Yarın oğlum geliyor.

O sana öder.

O zaman yarın gel.

O da yarın satsın.

Uyan Niko.

Uyan.

Bu ıslak yerde nasıl uyuyorsun?

Uyan Niko.

Kız kardeşin seni görmeye gelmiş.

Beni nasıl buldun?

Herkese seni sorduk.

Onlar da burada olduğunu söylediler.

Demek dükkânımı biliyorlar.

Elbette biliyorlar.

Kasabadaki herkes seni tanır.

Yıllardır görmedik birbirimizi.

Nasılsın?

Çocuklar iyi mi?

Gayet iyiler çok şükür.

Ama zor şartlar altında, köleler gibi yaşıyoruz.

Buraya geldiğimize sevindin değil mi?

Elbette sevindim.

Sana kendi şaraplarımdan getirdim biraz.

Ama hepsi bu kadar, üzgünüm.

Bu sene hasat pek iyi değildi.

Bir dakika, hemen geliyorum.

Ağabeyim zengin olmuş olmalı.

Nasıl bir işi var baksana.

Evet.

Neden ağabeyine buradan biraz un alıp alamayacağını sormuyorsun?

Köye gidince satarız.

Bizim elimize para geçer ama onun bir zararı olmaz.

Biz de senden bahsediyorduk.

Ne kadar da büyük bir insan olmuşsun.

Ne düşünüyorsun?

Buraya neden geldiğimi hâlâ sormadın.

İster zengin ister fakir ol sen benim ağabeyimsin.

Ben senin kardeşinim.

Kendi kanından, canından.

Senin derdin benim de derdim olur.

Evet öyle.

Para her şey değildir.

Hatırlanacak bir şeyler bırakmak gerekir.

Ne demeye çalıştığını anlamıyorum.

İnsanın yaşamı bir eşeğin kuyruğu kadar kısadır.

Zamanı geldi.

Neyin zamanı?

Evlenmenin zamanı.

Her kız seninle evlenmekten mutlu olur.

Yalnız şehirli bozuntularını alma.

Eş dediğin alçak gönüllü ve nazik ayrıca kendi köylünden biri olmalı.

Böyle bir kızı tanıyoruz.

Yatakta onu asla kaybetmezsin.

Geliyorlar! Geliyorlar! Gelini getiriyorlar! Tünaydın.

Tünaydın.

Hoş geldiniz.

Oturun.

Bu kadehi dalda oturan ve öten kumru kuşuna içeceğiz.

İkinci kadehi ise rüzgârın oradan buradan taşıdığı ve bu kumrunun yanına bıraktığı güvercine içeceğim.

Kayınbiraderimi öldüreceğim! Bu hançerle boğazını keseceğim onun! Neden bağırıyorsun?

Ne oldu?

Şu hançeri kaldır.

Yakınlarım beni kandırdılar.

Malımı çarçur ettiler.

Beni evlenmeye zorla ikna ettiler ve bana korkunç suratlı bir gelin getirdiler.

Yakınların seni kandırdı mı?

Hak etmişsin demek.

Demek her şey böyle oldu.

Senin çıkarcı dünyanı bir türlü kabul edemedim demek oluyor bu.

O halde sana da ihtiyacım yok! Defol!

Günaydın, Niko.

Ne istersin, aşçı bey?

Bir kalıp peynir.

Bir kap tereyağı.

Bir de petek bal.

- Sana borcum ne kadar?

- Beş ruble.

Buna eskiden 80 kopek öderdim.

Ama şimdi böyle.

Burada artık her şey farklı.

Kabul ediyorsan parayı tezgâhın üzerine koy.

Etmiyorsan, dükkânımın kapısı her zaman açıktır.

Geldiğin gibi gidebilirsin.

Selam, Nikolo.

Nerede kaldın?

Yarın oğlum gelecek ve sana tüm borçları ödeyecek.

Bunca zamandır gelmediğine göre başına bir şey gelmiş olmaz mı?

Belki bir şey mi biliyorsun, Nikolo?

Utangaç olma, anne.

Canın ne çekiyorsa al.

Oğlun yakında gelecek.

İçeri girin, her şeyi alın.

Elini ver, sana biraz dökeyim.

Balı seversin, değil mi?

Dükkânını kapattın mı?

Evet, kapattım.

Resimlerini bana satar mısın?

Neden olmasın?

- Hepsi için ne kadar istiyorsun?

- Ne kadar verebilirsen.

Tamar ve Rustaveli'nin mezarının yerini bildiğini söyledin, değil mi?

Sakın kimseye bundan bahsedeyim deme.

Olur ya dinsizin birinin kulağına gider ve o kutsal yerleri kirletir.

Dedem bana bir kaya göstermişti.

Kayada bir yarık vardı.

Oradan geçmeyi başarırsan günün hiç bitmediği güneşin hiç batmadığı vadiyi görebilirmişsin.

Mezarları işte orada.

Hadi gidip şu mezarları bulalım.

Gecenin bir vakti nereye gideceğiz, Nikolo?

Hayattan nasibini alamamışlara talihsizlere dullara ve yetimlere, biçare insanlara bu dünyanın kahrını çekenlerin şerefine içelim.

Tanrı onların yardımcısı olsun.

Adalet, onur ve insanlık için.

Ne oldu?

Niko'nun resimlerini beğendiniz mi?

Hem de çok.

Satmaya razı olursa bunu alabilirim.

Lakin ressamın bizzat kendisiyle tanışmak ve ona yardımcı olmak istiyoruz.

Niko'ya para teklif etmeyin.

Eskiden biraz parası vardı ama değerlendiremedi.

Zaten kabul da etmez, çok gururlu biri.

Bu yüzden ona Kont ismini taktılar.

Şimdi nerede olabileceğini biliyor musun?

Ne desem bilmiyorum.

Hep şehri merak ediyordu.

Nereye gideceğine kimsenin aklı ermez.

Yalnız bir adama yemek yaramaz.

Kötü talihe yanma boşuna.

Bize katıl, beraber içelim.

Masamızı şereflendir, muhterem.

Ya da en azından bize lanet et.

Neyin yasını tutuyorsun?

İçini kemiren ne?

Derdini bizimle paylaş.

Bizler de insanız.

Belki seni anlarız.

Hayatı yalnız yaşamak zordur.

Bana eşlik etmenizin şerefine.

Resim yapmamı ister misin?

Uğradığın iyi oldu.

Bir resim yap.

Dökülen duvara asarım.

– Beğendin mi?

– Evet, beğendim.

– Buraya şarap tulumu çizmemi ister misin?

– Evet, şarap tulumu iyi olur.

Yük arabası kalsın mı?

Kalsın.

Bu fıçıyı nereye koyayım?

Fıçıyı mı?

Şuraya.

Sana öküzleri kırmızı yap dedim.

Demek öküzleri kırmızı istiyorsun?

Baksana sen.

Sen bu işten hiç anlamıyorsun.

Tezgâhın ardına geç de satış yap sen.

İyi günler.

Niko, sokaklarda dolandığın yeter.

Gel benim için çalış.

Sana para, kalacak yer ve giysi veririm.

Haftada bir de hamama gidersin.

Paranı da kumbarana atarsın.

İşten arta kalan zamanlarında da dilediğin gibi resim yapabilirsin, benim için sorun değil.

Ben bir yere bağlı kalamam.

Göster bakalım yaptığını.

Geldin mi, Nikolo?

Çok çalıştım.

Artık dinlenmeliyim.

Ne düşünüyorsun, Nikolo?

Bir içki iç ve dileğin gerçekleşsin.

Bu hayatta ne kadar votka içmem gerekiyor?

Yavaş içip de daha çok mu çalışayım yoksa bir dikişte bitirip sonumu mu getireyim?

Hangisinin daha iyi olduğuna karar veremiyorum.

İç, Niko.

İç ve bunu düşünme.

Tüm hayatımız alaca bulaca bir nehir.

İnsan yokuş aşağı ya da yokuş yukarı olsun ayak uydurmak zorunda.

Yoksa zorluklarına katlanamazsın.

Anlıyorum.

Ama diğer insanların yaşadığı gibi yaşayamam.

Bu lanetlenmiş hayatın boğazında sıkıştım kaldım.

Beni ne yutuyor ne de gitmeme izin veriyor.

Neden evlenmiyorsun?

Eşin sana bakar, çocukların olur.

Hayatında bir iz bırakmış olursun.

Neden evlenmek istemiyorsun?

Hayır, hayır.

Bebek ağlamasına dayanabileceğimi sanmıyorum.

Ne bir eş ne de çocuk istiyorum.

Bahçeye çıkıp yürüyüş yapacağım.

Biraz votka dök bana.

Boğuluyorum.

Bunlar Niko'muzun en iyi resimleri.

İçki içen bu prensesler için insan kolayca otuz ruble ödeyebilir.

Ve bu da aktris Margarita.

Nikolo'nun âşık olduğu kadın.

Ne yani, Niko'muzun resimlerini beğenmiyorlar mı?

Daha güzel resim yapabileceklerini düşünüyor olmalılar.

Sorun nedir?

Neden bağırıp duruyorsun?

Buradan gitsinler! Vano.

Bu Vano! Vano, senin derdin ne?

Sakin ol.

Bırakın beni! Tüm dünyayı ağalarına hapsetmişler.

Neyin var, Vano?

Seni inciten mi oldu?

Tanrı aşkına, beni yalnız bırak! Selam.

Selam.

Niko Pirosmanashvili sen misin?

Evet, benim.

Seni arıyorduk, tüm şehri karış karış dolaştık.

Bizler de sanatçıyız.

Çalışmalarını takdir ediyoruz.

Bu zaman içinde üzerine düşenin fazlasını yaptın.

Büyük bir ressam olduğunu biliyor musun?

Pek çokları ismini bilecek.

Niko Pirosmanashvili.

Evet, Niko Pirosmanashvili.

Dinle, hadi Kraliçe Tamar ve Shota'nın mezarlarını aramaya gidelim.

Gidelim mi?

Elbette gideriz, Nikolo.

Kayadaki o yarık nerede hatırlıyor musun?

Evet, elbette hatırlıyorum.

Güneş batmayan o vadide keşke mezarlarına bir kez olsun bakabilsem! Bizim için çok kutsal olan o isimlere içelim tekrar.

Doldur hadi.

Şimdi ölmek istemiyorum.

Bu güneşin altında yaşamak istiyorum.

Başka şehirlerde beni tanıyorlar bile.

İsmim unutulmayacak.

Burada Niko Pirosmanashvili kim?

Gördün mü?

Benim için geldi.

Baylar, izin verin sizi Niko Pirosmanashvili'yle tanıştırayım.

Kendisi şehrimizde yaşayan bir sanatçı ama ne yazık ki hiçbirimiz onu bilmiyoruz.

Eserleri büyük bir çeşitlilik gösteriyor.

Tiflis'teki restoranların bodrumların ve tavernaların duvarlarının çoğunu o boyadı.

Duvarlarında Kakheti'yi, avlanmaları, kutlamaları Tiflis ve Ermenistan'ın tarihini görebilirsiniz.

Kraliçe Tamar Georgy Saakadze, Shota Rustaveli.

Sanatçının özellikle hayvan, yaratık ve kuş resimleri güzel.

Hele bunlar arasında geyik, aslan ve zürafalar ayrı bir güzel.

Çalışmasının dikkate değer olduğu kanaatindeyiz ve bu yüzden tüm resimlerini bir araya getirmek istiyoruz.

Belki ressamın kendisi bir şey söylemek ister.

Dostlarım Şehir merkezinde ağaçtan kocaman bir ev yapalım.

Bu sayede herkese yakın oluruz.

Bir semaver alır ve toplanırız çay içer ve sanattan konuşuruz.

Buraya bakın.

Ah, Nikolo gelmiş! Bunca zaman nerede kaldın?

İçeri gel, Nikolo.

Biraz dinlen.

Bir dahaki gelişimde sana demir bir pulluk getireceğim.

Ama zenginlere verme sakın.

Çok anasının gözüdürler, asla geri vermezler.

Selam.

Selam.

Hepsi senin mi?

Evet, hepsi benim.

Tanrı onları büyütmende sana yardım etsin! Teşekkür ederim.

Vano! Gola.

Benim, Niko.

Ressam Nikolai.

Çok mu önemli?

Madem adın Nikolai, o zaman Nikolai ol.

Sorun nedir kardeşler?

Ne oldu?

Bana bir şey mi oldu?

Seninle dalga geçiyorlar, Niko.

Bak seninle nasıl da dalga geçtiler.

Kanunlara göre nasıl resim yapacağını bilmediğini söylüyorlar.

Çalışman lazım, dostum.

Bu yaşında bile hâlâ çok şey başarabilirsin.

Bu yüzden Bana mı gülüyorlar?

Onlara ne yanlış yaptım ki?

Bende sevmedikleri şey ne?

Onlardan bir şey istemedim, değil mi?

Bana Ay'ı ve yıldızları vaat eden onlardı.

Eskiden yaptığım gibi toprağı sürmeye ve tohum ekmeye devam edeceğim.

Daha önce bana kimse patronluk taslayamadı, bundan sonra da taslayamaz.

Canım resim yapmak istedi ve yaptım.

Aziz George elinde kırbacıyla başımda duruyordu.

Boya, Niko, boya diyordu! Değil mi, Vano?

Bego?

Dostlarım.

Yani bundan sonra bu çuval bezini mi giyeceğim?

Dostum olarak mı yoksa arkadaşım olarak mı geldin?

Neden düşmanın olayım?

Dost olarak geldim.

Adım Lado.

Ressamım.

Hatırladın mı beni?

Lütfen, şuraya otur.

Yaşadığım yer burası işte.

Sana ne ikram edeyim?

Biraz ekmeğe ne dersin?

Ya da su?

Taze ve soğuk.

Ne yazık ki limonatam yok.

Teşekkür ederim, bir şey istemiyorum.

Siz sanatçıları ziyaret ettiğimi hatırladın mı?

Beni övdün mü yoksa yerdin mi hâlâ anlamış değilim.

Madem gazetede bana güldünüz, beni yermiş olmalısınız.

Kin beslediğimi sanma sakın.

Açıkçası, uzun zaman önce unuttum.

Seni aklımdan hiç çıkarmadım.

Seni arıyordum.

Tanrı'ya şükür sonunda seni buldum.

İnsanların beni unutmadığını söylüyorsun.

Belki beni seviyorlar bile.

Beni neden sevmesinler ki?

Kimseye bir kötülüğüm olmadı.

Onlar sanatçılar, ama ben de bir sanatçıyım.

Tiflis'teki tüm meyhaneleri ben boyadım.

Hiç ressam bir diğerinin önünde durur mu?

Güneşin doğuşuna bayılırım, bana neşe veriyor.

Ay ışığı beni her zaman mutsuz eder.

Hayır, o sanatçıları hiçbir zaman anlayamayacağım.

Başka bir şeyi konuşuyorlardı.

Adın Lado, değil mi?

Evet, Lado.

Ressamlarımızın senin için aralarında topladıkları parayı vermek istiyorum.

Çok değil gerçi.

Ama işine yarar.

İşin için biraz boya, ne lazımsa alırsın.

Şimdi hoşça kal demek istiyorum.

Biraz daha kal.

Ya da şöyle yapsak nasıl olur?

Bir meyhaneye gidelim ve bir şeyler içelim.

Üzgünüm, ben içmem.

Hadi, yürü gidelim.

Duvarında asılı çok güzel bir tablom var.

Gitmiş.

En iyi şarabından bize iki kadeh dök bakalım.

Benim ve ressam dostum Lado için.

Resmimi sattın, değil mi?

Sattım, Nikolo.

Yabancının biri başımın etini yedi, ben de ona verdim.

Sanırım gitsem iyi olacak.

Gitme, seninle olmak güzel.

Yine de, olmaz, gitsen iyi olur.

Geç oldu.

Neden saklanıyorsun, Nikolo?

Sana yanlış bir şey mi yaptım?

Hayat beni reddetti ve ben de dostluğumuzu küçümseyerek seni terk ettim.

Vaftiz kızın artık yok.

Sona öldü.

Demek ki iyi şans getirmiyorum.

Nikolo.

Bir şeyler resmedene kadar buradan çıkmana izin vermeyeceğiz.

Lazım olan her şey şurada, köşede.

Bir şey lazım olursa pencereden atarız.

Artık iyi sayılmam, elim beni dinlemez.

Korkma, Paskalya'ya daha üç gün var.

Yapmak zorundasın.

Kardeşler.

Niko'yu unuttuk.

Nikolo.

Nikolo! İsa yükseldi.

Gerçekten yükseldi.

Kim var orada?

Burada ne yapıyorsun?

Ölüyorum.

Sen neden bahsediyorsun?

İsa yükseldi.

Paskalya.

Kalk.

ELMER GANTRY (1960) ŞARLATAN

146 dk

Yönetmen: Richard Brooks

Senaryo: Richard Brooks, Sinclair Lewis

Ülke: ABD

Tür: Dram

Vizyon Tarihi:29 Haziran 1960 (ABD)

Dil: İngilizce

Müzik: André Previn

Oyuncular: Burt Lancaster, Jean Simmons, Arthur Kennedy, Dean Jagger, Shirley Jones

ÖZET

1920'lerin kırsal kesim Amerika'sında bir din tacirinin hikâyesini anlatıyor. Din ve inancın çıkar amaçları yönünde sömürülmesi üzerine bu önemli film, Burt Lancaster ve Shirley Jones'a birer Oscar getirmişti. Ayrıca Jean Simmons, Arthur Kennedy ve şarkıcı Patti Page de var.

Dini uyanışçı bakış açılarından bazılarının sorgulayıcı davranabileceğine, bazı dini uyanışçıların davranışlarının gelenekçi fikirleri ve örgütlü Hıristiyanlığı küçük düşürdüğüne inanıyoruz!

Herkesin kendi düşüncesi uyarınca ibadet etme hakkı olduğuna inanıyoruz, fakat inanç özgürlüğü, insanların inanışlarını suiistimal etme hakkı vermez!

FİLMDEN

1. BÖLÜM

Elmer Gantry sarhoştu.

Ağzı laf yapan, hırçın bir sarhoş.

Neyse , adam eve gelmiş, anlıyorsunuz ya, karısıyla en iyi arkadaşı birlikteymiş.

Kocası demiş ki: "Harry, bunu nasıl yapabildin?

" Karısı da demiş ki: "Ne diye şikayet ediyorsun?

Harry bunu sana yapmadı ki!"

- Dedim size, komik adam diye.

- İyi.

Çok iyi.

Bu çeneyle çok iş yapar.

Hey, şu saçma sapan işini bırakmalısın dostum.

- Neden bir satış ekibine girmiyorsun?

- İşe yaramaz çocuklar.

Şehre her gelişimde, bizimle çalışmasını isteyip duruyorum.

Öyle değil mi, dostum?

Evet Ed, öyle.

Şunu dinleyin millet İki hatun bardaymış.

Biri öbürüne demiş ki: "Hemen yatmazsam " " eve gidip yatacağım!

" Öksüzleri Noelde sevindirmek istemez misiniz?

Buyrun, bayan.

Böyle bir yerde buna müsaade edilmemesi lazım.

Din kaçak içki satılan bir yere uygun düşmez.

Tamam Noel ama Dostum, bir dakika.

Afedersiniz Hemşire.

İzninizle.

Bu merhamet meleklerini şu Noel gününde elleri boş göndereceğinizi sakın söylemeyin bana.

Bu batakhane iyi burbon ve hızlı kadınların yuvasıdır, ikisinde de sınırı aşmamak için dine ihtiyacımız var.

Öyleyse, hadi bakalım.

Ona destek olun.

Hadi ama, biraz hareketlenin.

Neyiniz var sizin?

Hey!

Hey, Yüce Peygamber?

Beni duyuyor musun, İsa Peygamber?

Doğum gününü unuttuğumuzu düşünmedin değil mi?

Buyur, İsa.

Daha olsa hepsini verirdim.

Sağol, kardeşim.

İncil "Sağ elinin verdiğini sol elin bilmesin" der.

Neden mızmızlanıyorsunuz, bayım?

Hıristiyan olmaktan mı utanıyorsunuz?

Anlıyorum.

Sana göre din asalaklar, ahmaklar ve hanım evlatları için, öyle mi?

Sence İsa muhallebi çocuğuydu, ha?

Sana bir şey söyleyeyim mi İsa Peygamber buraya gelip, vaaz vermekten korkmazdı.

İsa Peygamber cesur biriydi!

Koca Roma ordusundan bile korkmadı.

Oyun kurucunun mükemmel olduğunu düşünmüyor musun?

Bence İsa tarihteki en iyi oyun kurucu olurdu.

İsa gerçek bir boksördü.

Sıkletinde görebileceğin en iyi dövüşçüydü.

Peki neden, beyler?

Aşk, beyler.

İsa yumruğuna aşıktı.

Peki aşk nedir?

Aşk bir bebeğin beşiğini aydınlatan sabah ve akşam yıldızıdır.

Ey günahkârlar!

Aşk ozanların ve filozofların ilhamıdır.

Aşk müziğin sesidir.

Bahsettiğim bedensel değil, ilahi bir aşk.

Güzel bir hutbeydi, Vaiz.

- Çok güzel.

- Sağol, kardeşim.

- Eve, karımın yanına gitmem lazım.

- Buyrun, Hemşire.

Mutlu Noeller.

Tanrıya şükredin, Hemşire.

Tanrıya şükredin.

- Gitmek zorundayım.

Treni yakalamam lazım.

- Ben de.

Tam kadınlarla muhabbet zamanı.

Bekleyin bir dakika.

Çok iyi bir vaizsin dostum.

Ben de trene yetişeceğim.

Ed, daha önümüzde koca bir akşam var.

Ne yaparsan yap, sakın adres defterini kaybetme.

Mutlu Noeller!

Bay Gantry?

Size de mutlu Noeller, efendim.

Hesaba yazman gerekecek.

İçeceklerimi de.

Hayır cemiyeti olduk.

Kendime bir tef alsam iyi olacak.

Kokuşmuş dünyanın sorunu da bu işte.

Kimse kimseyi sevmiyor.

Mac bayanın bardağı boşalmış.

Tamam.

– Şehirler arası görüşme.

– Saat kaç?

Dün gece Bayan Gantry için yaptığınız arama.

Doğru, teşekkür ederim.

– Mutlu Noeller, Bay Gantry.

– Sana da.

Yeni yılınız kutlu olsun, Bay Gantry.

Bunu aşağıda hallederiz.

Şimdi bavullarımı indir.

Alo?

Alo?

Telefonunuz hazır, Bay Gantry.

Alo?

Oh, merhaba, anne.

Mutlu Noeller.

Benim, Elm!

Bir dakika, anne.

Daha şimdi kiliseden geldim.

Senin için de dua ettim.

Hediyemi nasıl buldun?

Emin misin?

Hay Allah, bu çok tuhaf.

Belki tatil yoğunluğundan postaya takılmıştır.

Noel'ini kutlayıp, seni sevdiğimi söylemek için aramıştım.

Ağlamaya başlama.

Anne Söz verdim biliyorum, ama ayrılamadım.

Çok meşgulüm.

Evet, işler.

Sözüm söz.

Gelecek paskalyada evde olacağım.

Anne, ağlama.

Anne, kapamam gerek.

Treni yakalamak zorundayım.

Elbette.

Elbette.

Seni arayacağım.

Kendine iyi bak.

Hoşça kal.

MUTLU NOELLER HEMŞİRE SHARON FALCONER SİZİ KURTARABİLİR UYANIŞ TOPLANTISI

1-12 ARALIK

İLAHİ

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum.

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum

Yola çıktım Işık, şükürler olsun

Yola çıktım Yola çıktım

Cennet diyarına gidiyorum

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum

Yola çıktım Işık, şükürler olsun

Yola çıktım Çok zor zamanlar geçirdim

Ama yola çıktım Çok zor zamanlar geçirdim

Ama yola çıktım Çok zor bir tırmanış

Ama yola çıktım Yolumdayım Işık, şükürler olsun

Yola çıktım

Yol boyunca Şeytan pusuya yatmış

Her gece ve gündüz

Şeytan pusuya yatmış Haykırışımı duy

Geride kal şeytan Yola çıktım Işık, şükürler olsun

Yola çıktım İblisle savaş ve dua et

Adımını daha yükseğe at

İblisle savaş ve dua et Tanrım, daha yükseğe tırmanmak istiyorum

İblisi uzaklara kov Tanrım, ateşine tutuldum

Yola çıktım Işık, şükürler olsun Yola çıktım

Tanrım, yola çıktım Tanrım, yola çıktım.

Tanrım, Tanrım Tanrım, yola çıktım Yola çıktım

- Daha sıcakken bir arar ver istersen.

- Sağol, kardeşim.

Şu iğrenç dergiye bakar mısınız, Muhterem?

Utanç verici.

Yan, çıplak yosma, yan.

Kör edici bir alev gibi.”

Aniden gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı, ” ”- ve ona bir ses dedi ki “

- ”Saul.

Saul.“

- ”Neden bana zulmediyorsun?“

- Tarsuslu Saul.

Yeni Ahit, bölüm dokuz.”

Ve İsa’nın Tanrının Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı.“

- ”Onu duyan herkes şaşkına döndü.”

- ”Şaşkına döndü.”

Afedersin ama sanki bir vaiz gibi konuşuyorsun.

- Börülce harika, muhterem.

Harika.

- Uyuyacak bir yere ihtiyacın varsa-

- Çok sağolun ama şu külleri taşır taşımaz, yola koyulacağım.

O halde, allahaısmarladık, kardeşim.

Benim için iyi şeyler söyle, kardeşim.

- Geldiniz mi, Bay Gantry?

- Evet, öyle.

Bahar gelince satıcı da gelir.

Günaydın, günaydın.

Ne sıcak bir gün.

Sam, körün file dediği gibi, görüşmeyeli uzun zaman oldu.

Geçen marttan beri.

Seni için yeni malzemelerim var: Elektrikli ekmek kızartma makinesi.

- Olmaz.

- Harika bir yumurta çırpıcı.

Satılmıyor.

Bu küçük şeytan bütün Amerika’yı bile temizler.

Geçen yıl bunlarda dokuz tane sattın bana.

Şuradalar, dokuzu birden.

Zararı yok.

Evde bir içkiye ne dersin?

Beni geçen sefer böyle kandırmıştın.

UYANIŞ ÇADIRI

Misyoner, yamyam ve revü kızını duymuş muydun?

Şu Hemşire Sharon, iyi bir hatip mi?

Bilmem.

Dua toplantılarına gitmem.

Yani işler kötü gitmedikçe ve hastalanmadıkça diyorum.

Sadece böyle zamanlarda gidiyorum.

Şu misyoner, yamyam ve revü kızı nedir, anlatsana?

Borneo'nun en vahşi ormanında çırılçıplak bir kız varmış.

Üzerinde sadece dans ayakkabısı ve şapka bulunuyormuş.

Bayan Wilson ile görüşebilir miyim lütfen?

Teşekkür ederim.

Alo?

Alo, Sally?

Benim, Elmer.

Kim sandın?

Güzel, çok güzel.

Sen nasılsın, tatlım?

Bebeğim, şehre henüz geldim.

Bir dakika, Sal.

Girin.

- Nasıl gitti?

- İki yarışta sıfırı tükettik.

Sally?

Bu akşama ne dersin, bebeğim?

Kocan eve kaçta geliyor?

Ama tatlım, yarın burda olmayacağım.

Peki, bir saat olur mu?

Yarım saat?

Elbette, Sal.

Elbette anlıyorum.

Önemli değil, tatlım.

Bir dahaki sefere görüşürüz.

Hoşça kal.

– Şişeyi getirdin mi?

– Hayır.

İçki kaçakçılarını bilirsiniz.

Peşin çalışırlar.

Yazı mı tura mı?

İki katı ya da hiç.

Olmaz.

Siz çok şanslısınız, Bay Gantry.

Teşekkür ederim.

Yapabileceğim başka bir şey var mı?

Yok, sağol.

İLAHİ

Hemen şimdi, bırak şüphelerini Hemen şimdi, bırak onu inkarı

Hemen şimdi, aç kapıyı Bırak İsa yüreğine yerleşsin

Yüklerimizi bırakacağız

Erdemli ruhlarımız kurtulup Kaftan ve taçla donanacak

Evet, nehirde buluşacağız O güzel nehirde

Azizlerle buluşacağız o nehirde

Tanrının saltanatına akan o nehirde

Evet, nehirde buluşacağız O güzel nehirde

Azizlerle buluşacağız o nehirde

Tanrının saltanatına akan o nehirde

Bayanlar, baylar hoş geldiniz.

Tanrının evine hoş geldiniz.

İLAHİ

Tanrının gelişinin ışığını gördük

Gazap üzümlerinin saklandığı bağbozumunda geziniyor

Çevik kılıcının öldürücü şimşeğini saldı

Hakikati ilerliyor Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

Hakikati ilerliyor Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

Hakikati ilerliyor

YOL, GERÇEK VE YAŞAM BENİM.

Değerli dostlarım.

Buraya gelip, o güzel kırlarınızı gördüğümde, kendi kendime "Kalmayacağım.

Cehennem cezasını tartışan " yaşlı rahiplerle tıkılıp kalmayacağım" dedim Böylece gizlice kaçtım ve pek çoğunuzun yapmakta olduğu şeyi yapmaya başladım, çiftçilik.

İnekleri sağmak, yoncalara uzanmak, ve tanrının doğasından gelen hazzın içimi doldurmasına izin vermek.

Mutlu, neşeyle dolu bir tanrının, cömert, eli bol bir tanrının olduğunun işte kanıtı süt!

Buyrun, Muhterem.

Tanrının nektarı.

Bunu değerli gazetecilere verin böylece viski tadının gitmesi için ağızlarını çalkalayabilirler.

Bu akşam bu akşam çok mutluyum ve sizin de mutlu olmanızı istiyorum.

Mutlu bir tanrının tasasız evlatları gibi birlikte şarkı söyleyeceğiz, birlikte gülüp, birlikte sevineceğiz.

Ebedi kurtarıcı İsa Mesih'in hakiki ruhu içimizde yaşadığı için sevineceğiz.

– Şükürler olsun!

– Hamdolsun!

Bill, bak bakalım bu değerli insanların kaç tanesi bağışlarıyla tanrının cömert armağanına yaraşıyor.

Sizler süt yapamazsınız, tanrınınsa tek yapamadığı para kazanmaktır.

Kalk ayağa, İsa için kalk Sizler haçın askerlerisiniz Onun bayrağını zirveye yükselt Bugün vaaz vermek yok.

Nasihat etmek yok.

Üzgün yüzler, gözyaşları yok; sadece mutluluk var.

Yarın yarın burdaki uyanışımızın son gecesi, ama ben ayrılsam da sizler yaptığım işi devam ettireceksiniz.

Hepiniz Evangelistsiniz, her biriniz kutsandınız.

Sağınızdaki kişiyle el sıkışın.

Devam edin!

Kurtulmuşlar mı onlara sorun.

İsa için el sıkışmaz mısınız?

Tanrı seni korusun, kardeşim.

Herkes şarkı söylesin!

Onun senalarını söyleyin!

– Hemşire Falconer!

– İsa'da mutluluğu bulmuyor musunuz?

Mutluluk bu harika mesajlarınızı duymaktır.

Bir dakikanızı alabilir miyim?

İzin verir misiniz?

Müsaade edin.

– Lütfen izin verin.

– Sağolun, kardeşim.

Ah, evet Kusura bakmayın.

Bozukluğum kalmamış.

Teşekkür ederim.

Sizin için çiçek topladım.

Hemşire, oğlum sizin hutbenizden sonra çatıda Bakire Ana'yı görmüş.

Bana bir saatinizi ayırabilir misiniz?

Yapamam.

Ama danışmanlarımız sizinle ilgilenebilir.

Hemşire Rachel?

Hemşire Rachel, elinizden geleni yapın.

Bu tatlı insanların her biri önemlidir.

– İsminizi alabilir miyim?

– Sizi tekrar tebrik ediyorum.

– Teşekkür ederim.

– Ben vaizim.

– İlham vericiydiniz.

– Hangi kilise?

Hangi kilise mi?

Şu an için bir kilisem yok, ama Bu kez ki nedir, kardeşim?

İçki mi, kadın mı?

Nasıl yani, Hemşire Falconer.

Ben mi?

Hangisi olursa olsun dualarım sizinle.

Jim?

- Hemşire, ben, şey – İyi denemeydi, kardeşim.
- Dua, şeker hastalığını iyileştirir mi?
- Adresinizi verir misiniz?
- Hemşire?
- Bir dakika.
- Mezhebiniz?
- Sizinle konuşmam gerek.
- İsminizi verecekseniz
- Size önemli bir mesajım var.

Mesaj mı?

Hemşire Falconer'den mi?

- Sizi dün gece şarkı söylerken dinledim.
- Öyle mi?

Övgünün sizin gibi yetenekli biri için pek anlamı olmadığını biliyorum, ama o ilham verici "Vaat edilen Topraklar"ı söylediğinizde, müziğin aşkı sesi olduğunun farkına vardım.

Peki aşk nedir?

Aşk sabah ve akşam yıldızıdır.

Amerika.

Fırsatlar ülkesi.

Beni ele alalım.

Bir yıldır Merkez Eyaletler Teçhizat Şirketi'ndeyim.

En iyi satıcılarıyım.

Beni ortak yapmak istiyorlar.

Harika bir hayat.

14 eyaletde insanlar beni ilk adımla tanır.

İnsanı mütevazı yapıyor.

- Bir kokteylle başlamak ister misiniz?
- Öğlen vakti ne kokteyli?!

İçki içmenin Coolidge yasalarına göre günah olduğunu bilmiyor musun?

Karides kokteylini kastetmiştim.

Sadece ev yapımı elma turtası ve kahve getir bize.

Peki, efendim.

Afedersiniz.

Söylesenize, tanrıya hizmet etmeye ne zaman başladınız?

İki yıl önce.

Missouri, Cato'da.

Hemşire Sharon'ın şarkıcısı arbedede yaralanmıştı.

Arbede mi?

Öylesi bir Hıristiyan şehrinde Adı neydi?

Cato.

Cato, Missouri.

Birkaç şehir eşkıyası bağırıp çağırmaya başladı.

Sunum sırasında mı?

Hemşire Sharon bizim taraftaki bir çiftçiye seslendi "Tanrı adına vur ona, kardeşim!

" Elma turtası.

Elma turtası ile ilgili bir şarkı yazılmalı.

Dini bir şarkı.

Ve onu siz söylemelisiniz.

Herkes binsin!

- Tanrı yardımcın olsun Hemşire!

- İyi şanslar, Hemşire Sharon!

Yolun açık olsun, Hemşire Sharon!

İyi şanslar!

Shara?

Nebraska, Lincoln'deki organizasyon elemanımız sarhoş olup, ortadan kayboldu.

Bu akşam daha fazla iş yok.

- Şükürler olsun.

Seni göremeyince-

- Her saniye seni düşündüm.

Lincoln itfaiye teşkilatı, o büyüklükte çadır kuramayacağımızı söylüyor.

- Kilise komitesi ağız dalaşı yapıyor

- Lütfen, Bill.

Hemşire Falconer'in yanındaki bey.

- Bay Morgan mı?

- Evet.

Ona Bay Lefferts'in trenin arka tarafında onunla görüşmek istediğini söyle.

Teşekkür ederim, bayım.

Bay Lefferts?

İsmim Gantry.

Tebrik ederim.

- Uyandırdığım için üzgünüm.

- Öyleyse neden uyandırdın?

Tanıdım seni.

Evrim konusundaki yazından dolayı seni tebrik etmem gerek.

Sadece sansasyonel değil, çok da komikti.

Söylesene dostum, Pulitzer ödülü aldığını biliyorum, ama bütün şu evrim zırvalıklarına artık inanmıyorsun değil mi?

- İçtenlikle inanıyorum.

- O halde Tanrının - bir goril olduğuna inanıyorsun.

- Bu sonuça nerden vardın?

İncil'de "Tanrı insanı kendi suretinden yaratmıştır" der.

Hemşire Sharon önemli bir haber, ha?

Onunla ilgin nedir?

- Açık sözlü olabilir miyim?

- Dene bakalım.

- Beni büyüledi.

- Sıraya girmen gerekecek.

Ayrıca Bill Morgan adında birini de aşman gerek.

Nerdeyse unutuyordum.

Birazdan seni görmeye gelecek.

Bazı çok gizli bilgilere sahip.

Sağol, dostum.

Çok sağol.

- İyi misin?

- İyiyim.

Merak ettim de-- Sonra, tatlım.

Kusura bakmayın, bu koltuk dolu.

Tanrı bir günahkâra asla sırtını dönmez.

Ben Tanrı değil, yorgun biriyim.

Lütfen artık gider misiniz?

İki yıl önce Missouri, Cato'da o kadar da yorgun değildiniz.

- Orda tanışmıştık.

- Tanışmak mı?

Evet.

Cuma gecesiydi.

Hatırladınız mı?

Kargaşayı hatırladınız mı?

Bir külhanbeyi bağırıp çağırınca siz de seslenmiştiniz - "Tanrı adına vur ona!
"

- Evet, böyle demiştim.

Ben de bunu yaptım.

Tanrı adına bir tane patlattım.

Güzel bir kavgaydı!

Sizi Cato'da gördüğümde, melek gördüğümü sanmıştım.

Hiç değişmemişsiniz.

- Yorgun bir melek.

- Başka herkese umut ve cesaret aşılarken, dayanacak kimse olmayınca bu çok doğal.

Cömert bir destek olma teklifi bu sanırım.

Buna cüret edemem, Hemşire.

- Dün, Bay - Gantry.

vaiz olduğunuzu söylemiştiniz.

Aslında pratikte evet.

Yani papazlık rütbesinin verileceği sömestr-

- Okuldan atıldınız.

Bir tür trajediydi.

Bir kız yüzünden.

Doğru.

Bir kız.

Lulu Bains adında bir kız.

- Siz mi onun, o mu sizin için çalışıyor?

- Birlikte çalışıyoruz.

Hemşire Sharon hakkında sadece yazacak şeyler sormak etik dışı olmaz mı?

Öyle.

- Kusura bakmayın.

- Göz alıcı biri."Vahiy almış" daha doğru bir kelime.

- Bu ”Tanrının eli dokunmuş” demek.

- Kesinlikle.

Şimdi düşünün.

Noel arifesi.

Bembeyaz kar yağıyor ve hava da bir neşe var.

Dua etmek için geç bir vakitte Schoenheim kilisesine giriyorum.

Mihrabın arkasında bir de ne göreyim?

Lulu Bains, nişanlım, eşim olacak kişi, yarı çıplak, Chicago’lu hilekâr aşığı ile sarmaş dolaş.

İki yıl sonra çete savaşında adamı temizlediler.

Allah rahmet eylesin.

İşte böyle.

Dine karşı bütün ilgimi kaybettim.

Ama sizi gördüğüm zaman öte dünyadan bir çağrı gibiydi bu sanki.

Sizi yeniden görebilir miyim?

Kahvaltı edebilir miyiz?

Lincoln’deki oda numaranız ne?

Hadi söyleyin.

Çok edepsizsiniz.

Galiba sizden hoşlandım.

Sanırım yalancı sofuların etrafında yeterince bulundum.

Komik birisiniz ve gerçek bir erkek gibi kokuyorsunuz.

Peki, sizinle çadırımda buluşacağım.

Kahvaltıyı orda ederiz.

İyi geceler.

- Ama Hemşire-

- Bu sefer ciddiyim.

Tatlı rüyalar.

İyi akşamlar, Morgan kardeş.

Hiç yaklaşmayın.

Dinleniyor zavallı.

HEMŞİRE SHARON FALCONER’İN UYANIŞ TOPLANTISI

Normalde rüzgar ordan eser, bu yüzden ana direğe dokunmayın.

Böylece çadır bütün tören boyunca hışırdayıp durmaz.

İşte geliyorlar.

Günaydın!

Ne güzel bir sabah.

- Günaydın.

- Harika bir fikir aklıma geldi.

Daha sonra.

Günaydın, yüzbaşı.

- Çadırı buraya kuramazsınız, ma'am.

- Neden?

- Yangın mevzuatı.

- Saçmalık.

Hayır, ma'am.

Hiç de değil.

Ma'am, "Madam" ın kısaltılmışıdır.

Ben madam değilim iyi tanıdığınız ve iş yaptığınız yetenekli bir kadınım.

Yangın mevzuatı yüzünden kaç işyeri kapandı?

- Çadırınız 1000 kişiden fazla--

- Yüzbaşı, bu Bay Lefferts, Zenith Times-DisPatch'de gazeteci.

Zenith mi?

Hoş geldiniz.

Yangın şefimiz-- Viski kodamanlarının benim kapanmamı istedikleri doğru değil mi, Bay Lefferts?

Sizin işleri için faydalı olduğunuzu pek düşünmüyorlar.

Neden biliyor musunuz?

Polisin yardımı olsun olmasın, viskiyle savaşmaktan çekinmiyorum ben.

- Beni itham ediyorsanız eğer--

- Ediyorum.

Yasağı uyguluyor musunuz?

Elbette uyguluyorum.

Yüzbaşıyı kendi memleketinde gizli içki satılan kaç yere götürebilirsiniz?

- Üyelik kartı olmaksızın mı?

50.

- Yangın mevzuatıymış!

Çalışanlarımdan sigara içen bir tane bile görüyor musunuz?

Sakıncası yoksa?

Yangına neden olabilir.

- Eğer içerde sigara içilmezse

- Akşam gelip görün isterseniz.

Biraz kurtarılma ikinize de iyi gelecek.

Hemşire Sharon!

Polislerle bu şekilde başa çıkan birini hiç görmemiştim.

Peki.

Müthiş fikrin neymiş bakalım?

Kurtarılmış bir işadamı olarak toplantında konuşsam nasıl olur?

Ticarette İsa'nın parasal değerinden .

.

bahsedebilirim.

Tom, halatı gevşet.

Fazla sıkı.

Sırası gelmişken ne iş yapıyorsun?

Silahlı soygun mu?

Çok esprilisin.

Alet edevat satıyorum.

- İşini sevmiyor musun?

- Tabi ki seviyorum.

Güzel bir hayat.

En iyi satıcılarıyım.

Daha geçen ay ortaklık teklif ettiler.

14 eyalette insanlar beni ilk adımla tanır, inanabiliyor musun?

Elmer.

Seni ne diye kandırayım?

Yaşamak değil ki bu.

Kirli, iç karartıcı otel odaları.

Sürekli trenden trene koşuşturma.

Müşteriyi neşelendirmek için sürekli pis hikâyeler anlatma.

Neşelenmek için bira şişeleri.

Böyle biri başarısızın tekidir.

İpek gömlek içinde serserinin biridir.

Neyse Bir satıcı olarak bunları günahkârlara anlatabilirim.

Şu sefil otel odalarından birine giriyorum.

Cesaretim kırılmış.

Hiçbir şey satamamışım.

Okuyacak bir şey yok.

Yapayalnızım.

Bir içki için ölüyorum.

Bazı satıcılar çok içer.

Elim bir çekmeceye gidiyor ve ne buluyorum?

Bir İncil.

Bunu buluyorum.

Evet.

Evet, devam et.

Elim çekmeceye gidiyor ve bir İncil buluyorum.

Yüksek sesle!

Bir İncil buldum.

Öyle yalnız ve perişandım ki, cehennem gibiydi sanki.

Cehennemdeydim.

Bütün satıcı numaralarını biliyordum.

Neden zengin değildim?

Neden başarılı değildim?

İncili açtım ve 18. zeburu okudum.

"Rab benim kayam, sığınağımdır."

"Rab sığınağımdır."

Duydunuz mu bunu?

Rab.

- Rabba şükredin!

- Rab kayamdır!

Ertesi sabah bir markete gittim."

Bugün ne satıyorsun?

Altın kaplama elektrik süpürgesi mi?

" "Hayır, bayım.

Sears ve Roebuck'de " " daha iyi bir elektrikli süpürge bulabilirsiniz."

"Üstelik daha da ucuz."

"Ama tost makinemizden daha iyisini bulamazsınız."

Oturdu ve yılın en büyük siparişini verdi bana.

Allah'ıma şükürler olsun!

Beni duyuyor musun, yarabbim?

Sağol, rabbim!

O satışı ben yapmadım, tanrım.

Sen yaptın.

Çok sağol.

Şükürler olsun!

Bunu dostlarıma anlattığımda, İsa'yı bulduğumu dostlarıma anlattığımda güldüler.

Ama Hemşire Falconer gülmedi."

Sen devam et, kardeşim.

Azarla onları" dedi.

İncilin söyledikleriyle sizleri azarlayacağım, eğer hoşunuza gitmezse, bunu Tanrı ile halledin.

Çünkü bunları oraya koyan Tanrının kendisi.

Dinleyin beni, günahkârlar.

Dinleyin beni, günahkârlar.

Poker oynayıp, cennete ulaşmak için dua edemezsiniz.

Ve anacığım bira bardağının dibinden tanrıya bakıp, ilahilerini söyleyemezsin.

Ve sen, kardeşim .

pazartesi işte hile yapıp, pazar günü kiliseye gidemezsin.

Sana geri dönüyoruz, rabbim.

Eskilerin dinine geri dönüyoruz!

Peki din nedir?

Din nedir?

Din aşktır.

Aşk ise sabah ve akşam yıldızıdır.

Aşk, sonsuz ve muhteşem melodi Aşk!

Bedensel değil, ilahi aşk.

Peki bu büyük aşk nerden geliyor?

Direkt Tanrıdan geliyor!

Ukala profesörler, kurnaz yazarlar ve provokatörler kadar zeki değilim, kabul ediyorum.

Teosofi, felsefe, psikoloji, ideoloji ve diğer lojilerin hiçbirini bilmiyorum.

Ama şunu biliyorum.

İsa ile kurtulursunuz; onsuz kaybolursunuz.

Bağışlayan bir Tanrı olduğunu nasıl mı biliyorum?

Çünkü şeytanı pek çok kez gördüm!

Bu şekilde kaymayı sadece beysbol oyuncuları yapabilir.

Peki ama Tanrının takımında oynayacak cesaret kaç kişide var?

Takımın kaptanı da İsa Mesih'in ta kendisi.

O halde erkeği, kadını çocuğuyla hadi bakalım.

İsa'nın elini ilk sıkan kim olacak?

Hadi!

Hep birlikte!

Size İsa'yı sunarken, siz beni yalvartıp duracak mısınız?

Kurtarıcı beyhude mi öldü?

Bir hiç uğruna mı o acıları çekti?

Tanrım, dayanamıyorum!

Tanrım!

Artık dayanamıyorum!

Günahkâr, Tanrı uğruna haftanın her günü seninle savaşacağım!

Yardım et.

Gantry kardeş, kurtar beni.

Her gün günah işliyorum!

Ne yapayım, söyle bana lütfen.

Ne yapayım, söyle!

"Cankurtaran halatı."

Fırlat cankurtaran halatını Birisi sürüklenip gidiyor

Fırlat cankurtaran halatını

Fırlat cankurtaran halatını

Böylesine mükemmel birini bize getirdiğiniz için Tanrı sizi korusun.

- Hemşire Sharon.

- Allah'a emanet ol, Gantry kardeş.

Bütün hayatımı değiştirdin.

Sen çok iyi birisin.

- Bu ışık bütün gece açık mı kalıyor?

- Öyle Bazıları sırf Hemşire Sharon'ın durduğu yere dokunmak için geliyor.

Baksana, akşam seni dinledim.

- Nasıl buldun?

- Bayım, ben beş kez arındırıldım.

Billy Sunday, Peder Biederwolf, Gypsy Smith, iki kere de Hemşire Falconer tarafından.

Zil zurna sarhoş olurum, sonra da iyi olup, kurtarılırım.

Sarhoş olmak ve kurtarılmak, ikisi de bana yarıyor.

Neyse, iyi geceler.

Dua mı ediyorsun, yoksa ele geçirme planları mı yapıyorsun?

Shara!

Nasıldım?

Yani, sence iyi miydim?

Evet, iyiydin.

Çok iyiydin.

Herkes gibi ben de ağladım.

Hayır lütfen gerçeği söyle bana.

1200 kişi de 450 arınma mı?

İşte bu gerçek.

– Morgan görgüsüz olduğunu düşünüyor.

– Ya sen?

– Sence görgüsüz müyüm?

– Evet.

– Ama benden hoşlanıyorsun.

– Evet.

– Çok.

– Çok değil.

Shara.

Bağışla, Sharon.

– Beni hipnotize ediyorsun.

– Hayır, sadece açsın, hepsi bu.

Ama hipnotize edebiliyorum, çünkü Tanrı bunu yapmam için beni seçti.

– Elbette, beni de öyle.

– Hayır.

Seni ben seçtim.

İnanıyorum ki seninle benim aramdaki en büyük fark da bu.

Buna inanıyorum.

Bize katılmak istiyorsun, öyle değil mi?

Evet.

– Dokuzda gel.

Maaşları konuşacağız.

– Tanıtımla ilgili çok iyi fikirlerim var.

– Radyo, insanoğlunun üçüncü kulağı.

– Sigara içmiyorsun, değil mi?

– Şey – Kokusunu alırım.

Temelli bırakacak mısın?

- Şey, evet - İçkiyi de?

- Elbette.

İstediğin buysa, ben--

- İstediğim bu.

İyi geceler.

İyi akşamlar, Gantry kardeş.

Jim oğlum!

Söylesene, bütün bu zaman boyunca Sarah ve benim Hemşire Falconer ve benim Öyle.

Tam şurda oturuyordum.

Bunu yazmayacaksın, değil mi?

Oğlanın kızı öpmesini mi?

Bu haber değil ki.

Kötüye gidiyorsun, kardeşim.

Yani bana trende kancayı attığında cana yakın, sempatik, onurlu, birinci sınıf bir serseri diye düşünmüştüm.

Şimdi şimdi kendine bir bak.

Nereye gitti o stilin?

- Bence işi oluruna bırak.

- Çok etkili İncil hatipleri dinledim, ama sen onlara tanrı korkusunu yerleştirmekle kalmadın, çok da korkuttun.

Ve bazı kelimeleri birlikte kullanma tarzın "Amerika, yuva, ana " " cennet, cehennem aşk, nefret, günah".

Tuhaf bir şey şey, Jim.

Buraya çıkarım ve dışarda onları görürüm.

Sonra, ben bağırırım, onlar inler.

Muazzam bir ruh içimde hareket eder sanki.

Sözler ve fikirler dışarı akar.

Sanki sanki taşmış gibi.

Öyle güçlü ve aşk dolu hissederim ki, patlamak üzereyimdir.

Patlarım.

O zaman herkesi severim.

Özellikle de kızları.

Evet, ait olduğum yer burası.

Tam burası, din.

Bir çadır olsa bile.

Her sirke bir palyaço lazım, Gantry kardeş.

Sen bütün bu palyaçoların en komiği olabilirsin.

Ve de en başarılısı.

Palyaço!

Jim oğlum, müthişsin.

Müthiş.

Çok bilmiş üniversite profesörlerinin bazıları, burdaki şu maymunun büyük, büyükbabanız olduğunu ispatlamaya çalışıyor.

Gel buraya.

Bırak insanlar seni görsün.

Evet, bu Darwin'in amcası olabilir, ama kesinlikle sizin ya da benim amcam değil.

Öyle değil mi, büyükbaba?

Sadece bir maymun dostlarım.

Sadece bir maymun.

İsa poker oynar mıydı?

Aziz Paul borsada oynar mıydı?

Tanrının cennetine girmenizi sağlayacak olan, sizce nedir?

Bu maça ası mı?

Hesap cüzdanı mı?

Yoksa bu iyi bir Hıristiyan olma andı mı?

Günah, günah, günah.

Hepiniz günahkârsınız!

Hepiniz cehennem azabına mahkûmsunuz.

Hepiniz pişman olmadığınız takdirde tanrının günahkârlar için yarattığı kızgın cehennemde acı çekerek, haşlanarak sonsuza dek işkence işkence çekeceksiniz!

Hemşire Falconer'le pişman olun!

Bu adamı rahat bırakın!

Onu rahat bırakın!

Devam et ve ulu kardeşim.

Devam et ve ulu!

İşte o!

İblis!

İblisin bu çadırın dışına çıkması için ulu!

Evet!

Evet!

Evet!

Evet!

Evet!

Evet!

hiç böylesine iğrenç bir gösteri görmemiştim.

Köpek gibi havlayan bir insan.

Kürsüde bir maymun.

Saçma sapan bir şey.

Bu böyle gitmez.

Bunun tehlikeli olduğu çok açık.

özellikle de Jim Lefferts'in önünde.

Ve gazeteci dostumuz Bir çıngıraklı yılanın dost olduğu kadar dosttur o.

Yani bunun yanlış olduğunu düşünüyorsun.

Yanlış değil.

Saçma.

Sen mutlu, güzel bir cennet vaaz ettikten bir dakika sonra Gantry gidenin haşlandığı, pis bir cehennem için beddua okuyor.

- Bence iyi bir takımız.

- Evet.

Evet, tıpkı bir cani üzerinde çalışan iki polis gibi.

Gantry elektrikli sandalyeyle korkutuyor, sense günah çıkarırsa onu kurtarıyorsun.

Önemli olan, günahkârımız günah çıkarıyor ve kurtarılıyor.

- Ama maskaralıktı.

- Yöntem çok mu önemli?

Kim bu Elmer Gantry?

Hakkında ne biliyorsun?

Geçmişi, itibarı?

Ne istiyor?

Para mı?

İşimi mi?

Seni mi?

Ne?

- Bill--

- 1917'de, Bay Gantry o gün yılbaşı hutbesini verdiği kilisede diyakozun kızını baştan çıkardığı için Kansas'taki papaz okulundan atılmış.

Dahası da var.

Duymak ister misin?

Ta-da!

Bayanlar ve baylar, uçan halıya buyrun.

İlahi bir davetiye.

Zirveye bir bilet.

Şunu dinleyin."

Uyanışınızı Orta Amerika'nın başkenti Zenith'e getirme konusuyla " " ilgili olarak kilise komitesi ve benimle görüşmeyi kabul eder misiniz?" "Telgrafı bir an önce yanıtlarsanız seviniriz."

"İmza, George F Babbitt, Sekreter, " " Zenith Ticaret Odası, Kilise Komitesi Başkanı."

Zenith.

Zenith'e hazır değiliz.

Bay Babbitt öyle olduğumuzu düşünüyor.

Hazır olduğumuzu biliyorum.

Sıradaki durak, Zenith.

Sonra Chicago, New York, Londra.

Sharon Falconer Ekspresi'nde, doğrudan en tepeye!

- Çadırda mı?

Gülerler bize.

- Shara'ya değil.

İşportacı konuşmaları bunlar.

İşimizin arka planında neler var, biliyor musun?

Dini uyanışın doğası taşradır.

Sınırdaki hayattan kaynağını aldı.

- Büyük şehir insanı kuşkucudur.

- Günahları da çoktur.

Daha yalnız ve daha mutsuzlar.

Ve ve, Shara, sana daha çok ihtiyaçları var.

- Ben buna karşıyım.

- Bill oğlum, yaşlı mızmızın tekisin.

Vaat edilmiş topraklara gidiş pasaportu bu.

Gantry, ben senin oğlun falan değilim.

Onu kandırdın, ama beni Hakkındaki her şey çok nahoş.

Kaba, adi bir artistsin ve kelimelerin bir tuvalete layık.

Kaba.

Adi.

Artist, ha?

Biliyor musun, haklısın Bill.

Bir de şöyle düşünelim Sen beş dolarlık ders kitabısın.

Bense iki sentlik bulvar gazetesiyim.

Sen insanlar için fazla iyisin.

Ben halkım.

Evet, sıradanım, pek çok insan gibi.

Sıradan insanlar Hıristiyanlığı destekler.

Sen ne diyorsun, Shara?

İstediğin Zenith'e gitmek mi?

Şimdi mi?

Acaba Tanrı ne istiyor?

Peki, Shara.

Tamam.

Belki de Zenith için hazırsınızdır.

- Teşekkür ederim.

Hemen geliyorum.

- Düşünsene, Shara.

Zenith.

Bence Bay Babbitt'e cevabı sen vermelisin.

Onlara hazır olduğumuzu ama hızlı davranmaları gerektiğini söyle.

Bu kadar kaba söyleme ama.

Evet.

Ben kendi beş papellik güzel kelimelerimi kullanayım, ha?

Beraber çalışabileceğimizi biliyordum.

Gantry patronun kim olduğuyla ilgili bir şüphen yoktur umarım.

Patron mu?

Patron Tanrıdır.

Ben sadece onun kuryesiyim.

Tanrının içinin rahat edeceğinden eminim.

Öyle.

- Para meselelerini bana bırakın.

- Garanti alırlarsa, biz ne oluruz?

- Neden nakit gerekiyor?

- İstek böyle!

Beyler, garanti olmadan bir uyanış mümkün değil.

Aynen!

Başkan olarak uyanışı istediğimi söyleyebilirim, ama bizler rahibiz, finansör değil.

– Katılıyorum.

Neticede 30,000 Dolar – Yükselecek.

– Nasıl, Bay Babbitt?

– Eski dini görmek isteyen – ahlaklı, saygın insanlar tarafından – Katılıyorum.

– İzin ver, bitireyim.

– Elbette, George.

– Teşekkür ederim, Charlie.

– Peki.

Herkes biliyor ki, başka herkesten daha fazla hayır işleri için katkıda bulunuyorum, değil mi?

Hey, kilisenin beysbol takımı için, emlak şirketim şu köşedeki arsayı kirasız size vermedi mi, ha?

Metodist olmamama rağmen!

Peki, öyleyse.

Hep dediğim gibi iş iştir.

Amerikan tarzı bu!

– Şimdi eğer sizler--

– Zenith'de neden bir uyanış istiyoruz?

Nereye varmak istediğini biliyorum, Phil.

Aptal yerine koyma beni.

– Finansal problemlerin farkındayız.

– Farkında mıyız, bayım?

– Kilisem yıllardan beri boyanmadı.

– Bu kimin suçu?

Peki ya spor salonu?

Benim bölgemde, çocuklara süt vermek büyük bir sorun.

Sizin sorununuz boş kiliseler, beyler.

Gerçek bu.

Gerçek şu ki kiliseye katılım her yerde azalıyor.

Hemşire Falconer kiliselerinizi doldurabilir.

Bu yüzden ilk önce buraya geldiniz.

– Aynen!

– Çay, Bay Babbitt?

Hep dediğim gibi, hastaysan doktor çağır.

Çok doğru.

Şimdi kayıtlara bir göz atalım, beyler.

Hemşire Sharon Lincoln'de, ki şu anda beşinci haftasında, tek bir kilisede,

– 275 yeni kilise üyesi sağladı.

– Benim kilisemde.

Mesih için 2700'den fazla irade, beyler.

And imzalayıp, fiili olarak dönenler.

Bunlar bizim istatistiklerimiz değil, sizin Zenith gazetenizde yayımlandı.

Ve Pulitzer ödüllü Jim Lefferts tarafından yazıldı.

Kayıtlarınız dönenlerin ne kadar süre kilise üyesi kaldığını gösteriyor mu?

Hep dediğim gibi, şüphedeysen harekete geç.

– Hadi oylayalım.

– Destekliyorum.

– Herkes kabul ediyor mu?

– Evet.

– Bir dakika, lütfen.

– Usule aykırı davranıyorsun.

– Oylama başladı.

– bir şey söyleyebilir miyim, lütfen?

Pür dikkat sizi dinliyoruz, Hemşire.

Para dinin üçüncü kolu olmasaydı dünya daha güzel olmaz mıydı?

O kilisesini boyayamıyor.

Sizin spor salonunuz yok.

Sütsüz çocuk kalmamalı.

Giderlerim bir fabrika işletecek kadar çok.

Zaten nerdeyse bir fabrika işletiyorum.

Ekibimin parasını kim ödüyor sizce?

Müzisyenler, çadır kuranlar.

Kamyonla taşımalar, tren biletleri, yiyecek masrafları.

Tanıtım ve baskı ücretleri.

Elektrik parası, sigorta ücreti, otel masrafları.

Kilise komiteleri hep bağış yapmamı bekler, ve o bağışı hep alırlar.

Beş hafta sonra şehirden ayrıldığımda, parsayı toplarsınız.

Sizin cemaatiniz var, bense yeni baştan başlamak zorundayım.

Hayır, beyler, siz bir aydınlanma istemiyorsunuz.

Korkarım beni de istemiyorsunuz.

Sanırım bu beyler işleri halletmek için özel görüşmek isterler.

- Sağolun, Bay Gantry.

- İzninizle.

Kiliselerimizin yarı yarıya boş olduğunu söylemekten utanmıyorum.

- Top sahalarının otoparkları dolu.

- Yarışlar da öyle.

Oylayalım.

Neyi oylayacağız?

Kiliseyi çadırla baş göz etmeyi mi?

Tanrının habercisi olduğunu söyleyenlerle birleştirmeyi mi?

Korkmuş çiftçileri köpek gibi havlamak zorunda bırakanlarla mı?

Eminim çok eğlencelidir.

Biz eğlence sektörü ile rekabet halindeyiz.

- Ben değilim.

- Öyleyse olmalısın.

Ha?

Bingo çekilişinize ne demeli?

Peki ya beysbol oyunları ve danslar?

Bunlar eğlence değil mi?

Ne farkı var?

Kiliseleri dolu tutmak ve Hıristiyanlığın başarısı bize bağlı.

Din kiliseleri doldurmak zorunda mıdır?

Bir zamanlar tüm dünyada sadece 13 Hıristiyan vardı.

Hıristiyanlık başarısız mıydı?

Tanrı işi bırakmış mıydı?

Aynen!

Hıristiyanlık uluslararası, başarılı, kâr eden bir kuruluştur.

Eğer sizler gençleri kiliselere çekemezseniz, treni raydan çıkarırsanız, kilise yönetim kurullarınız bunu yapacak başka birini bulur.

Yeterince açık mı, Muhterem Garrison?

Kilise yönetim kurulu ya da cemaatim adına değil, kendi adıma konuşuyorum, din ticarethane değildir.

Uyanışçılık da din değildir.

Benim oyum hayır.

- İyi akşamlar, beyler.

- Phil!

Harvard!

Etrafa bir bakın, çocuklar.

Gençler kayıp nesiliz diye haykırıyor.

Tanrısız anarşistler her köşe başında, ve kriz çıkarıyorlar.

Birleşik Devletler'in hemen her başkanının mason ya da Protestan olduğunun farkında mısınız?

Kongre'nin her oturumu İncil'in Kral James versiyonundan bir kelime ile açılır.

Ve şu anda, aydınlanma çağımızda bir Katolik başkanlığa yürüyor.

- Bay Babbitt - Ve-- Bay Babbitt!

Başka bir kelime daha söylemeyin.

George, seninle hemfikirim.

Lütfen, John.

Uyanışçılık işi yapabilirse Paul.

Zenith'de 40 yıl önce bir uyanış vardı.

Bölgedeki herkes kurtulmuştu bugün de problemlerimiz aynı.

Lütfen, John.

Lütfen.

Sessizlik!

Sessizlik!

Beyler, para meselelerini bana bırakacaksanız.

Aynen!

- Zenith'e hoş geldiniz, Hemşire.

- Tebrikler.

Akıllıca bir karar.

Beyler, uyanış esnasında bütün kiliseleriniz kapatılacak.

ZENITH'E HOŞGELDİN, HEMŞİRE SHARON

- Harika insanlar, değil mi?

- Güzel, George, çok güzel.

Hemşire Falconer "İsa için tokalaşın" dediğinde, koro şarkı söylemeye başlıyor.

- Gantry kardeş--

- Bir dakika.

Teşrifatçılar bu rozeti takacak.

İnsanlar içeri girmeye başladığında, siz de harekete geçiyorsunuz.

Onları hareketlendirin.

Ant kartlarını ellerine tutuşturun, kalemi de unutmayın.

Siz danışmanlar, şu flamaları takacaksınız.

Güzel, ha?

Almanca konuşanlar elini kaldırsın.

İsveççe konuşanlar?

Güzel.

Düzenli kilise üyesi olup olmadıklarını sorun.

Ayrıca hangi kilise olduğunu.

Hangi kilise olduğu önemli değil.

Bazıları ağlamak isteyecek.

Bırakın ağlasınlar."

Tanrı sevgidir."

Harika, değil mi?

Sanırım, hepsi bu kadar.

Bu gece büyük gece.

İsa Mesih için kazanacak mıyız?

Sorusu olan?

- Gantry kardeş--

- Tamam, o halde.

7.30'da başlıyoruz.

Tanrı sevgidir.

Hemşire Sharon'ın ibadethanesi.

Nasıl yardımcı olabilirim?

Evet, efendim, doğru.

Her akşam 8.30'da.

Evet, tramvaya binebilirsiniz.

14.

Cadde hattı.

Evet.

Evet, anlıyorum.

Kendinizi yalnız ve tedirgin hissediyorsanız Hemşire Sharon 23. ve 27. mezmuru okumanızı öneriyor.

Satmak için Tanrıdan daha iyi bir ürün biliyor musunuz?

Hemşire, bir soru daha.

- Kusura bakmayın, soru neydi?

- Diyordum ki Hemşire, hangi kilisede vaftiz edildiniz?

Kıpırdamayın, Hemşire!

Hemşire, korkarım itfaiyeyle gene sorunumuz var.

- İtfaiye mi?!

– Bill!

– Şef telefonda.

– Hemşire – İzninizle.

bir soru daha sorabilir miyim?

Açılış gecesi ne giyeceksiniz?”

Kim, ne, nerede, ne zaman”ı yeterince söylemiş gibiydin.

Teşekkür ederim.

Biraz su alabilir miyim lütfen?

– Yorgun musun?

– Şu son iki gündür.

Aspirin çağı.

Yarınki açılış için gergin misin?

– Bilmiyorum.

– Peki ya Gantry?

Dünyadaki bütün sinir onda, ama sinirleri gergin değil.

Gerçeği söylememi ister misin?

Hemşerilerinden ölesiye korkuyorum.

Korkma.

Kadınlar sana tapacak, erkekler de sevecek.

Ya sen?

Ben de orda olacağım.

İyi geceler.

İyi geceler.

Tanrının yeryüzüne veba ve çekirgeleri gönderdiğinden emin olduğum kadar, sizin ve benim de öleceğimizden eminim!

Size diyorum, dünyanın sonu geldi.

Eylülün 15’inde geliyor!

– İncil’de de bu söyleniyor!

– Uyanışçılar örgütlü çalışmaya karşı!

UYANIŞÇILAR GÖSTERİŞÇİNİN TEKİ

Şükürler olsun!

Tanrının adı övülsün!

Kesin şunu, sizi haşarılar!

Hadi, çocuklar.

Lokomotif.

Başlıyoruz.

Hemşire giriş müziğini çalın.

Yüzbaşı Holt!

Tutukla.

Hepsini tutukla.

Kargaşayı içerde kim başlattı bilmiyorum.

Dışarda hukuk dışı bir durum yok.

– Önce tutukla.

Sonra icabına bakarız – Ben olsam bunu yapmam.

Ayaklanma mı çıksın istiyorsun?

İnsanların hislerini göstermeleri gerekir.

Neden oturup, tanrıya yakınlaşmıyorsunuz?

Herşey yolunda gidecek.

Sorun yok.

Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

Hakikati ilerliyor Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

– Hazırlar, Shara.

– Zenith’e gelmemizi sen teşvik ettin.

Çadırlarımızı sen doldurdun, değil mi?

Ama ne ile?

Sen ve senin insanların.

Bunlar insan değil.

Ayak takımı.

Koca bir hayvan onlar.

Shara’nın çıkıp, küçük düşmesine izin vermeyeceğim.

Peki planın nedir?

Kaçmak mı?

Nereye?

Taşraya mı döneceksin?

Bu gece onları kazanamazsak kaçacak bir yerimiz olmayacak.

– Shara, onlarla yüzleşmen gerek.

– Ne yapsın?

Öpücük mü göndersin?

Uslu birer oğlan ve kız olmalarını mı söylesin?

Hayır, Gantry.

Hayır.

Zenith senin fikrindi.

Bunlar senin insanların.

Onlarla sen yüzleş.

Shara'yı istiyorlar.

Dinle beni, Shara.

Büyük şehir insanlarının sert bir görünümleri vardır, ama derinlerde başkaları kadar hasta ve korkmuşturlar.

İnsanlar nerde olurlarsa olsunlar ortak bir yönleri vardır: Hepsi ölümden korkar.

Senin onları kurtarabileceğini umuyorlar.

Ve sen kurtarabilirsin, Shara.

Çeviren: Günebakan Yapabilirsin.

Yapabilirsin, Shara.

Yapabilirsin.

Yapabilirsin, Shara.

Yapabilirsin.

Bazılarınız tedirginsiniz.

Hareketimden kuşku duyuyorsunuz.

Referanslarımı bilmek istiyorsunuz.

Ben kimim?

Kim beni gönderdi?

Kiminiz beni yargılamak için geldi.

Ama aranızda tanrının evinde yargıç olacak kadar zeki kim var?

Bir meleğin diliyle konuşsanız bile, merhamet yoksa, pirinç bir heykel kadar sesiniz çıkar.

Günah işlemişsem eğer Tanrı beni cezalandıracaktır.

Yabanda kaybolduysam Tanrı bana dönüş yolunu gösterecektir.

Kılavuzluk için benimle dua eder misiniz?

Eder misiniz?

Tanrı dizlerinizin kirlenmesini önemsemeyecektir!

Size inanıyorum, Hemşire.

– Tanrı seni korusun, kardeşim.

– Size inanıyorum, Hemşire.

Hayır, hayır.

Müzik yok.

Lütfen.

Şarkı söylemek yok, müzik yok.

Sadece dua edelim.

Benimle dua eder misiniz?

Yüce Tanrım Diz çökmeyecek kadar gururlu musunuz, Bay Lefferts?

Tanrıya inanmıyor olabilirsiniz ama tanrı size inanıyor.

Yüce tanrım Düşmanlar üzerime saldırdı, ama nedenini bilmiyorum.

İsa dedi ki: "Bana inanan bana değil, " " beni gönderene iman etmiş olur."

"Sözlerimi işitip de onlara uymayanı " " ben yargılamam.

Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil " " dünyayı kurtarmaya geldim."

Şimdi benim ruhum sıkıntılı.

Ama ne söylemeliyim?"

Tanrım beni kurtar" mı demeliyim?

Ama bu vakitte gelmem bunun içindir.

- Sevgili kardeşler

- Sevgili kardeşler .

kimseden öç almayın, çünkü şöyle yazılmıştır çünkü şöyle yazılmıştır

- düşmanın acıkmışsa

- düşmanın acıkmışsa - doyur.

- doyur.

- Susamışsa - Susamışsa - su ver.

- su ver.

- Kötülüğe yenilme - Kötülüğe yenilme .

kötülüğü iyilikle yen.

kötülüğü iyilikle yen.

Amin.

Işık, ışık, şükürler olsun!

Hakikati ilerliyor Şükürler olsun!

Şükürler olsun, Hemşire!

- Gantry kardeş

- Hemşire Rachel.

Birazdan gelecek.

Ben demedim mi?

Dehasını ilk ben fark etmedim mi?

Joan d'Arc'dan bu yana böylesi gelmedi!

Hep dediğim şu sözü yazabilirsiniz çocuklar: Başarı başarıyı getirir.

- Hadi onları burdan çıkaralım.

- Hiç şüphesiz büyük bir başarı.

- Hıristiyanlıktaki en büyük olay.

- Bir fotoğraf çekebilir miyim?

Hayır, Hemşire zorlu bir çileden geçti.

Yine de teşekkürler.

Diyordum ki, sen burda olmasaydın-

- Zavallı çocuk nerdeyse hep ayaktaydı.

Onu biraz rahat bırakalım.

Tabi.

Hadi çocuklar, küçük hanımı biraz rahat bırakalım, tamam mı?

Vedalaşma zamanı.

Hepinize minnettarız.

Desteğinize teşekkür ederiz.

İyi geceler, Hemşire.

- İyi geceler, Bay Morgan.

- İyi geceler.

- İyi geceler, Bill.

- Bay Babbitt.

- Sensiz hayatta olmazdı.

- Sağol, Elmer.

İyi geceler.

- Gantry Kardeş - Hemşire Rachel.

Bu genç bayan ilginizi hak ediyor.

Müzik yönetmenimiz.

Yüzbaşı Holt, çok çalışkansınız.

Teşekkür ederim.

İyi geceler.

Sağolun, efendim.

Bill, bir şeye ihtiyacı olursa seni çağırırım.

Gantry sağol.

Bill oğlum.

- Evet.

Evet.

- İyi geceler.

Bill oğlum.

Evet.

– İyi geceler.

– İyi geceler.

Shara?

Müsait misin?

Zenith Times-Dispatch?

Bir dakika.

Şöyle yaz, "Madde bir, herkese yol göster."

Uyanışçılık dün akşam Zenith'e geldi.

Altı yıllık taşra başarısından sonra, Hemşire Sharon Falconer F-A-L-C-O-N-E-R huysuz ve coşkulu metropol halkıyla karşı karşıya geldi.

Paragraf başı.

Jim Lefferts.

Sonra lütfen."

Karşı karşıya geldi."

Pek çoğu alay etmek için gelmişti ama sürekli alkışladılar.

Hemşire Sharon basit bir dua ile Filistinlileri evcilleştirdi.

Büyük şehir zontaları, çikolata kaplı hapı şükürlerle yuttu.

– Bir bakayım istersen?

– Tabi, tabi.

Fakat Uyanışçılığın temel cazibesi basit bir duaysa eğer yakında Hemşirenin çadırı dolduracağını iddia ettiği kiliseler kadar boş kalır.

Paragraf başı.

Uyanış nedir?

Bir kilise mi?

Bir din mi?

Yoksa ucubeleri, büyüsü ve kışkırtmalarıyla küçük bir sirk gösterisi mi?

Uyanışı binlerce kişiye cazip kılan nedir?

Bir mucize görmek mi?

Beş dakikada günahkâr bir hayattan kurtulmak mı?

Eğlenmek, şifa bulmak, kucaklanmak mı?

Hızla, acısız bir kurtuluş mu?

Paragraf.

Zenith İncil kuşağının kalbidir.

Gürültü ve şamatadan hoşlanılan bir çağdayız.

Balkabağı, fasulye, mısır, arabada seks ve uyanışçılık için bereketli bir toprağız.

Şükürler olsun, kardeşim.

Bir kişinin uyanışçı olmak için ne gibi özellikleri olmalı?

AZİZ Mİ YOKSA SAHTEKARLAR MI?

Kesinlikle hiç bir şey.

Birliğin hiç bir eyaletinde kamuyu, uyanışçıların histerik saldırılarından koruyacak bir kanun yok.

Ama kanun, vergisiz emlak yatırımı yapmalarına ve nasıl kullanıldığına bakmaksızın para toplamalarına izin veriyor.

Paranızla ne aldınız peki?

Bir ya da elli dolarlık katılımla cennete giriş bileti mi?

Elmer Gantry ile İsa için el sıkışma, size sonsuz bir yaşam sağlıyor mu?"

Devamı sayfa üçte."

Evet "Nebraska'yı kurtaran baba, oğul ve kutsal ruhu izledim: " " Falconer, Gantry, Morgan" "Bu eyaletteki günahlar yıkanıp, gitti mi?

Daha mı az haset, hırs ya da zina var?" Hey, umarım bu doğru değildir.

– Bırakın şunu.

Müşteriler gelecek.

– Okumaya devam et, tatlım.

– Ama, Lulu, gelmek üzereler.

– Geber, emi!

– Sigara ver, Pete, tatlım.

– Oku, hayatım!

"Elmer Gantry için Tanrı, " " bir elinde şimşek bir elinde yalan dolan taşıyan " " beyaz sakallı bir Amerikan futbolu oyuncusu."

"Gantry'nin bu Tanrıyı, şehirli züppelere satacak " " enerjik bir stili ve kişiliği var."

"Masumları suçlu " " kötüleri iyi hissettirebiliyor."

"Gantry'nin umutlar vaat eden bir sesi var."

– Birilerini kurtarabilir mi?

– Kurtarmak mı?

Kurtarmak mı?

Her zaman, her yerde.

Bir çadırda, ayakta, uzanırken ya da başka bir şekilde.

Pek çok biçimi var!

Lulu?

Lulu, seni kurtardı mı, tatlım?

Kansas, Schoenheim'da baya uzun bir süre onun tarafından kurtarıldım."

Aşk aşk sabah ve akşam yıldızıdır.”

”Peki aşk nedir?

Bedensel değil, ilahi aşk!

” Noel arifesi mihrabın arkasında bana özel talimatlar verdi.”

Pişman ol.

Pişman ol!

” diye uluyordu.

Ben de inliyordum: ”Kurtar beni.

Kurtar beni.”

İçime tanrı korkusunu öyle hızlı soktu ki, benim ihtiyarın ayak seslerini duyamadım.

Sonrasında, soğukta dışarıda ve çıplak ruhumla karlardaydım.

Oh, Gantry kardeş, kurtar beni!

Yapma, Shara.

Kendini bu sokak savaşına bulaştırma.

Dinle beni-- Vay, Georgie, merhabalar!

- Kapa çeneni.

Çarmıha gerildim.

- Sorun nedir?

Sorun mu ne?”

George F Babbitt, Zenith’e uyanışı getirmek için ” ” neden 30.000 dolarlık garanti imzaladı?” ”Hemşire Sharon İsa’nın sözlerini mi ” yoksa Babbitt’in gayri menkul işinin esaslarını mı vaazında veriyor?”

Tanrı aşkına!

Ben sorun istemiyorum.

Ben iş yapıyorum.

32. dereceden masonum.

George oğlum, bunu o kadar da ciddiye alma!

Bunun şaka falan olduğunu sanmıyorum!

Hallederiz, Georgie! ”

Georgie’ymiş!”

Telefonum hiç susmuyor.

İnsanlar ya benimle konuşmuyor ya da gülüyor.

Ailem bile bana sırtını döndü.

Kanuni hakkım olduğuna göre, finansal ve diğer her türlü desteğimi çekiyorum.

George, savaşmak zorundasın!

- Basınla mı savaş?

- Evet.

Gazetelerin hakkından gelen birini hiç duydun mu, beyefendi?

Ben ve sen.

Zaten, ben özgür basını ve hür girişimciliği ve daha ne kadar özgürlük varsa hepsini destekliyorum!

Ama, Muhterem, bizi buraya siz davet ettiniz.

Şimdi desteğinizi çekerseniz, bu ahlaksız gazete iftiralarını onaylamış olursunuz.

- Bu protesto telgrafları--

- Radikal gruplar hep vardır-- Bunlar kilise cemaatimden.

Kilisemin yönetim kurulunun şikayetleri.

Ulusal düzeydeki gözetmenim bile oralardan aradı.

Kusura bakmayın, Bay Morgan.

- Bize şimdi sırtınızı dönerseniz--

- Benim yaptığım önemli değil.

Kamuoyu size sırtını döndü.

Önemli olan bu.

Ona Hemşire Sharon Falconer deyin.

Hayır, bekleyeceğim.

- Bay Gantry'i buldunuz mu?

- Gittiğinden beri kimse görmemiş.

- Otel odası?

- Bütün gün uğramadı.

Evet?

Bay Eddington?

Sizinle görüşmek istiyorum.

Hayır, bayım, hemen.

Hayır, ofisiniz münasip.

Bay Lefferts'de orda olabilir mi?

Teşekkür ederim.

Belki de Bay Gantry'nin başına bir şey gelmiştir.

Unut Bay Gantry'i.

GEORGE BABBITT GAYRİMENKUL ŞİRKETİ

- İyi akşamlar, George.

- Çok meşgulüm.

Ben de bugün çok meşguldüm.

736 Lombard Sokağı, iki katlı bina.

Sahibi: George F Babbitt.

Kiracı: Yasak içki satış dükkanı.

- Neden bahsettiğini bilmiyorum.

- Tabi.

1121 Maple Sokağı.

Önü depo, arkası apartman dairesi.

Sahibi: George F Babbitt.

İş - İş: Fuhuş.

- Benim mülkümde mi?

- Onları hemen tahliye ettireceğim.

- Tabi.

Tabi.

Kurban ediliyorsun, George.

- Tıpkı benim gibi.

- Öyle.

İyi akşamlar, çocuklar.

Kazanacak eliniz yoksa açık karta girmeyin!

- İyi geceler de, George.

- Oh, bu muydu?

Sadece cipsine oynuyoruz.

Bilirsin, sosyal aktivite.

- Beni araba gezintisine mi çıkartıyorsun?

- Times

-DisPatch'ın editörüne.

Elinde onunla da mı ilgili bir şey var?

Sen varsın.

- Evet, ama--

- Vakit geçiyor, George.

Mevzu şu ki, bu çöplükleri neden yazdı ve siz neden bunları yayımladınız?

- Sansür mü öneriyorsunuz, hanımefendi?

- Sadece adil bir oyun.

- Bu çamur atma!

- Doğru mu?

- Hayır!

- Öyleyse asılsız haberden dava açın.

Bunun için fazla zekisiniz.

Söylediğiniz şey, iftiraların üstünün kapanması.

Toplanan paraları amacı dışında kullandığımı ima ediyorsunuz.

Ben bunu asla demedim.

Tanrı sözleri dışında bir şey öğütledim mi?

Evet?

Öğütledim mi?

– Size papazlık payesi verildi mi?

– Ne?

Onaylanmış herhangi bir teoloji okulundan diploma aldınız mı ?

– Ya Gantry?

– Hayır.

Vaaz için herhangi bir kilise sizi tasvip etti mi?

Hayır, Bay Lefferts, ama .

ne Peter'da, ne Paul'da, ne de diğer müritlerde bunlar vardı.

Ama onlar Tanrının Oğlu'yla birlikte yaşadılar.

Müritlere o öğretti ve onun tarafından kutsandılar.

Tanrı adına konuşma hakkını size ne veriyor?

Onun onayı olmadan Tanrının işini yapamam herhalde.

Onun onayını nasıl aldınız?

Tanrı sizinle bizzat mı konuştu?

Size mektup mu yolladı?

Tanrı sizi ziyaret mi etti?

Yanan bir çalılık belki de?

Tanrının oğlu dışında biriyle konuştuğu İncilin neresinde yazıyor?

Ama birinci Korintliler'de der ki: "Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın."

"Kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır."

Jim oğlum, tebrikler.

Görüyorum ki İncil'in talebesi olmuşsun.

Çok sevindim.

Nedir bu?

Gelen şu kafadan çatlak telefonların sorumlusu siz misiniz?

Bay Lefferts'i kovulmasını da istiyor musunuz?

Kovulmak mı?

Tirajı artırdığı için Jim'e prim verirdim.

Sezar'ı övmeye değil gömmeye geldiğini sanmıştım.

Shakespeare.

Ah, evet.

Bir dakika önce de Hemşire Sharon'u hırpalamak için İncil'i kullanmıştın.

– Sadece kaynak olarak alıntı yaptım.

– Elbette.

İyi bir gazeteci olarak, gerçek olmadıkça bilgiyi kullanmazsın, öyle değil mi?

Söylesene, Jim İncil gerçek mi?

Hadi ama, Jim oğlum.

Tanrı evreni altı günde mi yarattı?

Yeşu'nun Amelekliler'i yenmesi için güneşi durdurdu mu?

Hayır.

Musa'nın denizi ikiye ayırdığına inanıyor musun?

Hayır.

– Tanrının On Emir'i yazdığına?

– Yo.

Peki ya ölünün ayaklandığına, körün iyileştiğine?

Ya 5000 kişinin beş küçük balık ve iki minnacık somunla beslendiğine?

Hayır.

Kutsal Kitap'taki mucizelerin hiçbirine inanmıyorsun, öyle değil mi?

Kara kedinin, kırık aynanın kötü şans getirdiğine ne kadar inanıyorsam o kadar.

Ya da Tanrının kıskanç, kana susamış, kinci olabileceğine inandığım kadar.

Ya da Tanrının çokeşliliğe, ahmaklığa ve köleliğe müsaade ettiğine inandığım kadar.

Diğer bir deyişle İncil'e inanmıyorsun.

İncil'in güzel bir şiir ve bilgelik kitabı olduğuna inanıyorum-- Ama gerçek değil.

Ve eğer gerçek değilse neden İncil'den alıntı yapsın, tabi onun kişiliğini tahrip etme niyeti hariç?

Söylediğini duydum, bunun için cehennemde yanacaksın.

Hayır, Georgie.

Jim'i bu şekilde korkutamazsın.

Demek istediğim, İncil'e inanmıyorsan cehenneme de inanmıyorsun demektir.

Hey.

Tabi böylece, cehennem yoksa cennet de yoktur.

Öyle değil mi, Jim oğlum?

Neden asıl mevzuya gelmiyorsun?

İsa Mesih'in bize ebedi hayat verebileceğine inanmıyor musun?

İsa Mesih'in bize ebedi hayat verebileceğine inanmıyor musun?

– Buna inanmayı çok isterdim.

– Ama inanmıyorsun?

Evet.

O halde İsa Mesih'i kutsal olarak kabul etmiyorsun, öyle mi?

Evet?

İsa büyük ve erdemli bir öğretmendi.

Onun inancı ve cesareti dünyayı değiştirdi.

İsa'yı kutsal olarak kabul ediyor musun?

Söyleyeyim şüphelerim var.

Bu dine küfürdür!

Bay Babbitt, şüphe duymak dine küfür değildir."

Dine küfür" dediğinizde, "muhalif olma. Düşünme."

demek istiyorsunuz "Şüphe etme."

Ama Tolstoy, Darwin, Jefferson, Lincoln Onların da aynı şüpheleri vardı.

Öyleyse onlar da cehennemde yanacak!

Bay Eddington, Bay Lefferts bağnazlığını itiraf etmesine rağmen, bu makaleyi yayımlama hakkınızı savunuyorum.

Ama bize eşit haklar verin.

– Cevabınız açık şekilde yayımlanacak.

– Bay Eddington, ben yazar değilim.

Jim nüktedan ve zeki.

Kelimeleri bir hançer gibi kullanıyor.

Mencken, Ingersoll, Sinclair Lewis ve diğer ateistlerden öğrenmiş.

Ateistler!

Ama sizin kendi radyo istasyonunuz var.

Zamanı belirle.

Yarım saat.

Bu akşam?

Yarın?

Sen belirle.

İki hafta, her gün, sabah-akşam yarımşar saat.

Sırf bu makaleye cevap vermek için mi?

Niyetim bir şeye cevap vermek değil.

Tanrının varlığıyla ilgili münakaşa etmek istemiyorum.

Jim, burada, imansızlık ve şüphe zehrini yayıyor.

Hakikati yayıp, Hıristiyanlık bayrağını yükseltmek ve onun çaldığı inancı geri getirmek için bir şans verin bana.

Tabi, zamanın para olduğunun farkındayım, özellikle de radyoda.

Doğru.

Bu yüzden bizim iyi tebaamız George F Babbitt, radyodaki zamanın her dakikasını ödemeyi kabul ediyor.

Değil mi, George?

Georgie oğlum?

– Doğru.

– Teşekkür ederiz, bayım.

İyi geceler.

Hemşire.

İyi geceler, Bay Eddington.

Bay Lefferts.

– Jim oğlum.

– Tebrik ederim.

Garez duyma.

Bay Babbitt.

Dine küfür!

İyi geceler, Bay Eddington.

Ve sen kendinden utanmalısın.

Harikuladeydi.

Saldırganca, keyifli, fevkalade.

Sokak kavgasında çok iyisin.

Jim kardeşe hem bel altı, hem bel üstü vurdun.

Onları öldürdün.

Kutsal bir ışıkla onları yere serdin sekiz, dokuz, on ve knock out!

Ah, tatlım!

Adil savaşmadın ama görevini anlayıp, yerine getirdin.

Ah, tatlım!

Dur.

Yapma.

Dengesiz davrandım.

Beni koruduğun için çok mutluydum!

Anlamıyor musun?

Tanrı seni bana aşığım olarak değil, onun aracı olarak gönderdi.

Hayır, anlamıyorum.

Beni delirttin, kendi kendime konuşuyorum.

Bir an haykıran bir ölüm perisisin, bir an sonra ise soğuk bir patates.

Hiçbir şey anlamıyorum, ama sana tapıyorum.

Öyleyse senin aylaklardan biriymişim gibi davranma bana!

Böyle bir şey yok.

Dürüst olan ve olmayan kadınlar var.

Ve sen beni dürüst bir kadın yapmak istiyorsun.

Şu erkekler!

Tecrübe etmeden eleştirme.

- Ansiklopedi cinselliği.

- Hiç okumadım.

Yazan sensin!

Her kadına sahip olmak zorundasın: Yaşlısı, genci, aptalı.

Hatta Hatta ıslak dana gözleriyle açlık çeken Rachel'i bile.

- Tanrı cezamı versin ki--

- Dikkatli ol, yoksa nankör bir yalancı olduğun için Tanrı cezanı verecek.

Hiç doğru söyleyemez misin sen?

Canını yakıyorsa gerçeği görmezsin.

İstediğim sensin, Shara.

Başkası değil.

Seni öyle çok istiyorum ki, acılar içindeyim.

Kutsal kanatlarını sıyırıp, seni bir kadın yapmak istiyorum.

Cennetin altın merdivenler, arplar ve gümüş bulutlar olmadığını sana göstermek istiyorum.

Gelip giden büyük bir sevinç.

Muhteşem vücudun için yarışacağımı gerçekten sanıyor musun?

Öyle.

her kadın, her erkek için diğer kadınlarla mücadele eder.

Bu doğru, Shara.

Sen de istiyorsun.

Benim kadar istiyorsun.

Benimle istiyorsun.

Ne zaman kararını vereceksin?

Arabaya bin.

Hadi, dediğimi yap.

YAPIM AŞAMASINDA ŞERİA IRMAĞI TAPINAĞI

Işıkları açın, lütfen.

İşte.

Bunun için çalışıyorum.

Artık çadırlar yok.

Sirk gibi dolanıp durmak yok.

Komitelerle çekişmek yok.

Kendi tapınağım.

Kalıcı bir yuva.

Hasta bedenler için bir klinik.

Bedava bir aşevi.

Her inançtan insanlar için bir ibadethane.

Bu benim ilk aşkım.

Bununla boy ölçüşecek neyin var?

Hiç.

Hiçbir şey.

Ben sadece Kansaslı bir köylüyüm; sense üst tabaka bir kızsın, Shara.

Sahip olduğum tek üst tabaka şey Falconer adı.

Seçme sebebim de bu.

Ben gecekondu mahallesinden Katie Jones'um.

Yanlış duymadın.

Gecekondu mahallesi.

Peki bu beni yalancı yapar mı?

Ben artık Sharon Falconer'im.

Onu ben yarattım.

O olmak için, tane tane ördüm onu.

Ben oyum.

Bu tapınağı iki yıl önce inşa etmeye başladım.

Uyanış sona erdiğinde ona sahip olmak için yeterince param olacak.

Bizi Zenith'e getirenin kör talih olduğunu mu sanıyorsun?

Öyle mi sanıyorsun?

Tabi ki hayır.

- O Tanrının arzusuydu.

- Hiç şüphesiz.

- Şimdi anlıyor musun ben neden--

- Elbette.

Elbette.

- Hiçbir şey onu benden alamayacak.
- Hiçbir şey.
- Hiç kimse bunu bozmamalı.
- Hiç kimse.
- Ben asla--
- Tabi ki.
- Asla.
- Şüphesiz.

Evet.

Hemşire Sharon?

Hemşire Sharon?

Jim Lefferts onurlu bir adam.

Ama Brütüs de öyleydi.

Hepimiz Brütüs'ün anarşist ve alkolik bir suikastçı olduğunu da biliyoruz.

Jim "Şeytan" Lefferts, siz Zenith'in güzel insanlarına asalaklar, züppeler, ahmaklar diyor.

İbadet ediş tarzınıza saldırıyor ama içki ve fuhuşa saldırdığını hiç görmedim.

Şeytan Jim, sizi kurtarmak istediğini söylüyor.

Nasıl?

Kirli yalanlarla İsa'yı hançerleyerek mi?

Tanrıya suikast yaparak mı?

Ceketimin cebinde tanrıya şükür ki siz göremiyorsunuz ahlak dışı, iğrenç, açık saçık bunu söylediğim için utanç duyuyorum .

Fransız kartpostalları var.

Bana bunları, masum liselerinizin önünde kara sakallı biri sattı.

Bir yabancı!

- Rezalet!
- Ve dün gece dün gece, şuracıkta, ana caddede, üç tane fahişe bana yanaştı!

Kaldırım mühendisleri.

Caddeleriniz hastalıklı ahlaksız kadınlar, açgözlü yankesiciler, fırsat kollayan esrarkeşler tarafından güvensiz yerler haline dönüştürüldü.

Ve Elmer Gantry tarafından.

Bu gazete bu gazete herkesin bana karşı olduğunu söylüyor.

Metodistler, Episkopalistler, ve Baptistler bana karşıymış.

Hatta taşlaşmış, kemikleşmiş, yatay, dikey Presbiteryenler de bana karşıymış!

Ama bu gazete yalan söylüyor!

Bazı vaizler bana karşı olabilir.

Üniteryanizm, Russellizm, Spiritüalizm – benden nefret eder!

Harvardizm, Yaleizm, Princetonizm de benden nefret eder!

Ama sizler Tanrının en iyi insanlarısınız.

Siz benden nefret etmiyorsunuz, öyle değil mi?

– Yere ser onları, vaiz!

– Öldür onları!

Öldür onları!

Beni duyuyor musun, İsa Mesih?

Hakkımda tüm bu pis yalanları yazan eski dostum Jim Lefferts'i kurtarmanı istiyorum.

Ama seni uyarıyorum, Yüce İsa.

Lastik eldiven giyip, güçlü bir antiseptik kullansan iyi olur.

Ama eğer günahkâr Jim'i kurtarabileceksen, senden bunu yapmanı istiyorum.

Ne yapmaya çalışıyor?

Shara, senin sunumu iki kere çaldılar.

Bu şimdiye kadarki en büyük kalabalık.

”Aşk, sabah ve akşam yıldızıdır.”

Lütfen, Shara.

Işık, şükürler olsun Işık şükürler olsun Bizler, her birimiz günahkârız.

İçki!

İçki Lincoln ve McKinley'i öldürdü!

İçki, beyaz esir tacirlerinin her yıl 60 bin Amerikalı kızın iffetini çalmalarının bir yoludur!

İçki kaçakçıları, beyaz esir tacirleri ve bu gazete beni ve Hemşireyi korkutup, bu şehirden çıkarmaya çalışıyor!

Ama bir ayağım olduğu sürece, içkiye tekmeyi basacağım!

Bir elim olduğu sürece, yumruğu çakacağım!

Bir dişim olduğu sürece, ısıracağım!

Yaşlanıp, ak saçlı, dişsiz ve yürüyemez biri olduğumda, ona yapışacağım, taki ben cennete, içki cehenneme gidene dek!

Çok kötü bir konuşma.

Sekiz gün geçti.

Kaçak içki satılan 11 yerin, iki kokain satıcısının ve 16 genelevin adreslerini size verdiğimden bu yana sekiz gün geçti.

Bu konuda ne yapıldı peki?

Hiçbir şey, yüzbaşı.

Günahı kınamaktan bıkıp usandık.

Onu biz durduracağız!

Bu şehrin nasıl temizleneceğini bu akşam onlara göstereceğiz!

Hemen şimdi!

Saldırın!

Elmer, dikkatli ol.

Cesaret, Hemşire.

Cesaret.

Jim kardeş!

seni melekler tarafında gördüğüme sevindim.

Çaresiz durumdaki içki satıcılarının silah taşımasından korkmuyor musun?

- Hiçbir kurşun kutsal kitabı delemez.

- Kutsal kitaba nişan almayabilirler.

Çok iyiydi!

İleri!

- İçki dükkanının kapısını kırın!

- Ne için?

Kapıyı çalsanıza.

Açarlar.

Yüzbaşı.

Dostum.

Kıpırdamayın!

Tamam, Muhterem!

- Günahkâr kadın!

- Bu pis bir yalan!

Korunma ücreti ödüyoruz!

- Utan!

Utan!

- Götürün onları!

- Viski!

- Neden beni aramadın?

Eşyaları kırmayın!

- Şunun yaptıklarını görmeliydiniz.

- Kahpe!

Kendinden utan-

– Tutukla şu kadını!

Yüzbaşı Holt, bu talihsiz yaratıkları serbest bırakmanızı önerebilir miyim?

– Ne?

Ama demiştiniz ki--

– Biliyorum.

Ama bir fahişeyi hapse atmakla günahları temizlenmez.

Fuhuşun da sonunu getirmeyecektir.

Resim çekmeyin.

Propaganda yok.

Yüzbaşı Holt, sizi ve adamlarınızı bu vatansever iş için tebrik ediyorum.

Sağolun, efendim.

Bu kızlar hemen şehri terk etsin.

İDEALİZM Mİ, BARBARLIK MI?

UYANIŞÇI, GÜNAHI BOZGUNA UĞRATTI!

Afedersiniz, Bay Gantry.

Şu Bay Gantry, kesinlikle inanılmaz biri.

Bay Gantry ile ilgili müthiş olan şey, onun mutlak inandırıcılığıdır.

– İzin verin, lütfen.

– Geldi, Bay Gantry.

– Bay Gantry--

– Şimdi olmaz.

Daha sonra.

İçeri gel.

Hemşire dinlenir dinlenmez hepinizi görecek.

Belediye başkanı, kongre üyesi, vali ve şuna bak, Shara.

Teklifler İngiltere, Japonya, Avustralya, Madison Square Garden

– Benden sana.

– sirk.

Shara, yapmamalıydın.

Katie Jones ile gizlice eğlenceli bir pikniğe ne dersin?

Telgraf yok, gazete yok, vaaz yok.

Günün tek programı olacak, o da biz.

Sadece ikimiz.

Oh, Shara.

– Yapamayız.

- Ama neden?

Ben kaçışımızı planladım.

Araba ön tarafta.

Onlar anlamadan biz ortadan kaybolacağız.

Kadınlar komitesinin katkısını garantiye alacaksın.

Saat 11'de, senin Şeria Irmağı Tapınağı'nı takdis edeceğiz Belediye başkanı, havai fişek gösterisi, bando, her şey.

12.30, öğlen yemeği, Rosen'in süpermarketi.

200 tezgahtar için şükran duası okuyacaksın.

Saat ikide-- Yorgunluktan canı çıkmış, asabi ve çekilmez olacağım.

Shara bu akşam kutlayacağız.

- Geç vakitte.

- Akşama binlerce yıl var daha.

Shara, bebeğim Tamam, peki.

Şişman elli, şişman ruhlu, kendini beğenmiş - şu kadınları içeri al.

- Çek defterleri de şişman, unutma.

- Hanımlar.

Sevgili hanımlar.

- Bay Gantry?

Telefonunuz var.

Teşekkür ederim.

Bill.

Burdan konuşacağım.

Ne güzel sabah, değil mi?

- Alo?

- Bay Gantry, tanıştığımıza çok sevindim.

- Hemşire sevinçle sizi bekliyor.

- Bay Gantry.

Çok teşekkür ederim.

Alo?

Evet, ben Dr Gantry şey, Bay Gantry.

Kim?

Elmer, tatlım?

Ben Lulu.

- Kim?

- Geçen geceki o kargaşadan beni kurtardığın için teşekkür etmek istedim.

Adres neresi?

Bay Gantry, sizi tebrik etmem gerek.

Dün gece muhteşemdiniz.

Dün gece mi?

Ah, evet.

– Benny'i bul.

– Dur bir dakika.

– Bu Gantry serserisi bir vaiz.

– Benny'i bul.

Tamam.

Bu resimler boşanma mı, yoksa şantaj için mi?

– Benny, hadi ama!

– Unutma, pozisyon çok önemli.

Unutmam!

Flaşsız, bu adamı birkaç saniye kıpırdamadan tutmalısın.

Poz verme zaman alır.

Bu yüzden kıpırdamasın ve sessiz kalsın.

– Ama bu çok donuk!

– Radyo da açık kalsın.

Şunu duymasın.

– Tamam mı?

– Tamam.

Tamam.

Hadi gidelim!

Hey, civciv.

Şu vaiz.

Yatağa atabileceğine inanıyor musun?

Şaka mı yapıyorsun?

Hey, Benny.

Hadi!

– İyi görünüyorsun, ufaklık.

– Sen de öyle.

Çok iyi.

– Geçen gece için kusura bakma.

– Boş ver.

- Sana rastlayacağımı bilseydim--

- Sorun değil.

- Kafanda ne tilkiler dolanıyor?

- Elmer, tatlım Para sızdırmana izin vereceğimi mi düşünüyorsun?

Senden nasıl para isteyebilirim ki?

- Bir fahişenin sözüne kim inanır?

- Eski şantaj oyunu, ha?

- Sadece seni şey için görmek iste--

- Ne için?

- Şey için--

- Ne için?

Baksana tatlım, eşyalarımı topladım.

Polisler tebligat verdi.

Gece yarısı otobüsüne biletim var.

Senden bir şikayetim yok.

Sadece seni bir kez daha görmek istedim.

Eski anılardan laflayıp, biraz güleriz dedim.

Devam et.

Ben kimi kandırıyorum?

Şehre ilk geldiğinde, "cehennemin dibine gitsin" diye düşündüm.

Dün gece, teneke yıldız takmış Tanrı gibi burayı bastığında çıldırdım.

Tek düşünebildiğim benden faydalanıp, başından nasıl savdığındı.

Tek düşünebildiğim buydu.

Ben, küçük hanım Lulu, çocuk oyuncağı.

Polisler "24 saat içinde şehri terk et" dediklerinde, tek istediğim gözüne yumruğu çakmak, şantaj yapıp, haraca bağlamak, seni incitecek her şeyi yapmaktı.

Ama Ama demin içeri girdiğin zaman Ah, hayatım sanki aramızda her şey yeni baştan başladı.

Bütün tüylerim ürperdi Gitsen iyi olacak.

Aradığım için özür dilerim.

Sorun çıkarmayacağım.

Bunu yapabilirim, ama yapmayacağım.

Lütfen git artık.

Kansas'da seni bırakıp kaçan bendim, değil mi?

Kimsenin kabahati yok.

Benim ihtiyar hariç.

- Hiç haber aldın mı?

– Bir kez, geçen Noel'de.

Mektubunda "Kızım, 1.

Krallar, 21.

bölüm, 23.

dizeyi oku."

Ben de baktım.

Orda "Ve sokaktaki köpekler İzevel'i yiyecek" diyordu.

Benim ihtiyar ve İncili.

Söylesene nasıl oluyor da bazı insanlar İncil'de sadece nefreti buluyor?

Nereye gideceksin?

Paris sokaklarında turlamayı düşünüyorum.

Biraz nakit işine yarar mı?

Sadece sadece bir veda öpücüğü.

Bir kerecik.

Ne yapıyor bu?

Biraz kal.

Konuş benimle.

Şimdi gitme.

Lütfen gitme.

Herhangi bir şeyden bahset bana.

Bana inanabileceğim güzel bir yalan söyle, ama sar beni.

Tıpkı eskiden yaptığın gibi sar beni.

Lütfen.

– Boşuna, Lu.

– Neden?

Çünkü ben – Bilmiyorum.

Ben – Neden?

Onun yüzünden mi?

Şu İncil fahişesi mi?

Özür dilerim.

Bir daha hasis düşünceler yok.

– Lütfen.

Hemen gitme.

– Lu, ben Aslında, bunca şeyden sonra nakit işime yarayabilir.

Elbette.

Belki sana ara sıra biraz gönderebilirim.

İş bulana ya da saygıdeğer biriyle tanışana dek, ha?

Ben her gece saygıdeğer beylerle tanışıyorum.

Amerika'daki en iyi banka.

- Kendine iyi bak.

- Sen de.

Birinci sınıf.

Gerçekten birinci sınıf.

Uyanın!

Uyanın, Bayan Katie Jones!

Karşınızda muhteşem balıkçı teknesi SS Mutluluk'un kaptanı duruyor.

Dertsiz, tasasız, mutlu bir seyahat için herkes gemiye.

Eğlence, balık, gülüp coşmak ve romantizm.

Hepsi garanti.

Bill!

Yasal belgeler, çadırlar, kayıp ruhlar hakkında tek kelime bile etme.

Biz pikniğe gidiyoruz.

Sızlanırsan, defterini düreceğiz.

Sence iki dostum için oyun bozanlık eder miyim?

Bir günlüğüne sorun çıkmaz, öyle değil mi?

Bu tuvaletle balıklar sana bakmak için tekneye atlayacak.

Öyle ya.

Gidiyoruz!

Pikniğe gidiyoruz!

Onu pikniğe götüreceğime söz vermiştim.

Bu halin ne, Bill.

Bir sorun mu var?

Muhteşem Elmer.

Üçkağıtçı Elmer.

Dolandırıcı, dünyadaki en eski şantaj oyunuyla dolandırdı.

Shara'nın bunları görmesini istemiyorum.

Görmek zorunda.

Bill, söylediğin her şeyi yapacağım.

Ben ben işi bırakacağım.

Shara'nın bunları görmesine izin verme.

Görmek zorunda.

Sevgilim, Bill'in bizimle pikniğe gelmesine ne dersin?

Ben – Satılık sanırım?

– 25,000 Dolar.

25,000.

Bugün saat ikide.

Nakit.

Küçük paralar halinde.

Parayı Shara'nın getirmesini istiyor.

Başka birini istemiyor.

Adı Lulu Bains.

Parayı ayarla.

bir şey daha var.

Parayı 721 Lombard Sokağı'na getirmeni istiyor.

Baskından önce çalıştığı yer.

Sammy!

Çık şu sudan!

Evindeymiş gibi keyfine bak, hayatım.

EVİM, GÜZEL EVİM Hemen geliyorum!

Parayı getirdim.

Negatifleri alabilir miyim, lütfen?

Ekstra baskı, Jack!

Evet.

Evet, hikâyeyi okudum, resimleri gördüm.

– Çok teşekkür ederim.

– Bunu gördün mü?

RAHİP AVLANIYOR Gördüm.

– Bunu gördün mü?

– Evet.

Anladığım kadarıyla bu resimleri önce sana getirmiş.

– Evet.

– Ve sen onu geri çevirdin?

Neden?

Bu resimlerin kanıtladığı tek şey Gantry'nin herkes kadar insan olduğudur.

Basmak, özgür basının yükümlülüğü-- Haklısınız, Bay Eddington.

Özgür basın her şeyi basabilir, yalanlar dahil.

Bu pornografinin şantaj yalanı olduğu çok açık.

Neden şu adamlar şapkalarını çıkarmıyor?

Muhterem Pengilly'i ilk kez burda görüyorum.

İlk kez başları dertte.

Bu akşam geldiğiniz için teşekkür ederim.

Bir açıklama isteme hakkınız var.

Size bunu yapmaya çalışacağım.

Bize günahtan bahset, Hemşire!

Deccal!

Yahuda'sın sen, Yahuda!

- Sahte peygambersin!

- Dolandırıcısın sen!

Yalancı!

Sen kendi ruhunu lanetle, Gantry!

Sen kendine vaiz mi diyorsun?

Hadi, Rachel.

Rachel, burdan çıkman gerek.

Hey, Bay Gantry!

- Alo?

- İsmim Bayan Welmer.

Her pazar kiliseye gittiğimi Hemşire Sharon'a söyleyin.

TÖVBE ET - Şehirden defol, vaiz kadın!

- Evine git, Hemşire!

Zavallı Hemşire!

Tanrım neden beni terk ettin?

Seni evine götüreceğiz.

Bunu neden yaptın?

Parayla gelmedi mi?

Evet?

Geldi.

Neden bunu yaptın?

Neden?

Anlamazsın sen.

Biliyorum.

Resimleri gazeteye verdin çünkü sana daha da para vereceklerdi, ha?

Onlar için ne kadar aldın?

Hiçbir şey.

Onları satmadım.

Onları hiç satmayacaktın şu Hemşire kadına bile, değil mi?

Gantry'den bu kadar mı çok nefret ediyorsun?

Yoksa onu bu kadar mı çok seviyorsun?

Bana karşı hiç iyi olmadın.

Kendine de.

Hiç kimseye karşı iyi olmadın!

Bunun acıttığını bilmiyor musun?

Üzgünüm, Lu.

Herşey için çok üzgünüm.

Kız ve erkek kardeşlerim hoşça kalın.

Amin.

Jim oğlum!

İçkinin işe yarayabileceği birine benziyorsun.

İçki.

Biliyor musun, Jim?

İçki içmeye karşı bir yasa olmalı.

- Var.

Yasaklama.

- Bu satmaya karşı, içmeye değil.

Amin.

- Mutlu günlere!

- Buna ben de içerim.

Tanrım, iyiymiş.

Şuraya bakar mısın, Jim?

Ne için bu kadar çıldırdılar acaba?

Ayak takımı Tanrılarının insan olmasından hoşlanmaz.

- Canını yaktılar mı?

- Senin yaktığın kadar değil.

Kişisel bir şey yoktu.

Şimdi ne yapacaksın?

Şöyle düşünüyorum yukardasındır, aşağıdasındır; günah işliyorsundur, kurtulmuşsundur.

Sen elinden geleni yap, gerisini Tanrıya bırak.

Gerçekten Tanrıya inanıyorsun, değil mi?

Elbette.

Ara sıra dizlerinin üstüne çökmek bir insanı iyi yapar.

İnsanlarının böyle yerlere gelmelerinin sebebi hastadırlar ya da korkmuşlardır.

Ya da paraları yoktur, ya da çok paraları vardır.

Ya bir savaş geliyordur ya da bir savaş bitmiştir.

Dua etmek bildiğim en ucuz ve en iyi ilaç.

Bu yüzden Shara onlara iyi geliyordu.

O mücadeleci bir kadın.

Öyle.

Onunla evlenmelisin.

– Kutsal evlilik bağına inanıyor musun?

– Öneririm ama asla denemem.

Artık çok geç, Jim oğlum.

Belki de değildir.

Bayan Bains, bu hikâye ile gazetede beni bekliyordu.

ELMER GANTRY AHLAKİ SUÇLAMALARDAN AKLANDI

"Elmer Gantry'e komplo kurdum."

– Ona bunu nasıl yaptırdın?

– Ben yapmadım.

Tanrının hikmetine akıl ermez.

Birazdan Hemşire Sharon Falconer'in sesini duyacaksınız, ama korkarım Elmer Gantry'ninkini değil.

Bay Gantry üç geceden beri ortalıkta yok.

Polisi, hastaneleri, tren istasyonlarını, otobüs duraklarını kontrol ettim.

Nerede?

Nerede?

Ülkedeki her haber ajansı aynı soruyu soruyor.

Gazetelerin ilk sayfalarında.

Başına bir şey gelse bunu duyardım.

Evet.

Evet, biliyorum.

Burda olacak, bundan eminim.

Onu bekleyeceğiz.

Bekleyemeyiz.

Bu insanların bazıları sabahın erken saatlerinden beri burada.

– Onsuz başlamayacağım.

– Belki de geri dönmeyecek.

Sadece bir his.

Onu bekleyeceğiz.

Elmer?

Oh, sevgilim!

Sevgilim!

– Gantry döndü.

– Nerden biliyorsun?

Birisi görmüş.

Burda nerde telefon var?

– Dostun Gantry'e ne dersin?

– Ne adam ama!

Aşağılık herif.

Bırak sana bir bakayım.

Tek bir kelimesiz, üç bitip tükenmeyen gün.

Neden?

Sana ne çok ihtiyacım olduğunun farkında değil misin?

Kızgın mısın?

Bana mı?

– Hayır, Shara.

– Beni bir daha asla bırakma.

Asla.

Shara.

Evet?

her şeyi bırakıp gitsek ne olur, pek çok kişinin yaptığı gibi, sıvışıp eyalet sınırını geçsek ve evlensek?

Bir sürü çocuğumuz olur ve diğer insanlar gibi onları beysbola götürürüz.

Dansa gideriz.

Bir kez olsun birlikte dansa gitmedik.

Hadi yapalım, Shara.

Bu akşam.

Hemen şimdi.

– Ama onca insan

– Dua etmek istiyorlarsa bırak kiliseye gitsinler.

Ama bu onların kilisesi.

Bak!

Bak!

Kayan bir yıldız!

Bu bir işaret, bu akşam başlayan ihtişamın bir işareti.

Hazır mısın, Shara?

Işık, ışık, şükürler olsun!

Işık, ışık, şükürler olsun!

Bana şans dile.

Işık, ışık, şükürler olsun!

Hakikati ilerliyor Hemşire Sharon'un itikadına inanıyorsanız Evet!

Elmer Gantry'nin masumiyetine inanıyorsanız Evet!

ve Yüce Tanrıya inanıyorsanız

- Evet!

onlara güçlü bir "şükürler olsun"la güven verin!

- Şükürler olsun, Hemşire!

- Şükürler olsun!

Şu anda Kutsal Ruh'un güçü bu tapınağı sardı.

O burada.

Şu anda burda.

Az önce gök kubbeyi geçip, mahşere yönelen bir işaret gördüm Tanrının yazdığı ateşten bir çizgi, harikulade bir kayan yıldız.

Bu suretle Tanrı, onun gelişini bize haber verdi.

Tanrıyı kayıp mı ettik?

Doğaüstüyle temasımızı mı kaybettik?

inancı mı kaybettik?

Çünkü inançsız, ahlaken hastayız demektir.

İnanç dünyadaki en büyük güçtür.

İnanç ölüyü diriltebilir.

İnanç iyileştirebilir.

İnanç-

- Bana yardım et, Hemşire!

Bana yardım et!

Bana yardım et.

Duyamıyor, Hemşire.

Sağır o.

Onu rahat bırakın, lütfen.

Bana yardım et, Hemşire.

Beni iyileştirin.

Onu bir doktora götürseniz iyi olur.

Tanrı en güçlü doktordur.

Sağır mı doğdu?

Bir gece bir fırtınayla uyandı.

Yıldırımı duyamıyorum diye bağırdı.

- Hissediyor ama duyamıyor.

- Karısı mısınız?

Evet, Hemşire.

Sizi rahatsız ettiğim için kusura bakmayın.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruha inanıyor musun?

Mesih'in elleriyle dokunarak iyileştirebildiğine, ve bu yeteneği havarilerine naklettiğine inanıyor musun?

Herkes benimle birlikte dua etsin.

Lütfen benimle dua edin.

İnancınıza ihtiyacım var.

Tanrım Tanrım, merhamet et.

İyileş.

İyileş.

Tanrım, güçsüzlüklerimizde bize yardım et.

Günahlarımız için bizi cezalandır, ama inancımız için ödüllendir.

İyileş.

İyileş.

Ruhunla bu ibadethaneyi dolduralım.

Yalnızca senin olan senin ihtişamın için yaratılan bu evi kutsallığınla kutsayalım.

İyileş!

İyileştirmesi için Tanrıya yakar!

İyileş!

Tanrım Beni duyuyor musun?

Tanrım, ben Sa sanırım - Beni tekrar et.

Tanrı mübarektir.

- Tanrı mübarektir.

- Merhametin için müteşekkiriz Tanrım.

- Müteşekkiriz Tanrım.

Duyabiliyorum.

Tanrım duyabiliyorum!

Şükürler olsun!

Şükürler olsun!

Lütfen bekleyin.

Lütfen bekleyin.

Paniğe kapılmayın.

Tanrım.

- İyi misin?

- Evet.

Diğerleriyle ilgilen lütfen.

Tanrının evindesiniz!

Tanrıya inananlar kurtulacaktır.

Tanrıya güvenin!

İyi misin, Shara?

Shara?

Shara?

- Yo.

Yo.

Yo!

- Shara!

İmdat!

Hayır, lütfen bekleyin.

Hayır, bekleyin!

Lütfen bekleyin!

Bekleyin!

İnançlı olmalısınız!

- Bekleyin!

- Shara!

Shara!

Shara!

Shara!

Shara!

Shara!

Shara!

Shara!

Bu onun.

Tek bulabildiğimiz bu.

İnsanlar sizden bir şeyler duymak istiyor, Bay Gantry.

Herhangi bir şey.

Bizimle konuşun, Bay Gantry.

Lütfen Hemşire Sharon'dan bizi bağışlamasını isteyin.

Bağışlanacak bir şey yok.

Orası muazzam sıcaktı.

Cehennem ateşinden daha sıcak.

Kaçtım.

Korkmuştum Lütfen Hemşirenin benden nefret etmemesini isteyin.

Yukarda beni duyabiliyor musun, Hemşire?

Bu insanlardan nefret ediyor musun?

Sizden nefret etmiyor.

Sizi seviyor.

Tanrı ve onun aşkı için şükredin.

Aşk nedir?

Aşk sabah ve akşam yıldızıdır.

Aşk müziğin sesidir.

Bu yüzden şarkı söyleyin.

Tanrının aşkını şakıyın.

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum.

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum.

Yola çıktım Cennet diyarına gidiyorum.

Yola çıktım Işık, şükürler olsun

Yola çıktım Çok zor zamanlar geçirdim

Ama yola çıktım

Çok zor zamanlar geçirdim İlham vericiydi.

Sence de ilham verici miydi, Jim oğlum?

Bence içtendi.

Biliyorsun, Shara onun işini devam ettirmeni isterdi.

Bu sefer daha büyük bir çadır bulacağız.

" Çocukken, çocuk gibi konuşurdum.

Çocuk gibi anlardım."

”Yetişkin biri olunca, çocukça davranışları bıraktım.”

Aziz Paul, Birinci Korintliler, 13:11.

Hoşça kal, Bill.

LA SCİENCE DES RÊVES / RÜYA BİLMECESİ (2006)

105 dk

Yönetmen: Michel Gondry

Senaryo: Michel Gondry

Ülke: Fransa, İtalya

Vizyon Tarihi:08 Aralık 2006 (Türkiye)

Dil:Fransızca, İngilizce, İspanyolca

Müzik:Jean-Michel Bernard

Web Sitesi:Warner Independent Pictures [us]

Bütçe: $6,000,000 / Hasılat: $4,663,809

Çekim Yeri:Chérence, Val-d'Oise, Fransa

Nam-ı Diğer: The Science of Sleep | The Science of Sleep

Oyuncular: Gael García Bernal, Charlotte Gainsbourg, Alain Chabat, Miou-Miou, Pierre Vaneck

Özet

"The Science of Sleep", sürekli rüya görme halinde olduğu için gündelik hayatı altüst olan Stephane Miroux (Gael Garcia Bernal) adlı eksantrik bir gencin beyninin içinde gelişen eğlenceli bir romantik komedi fantezisidir.

Uyku halindeyken "Stephane TV"nin karizmatik sunucusudur. Kartondan yapılma kameralar karşısında "Uyku Bilimi" hakkında yorumlar yapar. Gerçek yaşamındaysa Paris'teki bir takvim yayıncılık şirketinde sıkıcı bir işi vardır. Aynı apartmanda karşı dairede yaşayan Stephanie (Charlotte Gainsbourg) adlı güzel kıza ilgi duyar. Stephanie ilk anda Stephane'den etkilendiği halde sonradan çocuksu tavırlarını ve gerçeklikle zayıf bağlantısını görünce kafası karışarak uzaklaşır.

Stephane'ın kaba kişilikli bir insan olan iş arkadaşı Guy (Alain Chabat), bu işin çözümünün karşıt cinste olduğu önerisinde bulunur ama Stephane onun öğütlerini dinleyemeyecek kadar bulutların üzerindedir. Stephanie'nin kalbindeki sırları uyanıkken çözmeyi başaramayan Stephane, cevaplarını rüyalarında aramaya başlamıştır.

Sınır tanımayan yaratıcılığa dayalı ödüllü filmlerin (Eternal Sunshine of the Spotless Mind), müzik videolarının ve reklam filmlerinin yaratıcısı Michel Gondry'nin senaryosunu yazıp yönettiği "The Science of Sleep"; mukavva tüpler, selofan bantlar ve sınırsız hayal gücüyle şekillenen "kes-yapıştır" harikalar ülkesine tuhaf ötesi bir yolculuğu anlatır.

Filmden

Merhaba, Televizyon Eğitimi'nin bir başka bölümüne daha hoş geldiniz.

Bu gece size rüyaların nasıl hazırlandığını anlatacağım.

Herkes bunun çok basit bir işlem olduğunu sanır ama aslında sanıldığından biraz daha karmaşıktır.

Gördüğünüz gibi işin püf noktası birçok maddenin hassas bileşimidir.

Önce içine rastgele düşünceler atıyoruz.

Sonra biraz o güne ait, akılda kalan görüntüler ekliyoruz.

Geçmişe ait anılarla karıştırıyoruz.

Bu iki kişilik.

Aşk, arkadaşlık, insan ilişkilileri gibi kavramların hepsi gün içinde duyduğunuz şarkılarla gördüğünüz şeylerle ve kişisel durumlarla harmanlanır.

Tamam, sanırım oldu.

İşte.

Evet! Acele etmemiz lâzım.

Kendimi uyandırmamak için sessiz konuşuyorum.

Babamın yanındayım.

Evet, babam.

Hatırlıyorum.

Babam da oradaydı.

Onu tekrar sağlıklı görmek çok güzel.

Nasıl göründüğünü az daha unutacakmışım.

Yakışıklı mıydı acaba?

Evet, konserdeyiz.

Dük Ellington konseri.

Evet, adamım Dük Ellington.

Sonra grup çalmaya başlıyor.

Bas, davul ve sonra hepsi birden.

İnanılmaz bir uyumları var.

Ve Dük sahneye giriyor.

Işıl ışıl parlayan beyaz bir smokin içinde.

Dük ha! Onu en son 1958 Olimpiyatları'nda izlemiştim.

Davet ettiğin için teşekkürler.

O da ne?

Bu Dük Ellington değil ki! Düdük Ellington! Baba onun Dük Ellington değil de Düdük Ellington olması normal.

Bu bir rüya.

Ne?

Üzgünüm baba.

Ama sen öldün.

Kansere yenik düştün.

Hayır, hayır.

Ne çok ağlamıştım.

Gözyaşlarımın nehir olup aktığını hissedebiliyordum.

Rüyalarda duygular abartılı hissedilir.

Burası.

Burada ineyim.

Yavaş olsana! Kapıyı kıracaksın! Ne vardı?

– Bayan Miroux – O şu an yok.

Ama ben Kapı dayanmayacak! Benim Stephane – Stephane?

– Evet.

– Sen misin gerçekten?

Döndün demek! Sana şöyle bir bakayım.

Şu gözlere bak.

Koca adam olmuşsun.

Yardım edeyim.

Anahtarların Zavallı baban Umarım artık anneni daha fazla görürüz.

Gördüğün gibi değişen bir şey yok.

İşte geldik.

Hatırladın mı?

Bu evde birinin yaşayacak olmasına sevindim.

Mesaj var.

Annenin gelen mektuplara bir ara bakması lazım.

Kusura bakma seni karşılayamadım.

Gerard bütün gece hasta yattı.

Yarın başlayacağın işin adresi orada.

Sabah saat 10'da Latreille Şirket'inden Bay Pouchet'le görüşeceksin.

İyi bir firmadır.

Marsilya caddesi, No: 30 Republique Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

İş ne üzerineymiş?

- İllüstrasyon.

- Takvimler için mi?

Evet.

Görmek ister misin?

Hiç vaktim yok.

Merdivenleri temizlemeliyim.

Seni yalnız bırakayım.

Hoşça kal.

Güle güle.

Teşekkürler.

Döndüğüne hâlâ inanamıyorum.

Cevap ver, ekip iki.

Görevi tamamlayabilecek misin?

Burada ilk günün.

O yüzden bir taraf seçmelisin.

İki seçeneğin var: Ya şu iki homoyu seçeceksin Zıt cinsiyetlerdeyiz, nasıl homo olabiliriz ki?

Zihniyet meselesi.

Benim adım Guy.

Eski savaş gemisi satıcısı film dizgicisi ve kadın avcısı.

Sana ipleri göstereyim.

O kadarını ben de yaparım.

Ben Martine.

Şu popüler kayak gezsini düzenleyen kişiyim.

Ben Serge, Martine'nin asistanıyım.

Bu kayak gezisi takım ruhu için çok önemli.

Kayak mı?

Olmaz, üzgünüm.

Ben, yok kaymak.

Hayır, sağ olun.

Peki.

Sıkıcı ama kolaydır.

Takvim iki bölümden oluşur.

Alt bölüm: Aylar ve çıplak kızlar.

- Yavaşla.

- İşte güzel kukulu bir kızıl.

O bölümü biz yapmıyoruz yalnız.

Biz sıkıcı olanla ilgileniyoruz.

Takvimi dağıtacak salak firmanın adıyla yani.

Pekâlâ.

Dosyayı aldığında önce açacaksın.

Bu yazı dizgi makinesinden çıkar.

- Dizgi makinesi mi?

- Şu iğrenç makine işte.

Bu yapıştırıcı.

- Anladın mı?

- Hayır.

Annem demişti ki işim İspanyolca biliyor musunuz?

Hayır, pek sayılmaz.

İspanyolcam hiç iyi değildir.

- Ama İngilizcem çok iyidir.

- Güzel.

- Birinci resimdeki ördektir.

- Benim de iyidir.

A, B, C, D, E, F, G Benim yeni takvimi tasarlamam gerekmiyor mu?

Hayır, maalesef.

Adam ressam çıktı.

Hayatta çalışmaz.

Annem yaratıcılığa dayalı bir iş olduğunu söylemişti.

Ama pek yaratıcılık gerektirmiyor gibi geldi.

Sanırım bir yanlış anlaşılma var.

Bakabilir miyim?

- Elbette.

- Peki.

Güzel.

Evet, hiç fena değil.

Bak ne diyeceğim.

Resimleri büyük patrona gösterelim, tamam mı?

Berbat! Sarayımıza hoş geldin, Stephane.

Stephane, yabancı aksanı olan harika bir ressam.

Size bir önerisi varmış.

Kayak gezisine ne oldu?

Listeye koydunuz mu?

Bu takım ruhunu canlandırmak için çok önemli.

Martine.

Courchevel mi, Maribel mi gidelim?

Anlamıyorum.

Ona çizimlerini göster.

Cesur ol, Stephane.

- Hadi oradan be! - Canın cehenneme! Aslında daha tam bitmedi.

Takvim için 12 resim yaptım.

İyi günler bayanlar baylar, kaptanınız konuşuyor.

6 saat 45 dakika sonra Paris Charles de Gaulle'de olacağız.

İyi uçuşlar.

Kemerlerinizi bağlayın.

Eğer sorunuz varsa lütfen sormaktan .

Pilot cümlesini artık asla bitiremeyecektir.

800 numaralı uçuş, 17 Temmuz 1996'da gökyüzünde kayboldu.

230 yolcu Atlas Okyanusu'na dağıldı.

Bütün dünya şoka girdi.

Mexico City, Eylül ayı.

Diğer sabahlar gibi sakin bir sabahtı.

Çok şiddetli bir deprem şehrin merkezini salladı.

Her ay, toplumun hafızasına kazınmış ünlü bir faciayı gösteriyor.

Uzun zamandır üzerinde çalıştığım bir konsept.

Adına felaketoloji koydum.

- Ciddi olamazsın, Stephane.

- Gayet ciddiyim.

Müşterilere istedikleri espri anlayışını vermek lâzım.

Müşterilerimin espri anlayışı yoktur.

Felaketolojiymiş! Onlar köpek yavrusu ister, kamyon, çiçek ya da çıplaklık ister.

O kadar.

Hadi Guy, ona işini göster.

Geç oluyor.

Şu haline bak! Pampa değil burası! Hadi Stephane.

Gidelim.

- Tostla mı tıraş oldun?

- "Tosla tıraş olmak" ne demek?

Bisküviyle mi yani?

Ne boktan aletsin be! Hayır, hayır.

Hayır, hayır.

Biraz mola vermem lazım.

Serge, mola vermem lazım.

Guy, ufacık bir mola.

La pampa, Arjantin'de salak herif! Ya Yukatan, Palenque ve Kerala?

Çık dışarı! Cevap ver, ekip iki Görevi tamamlayabilir misin?

Cevap ver, ekip iki Görevi tamamlayabilir misin?

Cevap ver, ekip iki Görevi tamamlayabilir misin?

Cevap ver, ekip iki Görevi tamamlayabilir misin?

Cevap ver, ekip iki Görevi tamamlayabilir misin?

Cevap ver, ekip iki Görevi tamamlayabilir misin?

Saat 7:30.

Alo?

İyi misin yavrum?

Dün nasıl geçti?

Yayındayken benimle dalga mı geçiyorsun?

– Sen buna yaratıcı iş mi diyorsun?

– Kötü mü geçti?

İş berbat! Boktan bir iş! Bir bodrumda bütün gün kâğıt yapıştırıyorum anne.

– Ama resimlerin – Grafik tasarımcıya ihtiyaçları yokmuş ki.

Ama Pouchet demişti ki Hayır, doğru değilmiş işte! Geri dönmem için bana yalan söyledin.

Bir gün daha durmam burada.

Çok ayıp.

Çarşamba bize gel.

Kucaklıyorum seni tatlım.

An Anne! Baksana ne kadar şirinsin.

Kesilmeden dolayı özür dilerim.

İşte, bu benim babam.

Hay aksi! – Ne yapıyorsun?

– Ucu diğer taraftan çıktı.

Ranza bu duvara yapılacak.

Hayır, başı kuzeye bakmalı.

Feng Shui'ye göre öyle.

Kuzey bu taraf değil mi?

Peki kapı ne olacak?

Girince kafanı çarparsın.

Şu suşi saçmalıklarını boşver.

Matkapla tehlike saçıyorsun.

P.S.R.

Paralel Senkronize Rastgelelik.

Beynin nadir yönlerinden ve bugünkü konumuz.

İki kişi aynı anda zıt yönlere doğru hareket etmektedir.

Karşılaşınca aynı anda aynı şeyi düşünürler.

Sonra vazgeçerler, ve yine vazgeçerler sonra yine vazgeçerler ve sonra yine.

Temelde, matematiksel dünyada bu iki kişi sonsuz bir döngüye girmişlerdir.

Beyin, evrendeki en karmaşık şeydir.

Burnun tam arkasında bulunur.

Büyüleyici! Özür dilerim.

Kusura bakmayın.

Sakin olun.

Sanırım arkadaki stüdyoda tadilat yapıyorlar.

Bekle! Sırtım! Bütün ağırlığı ben taşıyorum.

Senin tarafın daha mı ağır?

Evet, kalın notalar hep daha ağırdır.

İsterseniz geçin bayım.

Benim tarafım daha ağır.

Tamam mı?

Tuttun mu?

Teşekkürler bayım.

Mükemmel! O adam da kim?

İyi misiniz?

Bir yerinizi incittiniz mi?

Şu yaptığınıza bakın! Bir de profesyonel olacaksınız! İnanmıyorum! – Şimdi acıyor mu?

– Evet.

Tamam, ya burası?

Evet, biraz.

Hayır, hiç yok Şansım pek mevcut değil.

Ne?

Şey Ben.

Fransızcam çok zayıf da.

- İspanyol değilsin, değil mi?

- Hayır.

- Değil misin?

- Ben Meksikalıyım.

Ama babam Fransız'dır.

Babam kanserden öldüğü için buraya geldim.

Pekâlâ.

Yaran iyi görünmüyor.

Stephanie, kremi getirir misin?

- Orada olması lâzım.

- Ben alırım.

Hastaneye mi gitsem acaba?

Çünkü iyi görünmüyor.

Delik için teşekkürler.

Gıcık ev sahibim karşımda oturuyor.

- Boşver onu! - Bu ne?

Olamaz! - İyidir.

- Çok komiksin! Sana iyi gelir.

Tamam mı?

- Güçlüdür.

- Naneli.

- Şimdiden işe yaradığını hissediyorum.

- Öyle mi?

Peki.

İşte tamam.

- Adın ne?

– Stephane.

Stephane mı?

O da Stephanie.

Stephane, Stephanie.

Stephanie, Stephane.

Kafiyeli oldu.

Erkek arkadaşı da yok.

Bu kadar yeter!

– Ya senin adın ne?

– Zoe.

Stephanie çok yetenekli bir bestecidir.

– İşlerini dinlemelisin.

– Saçmalama.

O şeyi asla çalmam.

Yetenekli güzel bir kız fark edilmeyi hak ediyordur.

Tabii.

Ne işle uğraşıyorsun?

Promosyon takvim maketçisiyim.

Yardım için sağ olun.

En iyisi şöyle yerleştirelim.

– İyi durumda mı?

– Bakalım.

Do majörü boşver.

Mi bozulmuş.

Do minörü deneyeceğim.

Daha hüzünlüdür.

Majör akorlar işe yaramaz.

Tebrikler, harika! – Susun, elini yaralanmış.

– Öyle mi?

Sylvain'nın işleri böyle işte.

Önce yardım edeyim der, sonra her şeyi size bırakır.

Üzgünüm.

– Gidelim.

– Bir dahaki sefere fren kullan.

Güle güle.

Peki, promosyon takvim maketçisi tam olarak ne demek?

Maketçi.

Şey.

Ben de bilmiyorum.

– Çok açıklayıcı oldu.

– Bilmiyorum.

Ama çok sıkıcı bir iş.

Ama peşinden koşmak istediğim tek şey mucitlik.

– Ne icat edeceksin peki?

– Şöyle gösterebilirim.

Hayatı 3 boyutlu gösterebilen gözlüklerim var.

Hayat zaten 3 boyutlu değil mi?

Hayır Evet, ama Yani, demek istediğim.

Denemek istemez misin?

Mesela bu.

Bak, bak.

– İşe yarıyor, değil mi?

– Evet.

Bayağı eğlenceli.

Pulfrich'i bilir misiniz?

3-D efektleri icat eden adamı?

Tek gözü varmış.

Stereo'nun Beethoven'ı gibi adam yani.

Siz neler yapıyorsunuz?

Öğrenci misiniz yoksa çalışıyor musunuz?

- Hayır biz - Yapımcıyız.

Konserlere gider çalacak gruplar buluruz.

Ne çalacak mesela?

Yani müzik işindeyiz demek istiyor.

Hangi şirket?

Aristotle.

Turta gibi mi?

Hayır, filozof olan.

Kes şunu! Hiç komik değil.

Anlamıyor ki zaten.

Evime gelen insanlarla dalga geçme.

Ben gideyim.

Ama sargı için teşekkürler.

Piyano için de üzgünüm.

Sylvain'ı nereden tanıyorsun?

- Sylvain mı?

- Evet.

- Meksika'dan.

- Meksika mı?

Hiç bahsetmemişti.

Öyle mi?

Neden acaba?

Hoşça kalın.

– Eve bırakmamızı ister misin?

– Hayır, ben giderim.

O aptal yalanların yüzünden iki salak karı gibi görünüyoruz.

Yapımcı olsak ne güzel olurdu.

Konserlere beleş girer üzerine de para alırdık.

Konserler sıkıcı olur.

Sen beni de aştın.

Ne?

Düzüşmek.

Belki evet, belki hayır.

Belki yağmurdur, belki kar.

Pekâlâ, bebek.

Hadi her zamanki gibi Momo'nun barına gidelim.

– Kaç kilosun?

– 55.

– Gel buraya.

– Yine başlama, Guy.

Adilik yapma be! Bu hafta üçüncü defadır kıçını çöp tenekesine sokuyor.

– Hadi, içkiler benden.

– Şu ibnelere bakın.

– Onları beklemeyecek miyiz?

– Hayır, hayır.

– Elini de tut bari! – Sen de öyle bakıyorsun! Bir daha seni çöp tenekesinde bırakır giderim ona göre, sıska! – Momo'ya mı?

– Hayır, yalnız yiyeceğim.

Annemin beni getirmek için iş hakkında yalan söylediğine inanamıyorum.

Kendi oğluna bunu yapmak hiç etik değil.

Korkunç bir şey.

Hayatımda çalıştığım en kötü iş bu.

Senden önceki iki hafta önce intihar etti.

Olamaz.

Olamaz tabii.

Şaka yapıyordum.

İki hafta çalıştıktan sonra ayrıldı.

Hadi ama oğlum, şu işi kabullen de biraz eğlenelim.

Martine'i güzel buluyor musun?

- Martine mi?

İş yerindeki mi?

- Hayır, Martin Scorsese.

Tabii ki o.

Bilmem.

Hiç o şekilde düşünmedim.

Peki, gelip karanlık odada sana sakso çekse nasıl olur?

İstersen ayarlayabilirim.

Yani tek derdi seks mi?

Kiminle yaptığı önemli değil mi?

Ben senin kadar yaratıcı biri değilim.

Öldükten sonra arkamda izler bırakma ihtiyacı hissetmem ara sıra osurmak dışında.

Affedersin.

Kaçtı işte.

Geçen gün o bankta yaşlı bir adam oturuyordu.

Gülümsüyordu.

Gerçekten mutluydu yani.

– Ne düşünüyordu biliyor musun?

– Torunlarını mı?

Pek sayılmaz.

Bilmiyorsan, kafadan sallamayacaksın.

Hayır, pis ve edepsiz şeyler düşünüyordu.

– Gençken kızlarla yaptıklarını.

– Nereden biliyorsun?

Sordun mu?

Biliyorum çünkü o adam benim gelecekteki halimdi.

Ve mutluydum.

Kısaca yaşlandığımda öyle biri olmak isterim.

Çok güzel bir arkadaşı olan bir komşum var.

İşte sana kalmak için iyi bir neden.

Yalnız şu komşu olayında dikkatli olmalısın.

Sorun da o zaten.

Komşum benden hoşlanıyor.

Arkadaşı değil.

– Evet.

– Tehlike.

Yine de hoşlandığım kişiyi elde edemeyeceğim.

Belki iyi aşçıdır.

– Stephane?

Bir şey mi unuttun?

– Merhaba.

Hayır.

Ben Ben sadece Elimi biliyorsun.

Yani ben Zoe'yi mi arıyorsun?

Burada değil.

– Burada oturmuyor.

– Peki.

Baban nasıl?

Yani elin nasıl?

Babam mı?

Hâlâ ölü.

Affedersin.

– Amma salağım.

– Biliyorum, biliyorum.

– Zoe'nin numarasını ister misin?

– Hayır.

Gerek yok.

– O zaman ben gideyim.

– Tamam.

– Hoşça kal.

– Görüşürüz.

Çamaşırları sonra yıkarım.

Elinin durumuna bakayım istersen.

Olur.

Tedbirli olmak iyidir.

Tedbir tedaviden iyidir.

Eldeki bir kuş çalıdaki iki kuştan daha iyidir!

Affedersin, o kadar da komik değildi.

Bence komikti.

Yani o kadar da değil belki ama bence komikti.

Girsene.

Hâlâ dağınık.

Yatağımı yerden kazanmak için yukarı koyacağım.

Nasıl deniyor?

”Ranza” mı?

Ranza, evet.

Ranza.

Sen mi yaptın?

Bazılarını ben yaptım bazılarını ise satın aldım.

Hangileri olduğunu sen bul.

- Bunu sen yapmışsındır.

- Hayır.

Adı ne?

Adı Altın Midilli.

Onu bulduğumda çok hüzünlüydü ben de satın almak zorunda kaldım.

- Artık benden ayrılmayacakmış.

- Öyle mi?

Annesi olmanı anlıyorum ama onun isteklerini de düşünmelisin.

O da mümkün tabii.

Ama zaten zarar görmüştü.

İşi şansa bırakamazdım.

Ver eline bakayım.

Biliyor musun, ayak gibi kokmaya başladı.

Bu iyiye işaret.

Oynatabiliyor musun?

Evet, biraz acıyor ama önemli değil.

- Benim de ellerim büyüktür.

- Öyle mi?

O zaman penisin de büyüktür.

Kusura bakma, biraz uygunsuz oldu sanırım.

Sana bir numara göstereyim.

Bu beyinsel bir tepkidir.

Böyle yapacaksın.

Peki.

Çok acayip.

Sanki kendi elim değil gibiydi.

Bir tane de ben biliyorum.

Parmaklarını böyle koyuyorsun.

Sonra böyle uzak mesafeden bakınca – Arada küçük bir – Sosis varmış gibi oluyor.

Evet, biliyorum.

O da güzel numaradır.

Biliyor muydun?

Bu tekneyi kendim dokudum.

Bunu küçük bir ormanın içine yerleştireceğim.

Denizini arayan tekne misali Fransızcada ”ana” ve ”deniz” anlamlarına geliyor.

Yani orman teknenin içinde mi olacak?

Dâhiyane bir fikir.

Nuh'un Gemisi'nin vejetaryen hâli gibi.

Hayır.

Tekne ormanın içinde duruyor, denizini arıyor.

Ama ağaçları yapmam lazım.

Ama teknenin içindeki orman fikri gerçekten harika.

Belki öyle yapmak istersin.

Olur.

Peki.

Öyle yapayım.

Bence de iyi fikir.

O zaman ben gidip babamın eski kamerasını alayım.

Böylece içinde orman olan ve annesini arayan teknenin animasyon filmini çekebiliriz.

Yapraklar büyür ve rüzgâr onlara vurur böylece tekne hareket eder.

Denizi de sen yaparsın.

Olur.

Denizi kâğıtlarla yapabiliriz.

Böyle zıt yönlere hareket ederler, anladın mı?

Tamam.

Ama daha özel bir şey bulmalıyız.

Daha yavaş hareket eden bir şey.

- Selofan.

- Selofan.

Rus animasyon filminde olduğu gibi.

Annemde o şekerlemelerin ambalaj kâğıtlarından binlercesi vardı.

Ayrıca o mukavvalardan.

Evde kutular dolusu var.

Neden ki?

Annem hep öyle sanatsal projelerle uğraşır.

Ama daha hiçbirini bitirmedi.

Buna da uyuz oluyorum her şeyi yarım bırakıyor.

- Bak, bunlar da bulutlar olsun.

- Evet.

Hayır, dur.

Tekrar yap.

Tekrar yap.

Yanlış akor.

Yine yanlış akor.

Tekrar dene.

Biliyordum! Her yapının kendi tınlama frekansı vardır.

Tek yapman gereken doğru zamanda doğru akora basmak.

Pekâlâ, ben kamerayı alayım, sen de ormana başla.

Ama sen dönene kadar ben uyumuş olurum.

Ve önce tekneyi bitirmem lâzım.

Kamerayı bir daha geldiğinde getirirsin.

Tamam.

Kamerayı getirmemi istediğin zamanı söyle yeter.

Neyse, ben gideyim.

Ormana yarın başlarım.

Tamam.

Teşekkürler.

Güle güle.

- Pekâlâ, hoşça kal.

- Güle güle.

Hayır, Martine.

Martine, yapma.

Üzgünüm.

Yapamam.

Sorun sende değil, bende.

Suçlu hissediyorum.

Ne oldu, Stephanou?

Bütün hayatımı kendi dairemde saklanarak geçiremem.

- Temize çıkmam lâzım.

– Zaten temizsin.

Aristurta mı?

Pekâlâ, tamam.

Şunu yaz: Sevgili Stephanie – ”Sevgili Steph ” O da kim?

– Ben Neyse boşver.

Fransızca yazmam lâzım zaten.

Pekâlâ.

Sevgili Stephanie Yda edemelydim Yda dmelydim ki Sevgili komşum .

Evet, iyi okudun.

Kapı komşun bayan Ayrıca piyano kazası kafamı karıştırdı.

Ve yalan söyledim.

Kendimi suçlu hissediyorum.

İtiraf etmek istiyorum.

Bu arada, Zoe'nin telefon numarası sende var mı?

Teşekkürler, Stephane.

Nereye gidiyorsun?

Stephanou?

Hayır, hayır.

”Ayrıca piyano kazası kafamı karıştırdı.

Bu arada Zoe'nin telefon numarası sende var mı?

” Hasiktir! Sevgili Stephanie, virgül.

Ben senin kapı komşunum, fazla söze gerek yok.

Mektubu da bu yüzden yazıyorum.

Çünkü karnımda çok kötü bir ağrı hissediyorum.

Bu ağrı şey gibi Hissettiğim şey nostalji mi yoksa banyoya gitme isteği mi bilmiyorum.

Hayatına girmiş yeni bir yalancıyım.

Yeni gelen ve piyanonu parçalayan biriyim.

Bu yüzden büyük mirasını mahvetmiş bile olabilirim.

Yeni bir başlangıç yapmak ve yeni arkadaşlığımıza beyaz bir sayfa açmak istiyorum.

Ve şu anda kabul ettiğim gibi sen de hissettiklerimi şimdi kabul edersen.

Hayatın karşımıza çıkardığı engelleri aştığımız andan itibaren.

Aşılan sorunlar damla damla hayat denilen bu gölete dökülecek.

Nokta.

Son.

Saat 2:37 oldu.

Bu saatten sonra geç kalmak gelmemekle aynıdır.

Poucht'e söylemek zorundayız.

Değil mi Guy?

Hatalar cezasız kalmamalı.

Neden koltukaltım sperm gibi kokuyor.

Çok garip.

Sen ne düşünüyorsun?

Ha?

Guy bana zorla sperm koklatıyor! Affedersiniz.

Guy Niye böyle yapıyorsun?

Bu boktan makineyi başka kimse çalıştıramaz.

Ya Stephane?

Tamam.

Kahretsin! Stephanie ile Zoe bana yalan söyledi.

Yapımcı değillermiş.

Hayır! Hayır! Aristotle, uydurmaymış.

Beni salak sanıyorlar ama hayır.

Onları bulmak için bana yardım edeceksiniz, tamam mı?

- Martine - Evet?

– Stephane'nın sana ihtiyacı var.

– Tamam.

– Onları bulmanın bir yolunu – Şimdi işine dön.

Hayır.

Çalışmak mı?

Hayır, hayır.

Bu sadece bir rüya.

Rüyalarda çalışılmaz.

– Hayır! Hiçbir şey gerçek değil.

– Yaz bakalım, yaz.

– Yaz bakalım!

– Siz sadece beynimdeki kimyasal akışın bir sonucusunuz.

Gerçekten var olmadığımızı mı kastediyorsun?

Akış mı?

Baştan anlatsana.

Kaçırdım.

Şey, uyuyordum.

Rüyamda kaplumbağa ile kavga eden .

bir peygamberdevesi vardı.

Ama kaplumbağanın gümüş bir kabuğu vardı.

Ama kabuk, tümsek şeklindeki bir CD'ye benziyordu.

Bir fil için kavga ediyorlardı O kadar da değil! Sonrasını anlat.

Derken uyandım, çünkü ön kapıdan garip bir ses geldiğini duydum.

Işığı açtım.

İşte burası en güzel yeri.

Piyanoyu taşırken elini kıstıran Stephane çırılçıplak holdeydi.

Taşınmana yardım eden komşun Stephane mi?

Evsahibemin oğlu.

Peki Mektubu hatırla.

Ne yazıyordu?

Dediğim gibi, anlamsızdı.

Şöyle yazıyordu.

Senin komşunum, bir yalancıyım, vs.

vs .

Bu arada, Zoe'nun telefon numarası sende var mı?

- Ne demek istedi acaba?

- Ne diyecek?

Komşu, çok güzelsin, ama aklım arkadaşında kaldı.

Hayatta olmaz! Komşun olduğunu bildiğini niçin söylemiyorsun?

Mektubu okuduğumu bilmiyor.

Hemen ardından Kaptan Kanca mektubu geri aldı.

Hatasını anladı yani.

Hasiktir! Neden adres hakkında yalan söyledi peki?

Sen neden işin hakkında yalan söyledin?

Ona numaranı vereyim.

Kendin sorarsın artık.

Benim sevgilim var, hatırladın mı?

Git başkasını kandır.

Bunu nasıl söylersin! Ben kandırıkçı değilim! Lafını geri al! Kavga etmeden duramıyorsanız, arkadaşlık etmeyin.

Stephanie, sayıma devam et.

Fikir alış verişi yapıyorduk.

Kavga etmiyorduk.

Arada büyük fark var.

Bakalım.

Miroux, Ornano, Miroux, Caulaincourt Miroux, Rue Labat.

İşte bu! Çalıyor.

Alsana şunu! Al hadi! Alo?

Alo?

Stephane Miroux mu?

- Stephanie?

- Evet.

Merhaba.

Tekneyi bitirdin mi?

Hayır, tabii ki bitirmedim.

Almam gereken malzemeler var.

Fransızca konuş.

Daha eğlenceli olur.

Zoe ile birlikteyim de.

Acaba dedik sen de başka optik illüzyonlar var mı?

Optiksel illüzyonlar mı?

Optik numaralar yani.

Evet.

Evet, bir tane gösterebilirim.

Hem de güzel bir tane.

Ne zaman?

Şimdi, şimdi! Şimdi olur mu?

Olur.

Oraya ulaşmam yaklaşık 35 dakika sürer.

Abarttı artık! Belki Yani belki 15 dakikada gelebilirim.

- Peki, tamam.

- Tamam mı?

– Tamam.

– Tamam, hoşça kal.

– Yeşil gözlerine uyuyor.

– Saçmalama! Yıllarca aynı pantolonu giyemezsin.

– Komik görüneceğim.

– Hayır! Aşağı iniyor.

Ne salak herif ya! – Merhaba.

– Merhaba.

– Erken geldin.

– Öyle oldu.

Bunu sana getirdim.

Temelde, bu kartlarla yaptığımız bir şey biraz zor.

Kartlar orada.

Kartlar yalan söylemez.

Yani değişemez.

Kartları alıyor ve onları açıyor ve bir kart seçiyorsun.

Ben de uzaktan kartı gösteriyorum.

Ama bana göndermeyi unutma, yani seçmeden önce.

Bana gönder, kart seç, gönder, seç, gönder, seç, gönder.

– Tamam.

– Gönder.

Kupa sekizli.

Tamam.

Evet, aldım.

Şuradaki.

Doğru.

– Gördün mü?

Gördün mü?

– Çok şaşırtıcı.

Başka bir tane dene.

Maça ası.

Maça ası, orada.

Evet.

Bir, iki, üç! Ne fondipti ama! Ne yapıyorsun?

– Ne var?

– Böyle giyinmiş ne yapıyorsun?

Buna punk denir.

Kim bu herif?

– Zoe?

– Hayır, yanlış adres.

Yan kapıya gidin.

– Güzel olduğunu söylemişlerdi.

– Öyle mi?

Bu Guy.

Onunla çalışıyorum.

– Birlikte çalışıyoruz.

– Adı ne?

– Guy.

– Guy.

Punkmış.

E! Ne olmuş?

Birilerini kandırmıyoruzdur umarım?

Hayır, seviştik bile.

Hep böyle mi dans eder?

Evet.

Her zaman.

Öyle mi?

Sarhoşken mi böyledir yoksa her zaman mı?

- Sakıncası var mı?

- Hayır, benim sorunum değil.

Guy ile böyle yapan birinin sonunu tahmin bile edemiyorum.

Piyanon için bu parçayı besteledim.

Bütün gece çalabilirsin.

Dene.

- Adı ”Sevgili Komşularım.

” - Teşekkür ederim.

- Çok şirin.

- Umarım beğenirsin.

- Hey.

- Hey.

Ne yapıyorsun?

Ne yapıyorsun?

Ne mi yapıyorum?

Kafamı karıştırıyorsun.

Ondan mı yoksa Zoe’dan mı hoşlanıyorsun?

Onunla sadece konuşuyorum.

O benim komşum.

Sadece arkadaşız.

Karşı cinsle arkadaşlığa inanmıyor musun?

Hayır.

Senden hoşlanıyor, çok açık.

Onunla oynama.

Yani o harika biri.

Gerçekten çok iyi biri ama bana babamı hatırlatıyor.

- Ne?

- Evet, öyle.

Hey, biz gidiyoruz.

Hoşça kalın.

Hoşça kalın.

Görüşürüz.

Ormanla tekneyi unutma, tamam mı?

Tamam, unutmam.

- Peki.

- Uslu bir çocuk ol.

Peki, tamam.

Güle güle.

Kovuldun.

Guy, kovuldun.

Kovuldun.

Duyuyor musun beni?

Köpeksiniz siz.

Yemek veren sahibini ısıran köpekler gibisiniz.

Serge, bana ihanet ettin.

Guy, bana ihanet mi ediyorsun?

Televizyon Eğitimi bu akşam yeni bir bölümle karşınızda.

50'sinden sonra aşk.

Bugünkü gösterimizde çok özel iki konuğumuz var.

Gerard ve annem.

Gerard, sen profesyonel bir sihirbazsın.

Yaşlı görünüyor ve banliyödeki küçük bir evde yaşıyorsun.

Sence annem neden seni seçti?

Ah, evet, çok komiksin.

Hem de çok.

- Masa örtüsü numarasını yapsana! - Bu gece olmaz.

Devam et.

Kahretsin! Sana demiştim.

Hazırlanmak lazım.

İkiye böldüğün kadın olmak istemezdim.

- Hayal et.

- Komik değil.

Ama dur.

Akşam yemeğim için teşekkürler.

Tamam o zaman.

Bugün niye işe gitmedin?

- Gittim.

- Pouchet aradı.

Gittim anne! Bütün gün çalıştım.

Ama rüyamda.

Çok yorgunum.

6 yaşından beri rüya ile gerçeği karıştırıyor.

Yatağa girdiğinde her yere kusardı.

Elleri kule gibiydi.

Evler gibi anne.

Kule değil.

Rüyalar çok yorucudur.

Periyotları vardır.

Hafif uyku, derin uyku ve rüya uykusu vardır.

Gerard, sen boktan bir gurusun.

Anne, neden hep gurulara takılıyorsun?

Kendin hakkındaki derin gerçeği öğreneceğini mi zannediyorsun?

Babam bir guru değildi.

Âşık olmalı.

Âşık mı oldun Stephane?

Biriyle mi tanıştın?

Stephane?

Stephane?

Hayır, hayır.

Aşk HGH'ni aşırı artırır.

Aa, tamam HGH nedir biliyor musun?

Hızlı Göz Hareketi.

Gözlerin rüyadaki hareketleri takip eder.

Diyelim ki merdivenlerden aşağı iniyorsun gözlerin de aşağı bakar.

Sağa döndüğünde gözler de sağa döner.

Rüyanda gözlerin yürüyor.

Gözler.

Uykumda gözlerimi kontrol edebiliyorum.

Artık uyku köleliği yok.

Bayanlar ve baylar, Ay'a yaklaşıyoruz.

- Ne?

- Evet, Ay'a.

Korkunç, değil mi?

Çok korkunç hem de.

Yerçekimi yok.

Deprem ve yangın! Tamam, bu kadar yeter.

Bu kadar yeter.

Lütfen bize geri Yani dünyanı geri ver.

Ne yapacağımızı söyle.

Her şeyi yapacağız.

Sadece beni köle gibi çalıştırmayın.

- Tamam.

- Tamam mı?

- Usta.

- Tamam.

- Barış.

- Tamam.

Tamam.

- Tanrı'ya şükürler olsun!

- Tanrı'ya şükürler olsun!

- Sana ve yeni dünyana şükürler olsun.

- Hayır, hayır, kesin şunu.

Hayır.

Yapmayın çocuklar.

Şu saçmalığı kesin, tamam mı?

Biraz ürkünç bir hal almaya başladı.

Takvim yapmaya devam edecek miyiz?

Sana hizmet etmek için buradayız.

Stephanie'yi rüyalarımda görmek istiyorum.

Biliyorum.

"Sadece Komşunum" romanını en çok satanlardan biri yapacağım.

– Bu kızın dikkatini çekecektir.

– Sonra da büyük bir düğün organize edeceğiz.

Madam Stephanie Stephane.

Stephane Miroux, romanınız ”Sadece Komşunum ve Bir Yalancıyım.” ”Bu arada Zoe’nun numarası sende var mı?” gişe rekortmeni olacak.

Yeteneklerinizin sonu var mı?

Ressam, heykeltıraş, mimar ve yazarsınız.

Bugün, Stephane Miroux Vakfı’nda inşaat başladı.

Ayrıca işinize adanan bir de müze var.

Peki, Stephane Miroux, başarının anahtarını buldunuz mu?

Şey Sanırım insanlar yaptıklarımla empati kuruyorlar çünkü buradan geliyor.

Stephanie’den mi bahsediyorsunuz?

Özel hayatımdan bahsetmeyi sevmem.

Pekâlâ, Stephane Miroux hazırlamanızı istediğimiz küçük bir sürpriz var.

Olamaz.

– Onun için bir şarkı.

– Şarkı mı?

Eğer beni kurtarırsan

Sonsuza kadar dostun olurum

İzin ver de yatağına gireyim

Kışın seni sıcak tutarım

Tüm kedicikler oynuyorlar Ve çok eğleniyorlar

Keşke bana da olabilseydi

Ama beni kurtarırsan Bu ne ıstırap böyle!

Bütün arabalar çok hızlı gidiyorlar Stephane Miroux.

Stephane Miroux.

Stephane Miroux.

İzin ver de dünyana gireyim Git şimdi.

Seni sıcak ve neşeli tutarım

Yağmurda yaptığım bütün şeyler İşe yaramıyor çünkü kitabımın adını berbat ettiniz.

Döndüğümde burada olsanız iyi edersiniz! Tamam, bitkin düştüm.

Şimdi uyanacağım.

Ne tesadüf ama.

Seni göremeyeceğimi sanmıştım.

Benimle evlenir misin?

Gel.

Sana arkadaşlarımı göstermek istiyorum.

Arkadaşlar?

Müsaadenizle sizlere gelecekteki karımı tanıştırayım.

Birincisi, evliliğe inanmam.

İkincisi, beni istemiyorsun.

Ve üçüncüsü, aklını mı kaçırdın?

Hayır, özür dilerim.

Ben düşündüm de Ne düşündün?

İçeride olduğumu zannettim.

Burada çalışıyordum.

Ofisimde de uyuyordum.

Sonra buraya geldim.

Bu kısmı çok iyi hatırlamıyorum.

İki kişi daha vardı.

Sonra seni gördüm Tam olarak nerede oturuyorsun?

Ben Ben şu anda annemle birlikte kalıyorum.

Yani sen evsahibimin oğlusun?

Evet.

İyi olduğundan emin misin, Stephane?

Evet, neden?

Öyleyse gerçekten evlenme teklif etmedin?

Hayır.

Seninle evlenmek mi, hayır.

Ama Galiba senden hoşlanıyorum.

Romantik olarak mı yani?

Evet, sen öyle demek istiyorsan.

Yapma, Stephane.

Erkek arkadaş istemiyorum.

Peki.

Seni istemedim diye etrafımda dolanıp garip davranışlarda bulunma.

Hayır.

Sana karşı hislerim varsa bu benim suçum değil.

Beni aşağılamak zorunda değilsin.

Yapma Stephane.

Çocuk gibi davranmayı bırak.

Stephane?

Bir sorun mu var?

Bu kadar dosyanın hepsini düzenleyebilecek misin?

"İç geçiren bir kalp arzuladığı şeye sahip değildir.

" Kesin âşık olmuş.

Öyleyse çalışmak en iyi ilaçtır.

Kafanı meşgul eder.

Nasıl çalışabilirsin ki?

Aşk çok güçlüdür.

Konsantre olamazsın.

Onu rahat bırakın.

Konuşmak istemiyor.

Dinle.

Ona derhal söyle.

Kalbinden geliyorsa, kız anlayacaktır.

Belki de kız aynı duyguları beslemiyordur.

Belki başka biriyledir.

Kahretsin! Başka biriyle mi, Stephane?

İkiniz de çok baskıcısınız! Stephane, iş arkadaşlarına çok baskıcı oldukları söyle.

Ne?

Seni anlamıyorum Guy.

Özür dilerim, anlamıyorum.

Seni de anlamıyorum.

Farklı dillerde konuştuğunuzda sizleri anlayamıyorum.

Kendimi şizometrik hissettiriyor.

Şizo Şizo Şizofrenik.

Aradığın kelime bu.

- Evet.

- İçerideki zavallılara aldırma sen.

Sabahları geç kalmamaya çalış.

Seninle uğraşmayacaklardır.

Hayır, hayır.

Filmler için NPC'ler.

CPN, CPP'ye uyar.

CPP.

CPP, NPC, CP Kafam karıştı.

Şeyi biliyor musun?

Uçurumdaki keçiyi?

– Uçurumdaki keçi mi?

– Uçurumdaki keçi.

Hayır mı?

– Bir seks pozisyonu.

– Senin için anlaması biraz zor ama her erkek seks manyağı değildir.

– Öyle mi?

– Evet.

Her kadının romantik olması gibi mi?

Bilmiyorum ama Çok güzel nesneler topluyorum.

Bir çift ayakkabı.

Gözlük.

Telefon.

Daktilo.

Tahta ve keçeden yapılmışlar.

Belirgin dikişlerle.

Narin ve nihaî görüntüleri çok arkadaşça.

Ve çok sessizler.

Onları Stephanie yaptı ve ben de onları sergileyeceğim.

Stephanie, kırmızı battaniyeyi de alabilir miyim?

Elbette, Stephane.

Şaka mı yapıyorsun?

Bir de bu muhteşem battaniye var.

Kalın, büyük beyaz dikişli kırmızı keçe.

Vahşi hayvanlar üzerinde koşuyorlar.

Gülümsüyor.

Ona ulaşmak için kayanın üzerine uzanıyorum.

Karnım, sıkışmış, ağrıyor.

Stephanie?

Elimi tutar mısın?

Uyuyamıyorum.

Elimi tutuyor.

Uykuya dalıyorum.

Deniz.

Ve orman.

İçine daha çok beyaz koymalısın.

- Daha çok beyaz koymalısın.

- Öyle mi?

Hayır, biraz daha sola.

Şu tarafa.

- Tamam.

- Rastgeleliği başarmak çok zordur.

Dikkat etmezsen düzen kendini gösterir.

Düzene ölüm.

Hey, bu ne?

- Şey - Annenin mi?

Hayır.

Sana bahsettiğim bir-saniyelik zaman makinesi.

Bitirdim.

Senin için.

Denemek ister misin?

Bir saniyeyle ne yapacaksın ki?

Şey, bana makul geldi.

Ve hayat çok değerlidir.

Bunu şöyle koyuyorsun.

– Beni duyabiliyor musun?

– Evet.

Duyuyor Tamam.

Bir saniye.

Bu geçmişe gider Bu da geleceğe, tamam mı?

Haydi geçmişi deneyelim.

Bu düğmeye basacaksın.

Haydi geçmişi deneyelim.

Haydi geçmişi deneyelim.

Çalışıyor.

İnanılmaz bilimsel bir buluş.

bilimsel bir buluş.

Evet.

Hayır, dur.

Biraz da geleceği deneyelim.

Dur, dur.

Sen ne ?

Sadece Neden iki defa yaptın?

Birincisi "gelecek"ti ve ikincisi ise "şimdiki zaman".

Belki de gelecekle ilgili farklı bakış açılarımız vardır.

Hayır, hayır.

Bu sadece bir makine.

Objektiftir.

Sadece bir makine.

Peki, tamam.

Bu hediyeyi kabul edip etmeyeceğimden emin değilim.

Hem neden bir hediye hak ediyorum ki?

Çok güzel olduğun için.

Kapa çeneni.

Çok şirinsin.

Demek sadece güzel olduğumu düşünüyorsun.

Yani güzel ve aptalım.

- Neyse, belki de bunu almamalısın.

- Hayır.

O benim hediyem.

Tamam, haydi işe dönelim o zaman.

Okyanus kuruyor.

- Ne ?

- Sadece bakıyordum Sırtında şeyin var.

- Söylemek istediğin bir şey mi var?

- Yok.

Odaklanma ve konsantrasyon.

Dikkat dağınıklığı yapının önünde bir engeldir.

Dikkat dağınıklığı yapının önünde bir engeldir.

Dikkat dağınıklığı yapının önünde bir engeldir.

- Baksana.

- Ne var?

Kayakçılar.

Bak, bak! Donmuş bir göl.

- Ne gölü?

- Donmuş bir göl.

- Garip.

Gerçekten çok garip.

- Stephane, bütün kalbinle konuş.

– Evet, kibar ol.

– Becer onu.

Hayır, hayır.

Acele etme.

– Uçurumdaki keçi, hatırladın mı?

– Ne?

Uçurumdaki keçi ne demek?

Çocuk masalı.

Aptalca, boşver onları.

Dinleme.

Dinleme.

Kızı arkadan tutup yatağın kenarına getiriyorsun.

Bunu deneyeceğim.

– Domuzlar herifler! Yapmayın! – Neredeki keçiydi?

– Uçurumdaki.

– Uçurumdaki keçi! Martine, uçurumdaki keçi.

Serge.

– İlk önce ben gideceğim.

– Hayır.

– Kaymasını bilmiyorum.

– Haydi.

– Gitmek istemiyorum.

– Çok kolay.

Cesur ol, yakışıklı çocuk.

Dur.

Hiç acımayacak.

Tamam.

Tamam, güzel.

Sen lehim aletini al.

Onu bana bırak.

Hayır, hayır.

Neden dairene girdiğin sahneyi yapmıyoruz?

Midilliyi fark ettiğin anı mesela.

- Peki.

Tamam - Tamam mı?

Tamam.

Hadi, gel.

Şurada dur.

- Bekle.

- Pekâlâ, tamam.

Aslında daha yeni dairene giriyorsun ve midillinin koşabildiğini fark ediyorsun.

Çok heyecanlanıyorsun ve Hazır?

Ve motor! Kahretsin, Stephane, midillimi mahvetmişsin.

- Bunu neden yaptın?

- Kes.

Ne yapıyorsun?

Ne yapıyorsun?

Ne yapıyorsun?

Hayır, benim hakkında güzel konuşmalısın.

Yeteneğimi ve mühendislik dehamı övmelisin.

Elbette, yakışıklım.

Hayır, benimle dalga geçme.

Bu asla olmayacak.

- Nereden biliyorsun?

– Biliyorum işte.

Neden bana ümit vermeye çalışıyorsun?

Ümit mi?

Belki de denemelisin.

Denemek.

Bir dahaki sefere seni gördüğümde öpeyim mi?

– Bunu mu istiyorsun?

– Evet.

– Sahi mi?

– Evet, denemelisin.

Dışarı çıkıp seni öpmeliyim.

Evet.

Tamam.

– Peki.

– Devam et.

Ne yapıyorsun?

Özür dilerim.

Özür dilerim.

Özür dilerim.

Beni görmemiş gibi davranabilir misin?

– Ben de şimdi çıkmak üzereydim.

– Çok aptalca.

– Evime mi girdin?

– Özür dilerim.

– Ne arıyordun?

– Özür dilerim.

Çok acayipsin.

Hayır, bu taraftan.

- İyi geceler.

- Anahtarlarımı unutmuşum.

- Alo?

- Stephane?

İyi misin?

Midilliye bayıldım.

Bunu yaptığına inanamıyorum.

Nasıl yaptın?

Söylediklerim için özür dilerim.

Tek kelimesi bile doğru değildi.

Tamam mı?

Hayır, ben acayip değilim.

Bana öyle dedin.

Dinle Stephane.

Daha güçlü olmalısın.

Ağlayan erkek bir kız için hiç de çekici değildir.

Biliyorum, iğrencim.

Seninle tanıştıktan sonra atıma ”Altın Midilli” adını verdiğimi biliyor musun?

- Yok canım! Doğru değil.

Midillin, tanışmadan önce de vardı.

Hayır, doğru.

Sen ilk gördüğünde adını uydurdum.

Önceden adı yoktu.

Şimdi, bunu nasıl yaptığını bana anlat.

”Altın” dörtnala koşuyor.

İnanılmaz.

Sadece kaos teorisinin bir uygulaması.

Rasgele kontrol.

Her ayağın bir motoru var .

ve bunlar diğer ayakların hareketine bağlı olarak ileri-geri hareket ediyor.

Hayat gibi.

Ama daha basite indirgenmiş versiyonu.

Ve üremiyor.

Kapı komşu olduğumuz için çok memnunum.

Sen 70'li yaşlarımızdayken benimle evlenir misin?

Kaybedecek hiç bir şeyin yok.

Tamam.

Bir süre daha konuşmaya devam etmenin sakıncası var mı?

Çünkü her zaman uykumdan konuşmanın mümkün olduğunu düşünmüşümdür.

Bir kara deliğe düşüyormuşum gibi hissediyorum.

Kara deliğe düşen birini asla göremeyeceğini biliyorsun.

Çünkü ufku geçen yolcunun görüntüsü aynı pozisyonda sabit kalana kadar yavaşlar.

Öte tarafa geçtiğindeki gibi.

Sadece daha kırmızılaşıyor.

Yolcu spagettileri eziyor.

Spagetti olmak istemiyorum.

Hayır, spagetti olmayacaksın.

Spagetti olmak istemiyorum.

Stephane?

- Orada mısın?

- Hayır, değilim! Değilim!

İşe yaradı! Spagetti değilim.

Anlat bana.

Görebildiğin her şeyi tarif et.

Ayaklarımın altında çimenleri hissediyorum.

Hava biraz rüzgârlı.

Soğuk ve nemli.

Dört bir yanımda orman var.

Altın Midilli'yi de görebiliyorum.

Dörtnala koşturuyor.

Tam önümde.

Ve su sesi duyuyorum.

Ama göremiyorum.

İşte burada.

Dere.

Su, milyonlarca küçük parça selofandan mı oluşuyor?

Hayır, gerçek su.

Bak.

Zaman makinesini buldum.

Zaman makinesi de buradaymış.

Ve çalışıyor.

Stephane, uyudun mu?

- Annemi tanıyorsun, Christine.

- Tabii ki.

Çok utangaçtır.

Sadece benimle Fransızca konuşur.

Fransızca konuşamıyorum.

Çünkü ne zaman konuşsam bıyıklarımın İspanyolca konuştuğum zamandan daha hızlı çıktığını hissediyorum.

- Stephanie.

İzin ver öpeyim seni.

Sen iyi bir insansın.

Emin misiniz Bayan Miroux?

Hakkımda hiç kötü şey söyledi mi?

Hayır, hiçbir şey.

Kiracılarımı dikkatli seçerim.

Ne düşünüyorsun?

Çok beğendim.

Sahi mi?

Ben de her zaman biraz garip bulmuşumdur.

Güzel olan da bu ya.

- Renklerini seviyorum.

- Sıradışı Çok da eğlenceli değilmiş! Altı ay önce bir yabancı korkunç bir aksan ve .

aptal bir projeyle beni görmeye geldi.

Dünya ve ben buna hazır değildik.

Absürtlüğe doğru sıçradık.

Yeni takvimimiz demeye utanıyorum.

Bay Stephane Miroux'un Felaketolojisi çok büyük bir başarıdır.

Fransızca konuş! Hayır, İngilizce.

Bunu, bütün kazazedelere Tamam, teşekkür ederiz Bay Miroux.

Onlar olmasaydı bu çalışma da olamazdı.

Üzgünüm.

Bana kızdın mı?

Bu kız aynı zamanda kalbimi kıran tüm kadınları ifade ediyordu.

Çok güzel ve iyi kalpli ama gitmemi istiyor.

Çünkü beni istemiyor.

Beni istemiyor çünkü ben adi bir uyuşturucu satıcısıyım.

Ben de beni terk etmek istediği için uyuşturucu satıyorum.

Polis birazdan beni götürecek.

Hepsi benim hatam.

Kahretsin! O benim zıddım.

Onun yanındayken kendini güvende hissediyor.

Ona âşık.

Her şey istediğin gibi olacak.

Seni sevdiğimden şüphe etmeyi bırakabilirsen.

Beni evden ara.

Karşı komşun.

Açıklamak gerekecek.

Bakın, kim kalkmış.

Gel bir şey iç.

Annen kendini iyi hissetmiyor.

Rahat etmek istiyor.

Tekrar buraya taşınacakmış.

Buna içilir işte.

Hadi, al! Pek başarılı olduğumuz söylenemez.

Hiç adil değil.

Tam da onu sevmeye başladığım anda değişmeye başladı.

Büyük Patlama gibi.

İlk önce çok küçüktür.

Ama sonraki nano saniyede: Devasa ve sonsuz olur.

Keşke onu çekici bulmadığım zamana geri dönebilseydim.

Bana gönderecektin.

Güzel kıçı var.

Kapa çeneni! Yalnız olduğunu ve yardım edebileceğimi düşündüm.

Ama hayır.

Bana hiç ihtiyacı yok.

Stephani'yi pek tanımam ama belki de tarzı vardır.

İncinmek istemediğinden başkalarını incitiyor olabilir.

İnsanları inciterek incinmeyeceğini düşünüyor ama o da inciniyor.

Bilmiyorum.

Onu seviyorum çünkü bazı şeyler yapıyor.

Biliyor musun?

Elleriyle yapıyor.

Sanki sinapsları parmaklarıyla bütünleşmiş gibi.

Bunun gibi.

Bu şekilde.

Keşke babamla konuşabilseydim.

Babamı özlüyorum.

Üzgünken annemle konuşamam.

Hastane personeline saldırmak çok çirkin.

Dehşet verici! Islak tişört yarışmasındayken bile görevlerine koşarak giden çekici hemşirelerimiz için büyük moral bozukluğu.

Salak herif! Gerizekâlı salak! – Hadi biraz kafamızı dağıtalım.

– Televizyonla mı?

Olayların, hayatın boyunca seni rahatsız etmesine izin veremezsin.

Bir erkek dizginleri elinde tutmalıdır.

Bu TV hafta sonları beynimi yıkıyor.

Başka şeyler yapmak yerine sadece bunu izliyorum.

Dayak mı istiyorsun?

Özür dilerim, uyanık olduğundan emin değildim.

Uyanık mı?

Böyle devam edersen uyanmak neymiş görürsün.

Tut! Ukalalık taslayana kadar bana yardım et.

Şu tarafa! Daha çok su sıçratır.

Bir, iki, üç! Deli misiniz?

Orası çöplük değil! TV'ler çöp ama!

Çöptür ama bunu yapmanıza neden yok.

Yüzüyor!

– Yüzüyor, evet.

– Belki balıkların hoşuna gider! – Öyle mi?

– Evet.

Stephane?

Stephane.

Bekle.

Daha iyi misin?

İşe gidiyorum.

Sadece iyi olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

Evet, gayet iyiyim.

Sağ ol.

Anlıyorum.

Artık arkadaşım olmak istemiyorsun.

Hayır, arkadaşın olmak istemiyorum artık! Kapına çivilemek zorunda mıyım?

Arkadaşın olmak istemiyorum.

Hayır, sen Yapamazsın.

Arkadaşım olmaktan vazgeçemezsin.

– İnsanlar buna bir anda karar vermezler.

– Evet, verirler.

İnsanlar tartışırlar ve daha sonra da birbiriyle konuşmayı keserler.

Öyleyse randevu filan ayarlayalım hem konuşmuş oluruz.

– İstediğin buysa tabii.

– Ne anlamı var ki?

Arkadaş kalmak isteyeceksin.

Sonra yakışıklı bir sevgilin olacak.

O da beni bitirecek.

Bu arada, tekne nerede?

Diğer şeyler nerede?

Haydi yüzleşelim.

Hiçbir şeyi bitirmedin.

Ranza ve diğer her şey gibi.

Bu doğru değil.

Bu kesinlikle doğru değil.

Sana göstereceğim.

Ya beni kullanıyorsun ya da Ben, ben anlamıyorum.

Bak, işte burada.

İşte, al.

Zoe'nun numarası.

Asıl istediğin buydu.

Artık onu düzersin! "Sadece komşun ve bir yalancıyım. Bu arada Zoe'nin numarası sende var mı?" O geceki mektubu hatırlıyor musun?

Bunu nasıl öğrendin?

Bekle, bekle.

Bekle, özür dilerim.

Ağlama.

Özür dilerim.

Özür dilerim.

– Guy, Guy.

– Merhaba.

Kırmızı ışığı görmedin mi?

Senin işini yapıyorum.

Özür dilerim.

Stephanie ile aramızda şaşırtıcı bir şey oldu.

– Kapa çeneni.

– İnanılmaz bir şey! Saçmalamayı kes artık! Kıçını toplamaktan bıktım.

– İşini yapıyorum, neden biliyor musun?

– Neden?

Çünkü neredeyse kovuluyordun uykucu dostum.

Annen midir, her kimse artık?

O bile kıçını kurtaramaz.

Çünkü ofis çok can sıkıcı! Beni yalnız bırakamazsın.

– Ama Stephanie – Bırak o aptal orospuyu! Orospu deme! Tamam mı?

Aramızda geçenleri bilmiyorsun.

Ne olduğunu kimse bilmiyor ama herkes bir fikir yürütüyor.

Canları cehenneme.

Rüyamda bir mektup yazdım ve ona hiç vermedim.

Ama mektubu okumuş.

Nasıl bilmiyorum ama okumuş işte.

Ve az önce bana ezberden okudu.

Kelimesi kelimesine.

Mektubu biliyor.

Neden biliyor musun?

Çünkü sanırım beyinlerimiz inanılmaz karışık olan bu döngüyü yaratıyor.

Beyinlerimizin iletişim kurması ya da telepati filan değil.

Yani her adımda aynı yöne doğru yavaş yavaş ilerliyoruz.

Buna PSR deniyor.

Paralel Senkronize Rastgelelik.

İnanılmaz nadir bir durumdur.

Yapboz gibiyiz.

- Ve birbirimize

- Stephane Onunla asla çıkmayacaksın, tamam mı?

- Seni delirtecek, inan bana.

- Hayır, benimle çıkmak istedi.

20 dakika içinde Bar de l'Oreille'de.

Gitmeliyim.

Dakika içinde Bar de l'Oreille'de.

Gitmeliyim.

O da neydi?

Makinem, zaman makinem.

Hayır, dur! Daha yeni geldin, Pouchet seni görmedi bile.

O yüzden gidemezsin.

Haydi ama Guy! Yapma! Sadece bu defa.

Tamam seni idare ederim.

Ama onu düzmez ya da en azından öpmezsen.

Dilinle, gerçek bir Fransız öpücüğü vermezsen.

Bilir misin, dil öpücüğü denir.

Seninle asla konuşmayacağım!

Hoşça kal! Güle güle.

Devam ederse varmadan önce ayrılacak.

- Belki geriye doğru işliyordur.

- Takvimiyle övünüyor.

Onu bir ayak işine gönderdim.

Salak lezbiyenler! Yetti artık.

İbne diye çağrılmak bir yana ama lezbiyen kabul edilemez.

Onunla asla çıkmayacaksın, tamam mı?

– Seni delirtecek.

– Beni delirtecek.

Stephanie'nin arkadaşlığına inanmayı kabul etmiyorum.

Hatalı olması imkânsız işaretler var.

Hatalı olması mümkün değil.

Bakın, bakın.

Beni dudaklarıma bir santimetreden daha az mesafeden öpüyor.

Beni arzuladığının en belirgin işareti.

Arkadaşça bir hoşça kal için nereyi öpmeli?

Alnını mı?

Hayır, kulak ile dudakların ortasını.

Normal sayılan budur.

Ayrıca, kafamı geri çekmesem tam dudaklarıma denk geliyordu.

Öyleyse, neden kafanı geri çektin?

Belki ben onu öpmeye çalıştım.

Kimin umurunda?

Anlatmak istediğim, hayatım boyunca bana işkence edecek olması.

Tek kelimeyle beni umursamıyor.

Hayır, bu doğru değil.

Çok umursuyor.

Varlığıma tapıyor.

Benim için üzülüyor.

Zavallı.

En kötüsü de bu.

Kesinlikle.

Hislerim artık patoloji noktasına ulaştı ve patoloji olmadan kimseyi baştan çıkaramam.

İğrenç patolojik hediyelerinle onu baştan çıkarabileceğine mi sanıyorsun?

Hepsi çoktan çöpü boyladı bile.

Barda bekleyen kimse yok.

Stephanie hiç gelmedi.

Sana olan ilgisini uzun süre önce kaybetti.

– Çok geç.

Stephanie gitti.

– Hayır.

Stephanie gitti.

Gitti.

Kararını asla değiştirmeyecek.

Bittiğinde kızlar kararlarını asla değiştirmezler.

Aç kapıyı.

Orada olduğunu biliyorum.

Aç kapıyı.

Beni unuttun.

Benimle oynamayı bırak.

Bir daha asla seni görmek istemiyorum.

Söyle.

Söylesene! – Dinle beni.

Söyle.

– Kamera şuraya.

– Söyle.

– Tamam, her şey yolunda.

– Olmayacak.

Söylemelisin.

– Tamam, bir saniye bekle.

– Hadi, söyle.

– Tamam.

Mükemmel.

Evet.

Tamam.

Tam şuraya.

Tamam, şimdi kameraya bak.

– Benimle evlenir misin?

– Evet.

Hâlâ acıyor mu?

Dikkat et.

Çok daha iyi.

İş yerine hasta olduğunu söyleyeceğim.

Güzel, sakin bir gün geçiririz.

Tamam mı?

Anne?

Babam ayrıldığında onunla gittiğim için özür dilerim.

Önemli değil.

Teşekkürler.

Havaalanına geleceğim.

Gerek yok.

Böyle gitmene izin veremem.

Önemli değil, gerçekten.

Meksika'dan seni ararım.

Git, konuş onunla.

Benim için.

Olmaz.

Şu anda istemiyorum.

Fikrimi değiştirdim.

Saçmalama! Veda etmeden gidemezsin.

Kendimi aptal gibi hissediyorum.

Ne olduğunu bilmiyorsun.

Sürekli ısrar ediyorsun.

Stephane bunu yap, Stephane şunu yap.

Kapıyı kapat.

- Merhaba, Stephane.

- Merhaba.

Neler oluyor?

Hiçbir şey olmuyor.

Sadece gidiyorum.

Evet, biliyorum.

Hâlâ bana kızgın mısın?

Şöyle diyelim; çözülmeyen bazı konular var.

Evet.

İçeri davet etmeyecek misin?

Tuvalet kâğıdı makinesi yerleştir çünkü insanlar kirli Sanchez'lerini kapında siliyorlar.

Kapa çeneni.

Kafan nasıl?

İyi.

Yine de normal değil.

Tabii ki değil.

- Asla olmayacak.

- Evet, sana çekici gelmiyor.

Kapın sayesinde olduğu için mutluyum yine de.

Mutlu olma.

Üzgün ol.

İngilizcen çok iyi.

Senin Fransızcan nasıl peki?

Hayır, seninle Fransızca konuşamam.

Çok utangacım.

Söyleyebildiğim tek şey; Memelerini beğeniyorum.

Pantolonumdaki kaldırıyor Kahretsin Stephane! Ya biri yanarsa?

Ona yardım etmeliyiz.

Çabuk.

Koş, koş, koş! Selofanda anarşi! Ağlıyor muydun?

Ağlaman hoşuma gidiyor çünkü gözlüklerini takmak zorunda kalıyorsun.

Aslında ağlaman hoşuma gitmiyor.

Ağlamanı korkunç buluyorum.

Özellikle benim için değilse.

Öldüğümde ağlayacak mısın?

İnsanların, ölümlerinin kutlanmasını istiyor gibi davranmalarından nefret ediyorum.

Partide herkes bir patlama yaşar ve ölü kimsenin umurunda olmaz.

Bu korkunç bir şey.

Saçmalık.

"Ölüyü yakma töreninden sonra sevgilimle yatmak ister misin?" gibi sanki.

Benim durumumda ise sorun şu: Bir kız arkadaşım yok.

Ve ölü değilim.

Bak.

Parmağını buraya koy.

Buraya dokun.

Kulağının arkasına ve gözlüğüne.

Gözlüğü, kulağının bir parçası gibi hissediyorsun.

Doğru.

Garip.

- Benim hoşuma gidiyor.

- Lenslerim beni öldürüyor.

Sol elinle penisine dokunuyormuş gibi.

Penisim yok.

Ama sol elin var.

Hep böyle pislik olmak zorunda mısın?

Takılıyorum sana.

Bir gün dişlerini yaptıracak mısın?

- Zalimsin.

- Hayır, söylüyorum çünkü evlenene kadar 40 yıl geçecek.

Benim de kendi mallarıma iyi bakmam gerekebilir.

Aslında biliyor musun?

Hiçbir şey yapma.

Belki diş olmaması sakso için iyidir.

Tamam.

Sanırım şimdi gitmelisin.

Gecikeceksin.

Bazen kot pantolonumu bir haftadan fazla giyerim.

Şöyle iyice pislenene kadar.

Böylece sana daha yakın hissediyorum.

- Ne söylememi istiyorsun?

- Hiç.

Hiçbir şey.

Sevgilin nasıl?

Yeni sevgili yaptın mı?

Uzun saçlı, sörf yapan.

Bungee jumping'e giden bir sevgili mesela.

Seni sörfe götürüyor mu?

Beni de çağır, seninle gelirim.

Nasıl olur bilmiyorum ama.

Eğer istersen tabii.

Sevgilim yok.

Gerçekleri çarpıtmak gibi ciddi bir sorunun var.

Bütün gezegenle yatsan bile kendini dışlanmış hissedersin sen.

- Lütfen, git artık.

- Memelerini beğeniyorum.

Memelerini beğeniyorum.

Bence cana yakın ve mütevazılar.

Bir gün bana gösterirsen, memnun olurum.

- Görecek fazla bir şey yok.

Şimdi, git.

- Ranza.

Ranzayı bitirmişsin.

Bitirebileceğini hiç sanmıyordum.

Tekne ve diğer şeyler gibi.

Sağlam mı bari?

Bir çocuğu taşıyabilir mi?

Ya bir çifti?

Ne yapıyorsun?

İn aşağı.

- Defol buradan.

– Hayır.

– Defol yoksa anneni çağırırım.

– Annem mi?

Hayır, olmaz.

Annemi çağırma.

– Uçağını kaçıracaksın.

– Umurumda değil.

Umurumda değil.

Bunu bana neden yapıyorsun?

Sana ne yaptım ben?

Söylesene, ne yapmamı istiyorsun?

Bilmiyorum.

Saçımı okşayabilirsin mesela.

Yapamam.

Neden ben?

Çünkü herkes sıkıcı.

Çünkü sen farklısın.

Beni sevmiyorsun, Stephanie.

Stephane?

Çeviri: DeaDy & Navy Bluell

LÉOLO (1992)

107 dk

Yönetmen: Jean-Claude Lauzon

Senaryo: Jean-Claude Lauzon

Ülke: Fransa, Kanada

Tür: Komedi, Dram

Vizyon Tarihi:01 Eylül 1992 (Brezilya)

Dil: Fransızca

Çekim Yeri: İtalya

Oyuncular: Gilbert Sicotte, Maxime Collin, Ginette Reno, Julien Guiomar, Pierre Bourgault

ÖZET

Gecenin ortasında tek başına, küçük Léo, hatıralar, düşler ve kâbuslar sandığını açar. Diline doladığı temel mantık, 'Hayal ediyorum, demek ki yokum'dur. İlginçlikle delilik arasında bir yerde duran ailesiyle kuşatılmış Léo, kendi hayaller girdabının hem efendisi hem de kurbanı olarak bir düşler ve takıntılar dünyasına kaçar. Düş dünyasında, güneşin ya da muzır bir Sicilyalı köylünün spermini taşıyan bir domatesin oğlu olduğundan emin, kendisine Léolo adını takar.

FİLMDEN

Günebakan Burası, Kanada Montreal'deki, Mile-end mahallesi'nde bulunan bizim ev.

Herkes benim Fransız Kanadası'ndan olduğumu düşünüyor.

Düşlediğim için, ben o değilim.

Düşlediğim için, ben o değilim.

Sadece kendi gerçeklerine inanan bu insanlar beni Leo Lozeau diye çağırıyorlar.

Onun babam olduğunu söylüyorlar ama onun oğlu olmadığımı biliyorum.

Çünkü bu adam delinin biri ama ben değilim.

Düşlediğim için, ben ben değilim.

SİCİLYA'DA BİR YER

Benden saklandığı için gerçek babamın yüzünü hiç görmedim.

Domateslerime ne yapıyorsun sen?

Lanet olasıca domateslerine hayat veriyorum! Kes şunu, eşşoğlueşşek, onları mahvedeceksin! Mahvolsa ne olur?

Nasıl olsa bunlar Amerika'ya gidiyor.

BİRKAÇ GÜN SONRA, AMERİKA

Annemin paniğini gören doktor sperm bulaşmış bir domates tarafından gebe bırakıldığını ona söylemeye cesaret edemedi.

Bu rüya yüzünden, artık bana Leolo Lozone denilmesini istedim.

Hiç kimsenin İtalyan olmadığımı söylemeye hakkı yok.

İtalya, sadece İtalyanlar'ın olmak için fazla güzel.

Odamla Sicilya arası, 6889 kilometre.

Odamla Bianca'nın evi arası 5,8 metre.

Ve hâlâ benden çok uzakta.

Bianca, aşkım Yazmak için iki kelime yeter: "Bianca, aşkım En kısa yolu seçtim."

LEOLO Leo! Yatağına git çabuk! Leolo! Leolo Lozone! Benim adım Leolo! Kapa çeneni, be adam! Şu lanet kapıyı kapa! Hava buz gibi! Leo, odana.

Bir kitapta neler olduğunu hatırlamak için uğraşmam.

Bir kitaptan tek istediğim bana cesaret ve enerji vermesi, sandığımdan daha fazla bir yaşamın olduğunu bana göstermesi ve hareket etme ihtiyacını bana hatırlatmasıdır.

Evdeki tek kitaptı.

Oraya nasıl geldi, hiç merak etmedim.

Kalındı.

Sözcükler tıkış tıkıştı sırlarını çözmek için çok fazla enerji ve konsantrasyon gerekiyordu.

Evde yazan ya da okuyan birini hiç görmemiştim.

Televizyon ve reklam panoları aklımı karmakarışık etmişti.

Başlangıçta, hiçbir şey anlamadan altı çizili yerleri okudum.

Bırakmak istediğimi hatırlıyorum çünkü hiç resim yoktu.

"Tek gerçek hazzı yalnızlıkta buldum."

"Yalnızlık benim kalemdir."

"Orası sandalyemin, masamın, yatağımın, " " imbatımın ve güneşimin olduğu yerdir."

“Sürgündeyim.”

“Sahte bir diyardayım.”

DÜŞMÜŞLERİN DÜŞMÜŞÜ

”Düşlediğim için, ben ben değilim.”

Düşlediğim için, ben ben değilim.

Aklımdan geçen herşeyi yazmaya başladım.

Ailem bir romanın kahramanı oldu.

Ve sanki yabancı birileriymiş gibi onları anlatıyordum.

Hatırlayabildiğim en eski şey ilk anılarımla içiçe geçmiş olan ışık ve kokuydu.

Büyükannem, sağlıklı olmanın yolunun günde bir defa kaka yapmaktan geçtiğine babamı ikna etmişti.

Ağlama, tatlım.

Anneciğin gibi yap.

Ikın, Leo.

Ikın, aşkım.

”Hatırlayabildiğim en eski şey “ “ ilk anılarımla içiçe geçmiş olan “ “ ışık ve kokuydu.”

“Büyükannem sağlıklı olmanın yolunun “ “ günde bir defa kaka yapmaktan geçtiğine babamı ikna etmişti.”

Böylece her cuma bu dünyanın tüm hastalıklarından kendimizi arındırmak için müshil ilacı alırdık.

Leo! Gel, Leo, babacığına gel.

Gel oğlum, canın hiç yanmayacak.

Bok, bir aile saplantısı olmuştu.

İlk hatırladıklarımdan biri de küvette bir sıçan olduğu.

Başka bir gece, bir de hindi vardı annem onu sinemada kazanmıştı.

Şişman ve pisti.

Kalan tüyleri ıslaktı ve kötü kokuyordu.

Ağlama, tatlım.

Anneciğin gibi yap.

Ikın.

Ikın.

Ikın, aşkım.

Ağlama, tatlım.

Anneciğin gibi yap.

Anneciğin gibi yap.

Ağlama, tatlım.

Anneciğin gibi yap.

O mısra terbiyecisiydi.

Terbiyeci, gecelerini dünyanın çöplerini karıştırmaya harcıyordu.

Tek ilgilendiği sadece mektuplar ve fotoğraflardı.

Her gülüşü, her bakışı, her aşk sözcüğünü ya da ayrılığı taşıyordu sanki kendi hikayesiymişçesine.

” münasebetsiz “ “ heyecan verici ve aşık.”

“Ama onu yumuşatmaya uğraşmak çok mu gerekli ki?

“ “ yarısaydam bile olsa hiçbir duvar beni engelleyemeyecek.”

Terbiyeci, kelimelerin ve imgelerin insanların hayallerinde yeniden doğabilmesi için, mısraların küllerine karışması gerektiğine inanıyordu.

Düşlemelisin, Leolo.

Düşlemelisin.

Onun, Don Kişot’un yeniden doğmuş hali olduğunu anlamam uzun zaman aldı.

İzolasyona karşı savaşmaya ve ailemdeki kara delikten beni korumaya karar verdi.

Düşlediğim için, ben ben değilim.

Sadece gazeteler.

Çöpleri bırak.

Kırılmış, hiçbir işe yaramaz.

Plak kırık olsa bile kapakları için albümleri sakladığımı anımsıyorum.

Leo, sana çalışasın diye para veriyorum.

Selam, Mo.

Hey, Mo Hâlâ şu kurbağa kardeşlerden mi alıyorsun?

Dinle.

Dinle, Mo.

İhtiyacın olan tüm gazeteyi daha iyi bir fiyata halledebilirim.

Hayır.

Çok ciddiyim, Mo.

Kalanları toplayıp arabaya koy, Leo.

Çocuk iyi çalışıyor, değil mi?

Beni hiç dinlemiyorsun.

Gazete, benim işim.

Yani bana bu şekilde zarar vermeye devam edemezsin.

Anlaştık mı?

Lozeau Beni dinle, Lozeau.

Başka bir yer bulman gerekecek çünkü burası benim.

Fernand! O günden sonra korku, kardeşim Fernand'a bir yaşama nedeni verdi.

Ufaklık, biraz daha taş koy.

Ağır olması lazım.

Dök içine.

Etrafa saçılması önemli değil.

Fernand bir daha kimseden korkmayacaktı.

Ve kardeşim bir dağ olduğunda artık ben de korkmayacağım.

Ve dünyanın tüm sokaklarında yürüyüp bu dünyanın sefilliğini anlatabileceğim.

Biz önlerinden geçerken selam vermeyenler lanetlenecek.

Kardeşimin omzuna gelecek kadar büyüdüğümde Araplarla yahudiler bile benden korkacak.

Sabahları erken kalkarım.

Uyanmak, rüyalar ülkesinden gerçekliğin ortasına sert bir zorunlu iniş yapmaktır.

Her zaman Fernand ile uyurum.

Koca bir yatakta, büyükdedemlerin yatağı bizimkilerin haşat ettiği, ve bizimse iyice benzettiğimiz, döşeğin altındaki yapışmış sakızları ellerimle kazıdığım babamın bira kokan nefesiyle annemi uyandırmaktan korktuğu zamanlardan kalma.

"Biz önlerinden geçerken selam vermeyenler lanetlenecek."

"Kardeşimin omuzlarına gelecek kadar " " büyüdüğümde " " Araplarla yahudiler bile benden korkacak."

Ellerini yıkarsan, oturup bir parça tart yiyebilirsin.

Endişelenmeyin.

Nerdeyse yepyeni.

Üstelik naylonla da kaplı.

Büyükbabam huysuz bir adam değildi.

Ama yine de beni öldürmeye çalıştı.

Çocuklar, büyükbabaya su sıçratmamaya çalışın.

Gelin de biraz patates kızartması yiyin.

Büyükbaba! **Hiç korkmadığımı ve güzel bir hazine hakkında düş gördüğümü hatırlıyorum.**

Çoktan öldüğümü bildiğim içindi belki de.

İlk kez gördüğüm o ışıktaki beyazlığı çok iyi hatırlıyorum.

Albert! Bırak çocuğu! Bırak onu, Albert! Onu öldüreceksin! Annemin ruhunun derinliklerinden yankılanan ürkütücü ve kocaman bir "seni seviyorum" çığlığıydı bu.

Seni seviyorum, anne.

Annem, fırtınalı sularda yol alan bir firkateynin gücüne sahipti.

Albert! Bırak artık! Bu kez sevimli olmaya çalış, Leo.

"Leolo", anne! Leolo Lozone.

Tabi, Antonio.

Ama doktorla konuş, bu senin iyiliğin için.

Bazen aynı anda hastanede kızkardeşim Nanette, kızkardeşim Rita kardeşim Fernand ve babam da olurdu.

Sanki büyükbabamın mirası aileye patlamış ve o küçük fazlalık hücreler, kendilerini herkesin beynine yerleştirmişti.

Günaydın.

Bugün ilk kim konuşacak?

Neden sen istemiyorsun, Leo?

Çünkü benim adım Leolo Lozone.

Bu nedenle tanımadığın bir insan hakkında konuşamazsın.

Annesinin teşvikiyle Sicilya için şakırdı.

Kederli sesi, güzel sayılırdı.

O sırada, aramızdaki birkaç yaş bana aşılamazmış gibi gelirdi.

Ve arzularımı konuşmadan yaşardım Evde nadiren biraraya gelirdik.

Ve gerçek bir aileye benzerdik.

Hayal kurmayı kesecek misin sen?

Yazıp duracağına, çalışsan daha iyi edersin.

Babam diğer pekçokları gibiydi: **Kahpe hayatı ısıran bir köpek.**

Küçük, şişman, neşeli kırmızı yanaklı biriydi.

Yüzündeki derin çizgilerin yaşının dışında anlattığı birşey yoktu.

Günaydınla hoşçakal arasında biryer zamanın kıymığının battığı sonsuz, bakir bir ay pörtlemiş omuzlara umutsuzca yapışan bir çene ve bu çeneye dek uzanan bir alın.

Nanette Benim güzel Nanette'im.

Sana küs değilim.

Ara sıra, delilikleri ahenkli hale gelirdi.

Pazar sabahları, onları koğuşta ziyaret etmek kolaydı.

Ama diğer zamanlar herkesi görmek için heryere gitmeniz gerekirdi.

Ve koridorlar çok uzundu.

Bazen bütün bir gün sürerdi.

Leo Bebeğimi çaldılar, Leo.

Bebeğimi çaldılar.

O kış pazarlarımız çok güzeldi.

Tuhaf üzücü kokmuş arkadaşsız ve ışıksız.

Dünyanın derinliklerinde saklanan kızkardeşim, Kraliçe Rita, böcek koleksiyonumun bekçisi olmuştu.

Rita.

Rita.

”Üç kez geçecek” “Sonuncusu, sonuncusu” “Üç kez geçecek” “Sonuncusu orda kalacak” Böcek kavanozunu ben saklarım.

Oh, hayır, Rita.

Atsineklerim olmaz.

İşte, bunu al, ama atsineklerime dokunma.

Leo! Bekle, baba! Sıkıştırma, baba! Sıkıştırma beni! Sonuç hoşuna gidecek! Babam, bir beyzbol koçu kadar teşvik ediciydi.

Yaptığım kaka, sanki savaştan dönmüşüm gibi, onu gururlandırdı.

Aşkım! Benim güzel sevgilim! Sıcak ve sevgi doluydu.

Benim tek aşkım.

Yağlarının içine beni bastırışı hoşuma gitti.

Terinin kokusu beni rahatlattı.

Bir gece, babam gizli yerimizi buldu ve kilerin kapısını demir çubukla kapadı.

Günışığında tuzağa yakalandı yapayalnız yeri yurdu olmadan onu sakinleştirecek böcekler olmadan benim narin kızkardeşim, Kraliçe Rita, kendini akıntıya bıraktı.

Gençken Fernand'ın okulda problemleri vardı.

5. sınıfta şizofrenikler, psikopatlar, epileptik ikizler, travestiler ve bir albinoyla birlikte özürlüler sınıfına kondu.

Orda bile, ardı ardına üç yıl sınavlarında başarısız oldu.

Bayan Lozeau.

Birgün konuk bir danışman, ondan birşeyler çizmesini istedi.

Bir saat sonra, Fernand ona boş bir kağıt verdi.

Karda, beyaz bir tavşan çizdiğinde ısrar ediyordu.

Kar İki tarafında da.

Ama burada! Göremiyor musunuz?

Tam burada! Ama müdür bey Danışman, bayan.

Müdür değil.

Danışman.

O halde okula gitmeyen 14 yaşındaki bir çocuk için bana yol gösterin.

Üzgünüm bayan, böyle devam edemez.

Üzgünüm.

Hadi, eve gidiyoruz.

Üç gün sonra, Dominion Glass'da çalışmaya başladı.

Eşşoğlueşşek! Okula gittin ama benim gibi sıçıp, benim gibi kokuyorsun.

Ben de 40 yaşına dek gidebilirdim.

Tabii ihtiyar, beni 15 dolara kiralamasaydı.

Kim olduklarını sanıyorlar?

Geri zekalıların olduğu bir sınıfa attılar beni.

Normal olduğumu hiç düşünmediler.

Artık hiçkimse bana kafa tutamaz.

Gözlerinin ortasından zımbalarım.

Cingözlük etmeye kalkma, serseri.

İkimiz de aynı bok çukurundan geliyoruz.

Ve ben senden önce buradaydım.

Yemeğinle oynama.

Yakında bahar gelecek.

Kuşlar sürekli kıştan yakınmakta.

Fernand sümük dolu burnuyla horlayıp durur.

Nefesi midemi bulandırır.

Edep yerlerini ancak örten küçücük pijamasıyla hep fetüs pozisyonunda yatar.

Yatarken çevre umurunda değildir sanki.

Kasları 200 pound gelen, şirin, koca bir bebek.

Oda ikiye bölünmüş durumda.

Benim tarafım ve Fernand'ın tarafı.

Onun tarafı gelişmiş kasları kadar geniş.

Onun radyosu, benimse pikabım var.

Fernand'ın radyosu önce gelir, çünkü kirayı o ödüyor.

Sinirlendiğinde kasları benim müziğimi susturur.

Bianca, aşkım.

Benim güzel sevgilim.

Benim biricik aşkım.

İtalya'm.

Hayır bu değil.

Bunu istemiyorum.

Bunu sevmiyorum.

Ne istediğimi biliyorsun.

- Sadece bir kere daha.

- Olmaz.

- Lütfen! - Hayır.

Bianca Bianca hatırım için.

Leolo! Leolo! Gel Bir gece, ışığın nereden geldiğini nihayet anladım.

Uzun zamandır dolabın arkasından benim için şarkı söyleyen Binaca'ydı o.

Tek yapmam gereken yazmak için vakit bulmaktı.

Bianca, aşkım.

Benim güzel sevgilim.

Benim biricik aşkım.

İtalya'm.

"John'un bir burnu var."

"John'un iki kulağı var."

"John'un iki bacağı var."

"John'un on parmağı var."

"John'un iki kolu var."

"John'un iki bacağı var."

"John'un on parmağı var."

John ve Mary, İngilizce dersindeki kılavuzlarımızdı.

Çok edepli modellerdi.

"John'un bir ağzı var."

Okulda tek rahatsız olan benmişim gibi geliyordu bana John ve Tintin'in vücutlarında bulunmayan bazı detaylar için rahatsız olan tek kişiydim.

Saat 12'de, İngilizce'de burun ne demektir öğrenmiştim.

Ve Kongo'nun Afrika'da, eski bir Belçika kolonisi olduğunu Ama hiçkimse, bacaklarımın arasında kabaran şu uzantıdan bahsetmedi.

John'un organlarının resminde o yoktu.

İngilizce ya da Fransızca'da buna ne denir bilmiyordum.

Ve uzun bir süre, bunun İngilizler'de bulunmadığına inandım.

Casablanca.

Başkent?

Dakar.

Ülke?

Senegal.

Lanet olsun.

Geliyorum! Kapıyı aç yoksa Geliyorum! Dur! Bekle! Yeter artık! Geliyorum! Hemen aç! Bir dakika bekle! S*ktiğimin kapısını kıracağım şimdi! Aç şu s*ktiğimin kapısını! – Aç şunu! – Geliyorum! Orda neler oluyor?

! Hiçbir şey.

Banyo yapıyordum.

Su sıcaktı, haşlandım.

Tuhaf kokular geliyor.

Yo Pekâlâ Herneyse, ya sıç ya da çık artık.

Pembe görmeyi bıraktım.

Pembe pis, pembe ölü.

Bedenimi hissetmiyorum.

Ben artık orda değilim.

Zevke daha da çok daldıkça Tintin'i unuttum , 1960'da Zaire olan Belçika Kongo'sunu da unuttum.

Bu bende saplantı haline geldi.

Fernand, sadece şınav yaparak kendini boşa yoramazdı.

Bu yüzden sırtına oturmam için bana para verdi.

Okumayı sevmem böyle başladı.

İster misin?

Hayır.

Ölü hayvanları sevmem.

Kardeşine bak, ne çok seviyor.

Ayrıca içinde demir de var.

Ne kadar güçlü.

Bu da nesi?

Bilmem.

Belki de domuzun safra taşı vardır.

Hatırladığım kadarıyla pipim ilk kez kalktığında Bianca oradaydı.

İtalya'yı hiç görmemiş olan ve ara sıra bana bakıcılık yapan güzel Sicilyalı komşumuzun adıydı bu.

Büyükbabam, geçinmesine katkıda bulunuyordu.

Makasla değil aşkla yap.

Sana hayır dedim.

Yapmak istemiyorum.

İşte.

İstediğin herşeyi alabilirsin.

Hepsi senin.

Ama bir kere daha yap.

Olmaz.

Lütfen.

Sadece bir kere.

Bir kere daha yap.

Hatırım için.

Küçüklüğümde suyun altına saklanmayı severdim.

Havuzumuzun dibi, gökyüzü mavisiydi.

Batık bir gemi enkazında korsanların hazinesi vardı.

İlk deniz gözlüğümü almak için, çalmaya başladım.

Memelerin.

Bana memelerini göster.

Kusayım mı yoksa otuzbir mi çekeyim hiç bilemedim.

Ya da kızdan nefret mi edeyim yoksa kıskançlıktan çatladığım büyükbabamı mı öldüreyim Bir kere daha yap.

Hayır.

Evet.

Yaşlı, sarı ve kurular.

Yıkansalar bile kokuyorlar.

Yap.

Piç kurusu! Domuz! Annem plastikten güzel bir çiçek verdi bize.

Odanın içi aydınlandı sanki; çünkü bir çiçek, şekilden ziyade doğanın bir tasavvurudur.

Toz, al kırmızının üstünü örtüp, onu gün geçtikce yumuşatıyor.

Keşke aileden biri, taç yapraklarından birinin altına ”made in Hong Kong” etiketi yapıştırılmış olan bu çiçeğin yapma olduğunu fark etse.

Tek yapılması gereken, benim ufak bir hareketle etiketi çıkarmam ve bir yanılsamaya inanmaya başlamak.

Ama ona dokunmak istemiyorum.

Yaşayan ölüler mezarlığında olmak istemiyorum.

Battaniyedeki bir delikten dışarı çıkan ayak parmaklarım hâlâ burada olduğumu hatırlatıyor bana.

Gün be gün, farkına varmadan bir parmağımı, hergün deliğe daha fazla soktum.

Yarın tüm ayağım olacak sonra bacağım ve yakında da bütün vücudum.

Bu delikle kendimi boğmadan önce bu hayatı bırakmam gerektiğini hissediyorum.

– Koridorda koşmayın.

– Bayım?

Siz Leolo'nun öğretmeni, Bay Deguire misiniz?

Leon kim?

Leo.

Leo Lozeau.

Oh, evet.

Babası mısınız?

Hayır.

Sadece bir arkadaşıyım.

Leolo'nun yazdıklarını okudunuz mu?

Bir göz atsanız iyi olur.

40 öğrencim var.

Herbirine 1 saat fazladan ayırsam buradan hiç ayrılamam.

Diğerleri gibi o da meslek lisesine gidecek.

Şanslılarsa, park cezası keserler.

Şiir, bir pistonu tamir etmeye yaramaz.

Ama siz onun öğretmenisiniz.

Ne okuyacağını ona söyleyebilirsiniz.

Bu yıl Lozeau'nun sınıfını alan üçüncü öğretmenim.

İlk ikisi dövüldü.

Uzmanlığım Fransızca değil, lanet olası judo.

Ve tüm yıl kalma niyetindeyim.

Leo, yemeğe gel! "Leolo!" "Leolo Lozone!" Onun o tatlı cehaleti yüzünden Fernand'ı seviyorum.

Düşlediğim için, ben ben değilim.

Para kazanacağız, Leo.

Yığınla balık yakalayacağız.

Ve kocaman yılanbalıkları.

- Merhaba! - Merhaba! Şu gerizekalılara bak! Şunların küstahlığına bak.

Hey! Yaylanın! Orası bizim yerimiz! Kahretsin, çok sıkı oldu! Otobüse binip, cehennemin diplerinde seni aramak istemiyorum.

Daha sandevicimi bile bitirmedim.

Öyle kıçının üstüne oturup, tıkınarak geçen gemileri seyredersen sen biraz zor bisiklet alırsın.

Yardım eder misin?

Baksana, fiyatların uygun olsaydı, hepsini alırdım.

Her hafta en az 25 sent kesinti yapıyorsun.

Nerdeyse bedava isteyeceksin! Kovası üç dolar.

Hepsi pas içinde, Fernand.

Bu çok pahalı.

Tüm hayatın boyunca hiç çalıştın mı sen?

Yakaladım.

Geri sar ve çek.

Lanet olsun, kaybettim.

- Sana geri sar dedim.

- "Çek" dedin.

- "Geri sar ve çek" dedim.

- Önce "çek" dedin.

Üşümemen müthiş birşey.

Yakında bisikleti alabileceksin.

İyi bir fiyat söyle, Fernand, 3 dolar çok fazla.

S*ktiğimin dalışını yaparken zatürreeye yakalanabilirdi ve sen buna fazla diyorsun?

! 2 dolar.

Ayrıca iki de yılan balığı.

Anlaştık mı?

Peki, kabul.

Ben kazanacağım.

Pekâlâ, parayı görelim.

Şimdi benim bölgemden defol, tamam mı?

Git! Hadisene! Bunu ödeyeceksin! Oh, olamaz! Kazanamayacaksın.

İki hot-doguna.

Tamam! Vay, bunlar kurbağa kardeşler değilse ne olayım!?

Hey, Fernand! Ben Weider sana iyi davranmış, ha?

Görünüşe göre, hâlâ çalışması için küçük Leo'ya para veriliyor.

Bugün bizi korkutamayacaksın.

Suratını dağıtıp, yeri öptürmesini mi istiyorsun?

Tut şunu, Leo.

Bunda ciddi misin?

Burnun için vitaminlerini aldın mı?

Oh, bu harika, Fernand.

Dokunabilir miyim?

Müthiş birşey görmek ister misin?

Bi baksana! Ne kadar muhteşem! Hadi, Fernand, gel de dövüş benimle.

Hadi, Fernand, dövüş benimle.

Nesin sen, tavuk boku mu?

Hadi gelsene.

Gidelim, Leo.

Fernand?

Hadi, Fernand! Dövüşsene, s*ktiğimin hergelesi! Bırak şu bisikleti.

Ama ama Fernand! Ayağa kalkma, dövüş benimle! Dövüş benimle!

O gün korkunun içimizdeki derin kuytularda yaşadığını ve bir kas dağının ya da binlerce askerin hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini anladım.

Ailedeki tüm problemlerin sorumlusunu sonunda bulduğum derin bir umutsuzluk anında çok sevdiğim büyükbabamı öldürmeye karar verdim!

Leo, yemeğe gel! Leo?

Albert! Leo! Leo!!! Leo!

"Cinayete teşebbüs" ün manasını biliyor musun?

Sen asla vahşi bir çocuk olmadın.

Ailendeki herşey için büyükbabanı suçlamaya devam edersen kendini mahvedersin.

Annen güçlü biri.

Çok güçlü.

Doğanın bir gücü o.

Asla teslim olmadı.

Herşeye rağmen devam etti.

Ona çok benziyorsun, Leo.

Korktuğunun farkındayım.

Ama benimle konuşmayı reddedersen elimden hiçbir şey gelmez.

En ödevimi yapmak için küçük bir masanın yarısını kullanıyorum tabii eğer Fernand'ın, Dominion Glass'da kazandıklarını tekrar tekrar hesaplamak için masaya ihtiyacı yoksa.

Yirmiyedi.

Harcamalar.

Sinema İki dolar.

Alınan kızartmalar.

Patates kızartması: On sent.

Otobüs

Tek yapmam gereken okumak ya da yazmaktı sonra o ortaya çıkıp benim için şarkı söylerdi.

Terbiyeci haklıydı.

Yan yana getirilen kelimelerde bir sır vardı.

Bianca aşkım.

Biricik aşkım.

Benim güzel sevgilim.

Bianca aşkım.

Benim güzel sevgilim.

Biricik aşkım.

Bir satıcı boşlukta bağırıyor.

Bu sabah yüz sayfayı boyayacak kadar kan var.

Ve öfkelerini bastırmak için onları satın alacak yeterince de insan.

Tüfeğimi çekip bir arabaya ateş ediyorum.

Namluya bakıp, babama doğru nişan alıyorum.

Samanyolu kadar kocaman kıçına bir fişek yapıştırmak istiyorum.

Çünkü otobüs bekliyorum ve gelecek hafta da bekliyor olacağım.

Yine bekleyeceğim.

Her pazar, otobüse binip Ile Ste-Hélène'ye pikniğe gideriz.

Babamın arabası olmadığı için şehrin içindeki küçük kır yerimizdir orası.

Rıhtımlarda geçip giden gemileri seyretmekten sıkılırız.

Asla binemeyeceğimiz gemileri.

Ve çimlerin üzerinde salatalık yeriz.

Belki de namluyu burnuma dayayıp düşüncelerimi heryere savurmalıyım.

Piçkuruları Köşeme çekilmeden önce havaya uçtuğumu görseler eminim şoke olurlardı.

İçgüdülerim bana yol gösterirdi ama ben gene de onun oda numarasını sordum.

Onun adını söylediğimde kendimi çok tuhaf hissettim çünkü o ad, benim de adımdı.

”Üç kez geçecek” “Sonuncusu, sonuncusu” “Üç kez geçecek” “Sonuncusu orda kalacak” Rita.

Bak, sana sineklerimi getirdim.

Onları saklayabilirsin.

Rita?

Bu, kardeşimi sevmeye cesaret edebildiğim tek andı.

O an tek düşünebildiğim harika bir film sahnesi olabileceğiydi.

Her zaman ki gibi kendi yaşamımın seyircisiydim.

Leo Lozeau, bir daha hastaneye canlı hayvan götürdüğünü görmeyeceğim.

Onu sakın odanda saklama, iğrenç kokuyor! Korkak! Korkak! Korkak! korkak! Ben mi cesaret edemezmişim?

Masaya beş dolar koyun yapacağım.

Sizde o taş*k yok.

Masaya beş dolar koyun, yapacağım.

Hiçbiriniz erkek değilsiniz.

Sen değilsin, sen değilsin.

Hiçbiriniz değilsiniz.

Masaya beş dolar koyun, yapacağım.

Bu gece, G*t Godin eve geç kalacak.

Annesi parmaklarını kontrol edecek.

Oğlunun gizli köşelerde sigara içmesinden endişeleniyor.

Hayır, Bayan Godin.

Senin oğlun böyle bir halt etmez s*kini böcekler yer, seni unutmak için bulduğu her hapı yutar.

Pazar günleri kiliseye gitmeden önce yapması için zorladığın banyo, hokey koçuna orospuluk etmesine yarar.

Beyaz et daha iyi satar.

Ama hayır, endişelenme, sigara içmez o.

Onda nefes darlığı yapıyor.

Seksi, cehalet ile korku arasında öğrendim.

Devam et! Devam et! Ta içimizde paranın bahaneden başka birşey olmadığını ve onun gene de bunu yapacağını biliyorduk.

İddia korkuyu bastırdığı için.

Zavallı kedi kendini hiç savunmadı.

Tırnakları söküldü.

Bayan Ouimet perdelerine özen gösterirdi.

Ne kadar şanslısın, Milou, G*t Godin, Tintin'in komşusu değildi.

Bianca'yı sevecek cesaretim yoktu.

Bu yüzden Regina ile takılmaya karar verdim.

Geliyorum Çok güzel kokuyorsun Devam et.

Daha hızlı.

Daha hızlı.

Bazen bütün bir gecemi onu görmeden, okumak ve düzinelerce sayfa yazmak için harcardım.

Bianca çok zor biri olmuştu.

Onu Regina ile aldattığımı biliyordu ve beni cezalandırmaya karar vermişti.

Bianca! Bianca! Leo! Anne! Anne! Leo hasta! Leo! Bana bunu yapma! Sana olmaz! Sen çok güçlüsün! Ayağa kalk! Gitme! Leo! Bana bunu yapma! Leolo! Düşlediğim için, ben ben değilim.

Çünkü düşlüyorum.

Düşlüyorum Çünkü onlar beni güne bırakmadan önce, ben kendimi düşlerime bıraktım.

Çünkü sevmiyorum Çünkü sevmekten korktum Artık düşlemeyeceğim.

Artık düşlemeyeceğim.

"Düşlediğim için, ben ben değilim."

"Çünkü düşlüyorum.

Düşlüyorum."

"Çünkü onlar beni güne bırakmadan önce, ben kendimi " " düşlerime bıraktım."

"Çünkü sevmiyorum " "Çünkü sevmekten korktum " "Artık düşlemeyeceğim."

"Artık düşlemeyeceğim."

Largactili 100 mg.'a düşürün.

Kas içi yapın.

Artık düşlemeyeceğim.

Artık düşlemeyeceğim.

Artık düşlemeyeceğim.

Artık düşlemeyeceğim.

Yarın onu, diğer aile bireylerinin bulunduğu koğuşa koyun.

"Sen benim kadınım "

"Kanlı hüznüm "

"Yalnızlığın çığlığı, tek başına bıraktığı, "

"Bedenimi deliyor."

"Hayat yolumu şaşırdığımda "

"Geceleri hep yanımdasın,"

"Borcumu, yüz katıyla geri ödedim sana."

Sen benim kadınım Kanlı hüznüm Yalnızlığın çığlığı, tek başına bıraktığın Bedenimi deliyor.

Hayat yolumu şaşırdığımda Geceleri hep yanımdasın, Borcumu, yüz katıyla geri ödedim sana.

Düşün kehribar rengi Bana söylediğin yalanın küllerinden Geriye kalandır.

Beyaz huzur Sonsuzlukta bir andır Bir bıçakla hüznümü delen Siyah saçlı, hain bir öksüz Ve yalnızlığımda Tekrar tekrar doğup, bana pişmanlık bırakan Ak göğüs.

"Ve başımı dinlendireceğim Yutan Yutulan'daki " " iki kelime arasında."

"Leolo."

Çeviri: Günebakan||

MELANCHOLİA (2011) Film

Melancholia, Melankoli, Melancolia
Yönetmen: Lars von Trier
IMDB Puanı: 7.3
Filmin Türü: Dram, Bilim Kurgu
Yapım Yılı: 2011
Gösterim Tarih: 13 Ocak 2012
Senaryo yazarı: Lars von Trier
Ülke: Danimarka, İsveç, Fransa, Almanya
Filmin Süresi: 136 Dakika
Oyuncu Kadrosu: Kirsten Dunst, Charlotte Gainsbourg, Alexander Skarsgard , Brady Corbet, Cameron Spurr, Charlotte Rampling, Jesper Christensen, John Hurt, Stellan Skarsgard, Udo Kier, Kiefer Sutherland, James Cagnard, Deborah Fronko, Charlotta Miller, Claire Miller, Gary Whitaker, Katrine Sahlstrom, Christian Geisnæs

Özet:

Yeni evlenen çift Justin ve Micheal evliliklerini Justine'nin ablası Claire'nın malikanesinde, görkemli bir davet ile kutlarlar. Fakat bu iki kız kardeş yapı itibariyle birbirlerine ters karakterdedirler. Justine depresyona, drama ve melankoliye yakın ve yatkın bir kadınken, Claire kız kardeşine göre daha normal olan taraftır. Justine'nin düğün gününde ise ailede herkesin kendine has arızları bir bir ortaya çıkmaya başlar. Tam da bu kutlama esnasında Melankolia adlı bir gezegen, şimdiye kadar güneşin arkasında saklı kaldığı yörüngeden çıkarak dünyaya doğru gelmektedir. Şimdi herkesin kıyameti kendisine göredir...

Melancholia kararsızlığı, korkuyu ve karamsarlığı ele alan bir yapım kaldı ki işlediği karamsarlık yönü filminde temel atmosferi. Hal böyle olunca karşılaştığımız karakter psikolojileri süpriz olmuyor...

Filmini "**Bu bir düğün, melankoli ve psikolojik bir felaket filmi.**" sözleriyle nitelendiren sıradışı yönetmen Lars Von Trier'in son işi olan Melankolia'nın başrollerini Cannes'da bu filmdeki oyunculuğu ile En İyi Kadın Oyuncu Ödülü'nü alan Kirsten Dunst ve yönetmenin bir önceki filmi Anti Christ (Deccal)'te de beraber çalıştığı Charlotte Gainsbourg üstleniyor. Senaryosu da Lars von Trier'e ait olan filmin eleştirmen notu ise, Cannes'da yarattığı tartışmaya rağmen oldukça yüksek...

Lars von Trier'in Malancholia hakkındaki bir röportajında "Filmin konusunun ne olduğunu söyleyebilirim ama nasıl ve niye yaptığımı söyleyemem. Böylece oturup filme kadar komplo teorileri kuracaksınız. Bir planım var ve bu planı asla anlamayacaksınız" demiştir... Konusu hakkında ise yönetmen şunları söylemiştir; "Bir düğün ve melankoli var. İki kız kardeş hakkında psikolojik bir felaket filmi. Melankolik kardeş, kaya gibi sakin, karanlık dünyasına baktığınızda kaderi bekler gibi davranıyor. Diğer kız kardeş ise giderek artan paniğine yenik düşüyor..."

Trier, filmine "Melankoli" ismini verip bu ismi bir gezegen adı olmaktan daha öteye taşımaya, hatta bu ifadeyi filmin tüm duygusal tarafını edinmeye çalıştığı bir "depresyon hırkası" haline getirmeye çalışmaktadır...

Film Metni

Melankoli BİRİNCİ KISIM

JUSTINE

Bayım Biraz daha geri gelebilirsiniz isterseniz.

Biraz daha boşluk bırakmanız gerek sanırım.

Seni duyduğunu sanmıyorum.

Bayım, beni duyabiliyor musunuz?

Duyuyor musun, denizci?

Farklı bir eyaletten geldi galiba, ondan anlamıyor.

1,5 metrelik yol kalmış.

Duruyor bir de.

1,5 metre kalmış yahu.

İyi, iyi.

Dur, dur, dur! Dur, dur, dur! Az kaldı.

Biraz daha gidebilir galiba.

Hayır, hayır.

Olmadı, yapamıyor.

- Dikkatli olun lütfen.

Benim arabam değil.

- Olacağım.

Söz veriyorum.

Sola doğru dönün lütfen.

Orada durun, efendim.

Düz devam edin, efendim.

Tamam.

İyi gidiyorum, değil mi?

Bakmıyorsun bile.

İyi gitmediğini görebiliyorum.

Çok tecrübeli bir şoförümdür ben.

- O kısmı epey yaklaşmış durumda.

- Öyle mi?

Daha fazla ilerleme sakın.

Düz devam et.

Nasıl geri vitese alacağım?

Ne?

Bu taraftan mı?

Çekilin yoldan.

Devam et.

Pardon.

Biliyorum.

Çok üzgünüz.

Ne kadar geç kaldığınızı belirtmeme gerek yok sanırım.

Özür dileriz.

Çok üzgünüz gerçekten.

Selam.

Merhaba, Claire.

Çok üzgünüz.

Merhaba.

Daha küçük bir şeyle gelmeliydik.

Limuzin kiralamak gibi dâhice bir fikir senden çıkmıştı.

Bu benim isteğim değildi.

Buna rağmen tüm haftamı yeryüzündeki en gerzek adamla geçirdim.

Yeryüzündeki en pahalı düğün organizatörü olması da cabası.

Bunu istiyorsun, değil mi?

Evet, tabii ki.

İki saat önce şunu yapmanız gerekiyordu.

Tamam.

Hadi gidelim.

Ne yıldızı bu?

Bilmem.

John, sen yıldızlar konusunda uzmansın, değil mi?

- Yok canım.

- Bırak şimdi.

Hangisine bakıyorsun?

Kırmızı olana.

Onu görebildiğine çok şaşırdım.

Antares o.

Akrep Takımyıldızı'nın baş yıldızı.

Justine Ahıra gidip Abraham'a selam verelim.

- Olmaz.

- Olur.

Abraham kim?

Abraham.

Bak, evlendim ben.

Michael kocam oldu artık.

Birbirinizi seveceğinizden eminim.

Memnun oldum.

Onun tek gözdesiyim.

Sadece ben binebiliyorum ona.

Hiç de değil.

Ne?

Ara sıra ben de biniyorum.

Görüşürüz.

Daha fazla sessiz kalamayacağım.

Konuklar iki saatten fazladır bekliyor.

Farkındayım.

Sabrım taştı artık.

Steinman ve Marko ailelerinin törenine hoş geldiniz.

- Teşekkür ederiz.

- Sağ olun, kâhya.

Rica etsem düğünün fasulye piyangosuna iştirak eder misiniz?

Elbette.

Şişedeki toplam fasulye sayısı için bir tahminde bulunur musunuz lütfen?

Tabii.

2 milyon 6 fasulye.

2 milyon 6 fasulye.

Karınız adına da bir tahminde bulunabilir misiniz?

Buna cesaret edemem.

Gerçekten.

Pekâlâ, hanımefendinin tahmin hakkını açık bırakalım o zaman.

Sonunda geldik.

Merhaba, anne.

Gelinliğine bayıldım.

Tebrik ederim, Çelikkıran teyze.

Sağ ol, Leo.

- Nedir bu?

- Kama.

Bir tanem.

Gel tanıştırayım seni.

Bu Betty.

Bu da Betty.

Betty ve Betty, bu da kızım Justine.

Merhaba, memnun oldum.

- Herkese bir selam vereyim.

- Tabii, tabii.

Bayanlar ve baylar.

Bunun için uzun süre bekledik.

Kadehlerimizi gelin ve damada kaldıralım.

Justine ve Michael'a.

Tepsi soldan sağa gitmeli.

Soldan sağa gidecekmiş.

Justine, konuşma yapmak istemiyorum.

Neden?

Lütfen ama.

Ne yapıyorsun?

Görürsünüz şimdi.

Affedersiniz.

Yanımda oturan iki hanıma da kaşık verilmemiş.

Getirirseniz çok sevinirim.

İzninizle.

Çok fenasın.

Garson bey.

Justine, benim yerime babana sertçe vurur musun lütfen?

Tim.

Justine, dinle bakalım be.

Birçoğunuzun bildiği gibi, bu gece burada iki şekilde rol alıyorum.

Michael'a göre sağdıcıyım.

İşe bak ki tesadüfen gelinin de patronu çıktım.

Damat hakkında kötü bir şey diyemem fakat şu gelin yok mu.

Justine.

Enfes bir kadın.

Hani benim reklam sloganım?

Alelacele reklam sloganı bulmakta üstüne yoktu.

Sonra ne oldu?

Duygusal hayatın birden ağır mı bastı?

Hayatının erkeğini bulmak seni çalışamayacak duruma mı getirdi?

Öylesine soruyorum çünkü sevgili arkadaşım Michael'ın kadını ile bir çalışanım arasında seçim yapmam gerekseydi her zaman çalışanı seçerdim.

Reklamcılık, Justine.

Reklamcılık.

Justine, reklamcılık işi için haddinden fazla iyiydin.

Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum, hepimiz biliyoruz.

Bu alanda devam ettiğin için teşekkür ediyorum.

Ben küçük bir haber verirken sizler de bu reklam sloganı üzerine düşünün.

Bugün şirketimiz bir metin yazarını kaybetmedi.

Şirketimiz yeni bir sanat yönetmeni kazanmış oldu.

Yani seni, Justine.

Tebrikler.

Hak ettin be, anasını satayım.

Gelinin babası konuşacak.

Güzel kızım, bugün göz kamaştırıyorsun resmen.

Benimse, masamdaki Bettyler yüzünden aklım karışmış durumda biraz.

Seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Annenden bahsetmeden olur mu hiç?

Geçen seneye kadar karım olan kadın.

Aslında hiç bahsetmek istemiyorum.

Bazen çok otoriter olduğunu söylesem bir sır açıklamış sayılmam herhâlde.

Otoriter mi?

Saçmalığa bak! Beni tanımayanlar için belirteyim; Claire ve Justine'in annesiyim.

Justine, içinde biraz olsun hırs varsa bu kesinlikle baba tarafından gelmiyor.

Evet.

Kiliseye gitmezdim.

Evliliğe inancım yoktur.

Claire, her zaman duyarlı biri olarak gördüğüm kızım fevkalade bir parti düzenlemiş.

Ölüm sizi ayırana kadar, sonsuza dek Justine ve Michael.

Söyleyecek tek bir şeyim var.

Hazır devam ederken tadını çıkarın.

Ben düğünlerden nefret ederim.

Gaby, lütfen.

Özellikle de yakın aile üyelerinin katıldıklarından.

Neden gelme zahmetinde bulundun ki sen?

Justine, benimle gel.

Beni dinle.

Bu gece rezalet çıkarmayacağın konusunda anlaşmıştık.

Kimse rezalet istemiyor.

Evet, istemiyoruz! Evet.

Seninle konuşurken yüzüme bak.

Ben bir şey yapmadım.

Ne demek istediğimi biliyorsun.

Tamam.

Tamam.

Katherine'ı sahneye alıyoruz.

Gelin nerede?

Her yere baktım, gelin yok.

Şimdi de damat, gelin için bir konuşma yapacak.

Sevgili, Justine.

Ne yapıyorsun bana böyle?

Daha önce hiç konuşma yapmamıştım.

Affedersiniz.

Ciddiyim, daha önce hiç konuşma yapmadım.

Justine iyi konuşmacıdır.

Ağzından harika şeyler dökülür ama O zaman bırak da o konuşsun, be.

Justine.

Seni çok seviyorum.

Böyle mükemmel bir karım olacağını hiç hayal etmemiştim.

Kendimi yeryüzündeki en şanslı adam olarak görüyorum.

Seni seviyorum.

Böyleyken böyle.

Bu kadar.

Herkese merhaba.

Masaların temizlenmesi için salona geçeceğiz.

Daha sonra yeni evli çiftimiz dans edecek.

Sonra saat 11 buçukta gelin ve damat burada pasta kesecek.

Uyumak istiyor.

Canım, çok iyi dayandın.

Ben götürürüm.

– Olmaz, bu gece senin gecen.

– Olmaz, lütfen.

– Emin misin?

– Tabii.

– İyi geceler, bir tanem.

– Gel bakalım.

Rahat mısın?

Ne zaman mağara yapacağız birlikte?

Birlikte bir sürü mağara yapacağız.

Ama bu gece olmaz.

Hâlâ benim Çelikkıran teyzemsin, değil mi?

Evet, aynen öyleyim.

Justine.

Selam, Claire.

Biraz kestireyim dedim.

Kestirmek yok.

Düğün günün bugün.

Daha yarısı bile bitmedi.

Evet, haklısın.

Kendimi toparlamam lazım.

Ne oluyor, Justine?

Çok zor dayanıyorum.

Çok dua ediyorum.

Bacaklarıma tırmanıyor.

Yanımda sürüklemesi çok zor.

Hayır, böyle değilsin.

Bunu duymanın hiç hoşuna gitmeyeceğini biliyordum.

Michael'a bir şey söyleme.

Salak mıyım ben?

Ben getiririm.

– Annemi de getir.

– Tamam.

Justine, ben John.

Pastayı kesmek için bekliyoruz, hayatım.

Hemen aşağıya gel, olur mu?

Gaby.

Gaby.

Gaby, kusura bakma rahatsız ediyorum ama pasta kesilecek.

Justine ilk kez lazımlığa kaka ettiğinde yanında değildim.

İlk cinsel ilişkisini yaşadığında da yanında değildim.

Bu ritüellerinizden gına geldi, beni rahat bırakın.

İnanamıyorum, anasını satayım.

Sabrınız için hepinize teşekkür ediyorum.

Gelinlikte ufak bir sorun çıkmış.

Birazdan gelecek.

Kahpe karılar kendilerini odalarına kilitlemiş, banyo yapıyor.

Ailendeki herkes zırdeli mi senin?

- Rezil olduk.

- Farkındayım.

Misafir binasına sadece duş koymalıydık.

Yüz kere söyledim.

Anasını satayım, millet küvette uzanmak istiyorsa evinde kalsın.

Kalktık 18 delikli golf sahası sunduk, nerede bulacaklardı bunu?

Hiçbir yerde.

İnanılır gibi değil! - Yeter artık, gidecek buradan.

- Justine mi?

Annen.

İnanılır gibi değil.

Düğünümü mahvetti.

Ona bakmak istemiyorum.

- Hadi, Michael.

- Tamamdır.

Yıkılmadı.

İşte böyle, kestik.

Özür dilerim.

Hayır, böyle söyleme.

Özür dileme sakın.

Bu akşam iyi hissetmediğin belli.

Dün hazır hissetmediğini anlamalıydım.

Son zamanlarda seninle ilgilenemedim.

Benim hatam.

- Başka bir yerde konuşabilir miyiz?

- Tabii.

Otur lütfen.

Bunu yarına kadar vermeyecektim aslında.

Bahçe arazimizi buldum.

İmparator elması diyorlar.

Parlak kırmızı ve çok tatlılar.

Aynı zamanda güzel de bir mayhoşluğu var.

Çocukken yemiştim bir tane.

Çok güzel, değil mi?

10 sene sonra ağaçlar büyüdüğünde, sandalyeni çekip gölgesinde oturabileceksin.

Yine kendini üzgün hissettiğin günler olursa bu seni tekrar mutlu edecektir.

Çok hoş.

Değil mi?

Neden meşgul olduğunu şimdi anlıyorum.

Dün tapusunu aldım ama sana söylemek istememiştim.

- Al.

- Hayır, sende kalsın.

Hep sende kalmasını ve onu yanından ayırmamanı istiyorum.

Ara sıra bakarsın böylece.

Hep yanımda tutacağım.

Belki ağaçlardan birine ufak bir salıncak kurarız.

Zamanı geldiğinde konuşuruz tekrar.

Evet, evet.

Tabii.

Zamanı geldiğinde konuşuruz.

Görüşürüz.

Mutlu olsan iyi olur, bak.

Evet, olmalıyım.

Olmalıyım gerçekten.

Bu parti bana ne kadar mal oldu biliyor musun?

Yaklaşık olarak?

Hayır.

Bilmiyorum.

- Bilmeli miyim?

- Evet, bilmelisin bence.

Büyük miktarda bir paraya.

Çok büyük miktarda bir paraya.

Hatta çoğu kişi için bir servet değerinde.

Umarım değdiğini düşünüyorsundur.

Anlaşmamıza bağlı bu.

- Anlaşma mı?

- Evet, anlaşma.

Mutlu olacağına dair.

Evet, elbette.

Anlaştık tabii.

Güzel.

Tebrik ederim.

Anneni kovmaya çalıştım.

Evet, çoğu zaman deniyorsun bunu.

Evet, öyle.

Teşekkür ederim.

Mükemmel bir parti hazırlamışsınız bana.

Golf sahamızda kaç delik var?

18.

Doğru.

Mutlu musun?

Öyle mi?

Delikanlıyla tanıştırayım seni.

- Tebrikler.

- Teşekkür ederim.

- Ben Tim.

- Merhaba, Tim.

Tim iki gün önce bizimle çalışmaya başladı.

Aslında benim yeğenim ama onu es geç.

Tim bu gece senden o sloganı koparamayacağımı düşünüyordu.

Zor olur diye düşünmüştüm.

Meslektaşsınız.

Eğitimini duyduğum an işe aldım.

Anlıyorum Halkla İlişkiler'de başarılı olmak istiyorsan en iyi eğitim nedir?

Tim?

Hiçbiri tabii ki.

Mükemmele yakındı.

Hiçbir şey bilmiyor.

Anında işe aldım.

Çok iyi de bir maaş bağladım.

Ne dersin, Tim?

Maaşım çok iyi.

Hoş geldin o zaman, Tim.

Çok iyi maaşlı, çok iyi bir iş bulmak herkese kısmet olmaz.

Maaşım çok iyi.

Tim'i ne yapmaya zorluyorsun?

Bu gece o sloganı senden kapmasına.

Aksi takdirde işten şutlanacak.

Borçlarını düşününce hiç de iyi olmaz.

Hoşça kal.

Bir iş verildi mi peşini bırakmaz.

Sloganın ortaya çıkışı sırasında orada olmalısın.

Takip et onu.

Ciddiyim, kap o sloganı.

Sloganı bulursan haber et ki not alayım.

Git başımdan.

Biraz çıkayım ben.

Çok üzgünüm.

Düğünü çok beğendim.

John'a çok pahalıya mal olduğunun farkındayım.

Ah şu John'un pis ağzı Kapamasını bilmiyor.

Para önemli değil.

Ama bunu çok istediğini sanıyordum.

İstiyorum zaten.

Michael tüm gece seninle iletişim kurmaya çalıştı ama çabaları sonuçsuz kaldı.

Doğru değil bu.

Gülümseyip duruyorum.

Hepimize yalan söylüyorsun.

Bunları unutma.

Ne arıyorsun bu yerde?

Burada işin yok senin.

Benim de yok.

Ablan senin tarafından büyülenmiş gibi.

Anne korkuyorum biraz.

Biraz mı?

Senin yerinde olsaydım korkudan aklımı kaçırırdım.

Hayır, başka bir şey var.

Ben Ben ürküyorum, anne.

Yürüme zorluğu çekiyorum.

Sendeleyerek de olsa yürüyebiliyorsun gördüğüm kadarıyla.

Sendeleye sendeleye defol git buradan.

Hayal görmeyi bırak, Justine.

- Korkuyorum.

- Hepimiz korkuyoruz, tatlım.

Boş ver gitsin.

Kaç git buradan.

Teşekkürler, almayayım.

Bakar mısınız?

Herkesi dışarıya alalım lütfen.

Betty, Betty, Betty.

Bir bardak daha lütfen.

Adın Betty mi gerçekten?

- Hayır, efendim.

Üzgünüm.

- Dert etme.

Baba, konuşabilir miyiz?

Biraz oturur musun benimle?

- Dur.

- Ne oldu?

Dur.

Bırak beni.

- Michael, biraz durur musun?

- Ne oldu?

- Biraz dur lütfen.

– Ne oldu?

Bana biraz izin verir misin?

Evet, tabii.

Fermuarımı çeker misin?

İyi misin sen?

Peki.

Selam.

– İyi geceler, iyi yolculuklar.

– İyi geceler.

Eve gideyim artık, hayatım.

Lütfen baba, seninle gerçekten konuşmam lazım.

Kâhya.

Babam bu gece burada kalmak istiyor.

Boş bir oda var mı?

8 numaralı oda boş.

Babanız için hazırlayabiliriz.

Evet, babamın çok hoşuna gider.

Sabah kahvaltı ederiz hem.

Justine.

Gel de bizimle soğan çorbası iç.

Tim, çorba getir bize.

Muhteşem gecen nasıl geçiyor?

Tim’e yazık oldu.

Ne oldu ki Tim’e?

Kovuldu.

İşte birkaç saatten fazla tutunamadı.

Tabii ne olacağı belli olmayan bir iş bu.

Bir gün kralsın, öbür gün dilenci.

Geldiğin yere döneceksin, değil mi ufaklık?

Birbirimizi bulduğumuza sevindim, Jack.

Ben de seni arıyordum.

Demedim mi sana?

Düğün gününde bile çalışmadan duramıyor.

Yemekte aklımda hiçbir şey yoktu.

Ama ufak bir kampanya için aklımda bir fikir dönüp duruyor.

Ama bir sorun var.

Bir grup genci standartlar altında kalan ürünümüze bağımlılık yaratacak şekilde nasıl çekebiliriz?

Sloganla ilgili bir sonuca vardım.

Düşünüyordum da halka seni satmaya çalışsak nasıl olur, Jack?

Sonra şaşırtıcı bir şekilde başladığım yere döndüm.

Hiç.

Hiç.

O kadar da kötü slogan sayılmaz, Jack.

Çiçeği burnunda yardımcım sloganla ilgili görüşlerini biraz daha açıklayabilir mi?

Hiç bile sana fazla, Jack.

Senden ve şirketinden o kadar nefret ediyorum ki nefretimi ifade edecek kelime bulamıyorum.

Aşağılık, güç düşkünü küçük bir adamsın sen, Jack.

İstifa mı bu?

Haberin olsun, ortalıkta o kadar da çok iş yok.

Tabağımı kırdım.

Sanırım gitme vaktimiz geldi.

Evet.

Çok daha farklı olabilirdi.

Evet, Michael.

Olabilirdi.

Ama, Michael ne bekliyordun ki?

Evet.

Haklısın.

Claire.

Bazen senden aşırı nefret ediyorum.

Gördüğüm kadarıyla patronsuz ve kocasız kaldın.

Tüm alçak gönüllüğümle hizmetlerimi sunabilir miyim?

Fikirler sende, iş kafası da bende.

Mükemmel çift olabiliriz.

Seks de iyiydi.

İyi bir fikir değil.

Evet.

Tabii.

Affedersiniz, sonuç hazır.

Ne?

Şişedeki fasulye sayısı belli oldu.

Evet?

678.

Sayımdan çıkan sonuç.

678 mi?

Hiçbir konuk doğru tahmin edemedi.

Gerçekten mi?

Bazıları epey yaklaşmış ama kimse doğru bilemedi.

- İnanılmaz.

- Böyle de denebilir.

İnanılmaz derecede önemsiz.

Yarışmanın sonucu bu ama.

Birçok kişi öğrenmek isteyecektir.

Bir de ödül var.

Atın gitsin.

Baba?

Canım kızım Betty'ye.

Seninle bir baba ne kadar gurur duyabilirse o kadar gurur duyuyorum.

Lakin seni bulamadım ve eve dönüş için reddedemeyeceğim bir teklif aldım.

Yakında görüşürüz.

Aptal babandan öpücüklerle.

Justine, uyan.

Uyan hadi.

Gezintiye çıkalım.

Denedim, Claire.

Evet, denedin.

Gerçekten denedin.

Hadi.

Hadi, Abraham.

Gel.

Hadi, gidelim.

Hadi.

Akrep Takımyıldızı'ndaki kırmızı yıldız kaybolmuş.

Anteres gitti artık.

Kısım 2 CLAIRE Yemin ederim, kız kardeşin hiçbir işi kendi başına yapamıyor.

Alo, tatlım.

Nasılsın?

Dediğimi yap sen.

- Sokakta bir taksi seni bekliyor.

- Ben zaten dedim bunu.

Kapıyı açıp bin hadi.

İnanılır gibi değil.

Hadi bin arabaya, tatlım.

Taksiye binemezsen beni ara.

Sen varınca parasını veririz.

Merak etme.

Orası belli olmaz.

Seni seviyorum, tatlım.

- John, lütfen.

Kardeşim o benim.

- Yapma lütfen.

Seni ve Leo'yu kötü etkiliyor.

Kız hasta.

Tabii.

Yine internette bir şeyler mi okudun?

Claire, söz vermiştin.

- O aptal gezegenden korkuyorum.

- Aptal gezegen mi?

Harika gezegen demek istedin galiba.

Önce siyahtı, şimdi mavi oldu.

Anteres'in önünü kapatıp güneşin arkasında saklanıyor.

Tatlım, hayatımızda yaşadığımız en harika deneyim olacak bu.

Daha gelmesine beş gün var, bize de çarpmayacak.

Merkür'e çarpmadı.

Çarpmayacağını biliyorduk.

Venüs'e de çarpmadı.

Çarpmayacağını biliyorduk.

Dünya'ya da çarpmayacak çünkü çarpmayacağını biliyoruz.

Claire, bana bak.

Tatlım, bilim adamının sözüne güven.

Çarpacak diyorlar.

Hayır, yalan o.

Gerçek bilim adamı değil onlar.

Dikkat çekmek için felaket haberciliği yapan tipler.

Ama gerçek bilim adamlarının katıldığı bir şey var.

Melancholy, önümüzden geçip gidecek.

Bu da gördüğümüz en güzel manzara olacak.

Keşke teleskoptan benimle izlesen.

- Lütfen.

- Hayır, izlemesem daha iyi.

Ben böyle işin Mağaraları ne zaman yapacağız, Çelikkıran teyze?

Oğlum, şimdi sırası değil.

Daha sonra birlikte yaparız.

Olur mu?

Hâlâ uyuyor.

Ama kalkması gerek artık.

Ne yapıyorsun?

Köfte.

- Köfte mi?

- Evet.

Bu da onu yatakta kaldırmazsa hiçbir şey kaldırmaz.

Uyanma vakti, Justine.

Bu kadar uyku yeter.

Hadi, güzel bir banyo yapalım.

Hoşuna gider mi?

Hadi.

İnan, çok hoşuna gidecek.

Hadi.

Ben seni yıkayacağım.

Ayağını kaldır yeter.

Hadi.

Kaldır ayağını.

Banyo yapman gerek.

- Yıkanman gerek.

- Çok yorgunum.

Hadi, dene.

Kaldıramıyorum.

Justine, çok hoşuna gidecek.

Gördün mü?

Çok güzel.

Güzelce banyo yapacaksın.

Justine, lütfen.

Peki.

Yarına alıştırma yapmış sayalım bunu.

Akşam yemeğinde sana sürprizim var.

Kokusunu alıyor musun?

Köfte mi?

Sürpriz.

Tadı kül gibi.

Geçti, canım.

- Çelikkıran teyzem ağlıyor.

- Merak etme, oğlum.

Yukarı çıkmak ister misin?

Kalkabilir miyim?

Bir lokma daha al.

Bak.

Güneşin arkasına saklanan gezegen.

Yanımızdan geçecek.

Uçup gitmek deniyor buna.

Çelikkıran teyzeni bunlarla korkutma şimdi.

Gezegenden korkuyorum sanıyorsan çok aptalsın demektir.

Melancholy çok yaklaşırsa diye lazım olabilecek birkaç şey sadece.

Claire'e bundan bahsetmezsen çok sevinirim.

Hemencecik endişeleniyor.

Hadi, Justine.

Tut hadi.

İşte böyle.

Hadi, Justine.

Çıkar atı.

Justine, çıkar hayvanı.

Hadi.

Hadi.

Hadi.

Dövme hayvanı.

Hadi.

Justine, hayvanı dövme.

Dur.

İşte orada.

Uçup gitmek dediğiniz bu mu?

Teleskoba dokunma.

Hadi, Leo.

Bakın.

Oğlumuz çok güzel bir şey icat etti.

Daireyi ayarlar, göğsünüze koyup gezegene doğru tutarsanız ne hızda yaklaştığını, son olarak da ne hızda uzaklaştığını göreceksiniz.

Evet.

Leo.

Neyi bekliyorduk biz?

- Yarın geceyi.

- Evet.

Harika.

Harika, değil mi?

Ben de bakayım.

ÖLÜM DÜNYA ve MELANCHOLIA ÖLÜM DANSI

John.

John.

Geliyorum.

Buna hazırlık yapmıştık.

Elektrik birkaç gün sonra geri gelecek.

Claire.

Melancholy, yarın akşam yanımızdan geçip gidecek ve onu bir daha görmeyeceksin, anladın mı?

Bize çarpmayacak mı?

Kesinlikle hayır.

Peki ya bilim adamları yanlış hesap yaptıysa?

Doğru hesapladılar.

Söz mü?

Elbette.

Söz veriyorum.

Tekrar yükseliyor.

Tıpkı Ay gibi.

Dünya'nın kendi ekseni etrafında dönmesinden dolayı.

Tıpkı söyledikleri gibi oluyor.

- Aç mısın?

- Hayır, sağ ol.

- İyi misin?

- Evet.

Niyetin hepimizi öldürmek mi?

- En iyisi onları alayım ben.

- Dokunma.

Dokunma sakın.

- Justine, gel banyo yap.

- Yaptım.

- Gerçekten mi?

- Evet, gayet temizim.

Kâhya işe gelmedi.

Not tahtasına baktım.

Not da bırakmamış.

Aramaya çalıştım ama galiba telefonda bir sorun var.

Daha önce haber vermeden işe gelmezlik etmemişti hiç.

Ailesi var mı?

Köyde yaşıyor.

Ailesi var mı bilmiyorum.

Belki de onlarla olması gerektiği bir andır bu.

Yarın gece yanımızdan geçecek.

John, bu konuda epey sakin.

Seni yatıştırıyor mu bu?

Evet, tabii ki.

John, her zamanki gibi bir şeyler inceliyor işte.

Dünya kötü.

Dünya için üzülmemeliyiz.

Ne?

Kimse özlemeyecek ki.

Leo nerede büyüyecek peki?

Tek bildiğim dünyanın kötü olduğu.

Başka bir yerde hayat olabilir.

Hayır, yok.

Nereden biliyorsun?

Bazı şeyler biliyorum.

Evet, bildiğini sanıyorsun hep.

Yalnız olduğumuzu biliyorum.

Bildiğini hiç sanmıyorum.

678.

Fasulye piyangosu.

Kimse şişedeki fasulye sayısını doğru bilemedi.

Evet, bilemedi.

Ama ben biliyorum.

678.

Olabilir.

Neyi kanıtlar ki bu?

Bir şeyler bildiğimi.

Yalnızız diyorsam yalnızızdır.

Sadece dünyada hayat var.

Ama ömrü çok uzun değil.

Gece yarısına kadar ayakta kalabilirim.

Gezegen uçup giderken teleskoptan bakabilir miyim?

Olur, tatlım.

Ama çok geçe kalmak yok, tamam mı?

Son zamanlarda pek uyumadın.

Kalabilirim.

Değil mi, Çelikkıran teyze?

- Kalamam mı?

- Kalabilirsin tabii ki.

Saat 11, az kaldı.

Leo, oğlum.

Uyanma vakti.

Leo.

Leo.

Hadi bakalım.

Leo, bunu izlemeli.

Aman Tanrım.

İşte.

Sen de bak.

Korkuyor musun?

Hayır.

Zararsız görünüyor.

Evet.

Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum.

Tanrım.

Kadeh kaldırmak istiyorum.

Hayata.

Hayata mı?

Ne demek hayata?

Bir şey olmayacak demiştin.

Herkesi uyarmanın bir gereği yoktu.

Yani hayatımız tehlikede mi diyorsun?

Hayır, ben Bu derece büyük hesaplamalarla uğraşırken hata payını da göz önünde bulundurmak gerek.

Hepsi bu.

Özür dilerim.

Bakmanın tadı kalmadı.

Aslında şu an biz konuşurken bizden uzaklaşıyor.

Çıplak gözle göremiyorsun.

Gel buraya.

Bunu göğsüne bastır.

Gezegene doğrultup öyle tut.

- Oldu mu?

- Evet.

Beş dakika sonra daha ufak olacak.

- Nefes alamıyorum.

- Sakin ol.

Gayet normal.

Atmosferimizin bir parçasını alıyor.

Kısa bir süreliğine bizi biraz soluksuz bırakacak.

Sakince nefes almaya çalış.

Nefes al.

Nefes al hadi.

Evet, böyle.

Sakince nefes al.

Evet, nefes al.

Bakabilir miyim?

Tabii ki.

Ufalmış.

Elbette ufalacak.

Ufaldı, ufaldı.

Evet, ufaldı.

Saatte 96.

500 km hızla bizden uzaklaşıyor.

Şükürler olsun.

Gel buraya.

Anne.

Ayakta kalmalıyız.

Teleskoptan bakmak istiyorum.

Sakince nefes al.

Biraz sevin, lütfen.

Ben yapabiliyorsam sen de yapabilirsin.

Sevindiğine seviniyorum.

Senin için kolaydı, değil mi?

Ben olabilecek en kötü şeyleri getirdim aklıma.

Evet, Claire.

Bazen benim yerimde olmak kolaydır.

Selam, tatlım.

- Çay ister misin?

- Hayır, sağ ol.

Başka bir şey?

John! John! John! John.

John.

John.

John! John'u bulamıyorum.

Nerede, biliyor musun?

Hayır.

Dinliyordum ben.

Farklı bir şey var.

Atlar sakinleşmiş.

John.

Günaydın, anne.

Battaniye al.

Justine, kahvaltıya gel.

John nerede?

Atla köye gitti.

Neden arabayı almadı?

Abraham'ın gezmesi gerekiyordu.

Malum, sen hayvana hiç binmiyorsun.

Benimle gel.

Justine.

Gel hadi.

Claire.

Claire, ne yapıyorsun?

Claire.

Claire! – Nereye gidiyorsun?

– Köye.

Gel hadi.

Mesele köye gitmek değil, değil mi?

Bin hadi.

O an geldiğinde beraber olalım istiyorum.

Dışarıda, terasta.

Yardım et bana, Justine.

Doğru şekilde yapmak istiyorum bunu.

O zaman çabuk olmalı.

Belki beraber bir bardak şarap içeriz.

Balkonunda seninle şarap içmemi mi istiyorsun?

Evet, içer misin canım?

Şarkı nasıl olur?

Beethoven'ın 9. senfonisi.

O tarz bir şey işte.

Mum da yakarız belki.

Balkonunda toplanıp şarkı söyleyip şarap içmemizi istiyorsun.

Üçümüzün, öyle mi?

Evet, beni mutlu eder bu.

Planın için ne düşünüyorum biliyor musun?

Hayır.

Leo'nun hoşuna gider diye düşündüm.

Bence boktan bir şey.

Justine, yalvarırım.

Güzel olsun istiyorum.

Güzel mi?

Tuvalette toplansak ya?

Toplanmayalım o zaman.

Çok iyi dedin, toplanmayalım.

Bazen senden aşırı nefret ediyorum, Justine.

Gezegen bize çarpacak diye korkuyorum.

Korkma, lütfen.

Babam, çarparsa yapacak bir şey kaçacak bir yer yok demektir dedi.

Baban böyle demişse bir şeyi unutmuş galiba.

Sihirli mağarayı unutmuş.

- Sihirli mağara.

- Evet.

Herkesin yapabileceği bir şey mi?

Çelikkıran teyzen yapabilir.

Hadi gidip kazık bulalım, olur mu?

Elimi tut.

Gözlerini kapa.

THE QUİET EARTH /Sessiz Dünya (1985)

91 dk

Yönetmen: Geoff Murphy

Senaryo: Craig Harrison, Bill Baer, Bruno Lawrence

Ülke: Yeni Zellanda

Tür: Dram, Gizem, Bilim-Kurgu

Vizyon Tarihi:08 Eylül 1985 (Kanada)

Dil:İngilizce

Müzik:John Charles

Oyuncular: Bruno Lawrence, Alison Routledge, Pete Smith, Anzac Wallace, Norman Fletcher

Özet

Zac Hobson (Bruno Lawrence), Flashlight Projesi üzerine çalışan bir bilim adamıdır.

Dünyanın etrafını saracak yeni bir enerji dalgası üzerine deney yapmakta olan Hobson, bir sabah uyandıktan kendini sessizliğin ortasında ölü bir şehirde bulur.

Etrafta yaşayan bir canlı kalmamıştır.

İşyerine gittiğinde, Flashlight Projesi'nin tamamlandığını anlar.

Merhaba?

Merhaba?

Hadi! Orada biri olduğunu biliyorum! Merhaba?

Merhaba?

Merhaba, orada kimse var mı?

Beni duyan var mı?

DELENCO ARAŞTIRMA DEPARTMANI

Giriş Yasaktır YANIT; OLUMSUZ

"Flashlight Projesi"ne planlandığı gibi devam ediyoruz.

FLASHLIGHT OPERASYONU TAMAMLANDI

Tamamlandı mı?

UYARI:

Radyasyon Tehlikesi.

Laboratuvar derhal mühürlenecektir.

UYARI: Laboratuvar Mühürlenmiştir.

LABORATUVAR MÜHÜRLENMİŞTİR YÖNETİMLE İLETİŞİME GEÇİN

Yönetimde kimse yok! Perrin Bu sefer başardın Perrin.

Uluslararası Ortaklık ha?

Kendin dahil herkesi hallettin Ultraviyole seviyesi 100 Megavat'ı aştı.

Koruyucu giysilerinizi giyiniz.

beni bile.

ASETİLEN.

OKSİJEN.

Delenco-Teksas, bilgisayarlarımızda yapılan analizlerin sonucu gösteriyor ki; "Program Sağlayıcısı" yarım kalmış.

Delenco Karargâhı'nın elindeki bilgileri gizlediği sonucuna ulaşmak zor değil.

Böylesine yıkıcı bir potansiyele sahip bir projede körlemesine çalışmaya devam edemeyeceğim.

Dava açabilmek için yapabileceğim tek bir şey kaldı.

Zac Hobson, 5 Temmuz.

Bir: "Flashlight Projesi"nde yıkıcı sonuçlar ortaya çıkaran bir arıza meydana geldi.

İki: görünen o ki; geriye bir tek ben kaldım.

Üç: Perrin kontrol paneli yüzünden yanarak ölmüş.

Dört: Laboratuvarda kilitli kaldım ve yanıcı gazlardan oluşan bir bomba hazırladım, umuyorum ki UYARI: Yangın Söndürücüler Aktive Edildi.

İsim, adres, telefon numarası.

Merhaba.

Benim adım Zac Hobson.

Eğer beni duyan birileri varsa, 2. Thurston Bulvarı, Gray Linn adresinden evime ulaşabilirsiniz.

Ya da 396121'i arayarak bana ulaşabilirsiniz.

Merhaba.

Benim adım Zac Hobson.

Eğer beni duyan birileri varsa, 2. Thurston Bulvarı, Gray Linn adresinden evime ulaşabilirsiniz.

Dünyada bir tek ben mi kaldım?

Adım Zac Hobson 2. Thurston Blv. Gray Linn TEL. 396121 Dikkat, dikkat.

Saklanan tüm vatandaşlar yerlerini bir an önce bildirmelidir.

Karşı gelenler, 366.025 nolu kanunun 11. Maddesi, B Paragrafına göre yargılanacaktır.

Lütfen birileri gelsin.

Daha iyi bir yere taşınmanın vakti geldi.

12 Temmuz.

Bu mesajı 5 gündür yayınlıyorum, hâlâ cevap yok.

Lütfen bir önceki adresimi göz ardı edin, şu an 5.

Rosehill Bahçeleri, Churtin Tepesi’nde oturuyorum.

Ziyaretime gelin ya da 665058’i arayarak bana ulaşın.

Ziyaretinizi dört gözle bekliyorum.

Merhaba.

Ben Zac Hobson.

12 Temmuz.

Bu mesajı 5 gündür yayınlıyorum, hala cevap yok.

Lütfen bir önceki adresimi göz ardı edin.

Şu an 5.

Rosehill Bahçeleri, Churtin Tepesi’nde oturuyorum.

Ziyaretime gelin ya da 66

DOKUNMAYIN

Etkileyici.

Cebe girmemesi yazık.

Sanırım size bir şans daha vereceğim Büyük hata, tüm topları tek elde temizleyeceğim.

Çok korktum.

”Acemi şansı” bu olsa gerek.

Yetenek.

bir an önce son verilmelidir.

-Hayır, bence yapılması gereken şey bu değil.

Şuna gönülden inanıyorum ki; şu an var olan güç dengesinin korunması için teknolojik araştırmalardan elde ettiğiniz verileri bizimle paylaşmanız ”Özgür Dünya”nın bir parçası olarak hükümetinizin görevidir.

Şuna dikkatinizi çekmek istiyorum; çünkü geri kalanımız emin olmalı ki şu an biz konuşurken bile Hepimizi yok etmeye mi çalışıyorsun?

Kontrolü ele alıyorum.

Dinle! Şu an seninle konuşamayacağım.

Çok meşgul bir adamım.

Ayrıca sen şansını kaybettin.

Ben, tüm bilimsel yeteneğimi ve bilgimi şeytanı amaçlar için kullanılacağını bildiğim bu projeye adadım.

"Ortak çıkarlar için!" dediler.

Ortak çıkarlara inanmak ne kolay olurdu.

Eğer ki bu inanç "statü", "zenginlik", ve "GÜÇ" ile ödüllendirilecekse! Ortak çıkarlara inanmak ne zor olurdu.

Vücudumun her bir parçası bana yaratmaya çalıştığım bu inanılmaz gücün bir "DELİ"nin ellerine verildiğini söyleseydi! Kendi hatalarımın kurbanı oldum! Başkanı olabilmem için yeterli değil mi bu Sessiz Dünya'nın?

Yaşamaya mahkum edildim.

Nerede o?

Pekala, neredesin?

Ne-re-de-sin?

O nerede?

Eğer ortaya çıkmazsan çocuğu vuracağım.

Artık tanrı benim.

JENERATÖR Merhaba.

- Günaydın.

Nasılsınız?

- Gayet iyi.

UV seviyesi biraz artmış.

Çalışmaya devam et.

Gerçek değil.

Tanrım, başka birisini görmek çok güzel.

Kardeşimin odasına gittim yoktu.

Kaybolmuştu.

Öylece yok olmuştu.

Olaydan sonra 2 hafta boyunca dolaştım.

Pek bir şey hatırlamıyorum.

Berbattım.

Sanırım biraz ”keçileri kaçırmıştın”.

– En azından ”Dünyanın Başkanı” olduğumu söylemedim.

Karanlıkta hastanede dolaşıyor olmak garipti.

Ses yok.

Yataklar boş.

Bebeği gördüğümde çok şaşırmıştım.

– Bebek mi?

Sadece bebeği gördüğüm için değil kurtçuklar olduğu için yakından bakamadım.

– Bunun anlamı sineklerinde olabileceği.

Hayır.

”Olay” üç hafta önceydi.

Bebek o kadar önce ölmüş olamazdı.

Bir şeyler değişti.

Ne olduğunu bilmiyorum ama hissedebiliyorum.

Sanki başka bir yöne sapmışız gibi.

Manyetik kutup hala kuzeyi gösteriyor, ama sular aksi yönde akıyor.

Ölü olduğumuz hissine kapılıyorum ya da farklı bir evrende olduğumuz.

Başka bir evrende misin?

Kadın mısın yoksa bir çocuk mu?

Şöyle bir tahminim var, bence insanların yüzleri pasta gibi yumuşak doktorların dediği gibi ”kemik kadar sert” değil.

Ve yüzün şeklini beyin belirliyor.

Eğer beynin düşük kapasiteliyse hem çirkin hem de aptal olursun.

Ama beyin gücün yüksekse, nasıl görüneceğine kendi karar verebilir hem çekici hem de çok zeki olabilirsin.

Ya da akıllı olup çirkin de olabilirsin.

Ya da güzel, ama aptal.

Şampanyanın seni bu kadar çarpacağını sanmıyordum.

Ben de.

Eğer gerçekten çok şanslıysan, çok özel bir beyine sahip olur çok güzel ve çok akıllı olabilirsin.

Benim gibi.

Bunu kendin mi buldun?

- Evet Güzel misin?

Hey, bana aptal mı diyorsun?

Hayır, hayır.

Öyle bir şey demezdim.

Hiç kurtçuk yok.

Yardım çağırıyormuş.

"Olay"dan sonra da hayattaymış.

Kenara çek.

Ne var?

Güneş sana da titreşiyor gibi geliyor mu?

Hayır! Bana da gelmiyor.

BOŞ ODA Bay ve Bayan Smith?

Bu oda senin.

- Çok teşekkürler.

Eğer yaşayan birilerini bulursak, sence kimler olur?

Tüm korkunç insanları bulabiliriz.

Politikacılar, travestiler

Bence insanların kapana sıkıştığı ya da ayrılmaya korktuğu yerlere bakmalıyız.

Akıl hastaneleri, hapishaneler.

Bu tür yerler.

Birilerini bulabileceğimizi hiç sanmıyorum.

Bakmamız lazım.

Al bakalım.

Kelimeler tükendi ha?

Nerede yatacağız?

- Ben orada yatacağım.

Böyle söyleyeceğini düşünmüştüm.

Bu işe yarar.

Anahtarlar üstünde.

Hâlâ hoşuma gitmiyor.

Güzelleşme.

Çok basit.

Sen o tarafı gözleyeceksin, ben de burayı.

Yarım saatte bir beni ara.

- Tamam.

Zac, orada mısın?

Joanne, cevap ver lütfen.

Zac, Hastanedeyim.

Sen neredesin?

Üniversiteye gidiyorum.

Her şey yolunda mı?

Evet.

İçeri giriyorum.

Tamam.

Yarım saatte bir arayacağım.

Orada mısın, Zac?

Merhaba.

İyi misin?

Az önce çok garip hissettim.

Sen neredesin?

Mental Sokağı, Hill Crest deyim.

Burada hiç bir şey yok.

Üniversitede bir şey bulabildin mi?

Hayır, hiç bir şey.

Sonra arayacağım.

Bağlantıda kal.

Tamam.

Anlaşıldı.

Yani senin ve arkadaşlarının bu konuda yapabileceği hiç bir şey yok muydu?

Bilmiyorum.

Bu Amerikalıların planıydı.

Dünyanın manyetik alanıyla ilgili deneyler yapıyorlardı.

Uçaklar bu alandan enerji alabileceklerdi, böylece yakıt ikmaline gerek kalmayacaktı.

Buna benzer bir şey.

Tabii ya!

Her zamanki gibi erkeklerin tanrıcılık oynaması.

Biz, birbiriyle eş zamanlı hareket eden çok büyük bir iletişim ağının küçük bir parçasıydık.

Ayrıca suçlunun biz olduğunu sanmıyorum.

Tanrı görmemezlikten gelmiş olabilir.

Tanrı göz yumdu ve tüm dünya yok oldu?

Bir dünya dolusu gürültücü, vahşi ve güzel insan.

Hepsini özledim.

Tamam.

Alo?

Dr.

Hobson, resepsiyondan arıyorum.

Odanızı saat 10'dan önce terk etmeniz gerekmekte.

Ve bilginiz olsun ki dün geceki konuğunuz için de ekstra ödeme yapmanız gerekmekte.

Bunun için ödeme yapmam gerektiğini bilmiyordum.

Çöreğimiz kalmamış, umarım sorun olmaz?

- Yatağa gel.

Teşekkürler.

- Başka bir emriniz?

Biraz daha ekmek?

- Üzgünüm.

Ekmeğimiz kalmamış.

Saat 1'de otelde buluşalım.

- Tamam güneye gidiyorum.

Geri dönelim.

- Öğle yemeğinde bunu tartışırız.

Bilim tarihinde asla değiştirilemeyecek bazı "Mutlak Kanunlar" vardır.

Bunlardan biri de elektronun yüküdür.

Yakın zamanda yaptığım bir deneyde bu yükün değiştiğini gözlemledim.

Gerçek şu ki; iki değer birbirinden uzaklaşıyor.

Aradaki mesafeyi ölçemiyorum.

Ama görüldüğü kadarıyla bu mesafe gittikçe artıyor.

Şu kadarını söyleyebilirim ki; evrenin dokusu değişmekle kalmadı aynı zamanda kararlılığını yitirdi.

Artık ne olacağını tanrı bilir.

Merhaba, ”mon cher”.

Sen misin Joanne?

– Ne demek istiyorsun?

Başka biri mi var?

Biliyorsun ki benim için dünyadaki tek kadın sensin, tatlım.

Tamam.

Au revoir, cheri.

Yola çıktım.

Dur! Yalnız mısın?

Başka birilerini gördün mü?

Kamyona dayan.

Arkanı dön.

Zac, orada mısın?

Neden geciktin?

Yalan söylüyorsun!

– Hayır, şey, sen ne yapardın?

Kaç kişisiniz?

– Sadece o ve ben.

İkiniz mi?

Motoru durdur ve sürmeye devam et.

Bak

– Hadi! Orada değil.

– Bul onu.

Zac, neredeydin?

Neden cevap vermedin?

- Lanet telsiz.

Tekrar yalnız kalacağımı düşündüm.

Selamlar.

Şişeyi sakla, polis arabası var.

Bir şey yokmuş gibi davran.

Balıklar.

Nehirde balıklar var.

- Yavru balıklar.

Mantıklı.

Balık yumurtaları nehir yatağında olur.

Ve erkek balık spermlerini onların üzerine bırakır.

Eğer spermler "Olay"dan önce bırakılmışsa ve sonra yumurtaları döllemişse balıklar olacaktır.

Uzun bir süre kendimi ölü sanmıştım.

- O da kendini tanrı sanmış.

Neden ölü olduğunu düşündün?

- Çünkü ölüydüm.

Bir arkadaşımla ormandaydım.

Yani, bir çeşit arkadaş.

Neredeyse bilincimi yitirecekken, birden farkına vardım.

Yukarıdan izliyordum.

Onu ve kendimi görebiliyordum.

Çok huzurlu hissettim, ağırlıksız.

Bir şey daha vardı, ışık gibi.

Uzun bir dalga.

Suyla birlikte gidiyordum, neredeyse ışığa ulaşmıştım.

Aniden, ruhumun tüm ağırlığı bedenime bağlandı.

Hayal kırıklığına uğramıştım.

Işığa ulaşsaydın asla geri dönmek istemeyeceğini düşündün değil mi?

Bana da oldu.

Aynısı.

– Ölüm anı.

"Olay" tam olarak ölüm anımızda gerçekleşti.

İşte bu yüzden hayattayız.

Senin düşündüğün de bu mu?

– Olabilir.

Bir süre ne olduğunu bilemedim.

Dünyada yalnız olduğumu düşündüm.

Hayalet olduğumu düşündüm.

Çok üzücüydü.

Eğer kurtulanlar olsaydı, kuzeye gitmişlerdir diye düşündüm.

Ve eğer bir ruhsam, Dünya'da dolaşmak zorunda kaldığımı düşündüm.

Her neyse, yinede doğru yoldaymışım.

Demek sadece üçümüzüz.

Peki, sen de hayattasın ben de.

Peki ya sen?

Sanırım öyle.

Onun hakkında ne düşünüyorsun?

– İyi piyano çalıyor.

Hayır.

Bence harika.

Yatakları hazırladı.

– Evet, bir iki.

Ne kadar ironik.

Her zaman, durumla en iyi ben başa çıkarım sanıyordum.

Bu olay olmadan önce.

Her zaman yalnız kalmayı severdim.

Ve sonra sen geldin.

Ben üçümüzü de düşünüyorum.

Yalnızca seni ve beni değil.

Api, eşlik edebileceğimiz bir şarkı çal.

Tamam.

Eski dostları unutmak, ve asla hatırlamamak mı gerekir?

Eski dostlar unutulmak, ve zaman geçip gitmek zorunda! Eski güzel günler hatırına dostum, Eski güzel günler hatırına, Bir fincan şefkat içeceğiz artık, Eski güzel günler hatırına! Eğer güneşin kararlılığı bu düzeyde devam ederse her şeyi de kendisiyle birlikte götürerek bir kaç gün içinde çökecek.

Daha doğru sonuçlar için bilgisayar analizi gerekmekte.

Arkadaşlığın bir ilginç yanı da her zaman mantıklı olmamasıdır.

Birisi seninle arkadaş olmak istediğinde nelerden hoşlandığını sorar.

Sende hoşlandığın filmlerden bahsedersin.

Aslından ondan hoşlandığın için bunları uydurursun.

Tanıştıktan sonra ki ilk saniyelerde hoşlanıp hoşlanmadığına karar verirsin.

Eğer birisinden hoşlanırsan yaptığı kötü şeyler gözüne batmaz.

Ama hoşlanmazsan, yaptığı iyi şeyler bile canını sıkabilir.

Diğer yandan kendine benzeyen insanlardan hoşlanırsın.

Peki benim hakkımda ne karara vardın?

Benden hoşlandın mı?

Neden arkadaşın seni öldürmek istedi?

Çünkü karısını öldürdüm.

- Karısını mı öldürdün?

Neden?

Gerekliydi.

Gerekli miydi?

Peki gerekli olduğuna kim karar verdi?

Peki bir daha gerekli olup olmadığına ne zaman karar vereceksin?

Peki sen kendini ne sanıyorsun?

Tanrı mı?

Sen tanrı değilsin.

Joanne bak, çok ilginç şeyler oluyor.

Tam olarak anlayamadım, ama bizim Sorun nedir?

- Lütfen beni rahat bırak.

Ne oldu?

Sana söylemem gereken çok önemli bir şey var.

– Dün gece bu saçmalığı kapatmıştık.

Dün geceden bahsetmiyorum.

Güneşten bahsediyorum.

Güneş hakkında mı konuşmak istiyorsun?

Git o dışarıdaki tanrı ile konuş.

Beni dinle! Ellerini üzerimden çek.

– Ne yapıyorsunuz?

Api Ne kadar çabuk toplanabilirsin?

Kuzeye gitmemiz lazım.

– Ama daha yeni geldik.

Evet biliyorum.

Ama lütfen, ne kadar?

Burası senin için yeterli değil mi?

– Hayır.

Hayır öyle değil.

Bak, yolda sana açıklayacağım, tamam mı?

– Şimdi de patron sen misin?

Tamam.

Böyle istiyorsan, evet.

Benim.

Ağlayarak geldi.

Ona ne yaptın?

Sen ne yapıyordun?

– Patron benim, hatırlatırım.

Joanne, buraya gel.

Gidiyoruz.

Dinle geri zekalı, farkında mısın bilmiyorum ama işler değişti Beyaz patron öldü.

Artık sen ve ben varız.

Bak, senin gibi insanlara bunu açıklamak benim gibiler için zor.

Ne gibi insanlar?

– Bunu dinle! Tamam.

Eğer böyle olmasını istiyorsan.

Geliyor musun?

Dünyadaki son erkek olsan bile seninle gelmezdim.

Onun için uğraşıyorum.

"Flashlight Projesi"nin hala aktif olduğu ve tüm manyetik alanı etkilediği görülüyor.

Ve bir şekilde güneşi de etkiliyor Sen! Eğer durmazsanız ateş edeceğim.

Hanginiz olacağı da umurumda değil.

Hanginizin tanrı olduğunu kanıtlamaya çalıştığınız sürece sizinle yaşayamayacağım! İnanmıyorsanız, deneyin görün.

Güvenilmez Tanrı aşkına! O lanet şey için bir yıldır endişeleniyorum.

Projede yanlış bir şeylerin olduğunu biliyordum.

Ama hiç bir şey diyemedim.

Bundan daha suçlu olabilir misin?

Kendini ölüme mahkum ettin.

"Olay"ın olduğu sabah, kendini öldürmeye çalıştın.

Ne yapmayı düşünüyorsun?

– Bilmiyorum.

Ne yani bunların hepsini sen yaptın ve şimdi düzeltemeyeceğini mi söylüyorsun?

Tüm hikayeyi biz de bilmiyorduk.

Amerikalılar bilgileri saklıyordu.

Evren ile oynuyorsunuz ama ne yaptığınızı dahi bilmiyorsunuz.

Kimse ne olacağını bilemezdi.

Onlara güvendik.

Bizim tarafımızdalardı.

Bu kadar aptal olma.

Neden size değil de Ruslara her şeyi anlatıyorlardı?

Ayrıca, onlar size söylemiyor siz de bize.

Bana göre hepiniz aynısınız.

Şimdi söylemiş oldum.

Yalan söylüyorsun.

Tekrar dene.

Aynı sonuç.

– Şu iki çizgi nedir?

O zaman çizgisi.

Değişkenliğin maksimum olduğu nokta.

Yarın sabah 6 civarı.

Ne olacak o zaman?

Bence, "Olay" tekrardan gerçekleşecek.

Joanne! – Buradayım.

İyi misin?

Hesaplamaların yanlışmış.

Çok erken oldu.

Hayır.

Bu sadece başlangıçtı.

Bir dahaki sefer olduğunda, gerçeği olacak.

Hesaplamaların zaman kaybı.

Eğer seni veya o laboratuvarı yok edersek, "Olay" duracaktır.

İşe yaramadı.

Fena değil – O bir sanatçı.

Yeteceğine emin misin?

Sence ne kadarına ihtiyacımız var?

Bir ton?

Bir kamyon dolusu alalım.

Sonuç olarak, Perrin Proje'yi aktive etti, "Olay" gerçekleşti ve herkes yok oldu.

Yarın sabah "Olay" tekrardan gerçekleşecek.

Yalnız bu sefer Perrin de olmayacak butona basacak kimse de.

Bu yüzden, belki de manyetik alanla "Olay" bir biriyle bağlantılı değildir.

"Sopalı Çocuk" dan bahsediyorsun.

– Ne?

"Sopalı Çocuk".

Amerika'daki büyük elektrik kesintisini hatırlıyor musun?

Tüm doğu yakası 6 saat boyunca elektriksiz kaldı.

Evine doğru giden bir çocuk görmüşler.

Bir şeylere sinirlenmişmiş.

Ve tüm gücü ile sopasını elektrik direğine fırlatmış.

O anda doğu yakasında elektrikler kesilmiş.

Ve bunu kendinin yaptığını sanmış.

Sen ne düşünüyorsun?

Bence "Olay" kozmik bir şeydi, evrenin yaratılışı gibi.

Kimse doğru dürüst açıklayamadı.

Diğer yandan, belki de kimse kaybolmadı, sadece ben, "Olay" benim! Peki ya biz?

- Siz gerçek değilsiniz.

Hayal ürünümsünüz.

Tanrısın yani.

Bence çok da iyi değil.

Ama daha ne kadar kötü olabilir ki.

Neyse, diğer kamyonu da ben alıyorum.

Gerçek değiliz.

- Perunya'da mı doğdun?

Yaklaşık o taraflar.

Ama Perunyalı sayılırsın, gece insanları.

Belki de gerçek değilsindir.

Yeteri kadar gerçeğim.

Eğer başarırsak, sonsuza kadar mutlu yaşarız.

Değil mi?

- Umarım.

Üçümüz mü?

- Mecburuz.

Benim için hava hoş, ikinizden de hoşlanıyorum.

Ama onu tercih edersin.

Bazen garip fikirlere kapılıyorum.

Bazen, Api ile senin uzun zamandır birbirinizi tanıdığınızı düşünüyorum.

Çok büyük bir oyunun kurbanı olduğumu düşünüyorum.

Api ile sen de bu oyunun aktörlerisiniz.

Bazen de, ben bakmıyorken, benim hakkımda raporlarınızı bildiriyorsunuz sanki.

Belki de yapıyoruzdur.

- Api'de doğru olmayan bir şeyler var.

Arkadaşının onu niye öldürmeye çalıştığını merak ediyorsun.

Evet.

Arkadaşının karısını öldürmüş.

Kadın Api'ye aşıkmış, Api de onu reddetmiş.

Bu yüzden kadın intihar etmiş.

Api'de kendini sorumlu hissediyor.

Arkadaşı da öyle düşünmüş.

Çok üzücü.

Şu son haftalarda insanlar hakkında öğrendiğim şeyler.

Benim için endişelenmemelisin.

Ne olursa olsun, başa çıkabilirim.

DİKKAT ET! Api! Bunu söylemeyi unuttuk.

Ne yapacağız?

- Patlatalım.

İttirerek geçeceğim.

Api?

Dikkatli ol.

- Merak etme.

Çok uzaklaştı.

Belli ki yap - Hayır.

Eğil! Gelen var mı?

- Görüşürüz.

Api, duyuyor musun?

Api, cevap ver.

Patron geliyor.

- Lanet olası telsizini aç, Api! Biraz sıkıştıralım mı, ne dersin?

- Ne yapıyorsun?

Daha fazla yaklaşamayız.

- Neden?

Laboratuvardaki ”mikrodalga fırın” etkisi yüzünden yaklaşmamız çok tehlikeli.

Burada güvende miyiz?

Yaklaşık bir mil kadar var.

Yeterince bomba getirmemişiz.

- Gidip bakalım mı?

Işıklar hala açık.

- Evet, manyetik alandan güç alıyor.

Işıklar sönerse, manyetik etkinin gittiğini anlayabiliriz.

Tabii önce kamyonu oraya sokabilirsek.

Kim yapacak?

Şehirde bu işi becerebilecek bir alet var.

Uzaktan kumanda ünitesi.

Uzun mesafeler için kullanırdık.

Kamyon gibi bir aracı kullanabilecek miyiz?

Monte ederiz.

- Zamanımız var mı?

Sanırım.

Şimdi gidersem.

İki saate dönmüş olurum.

Seninle gelmemi ister misin?

Kalman daha iyi.

- Tamam.

Sence ne olacak?

Deneyecek.

Büyük ihtimalle de işe yaramayacak.

O yüzden kamyonu ben kullanacağım.

Neden sen?

- Çünkü ben şoförüm.

Her neyse, benim için daha kolay.

Atalarım beni koruyacaktır.

O nedir?

- Kamyon! Gideli ne kadar oldu ki?

Yaklaşık 20 dakika.

- Almadan döndü demek.

Bize yalan söylemiş.

LEON MORİN, RAHİP (1961)

115 dk

Yönetmen:Jean-Pierre Melville

Senaryo:Beatrix Beck , Jean-Pierre Melville

Ülke:Fransa, İtalya

Tür: Dram, Romantik

Vizyon Tarihi:22 Eylül 1961 (Fransa)

Dil:Fransızca

Müzik:Dövüşçü Solal

Kelimeler:din, ruhban sınıfı, rüya sekansı,

Nam-ı Diğer: Léon Morin, Priest | Leon Morin, Rahip | Affedilmiş günahkar

Oyuncular: Jean-Paul Belmondo, Emmanuelle Riva, Irene Tunc, Nicole Mirel, Gisèle Grimm,

Özet

Jean-Paul Belmondo, Jean-Pierre Melville tarafından yönetilen, başörtüsü altındaki, Léon Morin, Priest (Léon Morin, prêtre) adlı filmde oldukça duygusal bir performans sergiliyor. Fransız süperstarı, Nazi işgali altındaki Fransa'daki küçük bir köyün bütün kadınları tarafından arzulanan, sadık bir erkeği oynuyor. Kendisini en çok cinsel olarak hüsrana uğramış bir dul'a (Emmanuelle Riva'nın canlandırdığı) itiraf eden kişiyle ilişkisi, hem Tanrı ile hem de kendi bastırılmış arzusuyla çatışmaya dönüşen dini bir şüpheci olarak görülür. Bir ruh hali, ortam ve inandırıcılık zaferi, Léon Morin, Priest, Fransız sinemasının yükselen virtüozosundan bir saygısız zevk

Filmden

1961 VENEDİK FİLM FESTİVALİ VENEDİK ŞEHRİ BÜYÜK ÖDÜLÜ BİRİNCİSİ PAPAZ LEON MORIN

Saat akşam sekiz civarı olmalıydı.

Komşu köyden dönüyordum, parkın yanından geçerken yoldan geçenlere gözlerini dikmiş bakan bir grup tuhaf genç adam gördüm.

Tepesinde uzun tüyler olan küçük komik fötr şapkalar giymişlerdi.

Silahlarını görene kadar gezgin oyuncular olduklarını sandım.

Şehrimiz İtalyan askerlerinin işgali altındaydı.

İşgal fazla ağır gelmemişti.

Şuan uzakta olan savaşın güçlüklerini hatırlatan tek şey sansürdü.

Kasabaya taşınan mektupla öğretim okulunun Fransızca yazışmalarını düzeltiyordum.

Bay Edelman felsefe öğretmeniydi.

Benim gibi o da savaş yüzünden bu okula düşmüştü.

Müdürün asistanı Sabine Levy'den hoşlanıyordum.

Onu gördüğümde, zaman ve mekândan sıyrılırdım.

Bence güzel insanların emir vermeye hakkı vardı.

Gözlerimiz, iki düellocu gibi çakıştığında kuvvetli bir haz duyar daha fazla dayanamayınca gözlerimi kaçırıp galibiyetinden keyif alırdım.

Anlıyor musun?

Kutsal metinlerdeki, belleri kuşaklı, bir gezginin değneğini bir ateş kılıcını ya da bir asayı sallayan güzel gençleri, melekleri hatırlatıyor bana.

Bir Amazon'a benziyor, Athena'ya bir samuraya benziyor.

Çalışırken üzerime eğildiğinde, sanki bir palmiye gölgesi gibi geliyor.

Başka bir deyişle, onunla yatmak istiyorsun.

Delirdin mi?

Ne korkunç.

Sabine, bambaşka cazibesi olan erkeklik katılmış dişiliğiyle genç bir adama benzediği için cezbediyor beni.

Onun her şeyi aklımı başımdan alıyor.

Geniş kapsamlı bilgi birikimi tuhaf güzelliği.

Ona cinsi münasebetten daha güçlü bir bağla bağlı olduğumu hissediyordum.

Gazetelerde Almanların işgali altında olduğumuz yazıyor.

Onlara pas verirsek bizi vurmazlarmış.

Vurulmayı yeğlerim.

Çocukların vaftiz törenleri gecikti.

Yarı Yahudi oldukları veya komünist ailelerden geldikleri için Lucienne ve Jenny ile çocuklarımızı vaftiz ettirmeye karar verdik.

Belgelerin tarihlerini değiştirebiliriz.

Peki ya vaftiz ebeveynleri?

Evet, bu daha büyük bir sorun.

Bence şöyle yapmalıyız: Ben kızın France'nin vaftiz annesi olurum.

Barny, sen kızımın ve Jenny'nin oğlunun vaftiz annesi olursun.

Jenny'nin eşi, kızımın ve senin kızın France'nin vaftiz babası olur.

Sen, Barny Jenny'nin kızının vaftiz annesi olacağım.

Seninkiler vaftiz babasız yapmak zorunda kalacak.

Şunu bir yere yazalım yoksa karıştıracağız.

Sıcak.

Sessiz ol! Çok sıcak.

Sus yoksa tavşan postu tacirine satarım seni.

Yardım et Barny.

Şunun terliklerini temizle.

Fırça yok mu?

Bezin de mi yok?

Yok, ama önemli değil.

Perdeyi kullan.

Papazı bekletmemeliyiz.

Pierre ile Emile gittiler bile.

Kombinezonun! Tanrı aşkına, arkanı dönsene.

Kes şunu! Kendimizi paralamayalım.

Yapacaksak, sonra yapmamız şimdiden evladır.

Hikmet tuzunu al.
Senin için ebedi hayatın taahhüdü olsun.
Tadı berbat.

Biliyorsun ki devam eden bir savaş var.

Esenlikler dilerim.

Çanları çalmayacağına emin misin?

Tanrı ve Almanların yardımıyla vaftiz edilen dört çocuk karanlık kilisenin dışına çıktı.

Gerillalar eş ve çocuklarına sarılıp ormana geri döndü.

Papaz ile takipçilerini zorlayıcı buluyorum.

Sahte değerlerden geçimlerini sağlıyorlar.

Ne düşündüğümü söylemek istiyorum.

Ne yapacağım biliyor musun?

Dikkatimi Aziz Bernard'ın kilisesine yoğunlaştırdım.

GÜNAH ÇIKARMA SAATLERİ

Büyük ihtimalle güzel bir espriye duyarsız olacağından yaşlı papazı eledim.

Geriye iki papaz yardımcısı kaldı.

Philippe Demanoir ile Léon Morin.

Hangisinin daha anlayışlı olduğuna karar vermek için elimde sadece isimleri vardı.

Philippe'nin ailesi orta sınıftan olmalıydı Léon'unkiler ise, bu ismi seçtiklerinden, muhtemelen köylüydüler.

Haydi bakalım Léon Morin! Endişeliydim ama artık dönüşü yoktu.

Morin tam 17.

30'da görevinin başındaydı.

Din insanların afyonudur.

Pek sayılmaz.

Burjuvazi tarafından kendi çıkarları doğrultusunda sulandırıldı.

Ama onlara izin verdiniz.

Artık siz de aynısınız.

Kilisenin işçi sınıfını kaybettiği doğru.

Ama geri kazanmak için savaşıyoruz.

Cemaate katılmış bir işçi greve daha istekli devam eder.

Haksızlık bir Hristiyan'ın kalbini korku ile doldurur.

Dahası var.

Din saf haliyle kalmış olsa bile, bu onun doğru olduğunu ispatlamaz.

Elbette ispatlamaz.

İyi ki geldiniz.

İyi mi?

Bir düşman olarak geldim.

Sanmam.

En son ne zaman günah çıkardınız?

İlk Komünyonumdan beri çıkarmadım.

Şimdi de günah çıkarmıyorum.

İnsanın hatalarını kabul etmesinin kolay olmadığını biliyorum.

Tanrıya inanmadığım için bu bir sorun değil.

Emin misiniz?

Hiç dua etmez misiniz?

Sadece farkında olmadan.

Çocukluğumdan kalan bir şey.

Bir zafiyet.

– Gururlusunuz, değil mi?

– Evet.

– Yalan konuşur musunuz?

– Evet.

– Bir şey çaldınız mı?

– Evet.

– Ne çaldınız?

– Yiyecek.

– Öfkelendiğiniz olur mu?

– Evet.

İffetsizlik ediyor musunuz?

Bilmem.

Başkaları için kendinizden ödün verir misiniz?

Sadece kızım için.

Vatandaşlık görevlerinizi yerine getiriyor musunuz?

Aşağı yukarı.

– Yeteneklerinizi tam olarak kullandığınızı düşünüyor musunuz?

– Hayır.

Aziz Paul "Sen olsaydın, dünya daha güzel olurdu" demiş.

Güzelce günah çıkardınız.

Şimdi af dileyin.

Kimden?

Bilinmeyenden.

Burada dünyanın sonuna kadar böylece oturacağız.

Maneviyatınız kalmamış.

Bağışlayın.

– Kefaretinizi söyleyeyim mi?

– Hayır.

Evet.

Kefaret size iyi gelecek.

Buradan çıkıp diz çökün.

Kadife sandalyelerden birinde mi?

Dua kürsüsünde değil.

Taş zeminde.

Dizleriniz acıyacak.

Orada istediğiniz duayı edin.

İyi de inançlı biri değilim ki.

Yalandan dua etmek gülünç olur.

Dua edenler her zaman gülünçtür.

Dua ettikleri kişiyle aralarında bir tür boşluk bulunur.

Peki ya kişi ciddiye alarak ve gerçekten inanarak dua ediyorsa?

Gayret göstermek imandan daha mı değersizdir?

Pişmanlık duymuyorum.

Umarım duymuyorsunuzdur.

Yehuda pişmanlık duydu.

Bu yüzden kendini astı.

Pişmanlığın aksine, biz tövbe edilmesini isteriz.

Hıristiyan ahlakına uygun olarak yaşamayı seçmiş olsam tövbe edebilirdim.

Hıristiyan ahlakını seçmeseniz de Hıristiyanlaştırılmış bir dünyada yaşıyorsunuz.
Ortak bilince karşı bir kabahat işlediğinizde bunu bilirsiniz.

- Davranış tarzınızdan hep memnun musunuz?

- Hayır.

Fakat davranış tarzım, kalıtımla geçen özelliklerim bedenim ve çevrem tarafından belirlenir.

Öyleyse sen bir robotsun.

Başını eğ.

Günahlarını bağışlayayım.

Bana buyurmak kolay, öyle değil mi?

Oldukça kolay.

Seni tüm günahlarından arındırıyorum.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına.

Efendimiz İsa Mesih'in çilesi Meryem Anamız ve tüm azizlerin faziletleri yaptığın tüm iyilikler ve çektiğin tüm acılar günahlarının bağışlanmasını sağlasın.

Sana merhamet ve sonsuz yaşam bahşedilsin.

Amin.

Sana ödünç kitap vereyim mi?

Papaz evi, Moderce sinemasının tam karşısında.

Ne zaman uğrayabilirsin?

Sadece geceleri.

Çarşamba akşamı 8:30, sana uyar mı?

Dördüncü kat.

Peder Morin.

Unutmazsın değil mi?

Git artık.

Derken, çektiğim acıyı hatırladım.

Neşe içinde yürüdüm kaygısız, uçarı, savunmasız.

Ancak böyle keyifli olmam özgür düşünmekten mi kaynaklanıyordu yoksa günahlarımın bağışlanmış olmasından mı?

Çarşamba gecesi, şehri arşınladım Vitrin önlerinde durakladım kestirmerlerden ve ara sokaklardan dolandım.

Randevu saati geldiğinde kiliseyle papaz evi arasındaki yola girdim.

Aşai Rabbani Ayin Zili Geçen günden beri nasılsın?

St. Bernard sokakları zorlu muydu?

Hayır.

Ama bir daha kiliseye ancak turist olarak girerim.

- Hepimiz bir bakıma turistiz.

- Aynı şekilde değil.

Bazılarımız şatafattan utanç duyuyor.

Ben de senin kadar rahatsızım.

Bu saçmalıkların hepsi ateşe atılmalı.

Bunu sen mi söylüyorsun, bir rahip?

Rahiplerin tüm bu incik boncuklardan hoşlandığını mı düşünüyorsun?

Müsaade ediyorlar.

Hepimiz değil.

Bazılarımız karşı koyuyor, zor oluyor.

Ancak ilerleme kaydediyoruz.

Örneğin cenaze törenleri artık tek şekilde yapılıyor.

Eskiden birini gömerken bazen üç rahip görev alırdı.

Ne anlamı var?

Defin bir ayin değildir.

Sadece adettir.

Bizler cenaze levazımatçısı değiliz.

Yaşayanlar için varız.

İlerleme dediğiniz, rahip sayısını üçten bire indirmekse Yardım parası toplamaya da son verdik.

Kilise için para her zaman sorun olmuştur.

Çünkü fakirler, yeterince katkıda bulunamadıklarını düşünürler.

Evet, ama bunun İsa'nın öğretilerinin uygulanmasıyla bir ilgisi yok.

Asıl sorun şu: Öğretisinin bir kıymeti var mı?

İsa hakkında ne düşünüyorsun?

İncil'i okudum elbette.

Ve Renan'ı da.

Bu kadar mı?

Bir de Giovanni Papini'nin yazdığı "İsa'nın Hayatı" var.

Papini o kadar da iyi değildir.

"İsa Mesih", yazan Karl Adams.

Tübingen Üniversitesi profesörü.

Fena sayılmaz.

Bu kitabı al.

Cuma akşamı yine gelebilir misin?

O zamana kadar okuyamam.

Önemli değil.

Yine de bir araya gelebiliriz.

– Beni dine döndürmeye mi çalışıyorsun?

– Bu sadece seninle Tanrı'yı ilgilendirir.

Öyleyse bana neden kitap veriyorsun?

Yerimde olsan sen vermez miydin?

Bilmiyorum.

Peki neden tekrar gelmemi istiyorsun?

Senin gibi düşünen insanlarla fikir alışverişi yapmak istemez misin?

Vahşi Kedi.

Daha çok pazartesi günü öyleydim.

Özür dilerim.

Neyim vardı bilmiyorum.

Yo yo, gayet eğlenceliydi.

Cuma günü görüşürüz.

Bir militan gibi yaklaşıyor yurttaş, papaz, yoldaş, rahip.

Beni şaşırtmak için kasıtlı olarak böle yapıyor olmalı.

Bitirdin mi?

Çok hızlı okumuşsun.

Başlayınca elimden bırakamadım.

Katolik bakış açınıza göre, ateist olarak yaşamaya devam edersem ziyan mı olacağım?

Hayır çocuğum.

Ateist olarak yaşamaya devam etsen de ziyan olmayacaksın.
"Kiliseden başka yerde kurtuluş yoktur."
Önemli olan 'görünmeyen kilise'dir.
Görünen kiliseden kat be kat büyüktür.
Görünmeyen kilise nedir?
Temiz kalpli insanlar.
Şu karmaşaya bak.

Kimse aldığı kitabı geri getirmiyor ve benim de bunları tasnif edecek vaktim yok.

Size rastlamış olmam ne tuhaf.

Takdir-i ilahi.

Sana neden kitap seçiyorum ki?

Gel ve canının istediğini al.

Al.

Bakayım.

Elbette.

Bunu sana vermekle iyi ediyor muyum acaba.

Kılı kırk yarıyorsun.

Yine de, istediğin buysa – Başka bir şey yok mu?

– Çok az vaktim oluyor.

Karl Adam hakkında ne düşündün?

Güçlü.

Orijinal.

Okurken Tanrı'ya inanırmış gibi oldum.

Neyse ki bu fikri kafandan atabilmişsin.

Kanıt olmadan nasıl inanabilirim?

Bir kanıt olması gerekmiyor.

Tanrı inancı, sandığın gibi bilimsel ya da entelektüel bir kesinlik içermez.
Tanrı inancı, varlığının tümüyle kabul etmektir.
Birini sevdiğin zaman, bunu kanıt olmadan yaparsın.
İnanç da böyledir.
Ahlaki kesinlik.
Ama pek çok dini kitap, Tanrı'nın varlığına sözde kanıtlar sunar.
Hayır, öyle değil.

Onlar sadece yolun bir kısmında bize rehberlik ederler.

Ancak her zaman, insanın tek başına aşması gereken bir uçurum vardır.

Kanıt olsaydı, herkes inanırdı.

İnanca ihtiyaç duyulmazdı.

Bilir, anlar görürdük.

Bu dünya diye bir yer olmaz, burası cennet olurdu.

Resmini çizeyim.

Bu sensin.
Şimdi de Tanrı'yı çizeyim.
Nokta, çemberi sarmalamak istiyor.

Ancak gördüğün gibi bu mümkün değil.

Nokta çemberin içinde olmalı ve bunu tersine çevirmeye çalışmamalı.

Çember neyi bekliyor?

Bir şey yapıp yapmamak sana kalmış.

Tanrı, zorla sadakat göstermemizi isteseydi özgür olamazdık.

Tanrı inancını bir başkasını sevmekle kıyaslaman mantıklı değil.

Kanıt olmaksızın severiz, evet ancak sevdiğimiz kişinin var olduğunu biliriz.

Sürekli Tanrı'nın var olup olmadığını merak ediyorsun.

Tanrı'nın varlığı yoktur.

Tanrı varlıktır.

Yehova şöyle der: "Neysem oyum." Bu şuna benziyor "X eşittir X." Kitabı okumayı bitirdiğimde merak ettiğim şey Tanrı'nın varlığının, benliğe bürünmüş bir varlık olup olmadığıydı.

İnsanların benlik sahibi olarak doğduklarını mı düşünüyorsun?

Evet.

Bu benlik, daha üstün bir benlikten başka nereden geliyor olabilir?

Öyle olması gerekmiyor.

Daha eski, farklılaşmamış bir türden gelişmiş olabiliriz.

Küçük olan büyük olanı ortaya çıkarabilir mi?

Bunların hepsi akademik.

Yine de küçük olan büyük olanı ortaya çıkarabiliyor olabilir.

Dirimdışı türemeye inanıyor gibisin.

Tabii siz Peder beni Tanrı'ya inandıracak bütün doğru argümanlara sahipsiniz.

Ama ateistler de karşıt görüşte aynı güçte argümanlar öne sürebiliyor.

Muhtemelen.

Çene çalmamızın anlamı yok.

Kelimeler neye yarar ki?

Her şeyden önce Tanrı tecrübe ettiğimiz bireysel gerçekliğin ötesindedir her birimiz için farklıdır.

Ve anlatılamazdır.

Anlatılamaz Ne korkunç.

Neden?

Tanrı var ya da yok sizin için ne fark eder ki?

Benim için ne mi fark eder?

Bütün mesele bu zaten.

Felsefe dersimde beni intihara sürüklüyordu.

Acayip bir fikir!

Haftada birkaç kez Morin'le yaptığım konuşmalar hayatımın bir parçası oldu.

Ayna gibi parlayan zemini ve eski bir çamaşırhaneyi andıran havasıyla o salonda kendimi hiçbir yerde hissetmediğim kadar evimde hissettim.

İtalyanlar gece boyu savaştılar.

Alman emirlerine uymayı reddettiler.

Cephaneleri tükenince de teslim oldular.

Ne yazık ki gezici tiyatroları ve tüylü oyuncularını bir daha görmeyeceğiz.

Almanlar daha önce İtalyanların işgal ettiği yerlerde adeta dezenfekte gösterisi yapıyorlar sanki kendileri ile müttefikleri arasında bir fark olduğunu ispatlıyorlarcasına.

Sınır dışı edilmeler başladı.

Alman karargâhına çağrılmıştım, ismim konusunda: Holdenberg.

Ben Alsaslıyım.

Yahudi miyim diye sordular.

Onları olmadığıma ikna ettim.

Yahudi olmadığına nasıl emin olabilirsin?

Vaftiz edilmediysen değilsindir.

Protestanlar da vaftizli değil.

Protestanlar tabii ki vaftizli.

Bir Yahudi, Fransız ırkına ait değildir.

Öyle bir şey yok.

Mucitlerimize ve bilim adamlarımıza bir bak bakalım! Fransa konuştuğu zaman dünya dinliyor.

O gece gazete düzeltmeleri yapmak için tek başıma ofiste kaldım.

Kapalıyız beyefendi.

Müdürü görmek istediyseniz Hayır, sevgili meslektaşım.

Ben seni görmeye geldim.

Sadece vedalaşmak istiyorum.

Ben gidiyorum.

Sizden ayrılıyorum.

Neden, siz Bay Edelman'sınız.

Edelman diye birini tanımıyorum.

Edelman artık Georges Mouchin.

Yaşlı felsefe profesörünün bir zamanlar keder dolu olan gözleri şimdi macera ateşiyle parıldıyordu.

Artık bıktım.

Bu iş çok uzun sürdü.

Sevgilim kaçmazsa iyidir.

Kapıcı annem de aynı fikirde.

Bu denemeleri Profesör Duval'a götür.

Adresini alabilir miyim lütfen?

Kendin bul! Bana ne! Bu gece çıkacak onlar.

Seni uşaklarla mı büyüttüler?

Annesinin kapıcı, kendisinin de kocasız olmasından böyle davranıyor.

Ne dedin sen?

Öfkeni anlayabiliyorum ama durduk yere kindarlık etmene gerek yok.

Kini bastırmak öfkeyi bastırmaktan kolay mı?

Biliyor muydun?

Senin gibi bir kadın var bir Yahudi'nin Ari dulu ve Gestapo onun iki çocuğunu kaçırdı.

Kocam France'nin babası değildi.

Bir Ari baba icat edeceğim, görünüşü ona benzeyen ve bunu inkâr etmeyecek biri.

Ne tokattı öyle.

Yıldızlar gördüm resmen.

Ah şu Barny Saldıracağı tuttu mu?

Küçük Dimitri'yi kızıma bakan çiftçiye emanet etmeye karar verdim.

Hoşuna gidiyor mu?

Cevap ver! Kimlik kontrolü yapıyorlar.

Ne yapacağız?

Tarlalardan gideriz.

Daha eğlenceli olur.

Şu otlağı karıştıralım.

Tavşanlara ot toplayalım.

Yardım et.

Bu Dimitri.

Seninle kalacak, oyun arkadaşın olacak.

Niye nezaket göstermiyorsun?

Ama benim arkadaşım Titi Serpolet.

Beş tane ineği var.

Beyaz ayakkabıların niye siyaha boyanmış?

Zaten kirliydiler.

Temizlenebilirdi.

Boyamana gerek yoktu.

O siyah istedi.

Neden istedin?

Babam öldüğü için.

Merhaba, Bay Lathuile.

Ne işin var burada?

Christine'in yüzünde makyajdan eser yoktu.

Kırlangıç küpeleri de yoktu.

Makyaj malzemen mi bitti?

Hayır.

Makyajımı sildim.

Niçin?

Ruhani danışmanımla görüşeceğim.

Léon Morin değil ya?

Evet o, Peder Morin.

Senin ne işin var burada?

Ben de aynı.

Ama sen buyur.

Gitme.

Dur.

Orada birbirimizle karşılaşmamız ne tuhaf.

İlk gittiğimde içimden dedim ki: "Sonunda ihtiyacım olanı buldum." Oralarda oturmuyorsun.

İlk Danièle Holdenberg götürdü beni oraya.

Hatırladım, Danièle ara sıra bir keşişle görüşüyorum demişti.

Peder öyle konuşuyor ki! Bazen ona vurmak istiyorum.

Danièle ile sen Katolik misiniz?

Biraz farklı bir şekilde.

Ona göre inanç Fransız tarihi gibi.

Sana göre?

Farklı.

Ailemizin kanında vardır.

Peder benim hakkımda bir şey söyledi mi?
Tuhaf bir kızmışsın.
Hepsi bu mu?
Belki söylememeliyim ama "O kız Tanrı'ya kilisedeki cemaatimden daha yakın" dedi.
Madam Sangredin anlattı mı?

Evet.

El çabukluğu becerisiyle.

Ofisteki tokadı mı kastetti yoksa merdivendeki kucaklamayı mı?

Her şeyi açığa kavuşturmalıydım.

Ben Bir kıza aşığım.

Yeniden canlanan bu ölü gerçeği güçlükle açıklayabildim.

Sabine'yi düşünmekten kendimi alamıyordum.

Senin çağındaki bütün erkekler uzakta.

Ama sen de benim çağımdasın.

Aynı şey değil.

Benim durumum farklı.

– Ofisinden bir kız mı?

– Evet.

Güzel ve akıllı biri.

Her şeyde sorumluluk sahibi.

Karanlık bir ışık huzmesi gibi.

Adı Sabine.

Onu buraya getirsene.

Asla gelmez ki.

Ben onun emrinde çalışıyorum.

Hem onu eskisi kadar sevmiyorum.

Onu hiç sevmemişsin.

Aranızdakinin ne olduğunu bile bilmiyorsun.

Kendi kabuğuna çekilmişsin.

Elimde değil.

O sesi duyduğumda acayip mutlu oluyorum.

Sorumlusunun Direniş olduğunu bilmesem ve ummasam bile.

Hatta kendi kendime insanların feci şekilde öldüğünü söylesem de içimi neşe kaplıyor.

Nerede kıyamet kopsa orada olmak istiyorum.

Ben de öyle.

Hepimiz zavallıcıklarız.

Esaslı bir kavgadan zevk alırız.

İnsanın doğası bozuktur.

Kendimizi ona teslim etmemeliyiz.

Hem bu savaş yaşantımızı da değiştirdi.

Odamda sürekli birileri var.

Yatağımda uyuyorlar.

Ne tür insanlar?

Yahudiler, tabii.

Birini kabul edersin ve diğerleri gelir.

Toplu vaftiz sertifikalarını hazırlarız.

Piskoposluk bölgesiyle başım derde girer.

Madam Lathuile Fransa'da kalamadı bu yüzden başka bir aile bulana kadar benimle kalmasına karar verdim.

Okula gitti.

Sevinçle parlayan yüzle bir gün eve geldi.

Şimdi her şeyi biliyorum.

Bize her şeyi söylediler.

Hepsini anladım.

Neyin hepsini?

Her şeyi.

Beni kimin yarattığını biliyorum artık.

– Kim?

– Tanrı.

– Sana bunu kim söyledi?

– Beyefendi.

Hangi beyefendi?

Rahip.

– Nerede?

– Dini öğretide.

– Ama nerede?

– Kilisede.

Kilisede miydin?

Lucie Trivoli götürdü beni.

Bana küçük bir kitap verdiler.

Kuponsuz ufak bir ekmek alabiliyorlar.

Artık Tanrıyı biliyorum.

Onu görmedin.

Onu göremeyiz.

Bir bedeni yok.

Ama bu sorun değil.

Lucienne Bernhardt beni Reine ve Aimée Plantain'le tanıştırdı.

Evde kalmış kız kardeşleri memleketlerinde yaşıyormuş ve bir çocuk evlat edinmek istiyorlarmış.

Küçük bir kızken harika saçlarım vardı.

Birisi "Ne kadar yazık, bu kadar güzel saç bir işçi kızında" demişti.

Sevgilimin annesi sınıf farklılığımız yüzünden evlenmemize izin vermedi.

Oğlu İspanyol gribi yüzünden öldü.

Böylece onu da yitirdi.

Aimée! – Çıkar şunu.

– Niye?

İnsanların gözlerini görmek istiyorum.

Engellerden nefret ederim.

Kilisenin sütunları berbat.

Kilise mihrabını göremiyorsun.

Hem karanlık çok kötü.

İhtiyacımız olan şey daha geniş, güneş ışığı alan, daha modern kiliseler.

Dini gökdelenler.

Hayır, ama camdan bir kilise güzel olmaz mıydı?

Birisi burayı pansiyon sanıyor.

Bunu bilardo masasının üzerine ser.

O kimdi?

Tanımıyorum.

Vichyism'in hakkında Morin ne diyor?

İdam mangasından önce gitmeyi başarırsam bana yardım edecek.

Saçına ne yaptın?

Boyamaya devam edersem, günahlarımın bağışlanmamasıyla tehdit etti beni.

Tam olarak kaç para olduğunu biliyor.

Tövbekâr bir kuaför olmalı.

Bana komünist kadınların sadeliğini örnek almamı söyledi.

"Komünist kadın" derken seni kastettiğini hemen anladım.

Onu adamakıllı Sovyetleştirdin.

Harika iş çıkardın.

Hayır beni komünistleştiren o.

Ona annemin genç komünistlerin olgunlaşmadan görevlendirildikleri için eleştirdiğini söyledim.

O da dedi ki; "Haklılar. Sorumluluk olgunluk getirir."

Plantain kız kardeşlerin evi bir çayırın yanındaydı.

Alman askerleri her sabah orada eğitim çalışmaları yaparlardı.

İyileştin mi?

Seni çok uzun zamandır sevdim.

Seni her zaman hatırlayacağım.

Hep burada kalacak mısın?

Görev yerimiz değiştirildi.

Rusya'ya gidiyoruz.

Keşke sonsuza kadar burada kalabilsen.

Çok sorun yaratmıyor, değil mi?

Hayır, tatlı minik bir kız o.

Ve çok zeki.

Okulda çok mu çalışıyorsun?

Öğretmenimiz öldü ama sorun değil.

Yeni bir öğretmen gönderdiler.

Öldüğünde mezarının üzerine ne koyayım?

Pahalı çiçekler olmaz.

Çocuklarımı büyütmek için paraya ihtiyacım olacak.

Ne bu?

Bu bileziği kim verdi?

Arkadaşım Günther verdi.

Arkadaşın Günther mi?

Çok iyi bir Alman.

Onu seviyorum.

Yaz geldi.

Almanlar saat 8'den sonra sokağa çıkma yasağı ilan etti.

Kitapları geri vermek için Morin'i ziyaret edemedim.

Şansımı denedim ve bir Cumartesi sabahı uğradım.

Peder bu gece takdis töreninde kutsanmış ekmek olacak mı?

Anahtarları al.

Yukarıda görüşürüz.

Başka birinin önünde bile garip davranması beni şaşırtmıştı.

İnsanların ne diyeceğine aldırmayan birini görmemiştim daha önce.

Bunu senin için sakladım.

Başkalarından hediye kabul etmiyor musun?

Ediyorum.

Zamanını sadaka olarak kabul ediyorum.

Sadaka mı?

Doğru, sana zamanımı ayırarak sadaka veriyorum.

Şimdi şu armudu ye.

Hayır, teşekkür ederim Peder.

Bu gurur.

Burjuvayı sevmiyorsun ama sen çok daha burjuvasın.

Canın çekmiyor mu?

Al öyleyse.

Hayır, teşekkür ederim Peder.

Peki, onu daha az aptal olan birine veririm.

İnsan hayatı basite almalı.

Sen basit misin?

Bilemiyorum.

Öyle bir izlenim mi veriyorum?

Beni hiç etkilemiyorsun.

Ya sen Peder, sen basit biri misin?

Evet, öyleyim.

– Benim hakkımda ne düşünüyorsun?

– Hiçbir şey.

Hiçbir şey mi?

Bu mümkün değil.

Senin hakkına bir yargıya varmazsam, kimse sana verdiğim değeri soramaz bana.

Ama burada karşında duruyorum benim hakkımda ne düşünüyorsun?

Seni bir embriyo olarak düşünüyorum.

Beni gururlu olmakla suçluyorsun.

Niçin, gurur kötü bir şey mi?

Kendine olan saygının yetersizliği.

Tam tersine.

Muhteşem bir kendine saygının işareti.

Buna kendini kandırmak denir.

Kendini kandırmak mı?

Nasıl?

Kendini olduğundan daha fazla önemli görüyorsun.

Angelus çaldı.

Millet'in köleleri gibi dua etmeliydi ya da kilisenin çağrısını duymazdan gelmek zorundaydı.

Yetersiz ya da gülünç olabilirdi.

Angelus'u biliyor musun?

"Melek Meryem'e İsa'nın annesi olacağını duyurdu.

Kutsal Ruh tarafından hamile kaldı.

Ve kelimeler ete büründü ve aramızda yaşadı.

Bizim için dua et, Kutsal Meryem."

Hem bu kadar akıllı olmasaydın, cevap verirdin.

"İsa'nın sözlerini layıkıyla yerine getirebiliriz."

Ayak tırnaklarını boyamalısın.

Bir kocaya ihtiyacın var.

Dert etme.

Tırnaklarımı bir çubukla yapıyorum.

- Kendini inciteceksin.

- Kırılgan değilim.

Konuşmalarımızda boşluklar olduğu zaman Kutsal Ruh'un sana bir şeyleri hatırlatmasını mı bekliyorsun?

Zavallı Saksağanım.

Cır cır ötmeyi seviyorsun.

Soruma cevap vermiyorsun.

Sessiz kaldığında Kutsal Ruh'dan sana yardım etmesini mi istiyorsun?

Çocukken anlamsızca konuştuğumda "Git, saman balyalarına konuş" derlerdi.

Sana karşı niye bu kadar kötüyüm?

Böyle birisin işte.

Geçecek.

Ben gidiyorum.

Bugün hiç kitap almıyor musun?

Darılmaca yok.

Ne oldu Sabine?

Annem kardeşimin Gestapo tarafından tutuklandığını yazmış.

Mektubu Drancy'den yollamış.

Almanya'ya gönderildiğini yazmış.

Mektubunu "Çok Yaşa Fransa" yazarak bitirmiş.

Bir daha ondan kimse haber almadı.

Sabine her zamanki gibi ofisi yönetti.

Suratı bir deri bir kemik kaldı.

Neredeyse tüm güzelliğini kaybetti.

Bunu üç nüsha olarak yaz ve müdüre imzalat.

Birkaç hafta içinde çok daha yaşlı görünmeye başladı.

İçeri buyurun Madam.

Nerede kalmıştık Bayan Kilise Serçesi?

Hıristiyanlıkla ilgili karşı geldiğim şey kişisel çıkarların söz konusu olması sanırım.

Bunu kendiliğinden yaparsın, yoksa cennete gitmek için yapmamalısın.

Bir tohum ektiğin zaman onun büyümesini istemez misin?

Cennette bu tane filizlenir.

Tanrımızın bahsettiği hardal tohumunu hatırlıyor musun?

Senin Tanrının.
Benim olduğu kadar, senin de Tanrın.
İnkar edersem olmaz.

Dünyanın döndüğünü kabul etmeyebilirsin, ancak pek bir şey değişmez.

Her zamankinden daha mutsuzum.

Seninle bu konuları konuşmaya başladığımdan beri.

Bana ödünç verdiğin kitapları okuyamıyorum.

Beni çok üzdükleri için.

Beni tüketiyorlar.

İşkence gördüm, takip edildim, zulme uğradım.

Buraya artık gelmemem gerektiğini hissediyorum.

Lakin gelmeden edemiyorum.

Biz buna takdir-i ilahi diyoruz.

Geceleri düşünüyordum Tanrı inancı kâinatta talebi karşılayan bir basamağı kurmak gibi.

Morin'le tartışmalarımız rahatsız edici.

Bir boğa gibi saldırıyorum ama hedefime ulaşmadan yok oluyor sanki.

Çarpmanın hızıyla savruluyorum.

Düşüyorum, nereye düştüğümü bilmeden.

Sonunda kayboluyorum, bir düşmanım olmadığı için.

Morin bana kusursuz biri gibi görünüyor.

Çatı katımın bir kısmı molozla darmadağın bir halde.

Yortu Pazartesi boyunca orayı temizlemeye karar verdim.

O faciada böyle olmuştu.

Peder Sana söylemem gereken bir şey var.

Artık yokum.

Yok musun?

Mezhep değiştiriyorum.

Bana ne yapmam gerektiğini söyle.

Ne oldu sana?

Hiçbir şey.

Tekrar, ya da yeniden, Katolik Kilisesine katılacağım.

Neden?

Köşeye sıkıştım.

Pes ediyorum.

Çok mu yoruldun yoksa yetersiz mi besleniyorsun?

Yorgun değilim ve patateslerimizi de aldık.

Niye din değiştirmek istiyorsun?

İstemiyorum.

Sadece yapmak zorundayım.

Dinini değiştirmek senin için ne ifade ediyor?

İsa'nın emirlerine uymanın başlangıcı.

Hangi emirlerine?

Her zaman fakir olmak.

Başkalarını sevmeye başlamak.

Onlar için elimden geleni yapmak.

Fedakârlık etmeye çabalamak.

Tanrıya dua etmek.

Dini törenlere katılmak.

Kiliseye katılmak.

Böyle önemli bir karar vermeden önce iyi düşün.

Bu bir karar değil.

Başka seçeneğim yok.

Seçeneğin olmadığını farz et.

Son zamanlarda biraz gergin ve heyecanlıydın.

Çatı katında tek başıma oldukça sakindim.

Orada ne oldu?

Hiçbir şey olmadı.

Aksine, her şey sona erdi.

Ne demek istiyorsun?

Sanki bir cephaneliğin patlaması gibi.

Çok çılgın bir kızsın.

İnan bana, din değiştiriyorsam, bu benim isteğim dışında.

Kesinlikle ruhun ele geçirilmiş.

İçindeki kötü ruhları kovmak zorundayım.

Peder Bir Hıristiyan olabilmem için elbette elinden gelen her şeyi yaptın.

Şimdi sanki tanrıya inanmamamı istiyormuşsun gibi geliyor bana.

Neden yapasın ki?

Çünkü söylediği şeylerin yanlış olduğundan emin değilim.

Varlığını zehirlersin.

- Hayatını mahvedersin.

- Bu doğru.

Beni test etmek için söylüyorsun bunları.

Biliyorum daha kötü bir şey asla başıma gelmedi ve gelemez.

Protestan olmayı hiç düşünmedin mi?

Çoğunluğu iyi insanlardır.

Neden benimle dalga geçiyorsun, Peder?

Geçmiyorum.

Gerçeği söylüyorum.

Peki, ne yapacaksın?

Mezhebe katılmadan önce günah çıkarmalıyım.

Kendi Kiliseme mi gitmem gerekiyor?

St. Bernard'a gelebilirsin.

Sen mi olacaksın?

Evet, birbirimizi tanıdığımıza göre.

Günah çıkarmalar Pazartesi, Çarşamba, Cuma ve Cumartesi saat 5:30'dan 7:30 veya 8:00'e kadar.

Veya sabahları kilise ayininden önce.

Yarın akşam gelirim.

Eğer istersen.

İstemezsen, fark etmez.

Şimdi her şeyi anlıyorum.

- İyi akşamlar.

- Hayır, değil.

- Neden böyle korkuya boyun eğiyorsun?

- Kibir yüzünden.

Geçecek, göreceksin.

Bir şey olmayacak.

Benden sonra tekrar et.

"Tanrım, sana karşı günah işlediğimi biliyorum.
Acizane olarak itiraf ediyorum ki günahlarımın kefaretini çekmeye razıyım.
Gerçekten tüm kalbimle pişmanım, vicdanımı hafiflet Tanrım."
"Tanrım, sana karşı günah işlediğimi biliyorum.
Acizane olarak itiraf ediyorum ki "Günahlarımın kefaretini çekmeye razıyım."
Bunu tekrar etmek zorunda mıyım?
Evet, ama acele etme.

Acelemiz yok.

"Günahlarımın kefaretini çekmeye razıyım.
Tüm kalbimle pişmanım, vicdanımı hafiflet Tanrım."
"İyilikle dolu ruhun bana doğru yolu gösterecektir."
"Tanrım beni adaletinle kutsa."
Ellerin hâlâ masum, değil mi?

Hayır, Peder.

Bedenin kutsal bir tapınaktır.

Ona büyük saygı göstermen gerekiyor.

İnsan organizması muhteşem, değil mi?

Evet.

Öyleyse onu kötüye kullanmamalısın.

Doğru yoldan ayrılmayacaksın.

İş yerinde kibar mısın?

Mezhep değiştirdiğim için diğerleri benden nefret ediyorlar.

- Onları seviyor musun?
- Sevemiyorum.

Şayet Tanrı diye bir şey varsa O'na içten bağlıyım çünkü o kusursuz ve her şeye kâdirdir ama onlara göre "Her kim 'Tanrıyı seviyorum der de kardeşlerini sevmezse' o bir yalancıdır."

Bu da Aziz John.

Başka bir sıkıntı var mı?

- Var.

- Sorun ne?

Buraya ilk geldiğim zaman alaydan olduğunu düşünerek kendime yalan söyledim.

Kendimden saklanarak, kendimden kaçarak aylardır rol yapıyordum.

Bu erdemin direnişi olarak bilinir.

- Hepsi bu mu?

- Evet.

Bu günahların kefareti olarak şunu söylemen yeter: "Tanrım, senin sevgin için kendim gibi komşumu da sevmeyi nasip et bana."

Bu cezanın hafifliği beni mahvetti.

İlmihal öğrenmeye başlaman gerek.

Zaten öğreniyorum.

Nasıl yani?

- Neden bana söylemedin?
- Kızardın yoksa.
- Rahibeler neden bana söylemediler?
- Bilmiyorlar ki.
- Ne zaman gidiyorsun?
- Okuldan sonra.

– Peki geç kalınca?

– Başımın etinin yendiğini düşünüyorlar.

Döndüğünü görmek harika.

Bana çok acı veriyor.

Neden?

Kabuğu çıkmış, yara bere içinde, kirli taşlar üzerinde sürünen canlı bir salyangoz hayal et.

Güneş yaralarını iyileştirecek.

Kardeşçe duygular gösterebiliyorsun.

Nasıl işbirliği yapabilirsin?

Fransa'nın başka çıkış yolu yok.

Bu doğru olsa bile Direniş'in sonu hüsran olsa bile işbirliği hayatta kalmanın tek yolu bile olsa bir Hristiyan olarak o yoldan gitmeye hakkın yok.

Neden olmasın?

Böyle büyük bir günah içinde yaşamaktansa Fransa'nın yok olması daha iyidir.

Daha az günah olur diye işbirliğini kabul etmek bunu büyük bir günah haline getirmez.

Evet, getirir.

Masumların sürgün edilmesi ve öldürülmesini kabul ediyor.

Diğer binlercesi içinde Sabine'nin erkek kardeşi gibi.

Bizi bağlayan her türlü direniş bir misillemedir.

Diğer bir deyişle, bir Katolik olarak sen kendi kızın süt alabilsin diye benim kızımın sürgün olmasına razı olur musun?

Bir yararı olmasa bile kendimizinkini mi feda edelim?

Sürgün edilenler senin de halkın.

Yahudiler mi?

Dalga mı geçiyorsun?

Kesinlikle.

Tanrı'mız bir Yahudi.
Elbette İstediğim şey evlenmek.

Çeyizimde emzirmek için önden düğmeli iç çamaşırları olacak.

Korkunç olan şeyse gençler sokakta peşimi hiç bırakmıyor.

Söylesene Arlette sana yardım edecek biriyle tanışman gerek.

Gençlere ilgisi olan bir rahip.

- O genç mi?

- Evet.

- Kaç yaşında?

- Benim yaşımda.

- Onu ne zaman görebiliriz?

- Yarın.

Yakışıklı biri.

Madem bunu Arlette söylüyor Morin'in gerçekten çok yakışıklı olduğuna kanaat getirdim.

Bir an için ani bir heyecan duygusuyla günah çıkardığım papazın vücut yapısından zevk almanın günah olup olmadığını merak ettim.

Ama bunun ne zararı olabilir ki?

İncil, İsa'nın güzel yüzlü olduğunu ima eder.
Güzellik Tanrı'nın bir lütfudur.
Kulun Morin'i bir sanat şaheseri yaptığın için sana şükürler olsun Tanrı'm.

Düşünce iletişimi Arlette'i duyarlı biri olarak gösterdi.

Morin insanı öyle bir mest ederdi ki onunla konuşanlar ona benzemeye başladılar.

Meseleyi aydınlatmak istiyorum.

Cemaate nadiren katılıyorum.

Bana neşe vermiyor.

Bana veriyor mu sanıyorsun?

Verebileceğinden daha fazlasını isteme.

Yapacak ufak tefek işlerim var.

Ben kaçayım.

Gördün mü?

Otel Clarmont'u havaya uçurmuşlar.

Fark etmedin mi?

Yolunun üzerinde değil mi?

Evet, yolumun üzerinde.

Sen de o enkazın önünden geçtin ve fark etmedin?

Hayır, fark etmedim.

Bir şey kesinlikle ters.

Çok dalgınım.

Ama bu kadar da olunmaz.

Sorun nedir?

Bu durum seni neden bu kadar rahatsız ediyor?

Clarmont'un havaya uçurulduğunu fark etmemek günah değil ya sonuçta.

Günah olsun ya da olmasın, asıl sorun aklının bir karış havada olması.

Eve giderken Clarmont'un ayakta durduğu meydanın önünden geçtim.

Daha önce görmemiş olmam beni rahatsız etti.

Gelecek pazar Peder Morin'i göreceğim.

Bana bir kitap ödünç verdi ve benden onu özetlememi istedi.

Tam çıkıyorken bana: "Hoşça kal küçük kelebek" dedi.

Ne kitabı?

Zor ilerliyor.

Hiçbir şey anlamıyorum.

"İnancın İhtişamlı Riski" Asla bitiremeyeceğim.

Bitiremezsem yanına gitmeye cesaret edemem.

Söylesenize Peder Boşanmak üzere olan bir arkadaşım var ve sizin yardımınıza ihtiyaç duyabilir.

Nasıl yani?

Kendine âşık beş kişiye moral oluyor.

İkisi milis kuvvetlerinde, biri Direniş'te biri karaborsacı ve yakın zamanda da bir Alman.

Direniş'e, Vichy'ye ve Almanya'ya hizmet etmesi için bankadaki işi ona yeterince zaman bırakmıyor.

Toplantılarına gitmemezlik edemez, üstelik altın kaçakçılığı yapıyor.

Bu ilginç şahsiyetle tanışmak isterim.

İyi günler, Rahip.

Bu bahsettiğim arkadaşım, Marion Lamiral.

İçeri geçelim.

Küpelerinizden biri eksik.

Telefon görüşmesi yaptıktan sonra geri takmayı unutmuşum.

Kaç yaşındasınız?

Baharda 26 olacağım.

Tahmin ettiğim gibi.

Okulda aynı sınıftaydık.

Peki hayatta neler yaparsınız?

Bir sürü şey.

Ne gibi şeyler?

Öncelikle, boşanıyorum.

Nedenini sorabilir miyim?

Artık beni istemiyor.

Makul sebepleri var.

Babam Marion'un eşini gördü.

- Neden?

- Onu geri aldırtması için.

- Peki aldıracak mı?

- Şaka yapıyor olmalısın.

Kibar olması yeterince şaşırtıcıydı.

Bir şey var ki çok açık: Marion Morin'e abayı yakmış.

Ona sahip olacağını söylüyor.

- Bunu anlayabiliyor musun?

- Hayır, anlayamıyorum.

Aklıma gelmez.

Bir rahibin Tanrı için kutsal olduğunu unutamazdım.

Ama bu Marion için sorun değil.

Bunda günah yok.

O bir erkek ve onu istiyor.

Gerçekten ona sahip olabileceğini düşünüyor mu?

Elbette düşünüyor.

Bu yolda hiç başarısız olmadı.

Bir taşra rahibi olmalısın.

Senin hizmetçin olurum.

Bu da bir düşünce sonuçta.

Ancak rahiplerin hizmetçileri yaşlı cadaloz olmak zorunda.

Belki birkaç yıl sonra.

Seninle flört etmek istiyorum.

Asla flört edemeyeceksin.

- Yasak olduğu için mi?

- Hayır.

Seni incitmek istemiyorum ama bakışların hiç hoş değil.

Yeterince maskara sürmedim.

Bir dahaki sefere daha çok sürerim.

Hayal edebiliyorum.

Zavallı kuş beyinli seni.

Belki bir sonraki sefere kadar seni iyileştirmiş olurlar.

Sevgili çocuğum Tanrı seni ne kadar çok seviyor bir bilsen!

Onun en sevdikleri arasındasın.

Cennet özellikle senin için yaratıldı.

Özellikle senin için.

Yüce Tanrım Marion gibi ve Marion'la dua edebilmeyi nasip eyle bana.

"Altın" Marion, "Beş Âşık" Marion günah çıkarma odasına girdi.

Marion'u St.

Bernard'da gördüm.

Günah çıkarmaya gitti.

Bundan hiçbir şey çıkmaz.

Kendini budala yerine koyma.

Yeni bir koruyucuyla dün kasabadan ayrıldı.

Biraz daha acele etsen nasıl olur?

Daha fazla yürüyemez misin?

Geçen gece milis güçlerinin el koyduğu otelden çan kulesinden silah sesleri geliyordu.

Orada aileleriyle birlikte yaşıyorlar.

Sabah 01:00'de bir çığlık koptu.

"Tanrı aşkına, Peder!" "Hemen buraya gel!" Ağır ağır aşağıya indim.

Çan kulesi aydınlanmıştı.

Kiliseyi açmak zorundaydım ve çan kulesine çıktık.

Peki ateş edenlere ne oldu?

Gözden kaybolmuşlardı.

Peder benim anlayamadığım husus Tanrı tarafından terk edilen İsa'nın nasıl öldüğüdür.

Neymiş o?

Hemen ölmeden önceki dehşet verici sözleri: "Tanrım, beni neden terk ettin?

Hiç de değil.

Yahudi olduğundan ve Yahudi olarak öldüğünden bir Yahudi duası olan 22. İlahi'yi okudu.

Bak şimdi.

"Tanrım neden benden vaz geçtin?" "Neden bu kadar uzak ve feryadımı duymuyorsun?"

Ve Tanrı'ya şükürle sona eriyor: "Çünkü krallık Yehova'nındır ve ulusları o yönetir." Yehova, Yahudilerin Tanrı'sı ve Hristiyanlar.

Doğal olarak.

Bu Yehova, Tanrı Baba'dır.

Sürekli hatırlamaya çalışmalıyım.

Bir tek sen değilsin.

İsa'nın 22. İlahi'yi seçmesi şans değildi.

Onu seçti çünkü doğrudan onu anlatıyor.

Ayrıca şöyle de yazıyor: "Ellerimi ve ayaklarımı deldiler."

"Giysilerimi aralarında paylaştılar ve elbisem üzerine kura çektiler."

Tevrat, Mesih'in hayatını ona göre yaşadığı Yahudilerin bir kitabıdır.

Yehova dünyevi hayatı için bir insan bedeni seçti.

Bu yüzden ona gençlik bahşedildi.

Hayatının baharında ölmeyi seçti.

İşte bu yüzden bu gençlik kanıyla korundu.

Tanrı asla yaşlanmaz.

"Babamız" duasını mırıldayan küçük yaşlı hanımlara ve kilisenin gelişimini kısıtlayan eski insanlara olan kızgınlığım Evet, sanırım bu kızgınlık özellikle Hristiyanlıkla ilgiliydi.

Dur! Geçmek kesinlikle yasak.

Sabotaj riskini biliyor olmalısın.

Bak, işte burada.

Fransızca da yazıyor: "Geçmek yasak."

Görmedim! Sonra atmosfer birden değişti.

Bu küçük çocuk ne yapıyor?

Beni yalnız bırak, lanet olası.

Hoş değil.

Hiç hoş değil bu.

ŞEHİR KURTULUŞA ERENE DEK AYAKKABI YOK

Ve bir gün şehir özgür olarak uyandı.

Almanlar gece şehri terk etmişlerdi.

Demir Ordu gizlice kaçtı.

– Beni vuracakları kesin.

– Belki değildir.

Oturun.

Senden çocuğunu geri almanı istemeye geldik.

Canımızı çıkarıyor.

Tam bir baş belası! Kasabaya gelmek zorunda değildiniz.

Onu almaya gelecektim zaten.

Tıraşlı kadını görmek istedik.

Sonra da buraya geldik.

Bisikletim çalınmıştı.

Fransa'ya yürüyerek varmak zorunda kaldım.

Gel hadi.

İşte geldik.

Çok teşekkür ederim.

– Seninle yukarı geliyorum.

– Sen delirdin mi?

Hadi, girelim hadi.

– Biliyorsun, kızım var.

– Ne olmuş yani?

Bir odamız var.

Bırak bizi.

Çantamı bana geri ver.

Sana yukarıda veririm.

İçinde kızımın eşyaları var.

Başka giyecek bir şeyi yok.

Lütfen, geri ver onu.

Hadi bebeğim.

Sana yukarıda veririm dedim.

Neden anlamak istemiyorsun?

Zamanını boşa harcıyorsun.

Lütfen eşyalarını ona geri ver.

Ona yeni kıyafet alacak param yok.

Hadisene, kes artık şunu.

Ona eşyalarını geri ver.

Kendimi acındırabilmek için ağlamaya çalıştım.

Uzatma artık dostum.

Ver şuna eşyalarını.

Hadi, bebeğim.

Akıllı ol biraz.

Seni öldürmek mi istiyor?

Tamam, o halde yukarı çıkalım.

İstersen onları bebeklere ver.

Hoşça kal.

İkiniz de.

İyi geceler.

Artık gelemem.

Kızımı yalnız bırakamam.

Yani artık seni göremeyecek miyim?

Sana gelsem nasıl olur?

Sakıncası var mı?

Teşekkür ederim.

Gün içinde ne zaman boşum bilmiyorum ama bazı akşamlar müsaitim.

Seni küçük şeytan! Şimdi sakinleş ve uyu.

Jimnastik sever misin?

Papaz okulunda çok şey öğreniyorsun.

Boks yapmayı bile.

Şimdi doğru yatağa.

Üşüteceksin yoksa.

Kızıma ne onun ne de muhtemel ziyaretinin konusunu açabilirim.

Fransa'nın bu şekilde tavır aldığını görmek şaşırtıcı.

– "İsa'ya Karşı İlk Adımlar."

– Teşekkürler.

– Kızım olsaydın eğer – Olmayı isterdim.

Şuna bak.

Ona verdiğin kitap bu mu bilmiyorum ama artık çekilmez oldu.

Onu azarladığımda şöyle dedi: ”En ufak kusurlarımı görüyorsun ama ışığını görmüyorsun.”
Onu cehennemle korkuttuğumda bana: ”Cehennem büyükler için, çocuklar için değil.” dedi.
Ona bir tokat attım.

Çocuğuna terbiye vermekle iyi ediyorsun ama aşırıya kaçmamaya dikkat et.

Küçük bir çocukken hak ettiğimden fazla dayak yedim.

İki günde bir akşam yemeği yemeden uyurdum.

Baban neden o kadar acımasızdı?

Baban neden o kadar katıydı?

Babam değildi.

Bana asla el kaldırmadı.

O zaman kimdi?

Annem.

Neden seni dövdü?

Okuldan eve geç geldiğim zamanlarda sopayla baldırlarıma vururdu.

Dişlerimi sıkardım.

Ama eve geç gelmen senin suçun değildi.

Evet, benim suçumdu.

Eve gelene kadar kavga ederdik.

Altı kilometreydi.

Sırf bunun için mi seni dövüyordu?

Dahası çok fazla yalan söylüyordum.

Ondan korktuğun için mi?

Kız kardeşlerini de dövüyor muydu?

Hayır, onlar iyi huylulardı.

Annen çok sertmiş.

Doğru şeyi yaptığını düşünüyordu.

Yani mutlu bir çocukluk geçirmedin mi?

Saçma! Tabii ki mutlu bir çocukluk geçirdim.

Suratını asma.

Her gün dayak yemiyordum.

Neler düşünüyorsun?

Çocukluğunu mutlu kılan neydi?

Ortam.

Evde iyi hissediyordum.

Nasıldı?

Saat 6'da kalkar, 7'de çıkardık.

Pazarları babam, keçilere bakarken gazetesini okurdu.

Annem, bir sefer kiliseye giderken yabani tavşanı nasıl fark ettiğini anlatmıştı.

Babam, "Gidip tüfeğimi alsam, ama ayine geç kalırım" diye düşünmüş.

Ayinden eve dönerken tavşan hala oradaymış.

Tüfeğini almış, vurmuş ve çantasına koymuş.

Annene gücenmedin mi?

Tabi gücenmiştim.

Okuldayken de halen küskün müydün?

İçimi acıttığı sürece.

Ondan sonra da geçti.

Papaz okuluna girdiğinde kaç yaşındaydın?

Ortaokula başladığımda 12'ydim.

Neden papaz olmak istedin?

Yaramaz bir çocukmuşsun.

Ne olmuş?

Ruhları kurtarmak için papaz olursun, hepsi bu.

Bu fikir yaramazlara bile ilham verebilir.

Annen diğer annelere göre daha katıymış.

Ama sen diğer çocuklar gibiymişsin.

Hayır, ben daha da beterdim.

Bir kez bir sığırı çitten atlatacağım diye bacağını kırmıştım.

Sahibinin attığı dayağı anlatmama gerek yok.

İşe yaramamış.

Halen geviş getirenleri sıçratmaya çalışıyorsun.

Bu yüzden buradayım.

Yine birisinin bacağını kıracaksın.

Zıpladığı sürece fark etmez.

Kardeşlerim sizleri hissizleştiren soğuk mu?

Umarım güneş ışığı sizi biraz canlandırır.

Kiminiz tespih duasını ayin sırasında söylüyor.

Zamanı bu değil.

Kutsal ekmek burada, sizi hazır ve nazır beklerken, kiminiz ufak bir heykele dua ediyorsunuz.

Ve son okumadan önce burayı terk ediyorsunuz.

Siz pazar Hristiyanları Tanrı'nızı bırakmak için bu kadar mı acele ediyorsunuz?

Peygamberimizi boğacak kadar yakınına doluşup, başkalarının yaklaşmasına ya da görmesine engel olan müritlerinden olmayın.

Eğer görünüşte Hristiyan olursanız kararsızları uzaklaştırırsınız.

Yaklaşma arzularını yok edersiniz.

Her biriniz kendi başına bir havari olmalıdır.

Ayrıca size şunu söyleyeyim: Şimdi son notaları uzatmadan, ilahimizi büyük bir hazla söyleyelim.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına.

Âmin.

Çelişik olmasına karşın emin olduğum iki şey var.

Peder Morin, tanıdığım manevi olarak en etkileyici kişi.

Ve geçen Pazar, kasıtlı yaptığına hiç şüphem yok, papaz cüppesini bana sürterek yürüdü.

Nasıl hissettiğimi bir düşün.

Fark ettim.

Bazen böyle şeyler yapıyor.

Azarlandığına şaşmamak lazım.

Sence sadece bana takılmak için mi yapıyor?

Sadece eğlenmek için mi?

Tanrı'nın çocuklarının muhteşem özgürlüğü dedikleri bu olsa gerek.

”Sev ve istediğini yap.”

Ama bu beni mahvediyor.

Bizi uyarmak için yapıyor ama tabii bu riskli.

Hiç bir şeyden çekinmiyor.

Geceydi.

Affet beni Tanrım.

Rüyalarıma göz kulak ol.

Seni rüyalarımda bile gücendirmeme izin verme.

İyi akşamlar.

Elektrik kesintileri için.

Cenaze mumu.

- Sen ne yapıyordun?

- Odun kesiyordum.

Ben yaparım.

Hayır, yapma.

Ver şunu.

Yoldan çekil.

Al bakalım.

”Baltalı Joan.”

Hiç telin var mı?

Protestan bir papaz olsan benimle evlenir miydin?

Kesinlikle.

Cidden soruyorum.

Bilmem lazım.

Eğer papaz olmasan beni eşin olarak alır mıydın?

Eli, tek bir hareketle her şeyi verir ve her şeyi alırdı.

Onu uzun bir süre görmedim.

Bir pazar tepelerde gezinip aşağıdaki kırmızı ve pembe çatılara bakıyordum.

Gözlerimi çan kulesinden alamıyordum.

Tam o sırada, aşağıda olduğunu düşündüm akşam duasını ediyor olmalıydı.

İyi akşamlar.

Danièle için bazı kitaplar getirdim.

Christine, sanatoryuma ziyarete gideceğini söyledi.

Senin için de bir tane getirdim.

Geleneksel Dogmatizm ve Ampiryokritisizm.

Çok ağır görünüyor.

Anlayacağımdan şüpheliyim.

Tabii anlarsın.

Bende aptal olduğuna dair bir izlenim uyandırmadın.

"Geleneksel Dogmatizm."

Bunu anlıyor musun?

Evet mi?

Güzel.

Peki ya "Ampiryokritisizm"?

Ampiryokritisizm, deneyciliğe dayanan hassas bir öğretidir.

Başka bir deyişle, bilginin kaynağı az veya çok dikkate alınan deneyimlerdir.

Anlıyor musun?

Isınıyorsun.

Bak.

Tanrım bir kez dileğimi gerçekleştir.

Sadece bunu.

Sonra kutsanmak, ebedi azap olsun.

Gel! Artık Matmazel Sabine değilsin, çok şükür bu bitti.

İnsanlar konuşurlarken yüzlerine bak.

Tanrı'ya da bir insana seslendiğin gibi seslenebilirsen, bu gerçek duadır.

Bir daha gelmeyecek misin?

Elbette geleceğim.

Niye gelmeyeyim?

Tanrısal ilkeler hakkındaki tartışmalarımızı mı kaçırayım?

Günah çıkartmalısın.

Kimseye söyleyemem.

Bana söyleyeceksin, ben de biliyorum zaten.

Sana mı?

Günah çıkartma benim için de zevksizdir.

Ama yine de sık sık giderim.

Sık sık gidermişsin! Sen günah işlemezsin.

Başkalarınınkini üstleniyorsundur.

Bazen kolaylıkla geçer.

Bu gece geleceksin değil mi?

17:30'dan sonra gelmeni bekleyeceğim.

- Kızım okuldan dönecek.

- Onun da günahlarını dinlerim.

Sonra görüşürüz.

Ruhum bir genelev gibi.

Palton üstünde kalsın.

Günah çıkartmaya gidiyoruz.

Günahın ne?

Seni ilgilendirmez.

Sen kendininkini söylersen ben de söylerim.

Peder, bana yardım edin.

Yardıma ihtiyacın yok.

Seni dinliyorum.

Neredeyse Diyeceğim Nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

Ölü bir dal gibi davranıyorsun.

Ölü bir dala ne yaparlar biliyor musun?

Ne yaparlar?

Keserler.

Peki ya kestikten sonra?

Yakılırlar.

Dinliyorum.

Baştan çıkartmaya çalıştım Eğer sorun değilse cümleni tamamla.

Bir rahibin yeminini bozmaya çalıştım.

Dokuzuncu emri çiğnemeye niyetliydim.

İşte.

Yarın Danièle'i göreceksin.

Ziyaretinin ona iyi geleceğini gör.

Birbirinize iyi geleceksiniz.

Kefaretin olarak, her gece diz çökecek ve açıkladığım kitaptan bir sayfa okuyacaksın.

Şimdi huzur içinde git.

Neredeyse huzurlu gitmiştim.

İncil'i dünya uluslarına anlatmak için ayrılacağım.

Veya tercihen yakın köylere.

Ne demek istiyorsun?

Daha küçük bir köy için St.

Bernard'dan ayrılıyorum.

Civardaki diğer köylerde rahip olmadığından dolayı devriye yapacağım.

Diğer köyde, ikimize, iki kız yardımcı olacaklar.

Buna misyon diyorlar.

Fransa artık bir misyon ülkesi.

Gideceğim için heyecanlanmıyorum.

Niçin heyecanlanmıyorsun?

Kırsalda, ciddi konuları konuşmaya geçmeden önce tavşan ve domuzlardan bahsetmen gerekiyor.

İşler yolunda ilerlerken cemaat hayatını seviyorum.

Orada, işler yolunda değil.

Köyler politik olarak bölünmüşler.

Diğer taraftan da yıllardır papazlarının olmaması güzel bir şey.

Tamamen İsevilikten uzaklaşmışlar.

Sapmalar yok.

Neredeyse bakir bir yer.

Böyle bir şeyi başarmak nesiller sürer.

Orada ne yapıyorsun?

Arka tarafın için endişeliyim.

Sanırım dertte.

Ne söyleyeceğini biliyorum.

Ne bilmek istiyorsun?

Tanrı dünyayı yaratmadan önce ne yapıyordu?
Hiçbir şey mi?
Sıkılmış olmalı.
Belki.
Bilmiyorum.
Dünyayı sevgiden yarattı.
Önceden ne yaptığını niye sormuyoruz?
Böyle şeyleri bilemeyiz.
- Sen bile mi?
- Başkasında daha çok değil.
Hiç bilemeyecek miyiz?
Ölünce öğreneceğiz.
Öyleyse ölmek istiyorum.
O güne dek, yatağa dön.
Ve tekrar kalkacak olursan gelip bizzat ben azarlayacağım seni.

Olmayan bir dua istiyorum.

Olmayan bir dua mı?

Kimsenin bilmediği bir dua.

Niye Tanrı'ya hep aynı şeyleri söylüyoruz.

Hoş değil.

Senin için bir tane bulalım.

Tam olarak küçük bir kız için değilse de yine de sana okuyayım.

"Tanrım, bana arta kalanları ver.
Bana kimsenin istemediklerini ver.
Ne akli ve bedeni huzur istemiyorum senden.
O kadar çok istiyorlar ki, sende de kalmamış olmalı.
Tanrım, bana arta kalanları ver.
Seni reddedenleri ver.
Başkalarının istemediklerini.
Ama bana cesaret ve güç de ver.
Bana sadece kendinde bulabildiklerini ver."

Mükemmellik, Tanrı'nın ironisiydi.

Bu adamın, bu yatak odasına gelmesini arzulamıştım.

İşte buradaydı.

Dilediğim gibi bir yalancı suç ortağı olarak değil samimi bir nurla cemaatinden olan çocuğumu bir şiirle sakinleştirip uyuturken.

Tanrım, onu benden çok sevdiğin, istediğimden çok daha fazlasını yaptığın için minnettarım.

Şefkatin için teşekkür ederim.

Ofisimiz Paris'e geri dönüyordu.

Morin'in de gitme zamanı gelmişti.

Hoşça kal demeye geleceğini söylemesine rağmen günler geçmişti çoktan gitmiş olabileceğinden endişeliydim.

Peder yarın ayrılıyor.

Bu akşam seni görmek istedi.

Demir alındı.

Demek tüm varlığı buymuş.

Çorabım kalmamış.

Toplanmana yardım edeyim mi?

Sağ ol ama gerek yok.

Hepsi burada.

Sırt çantamı toplamayı bitirmeliyim.

Yarın sabaha.

Piyanoyu gönderdin mi?

Kiralıktı.

Gelip aldılar.

Zaten çalacak zamanım olmuyordu.

Çok üzücü.

Kamışta delikler açacağım.

Ben gidiyorum.

Her şey için sağ olun.

Bu son akşamda bana sorun yok mu?

Hayatım boyunca var olacaklar, en iyisi susmak.

Şu bezle sandalyeyi sil.

Otur.

Bu günün teması nedir?

Çok bir şey değil.

Ufak bir husus.

Jansenistler kâfirdi demiştin.

Peki ya Kutsal Diken Mucizesi?

Tanrı niçin kâfirler için de mucizeler yaratmasın?

Onları daha mı az seviyor?

Senin rehberliğinde Tanrı'yı bir Katolik gibi hayal ettim.

Hadi ona dünyevi dilimizle evrensel Katolik diyelim.

Bu pek çok başka şey de olamayacağı anlamına gelmez.

Hz. İsa ne der biliyor musun?

"Babamın evinde kalınacak çok yer vardır."

Çelişkiler evinde mi?

Belki.

Ama çelişkiler esasında zihnimizdedir Monsenyör Mole.

Bu sefer temelli olarak gidiyorum.

Tekrar görüşene dek.
Tekrar görüşene dek mi?
Bu sadece lafın gelişi.
Hayır, tekrar görüşeceğiz.
Bu dünyada değil.
Öbür dünyada.
Tanrı seninle olsun.

JOURNAL D'UN CURÉ DE CAMPAGNE / Bir Taşra Papazının Günlüğü (1951)

115 dk

Yönetmen: Robert Bresson

Senaryo: Georges Bernanos, Robert Bresson

Ülke: Fransa

Tür: Dram

Vizyon Tarihi:21 Kasım 2012 (Belçika)

Dil: Fransızca

Müzik: Jean-Jacques Grünenwald

Çekim Yeri: Equirre, Pas-de-Calais, Fransa

Nam-ı Diğer: Diary of a Country Priest | Bir Taşra Papazının Güncesi | Bir Köy Papazının Günlüğü

Oyuncular: Claude Laydu, Jean Riveyre, Adrien Borel, Rachel Bérendt, Nicole Maurey

Özet

Sinemanın en önemli sanatkarlarından biri, bir ilham kaynağı arıyordu ve bunu Bir Taşra Papazının Güncesi'nde buldu. Robert Bresson, hayal gücü, cesaret ve özen olduktan sonra sinema yapmak için büyük bütçeler, yıldız oyuncular ya da özel efektler gerekmediğini keşfetti. Sinema, kendi doğasında bulunan en temel unsurlar aracılığıyla her öyküyü anlatabilir, her duyguyu yaratabilir, kendini maddi ya da manevi, özel ya da genel her temaya açabilirdi.

Georges Bernanos'un romanı, taşrada yaşayan, bir yandan günlük hayatın zorluklarıyla uğraşırken diğer yandan kendi davranışlarını, inancını sorgulayan genç bir papazın öyküsünü anlatır. Bernanos, somut dünyada derin yarıklar açar ve bu sayede ne inananlara ne de ateistlere rahat yüzü gösterir. Bresson'un Bir Taşra Papazının Güncesi uyarlaması, Hıristiyanlığın mesajının (sinemanın görüntü ve sese dönüştürmeyi hedeflediği bir mesaj: sözcüklerin ete kemiğe bürünmesi) neye dayandığını ortaya koyan, gösterişsiz bir eserdir.

Sinema, Tanrı'nın İsa'da vücut bulması sırrının somut ve ortaklaşa icrasıdır. Bresson'un filmi her şeyin olası olduğunu örneklerle gösterir: Ölümle alay etmenin, beyazperdeye yazı yazmanın, arzularla oynamanın, ruhun derinliklerini izlemenin, 20. yüzyıl ortası Fransa'sında taşra hayatını merak konusu haline getirmenin ve dinsel kuşkularla yüzleşmenin

Filmden

GEORGES BERNANOS'un romanından BİR BÖLGE PAPAZININ GÜNLÜĞÜ

**

Her gün, tam bir içtenlikle yazarak yanlış bir şey yaptığımı düşünmüyorum.

Hayatın en basit ve en önemsiz sırları gerçekte, herhangi bir giz izinden yoksundur.

Bölgem, ilk bölgem Sırf görev hatırına, zayıf bir bünyem olduğunu kabul etmediğime inanmalı mıyım?

Bisikletim çok işime yarıyor, Fakat boş bir mideyle, baygınlık hissetmeden yokuş çıkamıyorum.

Bilinçli olarak et ve sebze yemeyi kestim.

Açıktan başım döndüğünde, az bir parça şaraba batırılmış ekmek yiyorum sadece.

Şaraba bolca şeker katarım.

Bir kaç gün ekmeğimi sertleşmeye bırakırım.

Bu diyete şükür ki, kafam berrak ve daha sağlam hissediyorum.

Bu sabah, yaşlı Fabregars kilisedeki odama geldi.

Zamanımın bedeli bir yana, Tanrı biliyor ki Bay Fabregars, kumaşı para ödemeden almak isterdim.

Öyle mi düşünmeliyim, güvelerin yediği, yamalarla tutturulmuş bir sürü paçavra.

Ne kadar edebilirler ki?

– Mumlar çok pahalı.

Bunun için çok hassas bir zaman seçtiniz.

Yoksulu sömürmek için hiçbir özür olamaz.

Kolay yoldan paranızı almak istiyorsunuz, Peder.

Herkesten aynı ücreti istiyoruz.

Anladığıma göre, basit: Bir şey istedim, sadece bir şey o da zavallı, yaşlı eşimin makul bir şekilde gömülmesidir.

Her zaman ki hizmet ve bunun için fazladan bir peni dahi ödemeyeceğim, duydunuz mu?

Torcy papazını görmeye gittiğimde, hâlâ kendime gelememiştim.

Tanrı, ona beden ve akıl sağlığı versin.

Ona kapıyı göstermeliydiniz.

Evet, ona kapıyı göstermeliydiniz.

Ayrıca, Fabregars'ı bilirim yaşlı adam bolluk içinde.

Siz genç papazlar! Bugünlerde, siz gençlerin damarlarında ne dolaşıyor?

Benim zamanımda, papazlar kilisenin cemaatini yola getirirlerdi.

Bölgelerinin liderleri, gerçek efendilerdi! Bugünlerde papaz okulu bize koro elemanları gönderiyor, genç haylazlar, herkesten daha sıkı çalıştıklarını zannediyorlar.

Oysa hiçbir zaman bir işi tamamlamayı beceremezler.

İlk sorun emaresinde, papazlığın umdukları şey olmadığını söylerler ve her şeyi bırakırlar.

Ben bırakmayacağım, sizi temin ederim.

Şeytanı yok etmenin yanında, diğer hayaliniz cemaatiniz tarafından sevilmektir.

Gerçek bir papaz hiçbir zaman sevilmez.

Kilise, sevilip sevilmediğinize bir parça olsun değer vermez.

Saygı duyulan, itaat edilen olun.

Düzensizliğin yarını kaybettireceğini çok iyi bilerek... tüm gün emirlere uyun.

Çünkü bu acınası dünyada, geceler, günün çalışmalarını siler.

"Gün boyunca emirlere uyun" Torcy papazının sözleri, çorba için patates soyarken, tekrar aklıma geldi.

Arkadan yardımcım geldi.

Haberler iyi, Peder.

Elektrik ışığına mı kovuşuyorum?

Konsey talebinizi uygun buldu, Masrafları onlara ait olmak üzere, sizin için elektrik çekilecek.

Sadece her zamanki formaliteler kaldı.

Uzun sürer mi?

— İki-üç ay, bilemedin en fazla dört.

Kabaresi hakkında ona bir-iki şey söylemek isterdim.

Her pazar oğlanların, genç kızları sarhoş ederek eğlendikleri yerde bir dans düzenler ve buna "Aile Balosu" der.

İyi günler, Peder.

Cesaret edemedim.

En basit görevlerin, aynı zamanda en kolayları olduğu söylenemez.

Berbat bir gece.

Gözlerimi kapar kapamaz, kedere gark oldum.

merhamet ve şefkatin tek kelimesi için bu sabah, her şeyi yapardım.

Katekizm sınıfından çok şeyler bekliyorum.

Çocuklar kutsal komünyon için hazırlanıyor.

Kızlar bana umut veriyor; özellikle Séraphita Dumouchel Komünyon ağ- ağırlamak- Ya sen?

Ağırlamak demektir.

Hz.

İsa'yı son akşam yemeği töreninde ağırlamaktır.

Peki, son akşam yemeği törenini nasıl düzenledi?

Son akşam yemeği törenini düzenlemek için İsa ekmeği böldü ve "Alın ve yiyin, bu benim bedenim" diyerek havarilerine verdi.

Şarabı aldı ve "Alın ve için, bu benim kanım, beni anmak için bunu yapın" dedi.

Bugünkü dersimiz bu olacak, Séraphita, iyi bir not için öne çık.

Diğerleri gidebilir.

Kendi komünyonunu yapmak konusunda endişeli misin?

Neden değil?

Yakın bir zamanda gelecek.

Yine de beni anladın ve çok iyi dinliyorsun.

Bunun nedeni güzel gözlere sahip olmanız.

Bunu beraberce düzenlemişler.

Fakat böyle bir düşmanlık niye?

Onlara ne yaptım ki?

Bayan Louise kutsal ayine her gün katılır.

O olmasa, kilise boş kalırdı.

Malikânedeki mürebbiyelik görevi aramızda belirli bir mesafe olmasını zorunlu kılıyor.

Bu sabah yüzünü ellerinin arasına gömmüştü.

Ama Tanrıya şükür, ağlıyor olduğunu görebildim.

Çok yalnız hissediyor olmalısınız.

Hanımım çok kibar.

Ancak Bayan Chantal beni küçük düşürmekten zevk alıyor ve bana bir hizmetçi gibi davranıyor.

Tek öğrenciniz o mu?

Kontes'in bir oğlu vardı ama öldü, Kontes onu taparcasına severdi.

Malikânedeki hiç kimse ondan bahsetmez.

Gelecek perşembe Konta uğrayacağım.

Malikâneye yapacağım bu ziyaret beni oldukça endişelendiriyor.

İyi bir ilk izlenim, bir gençlik kulübü ve spor programı planlarım için başarı işareti olabilirdi.

Kontun nüfuzu ve serveti, bunu başarmamda bana yardım edebilirdi.

Toprak kıraç ve ambar boş.

Bu doğru.

Hayır demiyorum Peder ancak bunu düşünmem için bana süre verin.

Ona, çiftçilere karşı sert olması söylenegelmişti ve o dindar, örnek bir kilise üyesi değildi.

Neden bu kadar çabuk, bulunmaz bir dost, müttefik, yardımcı oldu?

Bayan Pegriot bunu sizin için hazırlayacak, söyledim.

Ona, midemin yalnızca kuru ekmeği kabul ettiğini söylemeye cesaret edemedim.

Kâhyaya yarım günlük ücret ödemek zorunda olduğumdan tavşan yahnisinden tadamayacaktım.

Onu, korodaki çocuklardan biri ile Bayan Ferrant'a gönderebilirdim.

Çok memnun olur.

Peder, tüm planlarınızı onaylıyorum.

Ah! Benim planlarım.

Fakat bunları hayata geçirmek konusunda sizi uyarıyorum.

Anlayamadım.

Buradaki insanlar kötü gözlüdür.

İnanın bana, biliyorum.

Lütfen, size bir parça tavsiyede bulunmama izin verirseniz çok fazla acele etmeyin, elinizdekileri bir kerede göstermeyin, ilk adımı onların atmasına izin verin derim; aceleye gerek yok.

Hayır, sadece şu var ki, bunlar benim için değerli şeyler.

Benim toprağım ve ambarım için olduğu gibi.

Sizin cesaretinizi kırmayacağım.

Bunları daha sonra tartışırız.

Beraberce işe yarar bir şeyler ortaya çıkardığımız zaman.

İyi görünmüyorsunuz.

Sağlığınıza dikkat etmelisiniz.

Midem çok hassas.

Kızınızdan bahsetmek konusunda tereddüt içindeyim efendim.

Kızım mı?

Sorun nedir?

Onun üzüntüsüyle ilgiliyim.

Yüzü neşeli olmaktan çok uzak.

Yaşının çok ötesinde ifadesinde zalimce ve katı bir şeyler var.

Chantal, üzgün mü?

Şaka yapıyor olmalısınız.

Ona dokunacak yanlış bir şey söylemiş olabilir miyim?

Bayan Louise'i biraz daha iyi anlayabilseydim– Aptallık.

Bayan Loise'in adının anılması onu çok üzmüşe benziyordu.

Yüzünde sert bir ifade vardı.

Niçin?

Malikâneye geri dönmek için ilk fırsatı yakalamıştım çabuk vardığım bir karar.

Uşağın gelmesi bir kaç saniye sürdü.

Kont ile karşılaşacağımdan emindim.

Kendileri perşembe öğleden sonraları genelde malikânede olurlardı.

Fakat onun yerine kontes ile karşılaştım.

Onu şaşırtmış olmalıyım.

Sizi rahatsız etmiyorumdur umarım?

Sorun değil.

İçine kapanık olduğunu ve bütünüyle, ölen çocuğunun anılarına gömülü olduğunu biliyordum.

Bir sandalye göstermek etmek için yaklaştı.

Sizi gördüğümde, buraya aklınızdaki belirli bir amaçla geldiğinizi hissettim.

Sadece iadeyi ziyaret, başka bir şey yok.

Ve bu yüzden, amacınızı kendinize sakladığınızı demek istiyorsunuz.

Sizi temin ederim.

Yanıldığımı görüyorum.

Cemaatiniz, sizi ziyadesiyle endişelendiriyordur, Peder.

Bununla birlikte, öylesine küçük bir kasaba ki! Haritada küçük, Hanımefendi.

Size verilen, çok tuhaf bir vazife.

Evet, hanımefendi.

Bir insanın hayatının gerçekten ne olduğunun, ne kadar az biliyoruz.

Geldiğimde iyi hissetmeme rağmen aniden kendimi, bir konuşmayı sürdüremeyecek, soruları bile cevaplayamayacak kadar güçsüz hissettim.

Doğrusu, gelirken çok hızlı yürümüştüm.

Hasta olan Bayan Ferrant ile fazlasıyla zaman kaybettim.

Peder! Aman Allah'ım, İyi misiniz?

Çok kötü görünüyorsunuz.

Nereniz acıyor?

Burası, karın boşluğum.

Ancak önemsiz bir şey, hiç önemi yok.

Beni bağışlayın hanımefendi, gitmem gerekiyor.

Ciddi olarak hastayım.

İlk olarak altı ay önce, bu hastalık yüzünde rahatsız olmuştum.

Dr.

Delbende'yi görmeye gittim.

Yaşlı biri, acımasız olduğu söylentisi çıkarılmıştı.

şimdi emekli.

Geleceğimi ona Torcy papazı bildirmişti.

Uzun süre kalın ve kirli elleri ile midemi muayene etti.

Avdan daha yeni dönmüştü.

Kötüleştiğiniz zaman, gelip beni çağırın.

Bunu herkese söylemezdim ama Torcy'deki papaz sizden bahsetti.

Gözlerinizden hoşlandım, İnançlı gözler, sadık gözler.

Siz ve Torcy papazı ve ben aynı soydanız, eşi olamayan bir soy.

Bu güçlü adamlarla aynı soya ait olma düşüncesi hiçbir zaman bende var olmadı.

– Hangi soy?

– Ayakta kalanlar soyu ve neden direnir?

Kimse tam olarak bilmez.

Bir okul çocuğu gibi, kendi adıma bir düstur ile ortaya çıktım: "Ona karşı diren" Neye karşı diren?

soruyorum size.

Adaletsizlik?

Adalet hakkında gevezelik edebilecek yetenektekilerden biri değilim.

Bunu kendim için istemiyorum.

Bunu kimden istemem gerekir?

Tanrı'ya inanmıyorum.

Çok tecrübeli değilim ancak derinden yaralı ruhlara hediye edilen sesi her zaman tanırım.

Kendinize yeterince bakmıyorsunuz.

Sadece şuna dinleyin: Herhangi biri sizin, her zaman yetersiz beslendiğinizi anlayabilir.

Sonuçta, artık çok geç.

Sonra alkol, ona ne demeli?

Alkol.

Sizin içtiğiniz değil, tabii ki.

Dünyaya gelmeden uzunca süre önce, sizin için içilenden bahsediyorum.

Sėraphita, beni çok kaygılandırıyor.

Sıra dışı bir olgunlukla bana eziyet ediyor.

Acaba benden nefret mi ediyor?

Bunu merak ediyorum.

Günaydın Sėraphita.

Öğleden sonra çantasını geri götürdüm.

Çok kaba bir şekilde karşılandım.

Evet, böyle rahatsız ve çok az dua ettiğim için kendime kızıyorum.

Ama dua edecek vaktim mi var?

Gesvres yolunda Torcy papazıyla karşılaştım.

Arabasıyla papaz evine birlikte geri geldik.

Piskopos'un, bölgeyi avucunuz içine almak için, papazlara ödeme yapmaya yetecek kadar parası olmasa gerek.

Öğütle size sıkıntı veriyor olabilirim ama amaç ne?

En zor problemleri çözmüş öğrencileri bilirim.

Bunun gibi, inadına.

Nerede başarısız oldum?

Çok mızmızsınız, tıpkı şişenin içindeki bir eşekarısı gibi.

Ancak inanç dolu birinin ruhuna sahip olduğunuzu düşünüyorum.

Keşişler bizden daha kurnaz.

Ayrıca, sağduyuya sahip değilsiniz.

Büyük projeleriniz işe yaramaz.

İnsanın bilgisi için olduğu gibi, "az dillendirilen daha iyidir. " Yeni bölgenizde, beraberce, eşsiz bir eser ortaya çıkarabilirsiniz.

Öyleyse?

Öyleyse?

devam edin.

Başka ne diyebilirim ki?

Kötü bir gece, Gece 3. 00'de fenerimi alıp kiliseye gittim.

Şimdiye kadar, dua etmek için hiç bu kadar çabalamamıştım.

İlkinde büsbütün, huzurlu daha sonra kalbimi titreten, nerdeyse umutsuz bir istekle.

Bu sabah, ucuz kâğıdın üzerine yazılmış, imzasız bir mektup aldım.

"Bir dostunuz, başka bir bölgeye aktarılmaya çalışmanızı tavsiye eder.

Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi olur.

Sizin için üzülüyorum ama tekrar ediyorum: Gidin!" İlginç bir keşifte bulunmuştum.

El yazısı aynıydı.

Berbat bir gece daha.

Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu; kiliseye gitmeye cesaret edemedim.

Dua edemiyordum.

Dua etme arzusunun zaten bir dua olduğunu çok iyi biliyordum ve Tanrı benden daha fazlasını isteyemezdi.

Ama bu bir sorumluluk meselesi değildi.

O anda, ciğerlerimin havaya ya da kanımın oksijene ihtiyaç duyduğu gibi dua etmeye ihtiyaç duyuyordum.

Artık ardımda, tek harekette arkada bırakılabilen bildik günlük yaşam yoktu.

Ardımda hiçbir şey yoktu.

ve benden öncesi bir duvardı.

Kara bir duvar.

Bir anda göğsümde bir şeyler kırılır gibi oldu ve bir saatten fazla süren bir titremeye tutuldum.

Ya o sadece bir yanılsamaysa?

Azizler bile başarısız oldukları ve kaybettikleri saati bilirlerdi.

Yatağımın ucuna yüz üstü uzandım.

Sadece tam bir kabul edişi ve teslimiyeti göstermek istiyordum.

Aynı yalnızlık, aynı sessizlik.

Ama şimdi, yıkılan engellerin içinde hiç umut yok.

Hiç engel yoktu, hiçbir şey.

Tanrı beni terk etti.

Bundan eminim.

Görevlerimi aksatmadan yerine getiremeye devam ettim.

Sağlığımdaki inanılmaz düzelme işimi kolaylaştırdı.

Dr. Delbende mi?

Emin misiniz?

Dr. Delbende, Bazancourt'a yakın ağaçlığın kenarında, kafası parçalanmış ve çoktan ölmüş vaziyette bulunmuş.

Derin bir hendeğin dibine yuvarlanmış.

Tüfeğinin dallara takıldığı ve patladığı düşünülüyor.

Torcy Papazı, arkadaşının cesedi başında iki gece nöbet tuttu.

Görünür şekilde kederliydi.

Dr. Delbende'nin intihara ettiği dedikodusu çıkarılmıştı.

Dr. Delbende'nin intihar- olabileceğini düşünmüyorsunuzdur.

Derin umutsuzluğa düşmüştü, Hastalarının artık geri dönmeyeceğine inanmıştı.

Genç meslektaşları, antiseptikler hakkında hiçbir şey bilmediği sözünü yaymışlardı ve hastaları ondan kaçtı.

Tabii parası olanlardan bahsediyorum, diğerleri değil.

Ancak gerçek şu ki, güvenini yitirdi ve güvensizliğin üstesinden gelemedi.

O anda, onun güvenini dinleyecek durumda değildim.

Söylenenler, açık bir yaranın üstüne dökülen erimiş kurşun gibiydiler.

Hiç bu kadar çok acı çekmemiştim ve bir daha böyle acı çekmeyecektim, öldüğümde bile.

Eğer gerçekten kendini öldürdüyse böyle mi düşün Acaba bana bu soruyu bir başkası mı soruyor! Tanrı tek yargıçtır.

Dr. Delbende dürüst bir adamdı ve Tanrı doğruların yargıcıdır.

Savaştayız, hepsinden öte, biri düşmanla yüzleşmek zorunda.

Hep söylediği gibi: "Onunla yüzleş" Hatırladın mı?

Hayır, inancımı yitirmemiştim.

Bu ani, acımasız ve çetin sınav muhakeme yeteneğimi, sinirlerimi altüst etmiş olabilir.

Ancak inancım sürüyor, bunu hissedebiliyorum.

Bu hislerle ayağa kalktım.

Kesin olan, birinin beni çağırdığını duymamdı.

Yine de kimseyi bulamayacağımı biliyordum.

Sözünüzü tutacak mısınız?

Genç bayan, söz verdiğim şeyi yapacağım.

Yenilmiştim.

İnsanlar hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve hiçbir zaman bilemeyecektim.

Hemen Torcy'e gittim.

Peder gitti.

En az sekiz ya da on günden önce dönmeyecektir.

Hayal kırıklığına uğramıştım, duvara yaslandım.

Sizi buraya kabul edemeyeceğimi biliyorsunuz.

Yapmaya söz verdiğiniz şey Bugün yapılmalı.

Yarın çok geç olacak.

Papaz evinde olduğumu biliyordu.

Bir hayvan kadar kurnazdır.

Ona güvendim, onun gözlerine alıştınız.

Onların nazik olduğunu düşüyorsunuz.

Şimdi onun şu gözlerini koparıp atmak istiyorum ve onları ayaklarımla ezmek istiyorum, bunun gibi.

Tanrı'dan korkmuyor musunuz?

Onu öldüreceğim! Onu ya da kendimi öldüreceğim.

Burada kalmamalısınız.

Sizi dinleyebileceğim tek bir yer var.

Dizlerininiz üzerinde Günah çıkarmak istemiyorum.

Tek istediğimin adalet olduğunu çok iyi biliyorsunuz.

Bu rezil kadın eve geldiğinden bu ana kadar Sakin olun.

Sakinim.

Benim olduğum kadar sakin olabilmenizi istiyorum.

Dün gece onları duydum.

Pencerelerinin altındaydım.

Perdeleri bile çekmiyorlar! Ne yapıp edip benden kurtulacaklarını biliyorum.

Gelecek salı ayrılacağım.

Annem bunu çok yerinde ve pratik buluyor.

Yerinde! İnsanı güldürmeye yeter! Ama o, ona söylenen her şeye inanıyor.

Sinekleri yutan bir kurbağa gibi.

Anneniz hakkında böyle konuşmayın.

Onu sevmiyorsunuz.

Siz bile, – Devam edin, ondan nefret ediyorum! Ondan her zaman nefret ettim.

O bir aptal ve bir korkak.

Hiçbir zaman kendi mutluluğu için savaşmaz.

Neden bana öyle bakıyorsunuz?

Beni yalnız bırakın.

Eğer babanızı sevseydiniz, böyle isyan içinde olmazdınız.

Artık ona saygı duymuyorum.

Ondan nefret ettiğimi düşünüyorum, hepsinden nefret ediyorum.

İntikamımı alacağım, kaçacağım.

Kendimi küçük düşüreceğim ve bunu kesinlikle duymasını sağlayacağım.

Daha sonra, o da benim gibi acı çekecek.

Dudaklarından okuyabildiğim şey, söylenmeden geçen diğer kelimeler ortadaydı.

Böyle bir şey yapmayacaksınız.

Gerçekten şeytana uymanıza sebep olan şeyin bu olmadığını biliyorum.

Bana mektubu verin.

Cebinizdeki mektubu.

İçimden geçen şeyi söyledim ve o anda, kâfi derecede tuhaf bir şekilde, haklı olduğuma emindim.

Onu bana verin.

Direnmeye kalkışmadı ve mektubu bana uzattı.

Siz bir şeytansınız!

BABAMA Mektubu okumadan ateşe attım.

Onunki, hiçbir papazın ürkmeden yaklaşması gereken bir acıydı.

Gözlerindeki intiharı okuduğumu düşündüm.

Ama belki de, onun aşırı coşkusunun şüpheli hale getirdiği kısa süreli bir güdüydü.

Değersiz, sefil bir papazdan başka bir şey değilim.

Bayan Chantal'ı kabul etmemeliydim ya da onu dinlememeliydim.

Tanrı beni cezalandırıyordu.

Sözlerimin geri alınamayacağını ve bunu sonuna kadar kavramam gerektiğini biliyordum.

Düşüncesizce bir şeyler yapabileceğinden korkuyordum.

Bu yapabileceği son şeydir.

Ölümden müthiş korkuyor.

Bayan,bunlar kendilerini öldüren insanlardır.

Birileri bunun unun kişisel deneyiminin dışında olduğunu sana söylemeliydi.

Sen kendin ölümden korkuyor musun?

Evet, bayan.

Ancak, tamamen içten olmama izin verin: Ölmek zordur.

Özellikle kibirli biri için.

Ben ölümümden sizinkinden daha az korkuyorum.

Kocam kimi isterse burada tutabilir.

Ayrıca, mürebbiyenin hiç parası yok.

Belki de, kocam çok kibar, fazla samimiydi.

Fakat umursamadığımı mı sanıyorsunuz?

sayısız ihanetle geçen bunca yıldan sonra, katlanılan saçma aşağılanmalardan sonra, şimdi, yaşlı -iyice boyun eğmiş- bir kadın olarak gözlerimi açmalı, kavga mı çıkarmalıyım; değer mi?

Ne için?

Kızımın onuruna, kediminkinden daha fazla mı dikkat etmeliyim?

Bırakın o da benim gibi yapsın.

Bayan, dikkat edin! Neye?

Kime?

Size mi?

Hadi, fazla dramatize etmeyin.

Böyle düşünceler beni zorlayamazsınız, geçmişimde utanç duyacağım bir şey yok.

Eğer bize utanç duymayı öğretiyorsa, kutsal günahtır.

Hepsi laf, beni kaygılandırmaya mı çalışıyorsunuz?

Peki, bunu yapamayacaksınız; pek çok düşüncem var.

Her neyse, kendi davranışlarımızdan dolayı yargılanırız, nerede yanlış yaptım?

Bir çocuğu evinden atıyorsunuz, ve bir daha dönmeyeceğini biliyorsunuz.

Bu kocamın isteği.

Eğer haksızsa.

Geri geleceğine inanıyor.

Ya siz buna inanıyor musunuz?

Tanrı sizi yıkacak?

—Beni yıkmak mı?

O beni zaten yıkmıştı.

Tanrı oğlumu benden aldı.

Bana daha ne yapabilir ki?

Uzun zamandır ondan korkmuyorum.

Tanrı onu bir zaman alıverdi ancak sizin katılığınız

– Susun.

Hayır, susmayacağım.

Kalbinizdeki soğukluk, sizin ondan ebediyen uzaklaştırabilir.

Bu küfürdür! **Tanrı intikam almaz! Bunlar sadece insan sözleri, sizden başka kimse için bir anlamı olmayan sözler.**

Oğlumun benden nefret etmiş olabileceğini mi söylüyorsunuz?

Bir daha birbirinizi göremeyecek ya da bilmeyeceksiniz.

Hiçbir günah böyle bir cezaya neden olmaz.

Bu aptallık! Hasta bir adamın hayalleri.

Bu otoriter kadının önünde, sırtım duvara dayalı boşuna kendini savunmaya çalışan, suçlu bir adam gibi görünüyordum.

Belki de bu, olduğum şeydi.

Beni duydunuz mu?

duydunuz mu?

Hayır bayan, duymadım.

Oturun, hiçbir yere gidecek durumda değilsiniz.

Dünya üzerinde hiçbir günah böyle bir cezaya neden olamaz diyordum.

Hiçbir şey, yaşamdan çok, kendini kurtarmaktan fazla bizi sevdiklerimizden ayıramaz.

Sevgi ölümden daha güçlüdür, kutsal kitabınız böyle diyor.

Sevgiyi biz keşfetmedik.

Bu onun buyruğu, onun yasası.

Tanrı onun efendisi.

Tanrı sevginin efendisi değildir, bizzat kendisi sevgidir.

Eğer sevebileceksen, kendin sevginin eriminden öteye koyma.

Bu delilik! Benimle bir suçluyla konuşur gibi konuşuyorsunuz.

kocamın aldatmaları ve kızımın kayıtsızlığı, isyanı ve kini boşuna mı?

Bunların hepsi benim suçummuş gibi konuşuyorsunuz! Bu uzun yolculukta, kötü düşünceden ne geleceğini hiç kimse bilemez.

Gizli hatalarımız, diğerlerinin soluduğu havayı zehirliyor.

Böyle düşüncelerin üzerinde dursaydınız, üstesinden gelemezdiniz.

Buna inanıyorum Bayan.

İnandığım şey: eğer Tanrı bize iyide ve kötüde, diğerlerine ne kadar yakından bağlı olduğumuz konusunda bir açık görüş verseydi gerçekten yaşayamazdık.

Bu gizli günah nedir, söyleyebilir misiniz acaba?

Boyun eğmelisiniz.

Açın kalbinizi.

Boyun eğmek mi?

Neye?

Zaten öyle değil miyim?

Öyle olmasaydım, ölmüş olurdum.

Boyun eğmek?

Fazlasıyla boyun eğmiş vaziyetteyim.

Kendimi öldürmüş olmalıydım.

Boyun eğmekten kastım bu değildi.

Öyleyse ne?

Ayine gidiyorum, İbadet etmeyi tamamen bırakabilirdim; gerçekten, bunu düşündüm de.

Ne cesaretle Tanrı'yı böyle sayıyorsunuz! Huzur içinde yaşıyordum ve huzur içinde ölmeliydim.

Artık bu mümkün değil.

Tanrı, benim için artık önem taşımıyor.

Ondan nefret ettiğimi bana kabul ettirerek ne kazanacaksınız, sizi aptal şey?

Şimdi onda nefret etmeyin, Sonunda şimdi yüz yüzesiniz.

O ve siz.

– Yemin eder misiniz?

– Tanrıyla pazarlık edemezsiniz.

Ona koşulsuz boyun eğmelisiniz.

Ama sizi temin ederim yaşayanlar ve ölüler için ayrı bir Krallık yok.

Tanrı'nın sadece bir krallığı var ve biz onun içindeyiz.

Bir süre önce neyi merak ettiğimi biliyor musunuz?

Belki de anlatmamalıyım.

Kendime: "Acaba bu dünyada ya da diğerinde Tanrı'nın olmadığı bir yer var mı" diyordum.

Eğer bu bir ölüme her saniye, sonsuza dek acı çekmek olsa da, oğlumu bu yere taşırdım ve Tanrı'ya: "Elinden gelenin en kötüsü yap bize, ez bizi" derdim.

İğrenç değil mi?

Hayır.

Hayırla ne demek istiyorsunuz?

Çünkü ben de bazı zamanlar böyle hissediyorum.

Dr. Delbende'nin imgesi arkamdaydı.

Onun yaşlı, kararlı gözleri benim üzerimdeydi.

Okumaktan korktuğum gözler.

Bayan, eğer tanrımız, paganların ya da filozofların Tanrı'sı olsaydı cennetin en üst noktasındaki sığınağı almış olsa bile ıstırabımız onu, oradan aşağı sürüklerdi.

Ama bildiğiniz gibi, bizim ki beklemedi. ona yumruk sallayabilirsiniz, suratına tükürebilirsiniz, onu sopayla dövebilirsiniz ve sonunda, onu bir çarmıha gerebilirsiniz.

Ne olurdu?

Bunların hepsi oldu zaten.

– Ona ne demem gerekiyor?

Tekrarlayın: Senin krallığın gelecek.

Senin krallığın gelecek.

Dediğin olacak, Söyleyemem, bu onu ikinci defa kaybetmek gibi.

Gelmesini dilediğiniz krallığı, sizin için ve onun için.

O zaman krallığın gelsin! Yaptığım gibi onu aşağılamak için Tanrı'dan nefret etmeliydim.

Kalbimdeki kinle ölmüş olabilirdim.

Bir saat önce, hayatım düzen içinde görünüyordu.

Her şey yerli yerindeydi.

Ayakta duran hiçbir şey bırakmadınız.

Onu, zaten sahip olan Tanrı'ya verin.

Anlamıyorsunuz.

Bu kadar çabuk böyle uysallaştığımı düşünüyorsunuz! İçimde hâlâ gurur var.

Gururunuzu, kalan her şeyle birlikte ona verin.

Her şeyi ona verin.

Ne çılgınlık! Beni affedin.

Tanrı işkence eden değildir.

O, bizim kendimize karşı merhametli olmamızı ister.

Olan oldu, Yapabileceğim bir şey yok.

Huzur sizinle olsun.

Daha sonra Dombasle'e gitmek için oradan hemen ayrıldım.

ve eve vardığımda saat çok geç olmuştu.

Yaşı bahçıvan Clovis, bana kontesten gelen bir paket verdi.

İçinde ne olduğunu biliyordum.

Küçük madalyon – şimdi içi boştu – ve kırılan zinciri.

Bir de mektup vardı.

"Sevgili Peder, oğlumun kötü hatırası beni korkunç bir yalnızlığın içinde, her şeyden uzaklaştırdı.

Ve öyle görünüyor ki, başka bir çocuk beni girdaptan dışarı çıkardı.

Umarım, size çocuk diyerek gururunuzu incitmemişimdir.

Eşsizsiniz ve Tanrı sizi her zaman korusun" Kendime, bunu nasıl yaptın diye sordum.

ya da bunun yerine, artık sormayı bıraktım.

Her şey yolunda.

Boyun eğmenin mümkün olduğuna inanmıyordum.

ve gerçekte, bana gelen şey bir boyun eğiş değildi.

Boyun eğmiş değilim, sadece mutluyum.

Hiçbir şey istemiyorum.

Bu geç saatte, bu şeyleri size anlatmalıydım.

Bir daha bunlar hakkında konuşmamalıyız, değil mi?

Asla İyi olan, "asla" kelimesi.

Kelimelerin ardında ifade edileni anlıyordum.

”Bana verdiğiniz huzuru” Kontes geçen gece öldü.

Malikâne kan ter içinde ulaştım.

Kont beni görememiş gibi davrandı.

Aynanın üzerindekileri kırarak, yatağından fırladı, Göğüs anjini şüphesiz.

Bir süredir tam olarak kendinde değildi.

Yüzünde görmeyi umduğum şey – bilmiyorum – belki bir gülümseme.

Fakat gülümsemiyordu.

Kolum onu kutsamak için kalkan bir kurşun kütlesi gibiydi.

2. 00'da malikâneden ayrıldım.

Katekizm dersleri düşündüğümden daha uzu sürdü.

Döndüğümde, uzun bir araba korteji ile karşılaştım ve malikâne homurdanma sesleri ile doluydu.

Geceyi kontesin yanında geçirmek isterdim.

Fakat rahibeler oradaydı ve Kontun amcası olan Katedral rahibi, onlarla göz kulak olmaya karar vermişti.

Israr etmeye cesaret edemedim.

Son kez odasına girdim.

Tartışmamızın anıları beni güçsüz düşürecek kadar canlı bir şekilde zihnime doldu.

Muslin duvağı kaldırdım ve alnındaki saçları parmaklarımla taradım.

Ona ”huzur sizinle olsun” demiştim.

ve huzuru dizlerinin üzerinde kabul etmişti.

Birinin, sahip olmadığı bir şeyi başkasına vermesi ne kadar tuhaf.

Ah! boş ellerimizin mucizesi.

İnsanların yanlarından geçerken, mırıltılar duyduğumu düşündüm.

Benim hakkımda konuşuyor gibi görünüyorlardı.

Yeğenimin kızını buralarda gördünüz mü?

Evet, Rahip.

Burada, kilisenin içinde.

Kendini yavaş yavaş sizin yerinize hazırlıyor şüphesiz.

Ona sert davrandım.

Gerçekten, onun gururunu kırdığımı düşünüyorum.

Onun etkilediğinizi düşünüyor musunuz?

Şu sıra düşünmüyorum.

Ancak, onu ayağa kaldırdığımı ve Tanrı'nın aldatılamayacağını unutmayacaktır.

Tanıştığınızdaki hali çok farklıydı.

Bayan Chantal, bir gün böyle bir yalandan utanmayacak kadar çok gururlu biriydi.

Mahcubiyet duyacak ve mahcup olmaya ihtiyacı var.

Peki ya siz?

Ben.

Sağlığınızı ihmal ediyorsunuz.

Midem çok hassas; Sadece ekmek, meyve ve şarabını sindirebiliyor.

Sizin durumunuzda olsaydım, şaraptan çekinirdim; yarardan çok zararı olabilir.

Sağlıklı görünmek, sağlıklı olmak demek değildir.

Peder, bir bölgenin idaresi hakkında anlaşabileceğimiz iki şey bile yoktur belki.

Ancak burası sizin bölgeniz, istediğiniz gibi idare edin.

Yalnızca sizi dinlemeliler.

Sizinle eski kontes arasında ne olduğunu bilmem gerekmiyor.

Fakat bazı aptalca ve tehlikeli konuşmalara son vermek istiyorum.

Yeğenim hem dünya, hem cennetle için çalışıyor.

Piskopos, kendisi basit bir adamdır, onu ciddiye alır.

Ertesi gün yapacağınız konuşmayı bir ya da iki satırda özetleyin.

Yanlışa düşmenizi istemiyorum.

Bir papaz olarak bir şeyleri göstermeniz için size duyulan güven   hâlâ yeterli değil.

Sayfa, onun gözleri ile lütuflanmak için alınmadan önce cebimden çıkmayacak.

Bana güvenmiyor musunuz?

Böyle bir konuşmanın raporu nasıl olabilir, bilemiyorum.

Hiç tanık yoktu.

Sadece kontes bunun için yetki verebilir.

Çok iyi, fikrinizi ortaya koyun.

Yarın tekrar birlikte olacağız, tabii eğer mutabıksanız.

Yeğenimle yapacağınız konuşma için sizi hazırlamak istiyorum.

Konuşabilen ve aynı zamanda hiçbir şey söylemeyenlerden biri değilsiniz.

Ama ne yazık ki, asıl ihtiyaç duyulan da bu.

Fakat ben ne hata yaptım?

Bana neden karşılar?

Siz neyseniz osunuz ve bu konuda hiçbir şey yapılamaz evladım.

İnsanlar sizin sadeliğinizden nefret etmiyorlar, kendilerini bundan koruyorlar.

Onları tutuşturan bir ateş gibi adeta.

Söz verdiğim gibi malikâneye gittim.

Genç Bayan Chantal kapıya geldi, bu beni şüphelendirdi.

Nerdeyse beni, çalışma odasına sürükleyerek götürdü.

Panjurlar kapalıydı.

Kontesin koltuğu ve kararmış kütükler hâlâ oldukları yerde duruyorlardı.

Genç Bayan, çok az vaktim var.

Ayakta konuşacağım.

Niçin?

Benim yerim burası değil ve sizin ki de.

Ölüden mi korkuyorsunuz?

Mürebbiye eşyalarını topluyor ve bu akşam ayrılacak.

Görüyorsunuz, ne istediysem aldım.

Bu sizi, birazcık iyi yapacak.

Eğer olduğunuz gibi kalırsanız, nefret edecek başkasını bulacaksınız.

Ancak gerçekten nefret ettiğiniz tek kişi kendinizsiniz.

İstediğimi elde etmeseydim, kendimden aynı şekilde nefret edecektim.

Mutlu olmalıyım, öte yandan Her neyse, bu onların suçu.

Neden beni bu korkunç yere tıkıyorsunuz?

Tansiyonum yükselmişti, ancak sesimin yükselmesine mani oldum! Tüm gün sıkıcı el işleri uğraşarak ve tırnaklarımı yiyerek eğildim durdum.

Korkunçtu! Bilmiyorum ama bu sıra dışı gücün içimde oluştuğunu hissedebildiğim zamandı.

Yaşamın kendisi bunun tamamını dışarı çıkaracak kadar uzun olmayacak.

Böyle bir gevezelik etmekten dolayı utanmıyor musunuz?

Hemen ardından Kont memnun bir havada, piposunu tüttürerek kırlardan döndü.

Kızım size kayınbiraderimin cenaze töreninden beri kâğıtları verdi mi?

Bunu, aynı şekilde olması için söylemeliydim?

Bana bir şey vermedi.

—Onu gördünüz mü?

Peder ve ben başka şeyler konuştuk.

Onu rahat bırakmalısın.

Bu karışıklıkların hepsi çok saçma.

Ayrıca, mürebbiyenin çekini imzalamasın.

Hatırla, bu akşam ayrılıyor.

— Cenaze için kalmayacak mı?

Herkes nedenini merak edecek.

Herkes mi?

Herhangi birinin onun yokluğunu fark etmesi benim için sürpriz olur.

Ayrıca altı aylık ücret.

Bu çok saçma! Biraz dinlenmeyi hak ediyor.

Buradaki yaşamı çok fazla eğlenceli değildi.

Çek defterin masanın üstünde.

Sonra, sonra Öyle olsun.

Ben seni onunla tartışmak zorunda kalmaktan korumaya çalışıyorum.

Büsbütün keder içindeydi.

Peder, olabileceğim kadar açık sözlü olacağım.

Rahip sınıfına hürmet ederim.

Ailemin, seleflerinizle her zaman iyi zamanları olmuştur.

Karşılıklı saygı ve dostluk dolu dönemler.

Ama hiçbir papaz, benim aile meselelerime burnunu sokmalı.

bazen istemeden de olsa dâhil oluruz.

İstemeden, ya da en azından bilmeden, büyük bir talihsizliğe sebep oldunuz.

Bir daha kızımla konuşmanızı istemiyorum.

nasıl bir talihsizliğe sebep oldum?

Amcam açıklamıştır düşüncesizliğiniz tasvip etmediğimi söylemem buna yeter.

Karakteriniz ve alışkanlıklarınız bölgemiz için bir tehlikedir.

Alışkanlıklarım mı?

Size iyi günler diliyorum, Peder.

Kontes bu sabah gömüldü.

Onun uzun ve çetin sınavı bitti, şimdi benim ki başlıyor.

Onu takdis ettiğimde, kaygı ve sevinç karışımı olan şey nereden geldi?

Şu garip şefkat?

O, şu an görünmeyen dünyadaki yerinde.

Kavramaksızın, kaşının üzerindeki ölümün getirdiği huzurun yansıması gözüme takıldı.

Gerçek bir delilik anında yazılan Bu sayfaları ortadan kaldırmam gerektiğini düşünmeme rağmen biri kesinlikle bunun bedelini ödemeli.

Hâlâ, beni boyun eğme ve cesaretten geri bırakan zavallı hayatımdaki büyük aldanma, ki daha kötüsünü tahayyül edemem, kendi zorlu sınavıma tanıklığa katlanıyorum.

Ve şeytana uyma- Raporum için mi geldiniz?

– Bunu hiç düşünme evladım.

Kendi bildiğim gibi yaparım.

nasıl giyindiğinize biraz dikkat etmelisiniz.

Pelerinin mesela.

Sonra sağlığınıza da dikkat etmelisiniz.

Bunu kontrol edemem.

– Evet, yapabilirsiniz.

Perhizin anlamsız.

Gerçekten, sana bunun hakkında güzel bir vaaz vermeliyim.

Sonra hasta hissettiğinizde, şaşırıyorsunuz.

Sizin gibi yeseydim, Mideme kramp girerdi.

Manevi yaşamınız için delikanlı, aynı şeyden korkarım: Yeterince dua etmiyorsunuz.

Dua etmek için çok uğraşıyorsunuz, benim gördüğüm bu.

Fakat dua edemiyorum.

Eğer dua edemiyorsan, sadece sözleri tekrarlayın.

Bak, sizin hakkınızda yanıldığımı zannetmiyorum.

Bunun üstesinden gelmeye çalış.

Meslek hakkında çok düşündüm.

Hepimiz çağrıya davet edildik.

Sadece aynı şekilde değil ve olayları basitleştirmeye her birimizi onun - hakikatin, kısaca düşündüğüm ya da hayal ettiğim- yerine yerleştirmeye çalışıyorum.

Eğer ruhlarımız perişan bedenlerimizden 2.

000 yıl kadar önceye geri sürüklenebilseydi o üstün yere doğru gitmek için yol gösterirdi.

Ne?

Sorun nedir?

ağlıyor musunuz?

Ağladığımın farkına varamamıştım?

Gerçek, her zaman zeytin korusuna geri döndüğümdü.

Ruhum için çok bildik ve doğal bir eylem.

Şimdiye kadar hiç farkına varamamıştım, aniden, efendimiz bana lütfunu gösterdi, ve yaşlı üstadın dudaklarında ortaya çıktı.

hiçbir şey beni, benim sonsuzluktaki seçilmiş yerimden koparamaz.

Ben kutsal sancının bir mahkûmuyum.

Böyle çocuk gibi davranacağınızı düşünmezdim.

Sizin sinirleriniz bozulmuş evladım.

Bu kadar yeter şimdi, tüm gün burada kalamayız.

Belki de Tanrı, sizi sefalet içinde tutmak istiyordur.

Ancak mevzu bahis ruhların rahatı olduğu zaman yargılar düşüncelerimizi ortaya koymaz.

Sizin hakkınızda bazı rahatsız edici şeyler duydum.

Fakat sorun değil, kötü niyetli insanların böyle olabileceğini biliyorum.

Ama Kontesle paylaştığınız aptalca yol, melodram! Anlamıyorum.

Madalyon konusu.

Madalyon mu?

Aptal olmayın! bir tanık var.

Şaşılacak bir şey yok! — Bizi gören kim?

— Kızı.

Bu kabullenişe siz mi sebep oldunuz?

Bir anneyi, ölmüş çocuğunun tek hatırasını gömmeye zorlamak.

Eski Ahitten bir hikâye... ve sonsuz ayrılıktan Konuşmak gibi.

Ruhlara şantaj yapılmaz, evladım.

Bu, ne olduğu hakkındaki kendi yorumunuz, ben başka bir tane anlatabilirim.

ki aslında doğru olan bu.

Tek söyleyebileceğiniz bu mu?

Evet.

Ne olursa olsun, kızıyla bir daha görüşme.

O bir şeytan.

Ona kapımı kapatmayacağım.

Burada bir rahip olduğum sürece, kapımı kimseye kapatmayacağım.

Annesinin, sizinle sonuna kadar savaştığını söylüyor.

Sonra onu üzdüğünüzü ve ayrıca manevi olarak aklını başından aldığınızı.

Bu doğru mu?

Onu bıraktın

- Onu Tanrının sorumluluğuna bıraktım.

Sert sözlerinin anısı, ölürken ona acı çektirmiş olabilir.

Huzur içinde öldü.

Nerden bilebilirsin?

Her durumda, o artık ölü şimdi.

İnsanlardan ne düşünmelerini bekliyorsunuz.

Kalbi sağlam olmayan biri için güzel olmayan cinsten sahneler.

Mektubu konuşmak için teşvik bile edilmedim.

Papaz evine geri döndüm.

Acı çekmekten ziyade, kaldırılan çok büyük bir yük gibiydi.

Torcy Papazla yapılan bu görüşme, çok kısa bir şekilde amirlerim ile yapacağım konuşmanın bir provası gibiydi.

Mutluluğu sınırlayan şeylerle birlikte aslında mutluluk hakkında söyleyecek hiçbir şeyim olmadığını keşfettim.

İki gün boyunca, yapmadığım bir şey hakkında suçlanacağımdan ve sessiz kalma doğruluğun bana yasaklanacağından korktum.

Ancak şimdi herkese, davranışlarımı kendi adına yargılamasına izin verebilirdim.

Bayan Chantal'ın konuşmamızı yanlış duyduğu gibi, içtenlikle-yanlış anladığını düşündüğümde iyice rahatlamıştım.

Zavallı çocuğum.

İşte, böyle oldu.

Hâlâ anlamış değilim, bir şey anlamadım.

Bu tuhaf huzurun dışında sevinçli olmam yeni bir talihsizliğin habercisiydi.

Bu şarap değil iğrenç bir zehirdir.

Elimde tek bu var.

Benden istemeliydin.

Yemin ederim.

Sus! içindeki şu şeyle ölmüş olmaman bir mucize.

Geldiğim için mutluyum.

Gel, otur.

Sesim, her zaman olduğu gibi göğsümün içinde titriyordu.

İçimdeki bir şeyin bana yere oturmam gerektiğini söylediği zamanlardaki gibi.

Dünyada hiçbir güç beni ayakta tutamazdı.

Dinle, sana kızgın değilim.

Sonra seni bir sarhoş olarak görmüyorum.

Bu bölgelerde yaşayan taşra halkı yani biz az ya da çok ayyaş çocuğuyuzdur.

Delbende parmağını, bir kerede sorunun olduğu yere koydu.

Bu dünyaya çok sarhoş olarak geldin benim zavallı dostum.

Bu konuda hiçbir fikrin olmadığını biliyorum.

Ancak yavaş yavaş şaraptan kaynaklanan – ne şarap ama!– beklentilerin içine sürüklendin.

İyi bir rostodan aldığın güç ve cesaret.

Dikkatini çekerim, Tanrıya karşı suç işlemiş değilsin.

Ama şu an uyarıldınız ve asıl şimdi ona karşı suç işlemiş olacaksın.

Kafam karışmış bir şekilde ona bakıyordum.

Sağlam ve aklı başında bir adam.

tanrı'nın gerçek bir hizmetçisi, o da bununla yüzleşmişti.

Görünmez bir yolda sanki birbirimize veda ediyormuşuz gibiydi.

Hepsinden öte, hayal gücünün seni tüketmesine izin verme.

Söyleyeceğim son bir şey daha var: Her şeye rağmen, harika bir genç papazsın ve herhangi bir kötü niyet olmadan, ölen yaşlı kadına– Lütfen yapmayın! Haklısın, bunu konuşmayacağız ve şimdi, çalış beklerken günlük, küçük şeyleri yap.

Küçük şeyler bir şeymiş gibi görünmez ama huzur getirirler.

ve dua etmeye çalış, devam et Kutsal Bakireye dua et.

O, elbette insanoğlunun anasıdır.

Ancak aynı zamanda, onun kızıdır.

Eski dünya, lütuftan önceki dünya, onu beşiğinde salladı.

Yüzyıllardır, onun yaşlı eli adını dahi bilmeyen, olağanüstü kızları koruyor.

Küçük bir kız, meleklerin kraliçesi bugün de hâlâ öyle.

Hiçbir zaman bunu unutma.

Teşekkür ederim.

Beni takdis edin.

Hayır, bugün sıra sizde.

Buyurun Peder.

Hayır, teşekkürler.

Bir şeyim yok.

Geçecektir.

Bu sizi kendinize getirir.

Daha iyi hissediyor musunuz?

Çok daha iyi, teşekkürler.

Eve dönmem gerekiyor.

Midem daha az ağrıyor.

Sadece, biraz başım ağrıyor.

Auchy korusundan sonra ilk defa bayılmış olmalıydım.

Hâlâ, yukarıyla savaş halinde olduğumu düşünüyordum ve hâlâ, küstahlığıma karşı buz kesmiş yeri hissedebiliyordum.

Beni yarı ölü bir halde bulacaklar, başka bir skandal daha.

Sanırım çağırıldım.

Zavallı başım artık daha fazla dayanamayacak.

Kutsal Bakire'nin imgesi, Papazın anlattığı gibi gözlerimin önünde sabitti.

Yüce bir yaratık- elleri gözlerimi ellerine diktim.

Şimdi onları göreceğim, şimdi kayboldular.

Acımın daha büyük hızla çoğalması gibi.

Onlardan birini içime aldım.

Zavallı bir çocuğun elleriydi çok çalışmaktan ve çok yıkanmaktan dolayı şimdiden pürüzleşmiş eller.

Gözlerimi kapadım.

Gözlerimi tekrar açtığımda, onu görmeden önce, tüm dizlerin önünde bükülmesi gereken yüzü görmekten korkuyordum.

Onu gördüm.

En ufak bir aydınlık olmayan bir çocuğun yüzüydü.

Gölden doldurdum, daha güvenli görünüyordu.

Herkes evde.

İnekleri içeri sokmak için gitmem gerekiyor.

Böyle bir duruma düşmemeliydiniz.

Şanlısızın, sizi buldum.

Ölmüş olduğunuzu zannettim.

Kalkmam gerekiyor.

– Bu halde eve gidemezsin.

Neyim var?

Kustunuz.

Sanki böğürtlen yemişsiniz gibi, tüm yüzünüz leke içinde.

Titriyorsunuz, bırakın da ben yapayım.

Bunu yapmaya alışığım.

Düğündeki son haftadan beri yaptığım başka bir şey.

Yarın Papaz evine gel.

Sana anlatacağım.

Tanrı aşkına, hayır.

Size, hakkınızda birçok kötü şey söyledim.

Korkunç şeyler.

Bunu kasıtlı yapmadığınızı biliyorum.

Belki de onlar, bardağınıza biraz toz koymuşlardır.

Eğlence olsun diye böyle şeyler yapıyorlar.

Ama bana teşekkür edin; bu sefer eğlenmek için böyle bir şey yapamayacaklar.

Sizi yolun olabildiğince yakınına kadar götürürüm.

Şimdi hemen eve git.

Dün gece sizinle ilgili bir rüya gördüm.

Perişan görünüyordunuz.

Ağlayarak uyandım.

Elbisem sertleşmişti ve su kırmızıya dönmüştü.

Çok fazla kan kaybetmiş olduğumu anladım.

Çok şaşırmıştım —ölüm korkusu daha sonra geldi

– Sabah, Lille'e giden ilk trene binmeye karar verdim.

Horozlar öterken, iyi hissederek uyandım.

Başka ufak bir kanama daha, daha çok kan tükürmek gibi.

Ölüm korkusu, tüm kanımın göğsümdeki bir nokta etrafında dönmesi ne kadar ilginç.

Şafak, bana hep tatlı gelmiştir.

Gündüzleri kutsa.

Daha iyi bir halde dua edebiliyorum.

Duydum ki bugün ayrılıyormuşsunuz.

Evet.

Geri dönecek misiniz?

Şeye bağlı Neye size mi?

Lille'de görüneceğim doktora.

Düşündüm ki- Bu Oliver'in motosikleti.

Kuzenim.

Bana yardım edin.

Siz buradayken- babanızın arzusuna karşı, alabilirim.

Kartlarınızı saklamakta kararlısınız.

Benimle ilgili ne düşündüğünüzü size sorabilir miyim?

Hiçbir fikri olmayan bir Papaz.

Gözleriniz ve kulaklarınız var ve diğerleri gibi onları kullanıyorsunuz, sanırım.

Bana sizin hakkınızda hiçbir şey söylemiyorlar.

Neden?

Her zaman huzursuzsunuz.

Ruhunuzdaki gerçeği gizlemeyi umuyorsunuz ya da belki onu unutmayı.

Ben gerçekten korkmam ve eğer beni zorlarsanız Sizi zorlamıyorum.

Eğer ölüm tehlikesi içindeyseniz, itirafınızı duymak konusunda hemfikirim.

Zamanı geldiğinde günahınız bağışlanacak umarım.

Başka birinin elinden.

Bu önceden bilinmesi zor bir şey.

Peder, transfer olmak konusunda kesin karar vereceksiniz.

Buradaki herkes sizi sarhoş yerine koyuyor.

Tek bildiğim, hayatı düşündüğümdür.

Her şeyi istiyorum, her şeyi deneyeceğim.

Birçoğunun bunu başaramadan ölmüş olduğunu biliyorum.

Eğer yaşam beni rahatsız ederse, ki öyle, sadece günahın işlemek için, günaha gireceğim.

İşte o an, Tanrı'yı bulacağınız andır.

Bilmiyorum ama sanki sizi aşağılıyormuşum gibi hissediyorum.

Benim iradem dışında, yazgıma karar verebileceğinizi mi düşünüyorsunuz?

Memnun olursam, kendimi lanetleyeceğim.

Yüz yüze, sizin için cevaplayacağım.

Şimdi hayalinize gelen şeylerden mi bahsediyorsunuz?

Siz annemle konuşurken, pencerenin altındaydım.

Bir anda, yüzünün ifadesi çok yumuşak bir hal aldı.

Hortlaklardan başka mucizelere inanmam.

Ancak annemi tanıdığımı zannediyorum.

Güzel sözlere, bir balığın elmaya ilgisi kadar kadar önem verir.

Sırrınız var mı?

Kaybedilmiş bir sır.

Sırası geldiğinde siz de, onu bulup tekrar kaybedeceksiniz.

Ve diğerleri sizden sonra gelip geçecek.

Nereye gidiyorsunuz, peder?

Mézargues'ye, treni yakalamak için.

Bunlardan birine daha önce bindiniz mi?

Denemek ister misiniz?

Hadi gelin.

Korktunuz mu?

Sonrasında, nasıl öyle mucizevî bir şekilde genç hissedebildim ki?

Evet, yol arkadaşım kadar genç.

Her şey bir anda çok basit göründü.

Gençlik kutsanmış.

Aldığınız bir risk ve bu risk bile kutsanmış.

Sıkı tutunun!

Açıklayamayacağım bazı önsezilere dayanarak Tanrı'nın bu tehlike hakkında bir şeyler öğrenmeden zamanı geldiğinde, çilemi olunduruncaya kadar ölmeme izin vermeyeceğini seziyordum.

Ayrılmanız çok kötü oldu.

Bunu bir daha yapabilirdik.

Sizden hoşlandım, dost olabilirdik.

Ben mi, arkadaşınız mı?

Kesinlikle, Sizin hakkınızda hiçbir şey bilmediğimden değil.

Amcam pisliğin teki, işe yaramaz,önemsiz bir papaz olduğunuzu düşünüyor.

Onun ne düşündüğünü önemsediğinizi zannetmiyorum.

Muhtemelen ben dış alayda olduğumu bilmiyorsunuzdur.

Alay mı?

Lejyon demek istedim.

Keşke sadece kendinizi bir görebilseydiniz.

kendimi mi?

Üstünüzde siyah cübbe olmasaydı, içimizden herhangi biri gibi görünürdünüz.

Bunu hemen fark edebildim.

Kastettiğiniz bu değil herhalde! Kesinlikle bu! Ne?

Bir papaz mı?

Dışarıda pek çok papaz var.

Binbaşımın em eri bunlardan biriydi.

Yalnızca onu sonradan fark ettik.

Sonradan mı?

Öldükten sonra.

nasıl öldü?

Bir katırın sırtında, sosis gibi sallanırken bir kurşun göbeğinden içeri girdi.

Demek istediğim bu değil.

Dinleyin, size yalan söylemeyeceğim.

Böyle adamlar, vakitleri geldiğinde gösteriş yapmayı severler.

Bir ya da iki ifadeleri vardır ki, belki siz küfür sayarsınız.

Ama ya tanrı tüm askerleri korumuyorsa.

Evet, adı üstünde onlar askerlerdir.

o zaman neye yarar?

İyi bir derece için bir tane daha küfür ve sonra, BAM! Her zaman aynı sloganı: "Hepsi ya da hiçbiri" Bahse girerim, kendiniz Biliyorsunuz, amcam dediğinde haklıydı.

Hiçbir sosyal yeteneğiz yok.

Kabul edin, bizim dünyamız onlara ait değil.

Onları bir kenara atmıyorum.

Ama onları sevmiyorum.

Bizim adamlar, hiçbir şekilde sizin aklınıza başvurmazlar.

Tanrı onlar için, küçümsedikleri, onursuz bir yargıç konumundadır.

Kendi kanunları daha çok, korkunç derecede çok daha erdemlidir.

Bir kurban sunağı gibi.

Diğerlerinden daha büyük olmayan alelade bir taş.

DR. LAVIGNE TIP FAKÜLTESİ PROFESÖRÜ

Doğrudan istasyona doğru yürüdüm.

Eski kiliseye girdim, adını bile bilmiyordum.

Duaya karşı, hiç bu kadar şiddetli bir fiziksel tiksinti duyamamıştım.

İsteklerim, karşısında acizdi.

Vaazını sessizce yazmak için bu tarafa gidebilirsiniz.

Gençken, papazlar çok yemek yerdi.

Şimdi siz, sokak kedileri kadar zayıfsınız.

Başlangıçlar her zaman zordur.

Önemli değil, sizin yaşınızda tüm yaşamınız önünüzdedir.

Sakin kalmayı biliyordum.

Sessiz kalmalıydım.

Kanser.

Mide kanser.

Kelimeler kulaklarımda çınlıyordu, ancak zihnim boştu.

Başka bir şeyler bekliyordum, tüberküloz gibi.

Sanırım, zor bir sorunu dinler gibi, tam olarak kaşlarımı çatmıştım.

Benim yaşımdaki insanları çok nadir vuran bu hastalıktan öleceğimi anlamam uzun zaman aldı.

Beni bir fincan koyu kahve ile birlikte yalnız bıraktı.

İyi hissediyordum, hatta bir anlığına uykuya daldım.

Uyandığım zaman Tanrım, bunu yazmalıyım.

Horozların ötüşü ve huzur dolu pencerem sanırım bu hafta, son bir kaç sabahımı yaşıyorum.

Hepsi ne kadar taze ve arıydı.

Kendime, "son haftalarda içimde bir şey değişmedi" diyor olmama rağmen bununla eve dönme düşüncesi – bu şeyle – beni utandırıyor.

İLAÇ VE BENZERİ ÜRÜNLER

Abbot Dufrety ile küçük bir bölgeye atanıncaya kadar papaz okulunda beraber okumuştuk.

Sadece hasta olduğu için bakanlıktan ayrılmış olduğunu biliyordum.

Üstünde kısa kollu gömlek,,,, cübbenin altına giydiğimiz şu pamuklu pantolonlardan giymişti ve çıplak ayağına terlik geçirmişti.

Bana söyleyebilirdin, kasabada bir ofisim var.

Sadece buranın dışında kamp kuruyorum, bu yer iğrenç.

Sanırım çok yedim ama çok iştahlı değilimdir.

Papaz okulunda bu fasulyelerden vardı hatırladınız mı?

En kötüsü yemek tam burada yapılmalı.

Kızartma kokusundan hiç hoşlanmam.

Başka yerde, bu şeyler hemen yiyebilirdim.

Gelmeniz ne kadar güzel.

Açıkçası, biraz şaşırdım.

Son günlerde biraz şaşırmış görünüyorsunuz.

Affedersiniz, çok azını temizleyebildim.

İyi bir gün geçirdim, bu sık olmaz.

Ne bekliyordunuz?

Aktif bir yaşam iyidir.

Ama sakın cahil birine dönüştüğümü düşünmeyin.

Oburca kitap okurum; hiçbir zaman öyle çok okumamıştım.

Buraya birkaç not aldım, göstereceğim size.

Akşam yemeğine kalacağınızı umarım.

Güzel bir sohbet yaparız.

Sorun nedir?

İşte, için şunu.

Ne bekliyordunuz?

Damarlarımızda bozuk bir kan dolaşıyor.

Bir keresinde, bir doktor bana: ”entelektüeller, çocukluklarından itibaren yeterli beslenmezler” demişti.

Çok anlamlı, sizce de öyle değil mi?

Sadece, kendim için mazeret ürettiğimi düşünmeyin.

Tam doğruluğa inanırım.

Kendime ve diğerlerine karşı.

Sanatoryumda ayrıldığım zaman kendimi test etmek istedim.

İş aradım.

Bu bir irade sorunuydu ve cesaret, cesaret fazlasıyla.

Düşünün, kimseye beni takip etmesini söylemiyorum.

Kötü zamanlar vardır.

Eğer, benim için hayatını feda eden birine karşı sorumluluk duygum olmasaydı Evet, bunun hakkında tam bir tarafsızlıkla konuşabiliriz.

Entelektüel yaşamımda onun yeri yok.

Sonra kederden bir cıvata, bir şaşkınlık olduğunu düşünüyorum.

Şaşırdınız mı?

Ancak sizin için papazlık yeminimi bozduysam bunun entelektüel yaşam diye adlandırdığınız şeydense bir kadını sevdiğim için olmasını tercih ederim.

Aynı fikirde değilim.

Ne hakkında konuştuğunuzu bilmiyorsunuz.

Benim entelektüel yaşamım Ne oldu! Cevap verin! Burada ölmek istemiyorum! Beni buradan çıkarın, başka bir yere götürün! Ne yapabilirim?

Onu tek başıma taşıyamam ve görevliden herhangi bir şey isteyemem.

Hareket etmeyin peder.

Geçecek.

Bay Dufrety biraz panikledi ve koşarak eczaneye gitti.

Korkarım, hakkımda kötü düşünüyor olmalısınız.

Oda düzenli değil ve her şey kirli.

Görüyorsunuz, işe gitmek için sabahın 5'inde ayrılıyorum ve artık dayanacak gücüm kalmadı Ne iş yapıyorsunuz?

Temizlikçiyim.

İşin en yorucu kısmı, bir yerden diğerine koşuşturmak.

Peki, ama onun işi?

Bu işte para olduğunu söylüyorlar ama bir ofis ve daktilo kiralaması gerekiyor.

Öte yandan, fazla hareket edemiyor.

Evli misiniz?

Hayır.

Evliliğe karşı olan benim.

Neden?

Onun yüzünden, görmüyor musunuz?

Sanatoryumda iyileşeceğini umdum hep.

ve sonra, kendisi bile yeni bir başlangıç yapmak istemesine rağmen söylediğim yoluna çıkmayacağımdı.

Bu konuda o ne düşünüyor.

Hiçbir şey.

İstemediğimi düşünüyordu.

Neden sormuyorsun?

Arkadaşlığın dışında.

Eczacı haklıydı, haklı olarak bana gülmüştür.

Doğru, en ufak bayılma nöbeti beni dehşete düşürüyor.

Dinle.

Seninle konuşmam gerekiyor.

Çok az zamanım kaldı.

Ne hakkında?

Kimin hakkında konuşacaksın?

Senin.

Torcy papazı ile görüşmek konusundan aynı fikirdeydi.

Üstadım- 4. 00 civarında, uyuyamıyordum, odasına gittim ve zavallı meslektaşımı yerde, baygın bir şekilde buldum.

Onu tekrar yatağa taşıdık.

Bunun üzerine sel gibi kan kustu.

Ancak sonrasında kanaması durdu.

Doktoru beklerken, biçare dostumuz tekrar kendine geldi.

Ancak konuşamıyordu.

Alnı ve yanaklarından boncuk boncuk ter vardı ve ifadesi çok acı çektiğini gösteriyordu.

Nabzı hızla zayıfladı.

Pantolonunun cebinde bulduğum tespihi istediğini işaret etti.

Sonrasında onu göğsüne bastırdı.

Güç toplamaya çalışıyor gibi görünüyordu ve çok zayıf bir sesle günah çıkarmak istedi.

Yüzünde huzur ifadesi belirdi, hatta gülümsedi.

Ne insanlık ne de arkadaşlık bunu geri çevirmeme izin vermemesine rağmen görevimi yerine getirirken talihsiz dostuma, isteğini gerçekleştirirken ki tereddüdümü anlattım.

Beni duyuyor görünmüyordu.

Fakat bir süre sonra, gözleri ona yaklaşmam için yalvarıyorken elini, elimin üzerine koydu.

Daha sonra, fazlasıyla yavaş olsa da çok açık bir şekilde söylediği tüm kelimeler şunlardı: ”Ne önemi var? Her şey Tanrının inayetinde” Bunu dedikten hemen sonra öldüğünü düşünüyorum.

||

PİCKPOCKET/Yankesici (1959)

75 dk

Yönetmen:Robert Bresson

Senaryo:Robert Bresson

Ülke:Fransa

Tür: Suç, Dram

Vizyon Tarihi:16 Aralık 1959 (Fransa)

Dil:Fransızca

Çekim Yeri:Paris, Fransa

Kelimeler:arkadaş, polis, at yarışı, devamı...

Oyuncular: Martin LaSalle, Marika Green, Jean Pélégri, Dolly Scal, Pierre Leymarie

Özet

Robert Bresson hayatın manevi anlamda bayağılığını, eşsiz bir paradoksla anlatmak için film yapar: somut görüntü ve sesler üzerine çok yoğun bir biçimde odaklanarak anlatılmaz olanı ortaya çıkarır. Maddi dünya, tüm ayrıntı ve nüanslarıyla birlikte, Bresson'un dikkatlice ayarlanmış kamerasıyla açığa vurulur. Heyecanlı aktörlerin, melodramatik olayların, entrikalı olay örgüsünün sağladığı geleneksel dramatizasyon tekniklerinden kaçınan Bresson, hareketi aksiyonu anlatması için serbest bırakır. Duygusuz dış ses, karakterlerin hislerini ve olayları önemsiz birer ayrıntıymışçasına anlatmak için kullanılır. Bresson genellikle "modeller" dediği amatör oyuncularla çalışır, onları teatrallikten uzaklaştırmak ve sadece filmin gidişatına adapte etmek için titizlikle uğraşır. Müzik kullanımındaysa oldukça tutucudur; müzik yalnızca filmin önemli anlarında, sözlü bir şekilde anlatılamayacak olaylarda duyulur. Filmleri, temel bileşenlerine indirgenmiştir. Bu sade ve manipülasyondan kaçınan sinema görüşü, izleyiciye perdeye yansıyan olayları özgürce yorumlama izni verir; böylece izleyiciyle filmin karakteri, filmin ortaya koyduğu ikilemleri beraberce anlamaya çalışırlar.

Yankesici, Bresson'un üslubunu en iyi örnekleyen filmleri arasındadır. Film, Michel (Martin LaSalle) adında entelektüel ve asi bir gencin yankesicilik takıntısına kapılmasının hikâyesini anlatır. Michel başlangıçta, yankesiciliği basit ve geçimini sağlayan bir iş olarak görür; ancak zamanla yankesicilik bir işten çok, bir amaca ve yaratıcı bir edime dönüşür. Neredeyse anında paçayı ele verdiği amatör bir hırsızlık denemesinden sonra, kendisini eğitmesi için usta bir hırsızın yanına çırak olarak girer. Filmdeki yankesicilik sahneleri, heyecanı ve sinema dilini kullanmadaki ustalığıyla nefes kesicidir. Michel, hasta annesi ve kız arkadaşı Jeanne'la (Marika Green) görüşüyorsa da yankesicilik ona en duygusal ve manevi anlamda doyurucu insan ilişkilerini sunar. Bu durum Michel'in çalma sebebinin, sırf para kazanmak olmadığı anlaşılmaya başladığında, daha da açık bir şekilde görülür. Filmin sonunda, artık yakalanmak umurunda bile değilmiş gibidir.

Bresson, alışılmış dramatik araçları kullanmayı reddetse de Yankesici başından sonuna sürükleyici bir film. Michel'in ahlakı sorgulayışı ve yersiz yurtsuzluk duygusu son derece etkileyici. Sinemanın ne olduğu ya da ne olabileceği konusunda insanın düşüncesini kökten değiştirebilecek nitelikteki filmlerden biridir bu. Edebiyata en yatkın yönetmenler arasında olan Bresson karakterlerin iç

dünyasını tasvir etmek ve yazıyla çok daha kolay bir şekilde anlatılabilecek felsefi kavramları özetlemek konusunda özel bir yeteneğe sahiptir. Bu filmdeyse çok daha büyük bir ustalık sergiler; çünkü gerçek dünyanın malzemelerinden yararlanıp bunları şekillendirerek sinemanın tüm niteliklerini harfi harfine kullanarak amacına ulaşır. Yankesici, sinema dilinin dağarcığını genişleten bir film. Bir Bresson filmi izlemek biraz çaba gerektirse de ziyadesiyle tatmin edici ve eğlendirici bir deneyimdir.

Filmden

Bu film polisiye türünde bir film değildir.

Yazar sesler ve resimlerle, bir gencin zaafıyla kendisine uygun olmadığı halde içine girdiği yankesicilikte yaşadığı kabusu anlatmaya çalışıyor.

Yalnız bu macera, eğer olmasaydı, birbirlerini asla tanımayacak iki kalbi, garip yollardan birleştirecektir.

Bu şeyleri yapanların genelde sustuğunu biliyorum.

Veya bundan bahsedenler de bunu yapmamış olanlardır.

Ama ben yaptım.

Kaç günden beri kararımı vermiştim.

Acaba buna cesaretim olacak mıydı?

Çekip gitsem iyi olurdu.

Ayaklarım yere basmıyor, uçuyordum.

Dünyaya hakimdim.

Ama bir dakika sonra yakalanmıştım.

Madem elinizde kesin bir şey yok, madem emin değilsiniz Biz de, sayın bayım, sizi tutmuyoruz.

Serbestsiniz.

Kafamı toparlamak istiyordum.

Yorgunluktan ölüyordum.

Sabaha kadar uyudum.

Annemi görmeyeli bir aydan fazla olmuştu.

Tereddüt ediyordum.

Bekleyin!

Anahtar var.

Kapıyı açayım.

Siz kimsiniz?

Jeanne, bir komşu.

O nasıl?

İyi değil.

Üzülüyor.

Her şeyi eksik.

Size ihtiyacı var.

Bu parayı ona verir misiniz?

Gelmiyor musunuz?

Onu kucaklayıp öpmeyecek misiniz?

Hoşçakal, Jeanne.

Tekrar gelecek misiniz?

Evet, evet.

Jacques namuslu ve açıkgöz bir çocuktu.

Son zamanlarda ondan kaçıyordum.

Ama o akşam İşsizim.

Ne olursa kabulüm.

İş için elinde adres var mı?

Cebine koyup unutmak için mi?

Ben ciddiyim.

Pekala, kabul ediyorum.

Bir kere daha.

El becerin de var.

Şüphesiz daha iyisine layıksın.

Beklemesini bilmek lazım.

Sana ikram edilenle yetinmelisin.

Ancak bu şekilde yeni bir takım elbiseye ve kravata sahip olunur.

Onu tanımadan bir süredir ona bakıyordum.

Aptalca elimi ona uzattım.

Beni tanıdınız mı?

Beni fazla şaşkın ve hafif bulacaksınız.

Ama korkacak bir şeyim mi vardı?

Çok hırsız var mı?

Evet, çok var.

Bir çok tür var.

Sonsuz çeşidi var.

Bütün hırsızlıklar o kadar çok önemli değildir.

Bazıları affedilebilir.

Örneğin nedeni fakirlikse.

Tabii.

Affedilebilecek bazı hırsızlıklar düşünsek, olabilir mi acaba?

- Bu konuda senin bir teorin var.

- Benim mi?

Söyleyin.

Yeni bir şey değil.

Yine de söyleyin.

Pekala, diyelim ki, becerikli, zeki kişiler var.

Çok yetenekli hatta dahi.

Yani toplum için gerekli kişiler.

Hayatları boyunca ot gibi yaşayacaklarına bazı hallerde kanuna karşı gelmelerine izin verilemez mi?

Bana çok zor bir şey gibi geliyor.

Hem de tehlikeli.

Toplum için bu çok yarar sağlar.

Peki, bu üstün kişileri diğerlerinden kim ayıracak?

Kendileri.

Vicdanları.

Kendini üstün bir kişi olarak görmeyen birini tanıyor musunuz?

Emin olun.

Bu sadece ilk adımlar için böyle olacak.

Sonra duracak.

Durulmaz.

Bunu size söyleyeyim.

Bir tür yararlı hırsız, sonuçta bir hayırsever mi olacak?

Ama sayın bayım, bu tersine bir dünya olur.

Dünya zaten tersine duruyor.

Belki bu düzgün hale getirebilir.

Hadi, Michel, bana anlatacak mısın?

İşte hepsini anlattım.

Polisler hatalarını kabul ettiler.

Senden özür dilediler.

Tabii.

Yine de iğrenç bir şey.

Ama susmalıydın.

Onun kafasına neler soktun?

Sözlerine dikkat etmeliydin.

Dikkatini çekerim, birincisi, beni konuşmaya zorlayan sensin.

İkincisi bunun hiç önemi yok.

Adresleri ver.

Gidecek misin?

Biraz para kazandığımda buna ihtiyacım olacak mıydı?

Bu başvurulara gerçekten ümit bağlıyor muydum?

Buna karşın evime gitmek bana korku veriyordu.

Neden gözlerimi ayıramadığım o adam karşıma çıktı ki?

Tabii ki, cüzdan altındaydı.

Nasıl almalıyım?

Hangi parmaklarla?

Bunun kolay olmayacağını çok iyi biliyordum.

Ellerim titriyordu ve gazeteyi de titrettiriyordu.

Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu.

Bu ilk başarı bana cesaret verdi.

Bunu ustalığımdan çok şansıma borçluydum.

Toplumsal teorini yutmadı.

Onu ilgilendiren sensin.

Sana benim hakkımda birşey sordu mu?

Sakin ol.

Şimdi senin ne olduğunu biliyor.

Her şey çok açık.

Sırası gelmişken, iş başvuruların ne durumda?

Hiçbir şeye ihtiyacım yok.

İhtiyacın yok mu?

Hiçbir şeyin olmadan nasıl yaşayacaksın?

Nereye gidiyorsun?

Kal.

Değişik güzergah seçmeye özen gösteriyor, kah o hatta kah bu hatta seyahat ediyordum.

Bir hafta boyunca devam ettim.

Ganimetim parlak değildi.

Bazen sıfırdı.

Riske girmeye değmezdi.

Cüzdanımı geri ver!

Polis çağırmamı ister misin?

Bunu takip eden günlerde evde kalıyordum.

Belki de içgüdüsel bir önlemdi.

Sadece öğlen ve akşam, yemek için dışarı çıkıyordum.

Bu bayan seni arıyordu.

Işığı açar mısın?

Büyük adamın nerede oturduğuna bakın.

Bir virane.

Annem gönderdi, değil mi?

Gerçekten çok hasta.

Durmadan tekrarlıyor: ”Niye kapıma kadar gelip geri döndü?” diye.

Öyle mi yaptı?

Gelmeniz lazım.

Teşekkür ederim, Jeanne.

Gelecek misiniz?

Benim gitmemi ister misin?

Evet, git.

Jeanne sana yolu gösterir.

Bir de anneni sevdiğini söylersin!

Severim.

Hem de kendimden çok.

Ama çek git, rica ediyorum.

Hadi, git.

Tuhaf birisin.

Benden ne istiyorsunuz?

Kimsiniz siz?

Bilmem gerekiyordu.

15 dakika sonra, arkadaş olmuştuk.

Gel bak!

Rochechourt'taki o küçük kafede, becerilerimin çoğunu öğrendim.

O hiç tereddüt etmeden tüm iyi niyetiyle becerilerini bana öğretti.

Parmaklarımı çalıştırmam, onları yumuşatmam gerekiyordu.

Tilt makinesi refleksler için en iyi egzersizi sağlıyordu.

Eve sadece uyumaya gidiyordum.

Ne kadar zamandır oradaydı ki?

Görmeden üstünde yürümüştüm.

Hemen gelin.

JEANNE.

Yüzü sakindi.

Uyuyordu.

Soru sorulmasından hoşlanmadığını biliyorum.

Sana soru sormayacağım.

Seni sıktığımı sanıyordum.

Şimdi her şeyi anlıyorum.

Arkadaşın beni görmeye geldi.

Bana senden bahsetti.

Benden mi?

Ne dedi?

Kötü bir şey mi söyledi?

Ona izin vermezdim.

Hayır, seni seviyor, beğeniyor.

Endişeleniyordum.

Haksızmışım.

Zekanla, istediğin zaman her şeyi başaracaksın.

Şimdi olsun istiyorum.

Seni mutlu etmek istiyorum.

Ama ben ölüyorum, yavrum.

Ayrılacağız.

Hayır!

Yarın daha iyi olacaksın.

Birkaç gün içinde ayağa kalkacaksın.

Doktor öyle söyledi.

Doğru değil mi, Jeanne?

Ben eminim.

Ve işte.

Tüm geriye kalanlar.

Kağıtlar, mektuplar, birkaç resim.

Bitti.

Artık geriye dönüş yok.

Gidiyor musun?

Evet, okuldan kız kardeşimi almalıyım.

Jeanne... Hesap gününe inanıyor musun?

Evet.

Ama onun için endişelenmeyin.

O kusursuzdu.

Nasıl hesap vereceğiz?

Bir kanuna göre mi?

Hangi kanuna göre?

Bu çok saçma!

Hiçbir şeye inanmıyor musun?

Tanrı'ya inandım, Jeanne.

Sadece 3 dakikalığına.

Bir hafta sonra çok tanınmış bir bankanın lobisinde oturuyordum.

Korktum.

Elimden kaçtı.

Paylaşım iskambil oynayarak yapılıyordu.

Parayı korkusuzca masaya koyabiliyorduk.

Gelecek sefere oyunu, ikili değil üçlü oynayacağız.

Anlaşıldı mı?

Anladım.

Geveze değildik.

Ve beraber takım çalışması yaptığımız sürede ne o benim hakkımda fazla bir şey öğrenebildi, ne de ben.

Eşyalarımı mı karıştırıyorsun?

Bunu nereden aldın?

Orada, masanın üstünden.

Şu hırsızlar yine de rezil kişiler.

Tembeller!

Barrington bir tembel değildi.

Tüm gecelerini okuyarak geçiriyordu.

Zenginleri aldatmak ve onlarla dost olmak için.

Dostlarını soyuyorlardı.

Bunun doğru bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?

Hadi, çıkalım.

Hiç değilse cesurdu.

Zamanında hırsızları asıyorlardı.

Şimdiyse hapis.

Hapsin ne demek olduğunu biliyor musun?

Hayal edebiliyorum.

Hiçbir şey hayal edemezsin.

Kitabı bana verir misin?

İstiyorsan al.

– Aynı fikirlere devam mı?

– Evet, devam.

Hayır, sayın bayım, ne düşünürseniz düşünün, insanlığı ilerletecek olanlar, en ustası olsa dahi, yankesiciler değil.

Ben asla böyle bir şey söylemedim.

Bu çok saçma.

Bir soru.

Onların arasında böyle insanların olduğuna gerçekten inanıyor musunuz?

Hangi insanların?

Diğerlerinden farklı olup izin verilmesi gerekenlerin yani.

Nasıl bilebiliriz ki?

Onlar hiç yakalanmıyorlar ki.

Ama sonuçta bu kişiler var.

Zaten siz de bunu onaylıyorsunuz.

Belki böyle birini tanıyorsunuzdur.

Eğer böyle birini tanıyor olsaydım bunu size söylemezdim.

Kuşkusuz öyle.

İzin verir misiniz?

”Barrington”.

Onu tanımıyorum.

Belki de o üstün kişilerden biriydi.

Hayır.

Ama kitaba göz atmak isterseniz alın.

Bir sabah beni görmeye gelin.

Kitabı da bana getirirsiniz.

Biliyorum benden şüpheleniyor.

Sen de öylesin.

Kabul et.

Neyi kabul edeyim?

Hiçbir şey.

Oraya gitme.

Gideceğim, elimde değil.

Pekala, eğer mecbursan git.

Beni hemen kabul edeceğini sanmıştım.

Beni uzun süre bekletti.

Size kitabı getirdim.

Hangi kitabı?

Oh, evet.

"Barrington".

Barrington ilginizi çekiyor mu?

Her şey ilgimi çekiyor.

Tabii ki.

Genç bir yazar için Yüzünde alaycı bir hal gördüğümü sandım.

İğne ve kanca imal edip ceplere sokuyordu.

Alın.

Nuremberg'li bıçakçı bundan 15 tane imal etmiş.

Beni affedin.

Sizde kalsın.

Hoşçakalın.

Nasıl düşünememiştim ki?

Bu bir tuzaktı.

Acele etseydim, belki onları hala evdeyken yakalayacaktım.

Hiçbir şey yerinden oynamamış görünüyordu.

Her şey yerli yerindeydi.

Bu hamlenin yardıma ihtiyacı yoktu.

Ama büyük bir el becerisi gerekiyordu, ki henüz bu bende yoktu.

Şans benden yanaydı.

Bir parmak bileziği kavrıyor, böylece dönmesini engelliyor.

Bu sırada baş parmak deri kayışı tokadan çıkartıp kurtarıyor.

Sık sık bunu deniyordum.

Pazar günüydü.

Jacques ve ben dışarı çıkmayı planlamıştık.

Jeanne daha sonra bizimle buluşacaktı.

Ama ne yakışıklı!

Ne güzel!

Jeanne nerede?

Aşağıda.

Bizi bekliyor.

Üzüntülüsün.

Hayır Gerçek yaşamın içinde değilsin.

Başkalarını ilgilendiren hiçbir şeyle ilgilenmiyorsun.

Geliyor musun, Jeanne?

Geliyor musun, Michel?

- Nereye gidiyorsunuz?

- Uçağa bineceğiz.

Siz gidin.

Ben burada kalacağım.

Michel nerede?

Koşarken düştüm.

Demek buradasın!

Çok korktum.

Neden korktun?

Sadece korktum işte.

Açıkla.

Elinden mi yaralandın?

Biraz.

Önemli değil.

Jeanne nerede?

Evine götürdüm.

Ama yine gidip alabilirim.

Onu seviyorsun.

İtiraf et.

Peki, o seni seviyor mu?

Ona hediyeler ver.

Hiç hediye düşündün mü?

Saat çok güzeldi.

Son derece gözü pek olmuştum.

İki suç ortağım ve ben, mükemmel anlaşıyorduk.

Bu böyle devam edemezdi.

Onu nerede gördüm ki?

Onu tanımam gerekirdi.

Hadi ama, neyin var?

Oku şunu.

Polis Jeanne'i çağırmış.

Neden Jeanne?

Bilmiyorum.

Ne yapmasını önerirsin?

Tabii ki oraya gitmesi gerekir.

Başka türlü davranamaz.

Hepsi bu mu?

Önlemlerini alman için seni uyarmak istedim.

Hangi önlemleri?

Beni geciktiriyorsun.

Beni görmüşler miydi?

Ne saklanır ne de kaçar bir havada olmamalıydım.

Onun geldiğini duymamıştım.

Siz miydiniz?

3 gün önce de gelmiştim.

Sizi bir süre bekledim.

Hava alıyordum.

Haklısınız.

Bu küçük odada kitaplarınızın, defterlerinizin içine dalmış olarak kalmak çok sağlıksızdır.

Benden şüphelendiğinizi biliyorum.

Tutuklamaya hakkınız olduğuna inanıyorsanız beni tutuklayın.

Bana kelepçe takın.

Çıkartın, ama beni çileden çıkartmayın.

Etrafımda dönüp durmaya devam etmenizi istemiyorum.

Aksine sizi rahat bıraktım.

Benimle oynamak, alay etmek için.

Bu kadar yeter.

Bu kadar yeter!

Bağırmayın.

Sakin olun.

Kendinize hakim olun.

Kafanızı karıştırmayın.

Hadi, oturun bakayım.

Buradayım çünkü size duyduğum ilgiden dolayı İlginiz umurumda bile değil!

haberim olmayan küçük bir olay hakkında size bilgi vermek istedim.

Bir seneden fazla bir süre önce bir şikayet yapılmıştı.

O zaman henüz tanışmamıştık.

Bir genç kız mahalle karakoluna başvurmuştu.

– Hangi genç kız?

– Boş ver, bu önemli değil.

Binada oturan yaşlı bir kadının dairesinde parası kaybolmuştu.

– Şikayet ertesi gün geri alınmıştı.

– Neden?

Çünkü çoğunlukla suçlu, bir akraba veya dost olur ve tutuklanması istenmez.

Oysa bu hanımın bir oğlu vardı.

Annesinden çalmak tam bir hırsızlık sayılmaz.

Hem belki de paralarını ortak kullanıyorlardı.

Ama bir ay sonra, aynı genç adam Longchamp’da, hipodromda yakalanıyordu.

Olay fazla belirgin değildi, onu geçiyorum.

İtiraf edin ki, hepsi bir araya gelince Peki bu genç adam kim?

Tabii ki, siz!

Yanılıyorsunuz.

Yanılmıyorum.

Tuhaf metotlar!

Metotlarımı bir kenara bırakın.

Psikoloji yapmak yerine, emin olmak isteseydiniz sizi görmeye geldiğim zaman odamı aratırdınız.

Neden aratmadınız?

O gün, geldiğim de odanızı aratmıştım, sayın bayım.

Peki ne bulundu?

Tabii ki, hiçbir şey.

Bütün bunlar canımı sıkıyor.

Benden ne istiyorsunuz?

Gözünüzü açmak istedim Gözlerim tamamiyle açık!

kendi üzerinize çevirmek için.

Ama zaman kaybedeceğim.

Gelecek konusuna gelince sizin geleceğiniz

Niye buna karışıyorsunuz?

Siz peygamber misiniz?

Geleceğim sizi ilgilendirmez.

Doğrusu beni biraz ilgilendiriyor.

Size birkaç soru sormalıydım.

Ama yapmadım İtiraf etmeniz gerekli değil.

Basit bir rapor yeterli olur.

Adamlarımdan birinin sözüne dayanarak tutuklanır ve hapse girersiniz.

Şimdilik hoşçakalın.

Peki, niyetiniz nedir?

Niyetim mi?

Bilmek istiyorum.

Bana şikayetimi kendi isteğimle mi yoksa annenin dileğiyle mi geri aldığımı sordular.

– Peki, ne cevap verdin?

– Annenin istediğini söyledim.

Bu doğru mu?

Evet.

Demek biliyordu.

Sen de biliyor muydun, Jeanne?

Neyi biliyor muydum?

Ama şimdi biliyorsun.

Beni deli etmek için hepiniz yemin mi ettiniz?

Baksana, polis seni benim hakkımda sorguluyor.

İsmini telaffuz etmediler.

Ama hiçbir gelirim olmadan yaşadığımı görüyorsun.

Hiç değilse bunu itiraf etmeliyim.

Hiçbir şey fark etmiyor musun?

Düşünsene, budala.

O sen misin?

Evet, benim.

Ve beni tutuklayacaklar.

Aman Tanrım!

Ama ellerinde tam bir kanıt yok ve beni salıvermek zorunda kalacaklar.

Bunu nasıl yapabildin?

Bundan daha çirkin bir şey olamaz.

Bunu bilmiyor muydun?

Bir hareketin ve onu yapmanın çirkin olduğu çok iyi bilinebilir.

Ama neden?

Niçin?

Paçamı kurtarmak içindi.

Hiçbir şeyde başarılı olamıyordum.

Çileden çıkmıştım.

Bunun için bin türlü çözüm var.

Sen kabul ediyorsun.

İçkici bir babayı, seni ve kardeşini terk eden anneyi kabul ediyorsun.

Ve her şey senin omuzlarında.

Durum bu.

Durum bu da ne demek?

Bilmiyorum.

Belki her şeyin bir nedeni vardır.

Jeanne, gerçekten çok safsın.

Gerçeği söyle.

Hırsız olduğuma inanıyor musun?

Yalan söyleme.

Evet, buna inanıyorum.

O zaman elimden gelen bir şey kalmıyor.

Bu çok korkunç.

Gidecek misin?

Bu fikir birden olası gibi göründü.

Hayır.

Hayır.

Bir valiz almak istediğimi hatırlıyorum.

Ne yaptığımı çok iyi bilmiyordum.

Gara kadar gitmeme izin verecekler miydi?

Doğruca gişeye gittim.

O dakika bende unutulmaz bir anı bıraktı.

Milano'dan Roma'ya gittim ve kısa bir süre sonra İngiltere'ye geçtim.

2 sene boyunca Londra'da yaşadım.

İyi işler çevirdim.

Ama kazancımın büyük bir kısmını ya kumarda kaybettim veya kadınlarla harcadım.

Hiç bir amacım olmadan tekrar Paris'teydim.

Cebimde de hiçbir şey yoktu.

İstemeden kendimi tekrar orada buldum.

Daire sanki boş gibi görünüyordu.

Niye bu çocuğa bakacaktım ki?

Baban ne söyledi?

Kız kardeşimi alıp gitti.

Onu bir daha görmedim.

Her şeyi aldı.

Bir çocuk doğurmak, cinayet değil ki!

Öyle.

Delirmiştim.

Niye evlenmediniz?

Ben istemedim.

Sen mi istemedin, Jeanne?

Birini sevdiğine inandırıp, hayatın boyunca onu aldatmak, iyi bir şey mi sence?

Peki onu sevmiyor muydun?

Hayır.

Yeterince değil.

O nerede?

- Üç aydan beri ortada yok.

- O!

Jacques!

Bu imkansız.

Sana yardım edeceğim.

Çocuğunla ilgileneceğim.

Hayır.

Gitmelisin.

Ve bir daha asla geri dönmemelisin.

Hâlâ daha namuslu olabilirim.

Hiç değilse denememe izin ver.

Polis ve ben birbirimizi gözden kaybetmiştik.

O yüzden rahattım.

- Bahisçi misiniz?

- Ben mi?

- Oynayacak mısınız?

- Belki Hiç bir şey kazandınız mı?

Hayır, ya siz?

Bakın.

Belki yanılıyordum.

Tuhaftı.

Kazanan at onunki değildi.

Gözlerinde kötülük eğilimini gördüm sandım.

Bu duvarlar, bu parmaklıklar onlara aldırmıyorum.

Onları görmüyorum bile.

Düşünce olarak Hangi düşünce?

Sakınmalıydım.

Yakalanmama izin verdim.

Bu düşünce dayanılır gibi değil.

Acı çekiyorsun.

Her şeyi itiraf ettim.

Bunu dikkate alacaklardır.

Sorgulamada inkar edeceğim.

Onlara zorluk çıkaracağım.

Neden geldin?

Senden başka kimsem yok.

Sana "kötü bir iş yaptım, sen kazandın." demem için mi geldin?

Kimseyi istemiyorum, hiç kimseyi.

Gitme.

Ona söylemediğim başka bir şey vardı.

Neden yaşayayım ki?

Henüz bir şeye karar vermemiştim.

Jeanne tekrar gelmedi.

Ufaklık hasta oldu.

Üç hafta boyunca yüksek ateşi vardı.

Artık endişeli değilim.

Michel, yakında seni görmeye geleceğim.

Jeanne.

Bu mektubu okuyunca, kalbim hızla çarptı.

Bir şeyler onun yüzünü aydınlattı.

Oh, Jeanne, sana ulaşmak için öyle tuhaf yollardan geçmem gerekti ki.

AU HASARD BALTHAZAR/ Rastgele Balthazar (1966)

95 dk

Yönetmen:Robert Bresson

Senaryo:Robert Bresson

Ülke: Fransa, İsveç

Tür: Suç, Dram

Vizyon Tarihi:25 Mayıs 1966 (Fransa)

Dil:Fransızca, Latin

Müzik:Jean Wiener

Çekim Yeri:Guyancourt, Yvelines, Fransa

Kelimeler: eşek, kader, aziz, devamı…

Nam-ı Diğer: Au Hasard Balthazar | Balthazar

Oyuncular: Anne Wiazemsky, Walter Green, François Lafarge, Jean-Claude Guilbert, Philippe Asselin

Özet

Rastgele Balthazar, 1966 Fransa - İsveç ortak yapımı dramatik filmdir. Özgün adı Au Hasard Balthazar olan film Mayıs 1971'de Türk Sinematek Derneği'nde özgün adıyla gösterildi. 1990'da 9. ,2000 yılında da 19. Uluslararası İstanbul Film Festivali'nde, son olarak da Mart 2009'da Ankara Uluslararası Film Festivali'nde "Rastgele Balthazar" adıyla gösterildi.

Sıklıkla bir "film ressamı" olarak tarif edilen ve sinema tarihinin en ayrıksı ve kişisel yönetmenlerinden biri olan Robert Bresson'un 50 yıllık kariyeri boyunca çevirdiği her biri ayrı bir kategoriye sokulabilecek 14 filminden 8. sidir. Filmin senaryosunu da Bresson yazmış ve her zaman olduğu gibi bu filminde de amatör oyuncularla (Bresson onlara model demeyi tercih ediyordu) çalışmıştır. Oyunculardan Anne Wiazemsky (Marie rolünde) ve François Lafarge bu filmden sonra profesyonel olmuşlardır.

Kendine özgü deneyüstücü (transcendental) ve ruhani (spiritual) sade bir üslup geliştirmiş olan Bresson koyu bir Katolikti ve bu filmi de birçok filmi gibi dinsel alegoriler içeren bir mesel olarak kabul edilebilir. Filmin baş kahramanı bir eşektir ve doğduğunda ilk sahipleri olan çocuklar tarafından bir oyun olarak vaftiz edilirken Balthazar ismi verilmiştir. Filmde Balthazar'ın doğumundan ölümüne kadar olan çileli öyküsü ve ona paralel olarak olayın geçtiği köyün ve oradaki yaşamın öyküsü 'resmedilir'. Eşek kimisi şefkatli kimisi zalim çeşitli sahipler arasında el değiştirdikçe ve onlardan eziyet gördükçe bir anlamda yüklerini çektiği bu insanların günahlarını da çeker. **Bresson'un bir hayranı olan Jean-Luc Godard'a göre "Rastgele Balthazar" bir buçuk saate sığdırılmış yaşamın ta kendisidir**.

Film Bresson'a aynı yıl Venedik Film Festivali'nde OCIC ödülü kazandırmıştı. 1967'de ise kendi ülkesinde, "Fransız Sinema Eleştirmenleri Sendikası En İyi Film Ödülü" nü aldı.

Filmden

Onu bize ver.

Lafı bile olmaz çocuklar.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla, Seni vaftiz ediyorum Balthazar.

Amen Bilgelik tuzundan al.

Jacques Marie Gelecek sene görüşürüz.

SENELER GEÇER

Bu o!

SATILIK MÜLK

Marie gel, bak Şuna bir bak.

Ekime hazır 200 hektar arazi.

Hepsini ben, bir okul öğretmeni olan ben, kitaplardan öğrenerek yaptım.

Ama arazi bizim değil.

Boşver, idare ederiz.

Süper bir eşek Hızlı Modern Kız onu seviyordur, adam da kızı.

Adam da kızı mı?

Doğru Öyle deme.

Bir eşek?

Sessiz ol AVUKAT "Kızım da öldüğüne göre, asla geri dönmeyeceğim.

" "Çiftliği satmadım, o halde neden siz işletmiyorsunuz?

" "Bir keresinde bana denemek istediğinizi söylemiştiniz.

" Bunu yapmak için öğretmenliği bırakmalısınız.

Devam edin!

"Çiftliği işletmek için gereken resmi iznim ektedir.

" "Avukatım, başlamak için gereken parayı ödünç verecektir.

" "Sizi tamamen serbest bırakacağım.

" "Bana hesap pusulalarını vermek zorunda değilsiniz.

" Şimdi de pusulaları size vermem gerektiği söyleniyor.

Bu doğru Buna mecbur değilim.

Reddedersem ne olacak?

Bunu tavsiye etmem.

Zâten yeterince dedikodu var.

Dedikodu mu?

Eşeği eve götür, ben yürüyeceğim İsimsiz mektuplar Ormanın satılmasından sonra gelmeye başladı.

Babanın, benim babamı dolandırdığını iddia ediyorlardı.

Delil olmadan, elbette.

Ne kadar âdice!

Babanın başarısının fiyatı: Haset ve kıskançlık Babamın utanacak bir şeyi yok.

Bu meseleyi halletmek için geldim.

Baban bu mektuplara inanıyor mu?

Babam asla bir teşekkür beklemedi.

Şimdi incinmiş durumda.

Evet, o Balthazar.

Marie, hiçbir şey değişmedi.

Senden başka, Marie.

Daha hoş ve öncekinden daha güzelsin.

Sana daha önce burada söylediğimi hatırladın mı?

Tek aşkım olacağını.

Fakat ben seni sevdiğime emin değilim, Jacques.

Bilmek o kadar zor mu?

Seni sevmeseydim, oyalardım.

Benimle olmaktan mutlu değil misin?

Çok mutluyum.

Onunla yalnız konuş.

Ben bekleyeceğim.

Bu işin aramıza girmesine izin verme.

Yeniden buluşacak mıyız?

Bu kadar gururlu olmasaydın işler yoluna girecekti.

Neden ben jest yapmak zorundayım?

Çocuk senin tarafındaydı, sen ise onu fırlatıp attın.

Onlara pusulaları ver.

Bu benim işim.

Bir şey vermeye mecbur değilim.

Zaten onları bulamıyorum.

Bu, düşmanlarına yarayacak bir davranış.

Kimin haklı olduğuna mahkeme karar verecek.

Marie saklandığına ve onu beslemediğine göre neden eşeği elimizde tutuyoruz.

Bu eski moda eşek bizi gülünç düşürüyor.

Gülünç duruma düşmekten ne olursa olsun sakınmalıyız.

Balthazar Onun için pek çok garip iş yaptığını söylüyorlar, odun kesmek gibi.

Çok nazik biri.

Tersine, rahip onun kaba şakalarına göz yumuyor.

Onu neden aldın?

Bir hafta deneyeceğiz.

İyi geceler, Gėrard İyi geceler.

Çık dışarı!

Derhal!

Ne diyorum sana!

Marie, nereye gidiyorsun?

Hiç bir yere.

Öyleyse geri gel.

Buraya neden geldin?

Benim olanı arıyorum.

Ben hırsız değilim.

Çek git!

Marie!

Şimdi!

Yanlış bir şey mi var?

Gėrard bir harika; fırın için gereken her şeyi hazırlamış.

Sen mi aldın, Gėrard?

Ben mi?

İnkâr etme.

Almadan önce sormalısın.

Elbette.

Bir şeye ihtiyaç duyarsan, söyle.

Sıkıntı çekmeni istemem.

Teşekkür etmek için, sana bir hediye aldım.

Şuraya bak.

Ama bir daha seni Marie ile görürsem, her şeyi geri alırım.

Neredeydin?

"Polis karakoluna gelin" Seni saklayacağım.

Sınırdan kaçabilirsin.

Benimle eğlenme!

Gözyaşlarımı küçümseme!

Neden konuşmayacak mışım?

Yanlış iz peşindesiniz.

Sana soran yok.

Bunu yapamazlar, sümüklüler!

Kumpas bu.

Onları bana ver, sonra geri alırsın Başparmakların!

Beni tutukluyor musunuz?

Şimdilik hayır, ama gözümüz üstünde olacak.

Gidebilirsin.

Geberin, piçler!

Cevap vermeyeceğim.

Bu benim özel hayatım ile ilgili.

Arkadaşların kolayca cevapladı.

Bunu açıklayabilir misin?

Açıklamak?

Açıklamak bana mı kalmış?

Beni suçladığımıza göre, belki aradığınız benim.

Kim?

Kim?

Câni.

Nasıl?

Ne zaman?

Yalnız mı?

Bu beylerin ilgisi yoktu.

Kaçakçılığı aklından bile geçirmediğini söylemiştin.

ve sınırın yakınında bile bulunmadığını.

Polisin elinden kurtulmak istemiştim.

Yeter!

Bu adamı tutuklayın!

Ben masumum!

Kanuna engel oluyorsun.

Suçlama: Budalalık Defolun!

Ne istiyorsunuz?

Bizim hakkımızda çok şey biliyorsun, Arnold.

Muhbir!

Basın gidin!

Sizi savundum.

İşinize bakın!

Bizi de bulaştırmaya çalıştın, ama câni sensin.

Saçmalaık!

Saçmalık mı?

Senin gibi bir sarhoş mu söylüyor bunu?

Ertesi gün ne yaptığını hatırlayamayacaksın.

Neden parmak izini aldıklarını sanıyorsun?

Câni!

-Neden beni tutuklamadılar?

-Kanun yavaş işliyor.

Ne kadar yavaş?

Aylar, belki bir yıl.

Yalancı!

Tekrar etsene.

Yalancı!

Yalancı!

Durun!

Serseri!

Bak, nasıl da titriyor.

Zavallı hayvan.

İki ay geçti, hiç gelişme yok.

Yakında sona erecek.

Dur!

Câni!

Onu senin elinden kurtaracağım.

Kalkacak durumda değil.

Onu alacağım.

Bu yol onu öldürebilirdi, ama iyileştirdi.

tuvalim üzerinde yapıların karmaşası beliriyor her biri kendi diyalektiği ile beraber, kontrolüm dışında.

Şelaleyi görmüyorum, O, aramızda herhangi bir mantıki ahenk olmaksızın kendini bana dikte ediyor Onun dökülüşü beni harekete geçiriyor.

Bir çeşit düşünce ressamı mı?

Bir aksiyon ressamı.

Birisi kasıtsız bir suçtan sorumlu tutulabilir mi?

Stresin veya içkinin etkisiyle şuurlu olarak hatırlayamadığı bir şeyin?

"Şuuraltı" her şeyi örter ve suçlunun kendisi olduğunu bilmez.

Darağacı olmaz, darağacı olmaz.

Zavallı başım!

Bakire Meryem, İsa ve bütün azizlerin üzerine yemin ederim ki, bir daha asla içki içmeyeceğim.

Amen.

Korkmak mı?

Neden korkmak?

Afraid of what?

Korku Sezonun en önemli zamanında ayrılacak kadar çılgınsın.

You're crazy to leave at the height of the season Kötü şans getiren şeytan!

Mahkemeyi terketme, yalvarıyorum sana.

Bana hakaret ediyor.

Gerçek bir mahkeme bana hakaret edilmesine izin vermezdi.

Mahkemeyi terkedersen doğrudan seni suçlu bulacaklar.

I 'll take him on -Vakit kaybı -Hayır, o çok zeki Kabiliyetli olduğunu mu söylemek istiyorsun?

Deha mı?

Hanımlar, beyler Bu yüzyılın en kudretli beynini takdim etmek bizim için büyük bir zevk.

Biri bana üç haneli bir rakam söyleyebilir mi?

-772 -834 Şimdi, 2 ila 9 arasında bir rakam.

-7 -3 Matematikçimiz şimdi çarpma işlemini yapacak Şimdi 5 haneli bir rakam.

14721!

Başka bir 3 haneli rakam.

418!

Arnold!

Uyan!

Hâlâ vakit varken kaç!

Çok geç.

Bak kim var burada.

Geri geldin, seni sersem.

Neyse ki sana bir silah getirdim.

Boş!

Kalk, Arnold.

Sana büyük haberlerim var.

İçkiler Arnold'dan!

Arnold'ın ikramı!

Gerçekten mirasa kondu mu?

Amcasının vasiyeti sayesinde, Arnold epeyce bir parayı miras aldı.

Vasiyet geçerli, buna şüphe yok.

sadece bir kaç formalite.

-Geleceğini biliyordum.

-Neden gelmeyeyim?

Beni gözetliyorsun.

Ne yaptığını bilmek istedim.

Bu çocukta ne buluyorsun?

onu seviyorum.

Aşkı açıklayamazsın.

Ne isterse yaparım.

Zavallı çocuk Onu her yerde takip edeceğim, eğer isterse onun için kendimi öldürürüm.

Bir şey kırmıyor musun?

Öfkelenmiyor musun?

İç, budala!

Seni sosyal parazit!

Baban acı çekiyor.

sadece bizim için yaşıyor.

Bizi sevdiğinden fazla acılarını seviyor o.

Son bir defa sana rica ediyorum.

Benimle eve gel, yoksa zorla geri getirileceksin.

Beni koru!

Uzaklara götür.

Baban seni öldürecek.

Babam benden bıktı.

Onu istiyorsan, bedelini öde.

Arnold Kardeşim Bizi terk mi ediyorsun Arnold?

, Evet.

Çok yaşa Arnold!

Çok yaşa Arnold!

Hoşça kal, arkadaşım Buradan geçen ahmakları görerek sonsuza kadar burada kalmaya mahkûm edildim.

Hoşça kal, eski dost ve sen , yoldaşım

Ölüm ilamı iki hafta önce gönderildi.

Eğer mirasçısı yoksa, eşyalarını satacağız.

”SATIŞ EMRİ”

Pazara sevket.

Zedelenmiş.

Uygun bir koşum takımına ihtiyacı var.

Değmez.

Sonbaharda onu ıskartaya çıkartacağım.

Beni geri çevirme!

Utanman yok mu?

Babanın evine git.

Yapamam ve yapmayacağım.

Bir mevkii vardı.

Onun şerefine leke sürdün.

Gėrard ile işim bitti.

Orad artık kalamam.

Tek istediğim kalacak bir yer.

Bırak samanlıkta uyuyayım.

Ne kadar naziksin.

İstersen   seni öperim.

Kurulan.

Elbiselerini bana ver.

- Kimse seni buraya gelirken gördü mü?

- Hayır.

Ne bakımsız bir yer!

Pişmanlık duyacak bir şey olmadan   ölünecek bir yer.

ölmek hakkında konuşan kim?

Benim.

İnandığın bir şey var mı?

Evet, Sahip olduğum şeye inanırım.

Parayı severim, ölümden nefret ederim.

Fakat öleceksin, herkes gibi Hepsinden fazla yaşayacağım.

Yaşlısın.

O kadar değil.

Çirkinsin.

Bırak yiyeyim, yaşlı pinti!

Açlıktan ölüyorum.

Paranı botunda sakladığını söylüyorlar.

Neye yarar?

Al bunu!

Zenginsin ve elektriğin yok.

Artık hiç bir şeyimiz yok.

Ev bile bize ait değil.

Babam, sahip olduğu her kuruşu alacaklılara ödedi.

Şerefe önem verirsen olacağı budur.

Baban hayatını yükümlülükler altına girerek harcadı.

Ne için?

On kişiden biri bile onun masum olduğuna inanmıyor.

Benim yükümlülüklerim var mı?

Serbestim, Sadece bana faydası olana bağlıyım, Kâr getiren şeylere, özellikle de büyük kâr getirenlere.

Hayat bir panayırdır, kelimelere ihtiyacı olmayan bir pazar.

Banknotlar kâfi gelir.

İnsanlara para verirsen, yükümlülüklerinden kurtulabilirsin.

Hiç vermeden yapabilirsen, çok daha iyi olur.

Herkes olaylara aynı şekilde bakmaz.

İstediğini yaparsın ve hâlâ saygı görebilirsin.

Cüret meselesi, bir kendine güven olayı.

Şunu geri al.

Paraya ihtiyacım yok; arkadaşa ihtiyacım var.

Evet, bir arkadaş.

Kaçmak için gereken şeyi verecek bir arkadaş.

Hep kaçmak istedim.

Kaçmak mı?

Uzaklaşmak.

Sevinçlerimi ve üzüntülerimi paylaşacak bir arkadaş.

Onları paylaşacağım, fakat umarım üzüntüden çok sevinç olur.

Bir saat önce buradaydı.

Ona yiyecek ve barınak mı verdin?

Bir şeyler yedi.

Geri gelecek, uzun süredir kayıp bir çocuk gibi.

Evet, evet, barışacaksınız.

Genç değil, ama iyi çalışıyor.

Onu alın.

Marie memnun olacaktır.

Size olan borcumu unutmadım   gerçi önemsiz bir miktar.

Ondan daha fazlası.

Onu alın, böylece ödeşelim.

Hayır, hayır.

Benim küçük kızım!

Her şey harap oldu, tam da başarmak üzereyken.

Her şey bu kadar kısa sürede yok oldu gitti.

Her şey yoluna konulmalı.

Nasıl?

Babam mahkemenin verdiği cezayı ödemek istiyor.

Babam bunu kabul etmez.

Gururunun içinde hapsolmuş, şaşırmış.

Jacques, Ne kadar çok senin gibi birini hayal ettim.

Dürüst biri, biraz saf.

Bana, "Benimle gel, senin suçun değil"   diyecek biri.

Suçtan kastettiğin nedir?

Bu kadar şok yeter, yeterince delirttim seni.

Şimdi herşeyi biliyorsun.

Hâlâ benimle evlenmek istiyor musun?

Evet.

Çok geç.

Benden utanacaksın.

Hayır.

Beni asla suçlamayacak mısın?

Asla.

You'll take me for ever?

Evet.

Fakat Jacques, Evliliğin modası geçti.

Her neyse, evleneceğiz.

Yoksulluk çekeriz, fakat ben çok çalışırım.

Beni sıkıyorsun, sıkıyorsun.

Sakinleş.

Bu sıra üzerinde hâlâ isimlerimizi görüyorsun, oyunlarımızı, Balthazarı fakat ben hiç bir şey görmüyorum.

Hiç bir şey hissetmiyorum, kalbim veya duygularım yok benim.

Sözlerinin artık üzerimde hiç bir tesiri yok.

Aşk beyanlarımız ve verdiğimiz sözler sadece hayal mahsulüydü, gerçek değil.

Gerçeklik bambaşka bir şey.

Onu seveceğim, seveceğim.

Onu geciktirmek istemiyorum.

Gitme, bırak gitsinler.

Bu işi artık bitirmek istiyorum, ilk ve son olarak.

Soyulmuş, dövülmüş, buraya kilitlenmiş.

Marie gitmiş.

Gitmiş mi?

Asla geri gelmeyecek.

Yeis içinde, onu rahatlatın.

Herkes için affetme olmalı.

Acılarınıza karşılık, çokça affedileceksiniz.

Belki de düşündüğünüzden az acı çekiyorum.

"Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez. Dert verse de, büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder; Çünkü isteyerek acı çektirmez, İnsanları üzmez." (Ağıtlar 3:31-33)

Sevgili Tanrım, onu da benden alma.

Biliyorsun, hayatım ne kadar üzüntülü ve bedbaht olacak.

Onu bize ödünç ver.

Yeterince çalıştı.

Ayrıca o yaşlı ve sahip olduğum yegâne şey.

Sadece bir gün için.

Daha ne olacaktı.

O bir aziz.

Parfüm Çoraplar Altın Durun!

Gümrük muhafaza!

LE DİABLE PROBABLEMENT /Şeytan Herhalde/Olasılıkla şeytan (1977)

95 dk

Yönetmen:Robert Bresson

Senaryo:Robert Bresson

Ülke:Fransa

Tür: Dram

Vizyon Tarihi:01 Haziran 1977 (Batı Almanya)

Dil:Fransızca

Müzik:Philippe Sarde

Nam-ı Diğer: The Devil, Probably

Oyuncular: Antoine Monnier, Tina Irissari, Henri de Maublanc, Laetitia Carcano, Nicolas Deguy

Özet

Charles, reddettiği siyaset, din ve psikanaliz arasında sürüklenir. Gün gelir nihayetinde, içinde yaşadığı toplumun ahlaki ve fiziksel çöküşünden ne kadar da derinlemesine tiksindiğini farkeder ve intiharın tek seçenek olduğuna karar verir.

Filmden

GENÇ BİR ADAM PERE LACHAISE'DA İNTİHAR ETTİ

PERE LACHAISE

"İNTİHAR CİNAYETTİ"

****

Altı ay öncesi

Ağırlığını sola veriyorsun.

Sonra da sağ ayağına.

Sonuç Sen!

Göster bana!

Sen yürüyemezsin.

Sen de öyle.

Sen de.

Sen yürüyebilirsin.

Her şeyin yok olmasını istiyorum.

Herkesin yok olmasını istiyorum.

Çok kolay.

Yüz binlerce sloganla akıllarını çelebiliriz!

Neyi yok edecek?

Nasıl yapacak?

Her şeyi bilmek istiyorsun bu yüzden asla hiçbir şey yapmıyorsun.

- Ondan sonra geriye ne kalacak?

- Bunun önemi yok.

Her ne kalırsa bunun adı gelişim olacaktır.

Tüm bunların anlamını bilmek istiyoruz.

Anlamını mı?

Anlam arama!

Kapa çeneni!

- Tek gücümüz - Bırak artık şunu!

Yarım akıllılar, aptallar!

Budalalar, hepsi hem de!

İNSANOĞLU VE DOĞASINI KORUMA TOPLULUĞU

Her yerde yüzlerce ölü ağaç.

Bölgedeki bir boğanın bacaklarının röntgeni.

Tarıma faydalı kuşların ve böceklerin yok edilmesi.

Sızıntılarla okyanus ve nehirlerin kirletilmesi.

İnsan dahil organizmalardaki zehirlerin stabil hale getirilmesi.

Ölüm riski bile onları durdurmaya yetmeyecek.

Bunları da durdurmayacak.

Tankerlerden dökülen atık maddeler.

Peki bunlar hiç mi risk oluşturmuyor?

Sadece ses değil Ama binlerce feet yukarıda oksitlerin salınımı ozon tabakasına zarar verir.

Mavi gökyüzü diye bir şey kalmayacak.

Daha kalabalık ama daha az yaşanılabilir bir dünya.

Kâr marjı için bütün bir türün yok edilmesi.

Geçen son birkaç yüz yıl içinde 280 kuş ve memeli türü yok edildi.

400 bin fil.

Bu yıl Kenya'da 1,000 gergedan öldürüldü.

İki milyon dolar için 180 bin yavru fok.

– Nereye gittiğini biliyor musun?

– Evet.

– Nereye?

– Onun evine.

– Evi yok ki.

– Odası var.

– Anne babanın kalbini kıracak.

– Bunun için elimden bir şey gelmez.

– Onu bu kadar çok mu seviyorsun?

– Sevdiğim sensin Michel.

– Onunlayken başka bir şey ama aşk değil.

– O zaman ne?

Bilmiyorum.

Burada 5'te olmamı istedi.

Hiç gelmeyebilir de.

İşte burada!

Luther'in, yığınların ancak yutulduğunda, kirli ellerin buna bulaştığında kutsal olması gerektiğine karar verdiği için mi?

– Kirli mi?

– Papazlık makamınca takdis edilmemiş eller.

Montesquieu, Katoliklerin Protestanizmi yok edip sonra da Protestan olacaklarını söylemişti.

Protestanların peşinde koşuyorsun.

Bunun sebebi istediğin gibi düşünüp yaşayabilmen mi?

Hristiyanlığı modern yaşama uydurmaya çalışıyoruz.

– Buna kimin ihtiyacı var ki?

– Eski klişelerden bıktık artık.

Ama rahipler ve sadıklar sürekli bu amacın peşinden giderler.

Bu uğraşlarınıza bizi alet etmeyin artık!

Yarının kilisesini hazırlamak ve daha akla yakın bir Hristiyanlık inşa etmek için günlük toplanırlar.

Mantıklı!

Ama tüm dinler mantıksız!

Sevsen de sevmesen işte bu yüzden geleceğin Hristiyanlığında dine yer olmayacak.

Zamana göre hareket etmen lazım.

Zamanın canı cehenneme!

Sen ve rahiplerin o kadar medeni, o kadar kültürlüsünüz ki!

Bu yüzden mi müzik bu kadar ruhsuz ve ilahilerin bu kadar bayat?

Tüm bu uydurma sözler ve jestler o kadar önemsiz ki!

Tanrı kendini öyle sıradan işlerle ifşa etmez.

Madem mucizelere inanmıyorsun en azından fakirlerin ve ezilmişlerin kaderini bizimle paylaş.

Büyük bir çile var.

Kenar mahalleden bir papaz bana şöyle demişti: ”Sıkıldım!” İşte geldik!

Gidelim!

Bu utanç verici!

Tanrı bir haindir

Beni asıl şaşırtan şey senin Edwige’e davranış şeklin.

Parasını al ama onu yalnız bırak.

Ne de olsa senden nefret ediyor.

Peki ya sen?

Hislerimi alenen belli etme gibi bir alışkanlığım yok.

Onun için bir şeyler hissettiğimi de nereden çıkarıyorsun?

Hissetmek mi?

– Onu kandırıyorsun!

– Edwige, bu doğru mu?

Charles, lütfen.

Sen karışma.

Bizi yalnız bırak!

Nerede kalmıştım?

Çoktan başlamış süreci hızlandırarak ” kitaplar, filmler ve uyuşturucularla çoktan başlamış virgül ” Cazibesine rağmen yakınlık konusunda hiçbir fikri yok.

Onu sevmediğini zannedecek.

Sevmediğimi kim söylüyor?

Şimdi git ve acele et.

Onu sana getireceğim.

Biz gidiyoruz.

Gitmek istiyor musun?

Bunca şeyden sonra beni terk edemezsin.

Biliyorsun, sadece bir saatliğine geldim.

Neyi bekliyoruz?

Beni bu kadar mutlu etmek zorunda mıydın?

Bir aptal gibi davranarak işleri daha da kötüleştirme.

Zavallı küçük Edwige, kendine ne yaptın böyle?

Sana ne?

Ağlamayacaksın, değil mi?

Gülünç ve aptal gibi görünüyorsun.

Sana gülmekten asla vazgeçmeyeceğim.

Ben gidiyorum.

Öyle burjuvazi bir fikir, öyle köhne bir ön yargı ki!

Ön yargının modası hiçbir zaman geçmez.

Beni ölesiye sıkıyorsun.

Geri dönmeseydi seninle konuşmak zorunda kalacağımı düşündüm.

Peki geri döndü mü?

Geri dönmeyeceğini sana düşündüren şey nedir?

Elbette dönecek.

– Uyumlu olmadığını biliyorum.

– Ortak hiçbir şeyiniz yok.

Bu doğru değil, Edwige'i sevmekten vazgeçersem onun en azılı düşmanı olurum.

Onu sevdiğine emin olabilseydim vereceğim karar Fedakarlıkta bulunurdum.

– Bunu yapmazdı.

– Eminim suçluluk hissetmemiştir.

Bir yolu var: Onu sevmekten vazgeç ve başka birini sev.

Hayır, mesele bu değil.

Onu ilk sen terk etseydin sana koşa koşa gelirdi.

– Neden onu her zaman küçük düşürüyorsun?

– Ben mi?

Eşyaları arasında bak ne buldum.

Siyanür!

Bu ölümcül bir zehir.

Bu da var.

Muhtemelen ya kendini ya da bizi korkutmak içindir.

– Onu sakla ya da çöpe at.

– Bunu fark eder ama.

Saklamalısın ama güvenli bir yer olsun.

Alberte nerede?

Sorun ne?

– Sana her şeyi anlatacağım.

– Bana hiçbir şey anlatma.

– Hayır.

– Evet.

– Hayır!

– Sadece bu.

Doğru olmuş mu?

Bunun işlemin sonucunun U bölü U olduğunu bilmen gerek.

Şimdi toz ol ve seni gözüm görmesin.

Orada.

Ama ders vermeyi ya da onlardan ücret almayı reddediyor.

Hiçbir şey yapmayacak.

Neden?

Her şeyi yapmanın da bir sınırı yok mu?

Evet, ama bunun ötesinde inanılmaz bir zevk yaşıyorsun.

Alberte ne söylüyor?

- Sormadım, sorulardan nefret ediyor.

- Ona şaşırmış gibi davranıyorsun.

Bu bir vaaz mı?

Gitme!

Kal!

Söyle bana en çok kimi seviyorum, Edwige'i mi yoksa Alberte'i mi?

- Sen söyle bana.

- Bilmiyorum.

Sen karar ver.

Şey, kesinlikle Edwige.

Yanlış!

Alberte'i.

Edwige'e söyledim, tümüyle katılıyor.

Diyelim ikisini de sevmedin?

Beni gerçekten tersledi.

- Bu doğru değil.

- Lütfen.

Hakkımda tek kelime bile etme.

Beni bıktıracaksın.

Onu başımdan defedeceğim.

Onu arabama almayacağım.

Israr ediyor.

Dinleyecektir ama onu ikna edemeyeceksin, sadece düşüncelerini güçlendireceksin.

Geliyor musun?

- Şişeyi hallettin mi?

- Evet.

- Fark etti mi?

– Elbette.

Yeni yollarınız kağıt hamurundan mı geçiyor?

Kesilmeleri gerek.

Daha fidanlar.

"GEZEGENİMİZİ KURTARALIM"

Uygarlıklar nasıl son buluyor biliyor musun?

Aptallık arttığında.

Neyin büyümesi?

Mutluluğun mu?

Kredi kartıyla gelen mutluluk mu?

Yoksa kırlarda yürümenin ve nehirde dalmanın mutluluğu mu?

Tüm bunlar çok resmi.

Kırmızı çamur.

Yıllardır 2,000 ton kimyasal her gün Akdeniz'e döküldü.

Bunu deniz yatağına dökmek artık hiç iyi bir şey değil.

Denize atılan cıva atıkları balıklardan insanlara geçti.

Bu çok sık görülmez.

Etkisi 15 yıl sonra ortaya çıkar.

Dünya ağırlığının %2'si kadar bir atık okyanuslara ve sahillere yayılmıştır.

Devasa tankerleri suya indirmeye hala devam ediyorlar.

Bizi kurtarmak bilime kalmış!

Bu konuda sadece ayaklarımızı sallayabileceğiz kekimizi yiyip sonunda tümüyle kafayı yiyeceğiz.

Mağaralarda yaşamaya geri dönmek istiyor musun?

Hiçbir şey sormuyorum.

Hiçbir şeyde hak iddia etmiyorum.

Hayır, istisnai bir dünyada istisna olmak istiyorsun.

Peki ya sen?

Sen neyi destekliyorsun?

Gelişim, kardeş sevgisi, aşk

Peki sen?

Ben mi?

Açık saçık zevk.

Bir yaratık gibi, vahşi bir hayvan gibi sevişmek.

Nereye gidiyorsun?

Onu tanıyor musun?

Senin neyin var?

Aç kapıyı!

Aç kapıyı!

Çok korktum.

Ne oldu?

Su altında başını yatırarak uzanamıyorsun.

Öylece bekleyemiyorsun.

Bu mümkün değil.

– Neyi bekleyecekmişim?

– Bilmiyorum.

– Bunu mu?

– Budala.

Beni içine sokacağın belanın farkında mısın?

Budala.

Kendimi öldürebileceğimi düşünüyor musun?

– Aklımdan bile geçmez.

– Neden?

Çünkü söylediğin gibi gerçekten buna yeltenseydik yine de tüm sebeplere rağmen yaşamak istiyor olurdum.

Düşünmeden, sırf bunun için mi?

Yaşam enerjisi için yaşa.

Ama her şeyin yolunda gideceğinden eminim.

Emin misin?

Aklım ya da zekam değil söz konusu başka bir şey.

– Haklısın.

– Bak ne aldım.

– Çikolata!

Merak etme, hiçbir şeye ihtiyacım yok.

Evde kimse olmadığında ihtiyacım olanı alıyorum.

Anahtarlar bende.

Charles burada değil mi?

İki gün önce olan olay yüzünden bana kızgın olabilir.

O zamandan beri de geri dönmedi.

- Kavga mı ettiniz?

- Hayır ama neye üzüldüğümü ona söyledim.

Benimle nazikçe konuştu ama sesi o kadar kuruydu ki döndüm.

Onu rahatlatan genellikle benim.

Haberleri duydun mu?

Babası yokken Edwige'le kalacak.

İstediğini biliyorum.

Hemen parlama.

Onsuz daha iyi olacak.

Ama onu cesaretlendirmeyi göze alamadım yoksa kalmak konusunda ısrar edecek.

Burada sırf mecbur olduğu için sıkılmasını istemiyorum.

Bana olan tüm sevgisini öldürecek bu.

Fancy, bana bunları getirdi.

Bir tane ister misin?

Sen delirdin mi?

Bu da ne demek oluyor?

- Bana ihtiyacın olduğunu biliyordum.

- Evet, sana ihtiyacım var Michel ama bugün değil; bugün yalnız kalmayı yeğlerim.

Seni burada görmek korkunç.

Dışarı çıkalım.

Kitabım buradaysa bu kötü bir işaret.

- Aklımda düşündüğüm etkiye sahip değil.

- Muhteşem olduğunu düşünüyor.

- Nereden biliyorsun?

- O söyledi.

Seni memnun etmeye çalışıyor.

Arkadaş olduğumuzu biliyoruz.

Saklı tutuyor.

Bunu tercih ederim.

İkiyüzlü.

Devrime gelecek olursak

– Devrim olmayacak.

– Neden?

– Artık çok geç.

– Madem öyle diyorsun!

– Bir önceki gün kendine öyle demiştin.

– Öyle mi dedim?

ÇAĞIR

– Baştan çıkarıcı.

– Ne?

Yok bir şey.

Ödünç alabilir miyim?

Sana satarım.

Koy onu.

Silahın Charles'ta mı?

– Mermiye bakıyor.

– Mermiye mi?

Kafasına sıkmadan önce iyice görmek istiyor.

Charles!

Buradaydı.

Charles!

Endişelenmiyor musun?

Alabilir miyim?

– Titriyorsun.

– Hayır.

Evet, titriyorsun.

Seni ısıtalım.

Al iç şunu.

Ben kaçıyorum.

Git o zaman!

Pekala.

Geç mi kaldım?

Hayata geri dönebilmen için dua ediyorum.

Böylece eskiden olduğu gibi seni tekrar sarıp öpebilirim.

Öldüm mü?

Sonra uyanıyorum ve seni yanımda buluyorum.

Öyle rahatlatıcı ki!

Seni hiçbir zaman terk etmeyeceğimi biliyorsun.

Evet, evleniyorum.

- Edwige'le mi?

- Alberte'le.

- Tek çözüm bu.

- Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?

- Başka yolu yok.

- İşte geliyor.

- Seninle geleceğim.

- Hayır, sakın.

İnsanlar için bu sınırın belirlenmesi biraz aceleye gelmemiş mi?

Sanmıyorum.

0.17 rem.

Rem denen şey 1 rad'lık radyasyonun organizmada oluşturduğu etkidir.

1 rad gram başı 100 erg'e eş değerdir.

Nükleer güç santralleri kalıcı bir şekilde nehirleri yok etmekten başka insanlar için radyasyon tehlikesi doğurmuyor mu?

Tedbirler yetersiz kalırsa daha fazlasına sarılacağız.

Salınan gazlar bilhassa kripto ve trityum.

Bunlar fabrikaların işletilmesi için gerek ve atıklar depolanmalıdır.

Bu atığı taşımanın bir riski yok mu?

Uranyum taşıyan trenler ABD'de ve Almanya'da raydan çıktı.

Konteynırlara hiçbir şey olmadı.

Ucuz atlatılmış.

Plütonyum uranyumdan daha tehlikelidir.

Sonsuza dek dayanır.

Karayolu taşımacılığında tehlike artış göstermedi mi?

Mühendisler bu sorunu ele alıyorlar.

Saklandığında atık maddeler içme suyunu tehdit etmiyor mu?

Yeryüzünün içme suyu portakaldaki bir damladan başka bir şey değildir.

Depremleri düşünen oldu mu?

Alıştığımız üzere atıkları denize dökmek tüm deniz yaşamının tahribatı demek olmuyor mu?

Bunun ceremesini gelecek nesiller çekecek.

Birleşik Devletler 1,000 adet nükleer enerji santrali kurmayı planlıyor.

SSCB'nin bunu ikiye katlayacağı düşünülüyor.

Bu büyüme seni hiç mi dehşete düşürmüyor?

Hayır, hiç bile.

Güneş enerjisi ya da dalga enerjisi değil de neden atom enerjisi?

Kimin seçimi bu?

Özellikle silahlanma üzerine yapılan çalışmalar tarafından dikte ediliyor.

20 milyon insanı öldürecek bir füze, bir şaheser duyuruyorlar.

İnsanların güvenini kazanmak için tek yapman gereken gerçekleri inkar etmen.

Hangi gerçekleri?

Bu doğaüstü bir şey.

Sana inanamıyorum!

İNMEK İSTİYORUM

Hükümetler burunlarının ucunu bile göremez.

Hükümetleri suçlama.

Dünyadaki hiçbir hükümet yönetimde olduğu için böbürlenmez.

Olayları belirleyen kitlelerdir.

Kanunları idrak edilemez belirsiz güçler.

Evet, bir şey irademiz dışında bizi buna mecbur bırakıyor.

Bunu bu şekilde kabul etmen gerek.

Biz de!

Oyunbozanlık etmeyecek.

O halde insanlığı gülünç duruma düşüren kim?

Bizi kim yönetiyor?

Belki şeytandır.

"BANYO YAPMAK YASAKTIR"

Onu bencil buluyor musun?

Gitmeme izin veriyor, sonra da üzülüyor.

İzin vermemesi daha kötü oluyor.

TEHLİKE KADMİYUM

– Onu çok seviyor musun?

– Evet.

– Eğer böyleyse – Ne?

– Mutlu olmasını istiyor musun?

– Evet, elbette.

Eğer senin yanında daha mutlu olacaksa Belki bunu söyleyecek kişi ben değilim.

Bildiğin üzere karar alındı.

Neye karar verildi?

Bizi yalnız bırak ve alınma.

Sen kal!

– Evlendiğimizi sana söyledi mi?

– Evet.

O da söyledi ama sıcak havadandır.

– Onu sakinleştiriyor.

– Ben de öyle düşünmüştüm.

Canlı bir balık yakalamış.

Çabuk, saklanalım.

Bana her şeyi söylediler.

Sana olan ilgimden dolayı seni görmeye gelsem iyi ederim diye düşündüm.

Umarım geri dönmeme izin verirsin.

Samimiyetimden şüphe duymamalısın.

Ne yapacaksın?

Anne babanla mı barışacaksın?

Eve mi gideceksin?

Seni gitmeye zorlayan sorunlara geri mi döneceksin?

Yoksa özgürlüğüne mi takılı kalacaksın?

Seni bir meslektaşımın yanına aldırabilirim ya da kitapçıda yanımda çalışabilirsin.

Daha iyi bir arkadaşı asla bulamayacaksın.

Dur sana kanıtlayayım.

Çık dışarı!

Paranı al ve kaybol!

Hata yapıyorsun.

Sana koruma öneriyorum.

- Ne oldu?

- Yok bir şey.

Neden geldin?

Elimde tek kalan eski bir süveter ve depozitolu kola şişeleri.

- Aşk bitti.

- Onu sevmedin.

Ya da sadece cömert ve bağışlayıcı olabilmek için onu sevdin.

Sadık değildi.

Beni artık sevmediğini bilmiyordu.

Olmadığı zamanlarda kıskanıyordun.

Beni yalnız bırak!

Defol git!

Gitmeme sebep olacaksın.

Eve geri dön.

İstemiyorum.

Lütfen git!

Burada mısın?

Bu Valentin, uyuşturucuya tekrar başlamış.

Çabuk!

Acıktın mı?

– İyi misin?

– Evet.

Bir yere gideceğini söylüyor.

Yalan söylüyor.

Burada güvende sayılır.

Gerekirse üzerine kapıyı kilitle.

Hemen döneceğim.

– Hemen gitme.

– Acelem de yok.

ECZANE

Hayır, bırak onu.

Şimdi yatmalısın.

Yatağa gidiyorum, evet.

Gidiyorum.

Dosdoğru yatağa.

Al.

Burada kafayı yediğini söylüyorlar.

Victor Hugo katedraller meselesinde şunu söyler:

”Bu gibi yerler gerçekten kutsaldır.” Ama başka bir yerde de şöyle söyler:

”Kilise kutsaldır ama içine papaz girerse orada Tanrı'yı bulamazsınız.”

– Çok ileri gitmiş, öyle değil mi?

– Ben ve Tanrı, biliyorsun ki Hala gidiyorsun, birlikte gidiyoruz.

– Bir şartla.

– Pekala.

Yani kutuları kırdığını ve hırsızlığa bulaştığını inkâr mı ediyorsun?

– Bu doğru.

– Ve o sırada henüz yalnız değildin, doğru mu?

– Bu doğru.

İkinci bir uyku tulumu bunu destekliyor.

– Kim o?

– Adını bilmiyorum.

Kapıları açınca tüydü.

Uzaklara.

Peki ya broşürler?

Geldiğimde onları sandalyelerin üzerinde buldum.

Aziz Bernard'da yaptığın gibi bunları dağıtmak istediğini inkar edeceksin sanırım.

– Çok zekisiniz ama bunu yapmak niyetinde olsaydım onları cebime sıkıştırıp berbat etmez ve onları üzerimde bulduğunuz duruma getirmezdim.

O halde Aziz Remy Kilisesi'nde şu plâk çalarla ne yapıyordun?

Cevap vermek istemiyor musun?

Hayır ama cevap versem de bana inanmazsınız.

Cevap ver!

Sizin ilginizi istemiyorum.

Yalnız kalmalıyım.

Şu aptalca olay onun çok sarstı.

Yataktan kalkmayı bile aklına getirmiyor.

Ancak Dr.

Mine gibi büyük bir psikanalist ona yardım edebilir.

– Evet ama kabul edecek mi?

– Elimde birkaç adres var.

Evet, onu bağışladım.

Ama beni bağışlayacak mısın Michel?

Sana karşı çok kötü davrandım.

– Şu kalbinden neler geçiyor?

– Öp beni!

Yatağından kaçmış.

– Ne zaman?

– Bilmiyorum.

– Nerede?

– Nereden bileyim?

Çabuk, gidelim!

– Toplumla bu uyuşmazlık nasıl ortaya çıktı?

– Benim normal halim bu.

Uzun süredir bu halimi korudum.

Eylemsizlikten zevk alamıyor musun?

Hayır ama açıkça umutsuzluk zevki.

– Suçluluk hissediyor musun?

– Suçluluk mu?

Kendine karşı?

Böyle olmadığım için suçluyum.

Başkalarından daha zeki olduğumu biliyorum.

Üstünlüğümün son derece farkındayım.

Ama bir şey yapsaydım o zaman benden nefret eden bir dünyada yararlı olurdum.

Fikirlerime ihanet ederdim.

Bu beni sadece daha da güçlendirirdi.

Bir çıkış yolunun olmadığını bilmeyi tercih ederim.

Sokaklarda dilencilik yapmak küçük düşürücü bir şey değil mi?

Hayır işlemek alan kadar vereni de küçük düşürür.

Tembellik için iyi bir bahane değil mi bu?

Belki ama ne olmuş?

Amacım kâr gütmekse herkes bana saygı duyar.

Bu seni yaşamaya zorlayacak bir sebep değil mi?

Hayatımı kaybetmekle kaybedeceklerim işte şunlar: Aile planlaması.

Tatil paketi Kültürel, spor, dil.

Kültürlü adamın kütüphanesi.

Her çeşit spor.

Evlat nasıl edinilir?

Veli toplantısı.

Eğitim: 0-7 yaş, 7-14 yaş, 14-17 yaş.

Evlilik için hazırlık.

Askerlik görevleri.

Avrupa.

Madalyalar, fahri nişanlar.

Bekar kadın.

Hastalık: ödenmiş.

Hastalık: ödenmemiş.

Başarılı adam.

Yaşlılar için vergi yararları.

Mahalli tarifeler.

Kira bedeli.

Radyo ve televizyon kiraları.

Kredi kartları.

Ev tadilatı.

İndeks bağlantıları.

KDV ve tüketici.

Tanrı'ya inanır mısın?

Sonsuz yaşama inandığım kadar Tanrı'ya inanırım.

Ama intihar edersem idrak edilemeyeni idrak edemediğim için kendimi lanetlenmiş olarak görmüyorum.

Ölümü ne kadar zamandır düşünüyorsun?

Orada, her şey yolunda.

– Her şey yolunda mı?

– Evet.

Rüyamda sık sık öldürüldüğümü görüyorum.

Ölüyüm.

Tekrar tekrar öldürülüyorum.

Eziliyorum.

Korkunç.

Bunların hepsi kutsal bir sebep için.

Bittiğinde kendini şehit olarak görüyor musun?

Sadece bir acemi.

Kendimi boğmak ya da tetiği çekmek istediğimde bunun hiç de kolay olmadığını fark ettim.

Rüyalarında babanı görüyor musun?

Çok açık değil.

– Ne iş yapar?

– Taşrada müteahhitlik yapıyor.

Tam emin değilim.

Zengin.

Ağaçları makinelerle deviriyor.

Batı dünyamızda hızla artan yeni bir libido beraberinde yıkıcı bir karşı güç getirebilir.

Peki ya annen?

Zengin oldukça babanı daha mı çok seviyor?

Seks yapar mısın?

Sık sık.

Bağlanabileceğim duygular veriyor bana.

Cinsel ilişkilerinde, kız arkadaşlarının ihtiyaçlarının farkında mısın?

Artık ilişki yaşamıyoruz.

Yatakta iyiydi.

Bunun aşk olduğunu sanmıştım.

Harikulade bir kızı kaybettim.

Öğrenimini ne zaman bıraktın?

Yüksek matematikten sonra.

Okulda bir grup oluşturdum.

– Şimdi de sol kanat gruplara mı aitsin?

– Evet, aslında hayır.

– Hayatında artık siyasete yer yok mu?

– Siyasetin her türlüsünü reddediyorum.

– Yemekle ilgili sorunlar yaşıyor musun?

– Ara sıra.

– Demek istediğim yemeye karşı bir tiksintin var mı?

– Hiç bile.

İştah kaybı sık sık ciddi depresyonla birlikte ortaya çıkar.

Ben depresyonda değilim.

Sadece kendim olma hakkını istiyorum.

Gerçek arzuları sayılara, anketlere, formüllere, Amerikan-Rus bilimsel aşırı saçma sınıflandırmalara dayalı sahte arzularla değiştirmek istemek düşüncesinden beni vazgeçirmeye çalışma.

Bir köle ya da bir uzman olmak istemiyorum.

Çocukken dayak yer miydin?

Hatırlamaya çalış.

Şaplak yediğim oluyordu!

Toplum tarafından ezilme duygusunun büyük bir sebep uğruna öldürülmekle bağlantılı olan acı bir rüyanın çocukken şaplak yemenin ortaya koyduğu sonucun ölme arzunu ve nefretinin kaynağını açıklayacağını biliyor musun?

Ama ölmek istemiyorum!

Elbette istiyorsun!

Hayattan nefret ediyorum.

Ama ölümden de nefret ediyorum.

Onu dehşet verici buluyorum.

Bak, bunu bana bırak İki gün sonra yine gel.

Perşembe, aynı saatte.

Ama doktor, ben hasta değilim.

Hastalığım her şeyi çok net görmem.

Elbette Seansı 200 frank.

Doktor.

- Bunu yapabileceğimi sanmıyorum.

- Ödemeyi mi?

Jest yap.

Tam o anda düşünmekten, görmekten, duymaktan vazgeç.

Kadim Romalı işte bu yüzden bir görevde hizmetçisine ya da dostuna güvenirdi.

- **Kurtuldu.**

- Öyle mi düşünüyorsun?

Edwige?

- Sattığını biliyorum.

– Ya reddederse?

Reddetmez.

Bunu ona ver.

Bu neden lazım?

Göreceksin.

Ona benim için olduğunu söylemen yeter.

– Ama bak – Hadi!

Seni burada bekleyeceğim.

– Ve tüm kurşunlar.

– Dolu.

Hoşçakal.

– Bana bir iyilik yapar mısın?

– Olmaz.

Kadim Romalılara layık.

Ne kadim Romalıları?

Bak!

Dediğimi yaparsan bunların hepsi senin olur.

Neyi yapacağım?

Sana sonra anlatırım.

Gel hadi.

Ben aşağıda bekleyeceğim.

Acele et!

Sen iyi misin?

Biraz hava alalım, gel hadi.

Burada duracağız.

Beni takip et.

Bir yudum bir şeyler getir, ne olursa.

Brendi.

– Peki ya sen?

– Ben almayacağım.

Gidelim.

Bekleyemez misin?

Nereye gidiyoruz?

Nereye istersen, buraya ya da oraya

Bir keresinde böyle yüce düşüncelerim olacağını düşünmüştüm.

Sana bir şey söylesem

MOUCHETTE (1967)

78 dk

Yönetmen:Robert Bresson

Senaryo:Georges Bernanos, Robert Bresson

Ülke:Fransa

Tür: Dram

Vizyon Tarihi:28 Mart 1967 (Fransa)

Dil:Fransızca

Müzik: Jean Wiener

Oyuncular: Nadine Nortier, Jean-Claude Guilbert, Marie Cardinal, Paul Hebert, Jean Vimenet

mouchette :diş diş olma, diş yapma, girinti, koy,... {indentation}

oyuk, uygun yer {niche}

burnuna çekme, enfiye, mum ipinin yanık... {snuff}

Özet

Bresson 1967 yılında çektiği başyapıtından ve onun ana karakterinden bahsederken iki kelime kullanıyor: Sefalet ve acımasızlık. 14 yaşında bir kızın (Mouchette), kendi içine kapanmış bir kasabada alkolik babası, yatalak annesi ve kundaktaki kardeşiyle yaşadığı ürkütücü sefalet ve kasabadaki herkesin içine yerleşmiş, orada yuvalanmış acımasızlık tohumları. Bu ufak ve bütün ufak yerleşim birimleri gibi baskıcı kasabadan bütün insanlığın yaşadıklarına, insan olma halinin özüne ve insan ruhuna doğru genişliyor Bresson. Bütün çağdaşlarının yaşadığı şoku o da iliklerine kadar yaşıyor. İlerleme mitinin çatır çatır çöküşünü, tanımlamaların göreceliliğini, kendini insanlığın tarih boyunca ulaştığı son nokta olarak işaretleyen batının büyük kibrinin iki dünya savaşı ve yaşanan o kadar acı sonunda nasıl da çözülüp unufak olduğunu seyredip, onun hikayesini anlatıyor.

Filmdeki olay akışının hiçbir kıymeti harbiyesi yok aslında. Bir olayı anlatmaktan ziyade ruh hallerinin dalgalanmasını perdeye aktarıyor Bresson. Kıskançlık, öfke, acımasızlık, sorumluluk, utanç ve daha pek çok insanlık halini deşiyor. Ve bunu da inanılmaz bir soğukkanlılıkla yapıyor..

Yorumlar

Mouchette' in kiliseye girerken ayaklarını iyice çamura bulaması, tanrıdan ve ölümden bahseden ihtiyar komşu kadının evindeki paspasa öfkeyle çamurlu ayaklarını silmesi.. Bir genç kızın, itildiği 'çamur'da onu yüzüstü bırakıp kendi temiz alanlarına sığınanların 'kutsal'larına küfrüydü bu. Oysa mouchette'in çamurunu yaratanlar çevresindekilerdi.

**

Mouchette'in bilinçli ölümüne şaşırılabilir, ancak ben bunu olağan karşılıyorum. Beklenmedik bir ölüm değildi ancak elbette verilmesi gereken tepki de belki o değildi. Baskı, dışlanma, acı, sarhoş

adamla yaşananlar ve annesizlik mouchette'i çaresiz bıraktı ve o da ani bir kararla ölüme gitti. Hem de suya. Suda ölümü seçmenin bir manası olduğunu düşünüyorum. Su, içtiğimiz, yıkandığımız, yemek pişirmede kullandığımız bir sıvı. Ve dolayısıyla ölmede. Su yaşatıyor da ve öldürüyor da.

https://eksisozluk.com/mouchette--977379?p=2

Filmden

Bensiz ne yapacaklar?

Göğsüm öyle ağrıyor ki sanki içinde koca bir kaya var.

Mouchette?

Yine o.

Evine git Arsene! Durma burada.

Lütfen, git hadi! Tekrar gel.

Sıcağa ihtiyacım vardı.

Artık daha rahat nefes alıyorum.

Mouchette! Mouchette Bak! Söz verdin Louisa.

Yanlış birşey mi yaptım sana?

Söz vermiş olabilirim ama şimdi merak ediyorum, ya senden hoşlanırsam seni memnun etmek isteyebilirim ama

Başkasını mı seviyorsun?

Cevap ver!

- Seni aptal yerine koyuyor.

- Kim?

Arsene.

Beni mi?

Hâllederim.

Arsene senden hoşlanıyor mu?

Onu sen de seviyorsun! Seni ilgilendirmez.

İlgileneceğim onunla.

Zarar vermeyeceksin.

Korkuyorsun ondan.

Görüşürüz.

Geceyi dışarıda geçirecek.

Arsene dikkatli olsa iyi olur.

Beğendiysen al.

Al hadi! Hayır mı?

Onu alıp gidemezsin.

Ben buralardayken Louisa'yı yalnız bırak! Garip bir korucusunuz Bay Mathieu.

Seni uyarıyorum, önüme çıkma.

– Eğer bu tehditse

– Dene bakalım!

Ne yapıyorsun burada?

Yolumu kaybettim bayım.

Neden diğerleriyle gitmedin?

Pabucunu kaybettiğin için sopa yiyeceksin.

Burada kalmayacaksın.

Ama önce kurulan biraz.

Okuldan ne zaman ayrıldın?

Al, içini ısıtır.

6'da, diğerlerinden hemen önce.

Tek başına mısın?

Kimse görmedi mi seni?

Sanmıyorum.

Ormana doğru mu yürüdün?

İyi dinle! Ormana doğru gitmedin Lignieres yolunu seçtin.

O tarafa mermer almaya gittin.

Mermer mi?

İstersen şeker olsun.

Alayım da neyle?

Al sana biraz para.

Yol ayrımında durdun Bardan çıktığımı gördün.

Demiştim sana, kapanlarımı topladım.

Bundan bahsetmeli miyim?

Polisi bile mi?

Pabucunu arayacağım.

Buraya gelmedik, tamam mı?

Tut şunu! Kimse bilmeyecek.

Kül kalmasın.

Feneri buraya tut.

Dinle hortum geliyor.

Bir planım var.

Onsuz da idare edebiliriz.

Ağaç ve mumlar.

Harika bir ateş yakacağız.

Sabaha bir tomar kül olacak.

Bütün geceyi burada geçirmişim gibi davranacağım.

Anladın mı?

Şimdiden çok şey biliyorsun.

Kalanını da anlatacağım.

Gözlerimin içine bak.

Belki sarhoş olabilirim ama iradem yerinde.

Galiba birisini öldürdüm.

Mathieu, kahya.

Nereden anladın?

Battaniyesini alıp gitti.

Geceyi dışarıda geçireceğini biliyordum.

Seni yakalamaya gittiğini söylemişti.

Ama onu yakalayan ben oldum.

Dövüşürken suya düştük.

İçkimin kapağı orada çıkmış.

Şişeyi ona uzattım   tekrar arkadaş olmuştuk.

Sonrasında ne oldu bilmiyorum.

İkimizde sarhoştuk.

Merak etme, dediklerini duydum.

Karanlıklar.

Tam orada, kapanı yayından tutuyordum.

Ayağını sallayarak direkt içine atıverdi.

Bir zaman sonra durdu ve suyun rengi kırmızıya dönüştü.

Ateş sesini duyduğumda düşündüm ki: ''Ölmedi yardım çağırıyor.

'' Onun silahının sesiydi, eski bir İngiliz 12'lisi.

Eğer ölmediyse neden onu gördüğümü söyliyeyim ki?

Başka birşeyler bulmalıyız.

Konuşacaktır.

Bırak konuşsun.

O evet diyecektir, bense hayır.

Basın bayılacak.

Yardım etmek istiyorum.

Hatırlamaya çalış! Olay mahallinde kafası suyun içindeydi ayakları sallanıyordu.

Herkese diyeceğim ki ben de oradaydım onları gördüm kahya sana vurdu Sarhoş olduğunu da söylesem mi ki?

Bana güvenebilirsin, ondan nefret ediyorum zaten.

Gözlerim karardı.

Galiba kriz geliyor.

Şarkı söylüyorsun.

Gel hadi, seni evine götüreyim.

Asıl olarak nereye gidiyoruz?

Evine.

Peki Mathieu?

Onu öldürdün mü?

Benim tüfeğimle olabilir mi?

Kapanla.

Onu kapanla yakaladın.

Benim kapanımla mı?

Bırak gideyim! Gecenin bu vaktinde nereye gitmek istiyorsun?

Evime Bay Arsene yemin ederim.

Unutmayacağım, merak etme.

Bir dakika.

Seni ne yapacağım?

Birilerine bahsedersen seni öldürürüm.

Sana zarar vereceğime ölürüm daha iyi.

Neden bana zarar vermekten bu kadar çok korkuyorsun?

Nerdeydin sen?

Babanla kardeşin dışarıdalar.

Bebeğin sütünü ısıt.

Kuru birşeyler giydir.

Bütün gece ıslak duramaz   inlemeye başlar.

Neyin var?

Burada kal, ışığı söndüremiyorum.

Saat kaç?

Kilisenin saatini duyamıyorum.

Hortum yüzünden rüzgar değişti.

Nasıldı bu hortum, benim zavallı kızım?

Hortumdu   değil miydi?

Sana birşey söylemek istiyorum Bebeği bana ver.

Kucağına al da ağlamasın.

Nefes alamıyorum.

Cin şişesini getir.

Mahzen kapısının arkasında duruyor.

Ölümümü daha da kolaylaştıracaktır.

Gerçekten kaltağım ben! İyi bir kız olmaya çalış   sarhoşlardan uzak dur.

Anne, sana birşey diyeceğim

Nereye gidiyorsun?

Bebeğe süt almaya.

Çok cesur bir kadındı.

Kes yüzüme bakmayı ahlaksız şey! Beter ol! Bir fincan kahveye ne dersin?

Zavallı annen ölmüş.

Hem de bir anda.

Merak etme.

Birgün hepimiz öleceğiz.

En azından, acıyı hissetmedi Derdin ne senin?

Kaltak! Fare suratlı! Neden geldin buraya?

Seninle konuşmak istiyorum.

Otur.

Arsene'le kavga ettim dün gece.

Sarhoştu.

Fakat sebep özel bir meseleydi: Sadece bizi ilgilendirir.

Polis bu sabah onu tutukladı.

Dediler ki, nehri havaya uçurmuş.

Senin yanında olduğunu söyledi.

Eğer bu doğruysa Doğru bayım! Şahit olman için seninle anlaştı.

O yüzden geldin.

Bay Arsene'i dün gece kulübesinde gördüm.

Ne yapıyordun orada?

Hortumdan korunmaya çalışıyordum.

Hortum mu?

Yağmur vardı.

Büyümüşsün ama çok safsın.

Bay Arsene oraya götürdü beni.

Nerede karşılaştın onunla?

Yalan söyleme.

-Okuldan gelirken yolda.

-Gece vakti okula mı gidiyorsun?

Gece vakti değildi, ayrıca ormandaydım   bana dedi ki Aklı başında mıydı?

Düzgün yürüyordu.

Seni salak! Sarhoşken düzgün yürür o.

Dedi ki seninle dövüşmüş, ve sen de sarhoşmuşsun.

Tamam.

Kulübesine sığındın.

Yağmur 12'de durdu.

Sen de evine gittin zannedersem! Eve sabaha karşı vardım.

Bütün geceyi orada geçirmiştim.

Geceyi Arsene'le mi geçirdin?

Bütün geceyi mi?

Rahat bırak kızı! Biliyordum.

Sende koklasana.

Kız cin kokuyor.

Arsene sarhoş etti kesin.

Evde uyumadığını biliyordum.

Baksana şu saçlara! Sen de içtin.

Gözlerinden anlayabiliyorum.

Gerçeği söylüyorsun ama tamamını değil.

Bizi yalnız bırak Mathieu.

Lütfen gitmeyin Bay Mathieu! Boşver gitsin.

Eziyet etme kıza.

Nasıl istersen.

Hem bekar hem de taze bir kız ve o herifin onu sarhoş etmesini umursamıyorsun.

Benim işim değil.

Bırak polis düşünsün.

Babası dava açabilir.

Sen ona baba mı diyorsun?

Annen öldü.

Yarın gel.

10 frank vereceğim.

Eğer istiyorsan cevap verebilirsin.

Bay Arsene'i seviyorum.

Sorun ona, cevaplayacaktır.

İyi hissetmiyor musun?

Eve gitmeliyim.

Bahse girerim ki cenaze için kefenin bile yoktur.

Eskiden parfüm ve kokulu otlarla mumyalarlardı.

Artık yıkamıyorlar bile.

Rahibe sorarsan cennetteler.

Tartışmak istemedim.

Eskiden ölüye taparcasına saygı gösterirdiler.

Ölü demek kutsal demekti.

Gerçek din böyle olmalı.

Al, sana göre birkaç giysi.

Uzun zamandır tanıyorum seni.

Hatırlasana, yeşil bir elma vermiştim sana.

Bedenine uyacaktırlar.

Annenle kalacağım.

Bu çarşafı getireceğim.

Ölümü severim.

Anlarım ölüleri.

Gençken korkardım ölülerden.

Şimdiyse onlarla yürüyorum cevap veriyorlar fısıltılar içinde.

Hiç ölümü düşündün mü?

Hayal mi ediyorsun?

Kalbin uykuda.

Sakın uyandırma.

Hâlâ vakti var.

Yaşlı bir cadı gibisin.

Bu senin kendi iyiliğin için.

Ama sen kötüsün.

Sadece anlamıyorsun.

Gözlerinden kötülük okunuyor.

II

L'ARTE DELLA FELİCİTÀ / Mutluluk Sanatı (2013)

82 dk

Yönetmen:Alessandro Rak

Senaryo:Alessandro Rak, Luciano Stella, Nicola Barile

Ülke:İtalya

Vizyon Tarihi:02 Kasım 2013 (İtalya)

Dil:İtalyanca, Neapolitan, İngilizce

Müzik:Antonio Fresa, Luigi Scialdone, Antonin Stahly-Vishwanadan

Web Sitesi:Resmi Facebook Sayfası Fan Page

Nam-ı Diğer: A boldogság művészete

Oyuncular: Leandro Amato, Nando Paone, Renato Carpentieri, Jun Ichikawa, Lucio Allocca

Özet

Napoli'deki bir taksi sürücüsü, amcasının taksisinde mutluluğu düşünerek yol almaktadır. Kardeşi, Budizm hakkında konuşmaktan yanayken, kendisi bir radyo programının konusu olan **"mutluluk nedir"** sorusunu düşünmektedir. Bu yolda, insanoğlu tek bir hayata mı sahiptir yoksa hayat sürekli yeniden ölüp dirilmek midir?

Film Metni

Alfredo!

Bekle, koşma!

Beni arkada bıraktığını anneme söyleyeceğim!

Beni bekle!

Derler ki, ruh her zaman evin yolunu bulur.

Ne kadar süre geçtiğine, doğru zaman olup olmadığına bakmaksızın ruh evin yolunu bulur.

Ama şunu merak ediyorum.

Ruhun evi neresidir?

Bu şehir mi?

Bu insanlar mı?

Bizler gerçekten de ruhun evi miyiz?

Yoksa bilakis kafesi miyiz?

Ve aklımızı işgal eden bu düşünceler belki de ruhun zincirleridir.

Ne bakıyorsun öyle?

Daha önce ağlayan bir kadın görmedin mi?

Evet, elbette gördüm.

- Eee?

- Eee, ne?

Ne var?

Neden sürmüyorsun?

Hâlâ nereye gideceğimizi söylemedin ki!

Çünkü Ben de bilmiyorum!

– O halde?

– Beni buradan uzağa götür.

– Ve lütfen şu radyoyu kapat!

– Biraz sesini kısacağım, o kadar.

– Tamam öyleyse, kıs.

– Tamamdır.

– Tebrik ederim.

– Teşekkür ederim.

Çöplükteyiz!

Utanç verici.

İğrenç!

Bizi bir başımıza bıraktınız.

Özür dilerim.

Yani, az önceki davranışım için özür dilerim.

Sesi açabilirsin, gerçekten umurumda değil.

Ruh hakkında ne mi düşünüyorum?

Ruh asla yaşlanmaz.

Asıl sihirbazlık da burada işte!

Belli bir yaşta bile hâlâ sabırsız, hâlâ gerginsinizdir.

Fakat baştan başlamak için nalları dikmeniz gerekir!

Yaşam çarkındayız, Samsara'dayız yaşam ve ölümün hırçın döngüsündeyiz!

Yüzyıllardır içerisindeyiz ve çıkamıyoruz.

Binlerce farklı çöp torbasında hep aynı geri dönüşüm ruhları olarak binlerce kez yaşıyoruz ve çöpe atılıyoruz!

Bari en azından ne yaşadığımızı hatırlayabilseydik!

Sence gerçekten de başka bir hayat, başka bir şans var mıdır?

– Nereye?

– O ne biçim soru öyle?

Özür dilerim, düşünceye dalmışım.

Radyo, boynundaki iz, her şey öyle gerçeküstü ki

Boynumdaki iz ve sorumla radyonun ne alakası var?

– Hayır hayır, alaka yok.

Tam olarak – Tam olarak ne?

Dinle, sana karşı dürüst olacağım.

Zor bir dönemden geçiyorum ve biraz kayboldum.

– İşte bu harika!

– Hayır, nerede olduğumuzu biliyorum.

Anlıyorum, merak etme.

Aklıma bir fikir geldi, beni sevdiğin bir yere götür.

Seni hatıralara daldıracak bir yere.

Gerçekten gidecek bir yerin yok mu?

Kafamda büyük bir karmaşa, devasa bir boşluk var.

Al benden de o kadar.

Öyleyse başı ben çekiyorum.

Mutluluk Sanatı'nda saat 17:00 ve diyorum ki artık sıradanlığın günlerin değişmeksizin geliş gidişinin vakti geçmiştir.

Aynen öyle.

Günler bizim kafesimizdir!

Zaman, ruhu yaşamın yaygarasından azat etmek üzere gelmiştir.

Bu bina neresi?

Çok eski görünüyor.

Hiç bilmiyorum, ninem ve dedem yakında otururlardı.

– Ne olduğunu hiç sormadın mı?

– Umurumda bile değil.

Ninem bizi şuradaki pencereden izlerdi.

Ağabeyim ve ben aşağıda oynardık.

Bana korkunç hikâyeler anlatırdı.

Beni korkutmaya bayılırdı.

Hatırladığın hikâye var mı?

Küçük kardeş koşmaya başlamış.

Arkasına hiç bakmadan koşuyormuş, bu sayede kurtulmuş.

Ama o zamandan beri, onu terk ettiği için ağabeyinin hayaleti onun peşine düşmüş.

Küçük kardeşin adı neymiş?

Sergio, aynı senin gibi.

Bu doğru değil, imkânsız, yalan söylüyorsun!

Yalancı, yalancı!

– Sonra?

– Sonra ne?

– Boş ver.

Sonraki durağımız?

– Hep ben mi karar vermek zorundayım?

– Senin araban.

– Ama senin yolculuğun.

Gezdirilmeyi tercih ederim.

Şimdiye kadar epey hata yaptım zaten.

– Kumsala gidelim!

– Mayom yok ki.

Öyleyse sen burada bekle, ben hatıralarıma bir dalıp çıkayım.

Pekâlâ, ama beni uzun süre yalnız bırakma.

– Yalnızlaştığımda çekilmez oluyorum.

– Farkındayım!

– Az kalsın gelmeyecektim.

– Biliyorum.

Kemanın yanında mı bari?

Böylece, geri dönmeye karar verirsen çok paslanmamış olursun.

Geri dönmüyorum Sergio.

Neden her zaman böyle katısın?

Gerçek bir pisliksin!

Dramatik olmayı seviyorsun, değil mi?

Beni korkutmayı seviyorsun, çocukluğumuzdan beri hem de.

Lütfen çalmayı asla bırakma!

Tek başıma çalmayı sevmediğimi biliyorsun, beni üzüyor.

Bir sürü müzisyen var, hatta benden bile daha iyiler.

O yüzden bahane arama ve mızıkçılık yapma.

Pisliğin tekisin.

Bu yolcuğun bir mantığı yok, evine dön.

Eğer Luciano amcanın taksisine geçersen çok kızarım.

Yeteneğini heba etme kardeşim.

Benim hayatım, istediğimi yaparım.

– Döndün mü?

– Kim?

Kim mi?

Siz, yani sen!

”Bir dalıp çıkacağım” demiştin ama yolculuğumu tekeline aldın.

Telafi etmek için seni nereye götürebilirim?

- Hayır, yürüyeceğim.

- Nereye gideceksin?

- Beni tekrar göremeyeceğinden mi korkuyorsun?

- Hayır.

Yani burnumu sokmak istememiştim.

Şimdi söyleyeceğim hiç hoşuna gitmeyecek.

- Yine mi ağlayacaksın?

- Olabilir.

Cüzdanımı evde unutmuş olmalıyım.

Seni oraya götüreyim.

O eve bir daha asla adımımı atmam.

- Öyleyse bu yolculuk benden olsun.

- Hayır.

- Sana adresimi bırakacağım.

- Hayır, benden olsun.

Hayır hayır.

Dur, bir fikrim var!

İşte, al bunu.

- Ama

- Tek kelime etme!

- Aman Tanrım, bunu kabul edemem.

- Lütfen.

- Yalnızca adını söyle.

- Sergio.

Ben Antonia.

Tekrar görüşeceğiz, değil mi?

Evet, eminim görüşeceğiz!

Mutluluk Sanatı’nda saat tam 18:00 ve işte şu anki düşüncem:

Eğer halihazırda 1000 hayat yaşamışsak eğer bu kadar uzun süredir dünyadaysak öyleyse herkesi yüzyıllardır tanıyoruz demektir.

Eğer her zaman bu dünyayı doldurduysak kıyamet bizi yeryüzünden silip atmadan uyanalım, mutlu olalım, sarılalım!

Dün yine o plak şirketinden haber aldım.

İyi bir baterist bulmamız gerektiğini yoksa onların bizim yerimize bulacağını söylediler.

Doğru yoldayız Alfredo!

Birkaç aylığına Dharamsala'da bir yer bulmuş olabilirim.

Yani Luciano amcam bulmuş.

1970'lerden bir arkadaşı oraya taşınmış da.

O da nereden çıktı?

Dharamsala mı?

Ben bir şey demedim, kararsız kaldım.

Hâlâ Hindistan'da guru olma meselesi mi?

Guru mu, ne gurusu?

Açıklaması kolay değil.

Ama benim için önemli.

O yüzden konuşmama müsaade et, hemen azarlama.

Sergio, ben seninle önemli bir konuda iletişim kurmaya çalışıyorum!

Ama benim müzik üretmem gerek.

Etrafımda güzel müzik olması gerekli ama sen bana kötü titreşim veriyorsun!

Kes sesini!

İyi müzik sadece senin sevdiğin müzik midir?

Öyle, öyle!

Şunu dinle öyleyse: Eğer müzik kulağı, başka her şeye sağır olmak demekse müzikten elimi eteğimi çekerim!

Yani sana dedi ki: "Sana adresimi bırakacağım".

Sen de dedin ki: "Endişe etme"?

Neden?

Sence bana olta mı atıyordu?

"Olta mı atıyordu" Lafa bak!

Seninle flört ediyordu!

– Aklın neredeydi Koca Serge?

– Nerede olduğunu biliyorsun Nando.

Elbette, üzgünüm.

Zor olmalı, anlıyorum.

Yüzük meselesine takıldım kaldım.

Keşke elime böyle bir şans geçseydi!

– İyi de sen evli değil misin?

– Evet.

Ama bu tek şansım olurdu, elimden kaçmasına müsaade etmezdim!

Calabritto Sokağı, Vittoria Meydanı'nın köşesi.

Ben alırım, üç dakika uzaklıktayım.

Güle güle Koca Serge.

Beni dinle ve eve git.

Gerçekten yorgun görünüyorsun.

– Ailenle biraz vakit geçir.

– Hayatta olmaz.

Bence o taksiyi asla terk etmeme kararın son derece aptalca.

Durmaksızın çalıştığını öğrenirlerse taksi lisansını iptal ederler.

Herhangi bir karar vermedim, ne olacaksa olsun.

– Ya taksi lisansını iptal ederlerse?

– Ne olacak ki!

Başarmışsın, inanamıyorum!

– Neyi başarmışım?

– Luciano amcanın taksisinin başına geçmişsin.

– Geçeceğimi söylemiştim.

– Şu aptala bak!

Sen kendine bir bak!

O üzerindeki ne öyle?

Demek artık taksi şoförüsün.

Peki ya müzik?

– O benim ruhumda.

– Öyleyse ben de seninleyim.

Burada olsaydın çalıyor olurduk.

Ben taksici olmazdım sen de kahrolası bir Budist olmazdın.

Bırak ya!

Örsü döven çekiç gibi çakıyorsun!

Sergio, katır gibi, kaya gibisin.

Sen inatçılığın vücut bulmuş halisin.

Ne değişiyorsun ne de değişimi kabulleniyorsun.

– Peki sen nasılsın?

– Ben mi?

Ben su gibiyim.

Ben kabın şeklini alıyorum, kendim kap değilim.

Boşaltılabilirim, değiştirilebilirim.

Ben akan suyum, ışıl ışıl, duru, şekilsiz, pırıl pırıl.

Sen durgun susun, pislik kabısın kanalizasyon suyusun, kurbağa tükürüğüsün.

Kalsaymışım epey bir bayağılık bir arada olacakmış.

Yanlış, sen ve ben bağlantılı vazolar gibiydik.

Kendine ayırdığını benden almış oldun.

Bağlantılı vazolar teorin ile beni hayal kırıklığına uğrattın.

Su, kendisini iki vazo arasında eşit ölçüde yeniden dağıtır.

Orası tamam, ya sen taşarsan?

Sergio, suyla mı, idrarla mı ya da kanla mı bilmem ama sen ve ben bağlantılıyız.

Fakat mutluluğumuz yalnızca bir vazonun içinde.

Bu yüzden seni mutlu eden şeyleri yapmaya çalış.

Bunu kendim için söylüyorum.

Çabalayacağım ağabey.

Sen de kendini berbat hissetmeye çalış, çünkü burada seni özlüyorum.

Tam bir inatçı katırsın, ümitsiz vakasın!

Büyük İngiliz tarihçi Arnold Toynbee, 1971'de 20. yüzyılın en büyük olayının Batı'nın Budizm'le tanışması olduğunu söylemiştir.

Bununla, katiyen dinî bir değişimi kastetmemiştir.

Böyle bir şey olmayacaktır.

Kastettiği, etiğin bir tür farklı seviyeleridir.

Psikoloji gibi, biyoloji gibi.

Karma, biyoloji temelli bir düşüncedir.

Mistik bir inanıştan ibaret değildir.

Gerçekten önemli bir biyoloji temelli düşüncedir.

Çünkü karma yalnızca 2 çeşit değil, 3 çeşit gene sahip olduğunuzu söyler.

3 çeşit gen; Annenizden gelen, babanızdan gelen ve size ait olan, bir önceki yaşamınız.

Ardından bir sonraki yaşamınıza devam edersiniz.

Durgun ve ölümsüz bir formda değil, süreklilik arz eden bir formda.

Budist manastırının dediği üzere, "ruhsal bir gen" şeklinde.

Şu anlama geliyor; yaptıklarımız, yaptığımız her şey, sonsuza dek sürer.

Anlıyor musunuz?

Mesela Nietzche'nin düşüncesi gibi.

Bu Nietzche'nin düşüncesi ile de bağlantılı.

Bengi Dönüş düşüncesini biliyor musunuz?

Yaptıklarımız sonsuza dek tekrarlanır.

Eğer bir işi sonsuza dek yapmaya istekli değilseniz, o işi asla yapmamalısınız der.

Televizyondaki ne öyle Lucia?

Kafayı mı yedin?

Kanalı değiştir, şampiyonluk maçı var!

Kapa çeneni, önemli şeyler anlatıyorlar.

Nereden biliyorsun?

Fransızcayı anlıyor musun ki?

Bu İngilizce, aptal, ayrıca altyazısı var.

– Maçı aç!

– Hayır.

– Maça çevir!

– Hayır.

– Aç şu lanet maçı!

– Hayır dedim!

Anne, merhaba.

Evet, hâlâ taksideyim.

Elbette hatırlıyorum, o ne biçim soru?

Hayır, uyumak istemiyorum.

Hayır, telefonu ona verme.

Aileden kimseyi görmek istemiyorum.

Ayrıca onu kilisede tutmak ikiyüzlü bir saçmalık.

Zırvalık, hiçbir mantığı yok.

Yapma anne, ağlama.

Pekâlâ, haklısın.

Ağla.

Hayır, takside uyuyacağım.

Hoşça kal.

İnsan mutluluktan acı çekmektedir.

Ağarmakta olan eziyeti hayatta kalmak için durmaksızın verdiği mücadele aydınlığa doğru geçirdiği temel dönüşüm karanlıkların arasından geçişi gerçek kılar.

Acı gitgide daha dayanılmaz hale gelir zira kendimize gerçeği söyleme konusunda hazırlıksızız.

Ve gerçek olduğunda, ki olur, bu mirasımızın bir parçası olur onunla uzlaşmak hayatlarımızın bir parçası olur ardından kendimizi mağlup olmuş hisseder ve sorarız: Neden?

Sevdiklerimizin, ölüm tarafından aramızdan alınışının üzüntüsüyle yüzleşirken bizler Bizler, bizzat acı çekmekle bedel ödemeyenler kendimize sormamız gereken sorulara mazeretler uydururuz.

”Öldü, çünkü kanserdi”, deriz.

”Çünkü yaşlıydı, çünkü başka bir yerde değil de buradaydı”.

Oysa ki açıkça şöyle söylememiz gerekir: ”Öldü, çünkü doğmuştu.”

Artık benim için ana dilim gibi.

Tercümanlık yaparak para kazanıyorum, ayrıca belgeseller de çekiyorum.

Bak bu Nagarjuna'dan: "Eğer bu hayat su üzerindeki bir baloncuktan daha narinse uyuduktan sonra güzel ve canlı bir şekilde uyanmak ve nefes almak mucizevi değil midir?

Güzel ve canlı bir şekilde mi?

Saat 6:30, işi bitireli iki saat olmuş ve uyandığımda senin şapşal suratını görmeye alışkın değilim.

Gerçekten travmatik bir deneyim.

Evet, çocukluğun gerçekten berbat geçmiş olmalı!

Yine de duygusal olarak hazırlan, bu öğleden sonra yine arayacağım.

Senin öğleden sonranda, eğer başka bir işin yoksa!

Herkese selam söyle, onlara iyi bak tamam mı?

– Hoşça kal Tombik!

– Tabii.

Güle güle!

– Luciano amca!

– Biliyorum, takside sigara içmek yasak.

– Sen nereden çıktın?

– Kapıyı kilitlemeyi unutmuşsun.

Gözlerin yolda olsun!

Emektar Mercedes'imi mahvedersen, gerçekten kafaya bir tane yersin!

Motorun hâlâ çıkardığı şu sese bak.

– Nereye?

– Buradan uzak bir yer olsun yeter.

Kiliselerdeki o küflü koku yok mu?

Tütsüden bahsetmiyorum bile, sinirlerimi geriyor!

Nasıl olur da Tanrı'nın evi misafirperverlikten bu kadar uzak olur?

Tüm o acıklı resimlerle çok sıkıcı bir yer.

O kadar Barok süsün arasında kayıp bir koyun kendisini nasıl bulabilir ki?

Sen bana kulak asma, ben bir günahkârım.

Sen yanımdayken kendimi suçlu hissetmiyorum.

Burada suçlu kimse yok, boş ver gitsin.

Hatta sizinkilerde bile suçlu kimse yoktu.

Biliyorlardı.

Alfredo'nun isteklerine saygı gösterdiler.

Onları bu yüzden aşağılayamazsın.

Sen her zaman küçük, sona kalan Sergio olacaksın.

Her şeyi en son duyan Çocukken ne gözü açıktınız, ikiniz de ne güzeldiniz!

– Onlar fotoğraflar mı?

– Evet.

Ver onları hele, bakmak istiyorum.

Geçenlerde beni Skype üzerinden aramayı bırakmıştı.

"Burada hat yok", diyordu.

"Ama böylesi daha iyi o şapşal suratını özlüyorum.

" Aslında hiç de iyi değilmiş.

Kendini göstermek istemiyormuş.

Ben de hiçbir şeyden şüphelenmedim.

Şimdiyse tüm hatıralarım yanlış.

Tüm bu mektupların yeniden okunup düzeltilmesi gerekiyor.

Tüm kelimelerim, 10 yıl boyunca olan bütün düşüncelerim!

Tüm hatıralarının yanlış olmasının imkânı yok.

Bak, ikiniz de amcanızın kucağındasınız.

Yakışıklıymışım, değil mi?

Neyse, yaşlandıkça daha da yakışıklı olmuşum.

Luciano amca, hiç ağladın mı?

Tabii ki!

Mesela sen doğduğunda.

– Tanrım, nasıl ağlamıştım!

– Demek istediğim

Hiç ağlayacak kadar üzgün oldun mu?

Birkaç sene önce o başbakanı seçtiklerinde.

Bugün Alfredo'nun cenaze töreni var ama sen öyle sakinsin ki.

– Sergio, Sergio!

– Sanki umurunda değilmiş gibi.

İkiniz doğduğunda da oradaydım.

Ateş yüzünden seni neredeyse kaybedeceğimiz o gece de.

Ve Alfredo motosiklet kazası geçirdiğinde de.

Okulu ilk kez astığında benim evimdeydi, sen de öyle Boşandığı gün de.

Felsefe'den mezuniyetinde de.

Sizi oğullarım, evlatlarım olarak gördüm.

Sonra bir gün uzun favorilerinle geri döndün.

Gözlerimin önünde bin kez ölüp yeniden doğdunuz ve ben her seferinde şöyle düşündüm: Bunlar benim her zamanki yeğenlerim.

Şimdi haline bir bak, kırışıklıklarınla çocukluğundaki gibi beni hâlâ kışkırtıyorsun.

Çünkü yaşamın ve gülümsemenin sırrını vermemi istiyorsun.

– Neden vermiyorsun?

– Çünkü bu bir sır.

Ama benim sırrım değil Sergio.

Hepimiz bu sırrın saklayıcılarıyız.

Sen ve ben birbirimizi her zaman anladığımız için iç karartıcı yüzleri başkalarına bırakalım.

52 Petrarca Sokağı, postanenin yanı.

Hemen şu köşede, neden almıyorsun?

– Sen ne olacaksın?

– Beni burada indir.

– Üç gündür ortalıkta dolaşıyorum.

– Yani?

– Eve hiç uğramadım.

– Nerede yatıyorsun?

Pansiyonlarda, otellerde En iyilerinde tabii.

Ama bunu da atlatacağız Sergy.

52 Petrarca Sokağı, postanenin yanı.

– Git hadi!

– Tamam.

Tamam tamam, 5 dakika içinde alıyorum.

Luciano amca.

Artık kim olduğumu hatırlayamıyorum.

Ne demek hatırlamıyorsun?

Bu, "Affedersiniz, saatin kaç olduğunu hatırlıyor musunuz?" diye sormak gibi bir şey.

Buradayız, şimdiyiz, elimizden en iyi ne geliyorsa oyuz.

Benim elimden en iyi gelen şey hatırlamak.

Hatıralara takılıp kaldım ama elimde bir tek onlar kaldı.

Gerçekten mi?

Öyleyse üzerine sifonu çek.

Bakalım gerçekten de senden başka bir şey kalıyor mu?

Luciano amca.

Sana hatıralarınla huzur içinde yaşamayı kim öğretti?

Hatırlamıyorum Belki de damar sertliğidir.

Campania'da çöp toplamayı reddeden işçilerin eylemi devam ediyor.

Geri dönüşüm oranı yüzde 30'un altında seyrediyor.

Düzgün çalışan gübre tesisi yok.

Uzun dönem atık imhası konusunda hiçbir şey yapılmamakta.

Atık sahaları, acil durumlarda öfke ile alınan kararların zehirli sonuçlarıdır.

Feragatlerle ve sözlerle devam ediyoruz ama ben diyorum ki: "Bizler öncü kuvvetiz".

Pisliklerimiz okyanusu aşıp dünyanın kağıtlarına dönüşüyorlar.

Bizler ihracatı yapılacak çöpleriz, 3. binyılın pasaklı ruhlarıyız.

Görmezden gelebilirsiniz.

Sizin gibi züppeler bizi öldürebilir ama bu küçük bir yer tutar.

Bizler yalnızca öncü kuvvetiz.

Durumun aciliyetini anlıyorum ama sizce çöpleri evimize götürmemiz mi gerekiyor?

Ufak bir kişisel katkıda bulunarak iyi örnek olmak istedim.

Şaka bir yana, müsaade ederseniz o poşetlerin ne olduğunu sorabilir miyim?

Noel hediyeleri mi?

Sevgili taksicim, bu gerçek çöp!

– Sağa çekmemi ister misiniz?

– Şaka mı yapıyorsunuz?

Toplaması saatlerimi aldı!

Bu, şöyle diyelim, benim geri dönüşümüm.

İnsanların neleri attıklarına inanamazsınız!

Başka bir deyişle, bu sizin çalışma alanınız mı?

– Pek sayılmaz, anlatayım.

– Güzel.

Bir süre önce, hurdalık olarak işlev gören ufak bir arsa bana miras kaldı.

Agnano yakınlarında bir araba imha tesisi.

Faaliyeti sürdürmeye çalıştım fakat işler gittikçe kötüleşti.

Ta ki kirayı ödemeyip evimi hurdalığa taşımak zorunda kalana kadar.

En zor zamanlarım başlamıştı.

Derken bir gece, bazı sesler duydum.

Bir silah kaptım ve dışarı koştum.

Çantalı bir adam vardı, hurdalarımın altını üstüne getirmişti.

"Kaldır ellerini seni orospu çocuğu, polisi arıyorum".

Yalvarmaya başladı: "Polis yok, polis yok!

" Titriyordu, sanki günlerdir yemek yememişti.

"Nerelisin?

”, diye sordum.

”Amerikalıyım” dedi.

”Amerika’da o kadar paran varken Napolili bir hurdacıyı mı soyuyorsun?

” Hırsız olmadığını, geri dönüşüm sanatçısı olduğunu söyledi.

Neyse, benden daha fazla sorunları vardı.

Ona arta kalan yiyecekleri verdim.

Sonra da beni barakasını göstermeye götürdü.

Binlerce metal heykel vardı.

Aralarında güzel, büyük ve renkli bir kuşun da olduğu eski metal hurda toplulukları vardı.

Ona baktım ve dedim ki: ”Bu Zümrüdüanka”.

”Güzelliği Dünya’nın külleri arasından yeniden yükseliyor”.

Bir anda günlük eşyalarda saklı olan gizli zenginliği anladım.

Tek yapmanız gereken yeniden düzenlemek, yeni bir şekil vermek.

Lafın kısası, onun menajeri oldum.

Hatta ona kaynak işlerinde yardım bile ettim.

Hurdalığım onun laboratuvarı oldu.

İşler öylesine iyi gitmeye başladı ki birkaç yıl içinde Manhattan’da bir sergi bile açtık.

Çok ilgi gördü!

O akşam cüzdanlarımız dolmuştu.

Elimizde birer kadeh Prosecco şampanyası vardı ve nihayet uygun kıyafetler giymiştik.

Kolundan tuttum ve dedim ki: ”Bizi çöpe atmak istediler.

Ama bir de şimdi bak!

” Şimdi o kendi ülkesine geri döndü.

Manhattan’ın merkezinde bir dairesi var.

Peki, siz neden hâlâ bu şehirdesiniz?

Çünkü bu şehrin küllerinden doğuşunu görmeyi düşlüyorum ya da olduğu haliyle seviyor olduğumdan.

İnsanlar her zaman yeni şeylerin peşinde koşup eskiyi atarlar.

Ama attıkları mutluluk olsaydı kısa zamanda meteliksiz kalıp çöplüğün içine gömülürdük!

Kısacası, ben atılan eşyaları yeniden satıyorum.

Benim mutluluğum da bu işte:

– Eski eşyalara yeni bir şekil vermek.

– Tebrik ederim.

Aman Tanrım, törende daha fazla dayanamadım!

– Alabilir miyim?

– Elbette.

– Hayatta olmaz Bayan Pinotta!

– Sen sus Lariza!

Çakmağı ver.

Bir tek sigara içmeme bile müsaade etmiyorlar.

Ama Francesca hanım kesin bir dille söyledi.

Sinirimi bozma, bir sen bir de kızlarım.

Kafayı sağlıkla yemişler!

Sağlığım yerindeyken ölmek istemiyorum.

Günah olurdu, değil mi?

Kaç yaşındasın?

40?

– 43.

– Bir de sigara mı içiyorsun?

Senin gibi bir genç adam, hem de önünde koca bir ömür varken.

Sonumun yaklaşıp yaklaşmadığı çok da umurumda değil.

Her şey tam bir saçmalığa dönüştü.

Ama bu problemler artık sizin neslinize ait.

Sizin yaşınızdayken, biz sizler gibi soru sormadan itaat etmezdik.

Şimdi öyle görünmeyebilir ama kocam ve ben bugünlere fakirlikten geldik.

Kocam ne erkekti be!

Yorulmak bilmez bir işçi!

Aslında büyük bir servet yaptı ama tadını çıkaramadan vefat etti.

Ona derdim ki: ”Eğer kazandığının tadını çıkaramayacaksan neden bu kadar kazanasın ki?

” Şöyle derdi: ”Senin için kazanıyorum sevgilim”.

Öyle tatlıydı ki!

O şapşal beni yalnız bıraktı.

Yalnız ve zengin!

50 yaşındaki bir kadını kim ister ki?

Francesca hanım bir sürü sevgiliniz olduğunu söylüyor!

Kapa çeneni Lariza!

Kızım saftır.

Tek istedikleri paramdı.

Ama para bana kocamdan kalan tek şey.

Onlara verecek değilim!

Çünkü siz pintinin tekisiniz.

İhtiyar bir pinti!

Kes sesini.

Sen de çirkinsin ve bana bir servete mal oldun!

Bakıcıya ihtiyacım yoktu.

Kızımın takıntısıydı.

Her neyse, senin yaşlarında kocamla öyle çok planlarımız vardı ki.

Herkesin olduğu gibi.

Hepsini başardık ve dünya bir gübre yığınına döndü.

Belki de gençliğin her boku boş vermesi bundandır!

– Bayan Pinotta!

– Kötü bir kelime kullandım, değil mi?

Ama o beni affeder.

Gençler sürüyle kötü laf ediyor, değil mi?

Aferin sana.

En azından rahatlıyorsun.

Bu taksi darmadağın halde, bir temizlikçi tutman lazım.

Lariza'yı al ki ondan kurtulabileyim!

Tüm bu ufak heykelcikler Budist misin sen?

Hayır, ağabeyim Budist.

Keşke benim de ağabeyim olsaydı.

Budist bile olsaydı sorun olmazdı.

Maalesef ben tek çocuğum.

Benim için üzüntü kaynağı.

Tek başına büyümek duvara karşı voleybol oynamak gibi.

Sen şanslısın.

Mutluluk Sanatı'nda saat 17:32.

Bizi çok uzaklardan, belki de önceki bir hayattan arayan bir ruh var.

Onu çok ama çok geride bırakmışız.

Ve aniden sesini duyduğumuzda kötü bir gün bile olsa, üzgün veya kızgın bir halde bile olsak onu tekrar bulmuşuz ve bunun tek bir anlamı var: Bir şeylerin geri dönüş hissi.

Anlayışa geri dönecek oluşumuz.

Ama mesele şu: Acaba anladığımız, hoşumuza gidecek mi?

– Başka bir kadın var, değil mi?

– Başka bir kadın yok.

– Anlat, benden daha genç.

– Hayır, senden daha genç değil.

İşte, biri var demek ki.

Senden daha genç değil, çünkü başka bir kadın yok Erika.

Benimle dalga mı geçiyorsun?

Aramızdaki her şeyin bittiğini, benimle dalga geçtiğini mi söylüyorsun?

Eğleniyor gibi mi görünüyorum?

Bak Sergio.

– Yaşadıkların benim hatam değil.

– Aynen öyle.

Zor bir zamandan geçiyorsun, anlıyorum.

Kafan karışık.

Kafam karışık çünkü artık olayları daha net görüyorum.

Bunlar kafası karışık bir adamın söyleyeceği sözler.

Erika, ne istiyorsun?

– Neden hâlâ buradasın?

– Anlamak istiyorum.

Anlamak isteyenler artık sessiz, bir dene bakalım.

Normal insanlar bir şeyi anlamak istediklerinde soru sorarlar!

Yürü git Sergio, sen gerçek bir pisliksin!

Soru sorarlarmış.

Kafası kendilerinden daha karışık insanlara soru sorarlar.

Bir "Yürü git"e daha gönülden cevap veririm.

Şimdiyse o eğilimler cehenneme kadar gittiler, bakalım kalanlar neler.

Şarkı

Gözleri uzaklara dalmıştı

Uzakta olan namı gibi

Beklentilerde bulunmamak

En iyi yoludur

Hayal kırıklığından kaçınmanın

Fakat umut her zaman köşede gizlice dinliyor

Ve o beni sarsarcasına itti

Döndürürken beni çektiğim acıya

Hepimiz aynı hayattayız

Ama ellerim, ellerindeyken sadece kavgadan mustarip

Kelimelerin ötesinde, gökyüzüne savrulacak

Dargın ve aldatılmış taştan gözler var

Size önemli gelen şeyleri anlatmak için hikayelerinizi, dramlarınızı bana anlatmak için buraya geliyorsunuz.

Ve sonra çekip gidiyorsunuz!

Ben de diyorum ki: Kimsiniz ulan siz?

Lanetli ruhlar mı, hayaletler mi?

Benim sizin aynanız ya da bir rahip olduğumu mu sanıyorsunuz?

Benim kim olduğumu hiç merak ettiniz mi?

Hikâyeleriniz zerre kadar umurumda değil.

Öyle olsa kendi lanet yolunuza gider misiniz?

Neden bana kendi işlerinizi anlatıyor sonra da beni yüz yıldır buralarda dolaşan bu boktan takside bırakıyorsunuz?

Bana açılan ama beni umursamayan herkes defolsun gitsin!

Kendi lanet küçük bahçesiyle ilgilenip sonra da iğrenç insanlığımız hakkında ahkam kesen herkes defolsun gitsin!

Sizsiniz o iğrenç insanlık!

Her gün kendi bölgenizi işaretlemek için tuvaletinize işiyorsunuz.

İnsanların, ülkenizin ve dünyanın size sunmadığı şeylerden yakınıyorsunuz.

Aileyi her şeyin üzerinde tutuyorsunuz.

Sanki ailenin kendisi bir erdemmiş gibi!

Kukla oynatıcılarını sevmezsiniz, ama kendi çocuklarınız olsa öldürürsünüz bile yahu!

Sizi bu kadar üzen çocuklarınıza tüküreyim.

Çünkü sayenizde sizden beter insanlar olarak yetişiyorlar!

Bana bir kukla, bir manken bir çizgi film karakteri gözüyle bakan bu maskenin ardında söyleyecek sözü olan, ruhunda bir şeyler taşıyan bir insan olduğunu görmeyen herkes defolsun gitsin!

Sen de defol git Alfredo!

Tek başına, gözden uzakta ölmeye gidenler de defolsun gitsin.

Şimdi müzik.

Müzik istiyorum.

Vezüv İçin Sivil Koruma Vakfı'nın planı yıkıcı patlamaların tekrar meydana gelebileceği tahmini üzerine kurulu: Sonuncusu 1631 yılında yaşanmış olup, 472 yılında yaşanan M.Ö. 79 yılında Pompei, Herculaneum ve Stabia'yı yerle bir eden patlama gibi.

Bugünkü durum, o patlamalardan öncekine benzer bir halde.

Patlamalar "Ve Tanrı'nın tapınağı cennette açılmıştı ve onun ahitinin sandığı tapınağında görülmüştü.

Yıldırımlar çakıyordu, ve sesler vardı.

Bir deprem ve büyük bir dolu yağışı vardı.

" Yuhanna'nın Kıyameti'nden etkileneceğimi mi sanıyorsunuz?

– Etkilenmelisiniz.

– Neden?

Çünkü artık uzak değil.

Geri sayım başladı.

Vezüv olmayabilir, hatta 2012'de dünyanın sonu ile ilgili Maya kehaneti bile gerçekleşmemiş olabilir.

Ama son yakın.

Kıyametin gerçekten de yakında olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Dinleyin, sizi hatırlıyorum.

Birkaç yıl öncesine kadar büyük bir başarıya imza atmıştınız.

Yanılmıyorsam siz ve ağabeyiniz.

Harikaydınız, müziğiniz insana gerçekten dokunuyordu.

Şimdi ise berbat bir şehirde sıradan bir taksi şoförüsünüz.

Bir Bay Hiç Kimse.

Sizin için işler yolunda gitmiş.

Sokakta dilenen birçok yetenekli insan var.

Eve kapanıp kendi dertlerine yanan ya da ihtiyar bir profesöre nalları dikmesini umup yalakalık yapanlar var.

Ama burada ihtiyarlar nalları diktiklerinde bile güce sıkıca sarılıyorlar.

İnanılmazlar!

Burası ihtiyar insanlara ait bir dünya.

Dünyanın her tarafına dağılmış bir avuç hırslı ihtiyar adam tüm sermayeyi, tüm gücü elinde tutuyor.

İnsanlığın geleceği hakkında en ufak bir fikirleri yok.

Umurlarında bile değil.

Artık uyanmak zorundayız diyorum!

Ama uyanmayacağız çünkü artık çok geç.

Ben de sizi tanıyorum.

Siz radyodaki "Mutluluk Sanatı" programını sunan kişisiniz.

Çelişkileri seven birisiniz.

Hayır hayır, çelişkileri sevmiyorum.

Bir geleceğimiz olmasa bile mutlu olup olamayacağımızı anlamaya çalışıyorum sadece.

Olabilir miyiz?

Sen öldükten sonra hiç kimsenin gülümsemeyeceği fikriyle mutlu olabilir miyiz?

İnsanlar umutlarını kaybetti.

İşlerinden istifa ettiler.

Yarının bugünden daha kötü olacağına ikna olmuş durumdalar.

Sanki bu onların sorunu değilmiş sanki gelecek onlara ait değilmiş gibi konuşuyorlar.

Ve doğru da, yol dümdüz ve dosdoğru uçuruma gidiyor.

Hangimiz, tek başımıza bir şeyleri değiştirebiliriz ki?

Rotayı kim değiştirebilir.

Ben mi, siz mi?

Belki o ihtiyar zenginler.

Ama onlar para içinde yüzüyorlar, bir devrim istemiyorlar.

Her şey olduğun gibi kalsın diye kalabalığa ateş açarlar.

Daha doğrusu, para verip birine yaptırırlar.

Ellerinin pisliğe bulaşmasını dahi istemezler.

Nihayetinde birileri başkaldırmaz mı?

Olur da başka birisi televizyonunu açarsa.

Peki sonra?

İnsanlık hikâyesinin son bölümü nasıl bitecek?

Şöyle: Altın kafeslerimizde televizyon izliyor olacağız ve mutsuzluk bizi ele geçirecek.

Neden olduğunu anlamak için çok geç olacak.

Çünkü mutsuzluğun nedenleri de yoktur, sebepleri de.

Söyleyecek hiçbir şeyi yoktur!

Yani, uzun ömür sürenlere gıpta ederek birer birer ölmektense aynı hastalıktan hep birlikte ölmeyi tercih edeceğiz.

Belki de kapanışı havai fişeklerle yaparız.

Gök kubbe yerle bir olurken bizler çıplak, elimizde ise bir kadeh şampanya olur.

Ve içimizde bir dirhem endişe, umutsuzluk yoktur çünkü Dünya'daki görevimizi tamamlamışızdır, anlıyor musunuz?

Huzur içinde ölmeyi bekleyeceğiz.

Ve eğer her şey gökten gelirse de bir şeyleri değiştirmek üzere hiçbir şey yapmadığımız için kendimizi suçlu hissetmeyeceğiz.

Özür dilerim!

Ben de kendime karamsar diyordum.

Beni az kalsın ikna ediyordunuz, biliyor musunuz?

Sizi tam olarak ikna etmek için gereken ne?

Bende kesin bir gelecek fikri yok.

Sizinki gibi en azından.

Belki de kurtuluşumuz sizde olmayanda gizlidir.

Müzisyenler taksilerinde kaldıkça ve şairler masada bekledikçe daha iyi insanlar, daha kötü insanların emrinde çalıştıkça yol dümdüz Kıyamet'e doğru gidecektir.

Vay be.

Hatırladım.

Sergio.

Sergio Cometa, değil mi?

- Aynen.

- Sizi yayınıma bekliyorum.

Yeni birkaç parçanızla birlikte olabilir.

Olabilir.

Ne kadar süre geçtiğine, doğru zaman olup olmadığına bakmaksızın Motorun hâlâ çıkardığı şu sese bak!

Benim mutluluğum da bu işte, eski eşyalara yeni bir şekil vermek.

Fakat mutluluğumuz yalnızca bir vazonun içinde.

Bu yüzden seni mutlu eden şeyleri yapmaya çalış.

Bunu kendim için söylüyorum.

Ama attıkları mutluluk olsaydı kısa zamanda meteliksiz kalıp çöplüğün içine gömülürdük!

Demek artık taksi şoförüsün.

Şimdi ise berbat bir şehirde sıradan bir taksi şoförüsünüz.

Bir Bay Hiç Kimse.

Sergio katır gibi, kaya gibisin.

Sen inatçılığın vücut bulmuş halisin!

Ne değişiyorsun ne de değişimi kabulleniyorsun.

Yürü git Sergio, sen gerçek bir pisliksin!

Çocukken ne gözü açıktınız!

Çocukluğun gerçekten berbat geçmiş olmalı!

Gözlerin yolda olsun!

Yol dümdüz ve dosdoğru uçuruma gidiyor.

Sonumun yaklaşıp yaklaşmadığı çok da umurumda değil.

Artık uyanmak zorundayız diyorum!

Ama uyanmayacağız.

Herkese selam söyle, onlara iyi bak tamam mı?

Canlı varlıkların yaralanıp öldüğü bir uykusuzluk bir derin düşünme, bir tarihsel bilinç seviyesine ulaşıyoruz.

Aynısı, bir kişi, bir halk veya bir medeniyet için de geçerli.

- Sen de hissettin mi?

- Evet.

- Hangi iblisin işiydi öyle?

- Bilmiyorum, beni buradan kurtar Sergio!

Merhaba, ya sonra?

Genç ve yeni bir dünyaya girmede yaşanan az sayıdaki zorluklar kişinin doğasından kaynaklı olabilir.

Saflığa, hassasiyete, hayal gücüne nihayet müsamaha gösteriliyor.

Bireysel özgürlüğünüzü yükselterek fiziksel yeteneklerinizi arttırarak duygu yelpazenizi genişletin.

Artık her şey iradenizin gücüne bağlı.

Sıkı tutun!

Sağdaki yolda dal.

– Alfredo!

– Gir şu ara sokağa!

– Ama ne – Oradan, oradan!

Alfredo, beni nereye getirdin böyle?

Kahretsin!

Alfredo!

Çok şükür!

Biz de bu ses nereden geliyor diyorduk!

Özür dilerim.

Özür dilerim, uyuyakalmışım.

Kafası kornanın üzerinde uyuyakaldığını söylüyor, olacak iş değil!

Ödümüzü patlattın yahu!

Kafası direksiyonun üzerinde bir adam gördük, kıpırdamıyordu.

Öldüğünü zannettik.

Neyse, her şey yolunda mı?

İyi misin?

Evet, iyiyim.

Emin misin?

Sanki kamyon çarpmışa benziyorsun.

İyiyim, uykumu alamadım sadece.

Bir şeyi yokmuş, bir şeyi yokmuş!

Uykusunu alamamış sadece!

Öyleyse gidiyoruz.

Ama lütfen eve git de biraz uyu.

Baban, senin er ya da geç geleceğini söylemişti.

– Ama ben umudumu kaybetmiştim.

– Özür dilerim anne.

Özür dileme sakın!

Aman Tanrım, sırılsıklam olmuşsun.

İçeri gel.

Gelmesem daha iyi, onca akrabayı görmeye dayanamam.

– Babanı çağırayım mı?

– Evet, teşekkürler.

Görüşürüz Sergy.

Yakın zamanda yine uğrar mısın?

Evet.

Görüşürüz anne.

– Ne okuyorsun Alfredo?

– Bir kitap.

– Kitabın içinde ne yazıyor?

– Senin aptalın teki olduğun yazıyor.

Sen de ispiyoncusun.

Onunla birbirimizi daha iyi anlıyorduk.

Aynıydık.

Ayrıca, o doğduğunda ben de çocuktum.

Birlikte büyüdük.

Sen de benim oğlumsun, ama başka bir nesildensin.

O ise bir dostumdu.

Onu senden uzak tutmak annenin hatası değildi.

Önemli değil baba.

Geride kaldı.

Sana şunları söylemek benim için önemli.

Seni anlıyorum, mesafeli olduğumu düşünmüş olmalısın.

Sanki seni hiç düşünmüyormuşum gibi.

Ama mesele şu ki, beni şaşırttın.

Bu alışkın olmadığım bir durum.

Sen, benim sana verdiğimden fazlasısın.

Bildiğimden fazlasısın.

Belki bazen güvenilmez olduğumu düşünmüşsündür.

Ama bu doğru değil.

O haline hayrandım.

Çünkü sayemde olan bir şey değildi.

Anlıyor musun?

Her şeyi anlıyorum baba!

Bu yağmur da durmadı gitti!

Söylediklerinizi anlıyorum!

Hepinizin söyledikleri makul!

Mantıklı.

”Katılıyorum ” ”Elbette ” ”Ama şu açıdan düşünülmeli ” ”Hayat böyledir.

” ”Hayat şöyledir.

” Aferin hepinize!

Hepiniz gerçeğe öyle yakınsınız ki!

Sözlerinizin gerçekliği yanlışa zerre kadar yakın değil!

Ama sorun şu ki sözleriniz gerçekliği zerre kadar değiştirmiyor!

Yalanları ve saçmalıkları daha çok seviyorum!

Palyaçoları, dolandırıcıları, peri masallarını güvenilmez sözleri!

Boyun eğmeyenleri, gerçekliklerinize tahammül edemeyenleri seviyorum!

Çünkü ben buna ait olmak istemiyorum.

Bu gerçekliği ben seçmedim!

Hiç düşünülmemiş şeyleri düşünmek yaşanmamış şeyleri yaşamak, görülmemiş şeyleri görmek istiyorum!

Müzik istiyorum.

Doğru zamanda doğru müziği istiyorum!

İmkânsızı, mümkün görünmeyeni istiyorum!

Kısa bir süreliğine gördüğüm kısa saçlı bir kızı istiyorum!

Onu şimdi istiyorum, burada, onunla karşılaştığım yerde!

Beni duyuyor musun?

Seni istiyorum!

Mantıklı olup olmaması umurumda değil!

Hangi cehennemdesin Antonia?

Burada, düşüncelerimin olduğu yerde olman gerekiyor!

Alfredo!

Alfredo!

Hangi cehennemdesin?

Mektup

”Sevgili Sergio,

Bu mektubu yazmaya karar vermek elveda demenin ağırlığıyla yüzleşmek zor oldu.

Ama dün gece şunu düşündüm: Elveda demek, ölüm gibidir.

Yaşlı kadın.

Unvanı ve krallığı elinden alınınca, ondan geriye ne kalır ki?

Hiç kimsenin olmadığı bir yerde, yalnızca bir tırpan.

Son zamanlarda kelimelerden ne kadar nefret ettiğimi anlatmak güç.

Sanki tuzak gibiler ama sana kelimeleri borçluyum.

Bunu okuduğunda, ölüm sebebimi çoktan öğrenmiş olacaksın ve bu büyük yalanda nasıl bir mantık olduğunu merak edeceksin.

Çıldırdığımı düşüneceksin.

Pisliğin teki olduğumu düşüneceksin.

Belki böylece, bunu senin daha az acı çekmen için yaptığıma ikna olursun.

Ama yine de beni affedemeyeceksin.

Kendi bildiğin şekilde benden nefret edeceksin.

Ama gerçek başka çünkü yalan başka.

Yalan olan, hasta olduğum.

Yalan olan, 10 sene önce öğrendiğimizde bizimkilerin bana bakış biçimleriydi.

Yalan olan, mutluluğun artık geride kaldığı ve artık hasta bir evlada bakmak zorunda olmalarıydı.

Ama ben geri adım atmamayı, beni ikna etmelerine izin vermemeyi hatta onları tam tersine ikna etmeyi başardım.

Ama bu, sen varken pek de kolay olmadı, lanet olasıca!

Bana nasıl baktığını düşündüğümde tüm o isteklerinle, benden beklentilerinle.

O güzel mavi gözlerini düşündüğümde o tatlı gözlerini.

Onlar bana neşe katıyor.

Senin o ağlamaklı, çocuksu gözlerinin huzurunda asla dayanamazdım.

Beni ikna ederdin Sergio.

Bana inanmayacağını biliyorum ama vücudumda hiçbir hastalık yok.

Hiç olmadı.

Yiyorum, içiyorum, sıçıyorum.

Uyuyorum, gülüyorum, hayal ediyorum, ümit ediyorum.

Ben ölüyorum.

Mutluyum.

Düşünceler, hayallerle aynı malzemeden yapılırlar.

Mutlu bir düşünce, üzgün bir düşünceyle aynı değerdedir.

Üzüntü ucuzdur, ama mutluluk da bedelsizdir.

Eee, hangisini seçeceksin?

Geçmişi karıştırdığımda acı ve ölüm çıkıyor karşıma.

Geleceğe baktığımda ise stres ve yanılsama.

Ama şimdiyi incelediğimde bu hediyeyi buluyorum.

Bu anı Sana yazıyor olduğum senin de okuyor olduğun anı.

İşte bu sonsuz bir hediye.

Öyle parlak ki.

Ve her zaman müzik olacak, sen olacaksın

Gözlerin olacak.

Gülümseyen Luciano amca olacak.

Daireler çizmeyi bırak Sergio.

En güzel notalarını aramaya geri dön.

Hoşça kal küçük kardeşim.

Seni seviyorum.

Alfredo."

– Daha fazla beklemek zorunda mıyım?

– Ben seni bütün gece bekledim.

– Neden?

– Ne demek neden?

Çünkü burada değildin!

Bu sabah eşyalarımı toplamak için geldin.

– Gidiyor musun?

– Nereye?

– Ben ne bileyim!

– Tamam bagajı aç öyleyse.

Hemen.

Dur, çantaları yüklemene yardım edeyim.

Hayır, bekle.

İlk önce bu.

– Bu mu?

– Evet.

Şahane bir Aralık sabahında Mutluluk Sanatı'nda saatler 08:30'u gösteriyor.

Havada ilginç bir koku var, gökyüzü dupduru, şehir ise Benim şehrim, güzel tıpkı umut gibi.

Sırada, arşivimi karıştırırken karşıma çıkan bir parça var.

Yaklaşık 10 yıllık bir kayıt.

İki kardeş, bir piyano, bir de keman.

Farklı yollara ayrılmış olsalar da burada hâlâ birlikteler.

Bir de şiir öldü derler!

Şarkı

Her şey yüreğimdeyken, bir de bakıyorum tek bir kelimem yok.

“ Şiir öldü, kalan yalnızca melankoli ve hüzün.

“ Bense ellerim ve geri kalan acının arasında burada kalıyorum.

“ Bense ellerim ve çelişki arasında burada kalıyorum.

“ İlerleyeceğim “ rüzgâra karşı.

“ Gözden kaybolacağım “ çok geçmeden.

BOOT TRACKS / YARINSIZ (2012)

Tanrı ve Şeytan birbirini taklit eder.

Ayrılmalarını söylemek neredeyse imkansızdır.

Akıllı bir adam sadece güvenebileceği birini ister.

Bir arkadaş kazandığımı düşünmüştüm ama aldatıldım.

Paramı çaldı ve özgürlüğümü elimden aldı ama bu, kalbime yaptıklarının yarısı kadar bile kötü değil.

Eğer başka bir ruha güvenemezsen, elinde hiçbir şey yoktur.

Ölüsündür.

**

Bu yüzden kimse yabancılarla konuşmaz değil mi?

İnsanların bir sürü sebebi olduğunu anladım.

**

Bir kediyi ölünceye kadar altı yıl boyunca sevdim.

Bu çok kötü.

**

Öldükten sonra başka birşey olarak, mesela bir fare gibi geri döneceğin inancını hiç duydun mu?

Hiç duydun mu?

O konuda bir şiir yazdım.

**

Şiirlerim, yalan söyleyemeyeceğim tek yer.

Hissettiğim herşey ona inanıyor.

Sen inanıyor musun?

İsterdim ama korkarım ki tamamen saçmalık.

Öyleyse ne olmuş, inanmak yinede seni incitmez.

Eğer daha iyi birşeye dönüşmek için kendimi öldürseydim, elbette incitirdi.

Onun yerine kendimi ebedi cehennemde bulsaydım, incitirdi.

**

Bir ruhun olduğuna inanıyor musun, Samson?

Olup olmadığını bilmiyorum.

Ruhun var.

Ruhun var ve o iyi biri.

Sadece, benimki gibi yaşlı değil.

Onunla ilgili ne kanıtın var?

Onu hissediyorum.

Tıpkı senin iyi bir ruh olduğunu hissettiğim gibi.

Evet, bu nasıl bir his?

Bırak o, senin içine biraz his yerleştirsin.

Onunla konuş.

Ne hakkında?

Ona iştahın olmadığını söyle, midenin ağrıdığını ve ondan ağrıyı durdurmasını iste.

Hayatım boyunca hatırladığım kadarıyla, beni inciten insanları incitmek ve öldürmek ile ilgili rüyalar gördüm.

Gençken, uyanıp onların hâlâ hayatta olduklarını görene kadar, bu bana daha iyi hissettirdi.

O rüyalar, benim sırrımdı.

Buddha'ya onlardan bahsettim.

Tanrıya de ki, mideni hasta eden, rüyaların değil.

Onunla karşılaşırsan, elinde tuttuğun paranın nereden geldiğini ve kolundaki ve yüzündeki kesiklerin nasıl oluştuğunu bilmediğini söyle.

Benim hakkımda ne biliyorsun?

Sadece ruhunun çok acı içinde olduğunu, Samson.

'TANTE ROZA' VE KADINLIK HALLERİ

Yazan: Zehra Çam

Her gelenek ve ahlak, insan yaşamında farklı kıskaçlar yaratır. Bir kız çocuğu ne zaman "Kadın" sayılır? Kadın olmak ile çocuk kalmak arasındaki sınır nedir? Bu zorluk kaç yaşında başlar? Çocuk gelinlerin "kadın"; çocuk işçilerin "adam" sayıldığı yer ve zamanlarda sınırlar neredeyse her geçen gün birbiri içine geçiyor. Sevgi Soysal'ın kaleme aldığı Tante Roza adlı kitapta kadın olmanın hallerinde, tam da bu sınırların belirsizliği üzerinden bir kadının sürekli olarak kaybedişini konu ediyor. Kadınlığa ait sorunların ironik bir dille ele alındığı kitapta, kadının varoluş çabasına da tanık oluyoruz.

Her kadın diğerlerinden farklılaşmak ister. Tıpkı erkeklerin farklılaşmak istediği gibi. Erkek egemen toplumların şifrelerinde bu farklılaşma çoğu kez onay görürken kadının farklılaşma çabası çoğu kez eleştiri almadan sonuç vermez. Bu eleştiriler çoğu zaman yaralayıcıdır. Bu nedenle bir kadının yarası neredeyse tüm kadınların yarası haline dönüşebilir.

Tante Roza'da her defasında yenilgiye uğrayan kadınlık deneyimleri 14 hikâyede toplanıyor. İlk hikâyede Tante Roza At Cambazı olmak ister. Bunu başaramayınca rahibe olmak ister. Burada bedeninin arzularına gem vuramadığı düşünülerek rahibeler okulundan atılır. Komşu oğlu Hans ile yaptığı evlilik yedi yıl sürer ve üç çocuk sahibi olduktan sonra kilise tarafından aforoz edilir. Tante Roza coşkusundan hiç bir şey kaybetmeyen biridir. Başından üç evlilik geçer. Sonrasında gazetede ve pek çok işte çalışır. Bunlardan biri de randevu evinde kasiyerliktir. Bir gün "Madem ben de kadınım ben de bir erkekle beraber olacağım" der, oradan da kovulur. Böylece hem kiliseden hem de randevu evinden kovulan özel biri haline gelir(!) Ölünce bedeni yakılır ve külleri bir vazoya doldurulur. Küller son kocası Mathes'e teslim edilir, ne var ki Mathes'in kedisi vazoyu düşürür; diğer bir kedi de Tante Rosa'nın yakılan cesedinin küllerinin üzerine işer. Tante Rosa böylece kendi tarihindeki bir benzerlikle yeniden yenilgiye uğrar.

Tante Rosa tüm ters giden işlere rağmen hayatı boyunca ayakta kalma çabası verir. Toplumsal kuralları baştan itibaren yıkmaya çalışsa da her defasında başka bir kural tarafından yenilgiye uğrar. Sevgi Soysal bu romanında "Kadınlık Halleri"ne dair bir fotoğraf sunar. İster büyük bir tutkunuz olsun, ister toplumsal kurallara isyan edin, isterseniz de dünyaya dair safça ümitler besleyin, tutunmayı başaramazsanız yenilirsiniz. Ancak Tante Roza, her defasında yeni bir umutla sarılır hayata. Tante Roza, kurallarına anlam veremediği bir dünyada çocuksu bakış açısıyla bir "yabancılaşma" içindedir ve ayrıksı oluşu bu yüzdendir. Başkalarınca parlak görülmeyen bu girişimler neredeyse "Enayi" tercihlerdir; ama olsun bu bir özgürlük arayışıdır ve asıl olan da odur. Tante Rosa'nın gayreti, kendince ve kendiliğinden bir kadın olma çabasıdır. Bu hikâye aynı zamanda Voltaire'in "Candida" sı ya da farklı bir Keloğlan hikâyesidir

Sözünü etmek istediğim ikinci eser, İran sinemasının güzel örneklerinden biri olan "Kadın Olduğum Gün" filmidir. Nedense Tante Rosa'yı okuduğumda yakalanamamış bir kadınlık hikâyesi olan bu film geldi aklıma. Filmde üç hikâye yer alır. İlkinde Havva adlı bir kız çocuğu, dokuzuncu doğum gününde dondurma yemek isterken çarşafa girmesi istenir ve "Sen artık çocuk değilsin, kadın oldun" denilir. Çocukluk biraz da sokakta oynamaktır. Ne var ki, Havva çarşafa girince arkadaşı Hasan ile de oynayamaz ve sokaktan da olur.

İkinci hikâyede ise Ahoo genç bir kızdır ve bisiklete biner. "Şeytan İcadı" sayılan bisiklete binen bu ve diğer kızların, koca, dede, ağabey ve baba tarafından yolları kesilir. Onlar bisikletleriyle adeta rüzgâr gibi uçarken, at üstünde bir koca, karısını boşayarak onu cezalandırır. Öyle ya kadının yolu

(yeri) kocasının yanıdır. Bisiklet tepesinde ne işi vardır genç bir kadının (!) Kocanın, babanın, dedenin yanına hapsolan bu genç kadınlar rüzgârı, geniş tarlaları ve ufukları unutmak zorundadır.

Üçüncü hikâyede ise yaşlı bir kadın olan Hoora'nın hikâyesidir. Yaşlılığına kadar hiç bir şeyin sahibi olamamıştır. Hoora, bir gün kendine yeni ev eşyaları satın alır ve onları deniz kenarında bir salın üzerine yerleştirerek denize açılır. Yeni bir yatak odası, gelinlik, yeni koltuklarla kendini sulara bırakır. Hoora, "Bu yaşta bu eşyaları ne yapacaksın" sözlerine aldırmadan o gün kadın olduğunu hisseder. Gecikmiş bir eziklik olan bu hikâyeyle de film son bulur.

Baştaki soruyu yeniden sorarsak "Kadın olmak ne zaman başlar ve zorluğu nedir?" Adınız ister Tante Roza, ister Ahoo, ister Hoora ya da Havva olsun her kadının, zaman ve mekân fark etmeksizin, erken uyarılmakla, geç kalınmışlık ya da yanlış anlaşılmışlık arasında sıkışıp kalan ya da ölüsüne işenmiş başka bir hikâyesi var.

Erişim: http://www.anadolugazetesi.com/makale/-tante-roza--ve-kadinlik-halleri.html

**

RUH VE TİN

Karşımıza sıkça çıkan 'tin' kelimesi İngilizce Castaneda kitaplarındaki 'spirit' kelimesinden çevrilmiştir. Merak ettiğim bir durumda, neden 'soul' değilde 'spirit' kelimesini kullanmış olduğudur. Bu kelime ile ilgili olarak 'Encyclopedia of religious and spiritual development' isimli ansiklopedide 'tin' ve 'ruh' (spirit and soul) kelimelerinin anlam bakımından birbiri ile ilişkisine ilişkin kısa bir açıklama bulunuyor. Bu açıklama, kelimeye yüklenen anlamları inceleme imkanı sunabilir. Çeviriyi yaparken 'spirit' yerine bende 'tin' kelimesini kullandım.

Ruh(Soul)

Ruh kavramı sık sık spiritüel tartışmalardan çağrışım yapar. Bir hareketli müzik veya olağanüstü bir sanat eserinin bir kişinin ruhuna dokunabilmesi şüphesiz bir ruhsal deneyim yerini almaktadır. Ruh yaygın olarak spiritüel tartışmalar üzerineyken, anlamına ilişkin birkaç kesin ayrım vardır. Batı kültüründe 'ruh' kelimesi dinselleşmektedir ve çoğu insan 'ruh' kelimesini ilâhiyat ve din ile bağdaştırır. Bu yaygın kullanımda 'ruh' çoğu kez bir isimdir. 'Ruh' bazen herhangi birinin veya nitelikli birinin sahip olduğu bir betimleme olabilir. 'Ruh', ister şu an ki yaşamımız olsun, isterse unutulmuş veya nispeten bozulmamış tarafımız olsun yada isterse cennet yaşamı olsun, bunun içinde hareket eden bilinç ve farkındalığın merkezidir.

Bu suretle 'ruh' her zaman incelenememektedir. Buna karşılık, 'ruh' kelimesi için eski Yunanca'da; bir insan olmanın en derin tutkuları diye adlandırılmaktaydı. İngilizce'de ise; yaşam gücü ile yapılması gerekli anlamına gelen, eski İngilizce kelimesi 'sawol' dan türemektedir. Bu nedenle, 'ruh' hakkında düşünmenin bir başka yolu, bir insana ve Dünya'yı incelediğimiz evrensel yola değinmektedir. Bizler yaşamı mitolojik ve geçmiş yorumlamalar sayesinde deneyimleriz.

Bundan yaklaşık 300 yıl önce, Descartes'in öne sürdüğü 'düşünüyorum, öyleyse varım' özdeyişinden beri, Batı toplumunda mantıklı düşünme yükselmektedir ve 'ruh' için harcanan dikkat azalmaktadır. Ama bizler ruhu anlamak için kişisel ve deneyimlsel olarak öğrenmeye çalışmalıyız. 'Ruh' bir şiir tarafından alıp götürülünce, bir müzik tarafından hareketlendirilince veya bir tören yada simge tarafından dokunulunca hissedilebilir. 'Ruh' derinlerimizdeki bir anlık titreşimdir. Soluğumuzun kesilmesi, boğazımızın düğümlenmesi yada göz yaşlarımızın dökülmesi, ruhumuzun varoluşunun

işaretidir. Bunun için 'ruh' hissedilebilir, dokunulabilir ve bilinebilir, ama yinede bir Batılı'nın ihtiyacı olan tanımlama yöntemi ve soyutlaması için sonsuza dek direnir.

'Tin' ve 'ruh' anlamları bazen farklı gibi görünür.'Tin', havada süzülme, sınırsızlık, doruk noktalarının deneyimlenmesi ve yayılma ile ilişkilendirilir. O kişiliksiz ve zamansız, yaşam sonrası ile ilgilendirilmiş, kozmik konular, idealist değerler veya umutlar, ve evrensel gerçeklerdir. Diğer taraftan 'ruh' derinlik hakkındadır. Günlük hayatı kapsayan; geçmişimiz ve bedenimizden ayrılamama, bütünlük, şu an ki bağlam veya ölümlülük için harikûlade bir yaklaşım biçimidir. 'Tin' ve 'ruh' dan biri olmazsa diğeride var olamaz. Onlar insan olma deneyiminin iki yönü yani aynı madalyonun iki yüzüdür. Birinin diğerinden üstün olamaması, kritik bir görünümdür.

**

Bedenin içindekine Ruh (Soul), Ruhun içindekine de Can (spirit) denmekte.

Spirit: Bir varlığın yaşam gücü. Kişinin hayatta oluşunun göstergesi, canlılık.

Soul: Teolojide ruh kişinin ilahîliğe iştirak eden kısmı olarak tanımlanır.

Tin: Kelime anlamı olarak ruh kelimesine karşılık gelse de, felsefi bir terim olarak tin, ruhtan ayrı bir kavramdır. Ruh, organik ve duyusal yaşamın ilkesidir (hayvanların da ruhundan söz edilir). Tin ise yalnız insana özgüdür.

İnsan tin değildir, bir tine sahiptir. İnsan aynı zamanda bir ruhtur.

Ruh, kişinin kendisini ve diğerlerini nasıl anladığıdır. Tin, kişinin maneviyatı nasıl anladığıdır.

ŞAMAN YOLCULUĞUNDA (VEYA RÜYADA) RUH NEREYE GİDER

Yerli Kültürünün en önemli olayı Rüya ve Rüya Dünya'sıdır. Rüya, tüm Yerli Kültürlerinde ama özellikle Şamanizmde çok geniş bir kapsamı olan durumdur. Şaman Yolculuğu bir Rüya seyahatidir, uykuda Rüya görülür, Vizyon bir Rüya dır, Yoğunlaşmak Rüyanın bir şeklidir vs. Ama asıl mesele rüya anında ruhun nereye gittiğidir. Zihnimiz rüya ülkesini araştırırken ruhumuz bedenimizde mi kalıyor yoksa bizimle birlikte rüya ülkesine gittiğinde zihnimizi mi araştırıyor? Bu düşünce tarzı bedenimizde bir tek ruh olduğu savına dayanıyor, ancak Amerikan Yerlilerine ve birçok başka şaman kültürlerine göre birden fazla ruhumuz var. Amerikan Yerlilerine göre ilk ruh nefesimizde bulunan "ego-ruhu" muzdur. İkincisi uyanık olduğumuz anlardaki bedensel enerjimizi ve hayat gücümüzü veren "beden-ruhu" muzdur. Üçüncü ise "özgür-ruh" denen seyahatler, rüyalar ve translarda bedenimizden ayrılan ruhumuzdur.

Amerikan Yerlilerine göre ne zihni ne de beden hiç bir şeyi hayal edemez, yalnızca beden-ruhu bu rüyaları hayal eder ve bu rüyaları gerçeğe çevirir. Rüyada bu ruhumuz dünyalarda yolculuk yapar.

Ruhun bir kısmı fiziksel bedenden ayrılıp rüya dünyalarında yolculuk yaparak diğer ruhlarla, insan ruhları ile ve hatta insan dışı ve hayvan ruhları ile iletişim kurduğuna inanılı. Rüya dünyaları fiziksel dünyamız kadar gerçektir ve bunu ancak deneyimlediğimizde anlayabiliriz.

Yerli felsefe inançlarının büyük kısmı hayatın büyük bir Rüya olduğunu, ve bu dünyanın geçici olduğunu düşünür. Yerlilerin zihninde rüya dünyaları ile fiziksel dünyanın arasında önemli bir fark yoktur.

Ruhsal veya Koruyucu Rehberlerimiz veya Erk hayvanımız rüya sembolleri ile bizimle iletişim kurarlar. Rüya, ruhsal bilgileri aldığımız bir zaman dilimidir. Batılılar nasıl terapist ve guru'lara gidip problemleri için çözüm arıyorsa, yerliler de rüyadaki deneyimlerini kullanırlar.

Bazı durumlarda rüyalar düşünüldüğünden çok daha önemlidir, bunun nedeni buraya yaptığınız yolculuğun ruhsal rehberlik ve gelecek bilgisi (kehanet) almak veya ruhlarla irtibatta bulunmak içindir.

Böylece, ruhumuz rüyada nereye gitmektedir? Ruhlarımızdan biri ruhsal rehberlerimizde bilgi ve yardım almak için ruhsal dünyalara giderken, diğer ikisi fiziksel bedenimizle fiziksel dünyada kalır.

HERŞEY BİR OYUN

Bir teyzem vardı. Şükran bir de kızı…"rüyasında anne sen ölmedin mi" dedi.

"Hayır ölmedim. Her şey bir oyundu.

Hayatımızda bir oyundu. Ancak dergaha girmek için bu oyunu oynamak gerekiyordu…oynamak zorundayız hepimiz.

Bu bir gerçekti…hayalden gelen haber ile…

HZ. DAVUT VE KRAL ŞAUL

Kral Şaul büyük bir kralmış halkının gözünde büyük bir kahraman.

Güçlü, kuvvetli biri, göğsü cennetin rüzgarıyla dolu saçları aslan yelesi gibi.

Ama, içinde Tanrı'nın ruhu yokmuş ve içinde Tanrı'nın ruhu olmayan kişi dünyanın bütün zenginliklerine ve gücüne sahip olsa da nafile çünkü yüreği huzura ermez.

O sıralar, Davut babasının koyunlarını güdüyormuş.

Yakışıklı bir gençmiş al yanaklı o güzel yüzünden sağlık fışkırıyormuş ama yoksulmuş ve hakir görülürmüş.

Tanrı der ki: **"İnsanın ne gördüğü önemli değildir " " çünkü insan, yalnızca gözlerinin önündekini görür " " ama Tanrı, kalbin içini görür. "**

Krala bir cin musallat olmuş geceleri feryat figan etmeye başlamış, uyuyamaz olmuş ve yüreği katılaşmış.

Dostları krala Davut'u getirmişler çünkü Davut, arp çalmakta ustaymış ve çok güzel şarkı söylermiş.

O gece, cin kralın içinden çıkana ve kralın ruhu huzur bulana kadar onun karşısında arp çalmış.

Sözün özü, geleceğin İsrail Kralı, yerini alacağı kralın karşısında çalmış söylemiş.

Batan yıldızın karşısında, yükselen yıldız.

Sönen ışığın karşısında, parlayan ışık.

Tanrı'nın sırtını döndüğü kişinin karşısında

Tanrı'nın seçtiği kişi.

Davut, şu şarkıyı söylemiş: (23. Mezmur, Davut'un mezmuru)

"Tanrı çobanımdır, eksiğim olmaz. "

"Beni yemyeşil çayırlarda yatırır. "

"Sakin suların kıyısına götürür. "

"İçimi tazeler, adı uğruna bana doğru yollarda kılavuzluk eder. "

"Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile "

"Kötülükten korkmam. "

"Çünkü sen benimlesin. "

"Çomağın, değneğin güven verir bana. "

**

(77. Mezmur).

"Geçmiş günleri, yıllar öncesini düşünüyorum."

"Rab, sonsuza dek mi bizi reddedecek? "

"Lütfunu bir daha göstermeyecek mi? "

"Rahmeti sonsuza dek mi yok oldu? "

"Vaadi geçerli değil mi artık? "

"Tanrı unuttu mu acımayı? "

"Sevecenliğinin yerini "

" öfke mi "

" aldı? "

**

"Rab'bin işlerini anacağım. "

"Elbette, geçmişteki harikalarını anacağım.

" "Sular seni görünce, ey Tanrı "

"Sular seni görünce çalkalandı "

"Enginler titredi. "

"Bulutlar suyunu boşalttı. "

"Gökler gürledi. "

"Her yanda okların uçuştu. "

"Kasırgada gürleyişin duyuldu. "

"Şimşekler dünyayı aydınlattı "

"Ve yer titreyip sarsıldı. "

"Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim ve tümünü anlatacağım.

" "Ey Tanrı, yolun kutsaldır. "

**

KONUŞTUĞUM TANRI

Tanrı hala seninle konuşuyor mu?

Şu an eskisinden de fazla.

**

Benim sadece üç kuralım var.

Yerinde olmak istemeyeceğin birinden tavsiye alma.

Geri dönüşü olmayan şeyler yapmamaya çalış.

Bir şey nasılsa öyledir başka bir şey değildir.

**

Neden yapmak istediğim şeyleri yapamıyorum?

Yapabileceğimi bildiğim fakat asla yapamadığım pek çok şey var.

Neden peki?

İşin sırrı her zaman isteklerini yapmakta olduğunun farkına varman.

Her zaman.

Kimse seni herhangi bir şey yapmaya zorlamıyor.

Bir kez bunu kavrarsan, özgür olduğunu anlarsın ve hayat seçimlerimizden oluşur.

Bir şeyler senin başına gelmez.

Sen onları seçersin.

**

Her şeyi Tanrı yarattıysa neden kötülükler de var mesela acı verici şeyler?

Zıtlıklar O berbat şeyler olmasa, iyinin ne olduğunu bilemez ve pusulasız kalırdık.

B. k kokusu alırsan yönünü değiştirirsin.

Bir kaderim var mı, yoksa her şeyi özgür irademle mi seçiyorum?

Kader mi, özgür irade mi?

Özgür irade Bir amacı gerçekleştirmek ya da o amaçtan uzaklaşmaktır.

**

Ayık kalmaya çalışıyorum ama babam bir türlü içmeyi bırakmıyor.

Bencil biri olup beni korkuturken onu nasıl sevebilirim?

Bu biraz zor.

Bence senin sevgine engel olan şey, beklentilerin Eğer o ”x” davranışını gösterseydi mutlu olurdun.

Ama işler böyle yürümüyor.

Bu beklentilerden kurtulmalısın istediğin şey belki gerçekleşir belki de gerçekleşmez.

Her halükarda sen kazanırsın.

**

Demek sadece dertsiz insanlara karşı kötü davranıyorsun.

**

Hayatımın kontrolünü ele geçirmeye hazırım.

**

Yeterli değilim.

O biliyor.

Ve bilmeni istiyor ki yeterlisin daha da ötesindesin.

Buradasın bu sayede Tanrı senin gözlerinden dünyaya bakabilir gördüklerini görebilir, duygularını hissedebilir.

O, her gün senin ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyor.

Seni ne güldürür, ne harekete geçirir Sabırsızlıkla bekliyor.

Her gün senin sayende O dünyaya yeniden aşık oluyor.

Elizabeth, sen onun ilham kaynağısın.

Sağ ol.

**

Cennet ve cehennemin nesi var?

Cehennemi gördüm, adı da Reno, Nevada.

Tanırının insanları ona inanmadıkları için cezalandıracağına inanamıyorum.

Vecde gelme.

O ne demek?

Ben bunu bir yaratık filmi gibi düşünmeyi tercih ederim.

Canavar bazı insanları yok eder, diğerlerini bir kenara ayırır.

Peki canavar kim?

Tanrı.

Canavar Tanrı.

**

Neden benimle birlikteyken dünyadaki en güzel cümleleri kuruyorsun da babasını kaybetmiş acı çeken bir delikanlının sana ihtiyacı olduğunda hiçbir şey söylemiyorsun?

Neden?

Karmaşık bir durum.

Gerçekten mi?

Ben böyle bir şeyin senin için kolay olduğunu düşünürdüm Arlen Faber.

**

Adım Zebulon.

Zebulon İbranice bir isim, "yüce" anlamına geliyor.

Ne oldu?

**

Sana bir soru sorabilir miyim?

İki hafta ne kadar sürer?

Önemli değil.

Ben de bilmiyorum.

**

Bunu uzun zaman önce yapmalıydım.

Geldiğiniz için teşekkürler.

Ayrıca Kris Lucas'a "Kitap Değiş-Tokuşu"nu kullanmamıza izin verdiği için teşekkür ederim.

Burası Philadelphia'daki en iyi kitabevi.

Aranızdan kitabı beğenen herkes için bir kişi bu iç görüye sahip olup kitabın insanlara faydalı olacağına inanmıştı.

Bir kişi Terry Fraser.

Terry Fraser değerini fark eden tek kişiydi.

Pekala, bugün size bir şeyler anlatmaya geldim bu yüzden alkışlarınızı sona saklayın, olur mu?

Pek çoğunuzun soruları olduğunun farkındayım.

Ben Tanrı'yla konuşamıyorum.

İşte size gerçek 20 yıldan biraz daha fazla önce babamın hasta olduğunu öğrendim.

Sahip olduğu her şey, birlikte yaptığımız her şey bir gün gelip hafızasından silinecekti.

Bunu öğrendiğim anda yardım etmesi için dua ettim, kime olursa.

Yalvardım!

Hiçbir şey olmadı.

Sorularım vardı.

Cevaplar istedim onlara ihtiyacım vardı.

Sen bunun nasıl bir şey olduğunu bilirsin.

Bilin bakalım ne oldu?

Yanıt alamadım.

Gerçekten çok kızmıştım.

Bir gün tüm sorularımı yazmaya başladım ve bazı sorularımın cevapları aklıma geldi ben onları da yazdım.

Farkına varmamdan önce, hepsi gözümde kağıt paçasıydı.

Bir şey bir diğerine yol açtı ve ”Tanrı ve Ben” böyle ortaya çıktı.

Bu kadar.

O zamanlar üzerinde çok fazla düşünmemiştim bile.

Bundan daha inanılmaz bir şeyler olmasını isterdim, gerçekten.

Yani hepsini uydurduğunu mu söylüyorsun?

Bilmiyorum.

Belki.

Belki de O Yukarıdaki her kimse, acımı ve öfkemi beni çok daha yüce bir planın parçası haline getirmek için kullandı.

Ve eğer yaptıysa, eminim tüm sorumluluğu da üstlenmemi istemedi.

Ben her şeyi bilen bir adam değilim.

Ben sadece yakın bir zamanda dört ayak üstünde emeklemek sayesinde topluma karışabilmiş biriyim.

Bekle, yani tüm o sorular Aldığım en iyi tavsiyeydi, kelimesi kelimesine.

Özür dilerim, artık gitmem gerekiyor.

**

Evet, yalan söyledim.

Özür dilerim.

Seni de inandırdım, hepsine evet.

Fakat bil diye söylüyorum benim tüm sorularımın cevabı senin gibi bir anneye sahip olan Alex’ti.

Alıntı: ARLEN FABER /THE ANSWER MAN (2009)

TOPRAK OLMAYI İSTEYENLER BİLMEYENLERDİR

Yarın huzurda yok olmayı istemediğimi bilirim. Toprak olanların halini kendilerine örnek almaya çalışanlar, kötü bir şeyi temenni ettiler…

Toprak olmak istenilen bir şey midir?

Toprak olmak yeniden bir yaratılış veya kaybolma ile benzer şey midir?

Toprak olmak demek, bildiğimiz madde değil de varlıktan düşme olursa kafirin düştüğü durum çok acıklı demektir…belki…ancak bilinmeli ki, varlıktan düşmenin hayvana verilmesi, çok imrenilecek durumda değildir.

En iyisi varlık aleminde olmak acılara arkadaş olmak korkutucu olsaydı, en iyi bilicilerden biri olan iblis isyanında inat etmezdi. Cehennemde yanmak ona hoş gelir.

Cennet ve cehennem hoştur diyenler bu sırrı bildiklerinden Allah ile bulunmanın daha iyi bir imkan olduğunu bilirler.

Sonuçta Allah yarattığından hoş olacaktır. Emirlerin istenildiği şekilde yapıldığı meçhuldür.

Toprak olmayı arzu edenler, dinden haberi olmayanlardır.

Cahillerin durumu behâimden aşağı olduğuna göre isyan eden dinsiz bile Allah ile bir ilişkiye girmiştir. İsyan mücadelesinde kaybetmiştir. Bir özlem olarak toprak olmayı arzu etmez. Toprak olan hayvanlar ise yokluğun içinde kaybolup gitmişlerdir.

Allah’ım senden ayırmayan bir iman ver. Sen varsın ya… yeter.

Seni sevenler, sana naz ederler ancak, hiçbir yarattığına zarar vermezler. İstediği düzeninin bozulmadan durması ve bilinmen değil mi?

…

TANRIMA!

Ne duygularım kaldı, ne de hayalim.
Neden bana böyle oluyor?

Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Kalbim ne diyor bir dinle, dinle, Tanrım.
Benim senden başka kimim var ki?
Aman, Tanrım benim senden başka hiç kimsem yok.

Ne duygularım kaldı, ne de hayalim.
Nedir benim bu üzerimdeki dalgınlık?
Görünüşe göre, seher asla olmayacak.
Eğer boyun eğmezsen, kafan kesilir.
Bütün bu insanlar yalanla besleniyor.
Bu insanların özünde pislik var.
Ne biliyorlar ki?
Benim de dudaklarım dikili değil.

Benim senden başka kimim var ki?
Aman, Tanrım benim senden başka hiç kimsem yok.

Ben gerçeği bulmak için yola çıktım.
Bu dünya sadece senin yarattığın bir illüzyon.

Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Kalbim ne diyor bir dinle, dinle, Tanrım.
Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Kalbim ne diyor bir dinle, dinle, Tanrım.

Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!

Ne duygularım kaldı, ne de hayalim.
Neden bana böyle oluyor?

Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Kalbim ne diyor bir dinle, dinle, Tanrım.
Benim senden başka kimim var ki?

Aman, Tanrım benim senden başka hiç kimsem yok.

Ne duygularım kaldı, ne de hayalim.
Nedir benim bu üzerimdeki dalgınlık?
Görünüşe göre, seher asla olmayacak.
Eğer boyun eğmezsen, kafan kesilir.
Bütün bu insanlar yalanla besleniyor.
Bu insanların özünde pislik var.
Ne biliyorlar ki?
Benim de dudaklarım dikili değil.

Benim senden başka kimim var ki?
Aman, Tanrım benim senden başka hiç kimsem yok.

Ben gerçeği bulmak için yola çıktım.
Bu dünya sadece senin yarattığın bir illüzyon.

Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Kalbim ne diyor bir dinle, dinle, Tanrım.
Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Kalbim ne diyor bir dinle, dinle, Tanrım.

Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!
Beni dinle ey, Tanrım! Tanrım!

Madras Cafe (2013)

TANRIMA-2

Hayatımdaki yalnızlığı dolduramam.

Ama en azından kelimelerle kağıtları doldurabilirim.

Hayatın sen olduğunu söylüyorsun.

Ama neden içimde seni bulamıyorum?

Neden bizi varış yeri olmayan bir yolculuğa çıkarttın.

Söyle bana, sen ne tür bir Tanrı'sın?

Mademki verdiğin sözler anlamsız.

Bir yerlerde senin elinden hiçbir şey gelmeyişinin bazı nedenleri olmalı.

Daha da çok seni arıyorum

Ama bulamıyorum.

Bu özelliğini değiştirmiyorsun.

Söyle bana.

Neden bu şekil bir yöntemin var?

Neden bize katlanılmaz acılar veriyorsun?

Ne aşkı yaşamamıza, ne de ölmemize izin veriyorsun ?

Bir yoldaş olduğunu söylüyorsun.

O zaman neden yanımda değilsin?

Üzgün müsün yoksa vefasız mı?

Beni dinlemiyorsun.

Bir yerlerde senin elinden hiçbir şey gelmeyişinin bazı nedenleri olmalı.

Aman tanrım.

**

Yalnızdın , ben de öyle.

Birlikte ağlamaya başladık.

Yalnızdın, ben de öyle.

Birlikte ağlamaya başladık.

Acılarımız benzerdi.

Birbirimize şifa olmaya başladık.

Beni gülümsetiyorsun.

Mırıldanmamı sağlıyorsun.

Artık benim ayrılmaz bir parçamsın.

Düşüncelerin beni yiyip bitiriyor.

Artık benim ayrılmaz bir parçamsın.

Biraz doluyum.

Biraz boşum.

Sen bir karışıklıksın.

Ben de öyle.

Sen biraz safsın, ben ise biraz sade.

Biz ayrılamayız.

Yeryüzü ya da gökyüzü yetmez.

Her dünya sensiz eksikmiş gibi görünüyor.

Her boşluğu dolduran yalnızca sensin şimdi.

Artık benim ayrılmaz bir parçamsın.

Yalnızdın, ben de öyle.

Birlikte ağlamaya başladık.

Acılarımız benzerdi.

Birbirimize şifa olmaya başladık.

Senin gözlerinle bakıyorum.

Artık benim ayrılmaz bir parçamsın.

Gecelerimi gündüze çevirdin.

Artık benim ayrılmaz bir parçamsın.

Bu şarkı benim ve şarkı sözleri de öyle.

Peki ya bu melodiyi kim yarattı?

Kim besteledi?

Bunu nerede duymuştun ki?

Bilmiyorum.

Durup dururken bu şarkıyı söylemeye başladım.

Eğer yolda engeller yoksa

Gideceğim yere varmak istemezdim.

Bir an için onu unuttum.

Bu öyle bir hal ki duygularım denetimi ele geçiremez.

Kimsin sen, sen kim oluyorsun?

**

Gecikiyoruz.

Sen tanıdık olmayan birisin.

Bir yabancısın.

Neden tanıdık geliyorsun peki?

Derin uykuda olduğun vakitlerde

Neden benim içimde uyanıveriyorsun?

Seni bulduğumda kalbim tebessüm eder.

Seninle bağlantım ne ?

Sende ne arıyorum?

Senden ne istiyorum?

Bende olan sendeki şey ne?

Benim olan sendeki parçanın ne olduğunu bilemiyorum.

Ey yabancı, bana sevdiğimmiş gibi görünüyorsun.

Seninle bağım ne bilmiyorum.

Ey yabancı, bana sevdiğimmiş gibi görünüyorsun.

**

Hayatıma mutluluk getirdin.

Aksi halde hayatta kederlenmek için o kadar çok bahane vardı ki

O gün karşılaşmamız farklı bir mesele.

Fakat kalbim asırlardır seni tanıyor.

Seninle bağım ne bilmiyorum.

Ey yabancı, bana sevdiğimmiş gibi görünüyorsun.

Her an o her yerde.

Sadece burada değil.

**

Şimdi yabancı bir sevgili buldu.

Neden böyle hissediyorum?

Bendeki özel olan şey nedir?

Yalnızlığımdaki yansımayı görüyor musun?

Kollarıma cennetin sevinci geldi.

Bereket saçtığından.

Bedenim seninkiyle öyle bir şekilde bir araya geldi ki

Ruhum bile kendinden geçti sevgilim.

Birlikte birkaç adım yürüdüğümüz vakitlerde

Hayatı tanıdım.

Seninle bağım ne bilmiyorum.

Ey yabancı, sevdiğimmiş gibi görünüyorsun bana.

Tanıdık biri değilsin.

Bir yabancısın.

Neden peki tanıdık görünüyorsun?

Sen derin uykulardayken

Neden benim içimde gözlerini açıyorsun?

Seni bulduğumda kalbim gülümsedi.

Seninle bağım ne?

Sende ne arıyorum?

Senden ne istiyorum?

Bende olan sendeki şey ne?

Benim olan parçan nedir bilmiyorum.

Ey yabancı, sevdiğimmiş gibi görünüyorsun bana.

Seninle bağım ne bilmiyorum.

Ey yabancı, sevdiğimmiş gibi görünüyorsun bana.

**

Onun içindeyim ve ondanım.

Bırak da sadece onun olayım.

Susadım.

O okyanustur.

Benim yaşama anlamımdır.

**

Eğer bana verirsen kalp.

Sadece onun acısını ver.

Evimin içinde onun gülüşü yankılanmalı.

Ey tanrı, tanrı

Ne zaman olursa olsun, beni ona ait kıl.

Ah tanrım, tanrım

Ne zaman yaparsan yap, beni onu ait yap.

**

-Ey tanrı, ne zaman yaparsan yap beni ona ait yap.

Ey tanrı, ne zaman yaparsan yap beni ona ait yap.

Ey tanrı.

Ey tanrı, ne zaman yaparsan yap beni ona ait yap.

**

Öyleyse inanmalı mıyım?

İnanmalıyım.

Her şeyin bir nedeni olduğuna.

Kadere inanmalı mıyım?

Bir hikmetten dolayı, senin tam burada oluşuna inanmalıyım.

Nefesin şarkı söylediğinde.

Sende ikamet ediyorum.

Sende hayatımı sürüyorum.

Sende ikamet ediyorum.

Sadece senin için yaşıyorum.

Kalp sensizken durur sanki.

Sen benim kalp atışımsın.

Yol dikenler ile dolu olsa da.

Sen benim yolumdaki gül yapraklarısın.

Canımın içi, seni seviyorum.

Kalbim sadece senin için atıyor.

Aramızdaki mesafeyi azalt.
Canımın içi, seni seviyorum.

Kalbim sadece senin için atıyor.
Senin arkadaşlığını bulalı.
Her an güzelleşti.
Artık hayata dair hiçbir şikayetim yok.
Sadece sen gibiyim.
Ne az ne de çok.
Ben senle başlar sende biterim.
Canımın içi seni seviyorum.

Kalbim sadece senin için atıyor.
Aramızdaki mesafeleri azalt.
Canımın içi seni seviyorum.

Kalbim sadece senin için atıyor.
Seninle hayatım oldu.
Rüzgarda parlayan lamba gibi.
Aşk her engelin üstesinden geldi.
Bize karşı olan anlar Geçti gitti.
Artık seni buldum.
Şafak gibi hayatımdaki karanlığı temizledin.
Canımın içi seni seviyorum.

Kalbim sadece senin için atıyor.
Aramızdaki mesafeleri azalt.

1920: EVİL RETURNS (2012)

VİOLETA'NIN ÇADIRI

Hazırlayan: **Mithat Fabian SÖZMEN**

5 ŞUBAT 2017

Şilili müzisyen Violeta Parra'nın 50. ölüm yıl dönümü. Parra, müziği ve yaşantısıyla Latin Amerika tarihine damga vuran isimlerden biri.

Büyük altüst oluşların yaşandığı 20. yüzyılda "yeni" kitleler için korkutucu olabilen bir sözcüktü. Ağır, tekdüze ancak yüz yıllardır devam eden, alışılmış hayatları tehdit eden koca dalga, milyonları kimi zaman zorunlu göç (örneğin kentte bir fabrikada çalışmak için), kimi zaman savaş, kimi zaman işgal, kimi zaman da kültürel asimilasyonla vurduğunda her şey çok hızlı oluvermişti; yapacak çok bir şey yoktu. Ancak "yeni dünya", bağrında kısa zamanda bir başka "yeni"yi doğurdu. Ve işte o andan itibaren "Yeni bir söz söylemek" kitlelerin umudu haline geldi.

'YENİ'NİN ŞARKICILARI

"Yeni söz"leri dünyanın her yerinden duymak mümkündü. Kendisini duyuracak doğru enstrümanlar "yeni"lerin elindeydi; müzik gibi... Şili'de ve daha sonra tüm Latin Amerika'da ortaya çıkan müziğe "Nueva Canción-Yeni şarkı" adı verildi... Nueva Canción, Şili'nin uzun yıllar baskı altında kalmış yerli halklarının kültürüyle şekillenen halk müziğiyle (folk müzik) devrimci-toplumcu düşüncenin bir araya getirilmesi sonucu 1960'larda ortaya çıktı. Peña adlı kültür merkezleri ve Şili Komünist Partisi ile oluşturduğu organik bağlarla hem müzikal hem de siyasi bir hareket olarak işlev gördü. Kısa sürede İspanya'dan Latin Amerika'ya, İspanyolca konuşan tüm ülkeleri derinden etkileyen hareket, dayandığı temeller itibariyle ABD'deki folk müzik uyanışıyla benzerdi. Her ikisinde de baskı altındaki kırın yok olmaya yüz tutmuş ezgileriyle, kentte büyüyen muhalif, düzen karşıtı siyasi hoşnutsuzluk başroldeydi. İlhamını Sovyetler Birliği'nin halk sanatı ilanından alan bu çabanın Şili'deki öncüsü Müzisyen, Ressam, Heykeltıraş Violeta Parra'ydı.

Violeta del Carmen Parra Sandoval, 1917'de Şili'nin güneyindeki San Carlos kentine bağlı Nuble köyünde doğdu. Tarım dışında bir geçim kaynağı olmayan bu izbe bölgede Parra ailesinin çocuklarının en büyük şansı, müzisyen kökenli anne ve babalarıydı. Ancak onlar da çocuklarının müzikle ilgilenmesini istemiyordu. Violeta 7 yaşında babasının gitarını, çocuklarının erişemeyeceğini umarak sakladığı yerden aşırarak çalmaya başladı. 9 yaşında ilk bestesini yaptı. Bestesinde kullandığı sözler abisi Nicanor Parra'nın bir şiirine aitti.

KARMAŞIK AMA YETENEKLİ BİR AİLE

Parra kardeşlerin hepsi çok yetenekliydi. Ailenin en büyüğü olan Nicanor da ilerleyen yıllarda Şili'nin en önemli şairlerinden biri olacaktı. Violeta 12 yaşındayken babası alkolden öldü. Vasiyeti üzerine ailenin tüm birikimi Nicanor'un eğitimine harcandı ve Nicanor matematik okumak için köyden ayrıldı. Violeta ve kardeşleri de müzik yeteneklerini sirklerde çalışarak değerlendirdi. Genel Şili sirklerinin aksine Violeta ve kardeşlerinin çalıştığı sirkler kırsal alanlara da gidiyordu. 1980'lerin başında yayımlanan bir röportaja göre 13-14 yaşlarında başlayan çalışma hayatı, Violeta'ya akranı kadınların hiç sahip olmadığı bir özgürlük alanı sağladı. Violeta ayrıca bu dönemde Şili'nin hor görülen kırsal bölgelerine ilişkin bilgisini ve bağlarını güçlendirdi. Bunun yanı sıra okuma yazma oranının çok düşük olduğu bu bölgelerde geleceğe aktarılan müzikal geleneğe dair de çok şey öğrendi.

Violeta Parra'nın müziği, 3 temele dayanır. Özellikle Maule ve Valparaiso bölgeleri arasında yaşayanlar tarafından kullanılan 24 ya da 25 telli el guitarrón. Bu gitar tipi "Şili gitarı" olarak da bilinir. İkinci olarak a lo poeta. Şiir üzerine bestelenen şarkılardır. Şili'de décimas olarak bilinen 10'luk mısra düzeniyle bestelenen bu şarkılar, insani (a lo humano) ve dini (a lo divino) içerikleriyle ikiye ayrılır. Üçüncü olarak ise geleneksel Şili halk dansı la cueca gelir. Kırsal kökenleri olan La Cueca'nın karakteristiği toplumsal güç ilişkileriyle belirlenmiştir. Erkek ve kadın tarafından icra edilen dansta erkeğin rolü daha baskındır. Romina Green'in yazdığı üzere dans kırsal alanda da toprak sahipleriyle (el patrón) köylülerin icrasında farklılık gösterir. Bu iki karşıt sınıfın danslarında kıyafetler ve sözler bu farklılığı yansıtır, kesişen nokta ise erkeğin baskınlığıdır.1

1920'lerin sonlarından itibaren ise müzik şirketlerinin devreye girmesi ve müzikte endüstriyelleşmeyle birlikte cueca'lar da giderek ticari bir içerik kazandı. Latin Amerika'nın geri kalanında popüler olduğu üzere dörtlü erkek cueca grupları oluşturuldu, sözler ve kıyafetlerde de el patrón baskın hale getirildi.

18 YAŞINDA TEK BİR GİTARLA BAŞKENTE GELDİ

Aynı dönem yani 1920'lerin sonları aynı zamanda Şili'de komünist, sosyalist, anarşist siyasi oluşumların filizlendiği ve sendikal hareketin güçlendiği bir dönemdi. Köyden kente göç artmış, köylüler proleterleşmeye başlamıştı. Violeta Parra da 18 yaşında (1935) başkent Santiago'ya geldi. Abisi Nicanor'un "Yalnızca bir gitarla geldiğini" söylediği Violeta, Santiago'da hem sınıfsal bir uçurumla karşılaştı hem de kırsal bölgelerden gelenlerin çoğu yerli kökenli olduğu için ırkçı bir ayrımcılığı gözlemledi. Parra, nispeten varlıklı akrabaları sayesinde Santiago poblacione'lerinde (gecekondu) tüm bunları yaşamak zorunda kalmadı. Bir öğretmen okulunda eğitim görmeye başladı ancak kısa bir süre sonra okulu bırakarak kardeşi Hilda'yla müziğe başladı. Parra, para kazanmak için çalmak zorunda olduğu bu dönemde başkente ve radyolar aracılığıyla tüm ülkeye hakim olan bu piyasa müziğinin dejenere halinden son derece rahatsız oldu. Radyolarda çıkabilmek için dayatılan bu tarza sıkışmak gerektiğini gördü. Daha sonra Pinochet diktatörlüğünün de destekçisi olan Los Huasos Quincheros'ta cisimleşen bu anlayış, kardeşinin deyimiyle "Violeta'nın tüylerini diken diken ediyordu."2

Sosyal ve müzikal anlamda başkentte karşılaştığı bu anlayışa karşı yaşadığı hayal kırıklığıyla cebelleşen Parra, 1940'larda bir demiryolu işçisiyle evlendi ve iki çocuk sahibi oldu. Romina Green, Parra'nın şarkıcılıktan titiz bir Şili folkloru araştırmacısına evrilmesinin tohumlarının bu dönemde atılmasını, sanatçının modern Santiago ile yaşadığı uyuşmazlıkla açıklıyor.

ŞİLİ'NİN HAZİNESİ GÜNIŞIĞINDA

Parra'nın tıpkı ABD'de benzer bir folk müzik canlanışını doğuran çağdaşlarından Woody Guthrie gibi, ülkesini karış karış gezip yerel ezgileri toparlamasına yol açan süreçte Violeta'nın abisi şair Nicanor Parra ile 1950'lerin başında gelişen ilişkisi de önemli rol oynadı. Nicanor'un üniversite çevrelerindeki popülerliği, Violeta'nın da çevresini genişletti. Ve kısa sürede çok sayıda akademisyen "Şili'nin saklı hazinesi"ni gün yüzüne çıkarma uğraşında Violeta'ya katıldı. Müzikolog Gaston Soublette'nin aktarımıyla, Parra'nın Orta Şili'yi merkezine alan çalışmaları "eşek üstünde tek bir gitarla" devam etti.

Sergio Larrain, Violeta Parra'nın çabasının önemini şöyle anlatıyor: "O dönemde Latin Amerika'nın hiçbir değeri olmadığı düşünülüyordu. Ressamlar, şairler Avrupa'ya, ABD'ye gitmenin peşindeydi. Violeta, Şili'yle bağlantımızı sağlayan bir adım gibiydi. Şili'de hiçbir şey yoktu. Ancak gerçek değerler sıradan insanların yaşamındaydı ve Violeta bunun farkına varan, bunu seven ve kendi müziğiyle bunu yeniden yorumlayan kişi oldu."3

Parra, 1953'te Orta Şili'de başlayan çalışmalarını 1959'da Şili'nin Şarkıları ve Folklörü/Cantos Folklóricos de Chile adıyla kitaplaştırdı. Violeta Parra, bu tarihi çalışmasıyla ülke çapında tanınan bir isim haline gelirken, 1960'larda Nuevas Canción hareketini taşıyacak genç müzisyenlerin de önünü açtı. Violeta, 3 bine yakın Şili şarkısı, müziği ve özdeyişi derledi.

Violeta, Nicanor Parra ile değerlendirdiği çalışmalarıyla 10'luk mısra sistemi-decimas tarzında şarkı sözleri yazdı ve besteledi. Nuevas Canción'un ruhunu inşa eden, toplumsal eşitsizliğe dikkat çeken a lo humano'lar bu dönemde kitlelerle buluşmaya başladı. Violeta, 1954'te başlayan radyo programıyla hem kendi tanınırlığını önemli ölçüde artırdı hem de Şili'nin kendi kendisini tanımasını sağladı. 1955'te Avrupa'ya gitti. Sovyetler Birliği'nden İngiltere'ye birçok ülkede bulundu. 1959'da ülkesine dönene dek Fransa'da yaşadı. Parra, Fransa'dayken de çalışmalarının meyvesini topladı ve yalnızca Şili değil tüm Latin Amerika halklarının müziklerinin inceliğini öğrenerek çok sayıda yeni esere imzasını attı. Bu sırada Fransız chanson'larına ilgi duymaması beklenemezdi elbette.

Violeta bu dönemdeki eserleriyle toplumsal eşitsizliğe, işçi sınıfının, köylülerin durumuna, emperyalizmin Latin Amerika üzerindeki etkilerine ve başta Şili olmak üzere bölge devletlerinin yerli halklara yaşattığı baskılara dikkatini çekti.

Tüm bunlar yaşanırken Latin Amerika 1952'de Bolivya, 1959'da Küba devrimleriyle yeni bir soluğa kavuşmuş her ülkede de devrimci mücadeleler yükselişe geçmişti. Nuevas Canción'un temelleri, toplumsal mücadelenin bir silahı olarak müziğin de tüm kıtadaki kullanılışını etkiledi.

Latin Amerika'da halk kültürü uyanışı yayılırken devletler de bundan etkilendi ve Arjantin'de Juan Peron'un çıkardığı yasada olduğu gibi, ulusal müziklerin yaygınlaşması için önlemler alındı. "Nueva Canción" terimi ilk olarak 1967 yılında Encuentro de la Canción Protesta'da kullanıldı. Şili'de Parra ve çocukları Isabel ile Angel'in açtığı Peña adlı kültür merkezleri, 1973'de Pinochet diktatörlüğü tarafından kapatılana kadar Patricio Manns, Victor Jara, Quilapayun, Inti-Illimani gibi isim ve gruplar çıkardı. Peña'ların yayılmasında Şili Komünist Partisi ve Gençlik Örgütü'nün önemli katkısı oldu. Partinin sayesinde "Nuevas Canción" geniş kitlelere ulaştı. Salvador Allende'nin 1970 başkanlık seçiminde de "Nuevas Canción" akımının takipçileri etkili oldu. Victor Jara'nın Venceremos marşı önce Allende iktidarının daha sonra da tüm dünya devrimci hareketinin marşı haline geldi. Ne yazık ki Violeta Parra, Nuevas Canción'un yükseliş dönemini göremeyecekti.

CARPA DE LA REINA

Violeta Parra'nın son projesi "Carpa de la Reina" idi. 1967'de Santiago'nun çeperinde diktiği dev çadır, Parra için bağımsız bir kültür merkeziydi. Bin kişiye ev sahipliği yapabilen çadırı Parra, kendisinin ve dileyen tüm sanatçıların çalışmalarının halkla özgürce, masrafsız ve aracısız bir şekilde buluşabileceği bir yer olarak tasarlamıştı. Kızı Isabel'e yazdığı bir mektupta çadırda yaşama fikrinin yerleşik olan her şeyi reddetmek ve toprakla yeniden bütünleşmek anlamına geldiğini söylüyordu. Ne yazık ki Violeta'nın çadırı kente çok uzaktı ve bu yüzden halkın ilgisine yeterince mazhar olamadı. Santiago'nun hali hazırda önemli bir politik mücadele içerisinde olan emekçileri için Violeta'nın çadırına "ulaşmak" kolay değildi.

Violeta Parra'nın son şarkıları aynı zamanda onun en duygusal ve bireysel şarkılarıydı. Gracias a la Vida, Rún Rún Se Fue Pa'l Norte, Volver a Los Diecisiete şarkılarını Parra, en güzel ve olgun şarkıları olarak tanımlıyordu. Özellikle Gracias a la Vida, Şili'yle adeta özdeşleşen bir şarkı haline geldi.

Violeta ölmeden önceki son gününü hayatında önemli bir yere sahip olan abisi Nicanor Parra ile geçirdi. Violeta, bu dönemde İsviçreli flütçü Gilbert Favre ile olan ilişkisinden duygusal yaralarla çıkmıştı (Rún Rún Se Fue Pa'l Norte Favre'ye yazılmıştı) ve daha önce de intihara kalkışmıştı. Violeta, abisine "son şarkısı" olarak Día Domingo en el Cielo'yu okudu. Daha sonra çadırına çekildi. Bir gece boyunca, parmakları kanayana kadar charango'sunu (And Udu) çaldıktan sonra kafasına dayadığı silahı ateşleyerek yaşamına son verdi.

KAYNAKLAR:

1-Romina Green, Unearthing Violeta Parra: Art as Multilayered Discourse and Manifestations of Anti-(Neo)Colonialism, Anti-Modernism, Nationalism and Otherness. s.13 http://www.academia.edu/238709/Unearthing_Violeta_Parra_Art_as_Multilayered_Discourse_and_Manifestations_of_Anti-_Neo_Colonialism_Anti-Modernism_Nationalism_and_Otherness
2- La Bicicleta Dergisi:Toda Violeta Parra s.13 http://tr.scribd.com/doc/31881961/La-bicicleta-especial-violeta-parra-1
3- La Bicileta Dergisi:Toda Violeta Parra s.19
Not: *Evrensel Kültür'ün Mayıs 2014 sayısında yayımlanmıştır.*

VİOLETA SE FUE A LOS CİELOS /VİOLETA CENNETE GİTTİ (2011)

110 dk

Yönetmen: Andrés Wood

Senaryo: Eliseo Altunaga, Rodrigo Bazaes, Guillermo Calderón

Ülke: Şili, Arjantin, Brezilya Brezilya

Tür: Biyografi

Vizyon Tarihi:11 Ağustos 2011 (Şili)

Dil:İspanyolca, Fransızca, Lehçe

Müzik:Violeta Parra

Nam-ı Diğer: Violeta | Violeta Went to Heaven

Oyuncular: Francisco Acuña, Juan Alfaro, Orlando Alfaro, Almendra Andrade, Daniel Antivilo

ÖZET

Andrés Wood'un yönettiği, Şili, Arjantin, Brezilya ortak yapımı Violeta Cennete Gitti, Latin Amerikan folk müziğinin annesi olarak tanınan, Şilili şarkıcı ve söz yazarı Violeta Parra'nın yaşamöyküsünü anlatıyor. Sefalet içinde geçen bir çocukluğun ardından uluslararası üne sahip bir popüler kültür ikonuna dönüşen Parra'nın sıradışı hayatı beyaz perdeye taşınıyor.

FİLMDEN

Carmen Luisa!

Ne?

Çabuk ol, birazdan herkes burada olacak.

Geliyorum! Konuğumuz çok özel bir kadın: Şair, şarkıcı ve yazar, goblen sanatçısı ve artist.

Şilili Violeta Parra'ı sunmama izin verin! Bu ismi unutmayın! Git biraz dut topla.

Ne?

Git ve biraz okaliptüs yaprağı kes.

Anne Anne Uyan anne Cevap ver bana! Anne, komik değil.

Hiç komik değildi.

Ne demek hiç komik değildi?

Bu espriyle büyümeyeceksin oğlum.

Komikte, orijinalde değildi.

Biraz daha saygılı ol.

Çok çalıştın da mı bu kadar yorgunsun?

Nereye gittiğini bile bilmeden bu acelen ne?

Yürü sadece.

Bakarsan, bulursun.

Orada kimse var mı?

Merhaba Orada kimse var mı?

Affedersiniz Pencereden gözetleyerek ne yapıyorsun?

İçeri gelsen daha iyi olacak.

Teşekkür ederim.

Affedersiniz.

Oraya otur.

Adım Violeta Parra.

Bayan Miguelina adında birini arıyorum, fakat nerede yaşadığını bilmiyorum.

O zaman zamanını gerçekten boşuna harcıyorsun.

Buna göre öyle Neden?

Nasıl şarkı söylendiğini öğrenmek istiyorum.

Viola, şarap koy! Violeta bize hikâyeni anlat.

Hikâyemi mi?

Yaşını sormamda bir sakınca yoktur umarım.

Niye olsun ki?

Güzel.

Kaç yaşındasın?

Hatırlayamıyorum! Kaba olmak istemem fakat yerlisiniz değil mi?

Bana yerli olarak hitap etmek neden kabalık olsun ki?

Yerliyim ama tamamen değil.

Bunu hep anneme karşı kullandım.

Neyi?

Yerli biriyle evlenmediğini.

Yani baban yerli değil miydi?

Bu doğru.

Bekleyin, şarkıcı susadı.

Şerefe! Violetita Tatlım, kızım, hadi Sen en zekisisin.

Annenin karnından dört dörtlük çıktın.

Senin sıran Anita.

Mükemmel, muhteşem akort.

Ernesto, hadi.

İşte bu, işte bu, hadi Nicanor! Evet, Violeta'yı görelim.

Hayır, ne demek?

Hadi.

Maymunu yap, maymunu yap! Köpeği yap, köpeği yap! Ben yetişkinleri seyrederek gitarı öğrendim.

Hiç müzik öğrenimi görmedim.

Bugünlerde insanların şarkı söylemeyi öğrendiği gibi değil.

Vokal yapmayı, nefes almayı, sesi ayarlamayı öğrendiği gibi değil.

ŞARKI

Ruh ne kadar acır, lanet olası şans kalbin istediği yola girdiği zaman.

Varoluşumun ne acı saatleridir, gözlerini unutmadan sesini duymadan geçen.

Ama bazen, şüphenin gölgesi aklımdan geçer, ölümün hayali gibi.

Ruh ne kadar acır, lanet olası şans kalbin istediği yola girdiği zaman.

Babanız size ne bıraktı?

Ne mi bıraktı?

Evet.

Hiçbir şey.

Hiçbir şey mi?

Peki, bana eski bir gitar bıraktı.

Sadece eski bir gitar mı?

Evet, her şeyini pokerde kaybetti.

Hiçbir arazi, hayvan veya eşya bırakmadı.

Ama babanız öğretmendi.

Size bir şeyler bırakmış olmalı.

Neden?

Bıraktığı gitar, kuşların şarkılarıyla doluydu.

Annem kumaş dokurdu.

Onu her gün arkası dönük görürdüm.

Bundan dolayı anne şeker istiyorum diyemezdim.

Anne, ayakkabım yırtıldı.

Anne, dişim çürüdü.

Bir sürü kardeşim vardı; mutlu olduğumu düşünürdüm.

Ama bazen etrafıma bakar ve şöyle düşünürdüm: "Keşke babam hala sağ olsaydı".

Uyuklasa bile hayatta olmasını dilerdim.

**

Violeta Merhaba Lucho.

- Nasılsın aşkım?

- İyiyim.

Ufaklığı aşağıya indirmeme yardım et.

Gel buraya benim güzel küçük Lulam.

Nasılsın?

Teşekkür ederim, endişelenme.

Burada, al bakalım.

Paketleri indirmeyin, sorunlar boyumuzu aştı.

Ne oldu?

Hiçbir şey, yaşlı Meyer kesin emir verdi: Kutsal Hafta boyunca gösteri yok.

Gösterimizin dine hakaretle ne alakası var?

Söylediğimde buydu, ama anlamadı.

Bundan dolayı boş verin sadece.

Boş vermeyeceğim sadece!

Çalışılmadan geçirilmiş gün kaybedilmiş bir gündür.

Seni önceden organizasyonu yapman için gönderdim ve sen hiçbir şey yapmadın.

Kutsal Haftanın olması benim problemim değil.

Güzel, şimdi senin problemin.

Gidin ve eşyaları indirin.

Tamam, eşyaları indirelim.

Ailem buraya geldi, ne kadar çaba harcadığımızı düşünün.

Beni anlamalısın.

İşimi kaybedebilirim, buradaki patronlar çok dindardır.

Neden önümüzdeki haftaya ertelemiyoruz?

Fakat gösterimiz hiç bir şekilde uygunsuz değil ki.

Rolü yapanlar çocuklar.

Onların kendi çocukları.

Kendi çocuklarımıza acayip hiç bir şey yaptırmayız.

Mambo dansçısı getirmiş gibi değiliz.

Hileli sihirler yaparız, hokkabazlık gösterisi yaparız.

Ve Parra kardeşler gerçekten çok güzel şarkılar söyler.

Şovunuza karşı hiç bir şeyim yok ama bu günlerde kilise eğlenmemizi önermiyor.

Pardon.

Din adamları neyi öneriyor?

Derin bir düşünce dönemi.

Dini bir oyun uygun olur muydu?

O buğday yemez pirinç yemez, O buğday yemez pirinç yemez, Yediği tek şey, benim tatlı sevgim.

Yediği tek şey, benim tatlı sevgim.

Benim er güvercinim, sevgili ufacığım terk etti beni, bırakıp uçtu gitti, terk etti beni, bırakıp uçtu gitti.

Haç çıkar! Selam, selam, selam!

Topluluğu canlandırmamız lazım.

Tanrının verdiği ceza mıydı?

Evet, fakat tanrım bizi affet ile başla.

Tanrım, bizi affet.

Adi asiler, hepimiz sizin günahlarınızın bedelini ödüyoruz.

Tanrının gazabını hissedeceksiniz.

Tanrının gazabının çocuklarını doyurmak için ekmek çalan kadına olması adil değil.

İsa'nın haç üzerinde acı çekmesi adil değil.

İnsanlar haç üstünde, hepimiz dikenli taçlar taktık.

Tanrının kilisesinde tövbe etmezsen şeytan senin yolun olacak.

İsa sana yalvarıyoruz, zulme uğramış savunmasız kadınları savunmak için dünyaya dön.

Gücü Tanrının gazabıyla cezalandır.

**

Yarın Paskalya olduğunu unutmayın.

Sizleri son gösterimiz için bekliyor olacağız! Bir arkadaşınızı ücretsiz getirin.

Teşekkür ederiz.

ŞARKI

Mutlu kalbimle otlaklı ovalara gittim, şarkı söyleyen bir kuş gibi.

Ama orada kuşum öldü.

Önce tüyleri düştü, sonra sesi gitti, kızgın güneşin altında.

İçeride bir madenci evi gördüm ve düşündüm:

Salyangoz, kabuğunda daha iyi yaşar

veya züppe bir hırsız, kanunun gölgesinde, kızgın güneşin altında.

Sıralanmış kulübeler yüz yüze, evet efendim,

ve sıralanmış kadınlar bir çeşmeyi bekliyor,

her birinde bir kova ve acının yüzü, kızgın güneşin altında.

Viola

Nereden buldun o şarkıyı?

Bana küçük bir kuş öğretti.

Hilda Bu, kumpanyayla yapacağım son gösteri olacak.

Ne?

Kendi gösterime koyulacağım.

Kiminle kavga ettin?

Hayır, kimseyle kavga etmedim.

Sadece başka bir şey aramak istiyorum.

Başka bir müzik türü.

Ne?

O eski şarkıları mı söylemek istiyorsun?

Onlar çok ağır Viola, partiler için çok kötüler.

Hayat parti değil.

ŞARKI

Santiago'a hayır'ın anlamını daha bilgece anlayarak geri döndüm

nasıl onlar fakir bir adamın hayır demesinin haberinin üstünü örtüyorlarsa, altının,

Gühercilin, kömürün karanlık gecesinin altında, kızgın güneşin altında.

Merhaba.

Merhaba.

Merhaba Guillermo, nasılsın?

Bayan Violeta ve oğlu Angel.

Ben genç kızken teyzem folk müzikleri söylerdi.

Ama ben sadece dinlerdim, yazmazdım onları.

Yazsaydım defterim bu kalınlıkta olurdu.

Şarkıları yazıyor musunuz?

Evet, fakat sizi dinlemeye geldim.

Don Gabriel, bayana öğretebilirsin.

Ne öğretmeliyim ona?

Bazı şiirleri, şarkıları ne olursa.

Hiç bir şey hatırlamıyorum.

O kadar şarkıyı mezarına mı götüreceksin?

Bu benim işim, senin değil.

Bundan sonra arkadaşım değilsin.

Biz hiç arkadaş olmadık.

Ne biliyor musun, don Gabriel?

Burada bir hazine sandığın var.

Bunun farkında olmayabilirsin, fakat annenin, anneannenin sana bıraktığı, her şeyi, bu deftere yazabilirim ve tüm dünyaya gösterebilirim.

Böylece onlarda sizin şarkılarınızı bilmiş olurlar.

Okullardaki çocukların o güzel şarkıları söylediğini hayal edin.

Ne düşünüyorsun?

Lütfen evet deyin.

Yapamam.

Affedersiniz.

Ne oldu?

Üzgünüm ama tekrar şarkı söylememeye ant içti.

Neden?

Çünkü tanrı bizim küçük torunumuzu aldı.

Ve o gece onun için şarkı söyledi.

Bundan dolayı kalplerimiz boş.

Ülkemizde bir hazine olduğunu fark ettim.

Çok önemli şeyler.

Bütün o şarkıların dünya çapında duyulması gerekiyordu.

Bundan dolayı mı Polonya davetini kabul ettiniz?

Kesinlikle.

Komünist bir ülke olduğunu biliyor muydunuz?

Gitmemin asıl nedeni de buydu.

Komünistsiniz.

Hiç de değil!

Bunu size kim söyledi?

Öyle komünistim ki, beni vursanız kanım kırmızı akar! Benim kanımda kırmızı akar.

Tebrikler, yoldaş!

Ne güzel.

İşte, 183 dolar.

Bu son, daha fazla yok.

Teşekkür ederim, Luis.

Tamam, çocuklar annenize yardım edin.

Neyin var?

Neden bana öyle bakıyorsun?

Hepimiz birlikte bunun üstesinden geleceğiz.

Kız kardeşine bakarak Luis'e yardımcı olacaksın.

Sizi çok özleyeceğim.

Hadi ama küçük bir gülücük.

Bu kadar.

Anne.

Neden kupanı almıyorsun?

Böylece kendi ülkende ne kadar başarılı bir kadın olduğunu bilecekler.

Çok aptalsın.

Şilinin nerede olduğunu bile bilmiyorlardır.

Gel buraya, dikkatli, dikkatli.

Vatanımdan, çocuklarımdan, aşkımdan ayrılıyorum elimde pasaportum uçağı bekliyorum.

İstasyondaki kalabalık beni hıçkırarak ağlarken seyrediyor, kalbim Polonya için ayrılırken kırılıyor.

Beşiğinde bıraktığım bebeğime, kocam soruyor, kafası karışık.

Anne ne yapabilirdi?

Ama ben giderim, saçılan ümitlerle, beşiğindeki bebeğim gibi ağlayarak.

Zincirlerin kırıldığını duyduğumda, İsa Mesih'ten eğer buna değmeyecekse ışığı söndürmesini isterim.

İyi geceler.

Adım Violeta Parra.

Şili denilen çok uzak bir ülkedenim.

Bu akşam burada olduğum ve size ülkemim kültüründen bir şeyler göstereceğim için çok mutluyum.

Teşekkür ederim.

Bu çok basit bir şarkı, ve benimle el çırpmanız gerekiyor.

Bir anne için Bir benim için

ŞARKI

Zangocun aşkı bal gibi tatlıdır.

Zangocun aşkı bal gibi tatlıdır.

Fakat hayat, nasıl istenmeyen bir aşk ile yaşayabilirim?

Zangoç aşkımı aydınlatır.

Hep beraber! Bir bakire hastaydı ve bunu saklayamıyordu.

Bir bakire hastaydı ve bunu saklayamıyordu.

"Beni zangoca götürün!" bakire ağlıyordu.

"Beni zangoca götürün!" bakire ağlıyordu.

Zangoç aşkımı aydınlatır.

Herkes!

Hadi çocuklar, kalkın.

Ben çıkıyorum, davranın, beni duyuyor musunuz?

"İnsan bahçesi içinde".

Dünyayı süsleyen insan bahçesi içinde, Aşkın ve anlayışın Angel acıktım.

Bir dalını ekmek istiyorum.

Aşkın ve anlayışın bir dalını ekmek istiyorum.

Aşkın ve anlayışın.

Rosita Clara! Baksana ne kadar tembel.

İşte sütün.

İzin verin keseyim anlayışın çiçeğini, dostluğun otunu, duygunun filizini, dostluğun otunu.

Duygunun filizi Duygunun filizi Sevginin teknesidir, her seferinde kalbimi, daha güçlü çeken.

Beyaz bir güvercin gibi.

Beyaz bir güvercin gibi.

Beyaz bir güvercin gibi.

Dünyayı süsleyen insan bahçesi içinde, aşkın ve anlayışın, bir dalını ekmek istiyorum.

Aşkın ve anlayışın, bir dalını ekmek istiyorum.

Aşkın ve anlayışın.

Rosita beyaz bir güvercin gibi cennete gitti.

Ve iyi bir melek güzel beyaz bir atla göründü.

Onu çok özleyeceğiz.

Oğlun, Angel.

Tabii ki bu senin hatan değildi, fakat çocuklarınla kalmalıydın.

Şili'de kalsam, kendimi diri diri toprağa gömerdim.

Kendini çok suçlu hissediyorsundur.

Hırsızlık yapan, aşağılayan, birini öldüren kişi suçludur.

Peki, kocanız döndüğünüz zaman ne söyledi?

Bilmem.

Hatırlayamıyorum.

Hiç bir hayat işareti vermedi.

Ne kadar korkunç bir eve dönüş yolculuğu olduğunu hayal edebiliyorum, değil miydi?

Bir süre Avrupa'da kaldım.

Ne kadar süre?

- İki yıl.

- İki yıl.

ŞARKI

O, dedelerine, babalarına, kardeşlerine dua etmek için kalan, küçük meleklerin olduğu cennete çıktı.

Beden ölür ölmez, ruh gelincik yaprakları arasından veya küçük bir kuşun içinden yerini bulur.

Dünya yüreğini açmış onu bekler.

Bundandır, meleklerin uyanık olması.

Beden ölür ölmez ruh güllerin arasından, veya küçük bir balığın içinde yerini bulur

Sayın dinleyenler, size Dona Rosa'yı tanıtmama izin verin.

Nasılsınız, Dona Rosa?

Çok iyiyim, teşekkür ederim.

Bana biraz Barrancas'daki evinizdeki görüşmemizden bahsedin.

Birçok uyanış öğrendiniz.

Gördün, ben çocuk cenazeleri düzenliyorum.

En iyisi benim Başka yerlerde yaptıkları gibi onları sandalyede oturur vaziyette bırakmam.

İki tahta üstünde dik olarak düzenliyorum.

Onlara kanat koyuyorum, sunağı cennetmiş gibi düzenliyorum.

Çocukların güzel kokmaya, ihtiyaçları var.

Aileler ağlamamalı, çünkü gözyaşları kanatları ıslatır, ve onların cennete uçmasını zorlaştırır.

Anne Bayanı bulamazsak ne olur?

Onu bulamazsak ne demek?

Tabii ki bulacağız onu.

O yaşlı değil mi?

Evet.

Ama ya onu bulamazsak?

Onu kimsenin hatırlamaması üzücü olur.

Bitir onu.

Hadi.

Bu senin partin, gel ve otur, otur biraz.

Çok iyi.

Ve içmeyi kesmelisin! Bitirdin mi?

Hayır, bitirmedim.

Mutlu yıllar sana! Ama bu şarkıdan nefret ederim.

Bu Amerikan şarkısından nefret ediyorum.

Özellikle yüzüncü yaşıma girdiğim şu an.

Üfle onları, küçük baldızım.

Oğlum: Dünyaya geldiğin zaman ilk saatti.

Yıllar geldi geçti, bunu kutlamak için buradayım.

Gelen birisi var.

Anne: Dünyaya geldiğin zaman ilk saatti.

Yıllar geldi geçti, bunu kutlamak için buradayım.

Teşekkür ederim, Angel.

Merhaba anne.

Yalnız değilsin, değil mi?

Hayır, Gilberto, içeri gel.

Aman tanrım.

İyi günler.

İyi günler.

Bu küçük güvercin buralardan değil.

Hayır, İsviçreli.

Mutlu yıl dönümleri.

Teşekkür ederim! Mutlu "yıl dönümleri".

Ve.

Evet.

Mutlu yıllar sana Tamam, yeter bu kadar.

Mutlu yıllar.

Üfle hepsini! Çok kabalaşıyorsun.

Buraya geldin ve partiyi çalmak istiyorsun değil mi?

Teşekkürler.

Ne dedin?

Teşekkürler mi?

Şaka yapar gibi bir halim mi var?

Allahın cezası Amerikalı.

Hayır, Mario dur! Çok ileri gittin.

Tamam, bu kadar, git artık.

Hayır, neden bahsediyorsun sen?

Dışarı atamazsın beni.

Çok fazla ileri gittin, hoşça kal.

Dışarı atamazsın beni.

Evet, atabilirim, hoşça kal.

Kapat kapıyı.

Evet, hoşça kal! Ne hoş bir adam.

Aşk nedir?

Aşkın ne olduğunu gerçekten bilmiyorum.

Çalışmak için harcanan çabadan bahsedebilirim.

Benim için dünyada en iyi şey çalışmaktır.

Gerisi kelebekler gibi gelip geçen mutluluklardır.

Çalışmamak ertesi gün yine çirkin olmak için, partide iki dirhem bir çekirdek olmak gibidir.

Bana hiç âşık olmadığını söylemeyeceksin değil mi Violeta?

Bunu söylemedim.

Kaç kere âşık oldun?

Beş defa mı?

Beş milyon defa.

Kaç kere evlendin?

İki kez.

Tam olarak çağdaş bir kadın olduğunu söylemek istiyorum sana.

Çağdaş değil ilkel.

Ne yapıyorsunuz?

Sadece kahve içiyoruz, o kadar.

Daha iyi.

Biraz kek ister misin?

Adınız ne?

Gelbert Fau.

Ne?

Zavallı şey.

Hadi, dans edelim.

ŞARKI

Sessizdi küçük köpeğim.

Sessizce evimi korurdu.

Sonra köpek yakalayıcısı geldi, kaptı köpeğimi,

evimi yalnız koydu ve hırsızlar içeri daldı.

Aldılar kocamın annesini.

Bu ne büyük şans.

Köpek kim?

Köpek nerede?

Hangi köpek?

Ben köpek değilim.

Köpek kim?

Nerede köpek?

Sessiz küçük köpek.

Köpekçik köpekçik.

İkiniz nerede tanıştınız?

Seni arıyordu.

Beni mi?

Evet.

Benim için mi?

Evet.

Benim için, neden benim için?

Seni radyoda duydum.

Ama ben yaklaşık bin yaşındayım.

Nereden?

Fransa mı?

Hayır İsviçre.

Ne güzel.

Ne düşünüyorsun?

Çok gençsin.

Şarkıları hakkında ne düşünüyorsun?

Güzel.

Şarkı söylemem mi?

Evet.

Teyzem güzel söylerdi.

O müzisyen.

Bana bir şeyler çal.

Çalamam.

Çalacak bir şeyim yok.

Hoş bir şeyler çal.

Kalk.

Gelin.

Yatağa gel.

Yatağın içine.

Hayır, buraya.

Hayatım, inanıyorum sana, dalkavuk, görüyorum seni, görüyorum senin gibi bir yalancıyı.

Yüzük için teşekkür ederim.

Nişan yüzüğü mü?

Tabii ki.

Uydu mu?

Çirkin yüzümü yansıttığı zaman bayıldım ona.

Hayatım, seni seviyorum, seni seviyorum, evet.

Hayatım, seni seviyorum, çok yanlış, çok yanlış.

Yalancı.

Oyuncu.

Ruh hırsızı.

Evet.

Ruh hırsızı.

Evet.

Yalancı.

Yalan, yalan, yalan, yalancı.

Buraya bak.

Violeta, buraya bak.

Dur.

Gülümse.

Biraz daha.

Violeta Parra dansçı değildir, ama size Şili dansını göstereceğim.

Birazcık Bayanlar, baylar, lütfen.

Beni dinlemek istemiyorsanız, paranızı boşa harcıyorsunuz, eğer yemeğe, içmeye geldiyseniz,. çünkü gösteri için para ödediniz.

Kendinize ve oyunculara saygı gösterin, lütfen biz şarkı söylerken sessiz olun.

Teşekkür ederiz.

Kızgın mısın?

Burada horozla oynamak gayet normal bir şeydir.

Sana karşı olan bir şey yok.

Sokakta oynasak daha iyiydi, böylece ritim eksikliğini kimse anlayamazdı.

Yaptığımdan hoşlanmadın mı?

Hayır.

Çok üzgünüm Bayan Mükemmel.

Bülbülün sesi.

Bana bayan deme.

Güzel gözler, yakut dudaklar, kadife parmaklar.

Bunu nereden öğrendin?

Seni kendini beğenmiş aptal! Karaca gülüşlü.

Bu aptal şapkayı takıp ne yapıyorsun?

Senin gibi genç bir adam Nezle olacağım.

Zavallı küçük şey! Beni ısıtacak başka bir şeyin yok mu?

Gel buraya, dokun.

Şili'nin hammaddesi.

Bayan, neden bu kadar örtündün?

Bana bayan deme demiştim sana.

Hayatım, sevdiğim, seni kim sevdi, aşkım gerçek değildi.

Hayatım, sevdiğim, seni kim sevdi, aşkım gerçek değildi.

Bütün bu resimler ne için?

Ölümüne ezileceğiz.

Merak etme, Hepsini satacağım.

Nasıl?

Louvre'da.

Louvre mu?

Evet.

Louvre'n dışında sokak satıcılarına izin vermezler.

Güzel.

O zaman içeride olmaları gerekecek.

Yanlış olan ne tatlım?

Çerçeveleri taşımamda yardım etmeyecek misin?

Nasıl telaffuz ediyorsunuz?

"Savaş" mı "sevaş" mı?

Savaş.

Bu duvar örtüsünün adı "Savaşa Karşı".

Ülkemde politik karmaşalar çok, ancak protesto edemiyorum.

Bundan dolayı sanatımla protesto ediyorum.

Ve bu karakterlerdeki çiçekler, bu insanların ruhları.

Silah ölümdür, savaştır.

Sanat eğitimini nereden aldınız?

Hepsi buradan geliyor.

Bu tekniği çocukken mi öğrendiniz?

Hayır, sadece diğerlerini seyrederek.

Nakış ve boyaya beş sene önce başladım.

Boyama, nakış, şarkı söylemek, hepsi benim için aynı şey, samimi bir şekilde yaptıktan sonra önemi yok.

Önemli olan şey ülkemin buradaki tanıtımı.

Nakış'ın nasıl yapıldığını zaten biliyor muydunuz?

Hayır, nasıl yapıldığını bilmiyordum.

Nasıl yapıldığını bilmiyorum.

Resim yapmak.

Resim yapmanın!

Siz ikiniz uzun zamandır mı beraber çalışıyorsunuz?

Hayır.

O benim için çerçeveleri yapıyor.

Komite önümüzdeki pazartesi toplanır.

Çalışmanızı incelerler.

Sizi çok zor olduğunu konusunda uyarayım.

Louvre Müzesinin Dekoratif Sanatlar Bölümü çok istekte bulunulan bir müzedir.

Ama siz sevdiniz mi?

Ziyaretiniz için teşekkür ederim.

Teşekkür ederim.

Bak canım Acelen ne?

Ben gidiyorum.

Nereye?

Geneva'a gideceğim.

Neden?

Evimde olmak istiyorum.

Burası evin değil mi?

Hayır.

Sana ne oldu?

Hiç bir şey.

Yaptığım tek şey senin çerçevelerin.

Senin büyük sanat çalışmalarının.

Bunu mu söyledim?

Öylesine söylenmiş bir şeydi.

Resmi bir toplantı oldu.

Resmi mi?

Sen, resmi Gidemezsin.

Neden kalmamı istiyorsun?

Ses kaydedicini tutmak için mi?

Davuluna vurmam için mi?

Aşkım! Güzel gidelim, ama Şili'ye gidelim.

Bir tiyatro kurup beraber yaşayalım.

Beraber oynayıp, aynı zamanda eğitim verirdik.

Dur, Violeta.

Ne?

Küçük çocuk öğrenebileceği her şeyi öğrendi mi?

Lanet olsun! Dinle, seninle konuşuyorum.

Yeteri kadar çerçeven var, fazlasına ihtiyacın yok artık.

Gilbert.

**

Çalışmaların Paris'te Louvre'da sergilendi.

Evet.

Fransızların komünist sanatçıları desteklediğini biliyorum, ve Pablo Neruda'nın yakın arkadaşı olmak, komünist partinin sana yardım ettiğini tahmin ediyorum.

Hayır, etmedi.

Çalışmalarınız bu kadar üst seviyede olduğunu bilmiyordum.

Ben biliyordum, onları oraya götürmemin ve kabul etmelerinin sebebi buydu.

Eleştirmenler ve Fransız halkı nasıl buldular?

Beğendiler mi?

Çok beğendiler.

Benim sevgili Angelitom, orada olmak isterdim, ama buradayım.

Kalbimde bir diken var gibi.

Her zaman şunu söylüyorum, küçük hamur dilimlerimiz olsa, kızarmış soğanlarla doldurup fırına sürdüğümüz.

Şimdi bir tanesini yemek isterdim.

Yedi kardeşim vardı ve orada henüz keşfedilmemiş çiçeklerimiz vardı.

Siz Violeta Parra mısınız?

Evet.

Meşhur birinin geldiğini biliyordum, ama siz! Ne yapıyorsunuz burada?

Şarkı söylemeye geldim.

Burada mı?

Nerede dinlemek isterlerse orada söylersin.

Sizi dinlemek isterim.

Güzel, senin için söyleyeceğim.

Teşekkür ederim.

Birçoğunu öğrendim, bunun yanında "cueca" da söylerim.

Bir şeyler söyle şimdi.

Hayır, söyleyemem, ben burada garsonum.

Ama sadece bir süreliğine para kazanmak için, daha sonra folklor müziğine kendimi adamak istiyorum.

Hayır, bunu yapma, yoksa sadece Ulusal Gün'de çalışabilirsin.

Ben ciddiyim.

- Bol şanslar.

- Teşekkür ederim.

Görüşmek üzere.

Gel.

Olanağın varsa evime gel.

Bir bardak şarap veririm ve iş hakkında bir şeyler anlatırım sana.

Çok teşekkür ederim bayan.

Görüşmek üzere.

Bu Şilili vatansever Paris'te büyük bir zafer kazandı.

Gerçekten kazandı.

Figaro'un söylediği: Louvre'da Da Vinci'nin bıraktığı yerden Violeta Parra başladı.

O bu akşam bizimle, Dona Violeta Parra, büyük alkışlarla!

ŞARKI

Yeniden on yedilerinde olmak bütün o yüzyıllar geçtikten sonra işaretlerin şifresini çözmek gibi şifrenin anahtarı olmadan, kısacık geçen kırılgan bir saniye gibi ansızın olmak ve tekrar

Tanrının karşısındaki bir çocuk gibi derinden hissetmek.

Fakat siz çok yönlü birisiniz, oyuncu şair, müzisyen, ressam, heykeltıraş, duvar örtüsü sanatçısı, bu ifadelerden birisini seçmek zorunda olsaydınız, hangisini tercih ederdiniz?

İnsanlarla olmayı tercih ederdim.

Ve tüm bunları bırakır mıydınız?

Tüm bunları yapmamın sebebi insanlardır.

Burayı seviyorum, Violeta.

Burası düz, her şeyi buraya kurabilirsin.

Tek dezavantajı güneşin buraya çok kuvvetli vurması.

Hayır, burası güzel.

Orada dur Lulita.

Büyük mü olacak?

Evet.

Sirk çadırı gibi mi?

Hayır, sirk çadırı gibi değil ama pek çok kişi sığabilecek.

Kaç kişi?

Carmen Luisa! Evin olacağı yer burası.

Sevdin mi?

Evet, üç küçük domuzcuğun yaptığı ikinci bir ev gibi.

Gel.

Bar için bir sürü sandalye ile masaya ihtiyacımız olacak.

On çaydanlık lazım ve ocak yapmalıyız.

Beğendiniz mi?

Evet, beğendim.

Fakat aşağıda taşlık bir alan daha olduğunu unutma.

Burası mükemmel.

Bu işin uzmanıyım, sirkte çalıştığımı bilmiyor musun?

Ondan dolayı Ondan dolayı olan ne?

Ondan dolayı çadırları seviyorsun.

Onları severim.

ŞARKI

Usulca bizi kin ve şiddetten uzaklaştırır.

Sadece aşk ve onun ilginç sanatı kalbe masumiyeti geri getirsin diye.

Her şey arapsaçı, duvardaki sarmaşık gibi, yayılıp genişliyor, taşın üstündeki yosun misali.

Taşın üstündeki yosun misali.

Para için bir kutuya ihtiyacımız var.

Çalan iyi müzisyenler olacak, bunun için ödemeleri düzgün yapmalıyız.

Bana nasıl ödeme yapacaksın?

Öpücüklerle! Ve tüm gece boyunca senin için şarkı söyleyeceğim.

Violetta, merkezden uzaktayız.

Kimse gelmezse ne olacak?

Endişelenme.

Gelecekler.

Folklor Üniversitesine, bu çadırda, burada, And Dağlarına karşı.

Teşekkürler.

Teşekkür ederim binbaşı Teşekkür ederim, Violeta.

Burada olmandan çok gurur duyuyoruz.

Burada mutlu olmanı ve araziyi istediğin gibi kullanmanı istiyorum.

ŞARKI

Her şey arapsaçı, duvardaki sarmaşık gibi, yayılıp genişliyor, taşın üstündeki yosun misali.Tılsıma karşı cevabı varmış gibi, pencere ardına kadar açıldı, sevgiyi içeri alıp, pelerinini açmak için, sıcak bir sabahın, kalk borusunun tatlı sesine süzüldüğü gibi.

Yaseminler çiçek açtı, ve bu melek uçuyor, mücevherleri gökyüzüne yerleştiriyor, yıllarımı alıp götürdü ve beni yeniden on yedime geri getirdi.

Her şey arapsaçı, duvardaki sarmaşık gibi, yayılıp genişliyor, taşın üstündeki yosun misali.

Taşın üstündeki yosun misali.

Müziğiniz çok güzel.

Zamanımız biraz dar.

Teşekkür ederim.

Dona Violeta Parra'a Şilinin ne kadar güzel bir ülke olduğunu bize tekrar hatırlattığı için teşekkür ederiz.

Eşlerimizle beraber olmak üzere, burada bulunanlar adına, size başarılarınızın artmasını diliyoruz.

Bayanlar, baylar, bu güzel akşamın sürmesi için lütfen yemek salonuna geçelim.

Uzun süre beklemek zorunda kaldığınız için çok üzgünüm.

Tamam.

Neden mutfağa gitmiyorsunuz, size bir şeyler ikram ederler.

Sen kim olduğunu sanıyorsun?

Havalı salak.

Kimi mutfağa gönderdiğini sanıyorsun.

B.k kafalı sağır.

Sakin olun, her şey yolunda.

- Lütfen yemek salonuna ilerleyelim.

- Sağır, sağır, sağır, sağır.

Sağır Teşekkür ederim.

Evime geldiğiniz için teşekkür ederim.

Dinlediğiniz için, yemek yediğiniz için, ve içtiğiniz için.

İçtikleriniz için para ödediniz mi?

Daha içmeyi bitirmedik.

Daha bitirmediniz mi?

Şerefe.

Güzel Yoruldum, yatağa kaçıyorum.

Kendi yatağıma.

Bulaşıkları yıkayıp, evlerinize gidin tamam mı?

İyi geceler, iyi geceler.

Çabucak evinize gidin.

Atmaca, bu balenin erkeği ve asıl dansçısıdır.

Tavuk, dişi ve aynı önemdedir.

Ama bu karakter şahin ve onun yaralayıcı saldırılarından muzdarip.

Erkek, gücü ve kapitalizmi temsil ediyor.

Gördüğünüz gibi konu aşk.

Aşk, her zaman yapıcı değil, ama hemen her zaman yıkıcı, ölümcül.

Kalk hadi! Tatlım, cumartesi günü çadırda 150 kişi vardı.

Izgara, kızarmış hamur, çorba, Paraguay çayı, kahve, nakışlarımı ve müziğimi servis ettim.

Fondü ikramını da halledebilseydik başarılı bir hikâyemiz olurdu.

Anne aklıma iki şey geldi bugün.

Ne?

Maske yapmak için bir dahaki sefere kalıp için gülle kullan.

Öbürü ne?

Kes damarımı.

Bu konuştuklarınla değil, yaptığınla alakalı.

Bolivya'da işlerin nasıldı?

Çalacağın bir yer buldun mu?

Ve benim filmim.

Çoktan unuttun değil mi?

Seni hala seviyorum.

Bir şeyler ver bana! Küçük bir gülücük!

Kuzeye kaçıp gitti, ne zaman döneceğini bilmiyorum.

Ama hayat, Yakup'un dikeni.

Yakup mu?

Neden Yakup'un dikeni?

Bolivya'ya onu aramaya gidecek misin?

Bilmiyorum.

Bu şarkıyı ona söyleyecek misin?

Belki.

Onu bulursan sakın ona vurma, lütfen.

Hayır vurmayacağım.

Onu yatağa atıp tüm sıvılarını emeceğim

Anne!

Ne?

Anne, bir adam seni sevmiyorsa, sevmiyordur.

ŞARKI

Birini seversem onu kovalamam.

Unutulmuşlukların sepetinin içinden, o çıkar.

Zamanın istasyonunda, ayrılmakta kararlı.

Kaç, kuzeye kaç git, ne zaman döner bilinmez.

Belki ayrılığımızın yıldönümünde.

Üç gün sonra mercan rengi mektup, yolculuğun biraz daha uzadığını söyler bana.

Antofagasta dan ayrılmış, Ne zaman döneceğini söylemeden,

ama macerasını anlatmış, teker teker sayıp dökeceğim.

Violeta.

O benim çantam.

Senin çantan olduğunu biliyorum.

Eşyalarınızı oraya bırakın.

Size ailemi tanıtmama izin verin.

Kızım, Carmen Luisa.

Tanıştık zaten.

Güzel.

İçeri gelin.

Anne, burada mı uyuyacaklar?

Evet.

Burası her gece dolar, göreceksiniz.

İsterseniz burasının üstünde veya aşağıda uyuyabilirsiniz.

Bir kaç tane minder koyarız.

Yılın bu zamanları sıcak olur, üşümezsiniz Teşekkür ederiz.

Gilberto üşür onun için evde benimle yatacak.

Öyleyse Eşlerinizi getirmediniz mi?

Hayır.

Neden getirmediniz?

Çünkü burada güzel Şilili kadınlarda var.

İzin ver dinlensinler, Violeta.

İstediğimi sorabilirim Tanrının cezası.

Fotoğraflarınızı gösterin öyleyse,

-Fotoğraflarınız var mı?

-Hayır.

Ne fotoğrafı?

Bolivyalı kızların fotoğrafları.

Göster onları bana.

Git getir onu, sadece getir, umurumda değil.

Ona şarkı söylemeyi gitar çalmayı öğretirim.

Dans etmeyi de öğretirim ona.

Tanrı aşkına getir onu!

Benim değerli ve sadık dostlarım, Bugün kardeş ülkenin bir grubuyla aynı sahneyi paylaştığımız için çok şanslıyız.

Bolivya! Los Jairas'la sizi baş başa bırakıyorum!

Anne ekmek yok.

Tamam, güzel.

Yine mi gidiyorsun?

Buradayım, Violeta.

Buradayım.

Ama ayrılacaksın.

Hayır.

Evet ayrılacaksın.

O genç mi?

Hayır.

- Hayır mı?

- Hayır.

Buraya getir onu, getir buraya.

Hep beraber yaşarız.

Ama getir onu.

Umurumda değil.

Getir onu, buraya getir onu.

Gerçekten.

İyi olacağıma söz veriyorum.

Ben sana bakarım.

Sakin ol.

Seni seviyorum.

Hepimiz seni seviyoruz.

Sen Violeta Parra'sın.

Bu çadırın var.

Üç çocuğun var.

Bir sürü şarkı yazdın.

Ama bedenim çok yorgun.

Benimki değil.

Müzik çalmak, kendi çocuklarıma sahip olmak istiyorum.

Anneciğim Tatlım.

Tatlım.

Her şey karanlığa büründü.

Kırdın beni.

Yaptığına bak tatlım, yaptığına bak.

ŞARKI

Tanrının cezası gökyüzü, ve yansıyan yıldızlar.

Tanrının cezası parlayan çiniler, ve parıldayan dereler.

Tanrının cezası dipler ve yerdeki taşlar.

Tanrının cezası fırındaki ateş, ruhum acıyla kavruluyor.

Tanrının cezası zaman ve onun boğucu kuralları.

Acım beni nasıl öldürür?

Tanrının cezası And Dağları ve kıyısı.

Lanet olsun bu ülkenin ince kesimine.

Lanet olsun barışa da, savaşa da, ve dürüstlüğe de, dönekliğe de.

Lanet olsun güzel kokulara, çünkü arzum ölümdür.

Lanet olsun doğruya da, yanlışa da ve belirsizliğe de.

Acım beni nasıl öldürür.

Tanrının cezası ilkbahar, çiçek açmış bahçeleriyle beraber, ve renkler içindeki sonbahar, sana da lanet okuyorum.

Geçen bulutlar, lanet olsun size ve çilem beni nasıl öldürüyor.

Tanrının cezası tüm kışlar, ve yalanlarıyla yazlar.

Tanrının cezası kutsallık ve kâfirlik.

Acım beni nasıl öldürür.

Tanrının cezası bayrağımızın üstündeki yalnız yıldız.

Tanrının cezası Venüs'ün ve Araucaria'ın tüm simgeleri.

Tanrının cezası kanaryanın şarkısı, kozmos ve gezegenler, dünya ve çatlakları, bu acı üstümde çok ağırlık yapıyor.

Tanrının cezası engin deniz, limanlarıyla, balıkçı kasabalarıyla.

Bu acı beni nasıl öldürür.

- Hoşça kalın.

- Hoşça kalın.

Görüşürüz.

Merhaba, Dona Violeta nerede?

O uyuyor.

Günün bu saatinde mi?

Evet.

Sorun nedir?

Çok az kişi geliyor.

Çok az kişi mi?

Aşağıda mı?

-Evet.

-Affedersin.

Affedersin.

Uyuyor mu?

Hayır, öldü.

Violeta.

Violeta.

Violeta! Binbaşım nasıl?

Endişelendim.

Biraz karıştım.

Dışarıdaki her şey alt üst olmuş.

Alt üst mü?

-Ne söyledin ona, binbaşıya ne söyledin?

-Hiçbir şey

-Kimsenin dün gece gelmediğini mi?

-Hayır Burada patronun kim olduğunu sanıyorsun?

Salak.

Hiçbir şey yedin mi?

Hayır aç değilim.

Eğer kimse gelmeyecek ve burası çalışmayacaksa, çadırı toplayalım.

Bitti.

O bir centilmen.

Bir akademik.

Bütün bu resimler neden etrafta yatıyor?

Aralarından birini sevdin mi?

Evet.

Bunu.

Bu pahalı.

Ne kadar?

Dört fasulye.

Ne?

Dört milyon.

Evinin değeri ne kadar?

Anlamıyorsun.

Resmi almak istiyorum.

Güzel, arabanı bana ver bende sana resmi vereyim.

Ödemeyi tercih ederim.

O zaman ezberden bir şiir oku.

Bir şeyler yedin mi?

Ye.

-İstemiyor musun?

-Hayır, teşekkür ederim.

Ama hep yemekten bahsediyorsun.

Ye.

Hayır, paranı kendine sakla.

Kendine dikkat et.

Hayatta hiçbir şey kötü değildir.

Biz fakir insanlar her şeyi yeriz.

Nasıl hatırlanmak istersiniz?

Canıma okuyorsunuz.

Hayır, elbette değil!

Sizi genç sanatçılar için örnek olarak görüyorum.

Genç sanatçılara ne tavsiye edersiniz?

Tavsiye mi?

Belki istedikleri her şeyi yazmalılar istedikleri ritimleri.

Farklı enstrümanlarla yaptıkları denemeleri.

Piyano başına oturup vezinleri yıksınlar!

Bağırsınlar, söylemesinler Gitara üflesinler, trompeti tıngırdatsınlar.

Matematikten nefret etsinler, kaosu kucaklasınlar.

Yaratılış uçuş planı olmayan bir kuştur, asla düz bir çizgide uçmaz.

Anne! Ne?

Neyin var?

Carmencita, çok zavallıyım.

Susturuldum.

Anne! Yazdığım veya söylediğim her şey anlamsız.

Burada hissettiklerimi ifade etmiyor.

Bak.

Çok daha fazlası.

Çok daha fazla korkunç.

Hayat tuvalden daha güçlüdür, şiirden, şarkıdan.

Ayakkabını giy ve beyaz masa örtüsünü getir, yıkamam lazım.

Şimdi mi?

Evet, bugün bir sürü gelen olacak.

Her şeyi derleyip toplamamız lazım.

Carmen Luisa! Ne?

Neredesin?

Buradayım! Çabuk ol, neredeyse herkes burada olacak.

Geliyorum! Ateşi hazırlayacağım.

Git biraz dut getir! Ne?

Biraz okaliptüs yaprağı topla.

Daha gitmedin mi?

Hayır.

Neyi bekliyorsun?

Git! Tamam! Şarkıda bahsettiğiniz Atmaca.

Evet, atmaca tabii ki.

Sanırım koroyla birlikte sunuldu.

Hayır.

Kendim söylemek zorunda olduğum bir danstı.

Acı konservatuarda eğitilmiş, profesyonel seslerle dile getirilemez.

Kederin sesine ihtiyaç duyar.

Benimki gibi.

40 yıldır acı çekiyorum.

Peki, sadece bize sunduğun acıyla değil, bize verdiğin sevinç için de burada olduğun için sana teşekkür etmek istiyorum.

Violeta, kulaklarımız sende.

ŞARKI

Nerede olursan ol, kalbimin aşkı, dinleme ağlayışlarımı, sadece görmezden gel.

Belki artık hatırlamıyorsun, nasıl ant içtiğimi.

Nasıl ant içtiğimi.

Evet, yemin ettim yemin.

Vaatlerinden geriye ne kaldı, benim uyumsuz aşkım?

Neden gözlerimi bile sana sundum, fazlasıyla bölünmüş aşkıma ikiye bölünmüş, ikiye, evet.

Atma, atma, atmaca.

Atmaca saldırmaya geliyor.

Gök gürültüsü zaten sarstı.

Hiç bir yerde olmak zorunda değilim.

Hiç bir yerde olmak zorunda değilim.

Hiç bir yerde olmak zorunda değilim.

Atma, atma, atmaca ||

DJÄVULENS ÖGA/ ŞEYTANIN GÖZÜ (1960)

Yönetmen: Ingmar Bergman

Senaryo: Oluf Bang, Ingmar Bergman

Ülke: İsveç

Tür: Komedi, Dram, Fantastik

Vizyon Tarihi:17 Ekim 1960 (İsveç)

Dil: İsveççe

Müzik:Erik Nordgren

Nam-ı Diğer: The Devil's Eye

Oyuncular: Jarl Kulle, Bibi Andersson, Stig Järrel, Nils Poppe, Gertrud Fridh

ÖZET

Şeytan, gözünde piskoposun kızının saflığından kaynaklanan bir arpacık taşımaktadır. Bu arpacıktan kurtulmak için Don Juan'ı cehennemden bu kızı baştan çıkarması ve dolayısıyla saflığını kaybetmesi için dünyaya gönderir, ancak Britt-marie Don Juan'a karşı koyar ve Don Juan kıza aşık olur.

FİLMDEN

"Bir kadının iffeti, şeytanın gözündeki arpacık gibidir."

Bayanlar baylar

Yazık ki, cehennemden bir mesaj aldım.

Cehennem "boynuz" biçimindedir.

En dibinde, ıstırapları sona ermekte olan günahkarlar vardır.

Sonra da, hıristiyanlığın güçlü liderlerince, dibe yakın diğer cehennemlerin, bizimkilerin geldiği düşünülmektedir.

Bu tersine yönetim, çağlar boyunca gitgide güçlenen, ilelebet yenilenen ve gelişen, artarak beşerileşen, hatta maneviyat kazanan bir şeytan tarafından idare edilir.

Bizim oyunumuz da burada başlıyor.

Şeytanın gözüyle ilgili bir sorunu var muhtemelen hava akımından kaynaklanan bir arpacık - kaldı ki cehennem için akıl almaz bir şey.

- Sanki, dünyada oynanan tiyatroda olan bir şey gibi.

İşte bu yüzden, danışmanları Kont Armand de Rochefoucault ve Marki Giuseppe de Maccopazza'yı çağırdılar.

Unutmayalım ki Kont, politikacı ve ünlü bir zehir uzmanı idi, kilise müziğine de hayli düşkündü

Halbuki, Marki'nin sapıklıkları Başmelek'in kanatlarının Cehennemin ta dibine kadar zevkle titremesini sağladı.

Eğer sorun böylesine ciddi olmasaydı, tahrik edici gelecekti bana.

Öyleyse kötülüğün kaynağına, Efendimizin arpacığına gidelim.

Kesinlikle, sevgili Markim.

Yani ?

Genç bir kadının iffeti.

Cehenneme ne meydan okuma ama!

20 yaşında.

Bir gül kadar güzel.

Bir o kadar da akıllı.

Sağlığı ve dişleri mükemmel.

Üstelik de nişanlı.

Ve hala daha bakire.

Evet, hala daha.

Ne çekilmez bir durum.

Eğer bu şekilde evlenirse, neticesi çok feci olacaktır.

Cennet yücelecek, melekler borularını çalacak, iğrenç bir şamata yapacaklardır.

Mutlaka bertaraf edilmeli!

Bir temayül oluşturulmasının tehlikesini vurgulamak istiyorum.

Ya diğerleri de bu örneği takip etmeye başlarsa ne olur?

Ne mi olur?

Düzen ve tevazu, - tek eşlilik, mutlu evlilik.

- Lütfen abartmayalım.

Evlilik cehennemin temel kaynağı ve başyapıtımız olarak kalacaktır.

Kesinlikle.

Evlilik olmazsa, cehennemin hali ne olur?

Baylar, hiç keyfim yok.

Bir şeyler yapılmalı.

Kesinlikle Efendim.

Bir şeyler yapılmalı.

Öyle, bir şeyler yapılmalı.

Şeytanın üstün anları vardır.

Haklısınız!

Masumiyet saltanat sürdükçe, günah uzakta kalmayacaktır.

Bu genç kalbi tahrik edecek silahlardan mahrum değiliz.

İki bin rahibeye tecavüz eden Francesco da Pisa, mertliği Silezya nüfusunu iki misline çıkaran Kont Zum Felsenstein.

Tüm bunlar, sanatkar, fanatik, hayalperest, muhteşem Don Juan için solda sıfır.

Tebrikler Efendim.

İyi misin?

Evet, uykumu geri verdiğinizden beridir.

Ya rüyaların?

Katlanıyorum.

- Bunlar hariç, memnun musun?

- Evet.

Kendimi biraz narin hissetmem hariç, sanki iç organlarım kavrulmuş ve derimin altında hiç bir şey yokmuş gibi.

Hala çok zaman var.

Evet efendim, biliyorum.

Ya cezan?

Sıkıcı buluyorum, buna hiç layık değilim.

Diş ağrısı gibi acı veriyor, ama dayanılmaz da değil.

Müsadenizle.

Elbette.

Pablo!

Evet.

Üşüdün mü?

Sigara dumanı efendim.

Bana pudra ve eflatun sabahlığımı getir.

- Günün ilk kederi bekliyor.

- Tanıyor muydun?

Hayır, ama siz eteğini çıkartmasından tanıyacaksınız.

300 yıldır her Allah'ın günü söylüyorsun bunu bana.

Sen asla değişemezsin.

Çünkü, değişikliğe falan gerek de yok.

Seni affediyorum.

Bırak da güzel kız gelsin.

Ben hazırım.

Ağlıyor muydu?

Ağlamak mı?

Tabii ki evet!

Kadınlar gözyaşlarında yıkanırlar.

Gözyaşları sular seller gibi akar.

Bir erkek, bu tuzlu suda boğulabilir bile.

Ama bu kuru havada çok tuhaf bir şey.

Cehennemin de kendince kaprisleri vardır.

Bir kadının gözyaşları kurşundan da ağırdır.

Size yaşlı bir fahişe gibi kol kanat gerdim.

Kederinizin tadını bir güzel çıkaracaksınız.

Beni bu kadar erken beklemiyordunuz

Hizmetinizdeyim, efendim.

Sizi, kızların kolları arasında bulamamam ne kadar şaşırtıcı.

Sizi temin ederim ki Hizmetçiniz kadını gizli bir kapıdan göndermek zorunda kalmıştır.

Sevgilim!

Nasıl olur da ?

Seni öldürmeye geldim.

Çok cesur ve eli sıkısın.

Beni müthiş tahrik ediyorsun.

Uylukların aşkımın okuna açılırken göğsüm de hançerine açılacaktır.

Bedenlerimizin tatmadığı yegane muhteşem vecdi bağışla bize.

Sana hayatımı sunarken, ölümümü de sunuyorum.

Aşkımızı ebediyen aklamak için bu fedakarlığımı yakıp kül et.

Görüşüm bulanık, Don Juan.

Ağzından çıkan gümüş alevler yakıyor beni.

Kolun Kıymetlim, gel ve biraz dinlen.

Kininden kurtulmak için bu şaraptan iç.

Göğüslerini açmana yardımcı olabilirim.

Boynunu öpeyim bir.

Hançerin ve kinin senin olsun, aşkım.

Yanıyorum, Don Juan!

Seni teskin etmek, kıyafetinden kurtarmak istiyorum.

Seni seviyorum, Don Juan.

Oyun sona erdi.

Oyun sona erdi.

Müteakip kadın gelecek ve mizansen tekrarlanacak.

Aynı mizansen, aynı son.

İhtiyar iblis, oyunun sonunu methetmek üzere geliyor.

Sana bir önerim var.

Kabul de edebilirsin, reddedebilirsin de.

Özgür irade ancak cehenneme yaraşır.

Dinliyorum.

Şu resme bir bak.

Sana dünyaya gidip, bu kızın bekaretini, saflığını ve aşka olan güvenini ifsat etmeni öneriyorum.

Semavi güçler ne der buna?

Kızlar mevzubahis olduğunda melekler öyle saf olurlar ki.

Bilmen gerekirdi.

Dünya, Don Juan.

Bir akşam, bir gece ve bir sabah.

Cehennemin bütün kudreti yanında olacak.

Genç bir kadının iffetinin ne değeri var ki?

Cezanı 300 yıl indiriyorum, Don Juan, ayrıca, cennet bilgisine haiz olmayan sakin bir uyku da veriyorum.

Rüyaları olmayan bir uyku.

Pablo da bana eşlik edecek mi?

Evet.

Yeniden dünya yüzü görmek ister misin?

Ne soru ama, efendim!

Dünyevi cennet, benim cennetimdir.

Ahmaklar gibi tadını çıkartacağım.

Yaşıyor olacağız.

Kesinlikle!

Hayatı sömüreceğim, istismar edeceğim, kendimi zevke sefahate vereceğim.

Sonra işler yoluna girecek.

Gözüm neredeyse iyileşti.

Marki ve ben, bu İskandinav ülkesinde uygulanabilecek muhtelif baştan çıkarma metotları üzerinde çalıştık.

Öyle görünüyor ki ani bir saldırı, uzun vadeli bir kuşatmadan daha iyi gibi.

Ayartan kişi, hedefte en ufak bir kuşku bırakmaksızın, şefkatten ve bükülmez bir azimden istifade edecek.

Anlaşıldı.

Güven telkin etmek üzere, sesinde bir Akdeniz canlılığı, nezaket ve ılımlılık olacak.

Hayal gücü ve anlayışı arttırmak için, sadece ve sadece aşırı kederi ve hüzünlü bir sesi benimsedik.

Bu konuda, uzmanız.

Soğukluğu veya sapıklığı akla getirebilecek her türlü ifade kesinlikle yasaktır.

Bizi ne sanıyorlar?

Yaralı bir idealizm ile "Kinizm"in bir parçacık engellenmesine izin verilmiştir hatta tavsiye bile edilebilir.

Genç İskandinav kadın, yabancı aksana çalan zarif bir konuşmaya karşı meyillidir.

Erkeksi bir tutum, çok fazla gerekli olmasa da avantaj olacaktır.

İltifatlara fazla alışık değildir cazibesi ve giyimi methedilmelidir, ancak basireti değil.

Ayartan kişi çok hevesli davranırsa, yalan söylediği zannedilecek ve oyun kaybedilecektir.

Özet olarak: İskandinav kadını ateşli, şaşırtıcı, bağımsız, sadık ve romantiktir, ama kesinlikle ihtiraslı bir biçimde.

Sık sık karar değiştirir.

Küstahlığını hoppalık sanmak onu küçümsemek olacaktır.

Deneyimsiz ama meraklıdır.

Daha rahat giyindiği yaz aylarında ulaşmak daha kolaydır.

Dişiliğinin nadiren farkına varır bu yüzden, elde etmek kolaydır.

Ahlakına nüfuz edilemeyeceği için, elde tutmak zor olur.

Bazıları Tanrının öldüğünü veya var olmadığını gökyüzünün bomboş olduğunu ve ölümsüzlüğün ulaşılamaz olduğunu düşünür.

Kötülüğün, doğanın amansız kanunlarından biri olduğunu ve iyiliğin ise, erkeklerden gelen anlamsız sapıklık olduğu düşünürler.

Trajedinin asıl sebebi de budur.

Ama bu bir komedi olduğu için, ev sahibi farklı davranmak zorunda.

Cehennem yerin dibindedir, Tanrı ve melekler yedi kat göğü kaplar ortasında da, bütün görkemiyle Dünya mevcuttur.

Don Juan ve Pablo, gizli asansörlerle cehennemi labirentlere inen kupkuru kuyulardan birinden, sonbahar güneşinde ortaya çıkarlar.

Gözleri kamaşmış ve sendeleyerek dünyevi cenneti seyrederler.

Ağaçlar!

Çiçekler!

Bulutlar!

Yine ağaçlar!

Çimenler!

Su!

Kuşlar!

Şu çimenlere, çiçeklere bir bakın!

Ne yapıyorsun sen?

Ne mi yapıyorum?

Sizin güvenliğinizi sağlıyorum, kuzucuklarım.

Şeytan'la ittifakta mısın?

Her bakımdan.

Cehennemin, en yaşlı ve en art niyetli iblislerinden biriyim.

Böyle bir payeye, Efendimiz sık sık şöyle der: "Senden bıkıp usanmıştım doğrusu."

Ama bunu dostane bir ifadeyle söyler.

Ne söyleyecektim ben?

Ah evet!

Bu beylere görevlerini ifa etmede yardımcı olmam gerekiyor.

Öyle mi?

Şeytan, bu konuda bilhassa ısrar etti Şeytan, bilhassa Pablo'ya göz kulak olmam için görevlendirdi beni.

"Kadınlarla şakalaşmak yok" dedi.

Zaten espri anlayışım hayli sınırlıdır.

Seni aldatmak için bir yol bulabilirim.

Hele bir dene.

İşte insanoğlunun muhtemelen, "şans eseri" diyeceği şey.

Peder de arabasıyla geldi.

Ben hemen kaybolup arabanın arızalanmasını ayarlayayım.

Her zaman demişimdir: Tanrı sevdiklerine yardım eder!

Arabam ilk kez arıza yaptı ve iki melek gökten inmiş gibi, bir anda gözüküverdi!

Hayatım bir seri mutlu bahtsızlıkla dolu.

Sanki şeytan ve dalkavukları ben geldiğimde kaçıyorlar gibi.

Evli değilsiniz, değil mi Peder?

Tam tersine.

Çok zeki ve güzel bir eşim var.

Benim zekam daha azdır, ama sıcak bir kalbim vardır ve çok kolay aldanırım.

Her şeyin bir dengede olduğunu düşünür dururum.

Hiç kızı— çocuğunuz var mı?

Tek kızım var.

O benim gözümün nuru.

“Goncagülüm”.

Tam evlenecek yaşta.

İyi bir adamla, ziraat mühendisi.

Tarlaları çiftlik yapıyor.

Genç çift komşumuz olacaklar.

Tanrıya şükürler olsun.

Benimle yemeğe kalır mısınız?

Reddedemeyiz.

Tüm kalbimle hoşgeldiniz beyler.

Hayatım, misafirlerim var.

Renata kendini iyi hissetmiyor.

Sıhhati bozuk durumda ama sizi görmek istedi.

İşte dostlarım ve velinimetlerim.

Akşam yemeğine kalacaklar.

Müthiş bir akşam olacak.

Umarım rahatsız etmiyoruzdur?

Aksine, sıkıntıdan patlıyordum.

Malum Kocam hayatımızdaki hüzne katlanamıyor.

Eşim şiirler yazar.

Eğlence olsun diye.

Umarım bir kaçını dinlemek nasip olur.

Hiç şüphesiz!

Misafirlerimize eziyet etmesek iyi olur.

Sizi kızımla tanıştırmam lazım.

Çok hoşlanacaksınız.

Eminim.

Hemen döneriz.

A Ş K

Atalarımdan biri, ki bu portre ona ait, hayli yaratıcı ve her türlü konuda olağanüstü maharetliymiş, bir gece, bir iblisin hizmet teklifini doğal olarak kabul edivermiş.

Sonra Peder, ne yapmış?

Aşağılık yaratığı dolaba itip, kapağını üzerine kapatmış.

Kapıların rengi kızıl kahveye dönmüş.

Ne saklıyorsunuz orada?

Eşim bir kadeh bile almamı hazetmiyor Neden bunu anlatıyorum, biliyor musunuz?

Ben de bir iblisi kapatmayı çok isterdim.

Onu bir güzel konuştururdum.

Kusura bakma, Renata.

Çok güzel ve içimi acayip temizliyor.

Gidip Britt-Marie'yi görelim.

Çık yatağımdan, yoksa kocamı çağıracağım.

Lütfen itibarımı düşün!

Skandal olur!

Hizmetçiler!

Maskaranın teki sahip çıktı diye yatağımı terk etmeyeceğim.

Neden boynuma üflüyorsun?

Boynun hayatımda gördüğüm en güzel boyun öyle hayran kaldım ki, saçını yana çekiyorum.

Saçlarının çarpıcı güzelliğinden gözlerim kamaştı.

Burnun bilhassa iri ve çirkin, artık her ne demekse.

Ağzın çok özel, artık her ne demekse.

Üstelik, kokun beni çıldırtıyor.

Bir şey yapmadan önce bekle.

Biraz diren ki, alacağımız zevk artsın.

Sakın bir şey söyleme, her şeyi biliyorum.

Gözlerinde okudum.

Zekan, karakterin, dişiliğin, hassas sıhhatin hepsi, kesinlikle hepsi senin tutkuya teslim olmanı men ediyor.

Öyle mi?

Ama kalbinde zayıf bir nokta var, Renata.

Uzun süredir zapt edilen bir şehvet seli.

Onu sadece hayallerin azat edecektir.

- Sence öyle mi?

- Biraz daha diren.

Nerede kalmıştım?

- Hayallerimde.

- Ah evet.

Hayallerinde, eşsiz ve hayanın sınırlarında bir zevk tadıyorsun.

Sen nereden biliyorsun?

Bütün bunları öğrenmek yılları alıyor.

Sen eşsiz bir örneksin.

Ama sadece ilhamın itibarı vardır.

İham geldi, böyle devam edemem.

Yorgunsun.

Evet, bacaklarım tutuşmuş durumda midem de biraz sıkıntılı.

İçeri gel, içeri gel!

Selamlar.

Yarına kadar her yerin boyanmış olacağına dair Jonas'la iddiaya girdim.

İnanmıyor bu işe.

Tüm dekorasyonu kendileri yaptılar.

Evime hoş geldiniz.

Mest oldum.

Gerçek bir ev sahibesi!

İlk misafiri de sizsiniz.

Hayra delalet.

Sanki, dünyanın bağırsaklarından çıkıp gelmişim gibi, mahvoldum Baba!

Teşrifatçı saat 3'ten beridir seni bekliyordu!

Tanrım, senin yüzünden unuttum!

Acele etmeliyim.

Kendinize iyi bakın, dostlarım!

Jonas yemek odası şurası olsun istiyor.

Ben ise, çocuk odası olsun istiyorum.

Baksanıza.

Cephe tamamıyla güneye bakıyor, tam çocuklara göre.

Ama o yemek odası olsun istiyor.

Kim kazanır?

Ufaklık gelene kadar o.

Çok çocuk düşünüyor musunuz?

Jonas en az dört tane istiyor ama on iki taneden bile korkmuyorum.

Sizin çocuğunuz var mı?

- Neden gülüyorsunuz?

- Bana bakıyorsunuz da ondan.

Sizi Jonas ile mukayese ediyorum.

Jonas'ın lehine mi?

Gayet tabii.

Mutfağı görebilir miyim?

Neredeyse bitti.

Çok kötü değil, değil mi?

Bu büyükannemden kalma.

Eski saat de ondan kalma.

Zemini de karo kaplattık, idamesi çok kolay oluyor.

Şu dolapları da!

Tüm doğrama işini Jonas halletti.

Aferin Jonas'a!

Evet, yirmi beş yaşında olmasına rağmen, sakin erkeksi, aynı bir baba gibi.

- Olağanüstü olmalı.

- Evet, öyle.

Çok da zeki.

Bir hesap cetveli ile her şeyi hesaplıyor.

Ya unutursa?

O hiç bir şeyi unutmaz.

- Sen de onu seviyorsun!

- Evet.

Sözlendiğimizde 13 yaşındaydım.

O on sekizindeydi.

Onunla evleniyorsun.

İnsanın yanında güçlü bir erkek olması öyle rahatlatıcı ki.

Hiç tartışmadınız mı?

Ara sıra, sinirli biriyimdir.

Sonra tepkilerimi izah eder ve beni sakinleştirir.

İnsan tabiatından iyi anlar.

Hiç mi kusuru yok?

Yemeğini gürültülü biçimde yer ve ayaklarını yıkamaz.

Aslında bunlar pek kusur sayılmaz.

Sizi tebrik ederim.

Teşekkürler.

Onunla öyle gurur duyuyorum ki.

Mutlu olacaksınız.

Kesinlikle.

Yatak odasını da görelim.

Yok, orası olmaz.

Dediklerimi yapsana.

Kapat gözlerini.

Beni tarif et.

Mavi gözler, sarı saçlar, güzel bir burun, öpülesi dudaklar, muhteşem göğüsler, dolgun kalçalar.

Sanki aşk için yaratılmış

Sus!

İncindin mi?

Birbirimizi daha tanımıyoruz bile bir de kalkmış bana aşktan bahsediyorsun.

Jonas hiç bahsetmiyor mu?

Ne kadar çok soru soruyorsun.

Ah, bağışla beni.

Seni bağışlıyorum.

İçinin aldığı yegane kişi o mu?

Tabii ki değil.

Sen beni ne sanıyorsun?

Seni öpebilir miyim?

Elbette.

Gerçek bir Don Juan.

Aynen öyle.

Çok masumaneydi.

Şimdi seni öpme sırası bende.

Otuz yedincisin.

Otuz yedinci mi?

Evlenmeden elliye tamamlamak istiyorum.

Kadınları tanır mısın?

Biraz.

Elbette, tanıyorsundur.

Hiç bir şeyden anlamayan ben, seni tir tir titretiyorum.

Bildiğim tek bir şey var.

Nedir?

Jonas'ı seviyorum.

Kimse, bu aşkın önüne geçemez.

- Ya diğerleri?

- Şakaydı.

Beni öptün.

Öğrenmek istedim.

Tecrübe edinmek için öpmek istedim seni.

Sonra?

Devamlı sesini, bana bakışını sonra da öpüşünü hissettim.

Hiç bir şey değişmedi.

Hiç bir şey mi?

Jonas'ı seviyorum.

Öpücüklerini, tavırlarını, beni sahiplenmesini seviyorum.

Ateşle oynuyor gibisin.

Kimse yalan söylemeseydi, hayat çekilmez olurdu.

İnsanlar bir de sana inanıyorlar!

Ben, mesela.

Evet, mesela.

Böyle oyunlar oynamak iyi bir şey değil muhtemelen.

Jonas bana sitem edip duruyor.

Gaddarca buluyor.

Ama müthiş cezbedici bir şey.

Erkekler kendilerine yalan söylenmesini istiyorlar.

Sonra da kendilerine söylenenlere inanacaklarına söz veriyorlar.

Bu hiç dokunmuyor mu sana?

Dokunmak mı?

Ben Jonas'a asla yalan söylemem.

Gayet tabii, Jonas da bunu apaçık görebiliyor.

Jonas'la dalga geçiyorsun.

Hoşuna da gidiyor.

Hayatın en kutsal ilkelerine göre yaşıyorsun.

Terbiyesiz ve budalasın.

Yok, seni anlıyorum.

- Onlara inanmıyorum ben.

- Çok doğru.

İlkelerim, "ilke sahibi olmamak"tır.

Benim meziyetim kusur, sofuluğum sefahat, dinsizlik dinimdir.

Aslında, birbirimize benziyoruz.

Korkuyor musun?

Evet ama senden değil.

Öyleyse kendinden.

Bildiğim tek bir şey var.

Sen sıradan biri değilsin ve beni ölümle incitemezsin.

O benim en büyük emelim.

Çok tuhaf.

Tuhaf olan ne?

Kalbimin derinliklerinde, incinmeyi istiyorum.

Ama öyle olmamalı.

Naçiz Jonas'ını düşünmelisin.

Aşkımı muhafaza etmeliyim.

Sadece kelimelerden ibaret olan

Genç bir kadının kendini beğenmişliği.

Gururun ve şu bir şey bilmez havan aşk gösterisiyle kendilerini gizliyorlar.

Aşkı tanımak için aşkı yaşamak lazım.

İnançlı biri gibi konuşuyorsun.

Ama Tanrı sadece inananlar için mevcuttur.

Sen ne inanıyor, ne de bir şey biliyorsun.

Pek o kadar emin olma.

Aşk konusunda beceriksizim muhtemelen ama çok yakınlarından geçmişliğim de vardır.

Nadir bir meziyet midir?

Evet, hayli nadir.

Çok az kişi aşka muktedirdir.

Ve sonsuz acı çekerler.

Tanrı'ya yakın olduklarına ve karanlıkta kalanların O'nun nuruyla aydınlandıklarına inanırsın.

Muhtemelen haklısın.

Bilemiyorum.

Ben başka bir yol seçtim: Hakir görme ve duygusuzluk.

Anlayamıyorum.

Hayır, anlamak istemiyorsun.

Hiç bir konuda ümidin yok mu?

Hiç bir konuda ümidim yok.

Hayal kurmaz mısın?

Hayır, hayal falan kurmam.

Sen ölüsün o zaman.

Çok doğru.

Benden ne istiyorsun?

İncitmek mi?

Zehirlemek mi?

Öldürmek mi?

Jonas'ın yarın gelmesi gerekiyordu.

Birinci perdenin sonu.

****

Bu hayli yüzeysel kadrilin ilk adımlarıydı.

Bayanlar ve baylar, bir şeyi söylemeyi unuttum.

Aynen kuşkulandığınız gibi, cehennem zamanı yönetebilir.

Şeytan da, az önce bir fırtına gönderdi.

Peder, konuklarından geceyi orada geçirmelerini rica eder.

Bilinen sebeplerden ötürü, onlar da kabul ederler.

Başka ne söyleyecektim size?

Ah evet Kara kedi de grubun bir parçasıdır ve mutfakta karnını doyurmaktadır.

Yani, peder koynunda üç zehirli yılan beslemektedir.

Sonbahar erken geldi.

Güneyde, memleketimde, sonbahar fırtınaları, yedi gece ufku kaplayan, uçsuz bucaksız kıpkırmızı bulutlar ile ayan olurdu.

İnsanlar "Günahlarımızın üzerine sonsuz sayıda semavi gözyaşları dökülüyor" derlerdi.

Bulutların yağmur saçtığı yedinci gece, tuzlu ve acı dolu bir gecedir.

Tüm çanlar nihayeti seslendirir.

Ne kadar ilginç!

Tanrı gözyaşları döküyor mu üzerimize, bir bakalım.

Saçmalama.

Kremayı alabilir miyim?

Ah evet, domuzlar da gelmek üzere.

Alelacele çifleştirilmeleri lazım.

Jonas, biz acaba Müthiş bir yol buldum.

Şu an olmaz.

Doğum oranı olağanüstü olacak.

Bu sayede Bu cetveli değiştir sen.

- Neden?

- Hiç komik değil.

Komik olmayan sensin.

Teşekkür ederim.

Bana telefon açtın.

Garip bir şekilde bana derhal gelmemi söyledin.

İşlerim yarıda kaldı.

- Biri sana şaka yapmış.

- Ne aptalca bir şaka ama!

Çocuklar tartışmanız bitti mi?

Jonas çok kaba davranıyor.

Masadan kalkalım mı, ne dersiniz?

Nimetlerine şükürler olsun.

Amin.

Çok komik davranıyorsun.

Asıl komik olan sensin.

- Sen affedersen, ben de affederim.

- Ne alicenapsın!

Kızıyorum ama.

Kız öyleyse.

Kötü yetişmiş ve terbiyesiz, küstah ve kötü yetişmiş birisin.

İyi terbiye görmemişsin, sen çok kötü yetiştirilmişsin.

Sen, sen de Haydi, söylesene!

Bencil ve şımarıksın.

Elini kolunu tutan mı var?

Bencil ve şımarıksın.

Neden tartışıyoruz?

Gidiyorum.

Gitme.

Yok, daha çok terör estirecek bize.

Haydi, söylesene!

Geldiğimde öpmedin beni.

Canını sıkan bu muydu?

Çok incindim.

Şimdi oldu mu?

Pek değil.

Git öyleyse!

**

Bir sonbahar akşamıydı, dolunay vardı ve hava soğuktu.

Don Juan, kaçarken bir duvarı tırmandı ve kendini bir mezarlıkta buldu.

Derken, düelloda öldürmüş Olduğu ve seçkin biri olan valinin heykelini karşısında gördü.

Konuğumuz Don Juan'ın biyografisini yazıyor.

Böylece dolunayda bu beyaz ve devasa heykeli görünce karşı konulmaz bir neşe kapladı kendisini.

Akşam yemeğine davetliydi.

Şaşırtıcı bir şekilde, heykel eğilerek selamladı onu.

Sanki kabul eder gibi.

O akşam, Don Juan yemeğini tek başına yedi.

Yemek servisini Pablo yaptı.

Aniden, kapıyı biri çaldı.

Ses bütün evi kuşattı.

Don Juan, Pablo'ya kapıyı açmasını söyledi.

Heykel konuşmaya başladı: "Yaşadığın hayata pişman mısın?

" Don Juan taştan misafirine bağırarak cevap verdi: "Hayır!

" Korkunç yumruğundan ateş ve buz çağladı Don Juan derisinin eridiğini hissetti.

Kendisini ezen, gaddar ayağı kavradı.

Yere doğru öyle bir baskı oldu ki, cehennemin dibine kadar gitti.

Çok, çok ilginç.

Ama neden tarih?

Tecrübelerimizi zikretmişizdir de ondan.

Tecrübeler!

Bana hiçbir şey ifade etmiyor.

Günüm tecrübelerle geçiyor, irili ufaklı, hoş veya nahoş.

Bazen de aşırı geliyor.

Renata, küçüğüm, sakin olsana.

Beni rahat bırak!

Sakin olsana.

Anlamıyorsun.

Ne kadar da saçma.

Bir yardımım dokunamaz mı?

Hayır, kimsenin yardımı dokunamaz.

Tüm bunlar çok aptalca.

Yaşadığımız şu gün için ne kadar şükür etsek azdır Tanrım.

Ve bir şey daha Eşimi anlamama yardım et.

Çok acı çekiyor ve ne yapacağımı bilemiyorum.

Son bir şey daha Tanrım, gözlerimi aç.

İnsanların gizli acılarını göster bana.

Açık sözlülüğümden de kurtar beni bana yeni bir bakış ver, temiz ama şefkatli.

Şükürler olsun.

Amin.

Korkuttum mu?

Uyuyor muydun?

İnanamıyorum.

Hasta mısın?

Pek değil.

Neyin var?

Şey için gelmiştim Ne için?

Hiç bir şey.

Sana bakmaya.

Yatağa otursana.

- Teşekkür ederim.

- Söyle haydi.

Ölürsem, üzülür müydün?

Aklına nereden geliyor böyle şeyler?

Cevap ver.

Üzüntüm müthiş olurdu.

Neden?

Tuhaf bir soru Seni seviyorum.

Ben, sen ve Britt-Marie için bir yüküm sadece.

Hiç doğru değil.

Hepimizin kusurları var.

Anlamıyorsun beni.

Hayır mı?

Seni anlamayı, gerçekten anlamayı çok istiyorum.

Tam bir komedi.

Her biriniz beni farklı bir rolde görüyorsunuz

Hakikati kimse görmüyor.

Dürüst olmalıyız.

Haklısın Peder.

Dürüstlük.

- Yanlış bir şey mi söyledim?

- Yok, pek değil.

İyi geceler dostum.

İri kulağının üzerine yat.

İyi halkınla ve tecrübelerinle, güzel dünyanda uyan.

İyi geceler.

Ya sana ihanet etseydim?

İhanet dedim.

Ne?

Ya başka biriyle yatsaydım.

Ne fikir ama!

Ne yapardın?

Ne yapardın?

Ben, şey bilmiyorum.

Beni defeder miydin?

Ne saçma soru!

Hala sever miydin beni?

Ne olursa olsun, seni sevmeliyim.

Böyle bir şey aşkın önüne geçemez.

Hala varsa.

Haykırmak istiyorum, biliyor musun?

Hayır, bilmiyordum.

İyi geceler, kocacığım.

Korkuttuysam eğer, affet beni.

Yine başlamayacağım merak etme.

Eğer kalbine bir şey tesir ederse, halinden anlarım.

İyi olur.

Bilemiyorum.

Üzerinde düşüneceğim.

İyi geceler.

İyi geceler, Renata.

Allah rahatlık versin.

Nasıl girdin içeri?

Kapıdan.

Sen kapamadan önce.

Orada saklanmıştım.

Şimdi de, ortaya çıkıverdim.

İşte buradayım.

Git buradan!

Vaktimiz geldi.

Çok fazla bekledik.

Bütün erkekler gibi, gevezelik ediyorsun, ama sonra Ateşli bir erkeğimdir.

Kapa çeneni ve git buradan.

Koskocaman salağın tekiyim, ama sakın beni uyandırma.

Rahat ver bana.

Her ne kadar rahattan bıktıysam da.

Benimle yatmak istemiyor musun?

Hayır, istemiyorum.

Cehennemde geçen üç yüz yıldan sonra, hiç şevkim kalmadı aşka.

300 yıl boyunca, hiç değişmedim ama, hemşiremin kollarında öldüğüm için itidalin ezasına katlanmak zorunda kaldım.

300 yıl boyunca, hep içime attım, Renata.

Böyle bir şeyi her gün göremezsin.

Kıyafetlerime bakıp, hakkımda hüküm verme.

Hem cehennemden geliyorsun, hem de sana inanmamı mı bekliyorsun?

Evet!

Cennet ya da cehennem, ne fark eder ki?

Riske ettiğin hiç bir şey yok.

Unutulmaz anlar yaşayabilirsin.

Unutulmaz.

Bir rüya gibi olacak.

Evet, bir rüya.

Ama, rüyada ben olmayacağım.

- Yapar gibi davranalım!

- Çok yaşlıyım.

Numara yaparsın.

Elimden gelen bu.

Beni cehennemde görüyor musun?

Çıplak, zayıf, bunamış ve soluk, tozların arasında.

Her geçen gün, hep aynı kasvetli görevler.

Düşünsene beni O efsanevi dolandırıcılardan biri değilim, sadece yarı lanetli, neşesiz ve umutsuz biri.

Eğer cennete girersem, bu da hazin olacaktır.

Bana dünyada bir gün ve bir gece bahşedildi ve seninle karşılaştım!

Sen Pablo'nun tanıdığı en güzel, en nefis, en yumuşak, en iyi, en olağanüstü başyapıtısın.

Seni kızdırdığımın farkındayım.

Hayır.

Yeterince eğlendiriyorsun.

Artık söyleyecek başka bir şey bulamıyorum.

Bitmek tükenmez sıkıcı işime dönüyorum artık.

Şu zavallı Pablo'yu bir düşün.

Günahlarım nedeniyle gözyaşı döken bir annem vardı benim de.

Bana karşı çok şefkatliydi, en azından.

Gel buraya.

İçimdeki annelik dürtüsünü uyandırmaya utanmıyor musun?

Hayır.

Kalbime erişmeyi başardın.

Çok güzel.

Bana yeni bir tecrübe kazandırmayı da.

Teşekkür ederim.

Bir ödül hak ediyorsun.

Teşekkür ederim.

Beni öpebilirsin.

Yasak!

Sakın unutma!

- Söz dinlemiyor musun?

- Gördüğün gibi.

Çok yazık sana.

Ona da.

**

- Sorun ne?

- Ben bir iblisim.

Cehennemden bir iblis.

Anlıyor musun?

Çok, çok ilginç.

Ama ben rüya görüyorum.

Tanrım, hayır uyanığım!

Ne istiyorsun benden?

Dertler, Peder.

Kalpler üzerine sıkı pazarlık eden şen şakrak iblislerden değilim ben.

Oyunbozanım.

Bana bir şey olmadığı sürece, şeref duyarım.

- Sağolun Efendim!

- Yeter bu kadar!

Bir iblisin bile ufacık bir saygı görmeye hakkı vardır!

Bağışla.

Dikkat etmemişim.

Kalbinde ne var senin?

Benim kalbim falan yok.

Karın, o güzel misafirlerinden biriyle yatmak üzere.

Sen ne diyorsun?

Sağır mısın?

Karın başka bir adamla yatıyor.

Anladın mı?

Reneta'nın başka biriyle şey yapacağını mı Sevgili, ibliscik, sen başka birini bul emi?

Bana inanmanı istemiyorum.

Senin derhal kalkıp Renata'nın odasına gitmeni istiyorum.

Kapı kapalı.

İşte anahtar.

Haydi!

- Ya reddedersem?

- Her şey yoluna girecek.

Hiç bir şey bir iblisten daha cazip değildir.

Sen gerçek bir iblissin.

Kendimle gurur duyuyorum bu yüzden.

Eee, açacak mısın?

En nihayet, öğreneceksin.

Her şeyi apaçık görebilecek, anlayabilecek, nefreti, hayvani tutkuları anlayacak, kalbini zehirli ısırığa maruz tutacak, daha fazla insan olacaksın.

Hayatı boyunca rol kesen ve insan şefkatine inanmış olan sen.

Kapıyı aç.

Zinanın leş kokulu çiçeğini seyret.

Sen ve şu tecrübelerin!

İşte sana nefesini kesecek bir tecrübe.

Önce biraz bir şeyler içelim mi?

Evet!

İyi fikir.

Kötülüğümüze alkolle takviye yapalım.

Öyle sinirliyim ki, şişeyi bulamıyorum.

Sen ufak tefeksin.

Yardımcı olsana.

- Bir şey göremiyorum.

- Sol tarafta.

Biraz eğil.

Bir sandalye alayım.

İşte böyle.

- Şimdi görüyor musun?

- Buldum!

İşte orada, buldun Sende kalsın, kardeşim.

Yeni yerine yerleşmeden önce ihtiyacın olacak.

Dolabımda bir iblis var!

Nasılsın?

İçkini bir güzel tüketiyorum.

Çok mutluyum.

Teşekkür ederim.

Gidip, şu karına bir bakar mısın?

Bu fikir hiç aklıma yatmadı benim.

Su katılmamış ödleğin tekisin.

Sen konuş dur, kardeşim.

Ben de senin birikimlerinden nemalanayım.

Ama birikimlerini şerde değil, hayırda kullanacağım.

Seni iblis!

Olay çıkarmanın, üzülmenin, bağırıp çağırmanın bir faydası olmaz.

Eğer iyi biriysen, cennete gitmen için dua edeceğim.

Ne garez ama, hem de bir Pederden!

Koltuklarım kabardı.

Uyu bakalım.

Yarın yine görüşürüz.

İyi geceler.

Dolabımdaki iblis hakkında rapor

İkinci Perdenin Sonu.

****

İşte Üçüncü Perde de başlıyor.

Biraz sabır lütfen.

Yazar, doğa tasviri eklemiş bir tür hava raporu gibi size aktarmam gerekiyor.

Gece zifiri karanlık, dolunay var, çıt çıkmıyor.

Muhtelif şebnem kokuları Hala dolunay var, vs, vs Şunları atlayalım da, doğrudan olaya geçelim.

**

Dilediğini yap bana.

Acı çekmene dayanamıyorum.

Bildiğim her şeyden çok tesir ediyor bana.

Acılarından ırak kalayım.

Acılarım!

Seni sevmiyorum ben, bedenin rahatsız etmiyor beni.

Çok tuhaf ve korkunçsun, ama artık kokutmuyorsun beni.

Jonas'a olan aşkım baki kalacak.

Sadece bana ve kendine zarar vereceksin.

Uyudun mu?

Uyudum ve rüya gördüm.

İblisler rüya görür mü?

Kabus gibi şeyler Peder.

Anlatmamı ister misin?

Çok ilginç olurdu.

Bir kızın var, goncagülün, saksıların arasında bir bakire.

Sus bakayım!

Nasıl istersen, Peder.

Hayır, anlat.

Misafirlerinden biri eşinle yatarken, diğeri de kızını baştan çıkardı.

Hepsi senin kusurundu çünkü, geceyi burada geçirmelerini istemiştin.

Eee, ne dersin?

İmkansız.

İşte, dolapta iblis hapsetmek tam böyle bir şey.

Çok geç!

Hep geç kalıyorsun!

Kusura bakma.

Sorun nedir?

Bilmiyorum, aklım başımdan gitmiş olmalı.

Dolaba bir iblis kapattım.

Rüyamda sen Uykuda mı geziyorsun?

Artık değil.

Eskiden gezerdim ve bu da beni allak bullak ediyordu.

Güpegündüz hayal gören biri İyi misin?

Evet.

Ağladın mı?

İyi geceler baba.

İyi geceler, küçük kızım.

**

Gidip bahçeyi kazacak yağmur altında çimlerde oturacağım.

Açık hava iyi gelir bana.

Kahvaltıda da, mazgalın yakınlarında büyümüş, bir kaç yeşil elma yerim.

Sonra da, cehenneme hazırlığa başlarım.

Ama minnettar kalacağım.

Anlıyor musun?

Ya şimdi, Renata?

Kalbime erişti.

Taş gibi bir kalp değildi.

Neydi o zaman?

Devamlı seni düşünüyordum.

Beni mi?

Sana acıyordum.

Ya şimdi?

Bilemiyorum.

Benimle kalacak mısın?

Nereye giderim ki?

Yeniden başlayabilir miyiz?

Hiç sanmıyorum.

Değişir miyiz?

Deneyebiliriz.

Odana dön ve uzan.

Hava soğuk.

Her yerde seni aradım.

Jonas geldi.

Onunla görüşmeye hazırlanmalıyım.

Ama önce sana söylemem gereken bir şey var.

Seni seviyorum.

Evet, gidiyorum.

Merhamet et bana.

Sana yalvarıyorum.

Lütfen, bana inan sen de bana karşı boş değilsin.

Bana yalan söyle, sana körü körüne inanayım.

Sana yalvarıyorum.

Kendimi aşağılıyorum.

Beni sevdiğini söylüyorsun.

Ama senin aşkının hiç bir önemi yok benim için.

Anlayamıyorum.

Dün, oyun oynamayı seven küçük bir kızdım.

İtici tecavüzün büyüledi beni.

İncinmek istedim.

Korkuyordum ama çok değil.

Jonas'a olan aşkımın beni her şeyden koruyacağını sandım.

Bu gece, hatamın farkına vardım.

Aşkım beni hiçbir şeyden korumuyordu.

Elemin beni kavurmuştu.

Aniden, kendime rağmen sana sahip olmayı, her şeyi vermeyi istedim.

O da yalandı.

Şimdi anlıyorum.

Tutkularımı çevreleyen tehlikeli rüyalardı farkında bile olmadığım tutkularımı.

Bu gece olgunlaştım.

Gösteri sona erdi.

Semadakiler bizi aldattılar.

Kinimiz, onların soğuk ve çıkarcı nezaketleriyle kötü işlere yöneliyor.

Bu kadar yeter, pes ediyorum.

Cennet cehennemsiz de yapar.

O kadar da kolay mı görsün bakalım.

Genç bir kıza karşı, en iyi silahımız.

Peki ya sonuç?

Zalim adam aşk acısıyla geri dönmüş!

Perde, perde!

Henüz bitmedi!

Cehennemin ahmak sandığı bir Peder, değişiyor, uyanıyor, en iyi iblisimi dolaba kapatıyor!

Kısacası, hesaba katabileceğimizden de büyük bir güç haline geliyor.

Hepsi bu değil.

Cehennemin asla reddetmeyeceği, maharetli bir kadın kendi kendini uyarıp, kocasına merhamet duyuyor.

İyi bir eş bile olacak muhtemelen.

Dahası da var Şu köpek herif Pablo'ya gelince, benim irademe ve alacağı cezalara meydan okuyor.

Don Juan'ı dünyaya gönderme fikrini de kim uydurmuştu böyle?

Doğru ya Benim fikrimdi.

Bu iş midemi bulandırmaya başladı.

Aşkın zaferini ve kötülüğün kesin mağlubiyetini kabul etmek öyle elem verici ve çirkin ki.

Yaşlanıyorum artık.

Beni yalnız bırakın.

Don Juan, sen biraz daha arkadaşlık yap bana.

Seni sevdiğimi pek söyleyemem, ve elbette fazlasıyla sevgiye haizsin sen, ama sensiz, hayatım çok anlamsız olurdu, ve mahkumiyet sona erene kadar da sana sadık kalacağım.

Hepsi bu.

- Don Juan?

- Evet, Efendim.

Öncelikle, kıskançlık seni rahatsız etti mi?

Evet, Efendim.

Ufak, önemsiz bir iş için bana müsade et.

Sen, oradaki, adın ne senin?

Unuttum, bayım.

Senin kulakların keskindir.

Çok doğru.

Erdemli kızımıza ne oldu?

Duygusal dostumuzun alakasını cezbedecektir.

Bir şeyler duymuştum nahoş şeyler.

çanlar Korkunç bir ses "Nikahlı karın olarak kabul ediyor musun ?

" "Nikahlı kocan olarak kabul ediyor musun ?

" - Kız "Evet" diyor.

- Devam et!

Öyle yüksek sesle söylüyor ki, Efendim.

Ses beni rahatsız etti.

Daha başka?

Müthiş bir şenlik Hayır, genç kadın orada değil.

Başka nerede olabilir?

Orada değil.

Ah, duyabiliyorum!

Gülüyor.

Genç bir adam üzerinde, nefes nefese.

Konuşmaya çalışıyor, ama adam onu öpücüklere boğuyor.

Ya sonra?

Sessizlik.

Bir yatak, elbise hışırtıları duyuyorum Belki de, işitsel bir aldanmadır.

Çok derin nefes alıyor, aynen şöyle Ne duyuyorsun?

Derin derin nefes alıyor sonra sessizlik.

Mutlak sessizlik.

Şimdi de bağırıyor, ama kederden değil.

Bu haykırışı tarif bile edemiyorum.

Bu bey anlayacaktır belki de.

Ah!

Ağlıyor, ama elemden değil.

- Mutluluktan mı?

- Bilmiyorum.

Gözüm iyileşmiş olmalı.

Ama arpacık hala orada.

Çok tuhaf.

İki genç insan birbirleriyle konuşuyorlar.

Ne dediklerini duyabiliyorum.

"Beni böyle sıkı tutma."

Adam da diyor: "Neden ki?

" Kadın: "Dudağımda bir sıyrık var."

diyor.

Adam da: "Nasıl oldu bu?" diyor.

Adam gülüyor ve şöyle diyor: "Seni başka biri öpmüştür."

Kadın şöyle diyor: "Ne kadar da salaksın!" Ben başka birini asla öpmedim.

Kadının yalan söylediğini duyuyorum!

Büyükannemin çürük dişi adına arpacık kaybolmuş!

Cehennem en sonunda zafer kazandı!

Ayrılabilir miyim?

Elbette.

İyi akşamlar beyler.

Canın yanıyor mu?

Hoşunuza gidecekse, evet.

Ama şikayetim de yok.

Cezalarınızla komik duruma düşüyorsunuz.

Sen, şeytan, ve Sen yukarıdaki.

Sizlerden nefret ediyorum.

Dehşete gark etseniz de Don Juan sizlere asla boyun eğmeyecek.

Ben Tanrı'ya da, şeytana da isyan eden Don Juan olarak kalacağım.

Senin ayaklarına tükürmek istiyorum.

İyi akşamlar, Efendim.

Sen ve Yukarıdaki ucuz planlarınızda başarılı olursunuz umarım!

Bırakın da uyusun Don Juan.

Rüyalı mı, rüyasız mı?

Bit tabii ki rüyalı.

Ne tür rüyalarla?

Dünyevi cennet.

Özellikle de AŞK.

Bu çok zalimce olmaz mı, bayım?

Sevenler için hiç bir şey zalimce değildir.

Bayanlar baylar, oyunumuz sona ermek üzere.

Şüphesiz ki Cennet kazandı.

Ama cehennemin de kazanımları oldu.

Komedimizin yazarının da dediği gibi: Cehennem için ufak bir zafer Cennet için muhteşem bir başarıdan daha da elim olabilir.

Ama bu elem verici, hatta şüpheli gerçekleri unutmanıza yardım etmek için, işte size bütün ihtişamıyla gerçek bir aşkın final sahnesi.

Genç çiftin, düğün gecelerinde, kendilerini sihre adadıklarını göreceksiniz.

Rahibin de dediği gibi, çok enteresan.

Seni seviyorum.

Ben de seni seviyorum.

Seni ilelebet seveceğim, amin.

Seni öpebilir miyim?

Evet ama usulca.

PAUL, APOSTLE OF CHRİST (2018)

ÖZET

Elçi Pavlus'un hikayesini anlatan filmde Pavlus'u James Faulkner ve Luka'yı Jim Caviezel canlandırmıştır. Aziz Pavlus ya da Tarsuslu Pavlus, Pavlik Kiliselerin kurucusu Hristiyan misyoner. Miladi birinci asırda yaşamış Roma vatandaşı Farisi Yahudilerindendir. Asıl adı Saul'dur. Luka'nın kaleme aldığı İncil'de önemli bir yere sahiptir.

FİLMDEN

Sevgi tek yol.

Uzun süre acı çeken sevgi.

Yumuşak olan sevgi, kıskanç olmayan, kibir taşımayan sevgi.

Küçük düşürmeyen, kendi için talepte bulunmayan sevgi.

Kolayca öfkelendirilmeyen sevgi.

Hazzı doğruda bulan sevgi.

Kötüden hiç hoşnut olmayan sevgi.

Koruyan sevgi, güvenen, ümit besleyen, her şeye dayanıklılık gösteren.

O türden bir sevgi.

**

Geçmiş bir hayatın günahları Tanrı'nın lütfuyla yıkandı.

Günah, lütuf, merhamet.

Senin felsefi karalamaların, Hristiyanlar'ın seni neden liderleri olarak Seçtiklerine ve Neron'un, Roma'nın en büyük düşmanı olarak neden seni seçtiğine dair bir şey söylemiyor.

Doğruyu zaten bildiğini, yangınlardan bizim sorumlu olmadığımızı bildiğini düşünüyorum.

Neron bu suçu neden sana attı?

Güçlerin hakkında sokaklarda söylentiler var.

Belki de o doğa üstü şeyler Neron tarafından bir tehdit olarak algılanıyor.

Güçlerim yok.

O hâlde hikâyeler doğru değil mi?

Hepsi doğru.

Öyleyse insanların, senin güçlerin hakkında neden böbürleniyor?

Bu şeyleri hiçbir vakit övünmek için söylemedim.

Sadece zayıflıklarımla övünürüm, böylelikle Tanrı'nın gücü üstümde olur.

Çok az sayıda insan zayıflıklarını kabul eder.

Açık ki hiçbiri onlarla övünmez.

Ben memnuniyetle övünürüm zira bu güç zayıflıkta ekili.

Varlık yaptığını tahmin ediyorum.

Toprak.

İnsanların üzerinde etki.

Belki de Neron'u kıskandıran bu oldu.

İsa'ya çalıştığım işlerden tek bir kuruş almadım.

Gerçekten mi?

Kurtuluşa dair iyi haberler ücretsizdir.

Bana ücretsiz verildi ve ben de ücretsiz veriyorum.

Demek bazı güçlerin var ama onları kullanmak için yetki talep etmiyorsun.

Mucizevi şeyler yaptın ama zafer için böbürlenmiyorsun.

Yaptığın iş karşılığında ücret almıyorsun.

Bir liderden çok bir köleye benziyorsun.

Özgürleştirilmiş bir köle.

Bizler Romalılarız.

Biz zaten özgürüz.

Her insan bir şeylerin kölesidir.

**

Benim kızım hasta.

Senin İsa'na, Tanrı'na dua edersem o iyileşir mi?

Bilmiyorum.

Onun yöntemleri benim yöntemlerim değil.

Yani hiçbir şey sunmuyorsun.

Kalbime giren kurtuluş gerçeğini sunuyorum.

**

Bu adamı benden daha iyi tanıyorsun.

Sen, Yunan tanrılarına dua ederdin, aynen onun Roma tanrılarına dua ettiği gibi.

Kendi İsa anlatılarında neden bu kadar sıklıkla fakirlere, kimsesizlere ve yabancılara değiniyorsun?

Sanırım herkesin, Tanrı'nın Krallığı'nın hepimize açık olduğunu ve O'nun herkes için şefkat beslediğini bilmesini istiyorum.

Kesinlikle.

Kaybolmanın nasıl bir şey olduğunu asla unutamayız ve tabii ki bulunmanın da.

Endişelenme kardeşim.

Zamanı geldiğinde doğru olanı yapma gücünü bulacaksın.

Günahın bollaştığı yerde şefkat daha da bollaşır.

**

İsa'nın adına hükûmet yetkililerine şiddet mi uyguluyorsunuz?

Bu lanetli gücü tahtından edip onu insanlara verme zamanı geldi.

Roma'nın gücü hangi otoriteye dayanıyor sizce?

Burada öleceksin ve senin davan da seninle birlikte ölecek.

İsa, istavroz ile her bir düşman karşısında çoktan zafere ulaştı.

Onun adına geldiğinizi söylüyorsunuz ama açık ki onu tanımıyorsunuz.

* Adaleti kendi ellerine almak isteyenler her zaman olacaktır.

Hiçbir sorumluluk üstlenmiyor musun?

Sorumlu olsaydık o hücrede idamını bekleyen sen olmaz mıydın?

Nasıl oluyor da sadece kelimelerle İmparator'un yüzüne tükürüyorsunuz?

Sadece kelimelerle Roma'ya kafa tutuyor görünüyorsunuz.

Kelimeler imparatorlukları yok etmekle tehdit edemez.

Çünkü belki de onlar sadece kelimeler değil gerçeğin kendileri olduklarındandır.

"Gerçek" deyip duruyorsunuz.

"Gerçek."

Ne var ki o sadece senin için bir gerçek.

Eğer tek gerçek olsaydı herkes ona inanırdı.

Hayır.

Gerçek olan İsa ölümden doğdu.

Çoğu hâlâ inanmıyor.

Yalanlar.

Hurafeler.

Eğer İsa ölümden doğmadıysa bizim vaazımız işe yaramaz, inancımız da.

Peki hiç şüpheniz yok mu?

Erkekler şüphe duydukları şey uğruna ölmezler.

Diğer tanrıların üstünde bir tanrıya hizmet ettiğinizi iddia ediyorsun ancak karşımda gördüğüm tek şey zincirlerle bağlı yaşlı bir adam.

Senin hayatın, kötekler ve iğrenç hapishane hücrelerinin bir özeti.

Daha beterini hak ediyorum ama Herkes için yetecek kadar lütuf mevcut.

Zengin olmak için, fakir olmak için değil.

Güçlü olmak için, zayıf değil.

Kölelere ve hizmetkârlara sahip olmak için, onlardan biri olmak için değil.

Dünyada bir şeyin eksik olduğunu etrafa bakıp anlamak için zeki biri olmak gerekmez.

Roma'nın büyüklüğünü sorgulama.

Peki ya hasta bir kıza olan sevgi?

Roma ona ne sunuyor?

Bir kelime daha ve seni istediğin tanrıya postalarım.

Haklısın, kızım ölüyor.

Tanrılar bana cevap vermiyor.

Başka bir yol var.

Hayır.

Yok.

Senin İsa'n bir şey çözmüyor.

**

Hiç denizde yolculuk yaptın mı?

Evet Önündeki uçsuz bucaksız denize baktığını hayal et.

Eğiliyorsun ve suya elini sokuyorsun ve avucunla suyu kendine doğru getiriyorsun.

Su hızla parmaklarının arasından sızmaya başlar, avucundaki su bitene kadar.

Su, bir insanın hayatıdır.

Doğumdan ölüme kadar, tükenene kadar her an parmaklarımızın arasından kayar.

Bu dünyada önemsediğin her şeyle birlikte.

Oysa bahsettiğim krallık, uğruna yaşadığım krallık, suyun denizde kalan kısmı gibidir.

İnsan parmakları arasından kayan o bir bardak su için yaşar ancak Yüce İsa'yı takip edenler, o sonsuz engin deniz için yaşar.

Peki ya tüm bunlardan sonra da İsa'nıza hâlâ inanmazsam?

Seni ikna etmeye çalışmıyordum.

Dinle beni.

Sadece bir an vardır.

Ben değilim.

Sana bakıp savunmanı çökerten İsa'nın kendisidir ve işte 0 anda, Tanrı tarafından tamamen bilindiğini ve tamamen sevildiğini hissedeceksin.

O anın sana gelmesi için dua edeceğim.

Bu güneşin keyfini çıkarmak için bir yürüyüş yapmak isterim sanırım.

**

Oysa ölüm sadece bir başlangıç.

Yeni bir yolda tekrar bir araya geleceğiz.

Bundan eminim.

Yaşamak İsa'dır, ölüm kazanım.

Bunu sevdim.

Yazıya dök.

**

"Timothy'ye, benim sevgili oğluma.

Lütuf, merhamet ve huzur Baba Tanrı ve Efendimiz Yüce İsa'dan.

Yüce İsa'nın ölümden doğduğunu, Davud'un soyundan geldiğini hatırla.

Efendimiz hakkında veya onun tutsağı olan benim hakkımda tanıklık yapmaktan utanç duyma.

Bilakis, Kutsal Kitap için çektiğim çilede bana katıl.

Tanrı'nın kudretiyle bizi kurtardı ve bizi kutsal bir yaşama davet etti.

Yapmış olduğumuz bir şeyden dolayı değil, kendi amacı ve lütfu yüzünden.

Bir suçlu gibi zincirlenmeye varacak kadar uğrunda çile çektiğim bu benim Kutsal Kitabım ama Tanrı'nın sözleri zincirli değil.

Ben çoktan bir içecek gibi akıp gidiyorum.

Ayrılma vaktim geldi.

İnancım uğrunda savaştım.

Yarışı tamamladım.

İnancımı muhafaza ettim.

Tanrı senin ruhunla olsun.

Lütuf hepinizle olsun.